Giới thiệu Thiên Hậu Toàn Năng

Thể loại: Cổ xuyên kim, giới giải trí, ngọt sủng.

Số chương : 43 chương.

Edit & Beta : Song Ngọc (YuJie611 & RuYu2910)

Những nữ nhi được cơ hội vào cung cấm đều mơ ước nhận được sự sủng hạnh của bậc đế vương có thể bước lên ngôi vị mẫu nghi thiên hạ nhưng để lên được ngôi vị đó phải trải qua rất nhiều khó khăn, có đôi khi còn đánh đổi cả mạng sống của mình.

Cũng vì vậy mà ai có thể sống sót hơn ba tập ở trong kịch cung đấu đều không đơn giản, mà người có thể cười cuối cùng bước lên ngôi vị Hoàng hậu tuyệt đối là nhân tài.

Kiều Hoàng hậu cảm thấy bản thân cười đến cuối cùng không phải là ngẫu nhiên, điều này là nhờ vào những kỹ năng khác nhau mà cha nàng dạy:

Cầm kỳ thư họa, thi từ ca phú, nữ hồng trù nghệ chỉ là kiến thức cơ bản, còn có các loại đao thương côn bổng, tâm cơ mưu lược ắt hẳn cũng không thể thiếu.

Nhưng còn chưa khoe khoang được mấy năm nàng liền không hiểu bằng cách nào mà xuyên qua ngàn năm sau.

Còn xuyên đến trên người một bé gái nghèo khổ đến tuyệt vọng, trở lại một đêm trước giải phóng (trở lại vạch xuất phát, thời điểm trắng tay, chưa có gì).

Kiều Hoàng hậu cảm thấy bằng vào kỹ năng của bản thân, kiếm miếng cơm ăn ở hiện đại, hẳn là... là có thể đi?

Ảnh đế nào đó: Quả thực quá đơn giản *mắt lấp lánh*.

(Ngọt văn, toàn văn không ngược, ngọt từ đầu đến cuối.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Xuyên đến ngàn năm sau

Edit & Beta: Song Ngọc.

"Cô bé này lớn lên thật không tồi. Tám phần là vẫn còn nguyên, anh em mình hôm nay có phúc rồi."

Trong lúc mơ mơ màng màng, Kiều hoàng hậu nghe được giọng nói của một người đàn ông xa lạ bên tai, mí mắt nàng nặng nề muốn mở to lại không mở được.

"Bạn trai của cô ta là cái thứ gì? Nếu anh có một cô bạn gái xinh đẹp như vậy, anh liều mạng cũng sẽ bảo vệ cô ấy chu toàn."

"Anh, nếu không... để em tới trước?"

Sau đó, Kiều Hoàng hậu cảm thấy có một bàn tay duỗi về phía ngực của nàng. Nàng phản xạ có điều kiện bắt lấy cái tay kia, đồng thời nhanh chóng nhấc chân, nhắm cánh tay kia bổ xuống.

"Răng rắc."

Dường như có âm thanh thứ gì đó đứt gãy vang lên, tiếp theo là một tiếng kêu thảm thiết.

"A a a, cánh tay của tôi gãy rồi...a a..."

Kiều hoàng hậu lúc này mới mở mắt ra.

Hiện tại nàng đang ở trong một con hẻm yên tĩnh, trước mặt nàng có hai người đàn ông ăn mặc vô cùng kỳ quái. Một người trong số họ vừa mới bị nàng đánh gãy cánh tay, đang ôm cánh tay đau la hét, một người khác dường như không có phản ứng, ngây ngốc tại chỗ.

Đây là tình huống gì? Nàng nhớ rõ chính mình đang ngủ trưa trong cung, như thế nào sẽ ở tại nơi này? Hơn nữa, chỗ này là chỗ nào? Tại sao những người nơi này đều kỳ quái như vậy.

Người đàn ông đang ôm cánh tay bị gãy của mình, vừa hô đau vừa kêu: "Anh, giết người đàn bà này, ai da..."

Người đàn ông được gọi là anh hét lớn một tiếng, vung nắm đấm lao về phía Kiều hoàng hậu, trong mồm còn mắng: "Mày, con ** này, dám đả thương anh em tao, ông đây giết chết mày".

Kiều hoàng hậu đến nhìn cũng lười nhìn hắn ta một cái, tùy tiện nhấc một chân, hung hăng đá lên cằm hắn ta.

"Răng rắc."

Giống như lại có một thứ gì đó bị gãy.

"A a a a..."

Tiếng kêu thảm thiết vang vọng bầu trời đêm.

Cha của Kiều hoàng hậu là trấn quốc đại nguyên soái, nàng theo cha tập võ từ nhỏ, võ công lúc ấy so với một vị tướng quân cũng không thấp hơn.

Hơn nữa hậu cung thường có người ám toán nàng, tốc độ phản ứng của nàng cũng cực kỳ nhanh. Đối phó với hai tên lưu manh hoàn toàn không phí sức lực.

Chỉ là nhất thời nàng còn không có thích ứng với tình huống trước mắt, lúc nàng còn chưa nghĩ ra cách đối phó với hai tên lưu manh trước mặt, tên tiểu lưu manh đã vội vã lao qua đây, không quan tâm đến cánh tay bị gãy của mình, dùng cánh tay không bị gãy để đỡ tên đại lưu manh dậy, chạy trốn nhanh như bay.

Hai gã lưu manh này chỉ số thông minh có thấp cũng biết rằng nơi này không thể ở lâu, lại lưu lại chỉ sợ mạng nhỏ cũng không giữ nổi. Sự thật chứng minh, ý tưởng của bọn họ vô cùng chính xác.

Kiều hoàng hậu bình thường trở lại, lúc cuối đầu bỗng nhiên phát hiện bản thân thế nhưng mặc một bộ trang phục vô cùng hở hang.

Toàn bộ bả vai cùng cánh tay của nàng đều hở, váy chỉ che đến ngực, hơn nữa bên trong váy thế nhưng chỉ có một cái quần đùi nhỏ, quần dài cũng không có mặc.

Ở thời đại của nàng, nữ nhân mặc thành như vậy bị nam nhân nhìn thấy là phải gả cho người nam nhân kia.

Nàng nhìn về hướng hai tên lưu manh kia chạy trốn, trong lòng có chút hối hận rồi.

Sớm biết đã bị bọn họ xem hết, hẳn là nên... móc hết mắt hai tên đó mới đúng.

Nhưng trước mắt điều quan trọng nhất là: Rốt cuộc nơi này là nơi nào? Chuyện gì đã xảy ra?

Vừa nghĩ đến những điều này, trong đầu Kiều hoàng hậu bỗng nhiên hiện ra một ít tin tức kỳ quái. Nàng sững sốt nửa ngày mới hiểu được đó là ký ức của nguyên chủ thân thể này.

Nàng thế nhưng xuyên qua rồi.

Nguyên chủ thân thể này tên là Kiều Na, năm nay vừa lên năm tư. Buổi tối hôm nay cô và bạn trai Triệu Thạc cùng nhau tham gia vũ hội do trường học tổ chức, lúc sau Triệu Thạc đề nghị cùng nhau đi ra ngoài gọi đồ uống chúc mừng một chút. Mặc dù cô cảm thấy đã quá muộn, làm như vậy không ổn nhưng không lay chuyển được Triệu Thạc liền đồng ý.

Lúc hai người đi qua một cái ngõ nhỏ thì gặp hai gã lưu manh chặn đường cướp bóc. Triệu Thạc sợ hãi không nhẹ, quỳ xuống đất xin tha. Hai gã lưu manh muốn hắn lưu lại ví tiền cùng bạn gái, chính mình thì cút đi.

Triệu Thạc cư nhiên thật sự bỏ đi một mình, hơn nữa cũng không quay đầu lại, chạy so với chạy nước rút 100m còn nhanh hơn.

Mà Kiều Na đáng thương, một mình đối mặt với hai gã lưu manh, trong lòng cô biết sẽ phát sinh sự tình gì lại vô lực ngăn cản. Bởi vì sợ hãi quá độ mà bị hù chết.

Kiều hoàng hậu đại khái xem một chút ký ức của Kiều Na lập tức bị tức giận không nhẹ.

Cô nàng Kiều Na này rõ ràng chính là một cái bánh bao, bị người bắt nạt khắp nơi cũng không dám lên tiếng, còn có một tên tra nam như vậy làm bạn trai. Nếu đặt người phụ nữ này ở tại hậu cung của nàng trước kia cô ta liền không sống quá ba ngày. Cũng không biết cô ta làm thế nào sống tới lúc này.

Nhưng vô luận thế nào, nàng tiếp nhận thân thể của Kiều Na, cô ấy cũng coi như là ân nhân của nàng. Việc đến nước này, nàng tạm thời chưa có biện pháp trở lại thời đại của mình, chỉ có thể sống sót ở trong thân thể Kiều Na.

Kiều hoàng hậu -- bây giờ là Kiều Na đang vỗ nhẹ bùn đất trên váy, lúc này mới ý thức được, ở thời đại này, mặc thành như vậy cũng không đáng xấu hổ. Bị đàn ông thấy được cũng không cần phải gả cho đối phương. Mặc dù không bay được nhưng Kiều Na cảm thấy khá xinh đẹp, hơn nữa còn..... rất mát mẻ.

Thời điểm cô ở cổ đại, bởi vì thân phận tôn quý, mùa hè phải ăn mặc kín mít, từ quần áo đến trang dung đều không được có chút cẩu thả nào, miễn bàn nóng bao nhiêu. Nhưng cũng may, thân phận cô cao quý, lúc mùa hè đến có thể ở trong phòng băng mát mẻ, nếu không cô thật sự sẽ bị nóng đến ngất xỉu.

Cô nhìn đồng hồ, đã 11 giờ, phải trở về ngủ thôi.

Kiều Na ở trong kí túc xá của trường học, thời điểm này đã sớm đóng cửa rồi. Mà người bạn trai kia của cô sống trong một căn nhà thuê bên ngoài, đầu óc cô vừa động một chút liền nghĩ tới, Triệu Thạc hôm nay mang cô ra ngoài với danh nghĩa là uống nước, trên thực tế là cố ý kéo dài thời gian, muốn cho cô về ký túc xá không được, như vậy hắn liền có lý do làm cô qua đêm ở chỗ của hắn.

Đến nỗi mục đích của Triệu Thạc sao... dùng đầu ngón chân cũng có thể nghĩ ra.

Kiều Na ngáp một cái, cô thật sự buồn ngủ, tra nam Triệu Thạc kia về sau lại thu thập, hiện tại cô phải đi ngủ.

Dựa vào ký ức của nguyên chủ trở lại ký túc xá, quả nhiên cổng lớn ký túc xá đã đóng lại.

Kiều Na gõ gõ cửa, gọi bác gái trông cửa: "Dì ơi, giúp cháu mở cửa một chút đi?"

Bác gái trông cửa vẫn chưa ngủ, tức giận hướng cô quát: "Ký túc xá quy định 10 giờ đóng cửa, để những nha đầu đáng chết các cô nhớ dai một chút, không cho vào, đáng đời".

Trong lòng Kiều Na khó chịu, khi nào cô phải nghe qua những lời khó nghe như vậy. Liền tính cô sai, bác gái trông cửa nói cũng khó nghe quá đi.

Cô vốn đĩ tính toán cùng bác gái trông cửa thương lượng một chút, xem ra cũng không cần thương lượng nữa.

Cô ngẩng đầu nhìn lên, sau đó bắt lấy cửa sắt. Hai bước liền từ phía trên nhảy vào.

Sau đó cô còn không quên đi đến phòng bác gái trông cửa, gõ cửa hai lần, đắc ý hướng bên trong hô: "Thật ngại quá, tôi đã vào được, ha ha..."

Bác gái trông cửa tức giận không nhẹ, từ trong phòng chạy ra mắng to: "Cô ở phòng nào? Tôi muốn nói cho cố vấn của các cô".

Nhưng ngoài cửa nào còn bóng dáng của ai. Hơn nữa trong bóng tối, bác gái trông cửa căn bản cũng chưa nhìn thấy diện mạo của Kiều Na.

Kiều Na đi đến trước cửa ký túc xá của mình, phòng 208, cửa ký túc xá khép hờ, thời gian này tất cả mọi người đều chưa ngủ.

Cô còn chưa vào cửa liền nghe một giọng nói đầy đắc ý từ bên trong truyền ra.

"Nhìn xem, cái đồng hồ này thật đẹp." Một nữ sinh nói "Tiểu tử Triệu Thạc kia hẳn phải cảm ơn tôi, nếu không phải tôi ra chủ ý cho anh ta, buổi tối hôm nay anh ta có thể ngủ với Kiều Na sao?"

"Cho nên cô liền lừa đồng hồ của người ta" Một nữ sinh khác nói "Cho tôi nhìn xem, wow, thật đẹp, có hơn nghìn đồng đi".

"Hai người các người đủ rồi đó, đều ở chung một ký túc xá, bán đứng người ta như vậy mà được sao? Cũng không biết hiện tại Na Na thế nào, tôi gọi điện thoại mấy lần, di động vẫn luôn tắt máy..."

Kiều Na nghe ra đây là giọng nói của ba nữ sinh ở cùng phòng cô. Cô gái khoe ra đồng hồ là Chu Thiến Văn, một nữ sinh rất chanh chua, ngày thường không ít lần khi dễ Kiều Na. Nữ sinh phụ họa cô ta là Lưu Tĩnh Tĩnh, một cô gái rất có tâm cơ.

Nói chuyện cuối cùng chính là Diệp Thanh, xem như là cô gái có quan hệ tốt với Kiều Na nhất trong ba người, ngày thường Chu Thiến Văn khi dễ Kiều Na, Diệp Thanh không ít lần giúp Kiều Na giải vây.

Chỉ nghe Chu Thiến Văn cười nói: "Cậu hiểu cái gì, tôi đây là vì tốt cho cô ta, cô ta hiện tại không chừng có bao nhiêu sung sướng đâu, hừ, tôi liền biết cậu là bà tám hay xen vào việc của người khác, vô dụng, cậu không kết nối được điện thoại vì trước đó tôi bảo Triệu Thạc đem di động của cô ta làm cho hết sạch pin rồi".

Diệp Thanh lo lắng, "Người đàn ông Triệu Thạc kia không phải thứ tốt, hắn căn bản đối với Kiều Na không thật lòng. Na Na tiếp tục như vậy sẽ thiệt thòi".

Lưu Tĩnh Tĩnh xen vào nói: "Không có việc gì, mọi người đều là người lớn, chuyện người tình ta nguyện, nào có nghiêm trọng như cô nói? Thiến Văn, cho tôi nhìn đồng hồ của cô một lần nữa đi".

Chu Thiến Văn đắc ý lấy ra đồng hồ, đang muốn đưa cho Lưu Tĩnh Tĩnh bỗng nhiên có một bàn tay duỗi tới đoạt lấy cái đồng hồ kia.

"Đồng hồ không tệ nha", Kiều Na cười nói.

Nhìn đến Kiều Na trở lại, cả người Chu Thiến Văn và Lưu Tĩnh Tĩnh đều ngây ngẩn, Diệp Thanh rất vui vẻ mà đi đến, "Na Na, cô đã trở lại, tôi thực sự rất lo lắng cho cô".

"Tôi không có việc gì", Kiều Na cười với Diệp Thanh, thuận tiện đem đồng hồ bỏ vào túi của mình.

Chu Thiến Văn nôn nóng, "Đó là đồng hồ của tôi".

Kiều Na nhàn nhạt nói "Đồng hồ này từ đâu đến?"

"Triệu Thạc tặng."

"Vậy Triệu Thạc vì sao tặng đồng hồ cho cô?"

"Tôi giúp anh ta một việc lớn."

"Giúp được không?", Kiều Na nhún nhún vai.

Chu Thiến Văn tức khắc nghẹn lời, lúc này Kiều Na đã trở lại, chứng minh Triệu Thạc căn bản chưa thành công.

Kiều Na vỗ vỗ bả vai Chu Thiến Văn, "Nghe chị một câu, vô công bất thụ lộc (không làm không hưởng lộc), chưa làm tốt lại nhận đồ vật của người ta, cẩn thận biến khéo thành vụng".

Chu Thiến Văn cắn cắn môi, xoay người cầm lấy di động của chính mình đi ra ngoài.

Cô ta mới ra cửa không lâu, di động trên người Kiều Na liền vang lên.

Cái điện thoại này là của Triệu Thạc, lúc đó Triệu Thạc vội vã chạy trốn, đem điện thoại, ví tiền đều giao cho hai gã lưu manh cướp đường kia.

Sau đó, thời điểm hai gã lưu manh chạy trốn không kịp quan tâm đến nó, Kiều Na thuận tiện nhặt trở về.

Kiều Na cầm lấy di động, trên màn hình hiện đúng là tên Chu Thiến Văn. Cô nhẹ nhàng cười, kết nối điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chân đá tra nam

Edit & Beta: Song Ngọc.

"Triệu Thạc, sao lại thế? Như vậy còn có thể khiến Kiều Na chạy?" Di động truyền tới âm thanh tức muốn học máu của Chu Thiến Văn.

Kiều Na cười ha ha, "Tôi nói sao cô lại chạy ra ngoài rồi, hóa ra là gọi điện thoại cho bạn trai của tôi. Sao tôi cảm thấy cô còn quan tâm anh ta hơn so với tôi nha, không phải hai người..."

Đầu bên kia điện thoại truyền đến thanh âm vội vã "Bíp...", Chu Thiến Văn ngắt điện thoại.

Không lâu sau thì Chu Thiến Văn về đến ký túc xá, sắc mặt muốn bao nhiêu khó coi liền có bấy nhiêu.

"Di động của Triệu Thạc sao lại ở trên tay cô?", Chu Thiến Văn cũng không tính toán tiếp tục giả vờ, hỏi trực tiếp.

"Kỳ lạ, di động của bạn trai tôi vì sao tôi không thể cầm?"

Kiều Na quơ quơ di động, lại chậm chạp rút từ trong túi xách ra một cái ví tiền tinh xảo, "Ví tiền anh ta đều ở chỗ của tôi, cô xem..."

Cô mở ví tiền ra đảo lên, vừa đảo vừa nói: "Thẻ tín dụng, chứng minh nhân dân, tiền..."

Chu Thiến Văn: "..."

Kiều Na gio ví tiền lên, sau đó đem ví tiền bỏ lại trong túi xách của mình, giương mắt liếc Chu Thiến Văn một cái, nói: "Tốt xấu gì chúng ta cũng ở cùng nhau ba năm, tôi có chút lời muốn nói thẳng, được chứ?"

Chu Thiến Văn tức giận nói: "Cô muốn nói cái gì thì nói đi".

Kiều Na lộ ra một nụ cười thần bí, vẫy tay ý bảo Chu Thiến Văn đi ra ngoài cùng cô, đến một tầng lầu không người, lúc này mới mở miệng, "Cô nói xem, có phải cô xem trọng Triệu Thạc không?"

Chu Thiến Văn sững sốt nột chút, cô không nghĩ tới Kiều Na sẽ hỏi trực tiếp như vậy, nhưng cô luôn khinh thường Kiều Na, liền đơn giản thừa nhận: "Không sai, tôi chính là coi trọng anh ấy, nhà anh ấy có tiền như vậy, trong trường học nhiều nữ sinh muốn có quan hệ với anh ấy lắm, tôi cũng muốn thì có gì lạ?"

Kiều Na khẽ gật đầu "Nếu cô thừa nhận, như vậy... cô liền theo đuổi đi, tôi cũng không ngăn cản cô".

Chu Thiến Văn ngây người, cô theo đuổi, đây là Kiều Na nói giỡn sao? Nhưng biểu tình của Kiều Na không giống nói giỡn một chút nào, "Nói thật, tôi không thích Triệu Thạc, cho nên hiện tại anh ta không phải bạn trai của tôi, cô muốn theo đuổi thì cứ theo đuổi, tôi không có ý kiến gì, cũng sẽ không tức giận mà ngăn cản".

Chu Thiến Văn nghe cô nói chuyện với ngữ khí nghiêm túc, thật sự suy xét kiến nghị của cô một chút. Nhưng thật mau cô ta liền nhụt chí, "Không được, anh ấy không có hứng thú với tôi, nếu không... còn có chuyện của cô sao?"

Kiều Na nhìn chằm chằm mặt Chu Thiến Văn một lúc rồi nói: "Cô trang điểm đậm như vậy, giống như mang một khuôn mặt giả, cái loại hoa hoa công tử Triệu Thạc duyệt qua vô số phụ nữ, tự nhiên sẽ không thích cô."

Chu Thiến Văn tức giận nói: "Còn cần cô nói. Cô nghĩ tôi muốn sao? Chẳng lẽ tôi không nghĩ mỗi ngày chỉ cần rửa mặt liền có thể ra ngoài như cô sao? Nhưng làn da của tôi tối màu, thô ráp, còn có rất nhiều tàn nhang, nếu không đánh phấn nhiều một chút để che lại thì càng không thể gặp người".

Kiều Na bỗng nhiên động lòng, nhớ tới lúc chính mình ở hoàng cung cổ đại từng dùng một phương thuốc, đối với tình huống này của Chu Thiến Văn hẳn là rất có hiệu quả. Đó là một bí phương cung đình vô cùng trân quý, cũng chỉ có thân phận tôn quý như cô có thể lấy được.

Các loại thuốc trong bí phương lại không phải rất trân quý, mặc dù Kiều Na không có tiền, nhưng vẫn có thể thừa nhận.

"Như vậy, tôi có thể giúp cô cải thiện vấn đề của làn da", Kiều Na nói, "Nhưng... chính cô chi tiền".

Thân thể này của Kiều Na gia cảnh nghèo khó, sinh hoạt phí hàng tháng của cô cũng nhờ hội phúc lợi cho sinh viên nghèo của trường học trợ cấp, 300 đồng một tháng, đóng học phí đều dựa vào tiền học bổng cô nhận, nghèo đến mức người ta nhìn đều tưởng quyên tiền cho cô.

Tuy nhiên, nguyên chủ dù nghèo nhưng chí lại không ngắn. Dung mạo của cô ở trong trường có thể nói là đứng số một số hai, lại là vẻ đẹp tự nhiên không chút son phấn, trong trường học rất nhiều nam sinh nguyện ý cho cô tiền nhưng cô đều cự tuyệt.

Kiều Na không biết bản thân mù con mắt nào lại bị cầm thú Triệu Thạc này hoa ngôn xảo ngữ mê hoặc, nguyện ý làm bạn gái của hắn.

Triệu Thạc ở trước mặt nguyên chủ tỏ ra vô cùng chính nhân quân tử, lúc nào cũng có bộ dạng nghiêm túc nỗ lực hướng về phía trước, cũng không giống người khác, động một cái liền dùng tiền nói chuyện, hơn nữa rất cẩn thận chăm sóc các phương diện sinh hoạt của nguyên chủ, có lẽ nguyên chủ chính là bởi vì điểm này mới có thể động lòng với hắn.

Nhưng Kiều Na biết, mục đích cuối cùng của tên cầm thú này, đơn giản chính là muốn lên giường cùng nguyên chủ. Chờ hắn đạt được mục đích. Khẳng định sẽ vô tình trở mặt trong một phút. Sau vũ hội ngày đó, hắn là Triệu Thạc tính xuống tay, nếu không gặp được lưu manh, chỉ sợ hắn đã đắc thủ. Đáng thương nguyên chủ tuổi còn trẻ như vậy chỉ vì một tên cầm thú mà tặng không tính mạng.

Kiều Na nhìn ra được, Chu Thiến Văn rất có tiền, ngày thường để cải thiện vấn đề làn da của mình, cô ta đầu tư mấy vạn vẫn không có hiệu quả. Kiều Na liền động tâm tư, nếu cô có thể trợ giúp các cô gái có vấn đề về làn da giống như Chu Thiến Văn, hẳn là có thể kiếm một chút tiền nha? Phòng chừng liền giải quyết được vấn đề sinh kế...

Chu Thiến Văn có chút nghi ngờ nhưng cũng tin tưởng vài phần, cô ta có thể nhìn đến làn da của Kiều Na rất tốt, mịn màng tinh tế, trắng nõn tươi sáng, chưa bao giờ nổi mụn. Cô ấy căn bản không cần trang điểm liền có thể đạt được hiệu quả mà người khác hóa trang đều không đạt đến. Bản thân Chu Thiến Văn không có làn da như vậy, không biết đã bí mật ghen ghét bao nhiêu lần.

"Cô biết đấy, nhà tôi ở nông thôn, trong thôn chúng tôi có một phương thuốc chăm sóc da bí mật", Kiều Na tỏ ra thần bí, "Tôi có thể sử dụng bí phương này chế thành mỹ phẩm dưỡng da cho cô dùng, cô cảm thấy tốt thì ấn giá cả mỹ phẩm bình thường trả tiền cho tôi".

Chu Thiến Văn động tâm, nếu thật sự có thể như vậy... cô ta nguyện ý ra giá gấp mười lần, không, gấp trăm lần đều được.

"Được, chỉ cần đồ có hiệu quả, cô cần bao nhiêu tiền tôi đều đưa."

Ngày hôm sau Kiều Na liền đi mua một ít thuốc trung y, đây là những loại thuốc mà bí phương kia cần. Dựa vào phương pháp trong trí nhớ. Cô theo tỉ lệ đem thuốc pha, nấu thành dạng cao (thuốc mỡ).

Hương thơm thuốc bay vào mũi, vô cùng dễ ngửi. Kiều Na đem thuốc đưa cho Chu Thiến Văn, nói: "Mỗi tối thoa cái này lên mặt, một giờ sau rửa sạch, cái này đủ dùng một tháng, một tháng sau nếu cô còn cần thì phải trả tiền".

Chu Thiến Văn cầm lấy thuốc mỡ, trong lòng vẫn vô cùng nghi hoặc, cô ta không xác định được thuốc mỡ này có tác dụng hay không. Lại có chút sợ hãi Kiều Na cố ý hại cô ta, nếu thuốc mỡ này khiến cô ta hủy dung thì làm sao bây giờ?

Để được an toàn, Chu Thiến Văn dùng một chút trên mu bàn tay của mình sau đó lau sạch. Cảm thấy làn da mu bàn tay trở nên mượt mà hơn, cũng không có cảm giác kỳ lạ, lúc này mới dám dùng trên mặt.

Thực tế, Kiều Na cũng không thể thật sự xác định được thuốc mỡ này các tác dụng không. Thời đại cô sống là Đại Yến Triều, cách đây 1000 năm trước, lúc đó chất lượng không khí, nước không giống hiện tại, tất nhiên, vấn đề làn da của mỗi người cũng không giống nhau. Tuy nhiên, trong thuốc mỡ cũng không có chất độc, liền tính không có tác dụng cũng không đến mức có hại.

Kiều Na để Chu Thiến Văn dùng thử là có dụng ý khác, cô muốn làm thí nghiệm. Nếu loại thuốc mỡ này thích hợp cho làn da của người hiện đại, cô có thể cân nhắc việc bán cho người khác.

Tuy nhiên, vẫn phải đợi cho đến khi Chu Thiến Văn dùng xong mới có thể biết được kết quả.

Buổi chiều hôm đó, Kiều Na nhận được điện thoại của Triệu Thạc, anh ta dùng một số lạ để gọi tới. Trong điện thoại, anh ta khóc lóc, cầu xin cô tha thứ. Nói rằng chính mình chạy đi để tìm cảnh sát giúp đỡ.

"Tới cầm lấy di động và ví tiền của anh đi, về sau đừng xuất hiện trước mặt tôi nữa", Kiều Na nhíu mày nói. Cô căn bản không muốn nghe lời giải thích của Triệu Thạc.

Tra nam chính là tra nam, có cái gì để giải thích. Đồ vật của Triệu Thạc cô không muốn giữ lại, mọi thứ có quan hệ cùng gã tra nam này cô đều vô cùng chán ghét.

Triệu Thạc thấy không nói động được Kiều Na, đành phải hẹn cô buổi tối tới lấy di động.

Vào buổi tối, Triệu Thạc quả nhiên tới.

Kiều Na đem đồ vật của Triệu Thạc xuống lầu đưa cho anh ta.

Anh ta không tiếp nhận đồ vật.

Đột nhiên "Thình thịch..." một tiếng, anh ta quỳ xuống, ôm chân Kiều Na khóc lên, "Đều là anh không tốt, là anh nhát gan, là anh vô dụng, em mắng anh như thế nào đều được, đừng bỏ anh được không? Rời đi em anh thật sự không sống nổi".

Kiều Na chán ghét, một chân đem Triệu Thạc đá văng, ném đồ đạc của anh ta xuống đất, lạnh lùng nói: "Sống không nổi, vậy thì đi chết đi".

Nói xong cô liền xoay người trở về ký túc xá, loại người như Triệu Thạc này, cố gắng diễn thế nào Kiều Na cũng sẽ không đồng tình đối với hắn.

Triệu Thạc sững sờ tại chỗ, bỗng nhiên cảm thấy cô gái trước mặt này có chút xa lạ.

Hắn nhớ rõ cô là cô gái vô cùng mềm mại, nghĩ rằng làm như vậy có thể vãn hồi tâm của cô, không nghĩ đến lúc này cô lại quyết tuyệt như vậy.

Nhưng hắn vẫn không cam lòng, hao tổn tâm cơ, diễn lâu như vậy ở trước mặt Kiều Na chẳng lẽ đều uổng phí? Hắn ta chưa từng thất bại trong việc theo đuổi các cô gái, hơn nữa cũng không phí nhiều sức lực như vậy. Loại tình huống hiện tại này, làm sao hắn ta có thể nuốt trôi.

.....

Năm học thứ tư, một tuần Kiều Na cũng chỉ lên lớp hai, ba tiết. Nhưng tới năm tư, sinh viên sắp tốt nghiệp lại có một nhiệm vụ rất quan trọng phải làm.

Đó chính là: Luận văn tốt nghiệp.

Đại học B mà Kiều Na đang học chính là một trường Đại học nổi tiếng, yêu cầu đối với luận văn tốt nghiệp vô cùng nghiêm khắc, tất cả luận văn đều phải qua sự bình thẩm của các chuyên gia. Nghe nói mỗi năm đều có 30% sinh viên tốt nghiệp trễ vì luận văn không được thông qua. Phải tới năm thứ hai mới nhận được bằng tốt nghiệp.

Kiều Na học chính là lịch sử, một ngành học không được nhiều người yêu thích, cơ hội việc làm không quá khả quan, mà luận văn tốt nghiệp của ngành Lịch sử học vô cùng khó viết.

Theo quy định của trường học, tỷ lệ giống nhau của luận án tốt nghiệp phải dưới 10%. Nhưng lịch sử loại này, tất cả đều phải viết dựa vào sự kiện có thật, một sinh viên muốn viết ra luận văn của riêng mình là vô cùng khó khăn.

Kiều Na nghĩ tới triều đại mình đã từng sống, Đại Yến Triều, cô sống ở nơi đó hơn 30 năm, đối với mọi thứ thuộc về Đại Yến Triều đều rất quen thuộc. Có lẽ cô có thể đem cái này làm chủ đề viết luận văn.

Sâu trong nội tâm, cô cũng muốn biết thêm về lịch sử của Đại Yến Triều, đặc biệt là -- sự việc phát sinh sau khi cô xuyên qua.

Rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Tại sao cô lại xuyên qua? Lịch sử sau đó là cái dạng gì?

Cô mơ hồ cảm thấy nếu giải quyết vấn đề này có lẽ cô có thể trở về triều đại của mình.

Tại Đại Yến triều, cô chính là Hoàng hậu, đứng đầu lục cung, ngày tháng trôi qua rất thoải mái, đâu có tuyệt vọng như bây giờ?

Mặc dù nguyên chủ yếu đuối nhưng trên phương diện học tập lại vô cùng chăm chỉ, cô học ba năm lịch sử, đối với lịch sử các triều đại cô đều rõ ràng, nhưng trong đầu lại không có bất luận tin tức gì về đoạn lịch sử của Kiều Hoàng hậu. Muốn biết về điều này cô cần phải tìm đọc rất nhiều tư liệu.

Kiều Na quyết định xong, liền đi tìm Trần giáo sư, cố vấn luận văn của cô, nói cho ông cô chọn chủ đề: Chính trị, Kinh tế và Văn hóa thời kỳ Yến Hiếu Công.

Yến Hiếu Công này chính là chồng của Kiều Hoàng hậu, biệt hiệu của Hoàng đế lúc đó. Điểm này là Kiều Na suy ra được từ trong kiến thức lịch sử của nguyên chủ.

Trần giáo sư đỡ mắt kính, "Bạn học Kiều, em...em cư nhiên dám chọn chủ đề khó như vậy. Thực sự can đảm. Tuy nhiên giai đoạn lịch sử này có rất ít tư liệu, em muốn viết cái này sợ là vô cùng khó khăn".

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Truyền thuyết dân gian

Edit & Beta: Song Ngọc.

Kiều Na nói: "Chính là bởi vì người nghiên cứu đoạn lịch sử này tương đối ít cho nên em cảm thấy hẳn là phải có người làm điều đó. Chúng ta học tập lịch sử chính là vì làm lịch sử không bị chôn vùi, không phải sao?"

Giáo sư Trần rất cảm động: "Thật là một đứa trẻ ngoan. Em nghĩ vậy làm thầy rất vui mừng, nếu em quyết định như vậy thì hãy nỗ lực làm đi. Thầy sẽ cố hết sức để hỗ trợ em. Thư viện trường chúng ta, tư liệu về Yến Hiếu Công vô cùng ít, trước đây thầy đã tìm thử, chỉ có mấy quyển như vậy, các sự kiện lịch sử được ghi lại cũng vô cùng hạn chế. Như vậy, thầy sẽ xin trường học viết một bức thư giới thiệu cho em, em đến cơ sở dữ liệu của Thư viện Quốc gia xem thử, có lẽ có khả năng tìm được tư liệu có ích".

"Cảm ơn Giáo sư", Kiều Na không nghĩ tới sẽ có thu hoạch bất ngờ.

Mặc dù Giáo sư Trần đã lớn tuổi nhưng hành động lại vô cùng nhanh. Buổi tối hôm đó, Kiều Na liền nhận được thư giới thiệu.

Cô cũng không trì hoãn, sáng sớm hôm sau liền xuất phát đi Thư viện Quốc gia. Mặc dù cô vừa mới kiếm được một khoản tiền nhỏ nhưng vẫn không dám đón xe, cô dùng điện thoại di động để tra xét lộ trình sau đó ngồi tàu điện ngầm đi đến khu vực gần Thư viện Quốc gia, lại đi bộ sang.

Đến nơi vừa đúng 8 giờ, nhân viên công tác của thư viện vừa mới bắt đầu làm việc. Kiều Na trình lên thư giới thiệu, nhân viên công tác dẫn cô tới tầng 16.

"Tầng này chính là trung tâm tài liệu cổ đại", nhân viên công tác từ trong tủ lấy ra một đôi găng tay nói: "Rất nhiều sách ở đây đều là bản đơn lẻ, lúc lật xem nhất định phải mang găng tay bảo vệ, lấy ra đặt lại phải nhẹ nhàng, đừng làm hỏng nó."

"Được, cảm ơn", Kiều Na mang bao tay lên đi vào phòng đựng sách.

Bên trong phòng sách, không khí tản ra một cỗ mùi hương thuộc về sách cũ, trên từng hàng kệ sách đều bày biện những quyển sách ố vàng, rất có hơi thở của niên đại.

Cô đang tìm kiếm những tài liệu có khả năng liên quan trong giai đoạn lịch sử này, thật sự rất nhiều sách, hơn nữa lật lên phải vô cùng cẩn thận làm cho tốc độ rất chậm, cô tốn thật nhiều thời gian mới xem xong một cuốn sách nhưng vẫn chưa tìm được tư liệu có liên quan.

Kiều Na phải đem sách đặt lại, lại lấy một quyển khác ra.

Đột nhiên cô nghe được phía sau truyền đến tiếng bước chân.

Không có nhiều người sẽ đến nơi này, nhưng có người tới cũng không hoàn toàn là điều lạ, ban đầu, Kiều Na cũng không chú ý cho tới lúc có một giọng nói vang lên bên tai cô.

"Này cô gái, cô cũng đang tìm tài liệu về thời kỳ Yến Hiếu Công sao?"

Kiều Na quay đầu nhìn lại, nói chuyện chính là một chàng trai trẻ tuổi, dáng người cao gầy.

Người nghiên cứu lịch sử thời kỳ Yến Hiếu Công vốn là hiếm thấy, tại đây lại gặp một người thực sự xem như là một sự kiện trùng hợp, khó trách chàng trai này sẽ cảm thấy kỳ lạ.

Kiều Na gật đầu "Đúng vậy, tôi phải viết một bài luận văn liên quan đến chủ đề này, anh cũng là sinh viên sao?"

Chàng trai trẻ tuổi sững sốt một chút, cười nói: "Không phải, tôi là... là muốn viết kịch bản".

"Biên kịch?" Kiều Na có chút khó hiểu, "Tôi cho rằng đến nơi này đều là học giả, biên kịch... dùng tài liệu cũng có thể đến thư viện bình thường mượn đi?".

Chàng trai trẻ tuổi lắc đầu nói: "Tôi tìm rồi nhưng chưa tìm được, cho nên mới tới nơi này".

Kiều Na nói: "Những sự kiện lịch sử trong mấy cuốn sách này vô cùng ít, không phù hợp để anh viết kịch bản. Lại nói thời kỳ Yến Hiếu Công cũng không có sự kiện lịch sử nào thú vị đi? Sao anh lại cảm thấy hứng thú với cái này?"

Chàng trai trẻ tuổi cũng không giấu diếm, nói: "Là thế này, trước kia tôi từng xem qua một câu chuyện xưa, cảm thấy vô cùng hứng thú, muốn hiểu nhiều một chút. Tôi tham khảo qua rất nhiều chuyên gia nhưng không ai biết nhiều về sự kiện lịch sử đó cho nên liền tới nơi này tìm thử xem".

"Chuyện xưa?" Kiều Na cảm thấy hứng thú, "Thời kỳ Yến Hiếu Công có chuyện xưa gì thú vị sao?"

Cô sinh sống ở Đại Yến Triều nhiều năm như vậy thật đúng là chưa từng nghe qua có chuyện xưa gì có thể làm cho người đời sau cảm thấy hứng thú. Có lẽ... là sự tình phát sinh sau khi cô xuyên qua?

Người đàn ông trẻ tuổi nói: "Là chuyện xưa về... Hoàng hậu của Yến Hiếu Công. Ta nhìn được trong sách, nàng thật là một nữ tử thần kỳ..."

Tay Kiều Na run lên xém chút không thể giữ được quyển sách trên tay.

Người đàn ông trẻ chú ý đến cô, vội vàng hỏi: "Làm sao vậy? Cô không thoải mái sao?"

"Không... Không phải" Kiều Na lắc đầu, "Tôi... tôi chỉ là cảm thấy quá trùng hợp, vừa lúc tôi cũng đang nghiên cứu chủ đề này".

"Thật sao?" Người đàn ông trẻ vô cùng cao hứng, "Vậy thật tuyệt, chúng ta có thể giúp đỡ lẫn nhau nha, hai người cùng tìm nhanh hơn so với một người".

Kiều Na cũng cảm thấy hai người cùng làm sẽ tương đối nhanh một chút liền gật đầu đồng ý kế hoạch hợp tác như lời anh ta.

Nếu quyết định hợp tác, người đàn ông trẻ tự mình giới thiệu, "Tôi gọi là Giang Phàm".

"Giang Phàm", hình như đã nghe qua ở đâu đó, cùng tên với danh nhân lịch sử sao?", Kiều Na suy nghĩ, lại không nghĩ ra có danh nhân nào tên là Giang Phàm.

Giang Phàm không nói nên lời, "Cô ngày thường không xem TV sao?"

"Có, đôi khi xem chút tin tức khảo cổ, làm sao vậy?"

"Không, không có gì", Giang Phàm bất đắc dĩ nói.

"Tôi tên Kiều Na, hy vọng hợp tác vui vẻ."

Nghĩ đến chuyện xưa Giang Phàm vừa nhắc đến, "Có thể nói cho tôi nghe chuyện xưa anh vừa nhắc đến không?"

Giang Phàm gật đầu, "Được, đây là một truyền thuyết dân gian, tôi cũng không biết có bao nhiêu là sự thật. Nghe ông lão kia nói qua, ở thời điểm Yến Hiếu Công trị vì có một vị Hoàng Hậu truyền kỳ, nàng không gì không làm được, đã từng cùng Yến Hiếu Công đánh giặc, hai người kề vai chiến đấu. Tôi thật sự vẫn luôn thích câu chuyện này, gần đây có thời gian nên muốn nghiên cứu một chút, đem nó viết thành kịch bản".

Kiều Na ngây ngẩn cả người, điều này hoàn toàn không đúng nha.

Cô mang binh đánh giặc lúc nào. Thật sự là nói hưu nói vượn. Cô chỉ am hiểu cung đấu có được không.

Lại nói thời gian Yến Hiếu Công tại vị quốc thái dân an, căn bản không có chiến sự, càng đừng nói làm Hoàng hậu như cô đi đánh giặc.

Theo lời Giang Phàm nói, Kiều Na cảm thấy đấy là một cái truyền thuyết không đáng tin cậy, nhưng cô phản bác cũng không được nên tiếp tục lật tài liệu xem.

Những cuốn sách cổ này chỉ ghi lại một chút sự kiện linh tinh vụn vặt ở thời kỳ Yến Hiếu Công. Kiều Na đem nội dung tìm được đều ghi vào notebook. Thời gian một buổi sáng, cũng không tìm được bao nhiêu tư liệu, mà về đoạn lịch sử cô muốn biết kia càng không có.

Thời điểm giữa trưa, Kiều Na đem sách cất lại, tính toán ăn chút đồ ăn gì đó ở gần đây rồi lại trở về tìm tiếp.

"Anh muốn cùng đi ăn không?" Kiều Na hỏi Giang Phàm.

Giam Phàm do dự một chút, "Tôi... không đi".

"Anh không đói à?"

Kiều Na vừa nói lời này xong liền nghe bụng Giang Phàm truyền đến một tiếng "Ọt".

Giang Phàm đột nhiên xấu hổ cuối đầu.

Kiều Na nhịn cười không được, Giang Phàm này thật là thú vị.

"Đi thôi", Kiều Na đứng dậy giúp Giang Phàm thu hồi sách đặt lại kệ sách, "Cùng đi đi, có gì phải ngượng ngùng?"

Giang Phàm đành phải đứng lên, lấy ra một cái mũ từ trong túi đội lên, đè thấp vành mũ, lúc này mới cùng Kiều Na ra khỏi thư viện.

"Ăn cái gì đây?" Kiều Na đi trên đường, Đông nhìn một cái, Tây nhìn một cái.

Mặc dù trong trí nhớ của cô có những thứ này nhưng dù sao cũng chỉ là ký ức, không phải tự mình trải qua. Lúc tận mắt nhìn đến những thứ đồ ăn trước đây hoàn toàn chưa từng thấy qua này cô cảm thấy vô cùng thần kỳ.

"Ăn lẩu được không?" Giang Phàm thuận miệng nói, "Lẩu ở nhà hàng này rất ngon".

Kiều Na vốn là không có chủ ý gì, nghe anh ta đề nghị như vậy liền đồng ý.

Đến cửa nhà hàng, liền có cô gái nhiệt tình tiến đến chào hỏi, "Chào hai vị, xin hỏi có cần phòng riêng không?"

Kiều Na không chút nghĩ ngợi trả lời: "Không cần".

Cô biết phòng riêng đều có quy định mức tiêu phí thấp nhất, cô cùng Giang Phàm ăn không hết quá nhiều đồ ăn, quá lãng phí.

Nhưng Giang Phàm lại lập tức nói: "Đến phòng riêng".

Kiều Na lôi kéo ống tay áo Giang Phàm, "Không cần thiết, nhiều như vậy hai người chúng ta ăn không hết".

Giang Phàm lại rất kiên trì, "Nhưng tôi... không thể... không thể ăn ở bên ngoài. Như vậy tôi mời cô đi".

Kiều Na nói không nên lời, không nghĩ tới Giang Phàm còn rất cẩn thận.

Nếu Giang Phàm đã nói như vậy, Kiều Na nói thêm cái gì nữa cũng không tốt, liền đi theo vào phòng riêng.

Phòng riêng mức tiêu phí thấp nhất là 500 đồng, Kiều Na gọi một nồi lẩu tôm hùm cay, rất nhiều đồ ăn, mấy loại đồ uống, lại để Giang Phàm gọi một ít, cộng vào cũng không đủ 500. Giang Phàm không thể không gọi thêm một ít đồ lung tung nữa, gọi đủ 500 đồng.

"Nhiều như vậy... căn bản sẽ ăn không hết", Kiều Na nhìn người phục vụ bê một mâm lại một mâm đồ ăn lên, có chút buồn bực.

Trước kia mặc dù cô sinh hoạt ở hoàng cung nhưng Đại Yến Triều đề cao tiết kiệm, cô quý vì Hoàng hậu lúc ăn cơm cũng chỉ ăn hai món, lấy đủ ăn làm tiêu chuẩn, tuyệt đối sẽ không làm ra một bàn lớn đồ ăn để không ăn hết gây lãng phí.

Sau một lúc, nước trong nồi sôi, Giang Phàm đứng dậy đem một ít thịt cùng đồ ăn bỏ vào trong nồi.

Nấu lẩu vô cùng nhanh, đồ ăn nhúng vào một chút là có thể ăn, Giang Phàm dùng muôi vớt ra một ít đồ ăn trước bỏ vào trong chén Kiều Na, sau đó mới múc cho mình.

Kiều Na ăn một miếng, bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn.

"Có chuyện gì vậy?" Giang Phàm phát hiện dị thường, "Có nóng không?"

"Không phải..." Kiều Na kích động, lại gắp một miếng bỏ vào miệng, "Ăn quá ngon".

Cô ở cổ đại chưa từng ăn qua lẩu, không biết còn có cách ăn đồ ăn như vậy.

Thật sự siêu ngon.

Ăn ngon đến độ chảy nước mắt.

Giang Phàm một bên nhìn, cảm thấy thú vị, thấy trong chén Kiều Na đã ăn hết liền đứng dậy múc thêm một chén cho cô, ngược lại chính mình không có ăn bao nhiêu.

"Thịt viên này làm thế nào, ăn ngon quá... cái này ăn cũng ngon", Kiều Na ăn, đổ mồ hôi đầy đầu "Đây thật sự là đồ ăn ngon nhất mà tôi từng ăn".

Giang Phàm có chút tò mò, "Cô trước kia chưa ăn qua lẩu sao?"

"Trước kia..." Kiều Na trả lời một cách mơ hồ, "Xem như ăn rồi đi..."

Ăn qua lẩu là nguyên chủ của thân thể này, mặc dù trong trí nhớ có hương vị của lẩu nhưng cùng với bản thân tự mình nhấm nháp là trải nghiệm hoàn toàn khác.

Thời điểm Kiều Na ở cổ đại, đối với đồ ăn vô cùng mê muội. Món thích ăn nhất định phải ăn được mới bỏ qua. Khi đó Hoàng thượng vô cùng sủng cô, chỉ cần cô muốn ăn, Hoàng thượng sẽ nghĩ mọi biện pháp làm ra vì cô.

Cô còn nhớ rõ, lần cuối cùng ăn quả vải chính là Hoàng thượng cố ý chuyển từ Lĩnh Nam về. Lúc ấy cô một lòng chỉ lo ăn dấm của Mai phi lại không nhớ Hoàng thượng đối tốt với cô.

Bữa cơm này ăn hết hai tiếng, thẳng đến lúc Kiều Na ăn không vô mới lưu luyến buông xuống đôi đũa.

500 đồng đồ ăn là phân lượng ăn của hơn bốn người, mặc dù cô ăn rất nhiều nhưng vẫn ăn không hết. Nhìn đồ ăn dư lại, Kiều Na tiếc hận.

Giang Phàm cầm túi đi tính tiền, một lát sau đã quay lại, trên mặt lộ ra vài phần thần sắc xấu hổ.

"Tôi... tôi quên mang ví tiền rồi..." Giang Phàm cuối đầu.

Kiều Na "..."

Ăn nửa ngày cuối cùng vẫn là cô tính tiền.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Thật sự rất xấu

Edit & Beta: Song Ngọc.

Kiều Na thật sự khó chịu. Nếu Giang Phàm sớm nói không mang theo tiền thì cô mời anh ta ăn một bữa cơm cũng không sao. Nhưng Giang Phàm không có tiền, nghèo còn hay để ý. Một hai phải ăn trong phòng riêng, lãng phí nhiều đồ ăn như vậy. Điều này thật quá đáng.

Nhưng rốt cuộc cô và Giang Phàm cũng cùng nhau tới, tiền này là phải trả. Kiều Na thật sự không tình nguyện mà đi đến trước quầy tính tiền, thuận tiện xin vài cái hộp để đóng gói đồ ăn.

"Giúp tôi đóng gói tất cả những thứ này", Kiều Na chỉ vào đồ ăn chưa ăn xong ở trên bàn.

Giang Phàm nghe giọng điệu cô không tốt. Một bên cầm lấy hộp cơm, một bên nói: "Tôi thật sự không biết mình không mang theo ví. Quay về tôi sẽ trả lại cho cô gấp đôi".

Kiều Na trừng anh ta một cái, ở trong mắt cô, người này đã hoàn toàn mất đi tín dụng, cô mới không tin đâu.

"Lần sau lúc không mang tiền thì đừng nghèo như vậy còn muốn phòng riêng", Kiều Na lải nhải. "Cũng không phải tính tình mọi người đều tốt giống như tôi, nói không chừng sẽ lập tức cùng anh trở mặt".

Giang Phàm không nói nên lời, anh một chút cũng không cảm thấy cô gái trước mặt này tính tình tốt tới đâu. Tuy nhiên anh vẫn cố gắng giải thích: "Tôi muốn phòng riêng là có nguyên nhân".

Kiều Na "hừ" một tiếng, "Nguyên nhân gì? Người xấu xí nhiều tác quái".

"Cô nói cái gì?" Những lời này lập tức làm Giang Phàm tức giận. Đây là lần đầu tiên anh bị người khác phủ nhận giá trị nhan sắc.

Giang Phàm được tất cả các phương tiện truyền thông nhất trí cho rằng là điển hình của "Đẹp từ nhỏ đến lớn", từ lúc anh bắt đầu học tiểu học người bên cạnh liền không ngừng mê muội, thường xuyên có nữ sinh trường khác đến trường của anh để "chiêm ngưỡng" anh, chỉ vì anh lớn lên quá đẹp trai.

Sau đó anh tiến vào giới nghệ sĩ mà không có bất kỳ trở ngại nào, mang đến sự mê luyến điên cuồng cho đông đảo người hâm mộ.

Anh thà rằng Kiều Na phủ định nhân phẩm của mình cũng không muốn bị phủ nhận giá trị nhan sắc được không?

Kiều Na nói những lời này xong trong lòng liền có chút hối hận. Sao cô lại nhất thời không cẩn thận mà nói ra những lời trong lòng?

Điều này làm đả thương lòng tự trọng của người khác nha.

"Rất xin lỗi", Kiều Na lập tức nhận lỗi, "Tôi không nên nói thẳng khuyết điểm của anh, tôi sai rồi".

Giang Phàm: "..."

Cho nên cô ấy vẫn cho rằng anh xấu xí.

Nhìn thấy khuôn mặt âm trầm của Giang Phàm, Kiều Na cảm thấy chính mình hơi quá đáng liền muốn an ủi hai câu: "Cái kia... người không thể chỉ nhìn vào bề ngoài, nội tâm đẹp mới là..."

Nhưng là cái tên ăn cơm quỵt nợ này nội tâm cũng không đẹp đến đâu đi? Kiều Na thật sự không tìm ra lời nào để tới khen anh ta hai câu.

Aizzz... quên đi.

Giang Phàm thật tức giận, đầu óc vừa chuyển, hình thức tư duy tổng tài bá đạo liền online, "Không phải cô biết tôi là ai nên cố ý nói xấu muốn làm cho tôi chú ý đi?"

Hừ hừ... cô đã thành công khiến cho tôi chú ý.

Cái nhìn xem thường của Kiều Na gần như muốn nứt trời.

Cô là thiệt tình nghĩ anh ta xấu được không?

Ở Đại Yến Triều, nơi cô từng sinh hoạt là một thời đại tôn sùng vũ lực, tiêu chuẩn vẻ đẹp của người đàn ông là mạnh mẽ, cường tráng, thân cao tám thước (trên dưới một mét chín), mặt chữ điền, màu da khỏe mạnh một chút mới là mỹ nam.

Mà Giang Phàm trước mắt, thân cao nhiều nhất cũng mới một mét tám, mặt nhỏ cỡ bàn tay, làn da còn trắng nõn thủy linh hơn so với phụ nữ, ở Đại Yến Triều, đàn ông loại này chính là xấu, hơn nữa là xấu đến bạo, là loại hoàn toàn không có hương vị nam nhân.

Ngay cả khi trong đầu cô có ký ức của nguyên chủ đối với thẩm mỹ thời đại này, Kiều Na vẫn cảm thấy Giang Phàm lớn lên xấu, đây là ý tưởng chân thực nhất trong nội tâm của cô.

Lúc Kiều Na ở Đại Yến Triều mặc dù quý vì Hoàng hậu nhưng trong xương cốt cùng các cô gái khác không có gì khác nhau, thích trai đẹp, nhan khống (yêu thích vẻ đẹp khuôn mặt). Năm đó, ánh mắt đầu tiên cô nhìn thấy Hoàng thượng đã bị tuyệt thế dung nhan của Hoàng thượng mê hoặc.

Vị Yến Hiếu Công này, dáng người rắn chắc, cường tráng, công phu mạnh mẽ, mày rậm mắt to, mặt chữ điền ngay ngắn, quả thực là cực phẩm trong mỹ nam.

Liền hướng về khuôn mặt này, cô không thể không trở thành Hoàng hậu của hắn nha.

Không cần Kiều Na trả lời, Giang Phàm thấy xem thường trong mắt cô liền biết, cô ấy là thiệt tình ghét bỏ anh.

"Cảm thấy tôi xấu, nhất định là thẩm mỹ của cô có vấn đề", Giang Phàm ngầm căm giận, "Tôi có hơn hai ngàn vạn fan, mỗi ngày có một, hai vạn người dùng các loại phương thức khen tôi đẹp, cô nhìn xem, nhìn xem người ta bình luận giá trị nhan sắc của tôi như thế nào".

Anh ta móc điện thoại ra, bật lên một cái weibo tự mình chụp, đưa cho Kiều Na xem.

Tuy rằng nguyên chủ không sử dụng weibo nhưng cũng biết weibo là cái gì, Kiều Na tiện tay nhận lấy di động, nhìn thấy từng hàng bình luận phía dưới.

"Phàm ca của ta soái tạc thiên." (Đẹp nứt trời)

"Soái tạc."

"Sao lại có thể đẹp như vậy!"

"Muốn ngủ..."

.....

Kiều Na: "..."

Thẩm mỹ của người hiện đại thật là kỳ lạ.

Cô đem điện thoại trả lại Giang Phàm, "Cho nên nói anh là người nổi tiếng?"

Nguyên bản Giang Phàm cũng không tính toán giấu diếm, dù sao chuyện này Kiều Na tùy tiện lên mạng tìm kiếm một cái sẽ biết, anh rất tự hào gật đầu, "Đương nhiên, cho nên tôi nói nhất định phải dùng phòng riêng đó. Nếu không bị nhận ra đến trời tối cũng đừng nghĩ ra ngoài".

Kiều Na nói: "Oh. Cái này thì tôi yên tâm rồi, anh đã là người nổi tiếng... vậy hẳn là sẽ không thiếu tiền không trả đi? Anh nói gấp đôi".

Giang Phàm: "..."

Điểm cô chú ý tại sao luôn không giống anh?

Kiều Na đem đồ ăn thừa đóng gói xong đưa cho Giang Phàm, "Lấy về đi".

Giang Phàm khó hiểu, "Làm gì?"

Kiều Na nói: "Anh ngốc à? Tôi ở ký túc xá, không có tủ lạnh, cũng không có dụng cụ làm bếp, cái này đều là rau xà lách, thịt sống, tôi lại không thể ăn, đương nhiên là anh mang về ăn."

"Nhưng là..."

Giang Phàm không nghĩ đến Kiều Na gói đồ ăn cho anh, căn bản là anh không cần.

Trong nhà anh tuy rằng có tủ lạnh cùng dụng cụ làm bếp nhưng anh chưa từng làm cơm. Cầm những thứ đồ ăn này anh cũng không biết nấu.

Kiều Na nhìn vẻ mặt một bộ không tình nguyện của anh, thật nghiêm túc mà nói với anh: "Lãng phí đồ ăn sẽ bị trời phạt".

Giang Phàm đối với những lời này không thể phản bác đành phải xách đồ ăn lên đi theo Kiều Na cùng nhau ra khỏi nhà hàng lẩu.

Buổi chiều lại tiếp tục đến thư viện tra thông tin, bởi vì sách liên quan quá lộn xộn, sự kiện lịch sử ghi lại lại quá vụn vặt, hai người bận rộn một buổi chiều đều không thu hoạch được bao nhiêu.

"Anh tìm được bao nhiêu rồi?", Kiều Na đem notebook của mình đưa cho Giang Phàm, sau đó cầm lấy notebook của anh.

Những điều Giang Phàm viết khá tốt tuy nhiên anh ta cũng không viết được bao nhiêu thứ. Anh ta chỉ tìm thấy thông tin về một số phong tục tập quán lúc ấy.

Ví dụ như phong cách ăn mặc vào thời điểm đó, thói quen ăn uống của mọi người, những điều này đều giống trong trí nhớ của Kiều Na.

Trong đó có một đoạn lời nói khiến Kiều Na chú ý.

Đại khái ý nghĩa của đoạn lời nói kia là ở trong giới nữ tử Đại Yến Triều có phổ biến một loại trâm cài hoa hướng dương.

Kiều Na nhớ rõ loại trâm cài này là vào ngày nọ lúc cô ăn hạt đưa thì nghĩ ra, tâm huyết dâng trào vẽ hình lại, đưa cho thợ thủ công trong cung chế tác, cố tình thợ thủ công kia tay nghề tinh xảo, khéo léo, đem đóa hoa hướng dương chế tác lộng lẫy xa hoa, vô cùng kinh diễm. Lúc ấy Kiều Na liền thích, từ đó trở đi cô mang trâm cài đều là hoa hướng dương.

Không nghĩ tới trâm cài này lại thật sự lưu truyền đến dân gian thành đồ trang sức yêu thích của nữ tử dân gian. Cô sống trong cung thời gian dài, sự tình ở dân gian đều không rõ ràng.

Trong tài liệu có hình vẽ minh họa, Giang Phàm thực sự vẽ theo từng nét một, còn vẽ rất giống.

Kiều Na nhẹ nhàng vuốt bức tranh minh họa kia, tuy rằng chỉ là hình ảnh nhưng có thể nhìn thấy đồ vật của Đại Yến triều cô vẫn cảm thấy có một loại cảm giác hoài niệm.

Giang Phàm ở bên cạnh nói: "Cây trâm này rất là đẹp, cô cảm thấy nếu tôi mang tấm hình này đi chế tác thành mặt dây chuyền rồi đem bán thì thế nào?"

Kiều Na cũng không ngẩng đầu lên, "Vậy anh phải đưa tôi phí bản quyền".

Giang Phàm bất mãn: "Dựa vào cái gì? Cũng không phải do cô thiết kế".

Kiều Na chỉ là thuận miệng nói, đương nhiên sẽ không giải thích. Cô dùng điện thoại di động chụp lại bức tranh.

Giang Phàm đắc ý: "Tôi vẽ không tồi đi? Giống trong sách như đúc. Trước kia tôi vẽ tranh đều nhận được giải thưởng"

"Giải gì?"

"Giải nhất"

"Lúc nào?"

"Lúc ở nhà trẻ"

"..."

Thư viện sắp đóng cửa, Kiều Na và Giang Phàm thu thập các thứ rồi cùng rời khỏi thư viện. Giang Phàm muốn giả bộ quên hộp đồ ăn nhưng Kiều Na thật đúng lúc mà nhắc nhở anh. Giang Phàm hết cách, đành phải xách đồ ăn xuống lầu.

Vừa xuống dưới lầu, liền nhìn thấy một chiếc xe thể thao màu đen chạy về phía bọn họ.

"Người quản lí của tôi đến đón", Giang Phàm mở cửa xe, đem đồ ăn cầm trên tay bỏ vào trong xe, "Đến lúc ăn tối rồi, hay là chúng ta cùng ăn? Lần này tôi mời khách".

Kiều Na: "Tôi cũng không dám ăn cơm của anh, nếu anh lấy cớ này không trả tiền tôi thì sao bây giờ?"

"..." Giang Phàm không còn gì để nói, "Tốt xấu gì tôi cũng là minh tinh hạng nhất, cô cảm thấy tôi sẽ thiếu cô năm trăm đồng kia sao?"

"Là một ngàn đồng", Kiều Na sửa lại cho đúng. "Anh đã đáp ứng sẽ trả gấp đôi".

"..." Giang Phàm càng không còn lời gì để nói, với anh mà nói năm trăm đồng và một ngàn đồng căn bản không khác nhau nhiều.

Anh quay đầu nói gì đó với người ở trong xe một chút, sau đó người trong xe đưa cho anh một xấp tiền.

"Cho cô", Giang Phàm cầm tiền đưa cho Kiều Na.

Kiều Na không nhận, xem độ dày của xấp tiền kia ít nhất là năm ngàn trở lên. Giang Phàm thiếu cô một ngàn đồng, lại trả lại cho cô nhiều như vậy, cô nghi ngờ trong đó có bẫy.

"Anh đưa tôi một ngàn" Kiều Na nói.

Giang Phàm nhét vào trong tay cô, "Tất cả đều cầm đi, tiền dư coi như tôi mua cô....."

Anh ta nói, đột nhiên lộ ra một nụ cười xấu xa.

Mặt Kiều Na không biểu tình nói: "Tôi không bán".

"Cô nghĩ đi đâu vậy? Cho rằng tôi coi trọng cô sao?" Giang Phàm cười ha ha "Cô cũng quá tự cho mình là tốt đẹp đi, chút nhan sắc này của cô... Hừ hừ... Tôi chỉ thích những em gái ngực to".

Rốt cuộc cũng có cơ hội châm chọc lại giá trị nhan sắc của Kiều Na, đương nhiên Giang Phàm sẽ không bỏ qua.

Mặt Kiều Na vẫn không biểu tình như cũ.

Cô đối với giá trị nhan sắc của mình hoàn toàn không có loại chấp nhất giống Giang Phàm, nguyên chủ sẽ không trang điểm, mỗi ngày rửa mặt là có thể ra ngoài. Tuy Kiều Na là cao thủ trang điểm ở cổ đại nhưng đến hiện đại còn chưa thích ứng,

cũng không có tiền mua đồ trang điểm nên liền giữ nguyên hình tượng mặt mộc.

Cô mặc trên người là quần áo học sinh to rộng, nguyên chủ là cô gái nông thôn, hương vị tương đối mộc mạc, quần áo của cô đều là những kiểu dáng đã quá hạn, mặc vào tự nhiên sẽ không có chỗ nào đẹp. Ở trường học cô chỉ cần dựa vào giá trị nhan sắc liền có thể đè bẹp các nữ sinh cùng lớp nhưng đối với người đã quen nhìn siêu cấp mỹ nữ như Giang Phàm tất nhiên là không đủ nhìn.

Giang Phàm thấy đối phương hoàn toàn không nổi giận, có loại cảm giác như đánh một quyền vào bông, vô cùng khó chịu.

"Được rồi, tôi nói mua cô chính là mỗi ngày cô mời tôi ăn cơm", Giang Phàm nói: "Dù sao tôi cũng luôn không nhớ rõ phải mang ví tiền, số tiền này chắc là đủ cho hai chúng ta ăn một khoảng thời gian".

Lúc này Kiều Na mới nhận lấy tiền, bắt đầu đếm.

Giang Phàm: "..."

Cô nhất định phải làm ra việc mất hứng như vậy ngay lúc này sao?

"Năm ngàn sáu", Kiều Na đếm xong tiền, nói: "Trừ đi một ngàn đồng anh mượn tôi, dư ra tổng cộng bốn ngàn sáu, ước chừng mỗi bữa cơm bình quân là năm trăm đồng tính lên, tôi có thể mời anh ăn chín bữa cơm, dư không trả lại, thiếu anh phải bù thêm tiền".

Ý nói nếu anh ta muốn lấy số tiền này làm phiếu cơm dài hạn là không có khả năng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Đăng ký weibo

Edit & Beta: Song Ngọc.

Trong lòng Giang Phàm cực kỳ buồn bực, thường ngày anh không bị đãi ngộ như vậy.

Không biết có bao nhiêu người muốn ăn cơm cùng anh đâu, có rất nhiều phú hào (nhà giàu) nguyện ý ra giá hơn trăm vạn cho một bữa cơm để được ăn cùng anh, tuy nhiên đều bị anh từ chối.

Khi nào thì đổi thành anh bỏ tiền mời cơm người ta còn tính toán chi li anh ăn mấy bữa?

"Ngày mai gặp", Giang Phàm xoay người chui vào trong xe, lại từ trong xe thò đầu ra "Thật sự không muốn cùng ăn cơm? Có rất nhiều món ngon nha".

Đã chứng kiến qua sự chấp nhất của Kiều Na đối với nồi lẩu, Giang Phàm cảm thấy nhược điểm lớn nhất của cô gái này là ở thức ăn ngon.

Kiều Na chỉ chỉ vào đồ ăn đã được đóng gói trong xe "Không được đi, hôm nay cơm tối của anh là cái này".

Giang Phàm "..."

Trí nhớ của cô gái này... Thật không tồi.

Kiều Na nhắc nhở xong liền xoay người đi về phía ga tàu điện ngầm. Ga tàu điện ngầm cách nơi này không xa, cô đi bộ là có thể tới.

Nhìn bóng dáng Kiều Na biến mất, Giang Phàm thật khó chịu xách lên đồ ăn đã đóng gói, "Lão Hà, tìm cái thùng rác ném nó đi".

Quản lý Hà gật đầu, duỗi tay muốn nhận lấy đồ ăn. Giang Phàm lại do dự một chút, thở dài, "Quên đi, hôm nay về nhà ăn... để dì làm lẩu đi, đây đều là chút nguyên liệu nấu lẩu".

Mặt lão Hà không biểu tình mà "oh" một tiếng.

.....

Kiều Na trở lại trường học, trời đã tối rồi. Cô đến nhà ăn tùy ý mua một tô mỳ, giải quyết xong bữa tối liền trở về ký túc xá.

Ký túc xá chỉ có một mình Diệp Thanh đang xem máy tính, Lưu Tĩnh Tĩnh và Chu Thiến Văn đều chưa trở về.

"Tìm kiếm như thế nào rồi?" Diệp Thanh hỏi.

"Không có manh mối gì"

Diệp Thanh khuyên nhủ: "Hay là cậu đổi đề tài đi, chủ đề khó như vậy nghiên cứu sinh cũng không nhất thiết chọn nó, tại sao phải tự mình chuốc lấy khổ? Dù sao luận văn chỉ cần biện hộ qua là được, đừng làm quá khó như vậy".

Tất nhiên Kiều Na sẽ không lộ ra mục đích thực sự của bản thân, biết là Diệp Thanh có lòng tốt liền thuận miệng đáp: "Tốt, mình lại tìm một chút, thật sự tìm không ra thì đổi cũng không muộn, dù sao sang năm mới hết hạn mà".

Diệp Thanh gật đầu: "Điều này đúng rồi, đừng cố chấp như vậy".

Kiều Na nhớ đến ban ngày nhìn thấy Weibo của Giang Phàm, liền lấy di động ra, download (tải) phần mềm Weibo, mở ra xem.

Weibo có rất nhiều chức năng, phải đăng ký mới có thể sử dụng, Kiều Na tiện tay đăng ký một cái tài khoản. Nhìn đến phía trên có một ô đề tên, cô liền viết tên mình lên, "Kiều Na".

Hệ thống nhắc nhở nickname đã tồn tại để cô sửa lại.

Kiều Na không biết, thì ra nickname còn không được trùng nhau, cô tùy ý thêm một dãy số vào phía sau tên, nickname liền thông qua.

Diệp Thanh ở bên cạnh liếc mắt sang nhìn cô một cái, đột nhiên kinh hô: "Na Na, cậu thực sự đang chơi Weibo?"

Cô lập tức hứng thú, cô đặc biệt thích xem Weibo, mỗi ngày đều lướt Weibo, đã từng đề cử với Kiều Na vô số lần nhưng Kiều Na hoàn toàn không có hứng thú, chỉ biết vùi đầu vào học tập. Chưa từng nghĩ tới có một ngày Kiều Na cũng sẽ chủ động lướt Weibo".

"Nickname của cậu là gì? Chúng ta chú ý nhau một chút", Diệp Thanh lấy di động ra, mở Weibo lên.

"Kiều Na 287234"

Tay Diệp Thanh lướt Weibo ngừng lại, nói lầm bầm: "Quá low (thấp, kém), dãy số phía sau tên là cái quỷ gì? Đổi tên đi".

Kiều Na cũng không để ý, thuận miệng hỏi: "Đổi cái gì đâu? Tên của mình đã bị sử dụng rồi".

Diệp Thanh: "Đổi sang cái gì cũng được, so với dãy số kia của cậu có ý nghĩa hơn, cậu nghĩ lại, ai có thể nhớ kỹ dãy số đó đâu?".

Kiều Na: "Mình có thể".

Diệp Thanh: "..."

Quả nhiên là thế giới học bá, so với loại học tra như cô không ở cùng đẳng cấp.

"Nhưng tớ không muốn chú ý một cái tài khoản Weibo kém như vậy", Diệp Thanh cầm lấy điện thoại của Kiều Na, "Ngoan, để chị đổi cho ngươi một cái tên dễ nhớ, thuận tiện xem thử trí nhớ của học tra."

Kiều Na: "..."

Diệp Thanh nghĩ nghĩ, hỏi Kiều Na: "Nickname là thứ thể hiện tính cách chủ nhân tốt nhất, cậu thích cái gì nhất?"

Kiều Na không biết trả lời như thế nào, cô thích nhất đương nhiên là... Hoàng đế bệ hạ nhà cô.

Nhưng điều này tất nhiên cô không thể nói.

"Cái gì cũng có thể, ví dụ như đồ ăn", Diệp Thanh nhắc nhở.

Nghe cô ấy nhắc nhở như vậy, Kiều Na lập tức nghĩ đến bữa trưa ăn lẩu, buộc miệng thốt ra "Lẩu".

"Đúng rồi", Diệp Thanh ấn vài cái trên điện thoại của Kiều Na, rồi trả lại cho cô.

Kiều Na cầm lấy di động, phát hiện nickname của mình đã biến thành "Hỏa Oa (lẩu) chủ tiệm nương Kiều Na".

Kiều Na "..."

Tên này thực sự... dễ nhớ.

Lại xem người theo dõi của mình có thêm một cái: Vô địch mỹ thiếu nữ Diệp Thanh.

Mà fan duy nhất của cô cũng là "Vô địch mỹ thiếu nữ Diệp Thanh" này.

Chuyện nickname Kiều Na cũng không để trong lòng, cô tìm kiếm tên của Giang Phàm trên weibo một chút, rất nhanh liền tìm ra. Lúc cô vừa ấn vào liền nghe thấy Diệp Thanh kêu lên: "Nam thần của mình, Na Na, bạn muốn gia nhập vào Fan Club của Giang Phàm sao?".

Kiều Na: "Cũng không muốn".

Diệp Thanh rất hưng phấn: "Cậu coi trọng nam thần nhà chúng mình có phải không? Ha ha, nam thần nhà mình quả thật là đẹp trai siêu cấp vô địch vũ trụ".

Rốt cuộc Kiều Na cũng nhớ tới lúc trước bản thân đã nghe được cái tên Giang Phàm ở đâu, đó là lúc nguyên chủ còn sống, cái tên mà Diệp Thanh luôn treo bên miệng.

"Hôm nay mình gặp anh ta ở thư viện", Kiều Na cảm thấy chuyện này không có gì phải giấu diếm, "Cho nên liền nhìn một chút".

"A a a a a a...."

Một trận tiếng thét chói tai chấn động, làm toàn bộ ký túc xá đều run rẩy mấy cái, Kiều Na bịt kín lỗ tai.

Diệp Thanh xông lên, bắt lấy bả vai Kiều Na, liều mạng lắc: "Cậu nói chính là sự thật? Cậu nhìn thấy nam thần? Thật sự? Thật sự? A a a a...".

"Cơm chiều của mình sắp bị cậu làm nôn hết rồi", Kiều Na đẩy Diệp Thanh ra, "Anh ta cũng muốn tìm tư liệu nên trùng hợp gặp".

"Sớm biết như thế thì mình đã cùng cậu làm chung đề tài", Diệp Thanh một bộ dáng hối hận muốn chết, "Làm sao bây giờ, mình có thể nhìn thấy anh ấy hay không? Nam thần, a a a a... Na Na, ngày mai cậu dẫn mình theo được không?".

Kiều Na: "Thư giới thiệu chỉ có một cái, hơn nữa... bộ dạng của Giang Phàm hình như không muốn bị fan nhìn thấy, cậu trực tiếp gặp anh ta sẽ tốt sao?".

Diệp Thanh có chút thất vọng, thở dài: "Cũng đúng, mình là một fan có lý trí, không thể để sự xúc động làm quấy nhiễu đến sinh hoạt hàng ngày của thần tượng".

Kiều Na trợn trắng mắt, không nhìn ra lý trí của của cô nàng này ở đâu.

Diệp Thanh làm ra bộ dáng hiên ngang lẫm liệt, "Không cho thần tượng thêm rắc rối là tu dưỡng cơ bản của một fan thật sự yêu thích thần tượng. Mình là fan thực thụ, không phải fan não tàn".

Kiều Na không nghĩ tới lúc này Diệp Thanh lại khôi phục lý trí, cô dựng ngón cái với Diệp Thanh: "Được! Ngày mai, mình hỏi Giang Phàm một chút xem anh ta có chịu gặp cậu không, nếu anh ta đồng ý thì mình dẫn cậu đi".

"A a a a..." Diệp Thanh kích động mà nhảy lên, ôm chặt Kiều Na.

Kiều Na đẩy Diệp Thanh ra, cầm lấy di động lướt Weibo.

Weibo của Giang Phàm có một bài đăng được ghim lên đầu: "Các vị, ca hiện tại dự tính tự viết kịch bản, đạo diễn kiêm đóng chính bộ phim truyền đầu tiên trong đời, chúc phúc ca đi".

Weibo này được đăng hơn một tháng trước, phía dưới có hơn mười vạn bình luận cùng với lượt thích.

"Không hổ là Phàm ca của tôi".

"Wow, nhất định là rất hay"

"Có tệ tôi cũng ủng hộ" *mỉm cười*.

"Sản phẩm của Phàm ca phải là tinh phẩm".

.....

Cô quay thoát khỏi bình luận, nhìn thấy một tin mới đăng của Giang Phàm.

"Ca muốn quay bộ phim này, đây là nữ thần của ca, giữ nguyên hình tượng lịch sử của nhân vật Yến Hiếu Công Hoàng Hậu. Trước mắt chỉ tìm được một ít tư liệu từ truyền thuyết dân gian. Tư liệu từ chính sử đang tập trung tìm kiếm. Có bạn nào có khả năng lớn, biết được nhiều sự kiện lịch sử liên quan hơn, hãy liên hệ ca một chút. Ca nhất định sẽ hậu tạ."

Vài giây ngắn ngủn, đã có hơn một ngàn bình luận và lượt thích.

"Ha ha, thì ra Phàm ca thích kiểu này"

"Xong rồi. Tôi là tiểu thịt tươi ngọt ngào. Xem ra không diễn rồi..."

"Yến Hiếu Công Hoàng hậu là ai?"

"Tôi học lịch sử, được biết các sự kiện lịch sử ở giai đoạn này được ghi chép lại thật sự rất ít, tuy nhiên, Phàm ca là đóng phim mà thôi, sự kiện lịch sử gì đó viết viết ra được rồi".

"@Yến Hiếu Công có người ghẹo lão bà của ngươi".

"Sự kiện lịch sử không quan trọng, quan trọng là giá trị nhan sắc, thuận tiện, định tìm ai đóng nữ chính nha?".

Kiều Na nhìn những dòng bình luận đó rất tức giận, những người này đều cổ động Giang Phàm bẻ cong lịch sử. Nếu thật sự Giang Phàm lấy hình tượng nguyên bản của cô quay ra một bộ phim bẻ cong lịch sử... cô cảm thấy bản thân sẽ xông lên đánh anh ta.

Cô lập tức trả lời bên dưới: "Làm ơn tôn trọng lịch sử, tôn trọng nhân vật lịch sử. Tùy ý bẻ cong lịch sử là không có trách nhiệm. Sẽ làm người xem hiểu lầm".

Không bao lâu sau, hệ thống Weibo nhắc nhở, có người thích bình luận của cô.

Kiều Na thoáng yên lòng, xem ra bạn bè trên mạng cũng không phải tất cả đều không hiểu đạo lý. Rất nhiều bạn bè trên mạng là người hiểu lý lẽ, có thể phân biệt thị phi.

Hệ thống không ngừng hiện nhắc nhở, có không ít người thích bình luận của cô, cũng có không ít người trả lời cô.

"Nói đúng. Những bộ phim truyền hình bẻ cong lịch sử vô căn cứ đó chính là lừa dối người xem".

"Bọn nhỏ cũng có xem nha, bẻ cong lịch sử trên TV sẽ làm bọn chúng tin là thật."

"Đúng rồi, quay phim lịch sử thì nghiêm túc nghiên cứu tài liệu. Nếu không cũng đừng lấy danh nghĩa phim lịch sử. Có vài nhân vật chính diện trong lịch sử, ở trong phim truyền hình bị nói xấu (phi báng). Quả thực quá độc ác."

"Thích một cái, cũng cho thái độ nghiêm túc của Phàm ca một cái "Thích", Phàm ca tốt".

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 6: Fan mẫu mực

Edit & Beta: Song Ngọc.

"A, Na Na, bình luận của cậu đứng đầu."

Diệp Thanh cũng đang lướt Weibo ở bên cạnh la lên một tiếng: "Thật là lợi hại. Mình cố gắng nhiều lần như vậy cũng chưa được đâu. Có rất nhiều người thích".

Kiều Na lướt weibo hơi mệt mỏi, thả di động xuống đi vào phòng vệ sinh rửa mặt. Lúc đang đánh răng bỗng nhiên nghe Diệp Thanh kêu to một tiếng: "A... Không thể nào, Na Na, cậu mau tới... A, Giang Phàm trả lời bình luận của cậu".

Kiều Na nhún nhún vai, chuyện này thì có gì kỳ quái?

Cô rửa mặt xong, lúc này mới cầm lấy di động, quả nhiên thấy Giang Phàm trả lời.

"Yên tâm, ca sẽ phụ trách đối với nữ thần của mình. Thuận tiện... ăn hai bữa lẩu không biết ngày mai có bị nổi mụn không *ngoáy mũi*.

Kiều Na "..."

Cái icon ngoáy mũi kia sao thấy đáng khinh hề hề?

Từ trong ngữ điệu Giang Phàm trả lời, Kiều Na nhìn ra anh ta đã đoán được đây là Weibo của cô.

Cửa hàng Lẩu, Kiều Na... thông tin quá rõ ràng rồi...

Cô hối hận để Diệp Thanh sửa nickname cho cô.

Diệp Thanh tiến lại, "Phàm ca cũng thích ăn lẩu sao?". Trước kia không thấy anh ấy nói qua trên Weibo, cái này phải ghi nhớ... Vì sao anh ấy nói chuyện lẩu với cậu? Là vì tên cậu có Hỏa Oa (lẩu) sao?".

Đương nhiên Kiều Na hiểu, đây là Giang Phàm đang nói cho cô biết, đồ ăn cô đóng gói cho anh ta, anh ta đã ăn.

Người này... còn rất ngoan!

Lúc muộn một chút, Lưu Tĩnh Tĩnh trở lại, nhưng trước sau Chu Thiến Văn cũng chưa trở về. Nữ sinh năm tư, buổi tối không quay lại ký túc xá là chuyện bình thường, thế nào mọi người cũng không để trong lòng. Bắt đầu suy xét đến an nguy của Chu Thiến Văn, Kiều Na gọi cho cô ta, Chu Thiến Văn nói bản thân qua đêm ở bên ngoài, liền tắt máy.

Sáng sớm hôm sau, Kiều Na thức dậy đi thư viện, tiếp tục tìm tài liệu.

Giang Phàm là do người quản lý lái xe đưa đến, đến muộn hơn Kiều Na một chút. Lúc nhìn thấy Kiều Na liền chào hỏi, sau đó rất đắc ý mà nói: "Cô xem, tôi không có nổi mụn."

Kiều Na phản ứng lạnh nhạt "Oh...".

Giàng Phàm không hài lòng với phản ứng của Kiều Na, còn nói thêm: "Tôi nhìn thấy Weibo của cô, tài khoản cô vừa mới đăng ký hôm qua... Là đăng ký vì tôi, đúng không?".

Kiều Na không còn gì để nói, người này... thật đủ tự luyến.

Cô xoay người đi đến bên kệ sách tìm tài liệu, không hề để ý tới Giang Phàm.

Giang Phàm lại có vẻ rất vui, tự mình nói: "Tôi liền biết cô không phải thiệt tình nói tôi xấu, tôi đẹp trai như vậy, sao có thể có cô gái nào không động tâm?".

Kiều Na "..."

Xem ra cái gì cũng không thể đả kích được lòng tự tin của người này nha.

Tâm tình Giang Phàm rất tốt đi tìm tài liệu, bỗng nhiên Kiều Na nghĩ tới chuyện ngày hôm qua Diệp Thanh nhờ cô, thuận miệng hỏi: "Đúng rồi, bạn cùng phòng của tôi là fan của anh, cô ấy muốn gặp mặt anh, anh đồng ý không?".

Giang Phàm lắc đầu, "Bình thường tôi sẽ không gặp fan một mình, giúp tôi cảm ơn cô ấy ủng hộ... Bạn cùng phòng của cô thật sự có phẩm vị (rất biết thưởng thức). Hẳn là cô nên học hỏi cô ấy một chút".

Kiều Na tiếp tục quay đầu đi tìm tài liệu, người này không tự luyến một phút đồng hồ sẽ chết sao?

Lúc ăn cơm trưa, Kiều Na vẫn muốn ăn lẩu. Khi ấy Giang Phàm kém chút nữa liền quỳ xuống, "Tha cho tôi đi. Tôi đã ăn liền hai bữa. Cô cho rằng là tôi ăn như thế nào cũng không nổi mụn sao? Tốt xấu gì tôi cũng dựa vào khuôn mặt để kiếm cơm nha".

Kiều Na suy xét đến, dù sao cũng là Giang Phàm trả tiền, không tiếp tục kiên trì nữa, để Giang Phàm lựa chọn ăn cái gì.

Tuy rằng cô vẫn rất muốn ăn lẩu...

Giang Phàm suy xét một chút, anh nhìn ra được cuộc sống của Kiều Na không giàu có liền muốn mang cô đi ăn một ít đồ ăn mà thường ngày cô luyến tiếc (không nỡ) ăn.

"Ăn hải sản đi", Giang Phàm nói.

Kiều Na không có ý kiến gì, hải sản đối với cô không có lực hấp dẫn quá lớn. Lúc cô ở Đại Yến Triều, tuy rằng hoàng cung không nằm gần biển nhưng trong cung chú ý, luôn có người chuyên môn vận chuyển hải sản sống từ bờ biển tới, cô vẫn có thể được ăn thường xuyên.

Giang Phàm liền dẫn Kiều Na đến một nhà hàng hải sản, phòng riêng ở nơi này không có định mức tiêu phí thấp nhất. Kiều Na cảm thấy rất hài lòng, cái này không cần phải lãng phí đồ ăn.

Cô đối với đồ ăn không có yêu cầu gì, liền để Giang Phàm gọi món.

Giang Phàm nhìn thực đơn một chút, tùy ý gọi vài món.

"Buổi sáng có thu hoạch được gì không?", Kiều Na hỏi, cô còn chưa kịp xem ghi chép của Giang Phàm.

"Có một ít... Tôi tra được có một vị Trấn Quốc đại Nguyên soái họ Kiều, hình như con gái của ông ấy là Hoàng Hậu... tuy nhiên viết tương đối mơ hồ, tôi cần phải có nhiều tư liệu hơn nữa mới khẳng định được".

Trong lòng Kiều Na vừa động, Trấn Quốc đại Nguyên soái họ Kiều.... Đó không phải là cha của cô sao?

"Còn nữa không?"

"Bởi vì có quan hệ đến con gái mà vị Kiều Nguyên soái này có địa vị vô cùng cao. Gia tộc cũng nhờ Kiều hoàng hậu mà có thể chấn hưng (khôi phục và phát triển). Trong thời gian vài thập niên, Kiều gia trở thành gia tộc lớn nhất Đại Yến Triều."

"Vài thập niên?"

Kiều Na ngẩn ra một chút, cô chỉ làm Hoàng Hậu được ba năm liền xuyên tới đây, sao có thể che chở cho Kiều gia vài thập niên?

Tâm tình của cô tức khắc trở nên không tốt, người làm Hoàng Hậu bảo hộ Kiều gia kia rốt cuộc là ai? Dù sao có thể khẳng định, người đó không phải là cô.

Hải sản rất mau được bưng lên, một mâm tôm hùm, một mâm cua chân dài cùng một mâm Kiều Na không thể phân biệt được là sò hay hến. Mặt khác còn có một mâm điểm tâm nhỏ làm từ gạch cua, nhìn qua rất tinh xảo.

Kiều Na thất thần cầm lên một con tôm hùm, chậm rãi lột vỏ.

Ban đầu Giang Phàm còn có chút lo lắng Kiều Na không biết lột tôm hùm, đang muốn lột giúp cô, lại thấy cô thủ pháp thành thạo, liền không quản nữa, tự mình ăn.

"Như thế nào? Không hợp khẩu vị sao?", Giang Phàm thấy bộ dạng Kiều Na rõ ràng không vui, hỏi.

"Không có... Ăn rất ngon"

Lúc Giang Phàm gọi món suy xét đến việc Kiều Na rất có thể lại buộc anh đem đồ ăn dư đều đóng gói về ăn nên không có gọi bao nhiêu, hai người vừa vặn đem đồ ăn giải quyết sạch.

Kiều Na đứng dậy đi tính tiền, lúc nhìn thấy hóa đơn, cô không nhịn được sợ hãi kêu lên: "Cái gì? Chỉ bốn món ăn cư nhiên tốn một ngàn tám? Sao cô không đi ăn cướp luôn đi".

Người phục vụ tâm bình khí hòa giải thích: "Tiểu thư, tôm hùm Châu Úc này đã hơn tám trăm đồng, tất cả đều được vận chuyển bằng đường hàng không, vừa tới hôm nay".

Giang Phàm nghe được động tĩnh đi tới, kéo góc áo Kiều Na, nhỏ giọng nhắc nhở: "Đúng giá tiền, trả tiền cho cô ấy đi".

Kiều Na nói: "Nhưng tôi không có mang nhiều tiền như vậy... Anh có mang theo tiền sao?".

Giang Phàm thật sự không còn gì để nói: "Ngày hôm qua không phải tôi đưa cô tiền sao? Tôi cho rằng cô sẽ đem. Tôi ra cửa không có thói quen mang theo tiền...".

Kiều Na: "Mang nhiều tiền như vậy ngồi xe điện ngầm không an toàn, rất nhiều ăn trộm... Tôi liền đem theo tám trăm đồng, cảm thấy ăn cơm vậy là đủ, ai biết được anh ăn một bữa cơm tốn nhiều tiền như vậy chứ?"

Người phục vụ mỉm cười nhìn Kiều Na: "Tiểu thư, có vấn đề gì sao?"

Kiều Na: "Hải sản chỗ các cô còn không ăn ngon bằng lầu, sao lại mắc như vậy? Các cô là mở hắc điếm (kiểu nhà hàng khách sạn mở ra với mục đích đen tối) sao? Tôi muốn báo quan... không phải, báo nguy".

Người phục vụ: "Nếu ngài nói không trả tiền, chúng tôi sẽ báo nguy giúp ngài".

Giang Phàm ngăn Kiều Na lại "Đừng gây chuyện với người ta. Chúng ta nghĩ lại biện pháp đi... tôi để người quản lý mang lại đây là được."

Anh lập tức gọi cho người quản lý, sau khi tắt điện thoại vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Anh ta nói... Anh ta đến thành phố K, vướng một cái họp đồng, phải ba tiếng mới có thể trở về..."

"Ba tiếng đồng hồ..." Mặt Kiều Na đầy hắc tuyến, bỗng nhiên nhớ tới một người, "Đúng rồi, tôi nhờ Diệp Thanh đưa tiền tới, hôm nay hẳn là cô ấy không có việc gì".

"Diệp Thanh là ai?"

"Bạn cùng phòng của tôi."

Kiều Na lập tức gọi điện thoại cho Diệp Thanh, nhờ cô ấy mang tiền đến đây.

Ở đầu dây bên kia, Diệp Thanh dị thường hưng phấn, "Được, mình tới liền, chờ mình".

Đại học B cách thư viện trên dưới một tiếng đi đường, không thể nói gần nhưng tổng so với người quản lý thì nhanh hơn nhiều...

Kiều Na tắt điện thoại, bất mãn trừng mắt người phục vụ, nhỏ giọng nói thầm: "Hắc điếm.."

Người phục vụ "..."

Không nghĩ tới chính là mười phút sau Diệp Thanh liền xuất hiện. Cô lấy tiền ra trả hết nợ, sau đó liền kéo cánh tay Kiều Na, quay đầu nhìn Giang Phàm đến phát ngốc.

"Sao tới nhanh như vậy?" Kiều Na có chút kỳ quái.

"Mình...", mặt Diệp Thanh đỏ lên, "Mình ngồi ngoài cửa thư viện cả ngày hôm nay..."

"Cái gì?", Kiều Na khó hiểu.

"Mình... mình muốn nhìn Phàm ca một chút, lại sợ quấy rầy anh ấy, liền... liền ngồi ở cửa thư viện, như vậy lúc anh ấy đi qua thì có thể liếc nhìn anh ấy một cái." Diệp Thanh cúi đầu, "Vốn dĩ nhìn thấy hai người đi ăn muốn cùng đi theo đến đây, nhưng thấy chuyện theo dõi như vậy là không tốt, sợ đem thêm nhiều phiền toái cho Phàm ca, cho nên mình vẫn luôn ngồi ở cửa thư viện, nghĩ chờ hai người về có thể nhìn anh ấy một chút..."

Kiều Na sờ sờ đầu Diệp Thanh: "Thật khờ..."

Cô trợn trắng mắt liếc Giang Phàm một cái: "Xem fan của anh đối với anh thật tốt".

Giang Phàm trong lòng cũng có chút cảm động, fan có tố chất cao như vậy thật sự rất khó tìm. Rất nhiều fan lúc thích thần tượng đều không quan tâm đến cảm thụ của thần tượng, li lợm liều mạng la liếm, xem việc xông lên cường ngạnh muốn chụp ảnh chung là việc nhỏ, còn nữa, đuổi theo xe, tự tiện vào cửa đều làm được. Hoàn toàn không để ý đến việc có thể ảnh hưởng đến sinh hoạt hằng ngày của thần tượng hay không. Anh gặp được rất nhiều fan như vậy, thật sự hơi sợ.

"Như vậy... tôi chụp ảnh với cô được không?" Giang Phàm nói.

Diệp Thanh kích động đến không nói nên lời, chỉ yên lặng gật đầu.

Giang Phàm thật nhẹ nhàng ôm lấy bả vai Diệp Thanh, để Kiều Na chụp ảnh giúp. Mặt Diệp Thanh đỏ đến mức muốn cháy ra máu, vẻ mặt biểu cảm hạnh phúc muốn chết.

Ba người cùng nhau ra khỏi nhà hàng hải sản, Giang Phàm chặn một chiếc taxi, đưa Diệp Thanh lên xe.

"Đúng rồi", Trước khi đóng cửa xe Giang Phàm nói: "Tiền cơm thiếu cô, tìm cô ấy đòi lại".

Anh ta chỉ chỉ Kiều Na.

Kiều Na "..."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Fan điên cuồng

Edit & Beta: Song Ngọc.

Buổi chiều, lúc tra tài liệu, tâm tình Kiều Na phiền muộn, cô có chút mâu thuẫn, muốn tìm được càng nhiều tài liệu để giải thích sự kiện lịch sử ngay lúc đó, lại sợ nhìn thấy đồ vật mình không muốn thấy.

Sắp đến thời gian thư viện đóng cửa, Kiều Na đem tài liệu hai người tìm được tập hợp lại.

Tài liệu cho thấy, Hoàng Hậu của Yến Hiếu Công đích thực họ Kiều, tên không rõ, được phong làm Đoan Ninh Hoàng hậu. Thời gian Đoan Ninh Hoàng hậu nhập cung không xác định được, tạm thời cũng chưa có tin tức về năm sinh hay tử vong, nhưng hình như ở vị trí Hoàng Hậu thời gian rất dài.

Kiều Na biết "Đoan Ninh Hoàng hậu" đúng là phong hào của mình, nhưng cô rất sớm thì không còn nữa, sao có thể ngồi ở Hậu vị lâu như vậy? Chẳng lẽ những tài liệu này ghi lầm?

Giang Phàm không biết những ý tưởng này của Kiều Na, anh rất hài lòng đối với những tài liệu vừa tra được.

"Thì ra nữ thần của tôi họ Kiều", Giang Phàm hưng phấn mà nói "Hey? Cùng họ với cô nha...."

Lúc nói câu phía sau ngữ khí của anh có chút kỳ lạ.

Kiều Na trừng anh một cái "Anh có cái gì bất mãn sao?"

Giang Phàm: "Không..."

Lúc ra khỏi thư viện, bầu trời đổ mưa. Thời điểm Kiều Na tới, không xem dự báo thời tiết cho nên không mang theo dù.

"Trời mưa, đi đến ga tàu điện ngầm không tiện, tôi đưa cô đi?", Giang Phàm nói, lão Hà đã chạy xe lại đây.

Kiều Na lắc đầu: "Không cần, nếu trên xe anh có dù thì cho tôi mượn một phen".

Lão Hà ở trên xe tìm một chút, bất đắc dĩ lắc đầu: "Không có".

Kiều Na không muốn làm phiền Giang Phàm, cô biết đại minh tinh như Giang Phàm rất bận rộn, liền nói: "Tôi tự bắt xe trở về, anh đi trước đi".

Giang Phàm không nói hai lời, mở cửa sau xe ra, một phen túm chặt cánh tay Kiều Na đem cô nhét vào trong xe, sau đó chính mình cũng lên xe, ngồi trên ghế lái phụ, dùng khẩu khí rất bất mãn nói: "Cô vô nghĩa nhiều thật. Loại thời tiết này có thể bắt được xe mới là lạ".

Ngày thường Kiều Na thấy tính tình Giang Phàm khá tốt, không nghĩ tới cư nhiên anh ta sẽ làm như vậy. Chẳng hiểu sao, đối với cách làm bá đạo của anh, Kiều Na một chút cũng không thấy phản cảm.

Cô ngồi ở ghế sau, không hiểu sao tâm tình có chút sáng sủa lên, tạm thời quên mất phiền não mà những tài liệu mang đến cho cô lúc chiều.

"Đúng rồi, cô học trường nào?" Giang Phàm hỏi, anh chỉ biết Kiều Na là sinh viên, nhưng trường đại học ở thành phố B rất nhiều, anh cũng không thể phán đoán được là cái nào.

"Đại học B."

Giang Phàm quay đầu, liếc mắt nhìn Kiều Na một cái, cười như không cười nói: "Không tệ. Học bá (học rất giỏi) nha".

Đại học B là trường đại học hàng đầu cả nước, có thể thi đậu trường đại học này đều là nhân tài đứng đầu các nơi trong nước.

"Không dám nhận", Kiều Na trả lời nhàn nhạt một câu.

Kỹ thuật lái xe của lão Hà rất tốt, tốc độ rất nhanh, hơn nửa tiếng sau liền đến đại học B.

Lão Hà cho xe ngừng ở cổng lớn trường học, lúc này mưa đã giảm một chút, Kiều Na xuống xe, tuy rằng chỗ này còn cách kí túc xá một đoạn ngắn nhưng đi bộ trở về cũng không đến mức bị dội ướt.

"Cảm ơn anh, tôi về trước", Kiều Na nói.

Giang Phàm mở cửa xe, từ trong xe bước ra, duỗi tay mở một cái dù, đem dù đưa về phía Kiều Na.

Kiều Na nhìn chằm chằm anh "Không phải anh nói không có dù sao?"

Giang Phàm: "Không phải tôi nói, là lão Hà nói".

Kiều Na "..."

Lão Hà không cần thiết phải nói dối cô, khẳng định là Giang Phàm bảo.

Nhưng trong lòng cô một chút tức giận cũng không có, chỉ cảm thấy đáy lòng có một tia ấm áp. Cô biết Giang Phàm là có ý tốt, sợ cô cự tuyệt mới bày mưu đặt kế để cho lão Hà nói dối.

Kiều Na duỗi tay tiếp nhận cây dù. Bỗng nhiên, một tiếng thét chói tai của nữ sinh vang lên: "Cậu xem... Người kia... Là Giang Phàm sao? Trời ạ!".

Giang Phàm hoảng sợ, nhanh chóng trốn vào trong xe. Nữ sinh kia không chịu buông tha mà còn đuổi theo lại đây, một phen đẩy Kiều Na đang đứng ở bên cạnh cửa xe ra, hướng vào trong cửa sổ nhìn xem.

Lúc này đúng là thời gian ăn cơm, tuy rằng mưa nhỏ nhưng bên ngoài vẫn có không ít học sinh, bọn họ cũng bị tiếng kêu của nữ sinh kia hấp dẫn, cùng tụ lại bên cạnh xe của Giang Phàm.

Kiều Na đã từng nghe Giang Phàm nói qua, anh sợ nhất chính là bị fan phát hiện, lúc ấy không cảm thấy có gì, nhưng hiện tại rốt cuộc phát hiện ra tính nghiêm trọng của sự việc. Nếu ở chỗ này bị fan điên cuồng vây quanh, căn bản Giang Phàm đừng nghĩ tới việc rời đi.

Trong lòng cô vừa động, tiến lên, bắt lấy nữ sinh đang nắm cửa sổ kia, đem cô ta kéo đến một bên, lớn tiếng kêu lên: "Cô muốn làm gì? Anh ấy là bạn trai của tôi, cô không được quấn lấy anh ấy".

Nữ sinh ngây ngốc, cô ta hoàn toàn không biết Kiều Na đang nói cái gì. Cô ta vội vã đuổi theo Giang Phàm, dùng sức tránh thoát khỏi Kiều Na, cả giận nói: Cô là ai? Làm gì vậy? Tôi lại không biết cô".

Kiều Na một bên phất tay ý bảo Giang Phàm mau đi, một bên cường ngạnh lôi kéo nữ sinh, lớn tiếng kêu lên: "Cô còn muốn đuổi theo anh ấy. Cô thấy bạn trai tôi có tiền thì vẫn luôn quấn lấy anh ấy, cho rằng tôi không biết sao? Hừ, anh ấy sẽ không coi trọng loại phụ nữ như cô đâu".

Giang Phàm ở trong xe cúi đầu, không cho người bên ngoài nhìn thấy mình, nhịn không được cười trộm.

Ban đầu, người vây xem nghe được tên "Giang Phàm" mới tụ lại đây, lúc này phát hiện chỉ là hai nữ sinh vì tranh giành một người đàn ông mà cãi nhau, tuy rằng cũng có số ít người cảm thấy hứng thú nhưng phần lớn mọi người đều tan rã.

Lão Hà khởi động ô tô, thuận lợi thoát ra từ trong đám người, lái xe rời đi.

Lúc này Kiều Na mới buông tha nữ sinh vẫn còn vẻ ngốc bức nãy giờ kia, nói một câu: "Về sau đừng quấn lấy anh ấy nữa, nếu không tôi không tha cho cô".

Sau đó cô bung dù, đi về ký túc xá.

.....

Vừa mới vào ký túc xá, liền nhìn thấy Diệp Thanh "vèo" một cái lao đến, thiếu chút nữa đụng Kiều Na ngã trên mặt đất.

"Làm gì vậy?" Kiều Na đẩy Diệp Thanh ra "Cậu điên rồi sao?"

"Mình quá hưng phấn!" Diệp Thanh nhảy nhót vây quanh Kiều Na, "Na Na thật tuyệt nha, rốt cuộc mình đã nhìn thấy nam thần, anh ấy còn ôm mình.... Mình gần như bị một trận hít thở không thông chết mất cậu biết không?"

Kiều Na "..."

"Đúng rồi, mình có mua thịt xương sườn kho tàu, mau lại đây ăn", Diệp Thanh kéo Kiều Na ngồi xuống, "Thưởng cho cậu".

Kiều Na cũng không khách khí, ngồi xuống đem mâm thịt xương sườn kho tàu ăn sạch sẽ.

"Hương vị không tồi", Kiều Na thực vừa lòng.

Kỹ thuật chế biến thức ăn hiện tại tốt hơn so với cô lúc ấy, tuy rằng rất nhiều đồ ăn ở Đại Yến triều cũng có, nhưng gia vị, cách nấu khác nhau, tự nhiên hương vị cũng sẽ không giống nhau.

Nhớ tới ban ngày nhờ Diệp Thanh trả tiền cơm, Kiều Na lấy tiền từ ngăn kéo ra trả cho cô ấy.

Diệp Thanh đang ngồi ở trên giường lướt Weibo, tiện tay nhận lấy tiền để sang một bên, cũng không thèm liếc mắt nhìn một cái.

"A a..." Diệp Thanh thét chói tai một tiếng.

Kiều Na đã quen với bộ dáng đại kinh tiểu quái của cô nàng (đại khái là có phản ứng quá lớn đối với một việc không có gì đặc biệt), căn bản không thèm nhìn.

Diệp Thanh nhảy từ trên giường xuống, chạy đến trước mặt Kiều Na, "Na Na, cậu xem, Phàm ca cư nhiên theo dõi cậu. A a... Cậu cùng anh ấy..."

Kiều Na liếc mắt một cái, thất thần nói: "Vậy thì thế nào?"

Weibo có thể chú ý rất nhiều người, chẳng qua là nhấn "Theo dõi" một cái, việc nhỏ, tính cái gì? Cô thật sự không thể hiểu được dáng vẻ đại kinh tiểu quái của Diệp Thanh.

Diệp Thanh hưng phấn như cũ: "Phàm ca theo dõi không đến mười người đâu. Ai nha, weibo của cậu muốn bùng nổ, mau xem".

Kiều Na mở weibo, nhìn thấy vô số thông báo nhắc nhở theo dõi, thích và bình luận, hôm qua vừa mới đăng ký, bây giờ đã có hơn hai ngàn fan.

Cô chỉ có một cái weibo, chính là cái hôm qua bình luận bài viết kia của Giang Phàm. Hiện tại bên dưới đã có vài ngàn bình luận, hơn vạn lượt thích.

"Cô cùng Phàm ca là quan hệ gì? Nói mau".

"Sao lại thông đồng với Phàm ca."

"Cô là tiểu biểu tạp, Phàm ca mới không yêu cô."

"Đây là nick phụ của ai, không phải của Lâm An Ni đi?"

"Ai biết rốt cuộc đây là nick phụ của người nào, đánh cược một trăm túi que cay, tuyệt đối là người trong giới giải trí."

"Cầu đại thần thịt cô."

.....

Những bình luận đó làm Kiều Na không biết phải nói gì, đây là chỗ nào cùng chỗ nào nha?

Đúng lúc này, Lưu Tĩnh Tĩnh từ bên ngoài trở lại. Cô ta lập tức đi về phía Kiều Na, "Na Na, nghe Diệp Thanh nói cô quen biết Giang Phàm? Có thể giới thiệu một chút cho tôi không? Tôi muốn một vai diễn trong bộ phim mới của anh ta được không?".

Kiều Na không còn gì để nói, loại yêu cầu này cũng đề ra với cô được? Cô cùng Giang Phàm chẳng qua là quen biết thôi mà, ngay cả việc nhỏ như Diệp Thanh muốn gặp Giang Phàm, Kiều Na chưa được Giang Phàm đồng ý cũng không thể tự làm chủ. Mở miệng khiến Giang Phàm người ta an bài nhân vật cho? Vui đùa cái gì vậy?

"Tôi không quá thân với anh ta, chạm mặt nhau ở thư viện thôi." Kiều Na nhàn nhạt nói.

"Nhưng tôi nghe Diệp Thanh nói, cô và anh ta cùng nhau ăn cơm", Lưu Tĩnh Tĩnh không thuận theo, không chịu buông tha, "Xem như quan hệ cũng không tồi đi? Như vậy, lần sau cô ăn cơm dẫn tôi theo, giới thiệu tôi cho anh ta biết được không?"

Lưu Tĩnh Tĩnh xem như là một mỹ nữ, hơn nữa thật sự biết trang điểm, ngày thường lại thích cùng mọi người giao thiệp, ở Đại học B được coi là một nhân vật phong vân. Cô ta đã sớm có lòng muốn tiến vào giới giải trí để phát triển nhưng mãi vẫn chưa tìm được cơ hội.

Kiều Na trợn mắt, liếc Diệp Thanh một cái, cái miệng rộng này, cái gì đều nói.

"Cùng nhau ăn cơm chỉ là trùng hợp, chuyện công việc cô vẫn nên liên lạc với người quản lí của anh ta đi".

Lưu Tĩnh Tĩnh nghe ra ý tứ Kiều Na là không chịu hỗ trợ, trong lòng không khỏi bực bội, "Kiều Na, không phải cô quen biết mình tính sao? Làm như bản thân rất lợi hại, có gì đặc biệt hơn người?"

Kiều Na cúi đầu nhìn di động, cũng không ngẩng đầu lên mà trả về một câu, "Là không có gì ghê gớm, tôi cũng không cảm thấy chính mình lợi hại chỗ nào, tùy cô nghĩ sao thì nghĩ".

Cô mới không để bụng Lưu Tĩnh Tĩnh thế nào, từ trong trí nhớ tới xem mối quan hệ giữa nguyên chủ và Lưu Tĩnh Tĩnh, cô cùng Lưu Tĩnh Tĩnh ngay cả bạn bè đều không tính. Đối với người như vậy, cô mới lười đi để ý suy nghĩ của đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 8: Tin đồn trên weibo

Edit & Beta: Song Ngọc.

Lưu Tĩnh Tĩnh tức giận đến mặt xanh lè, nhưng không có biện pháp. Cô ta bất mãn, oán giận nhìn Diệp Thanh nói: "Cô nhìn cô ta xem, có chút bản lĩnh liền khinh người, cô còn cùng loại người này làm bạn".

Diệp Thanh thè lưỡi, "Tĩnh Tĩnh, cô đừng nói như vậy, Na Na không có ý đó. Yêu cầu của cô thực sự... rất quá đáng nha, tôi là fan cũng không chịu nổi..."

Lưu Tĩnh Tĩnh nghe Diệp Thanh nói vậy, càng tức giận, ngồi một mình trên ghế hờn dỗi mà không nói lời nào.

Chỉ chốc lát sau Chu Thiến Văn đã trở lại, Lưu Tĩnh Tĩnh ngay lập tức tiến lên tố khổ, "Thiến Văn, cô tới phân xử, tôi nhờ Kiều Na giúp một chút cô ta đều không đồng ý, tốt xấu gì cũng ở chung phòng hơn ba năm, nào có ai ích kỷ như vậy?"

Chu Thiến Văn không biết chuyện gì đã xảy ra, liếc mắt nhìn Lưu Tĩnh Tĩnh một cái, nói: "Được rồi, không phải cô cũng chưa giúp qua cô ta sao? Huề nhau..."

Lưu Tĩnh Tĩnh: "..."

Cô ta không nghĩ tới Chu Thiến Văn cũng không giúp cô ta nói chuyện, trong lòng càng thêm buồn bực.

Buổi sáng ngày hôm sau, lúc Kiều Na đến thư viện, Giang Phàm đã tới trước. Nhìn thấy Kiều Na, Giang Phàm tiến lại.

"Tôi theo dõi cô, cô thấy không?" Giang Phàm một bộ dáng tranh công.

"Thấy được."

"Vậy sao cô không theo dõi tôi?"

"..."

Giang Phàm lải nhải bắt đầu giảng, "Cô vừa mới chơi weibo, không biết quy củ. Giữa bạn bè, theo dõi nhau là quy ước lễ nghi thông thường, tôi theo dõi cô, cô cũng theo dõi tôi".

Kiều Na không tin: "Nhiều người theo dõi anh như vậy cũng không thấy anh theo dõi lại họ đâu."

"Điều đó không giống nhau, bọn họ là fan, không cần theo dõi nhau, tôi cũng không có khả năng theo dõi mấy ngàn vạn người nha. Nhưng người tôi theo dõi đều theo dõi tôi, cô cũng phải theo dõi tôi".

Kiều Na: "Cần thiết không?"

Giang Phàm: "Đương nhiên. Theo dõi nhau thì có nghĩa là bạn bè, hủy bỏ theo dõi nghĩa là tuyệt giao, không theo dõi là thể hiện căn bản chúng ta không thân. Không phải cô cũng cùng bạn bè của mình theo dõi nhau sao?"

Kiều Na theo dõi chỉ có một người Diệp Thanh, vẫn là Diệp Thanh tự mình lấy điện thoại của cô theo dõi.

"Được rồi", Kiều Na chịu không nổi Giang Phàm dây dưa, lấy điện thoại ra, ấn mở weibo của Giang Phàm, lựa chọn theo dõi.

Lúc này Giang Phàm mới vừa lòng, xoay người đi tìm tư liệu. Chỉ một lúc sau lại nghĩ tới cái gì, quay đầu nói với Kiều Na: "Đúng rồi, về sau đối với fan của tôi ôn nhu một chút".

Kiều Na: "..."

Bởi vì Kiều Na theo dõi, suy đoán về thân phận của Kiều Na trên weibo càng ngày càng nhiều. Kiều Na vừa mở weibo ra là có thể nhìn thấy rất nhiều tin tức, làm cho cô cũng lười lướt weibo.

Tuy nhiên, tin tức mới nhất trên weibo cô luôn có thể biết được rất nhanh, bởi vì Diệp Thanh luôn không ngừng báo lại bên tai cô.

Ngâm mình ở thư viện nửa tháng, Kiều Na gần như đem tài liệu có thể tìm được đều tìm đến.

Yến Hiếu Công cũng không phải một hoàng đế vô cùng nổi danh, thời kỳ ông tại vị cũng không có nhân vật lịch sử truyền kỳ quan trọng, cho nên trong sách sử chỉ có đôi câu vài lời đứt quãng nhắc tới đoạn lịch sử này, đem những tài liệu tán loạn này ghép lại cùng nhau là vô cùng phiền toái.

Chuyên ngành của Kiều Na chính là Lịch sử học, trong trí nhớ của nguyên chủ, kiến thức về phương diện rất nhiều, cô bắt đầu việc này liền dễ dàng hơn nhiều.

Giang Phàm đem tài liệu bản thân đã sưu tập đưa cho Kiều Na, công việc ghép nối liền giao cho cô.

Những tài liệu này ghép nối lại với nhau, đề cập đến các phương diện về chính trị, kinh tế, quân sự của Đại Yến Triều. Mà sự tình Kiều Na quan tâm nhất ở kiếp trước, cũng có ghi lại tương đối rõ ràng.

Tài liệu cho thấy, Đoan Ninh Hoàng hậu là con gái của Trấn Quốc đại Tướng quân Kiều Uy Viễn, tên họ không rõ, bởi vì diện mạo xuất chúng, từ nhỏ đã được trong nhà hết lòng bồi dưỡng các loại tài nghệ, mười bốn tuổi bị đưa vào trong cung, nhờ bối cảnh gia thế cường ngạnh, vào cung đã được phong phi tử.

Sau này, sinh hoạt lâu dài của cô liền gắn với cung đấu. Bắt đầu từ một phi tử nho nhỏ, từng bước bò về phía trước, cuối cùng, năm năng hai mươi lăm tuổi được Yến Hiếu Công sắc phong Hoàng hậu.

Trong các sự kiện lịch sử còn có ghi lại một ít câu chuyện xưa nhỏ, bao gồm một ít chuyện vặt trước khi Đoan Ninh Hoàng hậu tiến cung, chuyện thống trị hậu cung sau khi tiến cung.

Nhưng chuyện về Đoan Ninh Hoàng hậu sau khi cô xuyên qua cũng không có ghi lại, giống như chuyện này căn bản không có phát sinh. Xem tài liệu lịch sử, hình như sau đó vị Đoan Ninh Hoàng hậu này vẫn luôn tốt đẹp mà sinh hoạt ở trong cung.

Trong sách sử còn nhắc tới, lúc Yến Hiếu Công xấp xỉ bốn mươi tuổi, trong nước xuất hiện phản loạn, quốc gia bắt đầu rung chuyển. Sau lúc đó náo động không ngừng, chiến hỏa liên miên. Yến Hiếu Công đã từng thân chinh vài lần, đều đạt được thành công rất lớn.

Phương diện này nhắc tới một sự việc không thể tưởng tượng: Chính là Giang Phàm đã nói qua lúc trước, Yến Hiếu Công mang theo Hoàng Hậu cùng nhau xuất chinh.

Kiều Na không biết nhân vật nhàm chán nào lại tạo ra một lỗ hổng như vậy, còn thật sự bị các sử học gia ghi lại. Khi đó cô đã sớm không còn nữa, sao có thể xuất chính cùng Yến Hiếu Công?

Cho nên, đối với Kiều Na mà nói, cô cũng chỉ tra được một ít sự kiện lịch sử mình đã biết trước, căn bản là không có ý nghĩa gì.

Nhưng đối với Giang Phàm tới nói, những tài liệu kia rất hữu dụng. Các tài liệu lịch sử đó cũng đủ chống đỡ kịch bản của anh, hơn nữa cũng làm cho anh hiểu biết toàn diện hơn về vị Đoan Ninh Hoàng hậu này.

"Quả nhiên là nữ thần của tôi", Giang Phàm cầm quyển bút ký thật dày, vẻ mặt say mê.

Kiều Na: "..."

Công việc sưu tập tài liệu của Giang Phàm đến đây liền kết thúc, Kiều Na còn phải làm một ít tóm tắt tinh tế dùng để viết luận văn tốt nghiệp của mình, cho nên cô vẫn phải ở lại thư viện một đoạn thời gian.

"Bắt đầu từ ngày mai tôi không tới đây nữa", Giang Phàm nói, trộm nhìn xem sắc mặt Kiều Na "Đừng quá nhớ anh nha".

Kiều Na mặt không biểu tình, "oh..."

Giang Phàm khó chịu, phản ứng này không phải là phản ứng anh muốn.

Đối với anh mà nói, mấy ngày nay cùng Kiều Na ngâm mình sinh hoạt ở thư viện tuy rằng bận rộn, nhưng lại rất vui vẻ. Nghĩ đến về sau sẽ không bao giờ có cơ hội cùng Kiều Na ở chung như vậy, trong lòng khó tránh khỏi có chút không tha.

"Đây là số di động riêng tư của tôi, thường xuyên sẽ đổi, chờ thay đổi tôi sẽ thông báo cho cô", Giang Phàm đem một tờ giấy đưa cho Kiều Na.

Kiều Na yên lặng mà nhận lấy tờ giấy, tuy rằng lúc đầu cảm thấy Giang Phàm này lớn lên xấu, chỉ số thông minh thấp lại không đáng tin cậy, nhưng từ khi ở chung cô lại thay đổi cái nhìn. Cô cho rằng Giang Phàm sẽ nổi tiếng là có đạo lý, anh ta nhiệt tình, thiện lương, cẩn thận, tuy rằng ngày thường hơi không đứng đắn, thật sự tự luyến, nhưng tuyệt đối là một người rất tốt.

Hơn nữa giá trị nhan sắc của Giang Phàm phù hợp thẩm mỹ của thời đại này (tuy rằng không phù hợp với Kiều Na), cùng với nỗ lực và tài trí của anh, người như vậy không nổi tiếng quả thực là không đạo lý.

Tuy nhiên cô không nói gì thêm, sau khi Giang Phàm rời khỏi nơi này, sinh hoạt của anh ta cùng cô liền không có giao thoa. Nếu không có ngày gặp lại, Kiều Na cũng không hy vọng lúc ly biệt quá mức lưu luyến...

Vài ngày sau, Kiều Na cứ theo lẽ thường ở thư viện tìm tài liệu, bỗng nhiên di động vang.

"Na Na, mau xem weibo."

Là Diệp Thanh gọi tới.

Kiều Na khó hiểu, vẫn lấy di động ra, mở weibo.

Rất nhanh, cô liền tìm thấy một nội dung đứng đầu weibo làm cô kinh ngạc đến ngây người.

Một cái tài khoản marketing đem ảnh chụp cô cùng Giang Phàm ăn cơm đăng lên mạng, trong lúc nhất thời khiến cho mọi người nghị luận sôi nổi (nhiệt nghị).

"Nữ chính này là ai? Chẳng lẽ là bạn gái của Phàm ca?"

"Địa điểm ăn cơm không giống nhau, hẳn là cùng nhau đi ăn rất nhiều lần".

"Cầu sáng tỏ."

Kiều Na vô cùng phẫn nộ, cái tài khoản marketing này cũng quá thiếu đạo đức đi. Bọn họ có quyền gì chụp lén những bức ảnh này, còn đăng lên trên mạng.

Cô không có kinh nghiệm trong phương diện này, liền gọi điện thoại cho Giang Phàm. Nhưng di động của Giang Phàm vẫn luôn ở trong khu vực không phục vụ, hoàn toàn không liên hệ được.

Cô không biết phải làm như thế nào mới tốt, sự tình trong giới giải trí cô không hiểu, sợ mình nói cái gì đó ngược lại gây phiền phức cho Giang Phàm, nghĩ tới nghĩ lui, quyết định tạm thời mặc kệ, chờ Giang Phàm tới xử lý. Tuy rằng không biết Giang Phàm đi nơi nào, nhưng tin tưởng anh rất nhanh liền sẽ nhận được tin.

Tới buổi chiều, sự tình càng diễn ra kịch liệt hơn, Kiều Na phát hiện, một cái tài khoản weibo đem thông tin cá nhân của cô lôi ra hết.

"Trong ảnh chụp chính là sinh viên năm 4 Khoa Lịch sử của Đại Học B - Kiều Na, tôi cùng cô ta học chung trường. Kiều Na ở đại học B vô cùng nổi danh, là lục trà kỹ nữ mọi người đều biết, cùng rất nhiều nam sinh trong trường có quan hệ ái muội. Trước đó vài ngày không biết từ nơi nào nghe nói Giang Phàm muốn đi Thư viện Quốc gia tìm tài liệu về Đại Yến Triều, cô ta liền sửa lại chủ đề luận văn tốt nghiệp, từ chỗ thầy giáo lừa được thư giới thiệu, ở thư viện chờ sẵn, quả nhiên thông đồng nam thần. Loại tâm cơ này thật sự là chúng ta theo không kịp. Từ sau khi cô ta thông đồng Giang Phàm, cả người đều vênh váo tự đắc, thịnh khí lăng nhân (ý là khí thế ngang ngược, kiêu ngạo bức người), loại người này sao xứng làm Phàm tẩu".

Kiều Na rất là tức giận, người này hoàn toàn là nói hươu nói vượn, hắt nước bẩn lên người cô. Xem thời gian đăng ký của tài khoản weibo kia là mấy giờ trước, căn bản là vì chuyên môn vu hãm cô mà tạo tài khoản phụ.

Có cư dân mạng cẩn thận, từ tấm ảnh Kiều Na với Giang Phàm ăn lẩu cùng với thời gian được đánh dấu trên ảnh, suy đoán, ngày đó vừa vặn là thời gian Giang Phàm đăng weibo nói chính mình ăn hai bữa lẩu liên tiếp.

"Cho nên cô gái này chính là @Hôa Oa chủ tiệm nương Kiều Na đi?"

Cái quan điểm này được rất nhiều người tán thành, mọi người lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ, vì sao trong câu trả lời của Giang Phàm lại không thể hiểu được mà nhắc tới lẩu.

Trách không được Giang Phàm sẽ chú ý cô ta, thì ra là loại quan hệ này.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Giang phàm ra tay

Edit & Beta: Song Ngọc.

Từ sau lần Giang Phàm chú ý cô lúc trước, weibo của Kiều Na liền náo nhiệt một đoạn thời gian, gần đây vừa mới bình tĩnh nhưng bởi vì chuyện này lại ầm ĩ một lần nữa.

Vô số cư dân mạng chạy đến dưới weibo của cô để lại lời nhắn, có chất vấn, có hoài nghi, có chửi rủa, khiến cô hoàn toàn không biết phải làm thế nào.

Trong những bình luận đầu có một cái bình luận của Diệp Thanh: "Mọi người đừng bị người mê hoặc, hoàn toàn là bịa đặt. Na Na là cô gái thẹn thùng, bình thường cả lời nói cũng ít, ngâm mình trong thư viện cả ngày. Nhà cô ấy rất nghèo, các người xem cách ăn mặc của cô ấy thì biết, cô ấy căn bản không thể có được mối quan hệ nào lấy đến tin tức của Giang Phàm. Na Na cùng Phàm ca là bạn tốt, các người như vậy sẽ làm Phàm ca thương tâm!".

Bởi vì Diệp Thanh là một trong hai người Kiều Na chú ý, cư dân mạng đều cho rằng cô là người quen của Kiều Na, đối với lời nói của cô có người tin tưởng, có người lại cảm thấy là cô đang tẩy trắng giúp Kiều Na.

Mặc dù Kiều Na giận giữ nhưng cô nhanh chóng bình tĩnh trở lại. Ở trong cung Đại Yến, loại chuyện vu hãm, phi báng này mỗi ngày đều phát sinh, tuy rằng cô cũng tức giận nhưng cần phải lập tức bình tĩnh xử lý. Nếu không cẩn thận có thể mạng nhỏ của cô liền khó bảo toàn.

So sánh với đấu tranh trong cung, loại trình độ vu hãm này vẫn chưa đến mức cô không thể thừa nhận.

Cô cẩn thận phân tích những lời nói trong tin nóng giả một chút, nguyên chủ luôn luôn hành sự điệu thấp, không thích trêu chọc thị phi, nhưng bởi vì lớn lên đẹp, người nhận biết được cô ở Đại học B rất nhiều. Không ít sinh viên Đại học B đều cảm thấy cô là hoa hậu giảng đường của trường, điều này làm cô đi bất cứ nơi nào cũng đều có người chú ý.

Nhưng đại học B tuyệt đối không có lời đồn đãi về hành vi không thể kiềm chế của cô, sinh viên đại học B đều biết, cô làm việc vô cùng điệu thấp, lời nói đều không nhiều, ngâm mình trong thư viện cả ngày, sao có thể sẽ có người nói cô là trà xanh (trong cụm Lục Trà Biểu/Kỹ/Nữ hay là Green Tea Bitch, đại khái là chỉ những người phụ nữ thích tỏ vẻ thuần khiết, ngây thơ, yếu đuối nhưng thực chất rất tâm cơ, lẳng lơ, ý chừi xéo như cụm Bạch Liên hoa).

Trong tin nóng giả có một câu làm Kiều Na để ý, nó nhắc tới "Đại Yến Triều" nhưng nguyên chủ lại hoàn toàn không nói đến sự tình có quan hệ với Đại Yến Triều, cũng không có chụp được ảnh Kiều Na cùng Giang Phàm ở thư viện, kẻ tung tin giả làm sao biết cô cùng Giang Phàm quen nhau ở thư viện? Lại làm sao biết chủ đề luận văn của cô?

Kiều Na nghĩ tới, biết tin tức này, chỉ có bạn cùng phòng của cô, hai người Diệp Thanh cùng Lưu Tĩnh Tĩnh. Diệp Thanh sẽ không tạo lúng túng như vậy cho cô, cho nên weibo này, rất có thể là Lưu Tĩnh Tĩnh đăng.

Đêm đó, thời điểm Lưu Tĩnh Tĩnh trở lại ký túc xá hoàn toàn không có khác thường, thật giống như chuyện này không phải cô ta làm. Kiều Na không biết làm sao để chứng minh weibo này là Lưu Tĩnh Tĩnh đăng, cũng không thể làm gì cô ta nên không nhắc tới việc này nữa.

Một thời gian sau, Kiều Na nghe nói có không ít fan muốn chạy vào Đại học B lý luận cùng cô, cũng may bảo vệ cổng Đại học B tận chức tận trách, không cho những người này tiến vào.

Đại đa số sinh viên Đại học B đều biết Kiều Na, căn bản bọn họ không tin là Kiều Na có tâm cơ như vậy. Một ít sinh viên đại học B, đặc biệt là nam sinh thích Kiều Na, chủ động ở trên mạng nói chuyện giúp cô.

"Tôi học Đại học B, bạn học Kiều Na thanh danh rất tốt, là học bá của trường, cả ngày ở thư viện, trước nay không ai nói qua cô ấy trà xanh gì đó, đều là bịa đặt, đừng tin."

"Hoa hậu giảng đường của Đại học B chúng tôi là thuần khiết, không được phỉ báng "

"Mỗi ngày tôi đều có thể nhìn thấy Kiều học tỷ ở thư viện, thường tới thư viện đều biết, chị ấy căn bản là đem nơi đó trở thành nhà, ai nói chị ấy là kỹ nữ? Chị ấy có thời gian đó sao?"

Weibo ầm ĩ thẳng đến lúc nửa đêm cũng không có ngừng nghỉ chút nào. Lúc này, Giang Phàm gọi điện thoại tới.

"Tôi chụp ngoại cảnh vừa trở về, bên đó không có tín hiệu, tôi cũng mới vừa biết... Cô đoán ra là ai phát tin nóng không?"

Kiều Na nghe được âm thanh của anh, phảng phất giống như ăn một viên thuốc an thần, không biết vì sao cảm thấy vô cùng an tâm.

"Là Lưu Tĩnh Tĩnh, tuy nhiên tôi không có chứng cứ."

"Giao cho tôi, cô cái gì cũng không cần làm... Ngoan."

Kiều Na tắt điện thoại, không hề để ý tới sự tình trên weibo, trực tiếp lên giường ngủ.

Chu Thiến Văn không có quay lại ký túc xá, Diệp Thanh cùng Lưu Tĩnh Tĩnh nằm trên giường đều một đêm không ngủ.

Diệp Thanh lo lắng cho Kiều Na, liền đăng lên mấy chục cái weibo giúp cô làm sáng tỏ. Tuy rằng Kiều Na nói cô không cần lo lắng nhưng cô vẫn lo lắng đến ngủ không yên.

Lưu Tĩnh Tĩnh không rõ, vì sao lúc này Kiều Na còn có thể ngủ được. Cô ta cố ý đăng ký một cái tài khoản phụ, còn có mấy tài khoản Đại V (một danh hiệu thuộc về tài khoản weibo có hàng triệu người chú ý) chuyển phát, chính là muốn nhân cơ hội này làm thanh danh của Kiều Na hoàn toàn bốc mùi, làm cô không thể đừng chân.

Nhìn thấy có sinh viên cùng trường giúp Kiều Na nói chuyện thì Lưu Tĩnh Tĩnh vô cùng tức giận, cô ta không ngừng đăng các loại tin nóng lên weibo, bịa đặt Kiều Na trong sinh hoạt các chỗ không bị kiềm chế, đem sự tình nói giống như thật.

Tuy rằng cô ta chỉ có một người, nhưng là một ít tài khoản marketing bát quái thích loại tin tức này, giúp đỡ chuyển phát truyền bá, lời đồn rất nhanh liền truyền bay đầy trời.

Thẳng đến nửa đêm 1 giờ, Giang Phàm đăng lên một cái weibo, cục diện hỗn loạn này mới bình phục.

Giang Phàm: "Không bắt tay, không ôm một cái, bát quái này tôi cho 0 điểm".

Hình ảnh mặt trên đúng là ảnh chụp của tài khoản marketing, ngoài ra còn có mấy tấm ảnh chụp anh cùng fan ôm nhau.

Các fan ngay lập tức hiểu rõ ý tứ của Giang Phàm, Kiều Na cùng Giang Phàm chụp ảnh chung đều chỉ là ăn cơm, một chút hành động thân mật cũng không có. Mà ảnh Giang Phàm chụp chung với fan đăng lên so với trong những ảnh này động tác thân mật hơn nhiều.

Ngụ ý, ảnh chụp này ngoại trừ thuyết minh Giang Phàm cùng Kiều Na ăn cơm chung, còn lại không chứng minh được gì.

Ngay sau đó, Giang Phàm lại đăng lên một cái Weibo.

Giang Phàm: "Mọi người đừng bị kẻ bịa đặt dẫn dắt, @Hỏa Oa chủ tiệm nương Kiều Na là cố vấn kịch bản mới của tôi, một vị siêu cấp học bá, chúng tôi có hợp tác trong kịch bản mới cho nên sẽ cùng nhau ăn cơm, việc này không có gì không bình thường. Tiểu thư bịa đặt họ L, tôi đã tỏa định IP của cô, chứng cứ đầy đủ, nếu trong vòng 24 tiếng xin lỗi tôi sẽ bỏ qua chuyện cũ, nếu không chúng ta gặp nhau ở toà án. Bịa đặt phải chịu trách nhiệm pháp luật, tin tưởng cô sẽ không thể không biết đi?"

Fan quen thuộc Giang Phàm đều biết, Giang Phàm tính tình vô cùng tốt, chưa bao giờ phát giận, lần này là thật sự tức giận.

Weibo này lan truyền ra rất nhanh, mọi người hiểu rõ đây là một hồi trò khôi hài, không ít người chạy đến dưới weibo của Kiều Na xin lỗi vì ngôn từ quá khích của mình, sau đó ở dưới tài khoản phụ của Lưu Tĩnh Tĩnh mắng to cô ta bịa đặt.

Kiều Na đã sớm ngủ rồi, cũng không có lập tức nhìn thấy weibo này. Sau khi Diệp Thanh xem xong weibo thì yên lòng, an tâm mà ngủ.

Chỉ có Lưu Tĩnh Tĩnh không thể đi vào giấc ngủ, Giang Phàm xưng cô bằng tiểu thư họ L, rõ ràng là tra ra thân phận của cô. Cô ta không muốn xin lỗi, nhưng Giang Phàm có chứng cứ, cô ta càng không muốn bị truy cứu trách nhiệm pháp luật. Cô ta thật vất vả thi đậu đại học B, sắp tốt nghiệp, nếu tội danh thành lập, rất có thể cô ta không tốt nghiệp được.

Suy nghĩ thật lâu, cuối cùng cô ta động thủ xóa weibo của mình, đồng thời đăng một cái weibo tạ lỗi.

"Thực xin lỗi các vị, tôi vì ân oán cá nhân cố ý chửi bới @Hỏa Oa chủ tiệm nương Kiều Na, thực xin lỗi, là tôi sai, Giang Phàm, xin các vị tha thứ cho tôi. Về sau tôi sẽ không bao giờ làm như vậy".

.....

Kiều Na ngủ một giấc dậy, tất cả sự tình đều trở về bình thường. Dưới weibo của cô đều là tới xin lỗi, không ít người bới vậy mà đối với cô từ ghét chuyển thành fan, việc này khiến số lượng fan của cô tăng vọt, đã đột phá một vạn người.

"Nữ thần, nhận lấy đầu gối của tôi cùng với tôi chân thành xin lỗi."

"Lão bản nương, tha thứ cho tôi đi, bằng không tôi treo cổ ở cửa nhà cô nha."

"Lão bản nương nếu không phải bạn gái Phàm ca, không bằng thật sự đảm đương lão bản nương (bà chủ, vợ ông chủ) đi? Nhà tôi mở một nhà hàng lẩu, suy xét một chút đi?"

Kiều Na cảm thấy thú vị, liền nói giỡn mà trả lời cái weibo cầu ái kia, cũng bình luận: "Được oa được oa *chảy nước miếng*".

Không lâu sau, liền nhìn thấy Giang Phàm trả lời cái bình luận kia của cô: "Nhìn chút tiền đồ này của cô, @Hỏa Oa chủ tiệm nương Kiều Na...."

Rất nhiều cư dân mạng đều bị cốt truyện này làm cho manh hóa, mà Kiều Na cũng thu được một phen hảo cảm.

Không biết từ nơi nào xông ra rất nhiều người tự xưng là nhà bán lẩu, sôi nổi khoe ra hình ảnh lẩu hướng Kiều Na cầu ái.

Đương nhiên Kiều Na cũng biết là bọn họ đang nói giỡn, tâm tình cô rất tốt, theo lời bọn họ nói mà gửi một ít câu trả lời hài hước.

"Kém bình (không hài lòng với bình luận đưa ra, bình luận tồi), ớt cay quá ít *bye bye*"

"Ai đem gà lớn đăng lên đây? Nói tốt lẩu đâu?"

"Không có tương vừng còn gọi gì là lẩu? Kém bình kém bình."

.....

Giang Phàm một bên uống cà phê, một bên lướt weibo, nhìn đến Kiều Na cùng weibo, anh cười đến thiếu chút phun ra.

"Cô gái này rất có tinh thần giải trí, nếu lăn lộn giới giải trí hẳn là ok", Giang Phàm nói.

Lão Hà ở một bên mặt không biểu tình mà nói một câu: "Muốn tôi ký (hợp đồng) cô ấy sao?"

Giang Phàm lắc đầu, "Không cần, con đường về sau của mình tự cô ấy lựa chọn, tôi thay thế cô ấy không được."

Lão Hà tiếp tục mặt không biểu tình, "Lâm An Ni nói muốn cùng cậu nói về phim mới, muốn gặp không?"

Giang Phàm: "Giúp tôi kiếm cớ từ chối, phim mới không thích hợp cho cô ta diễn. Kịch bản của tôi vừa mới bắt đầu viết, chờ viết xong lại bàn chuyện diễn viên này đi."

Anh cúi đầu nhìn thoáng qua tài liệu viết tay thật dày trên bàn, trong đầu bỗng nhiên hiện ra bóng dáng một người.

Nhưng cái bóng dáng này chỉ lóe một chút, anh tự giễu mà cười cười, "Cô ấy? Sao có thể..."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Cố vấn lịch sử

Edit & Beta: Song Ngọc.

Kiều Na dùng thời gian hơn một tháng, rốt cuộc đem tất cả tài liệu chuẩn bị đầy đủ hết. Còn lại chính là căn cứ vào những tài liệu này để viết luận văn tốt nghiệp của cô, bởi vì còn cách khoảng thời gian biện hộ luận văn quá sớm nên cô cũng không sốt ruột.

Sự việc trên weibo tuy rằng đã giải quyết, nhưng kể từ đó weibo của Kiều Na liền không ngừng có lời nhắn lại, fan tiếp tục tăng lên như cũ.

"Na Na, hiện cậu tại là võng hồng (chỉ những người nổi tiếng trên mạng)" Diệp Thanh nói, "Mình nỗ lực lâu như vậy, còn chưa tới một ngàn fan, trong đó còn có sáu, bảy trăm là mấy ngày gần đây dựa vào chuyện kia của cậu... Cậu nhìn xem weibo của cậu, sắp năm vạn fan. Quá làm người khác hâm mộ ghen tị hận".

Kiều Na lại không cho là đúng, cô cảm thấy làm võng hồng thật sự quá mệt mỏi.

Mỗi ngày đều có rất nhiều người thúc giục cô cập nhật weibo, còn có một ít người đưa ra các vấn đề kỳ lạ với cô, cô muốn yên tĩnh trong chốc lát cũng không được.

Nhưng cô tiếp xúc nhiều, dần dần cảm thấy weibo còn rất thú vị, bạn bè trên weibo thực nhiệt tình, cư dân mạng vô cùng tài hoa, đưa ra giải thích luôn vượt qua dự kiến của cô, cùng bọn họ giao lưu, Kiều Na luôn có thể có không ít thu hoạch.

Cho nên cô cũng bắt đầu đăng weibo, tuy rằng tần suất không nhiều nhưng cứ cách vài ngày luôn sẽ đăng một cái, nội dung phần lớn là có liên quan đến lịch sử, làm cho các fan đều nghĩ cô là nhà sử học.

Chương trình học năm thứ tư không sai biệt lắm đã kết thúc, không ít bạn học đều đi tham gia các loại phỏng vấn, tìm kiếm cơ hội việc làm. Kiều Na cũng đang suy xét, hẳn là nên tìm một phần công việc gì đó để làm.

Rốt cuộc sắp tốt nghiệp rồi, công việc định ra càng sớm càng tốt.

Hôm nay, cô đang ở trên trang web trường xem thông báo tuyển dụng, Giang Phàm gọi điện thoại tới.

"Còn không nhanh tới làm việc. Tôi tính cô bỏ bê công việc nha."

Kiều Na không thể hiểu được, "Cái gì? Công việc?"

"Vô nghĩa, nhân dân cả nước đều biết cô là cố vấn tôi mời, cơm cũng đã ăn, còn nghĩ trốn nợ à?"

Kiều Na: "....."

Khi ấy Giang Phàm đăng weibo, lúc nói cô là cố vấn của anh ta, Kiều Na chỉ coi đó là lý do, đâu nghĩ tới lúc này Giang Phàm lại nhắc tới chuyện đó.

"Đến nhanh lên, tất cả mọi người đều ở đây, tôi đã để lão Hà lái xe đi đón cô."

Kiều Na nhìn từ cửa sổ xuống, liền thấy lão Hà đang đứng ở dưới lầu phòng cô nhìn lên. Vẻ mặt kia là bộ dáng không biểu tình như cũ, lúc nhìn thấy Kiều Na, lão Hà còn phất phất tay.

Kiều Na không còn gì để nói, hiệu suất này của lão Hà cũng quá cao đi...

Cô mơ hồ có một loại cảm giác bị bán...

Thu thập đơn giản một chút, Kiều Na xuống lầu, lão Hà rất lễ phép mà hơi hơi khom người về phía cô, "Kiều tiểu thư, Giang tiên sinh muốn tôi tới đón ngài".

Lão Hà để xe ngừng ở cổng trường, Kiều Na hoài nghi, nếu không phải bảo vệ cổng không cho xe bên ngoài tiến vào, khẳng định ông ấy sẽ trực tiếp chạy vào. Tuy nhiên làm cô nghi hoặc chính là bảo vệ cổng trường đối với sinh viên không phải của trường là không bỏ qua, ông ấy lại không có thẻ sinh viên, làm thế nào trà trộn vào được?

Lão Hà giúp Kiều Na mở cửa xe, để cô lên xe. Kiều Na cảm thấy lão Hà này có loại kỳ lạ không nói nên lời, tuy rằng mọi chỗ có vẻ rất lễ phép, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác hoàn toàn không muốn tiếp cận ông ấy.

Cho nên dọc theo đường đi, Kiều Na không nói chuyện, lão Hà cũng không chủ động nói chuyện, hai người một đường trầm mặc, thẳng đến lúc xe ngừng ở trước một tòa cao ốc.

Lão Hà vẫn rất có lễ phép, ngừng xe, mở cửa xe vì Kiều Na, dẫn cô lên lầu mười sáu, đi tới trước cửa một gian phòng họp.

Lão Hà gõ gõ cửa: "Giang tiên sinh, tôi đã mang Kiều tiểu thư đến".

"Mau vào" Trong phòng hội nghị truyền ra thanh âm của Giang Phàm.

Lúc này lão Hà mới đẩy cửa ra, ý bảo Kiều Na đi vào.

Kiều Na vào phòng họp, nhìn thấy bên trong đã ngồi mười mấy người, Giang Phàm ngồi ở đằng trước, phía sau là một cái màn hình chiếu lớn, mặt trên bày ra đúng là tài liệu liên quan đến Đoan Ninh Hoàng Hậu.

"Na Na, mau ngồi" Giang Phàm tiến lên đón, chỉ vào vị trí bên mình.

Na Na...

Kiều Na hắc tuyến, từ khi nào cô với Giang Phàm quen thuộc như vậy...

Tất cả mọi người trong phòng họp đang nhìn Kiều Na, Kiều Na khó mà nói gì, ngồi xuống theo Giang Phàm.

"Giới thiệu cho mọi người một chút, vị này là Kiều tiểu thư mà tôi nói, chính là cố vấn lịch sử cho kịch bản mới của chúng ta. Na Na, đây là đội biên kịch kịch bản này của chúng ta."

Kiều Na không nghĩ tới một cái kịch bản sẽ có nhiều biên kịch như vậy, ban đầu cô cho rằng Giang Phàm tính toán tự mình viết hết toàn bộ kịch bản đâu. Tuy nhiên lúc này lại cẩn thận ngẫm lại, toàn bộ kịch bản số lượng công việc lớn như vậy, một người là rất khó hoàn thành.

Đối với biên kịch, cái ngành sản xuất này Kiều Na không hiểu biết, cũng khó nói cái gì, chỉ là hướng về phía mọi người gật gật đầu, nói: "Chào các vị, tôi gọi là Kiều Na, các vị nếu có vấn đề về phương diện lịch sử có thể hỏi tôi."

Các biên kịch hai mặt nhìn nhau, trên mặt đều toát ra biểu hiện không tin tưởng. Bọn họ nhìn thấy ảnh Kiều Na từ trên weibo, chỉ là những ảnh đó là ảnh chụp lén, không rõ ràng lắm. Bọn họ vốn không tin sinh viên này có thể đảm đương trọng trách cố vấn lịch sử này, lúc trước đoàn phim đều sẽ mời giảng viên đại học làm cố vấn, một sinh viên chưa tốt nghiệp làm cố vấn, loại chuyện này căn bản chưa nghe nói qua.

Nhìn thấy chính con người Kiều Na, trong lòng mọi người càng thêm không đế (không chắc chắn, không nắm bắt được). Ấn tượng Kiều Na cho bọn họ hoàn hoàn toàn toàn là một cái bình hoa. Không ít người trong lòng bắt đầu hoài nghi, danh hiệu "Cố vấn Lịch sử" này của Kiều Na chỉ là một cái hư danh, trên thực tế chính là đến yêu đương cùng Giang Phàm.

Nhưng những ý tưởng này bọn họ chỉ giấu lại trong lòng, ngoài miệng sẽ không nói. Những người này ở giới giải trí lăn lộn nhiều năm như vậy, đều đã thành nhân tinh (ý chỉ những con người thông minh, già đời, hiểu biết, sành sỏi). Sự tình không quan hệ tới mình là tuyệt đối không nói, vạn nhất câu nói nào đắc tội Giang Phàm, bọn họ có thể gặp phiền toái.

Giang Phàm ngồi xuống nói: "Tất cả đều đến đông đủ, tôi nói một chút, tôi đã đem tình tiết chính của câu chuyện sắp xếp xong, đợi chút muốn cho Na Na xem thử có chỗ nào không đúng hay không. Sau đó căn cứ những tình tiết chính này thiết kế nội dung cụ thể cho câu chuyện, cảnh tượng kỹ càng tỉ mỉ, công việc phân cảnh là của mọi người. Bộ diễn này của chúng ta còn chưa định tên, tôi hy vọng mỗi người nghĩ ra một cái tên, chúng ta lại cùng nhau thảo luận."

Anh nhìn thoáng qua Kiều Na, "Na Na chuyên môn nghiên cứu lịch sử Đại Yến Triều, mọi người nếu có vấn đề chi tiết gì không nắm chắc, hoặc đối với sự kiện lịch sử không rõ ràng lắm có thể hỏi cô ấy. Từ hôm nay trở đi, chúng ta liền chính thức bắt đầu sáng tác kịch bản."

Anh để lão Hà đem văn kiện sao chép chia cho mọi người, Kiều Na cũng nhận được một quyển.

Phần văn kiện này chính là giả thiết chính về cốt truyện mà Giang Phàm đưa ra cho kịch bản, Kiều Na nhìn ra được anh rất dụng tâm. Trong câu chuyện hầu hết đều là ghi lại nội dung các sự kiện lịch sử, cũng có một bộ phận trải qua anh xử lý, nhưng tuyệt đối không có chỗ nào trái ngược với sự thật lịch sử.

Câu chuyện đại khái chính là kể lại chuyện của Đoan Ninh Hoàng Hậu từ trước khi tiến cung đến lúc trở thành Hoàng Hậu, cùng với sau này chinh chiến cùng Yến Hiếu Công.

Trong câu chuyện tên Đoan Ninh Hoàng Hậu được đặt là "Kiều Ninh", Kiều Na có chút dở khóc dở cười, bởi vì trong sách sử không có ghi tên thật của cô, Giang Phàm liền trực tiếp lấy một chữ từ phong hào của cô. Nhưng Kiều Na cũng không nói gì, ngay cả khi trong lòng rõ ràng đây là không đúng, không có tư liệu lịch sử làm chứng, cô liền không có quyền lên tiếng.

Cuối cùng, cốt truyện chinh chiến làm Kiều Na có chút đau đầu, việc này rõ ràng không phải cô làm nhưng trên sách sử viết như vậy cô cũng không có chứng cứ để phản bác, cũng không thể để cô nói mình chính là Đoan Ninh Hoàng Hậu đi? Khẳng định sẽ bị người khác cho là kẻ điên.

"Chuyện xưa không có vấn đề gì." Kiều Na chỉ có thể nói như vậy.

Giang Phàm rất vừa lòng, chờ tất cả biên kịch đều xem xong lại hỏi: "Mọi người có ý tưởng gì không?"

Một người tuổi trẻ nói: "Tôi cảm thấy chúng ta có thể thêm một ít nội dung, trước khi Đoan Ninh Hoàng Hậu tiến cung, trên kịch bản viết nàng vẫn luôn tiếp thu các loại huấn luyện, học tập các loại kỹ năng... Chính là việc này không có điểm gì cao trào, không bằng để nàng có một người yêu thanh mai trúc mã đi? Như vậy người xem sẽ càng thích".

Kiều Na không cao hứng, cái gì mà người yêu thanh mai trúc mã? Khi còn nhỏ cô vẫn luôn ở trong phủ, liền cửa nhỏ đều không cho ra, mỗi ngày nhìn thấy đều là tiên sinh dạy các loại tài nghệ cho cô, sau đó chính là nha hoàn bên cạnh của mình, đi đâu tìm một người yêu thanh mai trúc mã chứ?

Hơn nữa lễ giáo Đại Yến Triều nghiêm khắc, đặc biệt là Kiều gia thân phận tôn quý, sau khi cô bảy tuổi đã bị cấm tiếp xúc thân thể với người khác giới. Những tiên sinh lúc dạy cho cô đều bảo trì khoảng cách ba thước trở lên, ngay cả người dạy cô thuật phòng ngự, đều không cho phép đụng tới một đầu ngón tay của cô.

Chẳng lẽ muốn để cô mỗi ngày bảo trì khoảng cách ba thước trở lên mà cùng người ta yêu đương sao? Ngẫm lại hình ảnh kia liền cảm thấy buồn cười.

Cô đang muốn mở miệng phản bác, Giang Phàm đã mở miệng trước, "Cái này không được, không khớp với sự thật lịch sử. Chúng ta quay chính là phim lịch sử chân chính, nếu tùy ý viết như vậy còn không bằng dứt khoát không quay phim lịch sử. Nói như vậy chúng ta ngồi ở chỗ này làm gì? Đi lên mạng mua quyền tiểu thuyết để quay còn tốt hơn".

Ngày thường Giang Phàm có tiếng là tính tình tốt, người trong nghề đều biết, anh rất ít dùng lời nói sắc bén như vậy để phê bình người khác. Cho nên các biên kịch đang ngồi ngay lập tức nhạy bén mà nhận ra một sự thật: Bọn họ tuyệt đối không thể vi phạm cốt truyện lịch sử thêm nữa.

Người trẻ tuổi vừa mới lên tiếng hiển nhiên cũng ý thức được điểm này, yên lặng mà ngồi xuống, không nói chuyện nữa.

Bởi vì là một bộ phim lịch sử lớn, Giang Phàm liền phân công kịch bản. Anh đem kịch bản chia làm vài phần, mỗi phần có các biên kịch khác nhau viết, yêu cầu bọn họ cùng nhau thảo luận nghiên cứu, tùy thời trao đổi, tuy rằng là người viết không giống nhưng tuyệt đối không thể xuất hiện tình huống cốt truyện trước sau mâu thuẫn.

Kiều Na đảm nhiệm cố vấn lịch sử, tự nhiên cũng phải cùng bọn họ, tùy thời giải quyết một ít vấn đề lịch sử.

Nhưng hiển nhiên những biên kịch này không đem cô trở thành cố vấn lịch sử, mỗi người đều đang nghiêm túc mà viết kịch bản của mình, thường thường trao đổi một chút tình tiết, nhưng không ai để ý tới Kiều Na.

Ngược lại không phải bọn họ không có gặp được vấn đề, chỉ là lo lắng mấy vấn đề này nói ra, Kiều Na giải quyết không được, sẽ rất xấu hổ. Bọn họ cũng không biết thân phận chân chính của Kiều Na, nếu cô chỉ là đi ngang qua sân khấu, bọn họ lại tạo xấu hổ cho cô... Điều này khẳng định sẽ đắc tội kim chủ, nói không chừng cả công tác cũng không giữ nổi.

Ngày đầu tiên công tác của Kiều Na liền trở nên nhàm chán vô cùng, chính là không có ai đặt ra câu hỏi cho cô. Cô cực kỳ nhàm chán, bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề: Cô đây cũng xem như là làm việc đi? Vì sao Giang Phàm không bàn luận về việc tiền lương với cô?

Lúc cô vừa tới đầu óc chưa dùng được, nhất thời không nghĩ tới vấn đề này. Nếu lúc này nghĩ tới, tính cách của cô cũng không phải là nguyện ý chịu thiệt.

"Để tôi làm cố vấn lịch sử, trả cho tôi bao nhiêu tiền lương nha?" Kiều Na kéo Giang Phàm đến bên ngoài, hỏi rất trực tiếp.

Giang Phàm cười cười, "Cô muốn bao nhiêu?"

Kiều Na, "Có thể tùy tiện đưa ra sao?"

Giang Phàm: "Đương nhiên không thể".

Kiều Na, "..."

Vậy anh nói những lời này có ý nghĩa sao?

Kiều Na cũng không phải là người không nói lí, yêu cầu của cô cũng không nhiều lắm, thời điểm cô lên mạng tra xét một chút tiền lương trung bình của cố vấn đề Giang Phàm dựa theo cái này trả lương cho cô.

Giang Phàm nheo đôi mắt lại, "Đây là giá khi người cố vấn là cấp bậc giảng viên đại học".

Anh còn không quên, Kiều Na chỉ là một sinh viên chưa tốt nghiệp.

Kiều Na trừng anh một cái, "Không được sao?"

Cô vẫn là Đoan Ninh Hoàng Hậu chân chính đó. Cô tìm ai nói rõ lí lẽ đây?

Giang Phàm gật đầu, "Được"

Kiều Na: "..."

Nếu không phản đối, đôi câu vô nghĩa vừa nói kia có ý gì?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Hương cao thủy tinh

Edit & Beta: Song Ngọc.

Được đến tiền lương vừa lòng, lúc này Kiều Na mới cảm thấy mỹ mãn mà trở lại phòng họp. Vừa vào cửa liền nghe được mấy biên kịch đang thảo luận.

"Ở Đại Yến Triều có thể ăn được cà chua không?" Biên kịch Giáp có chút không xác định, "Để nữ chính làm cà chua xào trứng, cốt truyện này được không?"

Biên kịch Ất lắc đầu, "Không rõ ràng lắm, đại khái có thể đi..."

Biên kịch Bính, "Sao tôi cảm thấy là không được đâu. Aizzz, tìm ai thỉnh giáo một chút..."

Kiều Na đi đến trước mặt các biên kịch, nói: "Không có, cà chua hơn năm trăm năm sau mới truyền vào, Đại Yến Triều sẽ không xuất hiện cà chua xào trứng."

Vài vị biên kịch đều lộ ra thần sắc không quá tin tưởng.

Biên kịch Giáp hỏi dò: "Vậy dưa hấu có không? Còn hạt hướng dương thì sao?"

Kiều Na: "Có, cả hai thứ đồ vật này đều có, tuy nhiên sản lượng dưa hấu tương đối thấp, chỉ gia đình giàu có mới có thể ăn nổi. Hạt hướng dương thì tương đối phổ biến, trong gia đình nông dân có trồng, cũng có vài người thích dùng hoa hướng dương làm trang trí."

Cô đối đáp lưu loát, tuy rằng vài vị biên kịch đối với tính chân thật trong lời nói của cô vẫn còn hoài nghi, nhưng trong lòng không khỏi tin hơn vài phần.

Khảo chứng (khảo chứng là đề cập đến việc kiểm tra, xác minh và giải thích theo dữ liệu khi nghiên cứu tài liệu hoặc các vấn đề lịch sử) trong phim lịch sử vô cùng quan trọng, vừa hơi lơ đãng liền sẽ thành trò cười. Nhiều người xem TV như vậy, luôn có người hiểu được, nếu có chỗ sai, đến lúc đó người ta tìm ra đưa lên mạng, quả thực là và mặt "bạch bạch". Cho nên trong kịch bản sẽ đem đạo cụ, sắp đặt cảnh tượng viết đến vô cùng kỹ càng, tỉ mỉ.

Tuy nhiên thời gian kế tiếp lại không có biên kịch đặt câu hỏi cho cô nữa. Kiều Na rất nhàm chán, nhưng dù sao cũng là công việc, cô chỉ có thể thành thành thật thật mà ngồi trong phòng hội nghị.

Buổi tối trở lại ký túc xá, Chu Thiến Văn ngay lập tức chạy tới.

"Na Na, thuốc mỡ của tôi đã dùng hết rồi, cô lại cho tôi thêm một ít đi" Cô ta giơ giơ lên hộp thuốc mỡ đã sạch sẽ.

Kiều Na vẫy tay để Chu Thiến Văn lại gần, nhìn kỹ mặt cô ta.

Hiện tại làn da của Chu Thiến Văn tuy rằng vẫn kém xa so với Kiều Na nhưng tốt hơn lúc trước tương đối nhiều. Đốm trên mặt cô ta chỉ còn lại dấu vết nhợt nhạt, trên cơ bản thấy không rõ. Màu da cũng trở nên sáng trong, không hề ám đàm giống lúc trước.

Hiện tại cô ta không trang điểm, làn da nhìn qua phải đẹp hơn so với sau khi trang điểm trước kia.

Kiều Na vừa lòng gật gật đầu, xem ra thuốc mỡ của cô vẫn có chút tác dụng.

Cô lấy từ trong ngăn tủ ra một cái túi, bên trong là một mớ hộp nhỏ.

"Những cái này là để dùng thử, tôi muốn phiền cô đem nó phân phát cho người cô quen, cho các cô ấy dùng thử" Kiều Na nói.

Cô đã sớm nghĩ kỹ rồi, nếu thuốc mỡ có hiệu quả không bằng để cho nhiều người dùng thử, để mọi người cùng nhau chứng kiến công hiệu của thuốc mỡ này. Hắn là đến lúc đó sẽ có danh tiếng rất tốt, như vậy liền không lo nguồn tiêu thụ.

Nếu cô nói hiện tại liền muốn bán, ngay cả những người mà cô quen biết cũng không nhất định sẽ đồng ý mua, rốt cuộc đây là cái cô tự làm, cũng không có bất cứ cái gì đảm bảo chất lượng, không có ai sẽ dùng mặt của mình để mạo hiểm.

Chu Thiến Văn là cao thủ xã giao, phần lớn thời gian của cô ta đều tốn cho việc xã giao, quen biết rất nhiều người, cho nên Kiều Na mới nghĩ đến việc nhờ cô ta đi phân phát sản phẩm dùng thử.

Chu Thiến Văn đáp ứng rất thống khoái, "Không thành vấn đề... Tuy nhiên, tôi có thể giữ lại một ít cho mình dùng được không? Tôi muốn tiếp tục dùng thuốc mỡ này".

Kiều Na lấy ra một cái hộp lớn, "Của cô tôi đã sớm chuẩn bị xong, sản phẩm dùng thử quá ít, một hộp nhỏ dùng tiết kiệm cũng chỉ đủ dùng một tuần. Cô dùng cái hộp lớn này, bên trong số lượng nhiều đủ dùng một tháng, bởi vì thuốc mỡ này không chứa chất bảo quản, chỉ có thể giữ một tháng, cho nên lượng trong một hộp sẽ không quá lớn."

Chu Thiến Văn gật đầu, "Như vậy tôi phải trả cô bao nhiêu tiền?"

Thuốc mỡ của Kiều Na dùng vô cùng tốt, Chu Thiến Văn vẫn tính toán muốn dùng tiếp. Cô ta không thiếu tiền, chỉ cần giá thuốc mỡ của Kiều Na ở trong phạm vi bình thường cô đều có thể tiếp thu.

Kiều Na lắc đầu, "Không cần tiền, tiền hộp thuốc mỡ này coi như thù lao tôi nhờ cô giúp tôi phân phát hàng mẫu đi. Về sau tôi tính toán sản xuất loại thuốc mỡ này, cô có hứng thú làm cùng không?"

Thông qua hiểu biết mấy ngày nay, Kiều Na cảm thấy Chu Thiến Văn này còn rất sảng khoái, tuy rằng nhân phẩm chẳng ra gì nhưng đối với bạn bè xem như còn đủ nghĩa khí. Cô nghĩ về sau muốn bán được nhiều thuốc mỡ cần phải có người hỗ trợ, Chu Thiến Văn am hiểu xã giao, phương diện tiêu thụ hẳn là cô ta có thể đảm nhiệm.

Vốn dĩ cô nghĩ đến Diệp Thanh nhưng lại cảm thấy tính cách của Diệp Thanh làm cái này chưa chắc thích hợp, hơn nữa cũng không có quan hệ với chuyên ngành của cô nàng, đáng tiếc cho kiến thức chuyên môn của cô ấy. Mà bằng tốt nghiệp của Chu Thiến Văn căn bản chính là hỗn hợp, không hề có ý định làm một công việc chuyên môn nào.

Chu Thiến Văn nghĩ nghĩ, lắc đầu nói: "Vẫn là thôi đi, tôi không có hứng thú với phương diện kia. Tôi biết cô muốn dựa vào chính mình kiếm tiền, nhưng tôi cùng cô không phải người cùng một con đường, tôi chỉ tính toán dựa đàn ông. Gần đây quan hệ của Triệu Thạc và tôi khá tốt, tôi cảm thấy không mất bao lâu nữa là có thể bắt lấy. Loại chuyện xây dựng sự nghiệp vất vả này liền giao cho đàn ông đi, tôi chỉ muốn ở nhà chờ hưởng thanh phúc."

Kiều Na biết ai có chí nấy, cô không có khả năng yêu cầu Chu Thiến Văn tiếp thu giá trị quan của cô, nhưng vẫn muốn khuyên Chu Thiến Văn, "Triệu Thạc không phải người tốt gì, hoa tâm. Cô cùng anh ta ở bên nhau, chưa chắc sẽ có kết quả tốt."

Chu Thiến Văn cười nói: "Đây là cô không hiểu biết tôi, đàn ông tôi coi trọng, trừ phi anh ta căn bản không để ý tới tôi, trốn rất xa, bằng không chỉ cần để tôi có cơ hội quấn lấy anh ta, tuyệt đối trốn không thoát khỏi năm ngón tay của tôi. Triệu Thạc người này tuy rằng hoa tâm, hỗn đản, nhưng nội tâm lại không tính là hư, chờ tôi bắt lấy anh ấy, nhất định sẽ khiến anh ấy phải bỏ những tật xấu đó."

Kiều Na giơ ngón tay cái lên, cô thực sự tin tưởng Chu Thiến Văn có năng lực này.

Chu Thiến Văn đem thuốc mỡ thu hồi, "Những hộp dùng thử này tôi sẽ giúp cô phân phát, có bao nhiêu tôi đều có thể giúp cô phát hết nhưng hợp tác liền miễn. Về sau nếu cô tiếp tục làm thuốc mỡ, tôi vẫn sẽ luôn dùng. Nếu cô yêu cầu hỗ trợ, có thể nói với tôi, tôi cùng cô là bạn bè, có thể giúp thì sẽ giúp cô".

Diệp Thanh rất khuya mới trở lại, thoạt nhìn vô cùng không vui.

"Làm sao vậy?" Kiều Na hỏi.

Vành mắt Diệp Thanh đỏ lên, nhào tới tới ôm lấy Kiều Na, "Công tác rất vất vả nha, mình vẫn thích ở trường học".

Diệp Thanh gần đây nhận lời mời làm việc tại một tạp chí xã, đang ở giai đoạn thực tập, vô cùng vất vả. Động bất động liền phải tăng ca, ông chủ tính tình cũng không tốt, cô bị ăn mắng rất nhiều lần.

Kiều Na an ủi cô, "Đừng khổ sở, thời điểm bắt đầu đều sẽ có một ít khó khăn, chờ cậu làm tốt, tự nhiên sẽ không có người lại mắng cậu."

Chu Thiến Văn ở bên cạnh, một bên bôi thuốc mỡ một bên nói: "Nghe tôi, Thanh Thanh, tìm cái kẻ có tiền quan trọng hơn so với tìm công việc. Lúc trước tôi thi Đại học không phải vì học tập, chỉ là muốn mạ lên bản thân một lớp vàng. Có thân phận tốt nghiệp Đại học B, tương lai sẽ được đàn ông chào đón hơn."

Diệp Thanh một bên nức nở nói: "Nhưng tôi vẫn muốn dựa vào chính mình kiếm tiền, không nghĩ dựa vào người khác."

Kiều Na vỗ vỗ đầu Diệp Thanh, mỗi người có mỗi cách sống, cô không thể nói ai đúng ai sai. Chỉ cần không hại đến người khác, người khác không có tư cách nói ra nói vào.

Chu Thiến Văn bỗng nhiên nhớ tới một việc, "Đúng rồi, cô lấy một cái tên cho thuốc mỡ của cô đi, bằng không lúc tôi đi ra ngoài phân phát giới thiệu như thế nào nha".

Diệp Thanh nghe được đặt tên, bỗng nhiên tinh thần tỉnh táo, cũng không rảnh lo lau nước mắt, cướp lời, nói: "Tôi đặt cho".

Cô cũng đã dùng qua loại thuốc mỡ này, đối với hiệu quả của thuốc mỡ thực vừa lòng.

Kiều Na bất đắc dĩ, "Được, cậu đặt đi".

Diệp Thanh mở ra hộp thuốc mỡ, "Thuốc mỡ này trong suốt, sáng trong, còn rất thơm, dứt khoát kêu Hương Cao Thủy Tinh đi".

Chu Thiến Văn bĩu môi, "Tôi tưởng cô có cái ý tưởng gì sáng tạo đâu, tên ác tục."

Kiều Na: "Tôi cảm thấy cũng không tệ lắm, đơn giản dễ nhớ. Càng đơn giản, càng dễ dàng được người nhớ kỹ".

Chu Thiến Văn: "Tùy tiện đi, nếu cô nói như vậy, tôi cứ như vậy giới thiệu với mọi người".

Ngày hôm sau lúc Kiều Na đi làm, thái độ của các biên kịch đối với cô hoàn toàn không giống nhau.

Một ngày trước, một cái câu hỏi đặt ra cho cô đều không có, vẫn là cô chủ động xen mồm trả lời một vấn đề. Nhưng hôm nay, tất cả mọi người đều hướng cô đặt câu hỏi.

"Kiều tiểu thư, Đại Yến Triều dùng dụng cụ gì để uống rượu?"

"Đồ sứ... cái loại đồ sứ đơn men (单色釉: men đơn sắc còn gọi là một màu men, men rắn hoặc một men, chỉ có một màu như xanh, đỏ, vàng...), màu men (彩釉: men hay còn được gọi là màu men, có đầy màu sắc, phấn màu, hoa văn...) lúc đó còn chưa có xuất hiện".

"Kiều tiểu thư, trang phục của Đại Yến Triều là loại hình gì?"

"Kiểu dáng trang phục rất phức tạp, bình dân và quý tộc không giống nhau, bình dân bên trên mặc áo ngắn. Ba màu xanh lam, trắng, xám chiếm đa số. Quý tộc có thể mặc áo dài, váy dài. Chất liệu quần áo là thổ cẩm, mặt trên có thêu thùa hoa văn. Quần áo Đại Yến Triều tương đối bảo thủ, trang phục của nữ tử quý tộc ít nhất phải ba lớp..."

Một cái một cái vấn đề đặt ra cho cô, Kiều Na gần như có chút ứng phó không kịp.

Cô hoàn toàn không rõ, rốt cuộc phát sinh chuyện gì, những người như thế nào hôm nay có nhiều điều muốn hỏi như vậy?

Trên thực tế, mấy vấn đề này vốn dĩ đã tồn tại, có điều các biên kịch lo lắng Kiều Na chỉ là cái bình hoa, sợ đặt vấn đề với cô sẽ cô cho cô xấu hổ cho nên thà rằng tự mình đi kiểm chứng. Ngày hôm qua sau khi cô giải đáp câu hỏi, có biên kịch liền lên mạng tra xét rất nhiều tài liệu, phát hiện cùng cô nói giống nhau như đúc, không tồi chút nào.

Điều này làm cho mọi người có nhận thức mới đối với Kiều Na, biết vị này thật là đảm đương cố vấn lịch sử. Khảo chứng lịch sử vốn dĩ chính là một việc thực phiền toái, các biên kịch nếu gặp được một chút việc liền đến chỗ tìm tư liệu thật là lãng phí thời gian, hơn nữa tài liệu trên mạng hỗn loạn, dễ dàng bị lầm đường, cho nên một người cố vấn lịch sử chân chính là cần thiết.

Tất cả các vấn đề lịch sử, chỉ cần hỏi cô một tiếng là có thể giải đáp, như vậy phương diện khảo chứng liền không cần các biên kịch nhọc lòng. Đây đúng là nguyên nhân Giang Phàm mời Kiều Na, anh cảm thấy cô thật sự đảm nhiệm được mới có thể mời cô.

Kiều Na rất vui lòng giải đáp mấy vấn đề này, cô không nghĩ lấy tiền lại không làm việc, bằng không trong lòng cô sẽ vô cùng kỳ cục (cv là "biệt nữu", đại khái ở trường hợp này có lẽ là nữ chính cảm thấy nhận tiền mà không làm sẽ không được tự nhiên, khó xử, xấu hổ).

Có Kiều Na ở, tốc độ của các biên kịch nhanh hơn không ít. Trong thời gian một tuần liền có người hoàn thành phần công việc của mình, đưa vào kịch bản.

Các biên kịch đều do Giang Phàm chi một số tiền lớn mời đến biên kịch kim bài. Kịch bản giao ra hoàn toàn dựa theo tiêu chuẩn phim lịch sử, tôn trọng sự thật lịch sử. Tuy vì tính thú vị có thêm không ít tình tiết được sáng tác nhưng cũng không có tình huống vi phạm sự thật lịch sử.

Kiều Na nghiêm khắc kiểm tra kịch bản xong, xác nhận không có vấn đề mới giao cho Giang Phàm.

Giang Phàm vô cùng vừa lòng, "Không tệ, phần này được".

Tuy nhiên cái này chỉ là một bộ phận nhỏ trong đó. Hoàn toàn hoàn thành vẫn cần một thời gian nữa. Các biên kịch chỉ cần hoàn thành phần công việc của mình là có thể nhận tiền rời đi. Kiều Na thì vẫn phải ở lại.

Chu Thiến Văn truyền đến một cái tin tức tốt: Gần đây có không ít người liên hệ cô ta, muốn mua Hương Cao Thủy Tinh bản chính thức.

Chu Thiến Văn nhận Hương Cao Thủy Tinh, hôm sau liền đem tất cả sản phẩm dùng thử phân phát ra ngoài. Đối tượng cô phát đều là một ít bạn học trong nhà tương đối có tiền. Trên thực tế, ngày thường Chu Thiến Văn cũng chỉ chơi cùng các bạn học có tiền. Đối với bạn học có gia cảnh nghèo khó, Chu Thiến Văn không sao yêu phản ứng.

Chu Thiến Văn đem những đồ dùng thử này chia cho các cô ấy, cũng có tư tâm của mình: Các sản phẩm dùng thử đó hiệu quả vô cùng tốt, Chu Thiến Văn cho các cô, cũng coi như là một cái nhân tình, có sự trợ giúp tạo quan hệ tốt cùng với các cô ấy.

Thường ngày những bạn học này dùng mỹ phẩm dưỡng da đều là sản phẩm có nhãn hiệu hơn một ngàn, đối với loại thuốc mỡ không rõ lai lịch này vốn là không muốn dùng. Nhưng các cô nhìn đến là da của Chu Thiến Văn xác thật cải thiện rõ ràng, hơn nữa cùng Chu Thiến Văn quen thuộc, liền đồng ý dùng thử.

Kết quả không đến một tuần, di động của Chu Thiến Văn đã bị các bạn học gọi muốn nổ tung. Các cô sau khi dùng thử sản phẩm xong cảm thấy dùng vô cùng tốt đều quấn lấy Chu Thiến Văn muốn sản phẩm chính thức, hoặc là muốn Chu Thiến Văn bán nhiều sản phẩm dùng thử cho họ một chút.

Chu Thiến Văn đã sớm phát xong sản phẩm dùng thử rồi, trong tay cô ta cũng chỉ còn một hộp, chính cô ta còn muốn lưu lại dùng, như thế nào bỏ được mà phân cho người khác? Lại nói cho dù cô ta muốn chia, nhiều người cần như vậy cũng không chia đủ nha.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Được cực kỳ hoan nghênh

Edit & Beta: Song Ngọc.

Mấy ngày này Kiều Na đang vì việc bán ra Hương Cao Thủy Tinh mà làm chuẩn bị, tiền trong tay cô không nhiều lắm, không đủ sản xuất một lượng lớn, trước mắt chỉ có thể làm thủ công một bộ phận nhỏ.

Hiện tại cô chính là làm hộp chính thức, trong một tuần này, cô cũng chỉ làm ra khoảng một trăm hộp, rốt cuộc cô chỉ có một đôi tay.

Chu Thiến Văn nhìn thành phẩm Kiều Na làm, nhíu mày nói: "Không được, đóng gói thế này quá không thể hiện được cấp bậc".

Kiều Na không để bụng, "Đóng gói không quan trọng đi, quan trọng là đồ vật bên trong."

Chu Thiến Văn lắc đầu, "Đây là cô không có kinh nghiệm, một sản phẩm tốt nếu không có đóng gói tốt rất là dễ bị người ta coi thành loại hàng hóa kém chất lượng. Tuy rằng hiện tại cô không phải chính thức sản xuất nhưng đóng gói cũng không thể khó coi quá".

Kiều Na cảm thấy Chu Thiến Văn nói có lý, tuy nhiên trong lúc nhất thời cô cũng nghĩ không ra được đóng gói kiểu nào.

Chu Thiến Văn nói: "Giao cho tôi đi. Tôi quen biết một người bạn làm đóng gói, ít hàng như vậy, cậu ta chỉ cần thời gian nửa ngày là có thể giao hàng".

Kiều Na nghĩ nghĩ, đồng ý.

Chu Thiến Văn lại hỏi: "Đúng rồi, chúng ta định giá bao nhiêu? Đây là sản phẩm chính thức, lúc tôi đưa cho bạn của tôi chắc chắn là phải lấy tiền, cô cảm thấy thu bao nhiêu tiền thì thích hợp?"

Kiều Na đối với cái này không có khái niệm gì, ở cổ đại thân phận của cô tôn quý, mua cái gì cũng không cần cô động thủ, cô căn bản không có định nghĩa tiền tài. Nguyên chủ chỉ dùng một ít mỹ phẩm dưỡng da vô cùng tiện nghi, cũng không rõ ràng giá thị trường lắm.

"Cô cảm thấy bao nhiêu là thích hợp?" Kiều Na hỏi lại.

Chu Thiến Văn nhìn nhìn một đống mỹ phẩm dưỡng da trên bàn của mình, "Sản phẩm này của cô tương đương với mặt nạ, tôi mua một lọ mặt nạ khoảng một ngàn đồng, nhưng hiệu quả không có tốt bằng cái này của cô. Nếu Hương Cao Thủy Tinh hiệu quả tốt như vậy, thấp hơn một ngàn chắc chắn người khác không tin".

Kiều Na tính một chút, một lọ này của mình phí tổn thật sự cũng không đến một trăm đồng, nếu là bán được một ngàn khẳng định là rất có lợi nhuận. Cô chế tác mấy thứ này đã tiêu hết tiền học bổng vừa đến tay của kỳ này, nếu không kiếm thêm một số tiền, lô hàng hóa tiếp theo liền không có tin tức.

"Đây là nhóm hàng hóa đầu tiên, tôi nghĩ không cần định giá quá cao... liền một nửa giá của cô đi, nếu người khác hỏi cô hãy nói bởi vì ưu đãi đặc biệt của nhóm hàng đầu tiên nên mới tiện nghi như vậy", cuối cùng Kiều Na quyết định.

Chu Thiến Văn không có ý kiến gì, cô ta hoàn toàn nghe Kiều Na. Trong ngày hôm đó cô ta liền cầm toàn bộ hàng hóa đi tìm người bạn kia của cô ta.

Lúc buổi chiều Chu Thiến Văn gọi cho cô, "Không được rồi. Đóng gói bên này xuất hiện vấn đề."

Kiều Na: "Làm sao vậy?"

Chu Thiến Văn: "Còn chưa bắt đầu đóng gói đâu, những người bạn đó của tôi nghe nói tôi lấy được hàng, liền cướp sạch... Thật ra cũng không có mấy người, chỉ có mười mấy người tìm được tôi, cầm lấy hàng liền phân hết. Tôi nói với bọn họ hạn sử dụng là một tháng, nhưng bọn họ không nghe, nói là đồ vật tốt như vậy, tặng người cũng tốt, cướp được chính là kiếm được gì đó..."

Kiều Na không có gì để nói, những nữ sinh này cũng quá điên cuồng đi.

Vào lúc ban đêm, Chu Thiến Văn mang theo tiền trở lại, một trăm hộp Hương Cao Thủy Tinh toàn bộ bán hết. Vốn dĩ định bán năm vạn đồng, nhưng chính là những người bạn không có cướp được hàng đó của Chu Thiến Văn đưa cho Chu Thiến Văn tiền đặt cọc, muốn cô nếu có hàng thì đưa đến cho các cô ấy trước tiên, cho nên cuối cùng Chu Thiến Văn cầm về chừng hơn bảy vạn đồng.

Kiều Na muốn chia một phần cho Chu Thiến Văn làm thù lao, bị Chu Thiến Văn cự tuyệt.

"Đã nói không phải hợp tác, tôi chỉ là giúp một việc nhỏ" Chu Thiến Văn nói, "Cô đừng nghĩ kéo tôi xuống nước, tôi đối với gây dựng sự nghiệp gì đó một chút hứng thú đều không có, tôi chỉ cảm thấy hứng thú với đàn ông có tiền. Nếu cô muốn cảm ơn tôi, về sau có mỹ phẩm dưỡng da gì tốt đều lưu trữ cho tôi, có thể làm cho khuôn mặt này của tôi biến thành xinh đẹp, so với cho tôi bao nhiêu tiền đều làm tôi cao hứng".

Kiều Na nghe cô ta nói như vậy, cũng chỉ có thể thu hồi tiền. Trong lòng âm thầm nhớ kỹ phần ân tình này của Chu Thiến Văn, về sau có cơ hội thì trả lại cho cô ta là được.

Chu Thiến Văn trầm tư nói: "Na Na, sao tôi cảm thấy cô giống như thay đổi thành một người khác".

Kiều Na sững sốt một chút, cười nói: "Con người dù sao cũng phải có chút thay đổi, sắp tốt nghiệp, nếu tôi không tích cực một chút, về sau làm sao bây giờ đây".

Chu Thiến Văn "Oh" một tiếng.

Kỳ thật trong lòng cô ta không tin, ở cùng Kiều Na hơn ba năm, lấy ánh mắt nhìn người của cô ta, cô ta cảm thấy chính mình vẫn là rất hiểu biết Kiều Na.

Sở dĩ trước kia cô ta khi dễ Kiều Na chính là bởi vì tính cách Kiều Na yếu đuối, cô ta khinh thường lui tới với người như vậy, cũng không sợ đắc tội cô. Nhưng hiện tại không giống nhau, tính cách của Kiều Na bây giờ làm cô ta vô cùng thưởng thức, cũng nguyện ý cùng cô làm bằng hữu.

Hiện tại Kiều Na thông minh, có khả năng, cùng với trước kia hoàn toàn không giống nhau. Có lúc Chu Thiến Văn hoài nghi, có phải buổi tối hôm đó đã xảy ra chuyện gì hay không, làm cho tính tình Kiều Na biến đổi lớn. Cô ta cũng hỏi qua Triệu Thạc, nhưng Triệu Thạc chết sống không nói.

Điều này càng làm cho Chu Thiến Văn nghi hoặc, rốt cuộc là cái gì làm thay đổi Kiều Na.

Biểu hiện hiện tại của Kiều Na làm Chu Thiến Văn cảm thấy, bạn cùng phòng này của cô ta một ngày nào đó sẽ có một phen thành tựu. Sở dĩ cô ta nguyện ý hỗ trợ chính là muốn để Kiều Na thiếu cô ta một phần nhân tình. Tuy rằng không thể khẳng định về sau có thể dùng đến Kiều Na hay không, nhưng vạn nhất dùng được thì sao? Cho nên cô ta cố ý không cần tiền của Kiều Na, chính là muốn cho Kiều Na nhớ kỹ phần ân tình này của mình.

Nhân tình, thứ này tuy rằng nhìn không tới, sờ không tới, nhưng đôi khi so với tiền thật sự phải quan trọng hơn nhiều.

Ở trong lòng Chu Thiến Văn, cô ta kết bạn quan trọng nhất chính là "Hữu dụng", đối với người như Kiều Na, ở trong lòng cô ta đã thuộc về loại hình "Hữu dụng".

Dù sao không cần cô ta trả giá cái gì đại giới, cô ta cũng vui lòng hỗ trợ.

Kiều Na lại không biết Chu Thiến Văn trong lòng xoay nhiều chủ ý như vậy, Hương Cao Thủy Tinh của cô đã không còn, lấy tình huống hiện tại tới xem, cô hẳn là có thể bán đi càng nhiều.

Chỉ dựa vào Chu Thiến Văn bán cho bạn của cô ta hiển nhiên là không đủ, bạn bè của Chu Thiến Văn tuy nhiều, nhưng cũng có hạn. Kiều Na đương nhiên sẽ không chỉ thỏa mãn với điểm nhỏ này, cô muốn đem Hương Cao Thủy Tinh mở rộng ra, để càng nhiều người biết.

Nhưng hiện tại vấn đề lớn nhất bày ra trước mắt của cô là: Nguồn cung cấp.

Chỉ dựa vào một đôi tay của cô tới sản xuất hiển nhiên là không đủ, một tuần cô làm ra sản phẩm còn chưa đủ để bạn bè của Chu Thiến Văn sử dụng. Hơn nữa những sản phẩm thủ công này cũng chỉ có thể lén lút bán giữa bạn bè một chút, chân chính bán được trên thị trường phải yêu cầu các loại thủ tục, các loại kiểm tra chất lượng.

Cho nên yêu cầu hiện tại của Kiều Na, là một cái nhà máy sản xuất chính quy.

Nhưng hiện tại có một vấn đề: Nếu cô đem sản phẩm giao cho nhà máy sản xuất tới sản xuất, bí phương (phương pháp, công thức bí mật) của cô sẽ bị lộ, nói như vậy rất có thể bị người trộm đi, tự hành sản xuất. Một khi sản phẩm đồng loại tăng lên thì Kiều Na không có lợi nhuận đáng nói.

Cô chưa làm qua chuyện như vậy, cũng không có bất cứ kinh nghiệm gì, nhất thời không biết phải làm sao bây giờ.

Đối với vấn đề này, Chu Thiến Văn cũng là thương mà không giúp gì được, cô ta đối phương diện này một chút cũng không biết, hơn nữa trong bạn bè của cô ta cũng không có người hiểu những thứ này.

Tuy nhiên Diệp Thanh lại đề ra cho cô một kiến nghị: "Không phải cậu quen Phàm ca sao? Anh ấy có khả năng hiểu biết về phương diện này".

Kiều Na không tin, "Giang Phàm? Anh ta là minh tinh, sự tình trong giới giải trí anh ta có thể hiểu biết, nhưng chuyện này anh ta không hiểu đi..."

Diệp Thanh lộ ra vẻ mặt kiêu ngạo, "Ai nói? Phàm ca nhà chúng ta hiểu biết nhiều lắm. Anh ấy trừ bỏ đóng phim còn làm tốt rất nhiều việc, ví dụ như chính anh ấy sáng tạo một nhãn hiệu trang phục, còn mở một vài cửa hàng mỹ thực gì đó, làm cũng không tồi".

Kiều Na ngẫm lại, vẫn là không muốn đi phiền toái Giang Phàm. Gần đây anh ta bận kịch bản mới, muốn kéo tài trợ, chọn địa điểm, tuyển diễn viên gì đó, một đống lớn chuyện phải làm, công việc biên kịch sắp kết thúc, công việc tiếp theo càng phức tạp, hơn nữa bản thân Giang Phàm còn có các loại thông cáo cần tham gia, hiện tại anh ta một ngày ngủ nhiều nhất bốn tiếng, cả người đều tiều tụy một vòng.

Nếu lúc này còn muốn để Giang Phàm giúp cô liên hệ loại sự tình này, vậy sẽ gia tăng thêm gánh nặng vào công việc của Giang Phàm. Kiều Na cảm thấy, vẫn là tự mình lên trang web tra một chút đi, nhìn xem có phương pháp tốt hay không.

Ngày hôm sau Kiều Na cứ theo lẽ thường đi làm, cùng ở trong phòng hội nghị với cô chỉ còn lại có ba vị biên kịch, những người khác đã viết xong kịch bản của mình, kết thúc công việc chạy lấy người.

Kiều Na vẫn luôn ở cùng, hiện tại công việc của cô cũng không nhiều, công việc của các biên kịch đã tiến vào giai đoạn kết thúc, trên cơ bản cũng không có vấn đề gì hỏi cô.

Đang nhàm chán mà ngồi phát ngốc, Kiều Na nhìn thấy Giang Phàm đi đến. Cô đã vài ngày chưa thấy được Giang Phàm, định lễ phép mà đứng dậy chào hỏi tốt.

"Em cùng tôi lại đây" Giang Phàm hướng Kiều Na vẫy tay.

Kiều Na cùng Giang Phàm đi ra ngoài phòng họp, bỗng nhiên Giang Phàm đứng yên, quay đầu không nói một lời mà nhìn Kiều Na.

Kiều Na bị anh nhìn đến trong lòng dựng lông, "Như thế nào? Xảy ra chuyện gì sao?"

Bỗng nhiên Giang Phàm làm ra vẻ mặt một bộ mười phần ủy khuất, "Na Na không đem tôi làm bạn bè... Không vui".

Kiều Na hoàn toàn không biết đã xảy ra tình huống như thế nào, không hiểu ra sao, "Cái gì thế? Sao em lại không đem anh thành bạn bè?"

Giang Phàm hít hít cái mũi, bộ dáng giống như muốn khóc, "Na Na có mặt nạ tốt cũng không nói cho tôi. Hừ".

Kiều Na: "..."

Gia hỏa này tin tức thật đúng là linh thông.

Cô còn không kịp nói cái gì, liền nghe Giang Phàm náo loạn lên giống như một đứa trẻ, "Tôi mặc kệ tôi mặc kệ. Tôi muốn mặt nạ. Tôi muốn thật nhiều thật nhiều mặt nạ".

Kiều Na không biết nói gì, gia hỏa này là đang... Làm nũng sao?

"Được rồi được rồi," Kiều Na dùng ngữ dụ dỗ trẻ con nói, "Em biết rồi, quay đầu lại em sẽ đưa mặt nạ cho anh, về sau có thứ tốt đều đưa cho anh, không tức giận nữa được không?"

Giang Phàm cười ha ha, "Là em nói, nói không giữ lời là con chó nhỏ".

Kiều Na: "..."

Gia hỏa này tốt xấu là thần tượng quốc dân, có thể chú ý hình tượng của mình một chút được không.

Giang Phàm lại nói, "Tôi nghe nói em muốn sản xuất mặt nạ của chính mình, tự mình gây dựng sự nghiệp là chuyện tốt, tôi có thể hỗ trợ cái gì cứ việc nói, tôi là một người bạn rất biết giảng nghĩa khí".

Kiều Na nhìn Giang Phàm, hôm nay anh trang điểm, nhưng vẫn như cũ, không che dấu được quầng thâm nơi đáy mắt, cùng so với lúc trước, màu da của anh cũng ảm đạm không ít. Mấy ngày này anh bận trước bận sau đã rất vất vả, chuyện nhỏ này của mình thật không muốn lại làm cho anh lo lắng.

"Không có gì, một chút việc nhỏ, em có thể tự mình giải quyết."

Giang Phàm bất mãn nói: "Vừa rồi còn nói là bạn tốt, lúc này lại không đem tôi thành bạn bè. Tôi biết em muốn sản xuất mặt nạ, nhưng không biết nên bắt tay từ đâu, đúng hay không?"

Kiều Na ngẩn ra một chút, không nghĩ tới gia hỏa này còn biết rất nhiều.

"Cũng không có gì, chỉ là trong lúc nhất thời không biết bắt tay vào như thế nào, tuy nhiên em cũng không sốt ruột, từ từ tới thì tốt rồi."

Giang Phàm: "Kỳ thật tôi cũng không giúp được em cái gì, liền cùng em nói một chút sự tình trước kia tôi tự mở cửa hàng đi. Mấy năm trước tôi từ chỗ người khác mua một bí phương trà sữa, uống vô cùng ngon. Tôi liền muốn dùng bí phương này mở một cửa hàng trà sữa, nhưng tôi lại không có khả năng tự mình xử lý, nếu nói mướn người tới làm, một khi giao cho người khác, liền có nguy hiểm bị tiết lộ, như vậy tôi tiêu tiền mua bí phương liền không dùng được, đúng hay không?"

Kiều Na gật đầu, thực nghiêm túc mà nghe, cái này cùng với tình huống cô gặp được vô cùng giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Công việc bảo mật

Edit & Beta: Song Ngọc.

Hiện tại cô muốn sản xuất Hương Cao Thủy Tinh nhưng lại không thể tự mình động tay toàn bộ, chỉ có thể đem nó giao cho người khác làm. Nhưng trong quá trình này, bí phương một khi tiết lộ sẽ ảnh hưởng đến phát triển tiếp theo của Hương Cao Thủy Tinh.

Cô vẫn luôn rất đau đầu về vấn đề này, không biết nên giải quyết như thế nào.

Giang Phàm tiếp tục nói: "Tôi suy nghĩ thật lâu, tham khảo một chút kinh nghiệm của người khác, rốt cuộc nghĩ ra biện pháp. Hiện tại ở thành phố B đã có hơn mười chuỗi cửa hàng trà sữa của tôi, đang chuẩn bị mở chi nhánh ở thành phố khác, em chắc là đã nghe nói qua cửa hàng trà sữa "Vật Phàm" đi?"

Cửa hàng trà sữa "Vật Phàm" là của anh?" Kiều Na có chút giật mình, "Cổng trường của bọn em có một tiệm, trước kia Diệp Thanh mời em uống qua, uống khá ngon".

Diệp Thanh thường xuyên sẽ mua trà sữa "Vật Phàm" trở về, gần như mỗi ngày đều phải uống, có đôi khi cũng sẽ mua lên cho Kiều Na một ly. Ngay từ đầu Kiều Na còn không hiểu nha đầu này vì sao yêu uống trà sữa như vậy, hiện tại rốt cuộc hiểu ra —— đây là cô ấy đang ủng hộ thần tượng của mình nha.

Vẻ mặt Giang Phàm lại bất mãn, "Cái gì, một chút cũng không quan tâm tôi, liền sản nghiệp nổi danh như vậy của tôi cũng không biết, tôi không vui".

Kiều Na đành phải tiếp tục dỗ anh, "Em biết rồi, về sau tất cả sản nghiệp của anh em đều điều tra rõ ràng, tất cả đều ghi nhớ lại được không?"

Giang Phàm lại lộ ra biểu tình cảnh giác, "Vì sao? Em điều tra tôi, muốn làm cái gì? Sẽ không có ý tưởng không tốt gì với tôi chứ?"

Kiều Na: "..."

"Được rồi, em nhận thua." Kiều Na nhấc tay đầu hàng.

Giang Phàm vừa lòng gật đầu, "Được, xem ở việc em ngoan như vậy tiền bối liền truyền thụ một ít kinh nghiệm cho em. Lúc vừa mới bắt đầu chỉ có một cửa hàng trà sữa, tôi không thể tự mình xử lý, liền thuê một ít người tới kinh doanh. Khi ấy chủ yếu tôi đem mấy cái công thức riêng chế biến thành một túi, một túi bán thành phẩm, chỉ nói với nhân viên công thức và cách chế biến của vài loại thường thấy còn lại. Như vậy, bọn họ phải dùng túi bán thành phẩm để chế biến trà sữa lại không biết công thức của túi bán thành phẩm còn lại, cho nên công thức bí mật của tôi vẫn không có tiết lộ ra ngoài".

Kiều Na trong lòng vừa động, đây là một phương pháp tốt.

Giang Phàm lại nói: "Sau này cửa hàng của tôi càng ngày càng nhiều, tôi đã không thể tự mình chế biến túi bán thành phẩm, cho nên túi bán thành phẩm này cũng được giao cho người khác làm, em đoán lúc này tôi làm thế nào để bảo mật công thức?"

Kiều Na không nghĩ ra được, nếu cô biết sẽ không phiền não như vậy rồi.

Giang Phàm đắc ý nói: "Lúc ấy tôi tìm bảy nhà máy sản xuất, mỗi cái nhà máy sản xuất chỉ sản xuất một bộ phận trong đó, tiếp theo lại tìm một cái nhà máy sản xuất chuyên môn đem bảy phần này kết hợp lại với nhau, sau đó gói thành túi nhỏ riêng biệt. Tôi cùng bảy cái nhà máy sản xuất phân biệt ký thỏa thuận bảo mật, công nhân của bọn họ cũng không biết chính mình sản xuất là cái gì. Bảy cái nhà máy sản xuất không quen biết lẫn nhau, như vậy bất luận là ai trong bọn họ cũng không thể có được công thức hoàn chỉnh, cho nên bí phương này vĩnh viễn sẽ không tiết lộ".

Kiều Na vỗ tay khen: "Quá lợi hại, anh thật thông minh".

Sao cô lại không nghĩ đến phương pháp này? Để nhà máy sản xuất khác nhau tới sản xuất, lại tìm người đem các bộ phận kết hợp lại với nhau, phương pháp này quả thực là quá thông minh, lo lắng nguy hiểm tiết lộ vô cùng thấp, dường như là không tồn tại.

Giang Phàm nói: "Phương pháp này không phải tôi nghĩ ra được... Là tham khảo người khác, tôi hơi cải tiến một chút. Tôi nói với em như vậy, hẳn là em có thể hiểu rõ chứ?"

Kiều Na gật đầu, "Hiểu rõ, em biết nên làm như thế nào, cảm ơn anh".

Kiến nghị này của Giang Phàm vô cùng đúng lúc, cũng vô cùng hữu hiệu, trong lòng Kiều Na hơi kích động, vấn đề bối rối của cô rốt cuộc giải quyết.

Giang Phàm liếc mắt nhìn cô một cái, "Chỉ cảm ơn thôi sao? Dù sao cũng phải có chút tỏ vẻ đi?"

Kiều Na: "Em mời anh ăn cơm".

Giang Phàm vừa lòng gật đầu, "Vậy còn được... Tuy nhiên gần đây tôi không có thời gian, có thời gian nhất định phải ăn của em một bữa thật tốt, hừ".

Trong lòng Kiều Na không biết vì sao có chút cảm giác ê ẩm, đến thời gian ăn cơm thật tốt cũng không có... Xem ra trận này Giang Phàm thật sự bận hỏng rồi.

Nhưng anh bận như vậy, còn vì chuyện của cô lo lắng, Kiều Na cảm thấy, cô có thể có người bạn như vậy thật là may mắn.

Vào ban đêm, sau khi tan tầm, Kiều Na liền ở trên mạng sưu tập những tin tức về các nhà máy sản xuất. Cô muốn tìm ít nhất năm cái nhà máy sản xuất trở lên đến sản xuất, tin tức trên mạng ngư long hỗn tạp (tin tức lộn xộn, tốt xấu hỗn hợp), cô phải chọn lọc một chút.

Mấy ngày nay Kiều Na không có lên weibo, cô bớt thời gian xem weibo một chút, lúc này mới phát hiện, Diệp Thanh đem các loại tin tức của cô đều phát lên Weibo rồi.

"@Hỏa Oa chủ tiệm nương Kiều Na có bán mặt nạ, tuyên truyền giúp một chút, hiệu quả đặc biệt tốt, xem biểu đồ đối lập (so sánh) tôi dùng."

Hình ảnh còn được chụp chính diện rất nghiêm túc, có thể thấy được, sau khi cô sử dụng hiệu quả làn da tốt rất nhiều.

Tuy nhiên xem bình luận phía dưới, vẫn có rất nhiều người mang thái độ hoài nghi.

"P đi, hiện tại võng hồng (người nổi tiếng trên mạng) bán mặt nạ quá nhiều, tôi mua qua, một chút dùng (hiệu quả) cũng không có."

"Bà chủ tiệm lẩu không đi bán lẩu, sao lại đổi thành bán mặt nạ?"

Nhưng cũng có người nguyện ý tin tưởng, để lại lời nhắn bên dưới hỏi có thể mua được ở đâu.

Gần đây một cái Weibo là cái dạng này:

"@Giang Phàm, Phàm ca có biết được nhà sản xuất sản phẩm chăm sóc da nào đáng tin cậy không?"

Giang Phàm còn trả lời cô ấy.

Giang Phàm: "Biết được một nhà máy sản xuất, có bảo đảm chất lượng sản phẩm, cái khác không dám bảo đảm, làm sao vậy? Muội tử có khó khăn gì?"

Diệp Thanh trả lời: "Có nha... Tuy nhiên nói công khai không tốt lắm, nhắn tin cho anh, có rảnh thì nhìn xem. Phàm ca chú ý nghỉ ngơi nha".

Kiều Na đã sớm đoán được là Diệp Thanh đem tin tức tiết lộ cho Giang Phàm, tuy nhiên cô cũng nhìn ra được, Diệp Thanh là thật tình muốn giúp cô.

Đến đêm khuya Diệp Thanh mới trở về, vừa vào cửa cô liền đi toilet rửa mặt, sau đó ngã đầu liền ngủ, xem ra mệt không nhẹ. Kiều Na biết công việc thực tập của cô ấy rất vất vả, liền tắt đèn, để cô ấy ngủ cho tốt.

Chu Thiến Văn buổi tối không có trở về, mấy ngày nay cô ta thường xuyên đêm không về ngủ, Kiều Na đoán là có quan hệ cùng Triệu Thạc. Tuy rằng cảm thấy không ổn, nhưng chuyện này cô cũng không thể nói. Rốt cuộc tư tưởng mỗi người khác nhau, tư tưởng của cô đến từ một ngàn năm trước, ở thời đại này phòng chừng sẽ bị người cười nhạo quá mức bảo thủ.

Công việc cố vấn lịch sử của Kiều Na hai ngày sau kết thúc, một biên kịch cuối cùng kết giao kịch bản, liền có nghĩa về sau cô không cần đến phòng họp cùng các biên kịch viết kịch bản nữa.

Lúc sau cô liền đem tất cả tâm tư dành cho việc sàng lọc gia công mặt nạ, đây là một công việc vô cùng phức tạp, mỗi xưởng gia công cô đều cần phải tự mình đi xem, bảo đảm trong tương lai sản xuất không có vấn đề.

Cô nhờ chuyên gia tư vấn một chút, sản xuất mỹ phẩm dưỡng da yêu cầu rất nhiều thủ tục, đặc biệt là cô tách ra sản xuất như vậy, phải làm rất nhiều giấy phép sản xuất, giấy chứng nhận sản phẩm đủ tư cách chất lượng linh tinh, cực kỳ rườm rà.

Kiều Na dùng một tháng, chạy khắp cả nước, mới tuyển chọn được sáu cái xưởng gia công làm cô vừa lòng. Cùng các xưởng gia công trao đổi một chút, cô lại gặp phiền toái.

Cô lựa chọn đều là nhà sản xuất lớn tương đối chính quy, cho nên số lượng mỗi lần cô gia công ít nhất đều phải phù hợp tiêu chuẩn thấp nhất của nhà máy sản xuất mới được mới được. Xưởng nhỏ tuy rằng linh hoạt, nhưng chất lượng không có bảo đảm.

Như vậy tính lên, lượng gia công thấp nhất của mỗi nhà máy sản xuất ước chừng khoảng ba vạn tệ. Sáu nhà máy sản xuất là mười tám vạn tệ, cái này cũng chưa phải là tổng kết cuối cùng, bộ phận đóng gói cùng với phí dụng của các thủ tục. Kiều Na liền phát sầu, căn bản là cô lấy không ra số tiền này.

Cô lên mạng kiểm tra một chút có phương pháp có thể quay vòng tài chính hay không, trên mạng có rất nhiều công ty cho mượn tiền không chính quy, Kiều Na không thể tin tưởng bọn họ. Mà đi ngân hàng cho vay cần tài sản thế chấp, Kiều Na không có bất cứ tài sản gì, chỉ có giấy chứng minh thân phận của mình, nhưng dùng giấy chứng minh thế chấp cho vay, nhiều nhất chỉ có thể cho vay khoảng năm vạn.

Trong tay cô có bảy vạn tệ lần trước Chu Thiến Văn giúp cô bán mặt nạ, trong đó một phần là dự định, còn chưa đưa hàng hóa cho người khác.

Không có hàng hóa cho người khác...

Kiều Na bỗng nhiên nghĩ đến một cái chủ ý.

Nếu có thể trước thu một phần tiền hàng, chờ hàng hóa đến lại giao hàng, không phải có thể giải quyết vấn đề trước mặt sao?

Cô lên mạng tra xét một chút, thật là có một phương pháp gom góp tài chính như vậy, trên mạng gọi nó là "Huy động vốn từ cộng đồng*".

Trước tiên nhà sản xuất sẽ đem sản phẩm chưa được sản xuất bán ra để người mua hỗ trợ gom góp tài chính, đợi hàng hóa sản xuất ra mới cung cấp cho người mua hàng. Thông thường lúc này doanh nghiệp sẽ đưa ra một ít ưu đãi, điều động sự nhiệt tình của người mua.

Kiều Na không thể không bội phục trí tuệ của người hiện đại, cô nghĩ được, cũng đã có rất nhiều người nghĩ được, hơn nữa còn đang làm.

Trang web có thể phát động "huy động vốn từ cộng đồng" rất nhiều, Kiều Na lựa chọn một cái trang web mua sắm khá lớn, cùng trang web liên hệ, sau khi đưa ra sản phẩm chính mình sản xuất xong cùng một loạt giấy phép chứng nhận cho phép tiêu thụ, ở trang web khởi xướng "huy động vốn từ cộng đồng".

Cô thuyết minh rõ ràng tỉ mỉ hiệu quả của Hương Cao Thủy Tinh trên trang web, cùng với điều kiện ưu đãi. Bất cứ ai tham gia "huy động vốn từ cộng đồng" đều được giảm nửa giá, dùng năm trăm tệ mua một hộp.

Sau hai ngày khởi xướng "huy động vốn từ cộng đồng", một chút động tĩnh cũng không có, căn bản là không có người nguyện ý đi mua một nhãn hiệu hoàn toàn không biết.

Kiều Na cảm thấy vẫn là yêu cầu tuyên truyền một chút, liền đăng một cái weibo, giới thiệu tác dụng của Hương Cao Thủy Tinh, cùng với địa chỉ liên kết của "huy động vốn từ cộng đồng".

Sau khi weibo đăng lên, cùng ngày hôm đó liền bán ra mười đơn, hiện tại fan của cô có khoảng hai vạn, có một số người nguyện ý tin tưởng cô, nhưng đại bộ phận người vẫn mang thái độ hoài nghi. Rốt cuộc một hộp Hương Cao Thủy Tinh tuy rằng giảm giá một nửa nhưng còn cần năm trăm tệ đó, rất nhiều người không muốn mạo hiểm.

Kiều Na hơi buồn bực, xem ra phương pháp này cũng không hiệu quả nha.

Mấy ngày này ký túc xá chỉ có một mình cô, Diệp Thanh bởi vì biểu hiện xuất sắc, trước tiên vượt qua kỳ thực tập, công ty sắp xếp cho cô ở ký túc xá của công nhân, điều kiện so với ký túc xá trường học tốt hơn nhiều, hơn nữa cách công ty rất gần, Diệp Thanh liền dọn đến ở ký túc xá công nhân.

Quan hệ của hai người Chu Thiến Văn cùng Triệu Thạc vô cùng tốt, dường như mỗi ngày đều nị ở bên nhau, Chu Thiến Văn dứt khoát liền dọn đến chung cư Triệu Thạc thuê ở đây, không hề trở về ký túc xá.

Thời tiết chuyển lạnh, Kiều Na có chút cảm mạo đau đầu, dứt khoát liền không nghĩ những cái này nữa mà sớm lên giường ngủ.

Kết quả ngày hôm sau tỉnh lại, Kiều Na thiếu chút nữa phát ra tiếng thét chói tai.

Cô khởi xướng "huy động vốn từ cộng đồng" thế nhưng đã bán ra một ngàn đơn.

Cô dùng sức xoa xoa đôi mắt, cảm thấy có phải chính mình hoa mắt hay không... Hoặc là cô đang nằm mơ?

Một ngàn đơn, kia chính là năm mươi vạn.

Nhìn người mua bình luận phía dưới, rốt cuộc Kiều Na biết chuyện là như thế nào.

"Phàm ca đề cử, thử xem."

"Tin tưởng phẩm vị của Phàm ca, ha ha."

"Lần đầu tiên Phàm ca đăng quảng cáo không phải của nhà mình, không ủng hộ không phải Phàm nhân."

Cái gọi là Phàm nhân, là xưng hô mà fan Giang Phàm tự gọi bản thân. (Phàm nhân ở đây chắc được hiểu là là người của Phàm ca, hay là người bình thường, thôi chắc là người của Phàm ca đi, ôi tiếng Trung rắc rối.)

*众筹: zhòng chóu (cv là chúng trù): huy động vốn từ cộng đồng: là một trong những nền tảng hỗ trợ cho tinh thần doanh nhân, là tên chung cho tài chính mạo hiểm, gây quỹ quần chúng. Thông qua internet để kêu gọi cộng đồng gây quỹ một cách linh hoạt hơn, đáp ứng nhu cầu phát triển sản phẩm, phát triển việc kinh doanh và nhu cầu tài chính kinh doanh của cá nhân...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Khảo nghiệm biến thái

Edit & Beta: Song Ngọc.

Kiều Na click mở weibo, quả nhiên nhìn thấy Giang Phàm chia sẻ weibo của cô.

Giang Phàm: "Dùng tốt, ca đã thử qua, mua không phí, cẩn thận bà chủ tăng giá. Còn có @Hỏa Oa chủ tiệm nương Kiều Na, dùng xong rồi, khi nào có thêm hàng, online chờ, rất gấp".

Mặt trên chính là một bức ảnh tự chụp anh cầm Hương Cao Thủy Tinh, mặt của anh cùng ngày thường hoàn toàn không có gì khác nhau, cũng không biết các fan là như thế nào thông qua ảnh tự chụp của anh nhìn ra hiệu quả của Hương Cao Thủy Tinh.

Có lẽ, chỉ là xuất phát từ sự tin tưởng đối với thần tượng mà trong một đêm, có rất nhiều fan tham dự "huy động vốn từ cộng đồng".

Kiều Na chưa từng nghĩ tới Giang Phàm sẽ chia sẻ giúp cô weibo như vậy, cô biết Giang Phàm chưa bao giờ quảng cáo cho người ta, không ít nhà máy sản xuất ra giá cao để anh đóng quảng cáo đều bị anh cự tuyệt.

Đương nhiên, anh vẫn sẽ tuyên truyền cho cửa hàng của mình nhưng cũng không tuyên truyền lắm.

Hơn một tháng trước Kiều Na đưa cho Giang Phàm một hộp Hương Cao Thủy Tinh lại không nghĩ đến anh dụng tâm như vậy, ngay lúc này còn cố ý chụp ảnh đăng lên.

Thật sự quá làm cô cảm động.

Kiều Na lật bình luận xem, bên trong đã nổ tung.

"@Hỏa Oa chủ tiệm nương Kiều Na là ai thế? Như thế nào được Phàm ca chọn trúng vậy, hâm mộ ghen tị hận nha".

"Lần trước bị người tìm ra là sinh viên đại học B, Phàm ca nói là cố vấn anh ấy mời, lúc này lại đi bán mặt nạ, @Hỏa Oa chủ tiệm nương rốt cuộc là cô đang làm gì?"

"Phàm ca chưa từng đối với người khác tốt như vậy, không phải là có ẩn tình gì đi?"

"Tình huống như thế nào? Tình yêu mới?"

Trí tưởng tượng của các cư dân mạng vô cùng lớn, loại lời nói nào cũng có, làm cho Kiều Na dở khóc dở cười. Cô biết, giống Giang Phàm hỗn giới giải trí kiểu này rất sợ xuất hiện các loại tai tiếng lung tung rối loạn, lỡ như để việc nhỏ này ảnh hưởng đến sinh hoạt của anh ta thì không tốt.

Cô nghĩ nghĩ, chia sẻ weibo này của Giang Phàm.

"@Giang Phàm, ông chủ quá đẹp trai, tôi phải làm fan não tàn của anh."

Cô nói như vậy, chính là muốn nói cho các fan của Giang Phàm, cô cùng Giang Phàm chỉ tạm thời là quan hệ ông chủ cùng nhân viên, Giang Phàm là xem trên phương diện tình cảm cô vì anh làm việc mà giúp chia sẻ weibo.

Câu fan não tàn kia muốn nói cô chỉ là fan thôi, nhưng những lời này của Kiều Na là xuất phát từ chân tâm.

Cô cảm thấy chính mình thật sự thành fan não tàn của Giang Phàm.

Quen biết cùng Giang Phàm đến nay, Kiều Na đối với người này hiểu biết ngày càng nhiều. Giang Phàm nhiệt tình, cẩn thận, thiện lương luôn là làm cô có một loại cảm giác ấm áp, Kiều Na cảm thấy chân chính thần tượng nên là cái dạng này.

Kiều Na đăng weibo xong liền vội đi làm chuyện của mình, có số tiền này là nhóm hàng hóa đầu tiên của cô có thể bắt đầu chính thức đưa vào sản xuất.

Muộn một chút Kiều Na lướt xem bình luận dưới weibo của mình, phát hiện một cái bình luận đứng đầu nhờ lượt thích.

"Muốn trở thành fan não tàn của Phàm ca nhưng không dễ dàng như vậy, nhân tài được Fan Club cả nước của Giang Phàm chú ý mới là fan não tàn chân chính, có gan tới khiêu chiến."

Lúc Kiều Na ở cổ đại còn không có người dám cùng cô khiêu chiến, lập tức liền chia sẻ, trả lời một câu: "Được, chờ!"

Cô click mở weibo Fan Club cả nước của Giang Phàm, có một bài đăng được ghim lên đầu: Chỉ có nhân tài được bốn bác chủ (chủ sở hữu weibo tự xưng) chú ý mới chân chính được Fan Club Phàm ca thừa nhận là fan não tàn, muốn được chú ý sao? Nhắn tin cho tôi, trả lời đề "Một trăm câu hỏi về Phàm ca", chương trình nền sẽ tự động đưa ra kết quả, nếu bạn có thể đạt 95 điểm trở lên, bốn bác chủ liền chú ý bạn.

Kiều Na đại khái hiểu rõ ý tứ của họ, chính là khảo nghiệm sao. Cô nhìn thoáng qua số người mà tổng Fan Club cả nước của Giang Phàm chú ý, đại khái có hơn năm trăm người, nói cách khác, số người thông qua khảo nghệnm này chỉ có hơn năm trăm.

Mà số người chú ý tài khoản này có hơn hai trăm vạn, Kiều Na không biết có bao nhiêu người tham gia khảo nghiệm, nhưng xem loại tình huống này, hẳn là không dễ dàng.

Cô click mở tin nhắn, khung thoại lập tức bắn ra một đoạn lời nói.

Phàm nhân (tên fan Giang Phàm tự đặt ra cho mình, đã nhắc đến ở chương trước) chào ngài, tham gia khảo sát mời trả lời 1, gửi tin nhắn riêng trả lời 2.

Kiều Na trả lời 1.

Khung thoại lập tức hiện ra: Hiện tại bắt đầu khảo nghiệm, mỗi câu hỏi hãy dùng một chữ để trả lời, ngài có mười giây đồng hồ để trả lời mỗi một câu hỏi, sai tổng cộng năm câu bài kiểm tra kết thúc.

Câu hỏi thứ nhất: chữ thứ hai trong tên bộ phim điện ảnh thứ ba Phàm ca đóng là chữ gì?

Kiều Na ngây ngốc, cái này cô nào biết đâu?

Mười giây rất nhanh đã qua, khung thoại bắn ra một câu: Trả lời sai.

Câu hỏi thứ hai: Vào tháng 3 năm 2014, ở sân ga, Phàm ca mặc quần áo màu gì?

Kiều Na: "..."

Cái này fan não tàn cấp bậc rất cao mới có thể trả lời đúng nha.

Câu hỏi thứ ba: từ thứ năm trong câu mà Phàm ca thổ lộ với nữ chính ở phim《Người yêu màu đen》là từ gì?

Câu hỏi thứ tư: Phàm ca động đũa tổng cộng mấy lần ở cảnh diễn ăn cơm kia trong phim《Thanh xuân vô giá》?

.....

Một trăm câu rất nhanh qua đi, kết quả một câu Kiều Na cũng không có đáp án.

Đề mục này cũng quá biến thái, sao có thể đáp được. Hơn nữa mỗi câu chỉ có thời gian mười giây trả lời, lên mạng tìm kiếm cũng không kịp.

Khung thoại: Khảo nghiệm kết thúc, thật đáng tiếc ngài không có thông qua. Mỗi tài khoản một ngày chỉ có một cơ hội khảo nghiệm, nếu muốn khảo nghiệm lại lần nữa, mời ngày mai lại đến.

Kiều Na rời khỏi khung thoại tin nhắn, nhìn đến bác chủ đã phát một cái weibo mới.

"@Hỏa Oa chủ tiệm nương Kiều Na, có tự tin như vậy, cho nên chừng nào thì cô có thể thông qua?"

Trong lòng Kiều Na không phục, nhất thời lòng hiếu thắng nổi lên, liền trả lời một câu: "Nhiều nhất một tháng".

Nhưng những lời này vừa mới phát ra, Kiều Na liền hối hận.

Một tháng... cô sao có thể trả lời được đề mục biến thái như vậy?

Tùy tay muốn xóa bỏ, lại thấy weibo Fan Club cả nước của Giang Phàm đã trả lời lại: "Chờ cô. Nhưng không cho chơi xấu".

Kiều Na cảm thấy phải bị sự ngu xuẩn của mình làm cho khóc, cô làm gì lại tự đào hố chôn mình.

.....

Giang Phàm dẫn nhà tài trợ xuống dưới lầu, thanh âm chân thực, hữu hảo "Tạm biệt", đợi xe của người tài trợ đi xa, lúc này mới mệt mỏi trở về văn phòng.

Lão Hà đã bưng lên cà phê, nhắc nhở nói: "Một nhà tài trợ khác một giờ sau sẽ tới, cậu muốn ngủ một lát hay không?"

Giang Phàm tối hôm qua chạy show, ban đêm cũng chỉ ngủ hai tiếng, lại vừa mới cùng tài trợ trao đổi hơn hai giờ, anh đứng cũng có thể ngủ rồi.

"Không ngủ, nếu không trong chốc lát sẽ có vẻ không có tinh thần." Giang Phàm lắc đầu, tùy tay cầm lấy di động, một bên uống cà phê, một bên lướt weibo.

"Phốc --" Giang Phàm nhìn thấy nội dung hiện trên điện thoại suýt chút phun ngụm cà phê lên màn hình.

Anh đặt ly cà phê sang một bên, có chút hoài nghi hai mắt của mình.

"Nha đầu kia như thế nào lại dính dáng đến Fan Club của tôi", Giang Phàm xoa xoa đôi mắt.

Lão Hà nhìn thoáng qua, cũng nhịn không được nhếch lên khóe miệng.

"Cái này là khảo nghiệm tôi đã làm gì, căn bản không phải cho người làm" Giang Phàm nói, "Chính tôi còn không nhớ rõ những thứ quỷ này, nha đầu kia muốn trong vòng một tháng thông qua khảo nghiệm? Lão Hà ông đã làm chưa?"

Lão Hà nói: "Đã làm".

"Thế nào?"

"Thông qua."

Giang Phàm vẻ mặt khiếp sợ, "Thiệt hay giả?"

Lão Hà: "Cái tên "Giang gia tổng quản" kia chính là tài khoản phụ của tôi, tuy nhiên tôi không sử dụng weibo nhiều".

Ông khom lưng nhấn vào danh sách chú ý của weibo Fan Club, chỉ vào một cái phân tổ đặc thù.

Giang Phàm nhìn đến, cái phân tổ kia tên là "Các đại thần một trăm điểm", bên trong chỉ có chín người, trong đó một cái chính là "Giang gia tổng quản". Cái phân tổ này thực rõ ràng, chính là người được một trăm điểm ở trong khảo nghiệm.

Lão Hà chẳng những thông qua thí nghiệm, còn thật sự được một trăm điểm.

Giang Phàm xuất đạo không lâu liền đi theo lão Hà, đại bộ phận truyền hình, đại ngôn, hoạt động v.v... của anh đều là lão Hà phụ trách. Cho dù như vậy, Giang Phàm vẫn cảm thấy thực ghê gớm, thế nhưng lão Hà có thể nhớ rõ chi tiết tất cả sự tình.

Giang Phàm: "Lão Hà, ông cảm thấy nha đầu kia có thể thông qua hay không?"

Lão Hà nghĩ nghĩ, "Cái này tôi không có số liệu tài liệu tương ứng, không có cách nào phân tích. Tuy nhiên..... Xác thật rất khó".

Khóe miệng Giang Phàm lộ ra vẻ tươi cười, thế nhưng anh thật sự rất mong chờ, một tháng sau Kiều Na có thể thông qua khảo nghiệm hay không.

.....

"Huy động vốn từ cộng đồng" của Kiều Na cuối cùng bán ra hơn hai ngàn đơn, tổng ngạch vượt qua một trăm vạn. Con số này đối với Giang Phàm mà nói không tính là gì, nhưng đối với Kiều Na mà nói một tuyệt bút tiền cô chưa bao giờ gặp qua ở hiện đại.

Có tài chính, Kiều Na liền bắt đầu cùng các nhà máy sản xuất trao đổi, chính thức đưa vào sản xuất.

Sáu cái nhà máy sản xuất phân biệt ở các thành thị khác nhau, Kiều Na suy xét đến hàng hóa của mình nhỏ, vận chuyển cũng vô cùng tiện, vì mục đích bảo mật, lựa chọn nhà máy sản xuất ở các nơi khác nhau.

Lúc chính thức chuẩn bị đưa vào sản xuất Kiều Na mới phát hiện việc này khó khăn hơn nhiều so với cô tưởng tượng, nguyên liệu mua sắm, vận chuyển, cùng nhà máy sản xuất trao đổi giá cả, chất lượng giám sát v.v... một loạt vấn đề đang chờ cô.

Mà ngoài bận những việc này đồng thời Kiều Na còn phải nhớ những đề mục biến thái đó.

Giang Phàm có một cái trang web fan tạo ra, trong đó có tất cả tin tức, tư liệu của anh, phim điện ảnh, video truyền hình v.v... đồ vật, Kiều Na muốn trong một tháng đem tất cả nội dung đều xem hết.

Cũng may trí nhớ của cô không tồi, đồ vật xem qua một lần liền có thể ghi nhớ kỹ càng trong đầu, hoàn toàn sẽ không quên. Đây là năng lực có vào kiếp trước của cô, năng lực như vậy giúp cô ở trong kiếp sống cung đấu chiếm ưu thế rất lớn.

Kiều Na trước kia không có hiểu biết Giang Phàm kỹ càng tỉ mỉ, nhìn tư liệu trên trang web này mới biết được kỳ thật Giang Phàm cũng không có dễ dàng như vậy.

Thời điểm Giang Phàm mới xuất đạo, cùng người thường giống nhau, không có danh khí, không có hậu trường, toàn bộ tự mình nơi nơi chạy cờ* kiếm ăn. Anh diễn qua rất nhiều vai nhỏ, có đôi khi mặt cũng không thể lộ.

Giới giải trí, soái ca, mỹ nữ tụ tập, tuy rằng giá trị nhan sắc của Giang Phàm rất cao, nhưng không có nhân vật tốt, anh nhiều nhất chỉ ở trong đầu người xem một chút, ngay sau đó liền sẽ bị quên đi.

Khi đó Giang Phàm cũng mới mười lăm, mười sáu tuổi, gia cảnh của anh không tốt, một người ra ngoài kiếm ăn, từng ở qua tầng hầm ngầm, làm qua tạp vụ, bán hàng vỉa hè, sinh hoạt vô cùng vất vả.

Nhưng ngay cả lúc đó Giang Phàm cũng dùng thái độ tích cực đối mặt với cuộc sống, fan sưu tập hình ảnh của anh lúc làm tình nguyện ở viện dưỡng lão, có thể nhìn ra được, nụ cười của anh vô cùng ấm áp.

Vài năm sau, Giang Phàm diễn vai nam thứ ba ở trong một bộ phim điện ảnh ít vốn, sau này bộ phim đó lại bán được ngoài ý muốn. Từ lúc này Giang Phàm bắt đầu tiến vào trong tầm mắt mọi người, cũng chính là lúc ấy anh gặp được lão Hà.

Khi đó lão Hà vừa mới làm người quản lí, cũng không có quá nhiều tài nguyên, chỉ có thể giúp Giang Phàm nhận một ít nhân vật nhỏ. Giang Phàm vẫn không nổi tiếng như cũ, nhưng cuối cùng cũng có một kịch bản không cần kẻ chạy rồng*, có thể biểu diễn một ít nhân vật có tên, có họ, có lời kịch.

Thực sự làm Giang Phàm nổi tiếng là một bộ phim truyền hình tên《Loạn thế giang hồ》, trong đó Giang Phàm đóng một vai đại ác, giá trị nhan sắc siêu cao, xứng với nụ cười tà khí làm vô số thiếu nữ mê muội, thậm chí nổi bật vượt qua nam nữ chính.

Sau lần đó Giang Phàm nổi tiếng, hợp đồng phim không ngừng, danh khí càng lúc càng lớn, trở thành nam thần trong cảm nhận của vô số thiếu nữ.

*跑龙套: pao lóng tào: kẻ chạy rồng: chỉ những diễn viên phụ, diễn một vai nhỏ trong phim,... tóm lại là chỉ nhân vật giống như người qua đường, cụm này ban đầu xuất hiện trong sân khấu kịch, có thể chỉ một nhóm hai, bốn... người đóng vai trò nhỏ trong vở kịch, ngoài nhân vật chính, phụ còn có vai một "con rồng đang chạy" phụ họa cho vai chính, hay mặc áo rồng, có khi cầm cờ nên cũng được gọi là kẻ chạy cờ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Có tiền tuỳ hứng

Edit & Beta: Song Ngọc.

Mấy ngày nay Kiều Na rảnh rỗi liền xem phim truyền hình hoặc video điện ảnh của Giang Phàm, có mấy bộ phim điện ảnh áo rồng (chỉ những bộ phim Giang Phàm đóng vai phụ nhỏ) lúc đầu cô không xem hết, chỉ nhìn fan cắt nối, biên tập những cảnh đặc biệt của Giang Phàm.

Mặc dù vậy, nội dung cô phải xem vẫn nhiều như cũ.

Chỉ là phim truyền hình mà Giang Phàm đóng vai chính liền có hơn mười bộ, hơn nữa hai mươi mấy bộ điện ảnh, hàng trăm tập tổng nghệ (chỉ các chương trình giải trí truyền hình khác), thêm những video này vào liền kéo dài hơn một tháng.

Kiều Na chỉ có thể vào xem cảnh có Giang Phàm, rốt cuộc lúc khảo nghiệm chỉ hỏi vấn đề liên quan đến Giang Phàm. Theo cách như vậy, cốt truyện cô xem có phần không mạch lạc, nếu không có trí nhớ cường đại, cô đã sớm rối loạn.

Để xem thêm một chút nội dung, ngay cả ở trên xe Kiều Na cũng phải nhìn video đã tải xuống trên điện thoại.

Kiều Na xem video càng nhiều, càng cảm thấy Giang Phàm rất đẹp, tuy rằng giá trị nhan sắc của Giang Phàm không phù hợp với thẩm mỹ của cô, nhưng chính là càng xem càng thuận mắt.

Hôm nay, Kiều Na ngồi tàu đêm đến thành phố K, cùng một công ty nói chuyện giá cả. Cô vì tiết kiệm tiền nên ngồi xe lửa, thời điểm tới thành phố K chỉ mới 7 giờ, cách thời gian ước định còn sớm.

Kiều Na trời xa đất lạ (không quen thuộc), cũng không có nơi nào để đi, liền đi tới công ty kia trước.

Trong công ty có trông cửa, biết hôm nay Kiều Na cùng giám đốc có hẹn trước, liền dẫn cô đến phòng họp, pha cho cô một chén trà nóng, để cô chậm rãi ngồi chờ.

Kiều Na nhìn thời gian, còn hai tiếng tổng giám đốc kia mới đến, nhàn rỗi không có việc gì, liền lấy di động ra, tiếp tục xem video cô đã tải về.

Cô xem chính là phim truyền hình《Hoa hồng tháng Bảy》mới nhất của Giang Phàm, là một bộ phim dân quốc, bên trong, Giang Phàm mặc một thân áo gió đen, có một loại cảm giác đẹp trai đến tạc nứt.

Kiều Na nhìn nhìn, bỗng nhiên cảm giác được phía sau có điểm khác thường, cô quay đầu, nhìn thấy một người phụ nữ trẻ tuổi ăn mặc trang phục công sở đang đứng ở phía sau cô, ánh mắt nhìn chằm chằm di động của cô.

"Thực xin lỗi, Triệu tổng", Kiều Na vội vàng đứng dậy, nhìn đồng hồ, đã 9 giờ rưỡi, cách thời gian ước định nửa tiếng.

Thời điểm cô ở cổ đại vô cùng cảnh giác, lúc có người tiếp cận, cô liền sớm phát hiện. Nhưng sau khi tới hiện đại rồi, bên cạnh không còn người cả ngày muốn giết chết cô, thần kinh của cô liền hoàn toàn thả lỏng, Triệu tổng đứng ở phía sau cô nửa tiếng cô cũng không phát hiện.

Triệu tổng cười cười, "Không có việc gì, phim này khá hay, tôi cũng có theo dõi nhưng gần đây bận quá, mấy tập mới nhất tôi cũng chưa kịp xem. Vừa lúc thấy cô đang xem, tôi ở phía sau cô nhìn thử liền mê mẩn."

Kiều Na nghe cô ấy nói chuyện hòa khí, cũng liền thả lỏng, "Tôi cũng mới vừa xem, ngại quá, không chú ý tới cô tiến vào, thất lễ".

Vẻ mặt Triệu tổng hòa khí "Không có việc gì, tôi đã xem weibo của cô, cô cùng Phàm ca quen thuộc không? Có thể xin dùm tôi một bức ảnh có chữ ký không?"

Kiều Na nghĩ nghĩ, lắc đầu nói: "Cái này tôi không thể đáp ứng cô, phải xem ý của Phàm ca, anh ấy đồng ý mới có thể. Tuy nhiên anh ấy là người rất thân thiện, tôi nghĩ anh ấy sẽ đáp ứng".

Rốt cuộc chuyện của Giang Phàm, cô không thể làm chủ.

Triệu tổng gật đầu nói: "Nói đúng, làm fan, chúng ta đương nhiên không thể can thiệp đến sinh hoạt thường ngày của thần tượng".

Kiều Na rất vui lòng nói chuyện với người hiểu đạo lý như Triệu tổng, đối với Triệu tổng này không thể không nhiều ra vài phần hảo cảm.

"Vậy chúng ta..."

Kiều Na còn chưa nói xong, Triệu tổng giành nói: "Cùng nhau xem đi, phòng này của tôi có máy chiếu, trông có vẻ thích hơn so với di động".

Cô ấy nói, nhanh nhẹn mà mở ra màn hình chiếu cùng máy tính, chỉ chốc lát sau, màn hình chiếu liền phát ra bài hát chủ đề của phim《Hoa hồng tháng Bảy》.

Kiều Na ngốc một trận, sau đó thực vui vẻ mà cùng xem phim với Triệu tổng.

Triệu tổng vừa nhìn vừa bình luận, "Lâm An Ni kia kỹ thuật diễn quá kém, hoàn toàn không thể phối hợp cùng Phàm ca. Liên lụy Phàm ca".

Kiều Na gật đầu, "Là không tốt, biểu tình của cô ta có chút cứng đờ".

Triệu tổng khinh thường nói: "Đó là do tiêm nhiều botox, nghe nói cô ta phẫu thuật thẩm mỹ, sửa không ít đâu... Nhưng cô ta chết sống không thừa nhận, nói chính mình lớn lên liền biến thành như vậy, xem người khác là người mù sao? Không biết xem hình ảnh so sánh à".

Xem thẳng đến giữa trưa, trợ lý Triệu tổng lại đây nhắc nhở cô ấy còn có hội nghị phải bắt đầu, Triệu tổng mới lưu luyến mà đứng dậy.

Kiều Na còn nhớ rõ chuyện hợp đồng báo giá, hỏi: "Còn chưa thảo luận hợp đồng của chúng ta đâu."

Triệu tổng vung tay lên, "Phàm nhân trong thiên hạ là một nhà, có cái gì để nói? Tôi biết cô bắt đầu gây dựng sự nghiệp, liền ấn giá cô báo đi".

Kiều Na: "..."

Triệu tổng này... thật tuỳ tính.

Kiều Na báo cho Triệu tổng giá không thấp, cũng không tính cao, làm buôn bán, người bán luôn muốn đề cao giá cả. Kiều Na lúc trước đã chuẩn bị sẵn sàng, muốn cùng Triệu tổng nói chuyện thật tốt, không nghĩ tới cô ấy liền đáp ứng giá cô báo sảng khoái như vậy.

Triệu tổng ký tên trên hợp đồng, hai bản, hai người mỗi người một bản.

Ký hợp đồng xong, Triệu tổng nói: "Tôi còn có việc phải bắt đầu, liền đi trước... Lần sau tới nhất định mời cô ăn cơm".

Kiều Na cười nói: "Được".

Triệu tổng đi về phía cửa, bỗng nhiên quay đầu lại, nói với Kiều Na: "Đúng rồi, nếu cô có thể vượt qua khảo nghiệm biến thái kia tôi có thể giảm 2% dựa trên cơ sở giá cô báo".

Kiều Na ngơ ngác mà nhìn Triệu tổng xoay người rời đi.

Triệu tổng này làm việc... Cũng quá tùy tiện đi,

Trước đó cô đã điều tra qua Triệu tổng, biết cô ấy đến từ một xí nghiệp gia tộc rất lớn, vô cùng có thực lực, cho nên mới quyết định cùng cô ấy hợp tác.

Không nghĩ tới kẻ có tiền này, thật đúng là tùy hứng nha.

Cô lại một lần cảm nhận được lực lượng cường đại của thần tượng.

Kiều Na xem video một tháng, đưa ra một cái kết luận ——

Phàm ca nhà ta quả thực đẹp trai lật trời.

Hương Cao Thuỷ Tinh đã bắt đầu đưa vào sản xuất, Kiều Na lướt lướt trang web của Giang Phàm, phát hiện tất cả nội dung ở đây cô đều đã xem qua, không sai biệt lắm là lúc có thể tham gia thí nghiệm.

Cô nhấn vào weibo Fan Club cả nước của Giang Phàm, tiến vào khung thoại nhắn tin.

"Câu hỏi thứ nhất, chữ thứ ba của bộ phim truyền hình thứ năm mà Phàm ca đóng là chữ gì?"

Kiều Na dùng một giây đồng hồ liền nghĩ ra đáp án, ba giây sau, đáp án xuất hiện ở trên màn hình: "Đi".

Bộ phim truyền hình thứ năm của Giang Phàm, là phim truyền hình《Mang tôi đi xem mặt trời mọc đi》 biểu diễn một vai nam thứ n. Tuy rằng không có khiến cho cái gì hưởng ứng, nhưng fan vẫn là đem đoạn video này đào ra.

"Câu hỏi thứ hai, Phàm ca thích nhất màu sắc gì?"

"Trắng."

"Câu hỏi thứ ba, chữ thứ hai của nhãn hiệu Giang Phàm tham gia làm người phát ngôn chính vào tháng Năm năm ngoái là gì?"

"Nguyên."

.....

Bởi vì mỗi câu chỉ có thời gian mười giây để trả lời, căn bản là không có khả năng tìm tòi kịp, những câu hỏi này chỉ có trong đầu của mình có đáp án mới có thể trả lời được.

Kiều Na trải qua một tháng chuẩn bị, mỗi một câu hỏi, đáp án đều khắc ở trong đầu, chỉ cần nhìn thấy câu hỏi, lập tức có thể nghĩ đến đáp án.

"Câu thứ một trăm, ngày hôm qua Phàm ca mặc trang phục màu gì?"

Kiều Na thực tự tin mà gõ xuống: "Lam".

Cô vừa mới nhìn weibo của Giang Phàm, phía trên có ảnh anh tự chụp ngày hôm qua.

"Đã trả lời xong các câu hỏi, hệ thống tự động thống kê kết quả... Chúc mừng ngài, được một trăm điểm."

"Yeah!"

Kiều Na hoan hô, thuận tiện chụp ảnh màn hình đăng lên weibo cũng @ (tag) Fan Club cả nước của Giang Phàm.

"@Giang Phàm cả nước Fan Club, tôi thắng, khen thưởng như thế nào?"

Chỉ chốc lát sau, Fan Club cả nước của Giang Phàm trả lời.

"Cúng bái (bái phục), chúc mừng @Hôa Oa chủ tiệm nương Kiều Na trở thành một thành viên trong nhóm fan não tàn của Phàm ca. Tôi đã chú ý ngài, cũng đem ngài phân đến tổ của các đại thần một trăm điểm. Về sau có tin tức mới nhất của Phàm ca sẽ trước tiên thông báo cho ngài. Các loại hoạt động ngài có ưu đãi thậm chí đặc quyền tham gia miễn phí".

Kiều Na thực vui vẻ, cái đặc quyền này rất tốt, về sau cô có thể tùy thời biết hoạt động của Giang Phàm.

Này?

Kiều Na bị ý tưởng này của mình sừng sốt một chút, cô làm gì muốn tùy thời biết hành động Giang Phàm nha?

Bởi vì là fan não tàn chân chính sao?

Dưới weibo của cô tụ tập rất nhiều fan của Giang Phàm, là tới chúc mừng cô.

"Đại thần quả nhiên lợi hại, về sau cùng nhau theo dõi phim nha."

"Quả nhiên là fan chân ái của Phàm ca, từ giờ trở đi chúng tôi đều sẽ ủng hộ cô."

"Chiếu cố tốt Phàm ca nhà chúng ta... Đương nhiên, tôi không nói cô cũng sẽ làm như vậy, tin tưởng cô."

"Hương Cao Thuỷ Tinh khi nào có hàng vậy? Huy động vốn từ cộng đồng không kịp Phàm nhân sẽ tới ủng hộ."

.....

Kiều Na phát hiện, fan của Giang Phàm thật sự rất ấm áp, rất có tình yêu thương.

Đổi mới weibo một chút, Kiều Na nhìn thấy Giang Phàm vừa mới chuyển phát weibo của cô.

"Đừng khoe khoang, chạy nhanh tới bắt đầu công việc."

Kiều Na: "???"

Bắt đầu cái gì công việc? Công việc của cô đã sớm kết thúc nha. Kịch bản một tháng trước liền giao lên rồi.

Còn chưa có phản ứng kịp, Giang Phàm liền gọi điện thoại tới, "Đến số 33 đường Bắc Ninh, nhanh một chút".

"Vì... Vì sao?" Kiều Na khó hiểu.

"Em là cố vấn lịch sử, chuyện dựng cảnh này em không cần phải xen vào sao" Giang Phàm rất không hài lòng, "Thật là không chịu trách nhiệm. Cẩn thận ông chủ trừ tiền công của em".

Kiều Na: "..."

Cô nghĩ tới, hình như Giang Phàm còn chưa kết tiền công cho cô đâu.

Cô lại thật sự đem chuyện này quên đi...

Tuy rằng Kiều Na chưa từng quay phim truyền hình nhưng cũng nghĩ ra, đóng phim nhất định là muốn dựng cảnh tượng cổ đại. Vì để toàn bộ đồ vật xuất hiện trong cảnh quay phù hợp phong cách lúc đó, ắt không thể thiếu người cố vấn lịch sử là cô đây.

Tiền công gì đó cô không để bụng, dù sao có thể giúp được Giang Phàm cô sẽ cảm thấy thật vui vẻ. Rốt cuộc Giang Phàm giúp cô nhiều như vậy, hơn nữa Giang Phàm còn đẹp trai như vậy...

Kiều Na cảm thấy chính mình đã bị Giang Phàm tẩy não, làm fan trung thực của anh, cô vô cùng vui vẻ hỗ trợ.

Cô ngay lập tức ra cửa, đổi vài tuyến xe bus mới đến nơi theo lời Giang Phàm.

Nơi này là một cái đại trạch viện cổ, nhìn dáng vẻ có chút năm tuổi rồi, đi vào bên trong, liền nhìn thấy Giang Phàm đang chỉ huy một đám người bày biện đồ vật.

Kiều Na có hơn một tháng chưa thấy được Giang Phàm, không biết như thế nào, bỗng nhiên liền cảm thấy khuôn mặt này đẹp trai không nói nên lời.

Giang Phàm quay đầu liếc mắt nhìn Kiều Na một cái, "Làm gì đấy? Đừng mãi nhìn chằm chằm khuôn mặt đẹp trai này của tôi, lại đây làm việc".

"Em xem weibo của anh hình như còn chưa có tuyển diễn viên xong, dựng cảnh sớm như vậy sao?" Kiều Na hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Ông chủ thật đẹp trai

Edit & Beta: Song Ngọc.

"Cảnh này rất phức tạp, dự kiến sắp đặt mất hơn một tháng, đến lúc đó khẳng định tuyển xong nhân vật, trực tiếp có thể quay, làm như vậy tương đối tiết kiệm thời gian." Giang Phàm trả lời.

Trong viện có một chiếc xe tải lớn, bên trong đầy đạo cụ Giang Phàm thuê, anh để Kiều Na tới chính là nhìn xem những đạo cụ nào thích hợp cho cảnh này, đạo cụ nào không thể dùng.

"Nơi này là cảnh phủ tướng quân?" Kiều Na nhìn quanh, "Còn có chút ý tứ."

Kiến trúc trong nhà đều là thuần một sắc kiến trúc cổ đại, quy mô không nhỏ, nếu là bố trí thật tốt một phen, thật là có bộ tịch của phủ tướng quân.

Cô nhìn thử vật trang trí bày trên mặt đất, "Dụng cụ đồng thau có thể dùng, tuy nhiên dùng ít một chút đi, Đại Yến Triều không lưu hành... Loại đồ sứ đơn sắc này dùng nhiều một chút, màu sắc rực rỡ thì bỏ đi, khi đó không có. Gia cụ (vật dụng trong nhà, đồ nội thất) dùng kiểu này, đây là kiểu ngay lúc đó, cái kia quá cũ xưa, cái này quá mới, không tốt..."

Cô chỉ huy tổ đạo cụ đem vật có thể sử dụng đặt ở một bên, không thể dùng đặt ở bên kia, chờ thu thập xong cùng nhau trả về.

Giang Phàm ngồi bên cạnh, vừa uống trà vừa nhìn Kiều Na bận trước bận sau, trong ánh mắt tràn đầy ý cười.

Bố trí một cái cảnh lượng công việc vẫn là tương đối lớn, Giang Phàm lúc này thu hút không ít đầu tư, với sự hỗ trợ của các khoản đầu tư này, anh cố gắng làm mọi thứ tốt nhất, kiên quyết không lộ ra bất cứ cái gì.

Đạo cụ mà tổ đạo cụ thuê đến chỉ là một phần trong tất cả đạo cụ, có chút đạo cụ đặc thù còn phải chế tác thủ công, vô cùng phiền toái. Kiều Na cùng người của tổ đạo cụ bận một buổi sáng, cũng chỉ bố trí xong không đến nửa phòng.

Lúc nghỉ ngơi buổi trưa, Giang Phàm mời tổ đạo cụ ăn cơm, hỏi một câu: "Mọi người muốn ăn cái gì?"

Tổ đạo cụ có mười mấy người, khẩu vị mỗi người đều không giống nhau, ý kiến khác nhau, có người nói ăn món cay Tứ Xuyên, có người nói ăn món ăn Quảng Đông, có người nói ăn cơm, có người nói ăn mì...

Người phụ trách được gọi là anh Lục, thấy mọi người nói không cùng nơi đi, linh cơ vừa động, chỉ vào Kiều Na nói: "Hỏi một chút người đẹp cố vấn của chúng ta muốn ăn cái gì đi?"

Anh ta lăn lộn nhiều năm như vậy, giỏi về xem mặt đoán ý, từ ánh mắt Giang Phàm nhìn Kiều Na liền nhìn ra được, hai người này quan hệ không tồi, để Kiều Na nói, cũng là muốn cấp cho Giang Phàm cái mặt mũi.

Nhưng Kiều Na không có nhìn đến ánh mắt vừa rồi của Giang Phàm là gì, hiện tại tâm tính của cô là hoàn toàn mê muội. Nghe anh ta hỏi cô, vội vàng từ chối nói: "Vẫn là hỏi mọi người đi, em ăn cái gì cũng được."

Nơi này có rất nhiều người lớn tuổi hơn cô, để cô gọi cơm luôn là không thích hợp.

Anh Lục cười nói: "Cũng không phải để em gọi cơm, chính là ra một cái chủ ý cho mọi người, làm sao mới có thể đi ăn cùng một chỗ, không cần ủy khuất bất luận người nào... Nhiệm vụ này có chút khó. Em là sinh viên tài năng của đại học B, nhiệm vụ này chỉ có thể giao cho em".

Kiều Na nghe anh ta nói như vậy, chỉ phải nghiêm túc mà nghĩ thử, nói: "Nếu không... Ăn lẩu? Cay có thể đặt riêng, không thích ăn cay không bỏ là đến nơi. Thích ăn đồ ăn gì cũng đều có thể tùy ý... Mọi người nghĩ như thế nào?"

Đề nghị của cô lập tức được thành viên trong tổ đạo cụ tán đồng, rốt cuộc món lẩu này là cả nước đều ăn được, không có người nơi nào không ăn lẩu.

Giang Phàm liếc mắt ngó Kiều Na một cái, "Không hổ là bà chủ tiệm lẩu".

Người trong tổ đạo cụ cùng Kiều Na không thân, không biết đây là chuyện gì, bản thân Kiều Na đương nhiên là biết, cười nói: "Đáng tiếc không có cửa hàng lẩu".

Giang Phàm trêu ghẹo, "Vậy em có thể tìm một cửa hàng lẩu để gả".

Kiều Na biết anh nói giỡn, thuận thế nói tiếp: "Như thế có thể suy xét... Đợi chút tới cửa hàng lẩu rồi em liền nhìn thử ông chủ nhà bọn họ có đẹp trai không, có kết hôn hay chưa".

Giang Phàm cùng người trong đoàn phim đều bị cô chọc cười, mọi người một bên nói giỡn, một bên lên xe. Hôm nay lão Hà không đến, Giang Phàm tự mình lái xe tới, người trong đoàn phim cũng có mấy chiếc xe.

"Lên xe", Giang Phàm hướng Kiều Na ngoắc ngoắc tay.

Kiều Na đi đến cửa sau xe, vừa muốn mở cửa liền nghe Giang Phàm ở bên trong nói: "Ngồi phía trước. Em nhìn đường phố hai bên xem chỗ nào có cửa hàng lẩu".

Kiều Na đành phải đi đến phía trước, ngồi trên vị trí ghế phụ.

Kể từ khi Kiều Na trở thành fan của Giang Phàm, lúc cô tiếp cận Giang Phàm tim liền sẽ không giải thích được mà đập tăng tốc. Ngồi ở ghế phụ, Kiều Na quay đầu là có thể nhìn thấy mặt nghiêng đẹp của Giang Phàm, này quả thực là chuyện muôn vàn fan tha thiết mơ ước.

"Đừng nhìn tôi, nhìn ven đường" Giang Phàm nhắc nhở một câu, "Tìm cửa hàng lẩu".

"Oh..." Kiều Na đành phải thu hồi ánh mắt, nhìn xung quanh, rất nhanh, liền phát hiện một cửa hàng ở bên đường.

"Nơi đó."

Giang Phàm lái xe qua qua, xe của tổ đạo cụ đi theo phía sau cũng cùng nhau ngừng bên ngoài cửa hàng lẩu.

Giang Phàm đi đậu xe, Kiều Na liền xuống xe trước, Lục ca ở tổ đạo cụ bên kia đã đi tới, nói với Kiều Na: "Chúng ta đi vào trước để ông chủ sắp xếp một chút đi."

Anh ta nói, trên mặt còn lộ ra một tia cười xấu xa.

Kiều Na biết anh ta là cố ý, bởi vì cô vừa mới nói đùa bà chủ tiệm lẩu, anh ta liền muốn trêu chọc một chút.

Kiều Na không để ở trong lòng, cô biết đây là anh Lục vui đùa, tuy nhiên cô cũng không phải người không chịu nổi vui đùa, liền đi theo anh ta vào trước. Mọi người đều thực vất vả, nếu cô xuống xe trước thì giúp đỡ sắp xếp một chút, đợi chút mọi người tiến vào là có thể trực tiếp đi.

Người phục vụ ở quầy thấy hai người đi tới, rất có lễ phép hỏi: "Chào mọi người, xin hỏi có bao nhiêu người?"

"Khoảng hai mươi người..."

Người phục vụ nói: "Không có phòng lớn như vậy, phòng nơi này của chúng tôi ngồi được nhiều nhất mười hai người... Mọi người có thể phân hai phòng không?"

Anh Lục gật đầu, "Được".

Người phục vụ đưa lên thực đơn, "Hai phòng 201, 202 lầu hai đều trống, mọi người chọn trước nước dùng đi. Phòng có thực đơn, đi vào lại gọi món ăn cũng được".

Ở cửa hàng lẩu thường là vài người ăn cùng nhau, mọi người tụ tập trong đại sảnh gọi món sẽ rất loạn cho nên bình thường đều chờ người đến đông đủ rồi ở trong phòng riêng gọi, đều là chút rau xà lách chưa chế biến, gọi là có thể bê lên. Tuy nhiên nước dùng cần một chút thời gian, sẽ để khách nhân gọi trước.

Anh Lục nhìn thoáng qua, suy xét đến có người ăn cay, có người không ăn, mỗi phòng anh ta đều gọi canh suông, rất cay, hơi cay, ba nồi nước dùng, dù sao nhiều người, cũng sẽ không lãng phí.

Người phục vụ lấy lại thực đơn, "Được, mời đến phòng chọn món ăn, người phục vụ của chúng tôi trong chốc lát sẽ đi lên lấy."

Anh Lục đột nhiên hỏi, "Ông chủ mọi người đâu? Có ở đây không?"

Người phục vụ không biết anh ta muốn làm cái gì, trả lời đúng sự thật, "Có... Ngài có yêu cầu gì sao?"

Lúc đang nói chuyện, chỉ nghe một âm thanh rất khách khí vang lên bên cạnh, nói: "Như thế nào? Có vấn đề gì sao? Tôi chính là ông chủ, có cái gì không hài lòng có thể nói cùng tôi".

Anh Lục quay đầu, nhìn thấy một người đàn ông đi về phía anh ta. Người này dáng người vô cùng cao lớn, chừng một mét chín trở lên, một thân cơ bắp cường tráng, mặt chữ điền ngay ngắn, rất có khí tràng.

Anh Lục vui đùa khai quán, cười hỏi: "Ông chủ, hỏi anh chuyện tư mật này, anh kết hôn chưa? Có bạn gái không?"

Lão bản cười nói: "Tiên sinh thật biết nói giỡn, tôi không có bạn gái, như thế nào? Anh giới thiệu cho tôi một người sao?"

Anh Lục quay đầu lại cười với Kiều Na, "Em gái, thế nào?"

Anh ta chỉ muốn đùa một chút, làm không khí sinh động một chút. Ở chung với Kiều Na một buổi sáng, cảm thấy cô gái này rất hiền hoà, nói giỡn cũng là một cách kéo gần quan hệ.

Nhưng anh ta quay đầu liền thấy Kiều Na đang dùng ánh mắt lấp lánh nhìn ông chủ kia, một bộ dáng mười phần mê muội, liền kém chút chảy nước miếng.

Lần đầu tiên Kiều Na nhìn thấy ông chủ này ánh mắt của cô rốt cuộc liền không thể từ trên người anh ta rời đi. Người này..... Quá đẹp trai!

Lấy thẩm mỹ của người hiện đại tới xem, ông chủ này cũng coi như là đẹp trai, chỉ là mặt chữ điền không quá thịnh hành, không tính là đẹp trai mười phần. Nhưng trong thế giới thẩm mỹ của Kiều Na, anh ta quả thực đẹp trai đến không đối thủ.

Ông chủ bị Kiều Na nhìn đến có chút ngượng ngùng, gãi gãi đầu nói: "Cái kia..... Khách nhân, cô có khỏe không?"

Kiều Na nghe anh ta đang nói chuyện với mình, vội vàng gật đầu, "Khỏe... Khỏe... Ông chủ, lưu wechat đi".

Lời nói còn chưa nói xong, một bàn tay bỗng nhiên duỗi tới, túm sau cổ áo Kiều Na đem cô kéo đi rồi.

Giang Phàm đen mặt, nói câu, "Lên lầu".

"Ai da... Phàm ca, buông em ra, em còn chưa có lấy được số wechat đâu..." Kiều Na một bên bị kéo lên lầu, một bên không tha mà quay đầu lại xem ông chủ đẹp trai kia.

Ông chủ: "..."

.....

Kiều Na thực không cam lòng mà đi theo Giang Phàm lên lầu, một đám người chia làm hai phòng. Kiều Na vốn định đi sang một phòng khác, sau đó lén đi ra ngoài xem ông chủ đẹp trai, bị Giang Phàm một phen túm chặt, ấn ở trên ghế bên cạnh anh.

Ban đầu Kiều Na đối với cách làm của Giang Phàm có chút khó hiểu, suy nghĩ rất lâu mới nghĩ thông suốt: Nhất định là Giang Phàm không hy vọng fan của mình chạy đi thích người khác. Nếu fan của anh đều chạy tới thích ông chủ đẹp trai, anh ta làm sao bây giờ nha.

Phòng có thực đơn trống, Giang Phàm cầm đến, ở trên mặt vẽ hai cái, truyền cho Kiều Na.

Tâm của Kiều Na đã sớm bay đến chỗ ông chủ đẹp trai, cũng không thèm liếc mắt nhìn một cái, tùy ý gọi một phần đồ ăn không biết là gì, liền truyền cho người tiếp theo.

Giang Phàm nhìn bộ dáng thất thần này của Kiều Na, thập phần khó chịu hỏi: "Như thế nào? Em cảm thấy ông chủ kia đẹp trai hơn so với tôi sao?"

Kiều Na: "Không có, Phàm ca là đẹp trong lòng, nhân phẩm tốt, ai cũng không bằng".

Giang Phàm: "..."

Vẫn là nói anh không đủ đẹp trai sao.

Anh không rõ mới vừa rồi người kia đẹp trai chỗ nào. Anh ta có đẹp trai như anh sao? Gia hỏa Kiều Na này là cái thẩm mỹ kỳ quái gì nha? Thật muốn cho cô học một khóa học thẩm mỹ thật tốt.

Trong lòng anh bỗng nhiên dâng lên một cái ý tưởng: Bất luận như thế nào anh cũng không thể để cho Kiều Na lấy được số wechat của ông chủ. Nếu Kiều Na cùng chủ tiệm lẩu kia chạy... Nghĩ vậy một chút, Giang Phàm liền có một loại cảm giác chính mình cực khổ trồng cái trắng lại bị heo cùng đi.

Đồ ăn trong lẩu rất nhanh liền bê lên, người trong phòng bắt đầu ăn lẩu xong rồi. Tuy rằng Kiều Na rất thích ăn lẩu nhưng lúc này một chút tâm tư cũng không có.

Cô cần nghĩ biện pháp né tránh tầm mắt của Giang Phàm, thông đồng với ông chủ đẹp trai.

"Em... Em đi WC" Kiều Na đứng dậy.

Giang Phàm cũng cùng nhau đứng lên, "Vừa lúc tôi cũng phải đi, cùng nhau đi".

Kiều Na: "..."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Giả thiết con người sụp đổ

Edit & Beta: Song Ngọc.

Không có biện pháp, cô chỉ có thể rời đi cùng Giang Phàm về phía WC.

Nhưng cô căn bản không muốn đi WC được không?

Giang Phàm mới mặc kệ cô, lôi kéo cô cùng nhau đi vào WC, chỉ vào cửa WC nữ, "Đi thôi".

"Còn anh?"

"Em đi trước."

Kiều Na bất đắc dĩ, chỉ phải vào WC nữ. Sau một lát, cô từ cửa WC nữ nhô đầu ra, thấy Giang Phàm không còn nữa, lường trước anh vào WC liền lập tức chạy ra.

Cô rón ra rón rén, vừa quay đầu lại xem Giang Phàm có ra tới hay không vừa đi ra ngoài, đi tới đi tới bỗng nhiên đụng vào người nào đó.

"Thực xin lỗi..." Kiều Na vội vàng xin lỗi, vừa ngẩng đầu, nhìn thấy Giang Phàm đang đứng ở trước mặt mình.

"..."

Giang Phàm lộ ra mỉm cười thắng lợi, rốt cuộc anh thành công bảo hộ được cái trắng nhà mình.

Kiều Na ủ rũ cụp đuôi mà trở lại phòng, ngoan ngoãn ăn lẩu.

Thẳng đến lúc tính tiền ra cửa Kiều Na cũng không có tìm được cơ hội nói một lời với ông chủ đẹp trai kia, chỉ là lúc ra cửa xa xa nhìn anh ta một cái, còn bị Giang Phàm phát hiện, đứng ở phía sau chặn tầm mắt của cô.

Kiều Na nhận mệnh mà ngồi trở lại trong xe, lưu luyến không rời mà nhìn cửa hàng lẩu đã đi xa ngoài cửa sổ.

Giang Phàm lái xe nhanh như bay, một lát liền đem cửa hàng lẩu ném ở nơi không nhìn thấy. Những người ở tổ đạo cụ đó căn bản là đuổi không kịp anh, cũng may người trong tổ đạo cụ đều biết đường, không cần đi theo anh.

Dọc theo đường đi, trong lòng Kiều Na chuẩn bị lần sau khi nào lại đây một mình, cũng đừng để cho Giang Phàm biết mới được...

Không nghĩ tới gia hỏa Giang Phàm này, đối với tân nhìn đến nghiêm như vậy...

Đang nghĩ ngợi, bỗng nhiên thân xe quay nhanh, tiếp theo đột nhiên chấn động, Kiều Na không kịp phản ứng, đập đầu vào cửa sổ bên cạnh, đau đến nước mắt đều chảy ra.

"Làm sao vậy?" Kiều Na nhìn về phía ngoài xe.

Giang Phàm nhíu mày, "Người này lái xe như thế nào vậy? Đột nhiên đổi làn đường, tôi quay nhanh cũng không kịp".

Một người bước xuống từ trên chiếc xe gây chuyện, đi tới xe của Giang Phàm.

Giang Phàm cởi bỏ đai an toàn, xuống xe. Kiều Na kéo anh lại, "Đây là nơi công cộng, anh bị người thấy được không tốt, để em đi".

Giang Phàm suy xét nếu mình bị chụp được không chừng ngày mai phóng viên sẽ viết thành cái dạng gì đâu, liền gật đầu đồng ý, "Xe tôi có bảo hiểm, không cần làm anh ta bồi thường, để cho anh ta đi là được".

Kiều Na cởi đai an toàn xuống, hoạt động gân cốt một chút, đẩy cửa xe xuống xe.

Bên ngoài có chiếc xe ngừng trước xe của Giang Phàm, đuôi xe cùng đầu xe Giang Phàm chạm vào nhau, hai chiếc xe đều đâm không nhẹ. Đuôi xe của chiếc xe gây chuyện kia bị lõm vào rất sâu, đèn ở đuôi xe nát đầy đất.

Từ trên xe bước xuống một người phụ nữ tầm ba mươi tuổi, trang điểm thật đậm, ăn mặc một thân lông thú. Nhìn thấy Kiều Na bước xuống, người phụ nữ lập tức kêu lên, "Các ngươi có chuyện gì thế? Có biết chiếc xe này của tôi quý lắm không? Bồi thường tiền".

Kiều Na nhưng thật ra kỳ lạ, rõ ràng là đối phương mạnh mẽ thay đổi làn đường mới dẫn đến hai xe chạm vào nhau, cô nghe Giang Phàm, vốn tính toán không truy cứu, không nghĩ tới người phụ nữ này thế nhưng bảo cô bồi tiền".

Kiều Na lập tức khó chịu, "Dựa vào cái gì thế? Rõ ràng là các người đổi làn đường mà không nhìn xe phía sau, tôi không kêu cô bồi thường tiền liền không tồi, cô còn thật sự muốn tôi bồi tiền".

Cô gái kia đề cao giọng, "Xe sau đâm xe trước, vốn dĩ chính là xe sau nên phụ trách toàn bộ. Ai nhìn thấy tôi đổi làn đường? Nơi này không có giám sát, lại nói chiếc phá xe kia của cô trị giá bao nhiêu tiền? Mở đôi mắt của cô nhìn rõ ràng, xe này của tôi chính là Porsche. Hơn ba trăm vạn. Một cái đèn xe cũng quý hơn chiếc phá xe kia của cô".

Giang Phàm vì không để người chú ý, lái ra chính là chiếc xe đại chúng rất bình thường, cô gái kia thấy xe của anh bình thường, cảm thấy anh dễ khi dễ, mới dám kiêu ngạo như vậy.

Kiều Na nghe cô ta nói chuyện khó nghe, cũng không khách khí nói: "Cô đây là muốn la lối khóc lóc sao? Cô chưa nghe nói qua loại đồ vật camera hành trình này sao? Cô muốn đi liền đi nhanh đi, chờ cảnh sát giao thông tới có thể tôi sẽ không khách khí như vậy".

Trong xe Giang Phàm có camera hành trình hay không kỳ thật Kiều Na căn bản là không biết, cô chỉ là ở trong đầu nguyên chủ phát hiện có cái danh từ này tồn tại mà thôi. Mặc kệ thế nào, trước lừa người phụ nữ kia một chút lại nói.

"Xe cô có camera hành trình?" Người phụ nữ kia trợn tròn đôi mắt, "Anh A Côn, mau tới đây".

Cửa xe đẩy ra, một người đàn ông cường tráng từ trên xe bước xuống. Người nọ một thân dữ tợn, tai to mặt lớn, đi đường giống như một trận địa chấn.

"Làm sao vậy? Mỹ Mỹ? Còn chưa giải quyết à?" A Côn đã đi tới.

"Anh A Côn, nhà đầu này thế nhưng muốn dùng camera hành trình tới dọa em, anh đi đem camera hành trình của xe bọn họ tháo xuống vứt đi."

A Côn gật đầu, đi về phía xe của Giang Phàm.

Kiều Na cảm thấy lửa giận của mình từng chút từng chút tăng lên, cô ở hậu cung nhiều năm như vậy đã thấy qua nhiều người không biết xấu hổ nhưng còn chưa gặp qua không biết xấu hổ như vậy. Cô là loại người tùy tiện để người ta khi dễ sao?

Giang Phàm ở trong xe nhìn thấy một người đàn ông cường tráng bỗng nhiên bước ra, lo lắng Kiều Na có phiền toái, liền muốn mở cửa xe đi xuống nhìn xem.

Không nghĩ tới người đàn ông cường tráng kia thế nhưng đi về phía mình, Giang Phàm nắm tay cầm cửa xe, liền muốn đẩy cửa xuống xe.

Kiều Na bỗng nhiên đi đến trước xe, dùng thân thể chặn cửa xe, hướng A Côn nói: "Anh không được chạm vào xe chúng tôi, anh lại qua đây tôi liền báo nguy".

A Côn cười lạnh một tiếng, "Báo nguy? Cô dám báo nguy tôi liền vặn gãy cổ cô".

Nói, duỗi tay liền kéo Kiều Na ra.

Cửa xe Giang Phàm bị Kiều Na ngăn trở, không thể mở cửa xe, mạnh mẽ đẩy cửa xe sợ thương đến Kiều Na, chỉ có thể khom lưng di chuyển sang bên kia xe, muốn từ cửa xe bên kia đi ra ngoài.

Bỗng nhiên, anh nhìn thấy một bóng đen thật lớn từ trước xe anh bay ra ngoài "Phanh" một tiếng dừng trên mặt đất.

Giang Phàm nhìn kỹ, lại phát hiện cái bóng đen thật lớn đó đúng là người đàn ông cường tráng mới vừa rồi kia.

Này? Chuyện gì vừa xảy ra?

Mỹ Mỹ sợ tới mức mặt mũi trắng bệch, tuy rằng cô ta tận mắt nhìn thấy chuyện mới phát sinh vừa rồi nhưng hoàn toàn không thể tin được.

Vóc dáng A Côn lớn như như vậy, thế nhưng bị cô gái nhỏ nhỏ gầy gầy trước mắt này nhẹ nhàng đẩy, liền... Bay?

Vui đùa cái gì vậy. Cô ta nhất định là hoa mắt.

Kiều Na cười tủm tỉm mà vỗ vỗ tay, "Hiện tại còn muốn hủy đi camera hành trình của xe tôi sao?"

"Không... Vị cô nương này, bớt... Xin bớt giận đi... Mỹ Mỹ một bên lui về phía sau, một bên dùng âm thanh run rẩy nói, "Tôi...Chúng tôi chỉ là... Chỉ là đùa một chút..."

Ven đường có người chú ý tới sự việc bên này, dừng bước chân lại muốn nhìn một chút đã xảy ra cái gì. Kiều Na sợ nhiều người tụ lại, Giang Phàm bị phát hiện, không nghĩ cùng đây dưa cùng hai người kia, chỉ lạnh lùng mà nói một chữ: "Lăn".

Mỹ Mỹ vội vàng gật đầu, "Được, tôi lăn, tôi lăn. Anh A Côn, mau đứng lên, nhìn xem xe còn có thể khởi động hay không".

Lúc này Kiều Na mới trở lại trong xe, đối với Giang Phàm vừa mới bò lại ghế lái nói: "Được, đi thôi".

Giang Phàm một đầu hắc tuyến.

Biết rõ sự việc trải qua, anh có thể khẳng định, Kiều Na nhất định là fan chân ái của anh.

Nếu không lúc anh đem cô xách tới xách đi ở nhà hàng lẩu đã sớm bị đánh chết...

.....

Chờ xe của Mỹ Mỹ nhanh như chớp mà chạy trốn không thấy bóng dáng, người của tổ đạo cụ theo kịp, nhìn thấy xe Giang Phàm bị đâm, sôi nổi xuống xe tới hỏi là tình huống như thế nào.

Giang Phàm không muốn giải thích nhiều như vậy, "Đơn giản theo đuôi, đã giải quyết, trở về bắt đầu công việc đi".

Mọi người thấy vấn đề không lớn, lúc này mới trở lại trong xe, khởi động, quay về nhà cũ.

Buổi chiều tiếp tục bắt đầu công việc, Kiều Na chỉ huy tổ đạo cụ tiếp tục công việc buổi sáng chưa làm xong.

Giang Phàm yên lặng mà nhìn Kiều Na làm việc, trong ánh mắt mang theo cảm tình phức tạp cảm.

Lúc bắt đầu anh cảm thấy cô chỉ là cái học bá thích nghiên cứu lịch sử, vừa lúc anh cũng muốn nghiên cứu nội dung giống vậy liền tự nhiên mà cùng cô trở thành bạn bè.

Nhưng sau này, anh lại phát hiện cô còn rất có ý tưởng, không biết từ chỗ nào lấy được cái bí phương mặt nạ, muốn lấy cái này đến gây dựng sự nghiệp. Anh gặp qua rất nhiều cô gái nhỏ xinh đẹp, chỉ muốn dựa vào mỹ mạo của mình để sinh tồn, cô gái xinh đẹp có thể tĩnh tâm xuống, dựa vào năng lực của mình mà sinh tồn kỳ thật thấy không nhiều lắm.

Điểm này làm Giang Phàm phá lệ thưởng thức Kiều Na, anh thử dùng qua Hương Cao Thuỷ Tinh của Kiều Na, cảm thấy khá tốt, liền ôm thái độ thật sự cầu thị*, ở trên weibo tuyên truyền giúp cô một chút, cũng coi như là giúp cô chút việc.

Nhưng khi anh nhìn thấy Kiều Na thông qua khảo nghiệm biến thái của Fan Club anh liền không bình tĩnh, anh không nghĩ tới cô có trí lực như vậy. Cô gái này thật là cho anh ngoài ý muốn quá nhiều.

Anh bị tài hoa của Kiều Na thuyết phục, mà thông qua lúc ở chung với Kiều Na anh lại cảm thấy cô là một cô gái rất thú vị lại hiểu đúng mực.

Một cô gái như vậy, bề ngoài là bộ dạng nhỏ gầy này, nhu nhược mà lại mỹ lệ, làm anh đột nhiên có một loại xúc động muốn giữ cô lại bên người, bảo hộ cô. Đây vẫn là lần đầu tiên anh có cảm giác như vậy với một cô gái.

Nhưng vừa rồi anh nhìn thấy cô gái nhỏ này hóa thân nữ kim cương xuất hiện ở trước mặt anh, nháy mắt liền có một loại cảm giác tam quan hỏng mất, giả thiết con người sụp đổ.

Kiều Na nhìn bộ dáng hai mắt trống rỗng của Giang Phàm, đi tới duỗi tay ở trước mắt anh quơ quơ, "Anh có chuyện gì vậy? Đói bụng?"

Giang Phàm: "Không đói bụng... Cái kia... Hỏi em một vấn đề được không?"

"Anh hỏi đi!"

"Cái bản lĩnh mất mặt kia của em học từ đâu?"

Kiều Na khó hiểu, "Em mất mặt chỗ nào sao? Sao em không có phát hiện..."

Giang Phàm vội khoa tay múa chân làm động tác đem đồ vật ném văng ra, "Không phải mất mặt cái kia, là cái này mất mặt, người bị đem quăng ra ngoài mất mặt".

Kiều Na hiểu rõ, đương nhiên cô không thể nói là mình học từ sư phụ võ thuật ở cổ đại, liền nói: "Học ở trong thôn bọn em, thôn bọn ai cũng biết cái này".

"Thôn của em? Ở đâu?"

"Ở... Núi lớn, dù sao nói anh cũng không biết." Kiều Na sợ bị vạch trần, không dám nhiều lời, xoay người lại vội đi.

Trời rất nhanh liền tối, tổ đạo cụ rốt cuộc bố trí xong một phòng. Kiều Na đi vào cẩn thận kiểm tra mỗi một kiện vật phẩm, lần nữa xác nhận có nơi nào có khả năng lộ tẩy hay không.

Giang Phàm lấy ra di động, chụp hai tấm hình phòng đã bố trí tốt, đăng trên weibo của mình.

Giang Phàm: "Một phòng trong phủ tướng quân, mọi người cảm thấy thế nào?"

Từ lúc bắt đầu chuẩn bị phim mới tới nay, anh sẽ thường xuyên đăng một ít nội dung có liên quan đến phim mới, như vậy có thể xoát một chút độ nóng, vì phim mới làm một cái tuyên truyền.

Nhưng vừa xem bình luận Giang Phàm phát hiện một cái vấn đề làm anh dở khóc dở cười —— lạc đề rồi.

Điểm chú ý của mọi người hoàn toàn không ở trên cảnh tượng này, hầu như không ai thảo luận phòng này thế nào, phong cách lại thật sự là cái dạng này ——

"Cô gái kia là ai thế? Nữ chính sao? Phàm ca không phải nói nữ chính vẫn chưa tuyển à?"

"Phàm ca nghiêm túc sao? Đây là ai vậy? Mười tám tuyến hả? Không nhận ra".

"Nữ chính không phải Lâm An Ni?"

Một thời gian ngắn sau, Fan Club cả nước của Giang Phàm ra tới giải thích tình huống.

Fan Club cả nước của Giang Phàm: "Thấy rõ ràng, đây là bà chủ. Bà chủ đẹp quá".

Kế tiếp sau đó phong cách liền biến thành ——

"A, thì ra là cửa hàng lẩu kia, lại xuất hiện trong phim. Phàm ca đừng gạt, nói, sao lại thế này."

"Đều nói người ta là cố vấn lịch sử, dựng cảnh đương nhiên sẽ đến, tan đi, không có tình huống gì..."

"Thoạt nhìn không phải cái cố vấn lịch sử đúng đắn gì, tuyệt đối có tin tức lớn, đánh cuộc một trăm túi que cay."

.....

Giang Phàm không còn gì để nói hình ảnh anh đăng, thường xuyên sẽ chụp đến nhân viên công tác, cũng không thấy fan nói cái gì, như thế nào chụp Kiều Na một chút thì nhiều người chú ý như vậy?

*Thật sự cầu thị: 实事求是: shí shì qiú shì: là một câu thành ngữ Trung Quốc. Nghĩa nguyên của nó là miêu tả chí hướng học tập, nghiên cứu. Thành ngữ này có nghĩa là "giải quyết vấn đề dựa trên tình hình thực tế", "tìm kiếm bản chất của vấn đề từ những thứ xác thực" trong tiếng Hoa mang nghĩa "tìm kiếm sự thật", "tìm kiếm lẽ phải", "tìm điều đúng đắn" (Nguồn: wikipedia). Câu này trong truyện đại khái muốn nói chứng cứ xác thực nhất để chứng minh chất lượng của sản phẩm Hương Cao Thuỷ Tinh là Giang Phàm đã dùng thử và thấy sản phẩm có hiệu quả nên anh chỉ ra cho mọi người (Nói rườm rà quá không biết mọi người hiểu không, khổ tâm với thành ngữ Trung Quốc dễ sợ).

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Thử vai

Edit & Beta: Song Ngọc.

Giang Phàm nhìn kỹ vào hình ảnh gốc trong điện thoại một chút, trong ảnh Kiều Na đang nghiêm túc nhìn một bông hoa làm bằng kim loại, hình ảnh kia cho người ta một loại cảm giác vô cùng duy mĩ (chỉ có sự đẹp đẽ), giống như là cố ý chụp ảnh nghệ thuật.

Trước kia anh không có nghiêm túc xem qua mặt Kiều Na, vừa thấy như vậy cảm thấy ngũ quan của Kiều Na thật sự rất tinh xảo, trên mặt rõ ràng không có lưu lại dấu vết mất tự nhiên do trang điểm, màu da khỏe mạnh, hồng nhuận. Anh vốn là muốn chụp cảnh, ảnh chụp hoàn toàn chưa qua chỉnh sửa liền đăng lên, nhưng dù là như vậy, ở trong ảnh, mặt Kiều Na cũng không nhìn ra một chút tì vết, bóng loáng giống như thêm hiệu ứng.

Trong nháy mắt anh cảm thấy tim mình đập có chút nhanh hơn, một loại cảm giác kỳ quái này lên trong lòng, lại không thể nói đến tột cùng đó là một loại cảm giác như thế nào.

Không nghĩ tới nha đầu này giá trị nhan sắc... Còn rất cao, đương nhiên chủ yếu là —— Phàm ca anh chụp ảnh kỹ thuật tốt, đúng, nhất định là như thế này.

Sau khi kiểm tra xong, Kiều Na chỉ ra một vài chỗ không hợp lý cho đạo cụ sư, đưa ra một ít ý kiến cải tiến. Nhìn thời gian đã gần đến Sáu giờ, hiện tại là mùa Thu, trời nhanh tối, Sáu giờ trời đã có chút đen.

"Phàm ca, có thể tan tầm chưa?" Kiều Na hướng Giang Phàm hô.

"Tan tầm đi, cảm ơn mọi người, vất vả rồi" Giang Phàm nói, "Ngày mai tôi không tới, mọi người cứ tiếp tục công việc".

Anh Lục cười nói: "Phàm ca yên tâm, chúng tôi nhất định sẽ làm việc thật tốt".

Kiều Na cũng nói: "Yên tâm đi, mọi người trong tổ đạo cụ đều rất chuyên nghiệp".

Nhân viên công tác đều tan, Kiều Na rời nhà cổ, muốn ngồi tàu điện ngầm trở lại trường học. Mới vừa vừa ra khỏi cửa, đã bị Giang Phàm gọi lại.

"Tôi đưa em đi", Giang Phàm nói.

"Không cần, em ngồi tàu điện ngầm."

"Lên xe đi."

Giang Phàm căn bản không cho Kiều Na cơ hội cự tuyệt, đi đến trước xe kéo ra cửa bên cạnh ghế lái phụ, ý bảo cô đi vào.

Kiều Na đành phải đi qua, chui vào trong xe.

Giang Phàm ngồi vào ghế điều khiển, chạy xe về phía Đại học B.

"Cái kia..." Kiều Na do dự mà mở miệng, "Thật sự em có thể tự trở về..."

Giang Phàm "Hừ" một tiếng, "Khẳng định là em muốn trốn tôi đi đến nhà hàng lẩu".

Kiều Na: "..."

Làm gì có minh tinh nào trông fan của mình chặt chẽ như vậy?

Trầm mặc trong chốc lát, Giang Phàm nói: "Bắt đầu từ ngày mai tôi muốn đi tổ chức thử vai, nhà cổ nơi đó giao cho em."

Kiều Na gật đầu: "Yên tâm, công nhân tổ đạo cụ đều rất tuyệt, tuyệt đối sẽ không xảy ra vấn đề".

Đang nói, điện thoại của Giang Phàm vang lên.

Giang Phàm đang lái xe, chỉ chỉ điện thoại trên xe, "Nhìn xem là ai."

Kiều Na cầm điện thoại lên, nhìn thấy mặt trên hiện lên một cái tên: Lâm An Ni.

"Là Lâm An Ni, em biết cô ta, muốn nghe bây giờ sao?"

Giang Phàm khẽ nhíu mày, lắc đầu nói: "Không cần, tôi đưa em trở về trường học trước".

Kiều Na nói: "Em không vội, anh đừng chậm trễ chính sự, em tự mình bắt xe, ngồi tàu điện ngầm cũng được."

Lâm An Ni là đại minh tinh, cô ta gọi điện thoại tới tám phần là có chuyện gì quan trọng đi.

Giang Phàm lại không liếc mắt nhìn điện thoại một cái, "Không có việc gì, tôi đưa em trở về trước".

Kiều Na thấy anh kiên trì cũng không biết tình huống của anh với Lâm An Ni là như thế nào liền không khuyên anh nữa.

Cô đã từng nhìn thấy tai tiếng của Giang Phàm cùng Lâm An Ni ở trên mạng, lúc hai người họ hợp tác trong một bộ phim, từ diễn thành thật, thành người yêu. Tuy nhiên cô lướt xem weibo của Giang Phàm, trong thời gian một năm gần đây không hề có tương tác nào với Lâm An Ni, không biết có phải cảm tình xuất hiện vấn đề hay không. Trên mạng có người nói bọn họ là lăng xê, cũng có người nói cảm tình không hợp. Không ít người nhắn lại hỏi thăm chuyện này với hai người nhưng cũng không có ai trả lời lại.

Sự tình trong giới giải trí Kiều Na không hiểu, tùy tiện đi hỏi thăm cũng không tốt, chỉ có thể không đề cập tới. Nhưng nhìn thấy tâm trạng của Giang Phàm có vẻ như không tốt lắm, chỉ sợ đồn đãi trên mạng có chút thật.

Kiều Na thử nói sang chuyện khác, "Phàm ca, em hát một bài hát cho anh nghe được không? Xem như cảm ơn anh đưa em về trường học".

Lực chú ý của Giang Phàm quả nhiên bị dời qua đây, rất có hứng thú nói: "Em còn biết ca hát?"

"Ừm, em có nghe qua anh hát, ca khúc《Rõ ràng thích》kia nghe rất hay, em biết hát anh tin không?"

Giang Phàm đương nhiên tin tưởng trí nhớ của Kiều Na, cái khảo nghiệm biến thái trên mạng kia cô đều có thể thông qua trong vòng một tháng, nhớ một bài hát đối với cô mà nói đương nhiên không phải là vấn đề.

"Được thôi, em hát đi" Giang Phàm gật đầu, giọng nói của Kiều Na còn tính dễ nghe, anh cảm thấy cô hát hẳn là không khó nghe. Tuy nhiên anh cũng không ôm hy vọng quá lớn, Kiều Na chưa tiếp thu qua hướng dẫn chuyên nghiệp, nhiều nhất cũng chính là trình độ ktv đi.

Kiều Na nhẹ nhàng hát lên:

Rõ ràng thích anh, lại làm bộ không thèm để ý,

Rõ ràng nhớ anh, lại muốn xoay người rời đi,

.....

Cô dùng chính là phương pháp ca hát mà các cô gái ở cổ đại thường dùng, thanh âm linh hoạt kỳ ảo êm tai, tuy là một ca khúc thương cảm nhưng cô lại hát ra một loại cảm giác vang vọng trong thung lũng, ý nghĩa của nỗi buồn trong bài hát không còn, ngược lại mang cho người một loại cảm giác như rơi vào ảo cảnh.

Giang Phàm nghe giọng hát của cô chỉ cảm thấy trong lòng từ từ bình tĩnh lại, trở nên an tĩnh, yên bình.

"Hát hay" Giang Phàm gật đầu nói, nếu không phải tay cầm tay lái anh thật muốn dùng sức mà vỗ tay, "Hay hơn so với bản hát gốc".

Kiều Na lập tức ngượng ngùng, bản hát gốc... Còn không phải là chính anh sao? Khen cô như vậy thích hợp không?

"Không, anh hát nghe hay hơn"

Giang Phàm lại lắc đầu, "Người chế tác họ nói tôi hát một chút cũng không tốt, không có cảm tình. Anh ta nói bài hát này phải hát ra cái loại cảm tình phức tạp này, thích một người lại không chiếm được, không cam lòng buông tay rồi lại không thể không buông tay——trời biết đó là cảm tình gì".

Kiều Na nói: "Anh đương nhiên không thể lý giải, anh là đại minh tinh như vậy, thiếu nữ cả nước đều thích anh, anh nào có thích ai mà không chiếm được đâu? Lại nói thích một người vì sao lại muốn buông tay nha? Logic thật kì quái..."

Giang Phàm tỏ vẻ tán đồng, "Không sai, lời bài hát này logic không hợp lý, người chế tác phỏng chừng là não bị co gật mới có thể viết ra loại đồ vật này."

Trong lúc nói chuyện xe đã tới cửa Đại học B, Kiều Na mở cửa xuống xe, vẫy vẫy tay với kính chắn gió xe Giang Phàm. Trên kính chắn gió dán màng bảo hộ màu tối, từ bên ngoài Kiều Na nhìn không thấy bên trong nhưng cô biết Giang Phàm có

thể nhìn thấy cô.

Giang Phàm cũng ở trong xe phất tay, tuy rằng anh cũng biết Kiều Na nhìn không được. Gần đây có không ít người, anh sợ bị nhận ra nên không dám kéo kính xuống.

Nhìn bóng dáng Kiều Na biến mất ở chỗ ngoặt, Giang Phàm mới quay xe đầu. Trong lòng anh đã không còn bực bội như vừa rồi, cho xe ngừng ở ven đường, anh gọi điện thoại cho Lâm An Ni.

"Cô lại muốn như thế nào?" Giang Phàm rất không khách khí nói.

Thanh âm của Lâm An Ni ở đầu bên kia điện thoại mang theo mị ý, "Ai da, còn không phải là lần trước lợi dụng anh lăng xê một chút sao? Đến nỗi tức giận như vậy à? Có rảnh không? Buổi tối cùng nhau ăn một bữa cơm đi?"

"Không đi!"

"Tôi giới thiệu nhà đầu tư cho anh, không có hứng thú sao?"

"Không có hứng thú... Bộ phim này của tôi đầu tư đã đủ dùng."

"Giang Phàm, một chút mặt mũi này anh cũng không cho tôi sao?" Lâm An Ni cười duyên nói, "Tất cả mọi người đều lăn lộn trong giới nghệ sĩ, cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy, về sau có rất nhiều cơ hội hợp tác. Lại nói, lúc trước chúng ta hợp tác không phải cũng rất vui sướng sao? Tốt xấu hai ta xuất đạo cùng lúc, cũng coi như là đồng cam cộng khổ đến hôm nay, làm gì như vậy nha?"

Giang Phàm nhíu mày, "Cô có chuyện gì, nói thẳng trong điện thoại đi."

"Cũng không có chuyện gì, chính là... muốn cùng anh hợp tác một lần nữa," Lâm An Ni nói, "Anh không phải muốn quay phim mới sao? Tôi nghe nói anh còn chưa chọn ra nữ chính, giới giải trí ai không biết hai ta là người yêu trên màn ảnh ha? Tôi diễn nữ chính khẳng định là mục đích chung, đúng không?"

Ngữ khí của Giang Phàm một vẻ việc công xử theo phép công, "Tôi đã phát thông báo thử vai, mấy ngày gần đây đều sẽ thử vai cho các nhân vật. Ba ngày sau là thử vai nữ chính, nếu cô muốn diễn, liền tới đây thử vai đi".

Lâm An Ni cười nói: "Chán ghét, thử cái gì vai nha? Nếu tôi đi, còn có người dám thử vai sao? Đi cái kia đi ngang qua sân khấu làm gì?"

"Không phải đi ngang qua sân khấu," Giang Phàm nói, "Tôi là nghiêm túc, đây là bộ phim thứ nhất tôi tự mình quay, tôi không muốn bởi vì quan hệ nhân tình đem nó quay thành một bộ lôi kịch, nói vậy tôi thà không quay. Thứ cho tôi nói thẳng, nhân vật này cũng không thích hợp với cô, nếu cô nhất định phải cạnh tranh cái nhân vật này thì tới thử vai đi".

"Anh..." Lâm An Ni hơi tức giận, "Đừng nói những lời đường hoàng đó, nói, có phải anh đã sớm muốn để ai diễn rồi hay không? Người kia cho anh chỗ tốt gì? Tôi cho anh gấp đôi".

Giang Phàm nói: "Lâm An Ni tiểu thư, tôi rất bận, nếu không có chuyện gì quan trọng, tôi phải đi về".

"Này..."

Giang Phàm tắt điện thoại trong tiếng rống to của Lâm An Ni.

Quả nhiên, mỗi lần Lâm An Ni tìm anh đều không có cái chuyện gì tốt.

Ngày hôm sau Giang Phàm vẫn luôn tự thử vai cho các nhân vật, bận tối mày tối mặt. Anh chọn diễn viên rất nghiêm túc, tuy rằng có rất nhiều người tới thử vai nhưng một buổi sáng cũng chỉ chọn được hai cái vai phụ.

Lúc nghỉ ngơi buổi trưa, lão Hà dẫn vào một cô gái, "Giang tiên sinh, đây là người được nhà đầu tư Chu tổng đề cử, cô ấy muốn diễn Nguyệt nhi, cậu nhìn xem thế nào?"

Giang Phàm ngẩng đầu, liếc mắt nhìn cô gái kia một cái, "Tôi trước đó đã nói qua, nhà đầu tư có thể đề cử người, nhưng nếu kỹ thuật diễn không đạt, tôi cũng sẽ không cần. Cô cầm kịch bản này, diễn một đoạn cho tôi xem".

Cô gái gật đầu, cầm lấy kịch bản nhìn một hồi lâu, lúc này mới nói: "Tôi chuẩn bị xong".

Cô ta cúi đầu, sau đó từ từ ngẩng đầu lên. Trong mắt đã chứa đầy nước mắt, trên mặt tràn đầy thần sắc bi thương, trong thanh âm cũng mang theo hàm ý buồn bã, "Tỳ tỷ, lúc trước chúng ta nói như thế nào? Người nói chúng ta phải làm tỷ muội tốt cả đời, đây là chính miệng người nói. Nhưng hiện tại thì sao? Người không tin ta, không hề đem ta trở thành tỷ muội tốt, vì sao? Chẳng lẽ người đã quên ước định lúc trước sao?"

Trong phim, nhân vật kêu Nguyệt nhi này là tỷ muội tốt của nữ chính Kiều Ninh khi tiến cung, lúc bắt đầu hai người chiếu cố cho nhau, nhưng cuối cùng tranh sủng chung một người mà phản bội. Đoạn lời kịch này là sau khi Nguyệt nhi làm một loạt chuyện xấu, ý đồ văn hồi tín nhiệm theo như lời nói cua Kiều Ninh.

Giang Phàm nghiêm túc mà nhìn, chờ cô ta diễn xong rồi, gật đầu nói: "Có thể, kỹ thuật diễn còn tính qua cửa, hình tượng cũng còn tốt, xem ra Chu tổng nhưng thật ra không gạt tôi. Như vậy, nhân vật Nguyệt nhi này liền để cho cô biểu diễn... Cô tên là gì?"

Cô gái cười lau khô nước mắt, nhẹ nhàng phun ra ba chữ: "Lưu Tinh Tinh".

.....

Mấy ngày nay Kiều Na vẫn luôn bận rộn bối cảnh ở nhà cổ, toàn bộ nhà cửa đều bố trí cảnh một chút, thật sự là một công trình lớn. Đặc biệt là có chút đạo cụ cần dùng thuê không được, cô phải nghĩ cách vẽ ra bản vẽ kỹ càng tỉ mỉ, nhường cho dụng cụ sư đi làm.

Cũng may vẽ tranh là thế mạnh của cô, trước kia lúc ở Đại Yến Triều đã học qua, vẽ cũng không khó. Sư phụ trong tổ đạo cụ đối với tài vẽ của cô cực kỳ hài lòng, có bản vẽ tinh tế như vậy bọn họ làm cũng dễ dàng hơn nhiều.

"Kiều tiểu thư, em học vẽ với ai vậy?" Anh Lục hỏi, "Nếu không phải biết em học lịch sử, anh còn tưởng rằng em tốt nghiệp học viện Mỹ thuật đó".

Kiều Na cười nói: "Anh Lục cũng đừng giễu cợt em. Cái gì tốt nghiệp học viện Mỹ thuật nha, em xem qua người trong học viện Mỹ thuật vẽ, vẽ đến giống như thật, em cũng không biết".

Cô học ở Đại Yến Triều chính công bút cổ đại (工笔画: công bút hoạ, bức hoạ tỉ mỉ, một loại kỹ thuật vẽ tranh của Trung Quốc, lối vẽ tỉ mỉ, trau chuốt, chú ý đến từng chi tiết nhỏ như cọng cỏ), chỉ có thể vẽ ra hình ảnh theo phong cách tranh vẽ. Sau khi đi vào hiện đại cô vô cùng ngạc nhiên đối với tranh son dầu hiện đại, các nghệ thuật phác hoạ, có thể đem nhân vật vẽ giống như thật, cái này cô làm không được.

Anh Lục nói: "Phong cách hội hoạ Trung Quốc này của em cũng rất được hoan nghênh, anh vô cùng thích, hôm nào vẽ một bức tranh cho anh được không?"

"Không thành vấn đề!" Kiều Na đáp ứng sảng khoái, vẽ một bức tranh đối với cô mà nói chỉ là chuyện trong chốc lát. Mấy ngày này anh Lục rất chiếu cố cô, cô cũng vui tặng tranh cho anh ta.

Đang nói, điện thoại của Kiều Na vang lên, cô cúi đầu nhìn một chút, là Giang Phàm gọi tới.

"Đến cao ốc Nghệ Thuật tầng 32." Giang Phàm nói.

"Chuyện gì?"

"Hôm nay thử vai nữ chính, tôi muốn để em giúp đỡ tham khảo một chút."

"Nhưng chuyện của em bên này..."

"Trước để anh Lục bọn họ bận rộn, em giúp xong lại đến xem."

Kiều Na tắt điện thoại, giải thích tình huống với anh Lục, anh Lục nói: "Mau đi đi, hai ngày này tổ người đều đang chế tác đạo cụ, bản vẽ có, em ở chỗ này cũng không thể giúp được cái gì, nếu thật sự cần, anh nhắn qua wechat cho em".

Nghe anh Lục nói như vậy, Kiều Na liền yên tâm, vì kịp thời gian, Kiều Na ra cửa đón taxi, đi đến cao ốc Nghệ Thuật.

Lên lầu, liền nhìn thấy có rất nhiều cô gái chờ bên ngoài phòng nghỉ. Mấy ngày nay Kiều Na lướt weibo biết được không ít minh tinh, trong những cô gái này có không ít gương mặt quen thuộc, có một vài người đã từng diễn cùng Giang Phàm.

Kiều Na vừa muốn đẩy cửa đi vào, một cô gái đang ngồi lập tức đứng lên, "Cô vừa tới, ở chỗ này lấy số xếp hàng, chúng ta đều chờ đã lâu, cô không thể chen ngang".

"Ngại quá, tôi là cố vấn." Kiều Na nói, đẩy cửa ra.

Các cô gái trong phòng nghỉ hai mặt nhìn nhau.

Cố vấn? Thử vai muốn cố vấn làm cái gì?

Trong đó một cô gái bỗng nhiên "A" một tiếng, nói: "Tôi nhớ ra rồi, cô ấy hình như là người kêu bà chủ gì gì đó đi? Từng xuất hiện trên weibo của Phàm ca, tuy nhiên không có hình chụp chính diện rõ ràng, không chắc chắn lắm".

Những cô gái tới thử vai này đối với weibo của Giang Phàm đều rất quen thuộc, vừa nghe cô gái này nói ngẫm lại trước kia mình đã thấy, liền có người phụ họa nói: "Là cô ấy. Không nghĩ tới người thật còn khá xinh đẹp".

"Không phải cô ấy sẽ tranh nữ chính với chúng ta đi?"

"Không thể nào... Cô ấy lại không phải diễn viên."

Mấy cô gái đang nói, bỗng nhiên nhìn thấy một người từ bên ngoài đi đến. Các cô ngay lập tức ngậm miệng, biểu tình trên mặt đều có chút kỳ lạ.

Người nọ mặc kệ người xếp hàng bên ngoài, lập tức đẩy cửa mà vào, các cô gái đang xếp hàng lại không có một người lên tiếng, thẳng đến âm thanh giày cao gót của người nọ đi xa mọi người mới nhỏ giọng nghị luận.

"Kia không phải Lâm An Ni sao?"

"Tôi nghe nói cô ta vẫn luôn muốn cái nhân vật này, danh khí của cô ta lớn như vậy, sẽ không phải điều động nội bộ đi?"

"Vậy chẳng phải là chúng ta không có cơ hội?"

"Không thể nào, Phàm ca nếu nói muốn công khai thử vai hẳn là sẽ không nói mà không tính toán gì hết đi... Thanh danh của anh ấy trong giới khá tốt, không giống người như vậy".

"Chúng ta chờ xem, thật sự không được thì tính sau."

Kiều Na vừa tiến vào phòng liền nhìn thấy Giang Phàm ngồi ở một bên ghế, trong phòng còn có một cô gái trẻ đang biểu diễn, Giang Phàm nhìn rất nghiêm túc.

Cô gái trẻ kia lớn lên khá xinh đẹp, lúc này đang diễn một đoạn lời kịch trong phim.

"Tiêu phi muội muội, bổn cung tới chính là muốn nhìn muội một chút, bệnh của muội không có việc gì đi?"

Giang Phàm nhíu nhíu mày, xua tay nói: "Không có một chút khí phách nên có của Hoàng Hậu, thực xin lỗi, nhân vật này không thích hợp với cô. Tuy nhiên hình tượng của cô thực không tồi, tôi cảm thấy cô có thể diễn thử phim thanh xuân".

Cô gái có vẻ thực vui vẻ, đem lời kịch còn lại trả cho Giang Phàm, nói: "Phàm ca nếu có nhân vật thích hợp, nhớ rõ tìm em nha".

"Tốt, phiền cô đi ra ngoài gọi người tiếp theo tiến vào."

Cô gái kia mới ra cửa liền có một người đẩy cửa đi vào, cô gái nhìn thấy người nọ, sững sốt một chút, không nói một tiếng mà đi ra ngoài.

Giang Phàm giương mắt nhìn thoáng qua người vừa tiến vào, có chút không cao hứng nói: "Sao cô lại trực tiếp vào được? Thử vai phải xếp hàng, tới chỗ trợ lý ở cửa lấy số, chờ gọi vào cô mới có thể tiến vào".

Mặt Lâm An Ni trắng một chút, "Không phải anh để cho tôi tới sao? Tôi tới, anh còn thật sự muốn tôi xếp hàng. Xếp cái gì hàng hả? Bên ngoài những người đó đều là diễn viên nhỏ mười tám tuyến (diễn viên nhỏ, không có danh tiếng gì), anh để cho tôi cùng xếp hàng với bọn họ? Vui đùa cái gì vậy".

Giang Phàm nói: "Nếu là công khai thử vai liền phải ấn theo quy củ làm. Nếu cô nhất định phải phá hư quy củ, như vậy tôi không có cách nào sắp xếp cho cô thử vai".

Lâm An Ni tức giận đến mặt đều tái, "Liền không xếp hàng cũng không được. Anh là cố ý đi? Có phải vì chuyện kia hay không?"

Giang Phàm nhàn nhạt nói: "Tôi chỉ quan tâm việc, không quan tâm người, nếu cô đi con đường chính quy thông qua thử vai, nữ chính đương nhiên là của cô. Nếu cô nhất định không muốn nói đạo lý tôi cũng không có cách nào, chỉ có thể hủy bỏ tư cách thử vai của cô".

Lâm An Ni cắn răng một cái, "Tôi đi xếp hàng".

Nói, đẩy mạnh cửa đi ra ngoài.

Cô gái thử vai tiếp theo đã sớm chờ ở cửa, nhìn thấy Lâm An Ni đen mặt đi ra, trong lòng không khỏi cười trộm một chút, ngẩng đầu cất bước đi vào.

"Xin chào, trên bàn có kịch bản, cô xem một chút, diễn đoạn thứ ba." Giang Phàm nói.

Kiều Na đứng một bên, trong tầm tay cô có một phần kịch bản. Cô cầm lấy, nhìn thoáng qua, là vài đoạn lời kịch trong phim, mặt trên ghi chú rõ tình cảnh.

Cô gái kia nhìn một hồi lâu mới bắt đầu biểu diễn. Nhưng cô biểu diễn vẫn như cũ, không thể làm Giang Phàm vừa lòng, không được giữ lại.

Kiều Na cũng đã nhìn ra, những cô gái tới thử vai tuy rằng đều thật xinh đẹp nhưng ở phương diện khí chất cùng kỹ thuật diễn luôn kém một chút. Giang Phàm vô cùng có kiên nhẫn, rất nghiêm túc xem hết mỗi một diễn viên biểu diễn, chỉ ra những chỗ thiếu sót của họ.

Nữ diễn viên bị cự tuyệt cũng tâm phục khẩu phục, tuy rằng các cô cũng đều là diễn viên nhưng phần lớn không quá nổi danh, đối với Giang Phàm thành danh đã lâu có một loại ý thức sùng bái thần tượng, cũng sẽ không tức giận vì bị cự tuyệt, rốt cuộc, có thể cùng nam thần mặt đối mặt, với các cô mà nói đã là rất vui vẻ.

Mỗi một người thử vai đi ra ngoài đều không có vẻ thương tâm, ngược lại thực vui vẻ mà khoe ra với người xếp hàng chờ bên ngoài.

"Phàm ca nói tôi lớn lên rất đẹp đó. Tuy nhiên khí chất không hợp... Tôi cũng không có khả năng phù hợp với khí chất của tất cả các nhân vật, đúng không?"

"Phàm ca nói lời kịch của tôi rất tuyệt đó."

"Phàm ca thật đẹp trai. Người thật đẹp hơn trong TV nhiều."

Lâm An Ni sắc mặt âm trầm ngồi ở một bên, cô ta hoàn toàn không thể lý giải, những cô gái ngu ngốc này rõ ràng không có được tuyển, có gì thật cao hứng?

Cô ta đợi lâu như vậy cũng chưa đến lượt đã sớm không kiên nhẫn, sắc mặt cũng khó coi hơn. Diễn viên khác thấy bộ dạng này của cô ta, đều ngồi cách xa, không có người lại đây nói chuyện với cô ta.

Kiều Na bồi Giang Phàm, nhìn các diễn viên từng bước từng bước tiến vào lại đi ra ngoài, cô không hiểu biểu diễn lắm nhưng nghe ý kiến Giang Phàm cũng cảm thấy rất đúng trọng tâm. Giang Phàm không phải chỉ có lệ những cô gái này mà là rất chân thành chỉ ra chỗ các cô ấy thiếu sót, làm các cô ấy hiểu rõ vì sao nhân vật này không thích hợp với mình.

Cô ở một bên nghe rất nghiêm túc, kỹ thuật diễn của Giang Phàm là cấp bậc ảnh đế, các loại nhân vật đều có thể nắm chắc trụ. Trên weibo cô thường xuyên nhìn thấy người trong nghề khích lệ kỹ thuật diễn của Giang Phàm, tuy rằng anh không thuê những cô gái này nhưng ý kiến của anh lại rất có ích đối với các cô ấy.

Tiếp theo, sau khi một cô gái tiến vào thử vai xong, Giang Phàm trước sau như một mà uyển chuyển từ chối cô ấy.

Kiều Na bỗng nhiên nhớ tới cái gì, "Tôi cảm thấy cô gái này rất thích hợp diễn vai Kiều Lộ."

Kiều Lộ trong kịch bản là muội muội của Kiều Ninh, một cô nương cổ linh tinh quái, cùng nữ diễn viên đang thử vai này rất giống, hơn nữa Kiều Na cảm thấy kỹ thuật diễn của nữ diễn viên này có một loại cảm giác thật tự nhiên, tuy rằng không giống như nữ chính nhưng diễn muội muội của nữ chính lại rất thích hợp. Cô vừa mới nhìn dàn diễn viên, vai Kiều Lộ vẫn chưa quyết định, cảm thấy có thể cho nữ diễn viên này thử xem.

Giang Phàm vừa được cô nhắc nhở cũng cảm thấy rất thích hợp, liền hỏi diễn viên kia, "Cô muốn thử nhân vật muội muội của nữ chính sao? Suất diễn không nhiều lắm, tuy nhiên rất chọc người yêu thích."

Nữ diễn viên tới thử vai kia chỉ là một nghệ sĩ vô danh, chỉ đóng qua nhân vật nhỏ trong một bộ phim truyền hình không không có danh tiếng, tới nơi này vốn là không ôm bất cứ trông cậy gì. Cô ấy là fan của Giang Phàm, nghĩ nếu tới thử vai cho dù không được, ít nhất có thể trò chuyện cùng thần tượng của mình cũng tốt cho nên mới tới.

Nghe nói có cơ hội hợp tác cùng Giang Phàm, cô gái này cao hứng hỏng rồi, "Được, em nguyện ý thử xem".

Ngay sau đó Giang Phàm lấy ra một phần lời kịch của Kiều Lộ cho cô ấy, để cô ấy diễn thử một đoạn.

Nữ diễn viên kia nhìn lời kịch một chút, ngay lập tức biểu diễn ra.

"Tỷ tỷ, bông hoa này của tỷ thật đẹp nha." Nữ diễn viên sóng mắt lưu chuyển, cười nhìn hư vô phía trước, trong ánh mắt tràn đầy giảo hoạt.

Kiều Na sững sốt một chút, dáng vẻ của nữ diễn viên này làm cô nhớ tới muội muội của cô, thật sự vô cùng giống. Trong lúc nhất thời, nỗi lòng có chút kích động.

Giang Phàm vung tay lên, "Tốt, Kiều Lộ chính là cô. Mời đến đây đăng ký một chút".

Anh lấy ra một mẫu giấy đăng ký, "Viết tên của cô cùng thông tin liên lạc, để điện thoại mở, tôi sẽ gọi điện thoại cho cô".

"Em... Em kêu Tần Lôi, cảm ơn Phàm ca..." Tần Lôi rất kích động đến nói lắp bắp, "Em... Em có thể hợp tác cùng Phàm Ca, thực sự... rất cảm ơn anh".

Giang Phàm cười cười, "Về sau cùng nhau làm việc chính là người một nhà, không cần khách khí".

"Ừm, ừm!" Tần lôi vui vẻ hỏng rồi, "Em sẽ diễn thật tốt, nhất định không kéo chân sau của Phàm ca".

Cô ấy vui vui vẻ vẻ mà chạy ra ra ngoài, ra khỏi phòng, nhịn không được cười giống như đứa ngốc.

Đồng bạn đang chờ cô ấy ở bên ngoài thấy bộ dáng này không khỏi có chút giật mình, "Tiểu Lôi, không phải là cô được tuyển rồi đi?"

Cô ta vừa nói như vậy, tất cả ánh mắt đều tập trung lên người Tần Lôi, nếu cô ấy thử vai thành công thì người khác cũng không cần đi vào nữa.

Nhưng là xem hình tượng của nha đầu này... Không giống lắm nha...

"Tôi... tôi... Phàm ca để tôi diễn vai Kiều Lộ. Thật vui vẻ!" Tần Lôi vui vẻ mà ôm đồng bạn, "Tôi tiến tổ, thật vui vẻ nha!"

Bộ phim này của Giang Phàm là tác phẩm lớn. mỗi một nhân vật bên trong bên trong đều có rất nhiều người cạnh tranh, nữ diễn viên không có danh tiếng như cô có thể có một vai như vậy bên trong thực sự làm các nữ diễn viên có điều kiện gần giống với cô ghen ghét.

"Cô thật giỏi, nói thử xem là như thế nào được tuyển vậy" Một cô gái không quen biết chủ động tiến lên đáp lời, "Tôi cảm thấy hy vọng tôi được tuyển vào vai nữ chính không lớn lắm, có thể diễn nhân vật khác cũng tốt rồi".

Tần Lôi tâm tình tốt, nghe người ta hỏi cô, liền trả lời đúng sự thật, "Vốn dĩ tôi diễn thử vai nữ chính, Phàm ca nói không thích hợp, sau đó cố vấn kia của anh ấy —— là người chúng ta nghĩ chen ngang đó, cô ấy bỗng nhiên nói để tôi thử vai Kiều Lộ, tôi liền thử, Phàm ca nói tốt..."

Lâm An Ni ở bên cạnh lạnh lùng thốt: "Một cái nhân vật nhỏ mà thôi, đến nỗi cao hứng thành như vậy sao? Cố vấn? Hừ, cô ta cũng xứng xen mồm".

Tần Lôi nghe được Lâm An Ni nói chuyện liền không hề lên tiếng, cô biết tên tuổi của Lâm An Ni, loại người này không phải một nghệ sĩ nhỏ như cô có thể chọc đến.

Lại qua vài người, rốt cuộc đến lượt Lâm An Ni, cô ta đứng lên, vẻ mặt ngạo mạn mà nhìn lướt qua mặt các nữ diễn viên khác, đẩy cửa đi vào.

Giang Phàm nhìn thấy Lâm An Ni, chỉ chỉ kịch bản dưới đài, "Mời diễn đoạn ngắn số bảy".

Lâm An Ni cầm lấy kịch bản nhìn trong chốc lát, nói: "Có thể bắt đầu rồi".

"Bắt đầu đi."

Lâm An Ni lộ ra một tia mỉm cười, "Ta nói Kỳ phi muội muội, lúc này ta gặp được ngoài ý muốn không phải là người nào đó trong cung này làm đi?"

Giang Phàm vung tay lên, "Dừng, không thông qua".

Lâm An Ni lập tức nổi giận, "Anh nói cái gì? Tại sao lại không thông qua? Trên kịch bản này không phải viết như vậy sao? Mỉm cười nói, mới vừa rồi tôi xác thật là mỉm cười, không phải sao?"

Kiều Na ở bên cạnh nhíu mày, cô nhận ra người phụ nữ này chính là Lâm An Ni, nhưng kỹ thuật diễn này của cô ta thật sự... Trước kia xem phim của cô ta với Giang Phàm trên TV, Kiều Na liền cảm thấy kỹ thuật diễn của cô ta nóng vội, tiếp không được Giang Phàm diễn, hiện tại xem ra, quả nhiên là như thế này.

Đoạn diễn này là thuyền Kiều Ninh bị chìm, cũng may nàng có việc không có ngồi thuyền kia mới tránh được một kiếp. Xong việc, nàng điều tra phát hiện cung nữ của Kỳ Phi vừa lúc ấy cũng đang xuất cung liền hoài nghi là Kỳ phi động tay chân, vì thế chạy tới muốn trá nàng ta một trá.

Trên kịch bản, bối cảnh lời kịch viết đến rành mạch, ngay cả Kiều Na là người ngoài nghề cũng biết, trong phim Kiều Ninh cười cũng không phải đơn thuần mỉm cười mà là chứa rất nhiều thâm ý.

Đoạn lời kịch này có mấy diễn viên thử qua, kỹ thuật diễn đều mạnh hơn Lâm An Ni nhiều. Tuy nhiên Giang Phàm vẫn chưa hài lòng, anh cần phải tìm ra Kiều Hoàng Hậu tốt nhất trong cảm nhận của mình, thiếu một chút cảm giác cũng không được.

Kỹ thuật diễn của Lâm An Ni như vậy, so với diễn viên bên ngoài cũng không được, sao có thể để cô ta tới diễn.

Giang Phàm nói: "Nhân vật này thật sự không thích hợp cô, cô có thể nhìn thử tôi ghi hình, một chút cảm giác của Hoàng Hậu cũng không có, hơn nữa tôi cảm thấy khí chất của cô cũng không thích hợp, vẫn là phim thần tượng tương đối thích hợp với cô".

Lâm An Ni tùy tay kéo ghế dựa ở bên cạnh qua ngồi xuống, "Tôi mặc kệ, anh để tôi thử vai tôi cũng tới, cái nhân vật này nhất định tôi phải bắt được. Dù sao hiện tại anh cũng không có tìm được diễn viên thích hợp, tôi liền ở chỗ này xem, nếu anh tìm không thấy, vậy cần phải để tôi diễn".

Giang Phàm không đồng ý: "Cái dạng này của cô làm thế nào để diễn viên thử vai".

Lâm An Ni đứng lên, "Tôi đây ra phía sau, không cho người khác phát hiện tôi là được, dù sao tôi không đi, liền không đi".

Giang Phàm bất đắc dĩ, anh cũng không thể trực tiếp gọi bảo an đuổi người, chỉ có thể tùy tiện cô ta, để cô ta ngồi ở phòng bên cạnh, dặn dò cô ta, không cho phép ra quấy rối.

Thử vai gằng co cả ngày, lúc ăn cơm Giang Phàm cũng là để nhân viên công tác mua cơm hộp, người tới thử vai quá nhiều, một người tuy rằng chỉ dùng vài phút nhưng tính lên thời gian liền thật dài.

Kết quả tới buổi tối cũng không tuyển được diễn viên thích hợp, chỉ ở trong những người này định ra một nhân vật thích hợp diễn vai phi từ.

Lâm An Ni vô cùng đắc đi ra tùe phòng kế bên, cô ta ngồi một ngày, chính là vì chờ kết quả này.

"Xem đi, căn bản là không có người thích hợp. Cái nhân vật này chỉ có thể để cho tôi diễn."

Giang Phàm lắc đầu, "Tôi nói, cô không thích hợp".

Anh chuyển hướng sang Kiều Na, "Cô hỏi một chút cố vấn lịch sử của tôi, Đoan Ninh Hoàng Hậu là kiểu người gì, hình tượng này của cô có thể thông qua sao?"

Kiều Na không hiểu sao bị Giang Phàm hỏi, suy nghĩ, nói: "Không thích hợp. Hoàng Hậu có uy nghiêm của Hoàng Hậu, Lâm tiểu thư tuy rằng lớn lên đẹp, nhưng không phải cùng loại hình".

Lâm An Ni phát hỏa, "Một cố vấn nho nhỏ như cô dựa vào cái gì nói tôi? Được thì cô diễn đi. Phàm ca nói tôi cũng liền thôi, cô không xứng nói tôi không được".

Kiều Na vốn nói chuyện khách khách khí khí với cô ta, không nghĩ tới người này nói chuyện khó nghe như vậy, trong lòng lập tức khó chịu, hơn nữa Lâm An Ni này vẫn luôn ở đây khó xử Giang Phàm, Giang Phàm lại không tiện phát tác, cô liền dứt khoát rất không khách khí mà trả về một câu, "Tôi diễn cũng còn tốt hơn so với cô. Mấy diễn viên vừa rồi kia đều mạnh hơn cô nhiều, Phàm ca nói tổng thể cảm giác hơi kém, anh ấy là muốn tuyển ra một người chân chính thích hợp, cô không phải tới quấy rối sao?"

Lời này nói ra Giang Phàm cũng cảm thấy hả giận, không khỏi lộ ra một tia mỉm cười.

Lâm An Ni xem ở trong mắt, càng tức giận, "Được, vậy cô diễn thử đi. Nếu cô diễn tốt hơn tôi, tôi liền đi, lập tức liền đi, không bao giờ đề cập tới chuyện này".

Cô ta cũng không tin, tuy rằng kỹ thuật diễn của cô ta không thế nào tốt nhưng dù sao cũng là diễn viên chuyên nghiệp, một cố vấn nho nhỏ lại nghi ngờ kỹ thuật diễn của cô ta, cô ta đảo muốn xem, cố vấn này muốn như thế nào xong việc.

Kiều Na bị cô ta kích như vậy, không phục nói: "Diễn thì diễn, sợ cô không thành".

Giang Phàm nghe cô nói như vậy, trong đầu bỗng nhiên hiện ra bình luận của cư dân mạng anh thấy không lâu trước đây.

"Đó là nữ chính sao? Đẹp."

Đây là bình luận của cư dân mạng nào đó nói lúc Giang Phàm đăng ảnh chụp cảnh tượng phủ tướng quân lên weibo, bởi vì Kiều Na bị chụp ở trong ảnh khiến cho cư dân mạng bình luận sôi nổi. Lúc ấy trong lòng Giang Phàm liền có một loại cảm giác quái quái. Hiện tại ngẫm lại... Cái loại cảm giác này làm anh động tâm một cách khó hiểu...

Đây là cảm giác về Đoan Ninh Hoàng Hậu trong cảm nhận của anh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Ngôi sao mới

Edit & Beta: Song Ngọc.

Lâm An Ni còn đang kêu gào, "Được, được, cô liền diễn cho tôi xem, để Phàm ca nhìn thử. Đừng tưởng rằng diễn viên dễ dàng, cô cái người ngoài nghề này không biết như thế nào là mất mặt đi".

Kiều Na "Hừ" một tiếng, "Cô nói như vậy nói tôi lại không muốn diễn, cô để tôi diễn tôi liền diễn à? Cô lại không phải đạo diễn".

Lâm An Ni cực kỳ tức giận, từ lúc cô ta xuất đạo tới nay vẫn luôn rất thuận lợi, hơn nữa gia cảnh giàu có, chưa bao giờ chịu người khi dễ, càng không ai dám cùng cô ta cãi nhau như vậy, đối phương vẫn là một cố vấn lịch sử nho nhỏ, cô ta nơi nào chịu phục.

Nha đầu này trong chốc lát nói muốn diễn, trong chốc lát nói không cần diễn, căn bản không để ngôi sao lớn như cô ta vào mắt.

Kiều Na vốn không tính toán diễn, chỉ là muốn chọc tức Lâm An Ni này, ai bảo cô ta vẫn luôn ăn vạ nơi này, mặt dày mày dạn mà phải làm nữ chính, chọc Phàm ca không vui.

Lại nói, nhân vật Đoan Ninh Hoàng Hậu này nếu để cho một cô gái yêu lí yêu khí (thiếu hiểu biết, hành xử lớn lối), như Lâm An Ni diễn, Kiều Na cảm thấy mắt của mình nhất định sẽ mù rớt.

Giang Phàm ở bên cạnh nãy giờ không nói gì, bỗng nhiên mở miệng nói: "Na Na, em diễn thử xem".

Kiều Na sững sốt một chút, "Em?"

Mới vừa rồi cô chỉ là nói khí, cãi nhau với Lâm An Ni, Phàm ca đây là bị làm sao vậy (chỗ này cv là trừu cái gì phong, ý nói hành vi của Phàm ca bất thường, khó hiểu, kiểu động kinh), chẳng phân biệt địch ta?

"Đúng vậy, em, diễn" Giang Phàm ngắn gọn mà trả lời.

Lâm An Ni cười ha ha, "Xấu mặt đi? Phàm ca chính là đạo diễn, cố vấn như cô cũng phải nghe anh ấy, muốn cô diễn liền diễn đi, để tôi nhìn xem lúc diễn cô diễn tới là cái đức hạnh gì, thật sự là ném mặt về đến nhà".

Kiều Na không phục, trừng mắt liếc nhìn Lâm An Ni một cái, "Tôi diễn cũng tốt hơn cô".

Giang Phàm duỗi tay đưa kịch bản qua, "Muốn xem kịch bản không?"

Kiều Na lắc đầu, "Em đều ghi nhớ".

Lúc cô tiến vào liền thấy được kịch bản, tùy tiện xem xét vài lần liền nhớ kỹ toàn bộ, rốt cuộc khi viết kịch bản, tất cả những cái này đều vượt qua mục đích. Hơn nữa lúc thử vai nghe các diễn viên khác nhau đọc lời kịch một ngày đã sớm quen thuộc vào trong lòng, tiện tay ước lượng.

"Tôi liền diễn đoạn kia của cô" Kiều Na nổi giận nói.

Lâm An Ni cười càng lớn, "Được, chút nữa đem đoạn tôi diễn phát lại, chúng ta so sánh thật kỹ một lần".

Trong đầu Kiều Na niệm qua một lần lời kịch, tưởng tượng một chút ngữ cảnh khi nói chuyện, chậm rãi đem chính mình điều chỉnh đến trạng thái lúc mình là Hoàng hậu.

Ánh mắt cô chậm rãi biến lạnh, khóe miệng mang theo một tia ý cười, chậm rãi chuyển hướng Lâm An Ni, mỉm cười nói: "Ta nói Kỳ phi muội muội, lúc này ta gặp được ngoài ý muốn, không phải là người nào đó trong cung này làm đi?"

Lúc nói những lời này tuy rằng cô đang cười lại hoàn toàn làm cho người ta không thể cảm giác được một tia ấm áp, đối diện ánh mắt của cô bỗng nhiên Lâm An Ni có một loại cảm giác không rét mà run.

Ánh mắt Kiều Na quét một vòng trên mặt Lâm An Ni, khóe môi gợi lên một cái tươi cười mê người rồi lại âm lãnh, nói: "Bổn cung biết, Kỳ phi muội muội là người thiện lương như thế, đương nhiên không có khả năng làm vậy, cũng chỉ trách bên người bổn cung không có nha đầu trung tâm, có thể vì bổn cung bán mạng, thời điểm mấu chốt liền tìm không đến người dùng... Aizzz. Nhưng muội muội thật ra có cách dạy dỗ, không bằng... Đem nha đầu Tiêu Uyển bên người muội muội tặng cho tỷ tỷ đi? Tỷ tỷ thấy nàng ta rất có khả năng, thực sự vô cùng thích".

Bởi vì không có người tiếp lời kịch của Kiều Na, cô dừng một chút tiếp tục nói, "Muội muội là luyến tiếc sao? Không cần nhỏ mọn như vậy... Thật sự là luyến tiếc mà nói, như vậy đi, tỷ tỷ ta mượn dùng hai ngày, qua hai ngày ta lại đem nàng ta trả cho muội muội, như thế nào?"

Lâm An Ni bị cô nhìn có một loại cảm giác như rơi vào động băng, ánh mắt Kiều Na mang theo cảm giác áp bách cường đại, làm cô ta bất cứ lúc nào cũng muốn xoay người chạy trốn.

Kỹ thuật diễn này... Thật sự điên rồ.

Kiều Na nói xong lời kịch, phát hiện Giang Phàm cùng Lâm An Ni đều không nói.

Ngay cả trợ lý đứng ở một bên cũng ngơ ngác mà nhìn Kiều Na, vẫn không nhúc nhích.

"Làm sao vậy?" Kiều Na không thể hiểu được.

Lâm An Ni nửa ngày mới phản ứng lại, hung hăng mà trừng mắt liếc nhìn Kiều Na một cái, "Hừ, rõ ràng là xuất thân chính quy, ở trước mặt tôi giả tiểu bạch cái gì? Có ý nghĩa không? Giang Phàm, vốn dĩ anh tính toán nâng đỡ người mới này đúng hay không? Những cái trên weibo trước đó là cố ý làm trải đường đi? Đem mọi người làm khỉ chơi có ý nghĩa sao?"

Nói, cầm lấy túi xách để bên cạnh, cũng không quay đầu lại mà đi rồi.

Kiều Na khó hiểu, "Cô ta làm gì? Không gây chuyện với em nữa à?"

Giang Phàm ngẩn ra nửa ngày, bỗng nhiên nói: "Em... Chính là Đoan Ninh Hoàng hậu".

Kiều Na hoảng sợ, phản ứng đầu tiên là: Làm sao Giang Phàm biết?

Tuy nhiên suy nghĩ một chút, cô liền hiểu rõ, đây là Giang Phàm đang nói kỹ thuật diễn của cô tốt sao?

"Quá khen," Kiều Na cười cười, "Em... em cũng chỉ tùy tiện diễn, kỳ thật em cũng không biết diễn kịch".

Ở cổ đại cô gặp dịp thì chơi nhưng thật ra thực sở trường ở sân khấu trình diễn, lấy thân phận của cô tuyệt đối sẽ không làm. Vừa rồi chẳng qua là dùng cảm giác Đoan Ninh Hoàng hậu nguyên bản của cô nói vài câu lời kịch mà thôi, nếu thay đổi thành nhân vật khác, căn bản cô không biết nên nắm chắc như thế nào.

Giang Phàm chỉ là ngơ ngác mà nhìn Kiều Na, nửa ngày không biết nên nói lời gì.

Lúc nghe được truyền thuyết về Đoan Ninh Hoàng Hậu, Giang Phàm chỉ có năm tuổi, khi đó ấn tượng đối với cái truyền thuyết này vô cùng khắc sâu. Sau này lúc anh tính toán tự mình quay phim truyền hình, cái thứ nhất nghĩ đến chính là truyền thuyết lịch sử về Đoan Ninh Hoàng hậu.

Tuy rằng cái đề tài này thiên lạnh, tài liệu cũng không dễ tìm, Giang Phàm vẫn muốn tự tay làm lấy, đem bộ phim truyền hình này quay tốt. Ở trong cảm nhận của anh, vẫn luôn có một cái hình tượng Đoan Ninh Hoàng hậu mông lung, chỉ là chính anh cũng nói không nên lời đó là một loại cảm giác như thế nào.

Nhưng hiện tại, anh rốt cuộc tìm được cảm giác này rồi. Kiều Na cho anh cảm giác chính là Đoan Ninh Hoàng Hậu trong lòng anh suy nghĩ ngàn vạn lần.

Ngay cả lúc anh vừa mới bảo Kiều Na thử vai cũng chỉ là cảm thấy ngoại hình, khí chất của cô cùng Đoan Ninh Hoàng hậu có hơi tương tự, lại không nghĩ đến, thật sự cô có kỹ thuật diễn như vậy.

Không mang theo chút dấu vết biểu diễn nào, lời kịch liền mạch lưu loát, liền phảng phất như bản thân cô chính là Đoan Ninh Hoàng hậu, khi nói chuyện khí tràng cường đại, quả thực làm Giang Phàm đều cảm thấy không thể hô hấp.

Cô là làm sao làm được?

Đương nhiên, anh không biết, vị trước mắt này chính là Đoan Ninh Hoàng Hậu thật sự...

"Kiều tiểu thư" bỗng nhiên Giang Phàm đứng lên, rất nghiêm túc mà nói.

Kiều Na ngẩn ra một chút, từ lúc cô gặp được Giang Phàm tới nay, người này liền vẫn luôn không sao đứng đắn, cô chưa bao giờ gặp qua bộ dạng anh nghiêm túc như vậy. Hơn nữa cái xưng hô "Kiều tiểu thư" này giống như anh chưa kêu lên đi?

"Sao thế?"

"Hiện tại tôi chính thức mời em, biểu diễn nữ số một Đoan Ninh Hoàng hậu trong phim mới."

"Gì?"

Kiều Na hoài nghi chính mình nghe lầm, cô diễn vai nữ số một?

Vui đùa cái gì vậy? Cô lại không phải diễn viên. Nhiều diễn viên chuyên nghiệp như vậy anh không chọn, lại để thường dân như cô này diễn vai nữ số một?

Hơn nữa cô chưa từng nghĩ tới phải làm diễn viên nha.

"Mời em nghiêm túc mà suy xét một chút ý kiến của tôi, tôi vô cùng hy vọng em diễn nhân vật Kiều Ninh này, bởi vì tôi cảm thấy em vô cùng thích hợp" Giang Phàm rất nghiêm túc mà nói.

Trong lúc nhất thời Kiều Na không thể làm ra quyết định, đây cũng không phải một chuyện nhỏ.

"Em không cần phải trả lời ngay bây giờ," Giang Phàm nhìn thấy Kiều Na do dự, biết lựa chọn một cái ngành sản xuất cũng không phải quyết định có thể làm ra trong nháy mắt, "Nhưng tôi muốn xin em ngẫm lại thật kỹ, cảm giác khi biểu diễn vừa rồi... Em thích không?"

Kiều Na nghiêm túc mà nghĩ, cô không thể không thừa nhận, cái loại cảm giác này... Ít nhất cô không chán ghét.

Nhưng cô nhất thời có chút ngốc, giống như khi mới đi vào thời đại này.

Nếu đồng ý, cô biết cuộc sống của mình sẽ có thay đổi rất lớn. Bộ phim Giang Phàm định quay này ở trên mạng đã xào đến ồn ào huyên náo, độ chú ý cực cao, nếu cô diễn vai nữ số một, mặc dù không đại hồng đại tím (bỗng nhiên nổi tiếng), trở thành một ngôi sao mới trong giới giải trí cũng là điều tất nhiên.

Chuyện này có quan hệ đến con đường của cuộc sống về sau cô đi sẽ có hình dạng gì.

Từ Đại Yến Triều không hiểu được mà xuyên qua đến nơi đây, Kiều Na vốn là muốn điều tra rõ lúc cô xuyên qua xảy ra vấn đề gì, có thể nói tận lực xuyên trở về. Lúc ấy nghĩ chính là người trong cả gia đình đều trông cậy bản thân Hoàng Hậu này chống lưng, tuy nhiên lúc sau tra xét tài liệu lịch sử, người nhà của cô sau khi cô xuyên qua hình như sống cũng không tệ lắm.

Đối với Yến Hiếu Công, sau khi cô tới nơi này, vốn tưởng rằng chính mình sẽ rất tưởng niệm hắn, nhưng qua mấy ngày nay, Kiều Na phát hiện chính mình rất ít nhớ tới người này. Sau khi rời khỏi người này, cô cảm thấy chính mình trôi qua vô cùng nhẹ nhàng. Thậm chí nghĩ nếu có thể mà nói, muốn dùng thân phận Kiều Na này sống sót tiếp.

Tự do tự tại mà sống sót.

Ngày tháng Kiều Na ở Đại Yến Triều trôi qua không vui một chút nào. Cô không thể lựa chọn nơi mình sinh ra, không thể lựa chọn vận mệnh của mình. Từ khi năm tuổi, sau khi phụ thân tuyển định cô trở thành người cạnh tranh Hoàng hậu, sinh hoạt của cô liền vượt qua ở trong các loại học tập, mà những nội dung học tập này chỉ để tạo niềm vui cho một người đàn ông cô chưa bao giờ gặp qua.

Sau khi vào cung, một mình cô ở trong cung nơm nớp lo sợ mà tồn tại, trong sinh hoạt nơi chốn cẩn thận, một chút sai lầm cũng không dám, sợ bị người bắt lấy nhược điểm. Rốt cuộc sau lại trở thành Hoàng hậu, một người để trò chuyện tâm sự thật tốt bên người cũng không có, ngay cả cùng Yến Hiếu Công nói chuyện, cô cũng không thể muốn nói cái gì thì nói cái đó, một câu nói phải luôn tự cân nhắc, mãi mới có thể nói ra.

Phi tử của Yến Hiếu Công rất nhiều, mỗi tháng Kiều Na có thể ở cùng Yến Hiếu Công ba, bốn ngày, đã xem như nhiều. Phần lớn thời gian cô đều trôi qua một mình. Cô không thể thương tâm, không thể oán trách, còn phải làm ra bộ dáng hoà hợp, êm ấm với tất cả các tỷ muội.

Sau đó cô dần dần quen thuộc, cũng không cảm thấy có cái gì. Yến Hiếu Công qua đêm ở chỗ phi tử khác, tuy rằng cô không vui, nhưng trong lòng đã không còn cảm thấy ghen ghét, chỉ là có hơi thất vọng.

Hiện tại ngẫm lại, tình cảm của cô đối với ông chồng Hoàng Đế này có lẽ cũng không có sâu đậm như cô tưởng. Yến Hiếu Công đối đãi với cô xác thật không tồi, phong cô làm Hậu, vinh quan lục cung, nhưng cô không cho rằng đó là yêu, chỉ là bởi vì năng lực, gia thế, tâm cơ của cô chiến thắng tất cả phi tử, vị trí này là của cô. Nếu cô thua, Yến Hiếu Công cũng sẽ không chút do dự phong người thắng làm Hậu, cũng không phải không phải cô thì không được.

Tình cảm đối với triều đại Đại Yến này, cũng không có chấp nhất như cô tưởng lúc ban đầu. Cô đã không còn cảm thấy chính mình không thể không trở lại.

So với sinh hoạt tôn quý của Hoàng hậu cô càng cảm thấy sinh hoạt của Kiều Na tốt đẹp hơn nhiều.

Làm một thiếu nữ hiện đại, mặc dù gia cảnh bần hàn, cô vẫn như cũ có thể tự do lựa chọn nhân sinh của.

Cô có thể có được một người chồng chỉ yêu một mình cô, mặc dù người nọ hai bàn tay trắng nhưng lại có thể bên nhau cả đời, hứa hẹn không rời không bỏ.

Chế độ một vợ một chồng gì đó, quả thực là quá nhân tính hoá.

Hiện tại Kiều Na có thể lựa chọn sinh hoạt mình muốn, cô thích làm cái gì liền làm cái đó, chỉ cần cô không đi hại người thì không có người đến can thiệp. Muốn cùng ai làm bạn bè liền cùng người đó làm bạn bè, cô có thể trò chuyện thoải mái với bạn bè, nói hươu nói vượn đều có thể, đây đều là trước kia cô không dám tưởng tượng.

So với thân phận tôn quý, sinh hoạt hoa lệ, cô càng hướng tới phần tự do tự tại này.

Giang Phàm đứng ở bên người Kiều Na, lẳng lặng chờ đợi, anh biết quyết định này đối với Kiều Na mà nói ý nghĩa rằng cả đời này có khả năng sẽ hoàn toàn thay đổi.

Rốt cuộc Kiều Na mở miệng, "Em đồng ý".

Giang Phàm nhẹ nhàng thở ra, cảm thấy một cục đá lớn trong lòng rốt cuộc hạ xuống.

Anh vươn tay, "Hợp tác vui vẻ".

Kiều Na hơi hơi mỉm cười, vươn tay, cùng bắt tay Giang Phàm.

"Hợp tác vui vẻ".

.....

Buổi tối hôm nay, Kiều Na trở lại ký túc xá, trong lòng cảm thấy thực vui sướng.

Cô làm ra quyết định trở thành diễn viên, đồng thời cũng làm ra quyết định trở thành một thành viên của thời đại này.

Cô là Kiều Na, không còn là Đoan Ninh Hoàng hậu, cô có sinh hoạt của chính mình, cô sắp vì sinh hoạt tốt đẹp của tương lai mà nỗ lực phấn đấu.

Bỗng nhiên cảm thấy rất thích, thời đại có khả năng không giới hạn này.

.....

Bên kia, Giang Phàm mở di động ra, tìm ra một cái weibo cũ, nhấn vào chỗ trả lời.

Trả lời "Đó là nữ chính sao? Đẹp".——

"Đúng vậy, bạn rất có ánh mắt."

Chỉ trong nháy mắt, weibo liền bùng nổ.

Nữ chính chậm chạp chưa tuyển ra lại lấy một loại phương thức như vậy tuyên bố.

Ngay sau đó, Giang Phàm đã phát một weibo khác, "Tên của bộ phim mới đã được định, 《Đoan Ninh Hoàng hậu Truyện》, cảm ơn ủng hộ".

Cái tên này vô cùng đơn giản dễ hiểu, nhưng nó lấy cụm Đoan Ninh Hoàng hậu, liền đại biểu cho vai chính thứ nhất trong phim truyền hình là Đoan Ninh Hoàng hậu.

Nói cách khác, nam chính Giang Phàm cũng phải xếp sau cô.

Quả thực là dùng cả bộ phim tới nâng đỡ một người, hơn nữa người này vẫn là một người mới chưa biết tên.

Tất cả mọi người rất hiếu kì, người này có tài đức gì có cơ hội như vậy.

Đến ngay sau đó chính là các loại nghi ngờ.

"Có phải cô ấy tự mang đầu tư để tiến tổ hay không?"

"Quy tắc ngầm?"

"Cầu thịt người."

.....

Fan Club cả nước của Giang Phàm chuyển phát weibo của Giang Phàm không lâu sau đó, cũng bình luận: "Hoàng Hậu nương nương chi phục vụ bà chủ(?)".

Tiếp theo, Fan Club cả nước của Giang Phàm lại đăng một cái weibo dài, đem tất cả những việc làm như vậy trên tài khoản weibo của Kiều Na từ lúc bắt đầu đến hiện tại tập hợp lại một chút.

Fan của Giang Phàm hoàn toàn lấy Fan Club cả nước làm trung tâm, sau khi các fan của Giang Phàm nghiêm túc hiểu rõ tình huống, đại bộ phận người đều thực thống nhất mà đứng về phía Kiều Na.

"Muội tử rất đáng yêu, thì ra là học bá của đại học B. Thật lợi hại."

"Ngọt quá, bà chủ yêu Phàm ca như vậy, làm sao Phàm nhân có thể không ủng hộ."

"Người mới thì sao? Ai nói không cho người mới diễn nữ chính? Xxx kia không phải cũng là thân phận người mới diễn vai nữ chính sao?"

"Lúc bà chủ đóng phim nhất định phải chiếu cố tốt Phàm ca nhà chúng ta... Còn có mặt nạ khi nào giao hàng nha? Tôi đặt mười phần đó."

.....

Trên weibo, người ủng hộ, người phản đối đều rất nhiều, hai bên tranh luận không ngừng, cả một đêm cũng không ngừng nghỉ.

Mà Giang Phàm bên này, đêm nay cũng không bình tĩnh.

Mấy cái nhà đầu tư lục tục gọi điện thoại tới, chỉ trích anh tự mình để người mới diễn nữ chính. Trong điện thoại Giang Phàm theo chân bọn họ giải thích không rõ ràng lắm, dứt khoát để cho bọn họ cùng nhau đến nhà anh giáp mặt nói chuyện.

Không bao lâu nhóm nhà đầu tư liền tới, sau khi vào cửa thì không chút khách khí mà bắt đầu chỉ trích.

"Cậu cũng quá không xem trọng đầu tư chúng tôi. Dùng một nữ diễn viên mới, có đề tài gì nóng? Có thể mang đến bao nhiêu fan chú ý?"

"Đúng rồi, nếu phim này thất bại, cậu chịu trách nhiệm."

"Chúng tôi đầu tư cho cậu không phải để anh nuôi phụ nữ như vậy."

Không ít nhà đầu tư đề cử cho Giang Phàm những nữ diễn viên có quan hệ tốt với mình đều bị Giang Phàm cự tuyệt. Hiện tại để một người mới diễn làm sao bọn họ không giận?

Giang Phàm tâm bình khí hòa mà nghe bọn họ oán giận xong, sau đó nói: "Các vị, như vậy đi, tôi ở trên mạng khởi xướng một đợt bỏ phiếu, chúng ta cùng nhau chờ, lấy thời hạn là hai tiếng, nếu phiếu ủng hộ thấp hơn 80%, tôi thay đổi người".

Nhóm nhà đầu tư hai mặt nhìn nhau, một người mới, phiếu ủng hộ sao có thể cao hơn 80%?

Giang Phàm mở máy tính ra, tải lên một đoạn video, sau đó khởi xướng bỏ phiếu.

Video chính là Kiều Na biểu diễn lúc thử vai, anh cho người cắt nối biên tập ra, cũng cắt bỏ đoạn của Lâm An Ni, chỉ để lại màn ảnh Kiều Na biểu diễn.

Giang Phàm: Xem xong đoạn video này, hãy bỏ phiếu quyết định diễn viên này có tư cách diễn vai Đoan Ninh Hoàng hậu hay không, nhớ kỹ, nhất định phải xem video trước, nếu bỏ phiếu bừa bãi Phàm ca không khai sâm (开森: kai sen, tiếng Quảng Đông, đọc tựa như 开心: kai xin, nghĩa là hạnh phúc, vui vẻ, một cách nói dễ thương mà giới trẻ thích nói). Thời gian là hai tiếng.

Các cư dân mạng khắp nơi còn chưa ngủ lập tức click mở video, tin video truyền phát đạt tới trên hai vạn trong vòng năm phút đồng hồ.

Giang Phàm biết, mấy cái nhà đầu tư trước mặt anh đều có năng lực để thuỷ quân đem đầu phiếu áp xuống trong thời gian ngắn, cho nên anh không cho vài người này rời đi, để cho bọn họ cùng nhau chứng kiến kết quả bỏ phiếu.

Dưới weibo nháy mắt bắn ra vô số bình luận.

"Nằm sát, kỹ thuật diễn bùng nổ này".

"Diễn thật tốt. Em chọn ủng hộ, Phàm ca, em có ngoan không?"

"Thì ra giá trị nhan sắc của bà chủ cao như vậy. Quá đẹp mắt."

"Hắc chuyển phấn." (Chuyển từ ghét thành fan)

"Đây là người mới? Có kỹ thuật diễn cùng giá trị nhan sắc thế này sớm nên nổi tiếng đi?"

"Ánh mắt này của Phàm ca, bộ phim mới này không nổi không có đạo lý."

.....

Nhìn video, mấy nhà đầu tư không nói.

Ngay cả bọn họ không phải diễn viên chuyên nghiệp, nhưng kỹ thuật diễn tốt xấu vẫn là nhìn ra được.

Khi đối diện với ánh mắt của Kiều Na trong video, bọn họ không hẹn mà đều cùng có một loại cảm giác khiếp hoảng.

Loại khí tràng cường đại này, liền tính là một đường lão diễn viên cũng không thể thuyết minh đến hoàn mỹ như vậy.

Có hai cái nhà đầu tư yên lặng mà đứng lên, xoay người đi rồi.

Dư lại vài người ánh mắt trao đổi nhau một chút cũng lục tục mà đứng dậy rời đi.

Đáp án còn chưa đủ rõ ràng sao?

Hai tiếng sau số người bỏ phiếu đạt tới mười vạn, phiếu ủng hộ Kiều Na hơn 90%.

Giang Phàm kết thúc bỏ phiếu, phát một cái weibo: Thực lực là chứng minh tốt nhất, cảm ơn mọi người! Mong mọi người ủng hộ《Đoan Ninh Hoàng hậu Truyện》.

.....

Kiều Na nằm ở trên giường, động thái của trên weibo của Giang Phàm cô đều thấy được.

Phía dưới weibo của cô cũng nháo lên.

Fan của cô nháy mắt tăng hơn mười vạn, tốc độ tăng nhanh chóng, mỗi phút lên một trăm thậm chí một ngàn. Phía dưới những weibo có liên quan tới kiến thức lịch sử của cô đạt hơn vạn bình luận, hơn mười vạn lượt thích.

Thời gian mấy tiếng, từ bắt đầu chửi rủa, nghi ngờ, sau đó thành ủng hộ, cô nhìn ra được Giang Phàm đối với chuyện này thật sự rất dụng tâm.

Cô có thể thực yên tâm mà đem sự tình giao cho Giang Phàm, cô tin tưởng anh có thể xử lý tốt.

.....

Sáng sớm hôm sau, nhân dân cả nước đều biết, tin tức Kiều Na sắp đóng vai Đoan Ninh Hoàng Hậu này.

Diệp Thanh gọi điện thoại tới, kích động vô cùng, "Na Na. Mình nghe nói cậu phải đóng Đoan Ninh Hoàng hậu. A a a. Cậu quá tuyệt vời! Đêm qua mình đã muốn hỏi cậu, sợ quấy rầy cậu nghỉ ngơi, nhịn suốt một buổi tối, nghẹn chết mình".

"Được rồi, không có khoa trương như cậu nói đâu..."

"Ha ha, Na Na, cậu phải ký tên cho mình. Ký một trăm tờ. Mình muốn nói cho mọi người biết bạn cùng phòng của mình là ngôi sao."

Kiều Na hắc tuyến, "Được được được, ký tên cho cậu..."

"Mình có thể tới phim trường thăm ban không? Thật muốn đi nha!"

"Cái này mình phải hỏi đạo diễn... Chính là Phàm ca, công việc của cậu bận rộn như vậy, xác định có thời gian sao?"

Diệp Thanh nghĩ nghĩ, thở dài một hơi, "Ông chủ của mình không phải người..."

.....

Kiều Na mới vừa nói chuyện xong với Diệp Thanh xong liền có một cuộc điện thoại gọi tới, cô nhìn thoáng qua, mặt trên biểu hiện chính là "Em trai".

Cô cùng người nhà của nguyên chủ rất ít liên hệ, mấy ngày nay tới giờ cũng chỉ ngẫu nhiên gửi cái wechat nói cho bọn họ chính mình sống rất khá. Em trai học tập rất khẩn trương, căn bản không có thời gian nói chuyện phiếm, cha mẹ sẽ không dùng wechat, lại không nỡ gọi điện thoại, nói là tiền điện thoại đường dài rất đắt, ngay cả Kiều Na gọi điện thoại tới cũng nói không quá hai câu liền tắt.

Cha mẹ công tác vất vả, kiếm tiền cũng không nhiều lắm, ngày thường vô cùng tiết kiệm. Hơn nữa tính tình hai người này đều là mộc mạc, thành thật, không tốt nói chuyện, tuy rằng bọn họ quan tâm con gái nhưng sẽ không biểu đạt, chỉ biết hỏi cô có thiếu tiền hay không, cần trong nhà chuẩn bị chút tiền gửi hay không.

Em trai của Kiều Na tên là Kiều Kỳ, năm nay học lớp 12, sang năm liền phải thi đại học. Khi cậu ấy gọi điện thoại tới, giọng nói vô cùng hưng phấn, "Chị, em nghe nói chị được làm ngôi sao".

Kiều Na cười nói: "Đứa nhỏ này, như thế nào khoa trương giống như Diệp Thanh vậy?"

"Chị, chị quá tuyệt vời, về sau em có thể nói với bạn học chị của em là ngôi sao. Mấy ngày này em đang làm bài tập ở nhà, vẫn có bạn học nhận ra chị, nói với em, bọn họ hâm mộ đến chết. Hôm nay còn có... Còn có bạn học nữ tỏ tình với em đó."

Kiều Na không nghĩ tới trẻ em hiện tại thực tế như vậy, dặn dò một câu, "Học tập thật tốt, không cần bị chuyện của chị ảnh hưởng. Nếu thi không đậu đại học tốt, chị sẽ không nhận em, đứa em trai ngốc này."

"Biết rồi, chị gái thi Đại học B, em trai ít nhất cũng phải thi đậu Đại học B, không để mất mặt. Không cần chị nói, nếu em không thi đậu Đại học B hoặc là trường học tốt hơn, người xung quanh đều đến chê cười em."

"Còn tính hiểu chuyện, nghiêm túc học tập, không cần nghĩ tới cái khác."

"Biết biết, em đã từ chối bạn học nữ kia, em tìm bạn gái giá trị nhan sắc tốt xấu gì cũng không thể kém hơn chị, đúng không?"

"Tiểu tử thúi, chuyên tâm đọc sách, không suy nghĩ vớ vẩn nữa."

"Ừm, em đi đọc sách! Chị, em yêu chị, sao sao."

"..."

Kiều Na tắt điện thoại, hiện tại cô đã có sự nghiệp của chính mình, chỉ là còn chưa kiếm được tiền. Hương Cao Thuỷ Tinh mấy ngày nay đã có thể ra hàng hóa, chờ cô kiếm được số tiền thứ nhất, để cha mẹ nghỉ việc, ở nhà quá ngày lành, không cần lại đi ra ngoài làm việc vất vả.

Tuy hiện tại cô vẫn chưa có tiền nhưng rất nhanh sẽ có thực lực nuôi sống người một nhà. Cô chắc chắn sẽ phụng dưỡng cha mẹ thật tốt nhưng cô vẫn hy vọng Kiều Kỳ tự mình phấn đấu, không muốn em ấy trường thành thành một đứa nhỏ không tiền đồ, chỉ biết dựa vào chị gái.

Rốt cuộc Kiều Kỳ là đứa con trai duy nhất trong nhà, Kiều Na có thể giúp cậu, nhưng không thể đem cậu chiều hư.

Cô tắt một cuộc điện thoại, điện thoại liền lại vang lên, lúc này là Giang Phàm gọi tới.

"Đến nhà cổ đi, ngay bây giờ" Giang Phàm nói.

Kiều Na đã quen với bộ dạng Giang Phàm nói chuyện không đầu không đuôi, cũng không hỏi vì sao, liền đồng ý.

Lúc ra cửa, cô chặn xe taxi, ngày tháng về sau khẳng định sẽ càng ngày càng tốt, hiện tại cô đã không cần vất vả chen lấn trong tàu điện ngầm.

Chỉ là xe taxi rất khó đón, cô ngăn nửa giờ mới gọi được. Xem ra xe taxi cũng không phải thực phương tiện, Kiều Na cảm thấy nếu có thời gian, chính mình hẳn là đi thi cái bằng lái.

Đi vào nhà cổ, Kiều Na nhìn thấy hai người không quen biết.

"Đây là đồng sự trong tổ trang phục." Giang Phàm đơn giản mà giới thiệu một chút, "Hôm nay em thử trang phục một chút, đem ảnh tạo hình đăng lên trên mạng, cũng coi như là làm tuyên truyền."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Hình ảnh định trang*

Edit & Beta: Song Ngọc.

*Ảnh chụp sau khi diễn viên vào vai nhân vật. Là kết quả của mô tả và ý định của đạo diễn theo kịch bản. Trước khi phim bắt đầu quay, nhiếp ảnh gia sẽ hợp tác với bộ phận nghệ thuật, trang phục, ánh sáng để khám phá và nghiên cứu nhân vật. Sau đó chọn ra hình ảnh phù hợp nhất để làm cơ sở tạo hình cho nhân vật trong thời gian quay phim (Nguồn: Zhihu).

Các đồng nghiệp trong tổ đạo cụ còn đang bận rộn, nhìn thấy Kiều Na tới đều chào hỏi rất nhiệt tình. Bọn họ đã nghe nói việc Kiều Na sắp đóng vai Đoan Ninh Hoàng Hậu, đối với bọn họ mà nói, Kiều Na là bạn tốt, bạn tốt của mình sắp biểu diễn vai nữ số một, bọn họ bắt đầu làm đạo cụ càng nhiệt tình hơn.

"Quần áo này thật xinh đẹp!" anh Lục ở bên cạnh xen vào một câu, "Nhìn dáng vẻ không tiện nghi (không rẻ) đâu".

Chị Hoa phụ trách tổ trang phục cười nói: "Anh Lục thật là biết nhìn hàng, làm ra một bộ quần áo này tốn không dưới năm vạn đồng đâu. Hoa văn ở mặt trên này là được mười vị nghệ nhân thêu thủ công lên, hơn nữa anh xem, không phải thêu đơn tầng, để nhìn lập thể hơn, tổng cộng thêu tám tầng đó".

Cô gọi các đồng nghiệp cùng nhau đem quần áo bày ra, quả nhiên là lung linh rực rỡ, vô cùng hoa lệ.

Kiều Na khen: "Quá lợi hại! Hoa thức này cũng là phục chế lại đồ án trên Phượng bào của Đại Yến Triều, xem ra mọi người dụng tâm không ít đâu".

Chị Hoa dẫn dắt các tổ viên làm bộ quần áo này thực sự là phí vô số tâm huyết, cô ấy nghe Kiều Na có thể nói được hoa văn bên trên, lập tức có một loại cảm giác gặp được tri âm, "Kiều tiểu thư thật là biết hàng, chúng tôi nghiên cứu thật lâu mới thiết kế ra mẫu hoa văn này. Đã dựa theo kích cỡ của Kiều tiểu thư sửa qua, Kiều tiểu thư thử xem, quần áo này vừa người không?"

Kiều Na nói: "Kích cỡ rất vừa vặn, mọi người vất vả rồi".

Chị Hoa cười nói: "Không vất vả, Kiều tiểu thư theo tôi, chúng ta đi thử trang phục... Người của tổ hóa trang đã chờ ở bên trong, đợi chút tạo hình định trang xong, nhất định rất đẹp".

Cô ấy dẫn Kiều Na đi đến phòng hóa trang phía sau, đi hai bước lại quay đầu lại nói: "Trang phục của Phàm ca cũng rất đẹp, A Thu em đi lấy lại đây để Phàm ca nhìn thử, đợi Kiều tiểu thư tạo hình xong, lại để Phàm ca... Phàm ca không ngại chứ?"

Giang Phàm cười nói: "Xem ra vị Hoàng hậu nương nương này so với Hoàng đế tôi đây còn được sủng ái hơn... Được thôi, trẫm khoan hồng độ lượng, không ngại".

Chị Hoa bị anh chọc đến cười ha ha, dẫn Kiều Na tới phòng hóa trang. Giới thiệu một chút cho Kiều Na về chuyên viên trang điểm của cô, Tiểu Vũ.

"Xin chào Tiểu Vũ tiểu thư, làm phiền cô rồi." Kiều Na cười chào hỏi một cái.

Tiểu Vũ là một cô gái phương Nam rất thẹn thùng, mỉm cười đáp lại nói: "Chào cô, Kiều tiểu thư, có thể hợp tác cùng cô tôi cảm thấy rất vinh hạnh".

Kiều Na phải trang điểm trước mới có thể mặc quần áo, bởi vì quần áo quá mức quý trọng, lo lắng có đồ trang điểm rơi xuống sẽ làm bẩn đến.

Tiểu Vũ vô cùng chuyên nghiệp, để Kiều Na ngồi xuống liền bắt đầu dùng các loại dụng cụ trang điểm bôi lên mặt cô. Đa số những dụng cụ này Kiều Na đều không kêu tên được, ở cổ đại cô chưa gặp qua, nguyên chủ không am hiểu trang điểm, cũng không nhận biết mấy thứ này.

"Làn da của Kiều tiểu thư thật sự là quá tốt" Tiểu Vũ vừa trang điểm, vừa hâm mộ mà nói.

"Quá khen, Tiểu Vũ, da của cô cũng rất đẹp" Kiều Na nói, "Rất trắng, cảm giác rất tinh tế".

Cô nói cũng không phải khen tặng, cô thật sự cảm thấy như vậy. Làn da của Tiểu Vũ trắng nõn, một chút tì vết cũng không có.

Tiểu Vũ thở dài, "Cô đã quên tôi đang làm gì rồi à? Tôi chính là chuyên viên trang điểm, trên mặt tôi vốn có rất nhiều mụn, là tôi dùng đồ trang điểm để che lại, bởi vì kỹ thuật tương đối thuần thục nên Kiều tiểu thư không thấy mà thôi".

Kiều Na mở to hai mắt, "Phải không? Cô nói như vậy mới làm nghĩ tới, gần đây tôi đang làm một loại mặt nạ, hai ngày này hàng mẫu liền đến, lúc đó sẽ đưa cho cô thử xem".

"Phải không?" Tiểu Vũ cười cười, cô dùng qua vô số mặt nạ đều không có hiệu quả gì, cũng không tin tưởng sẽ có loại mặt nạ nào có thể chữa khỏi mụn của cô, chẳng qua Kiều Na là có ý tốt, cô thực lễ phép nói cảm ơn, "Vậy cảm ơn Kiều tiểu thư".

"Không cần khách khí." Kiều Na từ biểu tình của cô ấy là có thể nhìn ra, kỳ thật cô ấy không tin, cô cũng hoàn toàn không để ý. Mặt nạ dùng có tốt hay không là muốn xem hiệu quả, cô dùng miệng nói đương nhiên sẽ không ai tin cô.

Mấy ngày hôm trước nhà cung cấp phát wechat nói là đã sản xuất xong nhóm hàng đầu tiên, trong hai ngày này hàng mẫu liền có thể chuyển tới. Tất cả thủ tục đều đã làm đầy đủ hết, chỉ chờ giao hàng.

Tính lên, hẳn là Kiều Na có thể thu được hàng mẫu trước buổi tối hôm nay.

Tiểu Vũ một bên dùng cọ quét trên mặt Kiều Na, một bên nói chuyện phiếm cùng cô, "Kiều tiểu thư, cô thật là đẹp mắt, trước kia sao lại không thấy phim cô diễn vậy?"

Kiều Na nói: "Đây là lần đầu tiên tôi đóng phim, nếu có cái gì không hiểu, cô nhất định nói với tôi nha".

Tiểu Vũ gật đầu, "Được. Tính tình của Kiều tiểu thư thật tốt, trước kia tôi hoá trang cho những diễn viên đó tính tình đều rất lớn, không chú ý một chút liền sẽ bị mắng".

"Không thể nào?" Kiều Na có chút không thể tin được, "Kỹ thuật hoá trang của cô tốt như vậy, tôi rất thích. Đúng rồi, Tiểu Vũ, cô rảnh rỗi có thể dạy tôi một chút kiến thức trang điểm cơ bản không? Tôi muốn học".

Tiểu Vũ gật đầu, "Được, có rảnh tôi sẽ dạy cho cô".

Tạo hình Hoàng hậu của Kiều Na rất phức tạp, trừ bỏ trang điểm còn có kiểu tóc, trang sức, những cái này không phải một mình Tiểu Vũ có thể làm hết. Tiểu Vũ trang điểm khuôn mặt xong, để cho mấy đồng nghiệp lại đây giúp Kiều Na tạo kiểu tóc, thêm những việc linh tinh vụn vặt khác, tốn gần hai tiếng mới hoá trang xong.

Sau đó chị Hoa mang Kiều Na đi thay quần áo, một bước này thật ra nhanh hơn nhiều, sau khi mặc xong, chị Hoa lui ra phía sau hai bước, nhìn chằm chằm Kiều Na, tán thưởng nói: "Kiều tiểu thư cũng rất thích hợp bộ quần áo này, quả thực chính là vì cô lượng thân làm theo yêu cầu".

Trong phòng không có gương, Kiều Na không thấy tạo hình của mình, loại trang phục này cô cũng không xa lạ, mặc vào cũng không cảm thấy không tự nhiên. Nếu mặc chính là quần áo của Đoan Ninh Hoàng hậu, Kiều Na liền cảm thấy cảm giác của Đoan Ninh Hoàng hậu, thong thả mà trầm ổn đi về phía trước hai bước.

"Được rồi, đi studio đi."

Một phòng bên cạnh đã cải tạo thành studio, Kiều Na đi theo chị Hoa, nhìn thấy Giang Phàm đang ngồi ở đó chơi di động.

"Phàm ca, thế nào?" Chị Hoa nói giống như khoe ra.

Giang Phàm ngẩng đầu, ánh mắt đừng trên người Kiều Na liền không có thể dời đi.

Ở trong tưởng tượng ban đầu của anh, Kiều Na mặc vào trang phục của Đoan Ninh Hoàng hậu hẳn là rất đẹp, nhưng khi Kiều Na thật sự mặc vào, anh liền biết ý tưởng của anh đã được mượn.

Tạo hình này đâu chỉ là đẹp, quả thực là quá đẹp!

Trong mỹ lệ mang theo uy nghiêm, ưu nhã mà trang trọng, giơ tay nhấc chân mang theo khí tràng cường đại, quả thực làm anh hoài nghi là Đoan Ninh Hoàng hậu chuyển thế.

"Ngẩn người gì vậy?" Kiều Na đi đến phía trước bối cảnh, "Không phải muốn chụp ảnh sao? Phàm ca, tạo hình này của em có được không?"

"Tốt đến không thể tốt hơn" Giang Phàm gật đầu liên tục, "Ánh mắt của tôi sao lại tốt như vậy, sao lại tốt như vậy".

Chị Hoa ở bên cạnh lôi kéo góc áo Giang Phàm, "Phàm ca, anh nên hóa trang, đừng mãi nhìn Kiều tiểu thư người ta, đi thôi".

"Oh oh....." Giang Phàm phản ứng lại, "Cái kia, A Côn cậu chụp chân dung một mình Na Na trước, lát nữa tôi hóa trang xong lại đến chụp ảnh chung với cô ấy".

"Được rồi! Phàm ca yên tâm, nhất định đem ảnh chụp chụp đến xinh đẹp" Nhiếp ảnh gia A Côn xua xua tay với Giang Phàm, "Nhanh đi hoá trang đi, đừng làm cho Kiều tiểu thư người ta chờ quá lâu, bộ quần áo này mặc vào được rất vất vả".

"Được được, tôi đây đi ngay" Giang Phàm gật đầu, đi cùng chị Hoa.

Vài người vừa mới hóa trang cho Kiều Na chạy tới xem A Côn chụp ảnh, hóa trang cho Giang Phàm không cần bọn họ, nhàn rỗi không có việc gì liền tới đây nhìn xem "Tác phẩm" của chính mình ở trên màn ảnh có đẹp hay không.

A Côn rất nổi danh trong ngành, lúc này Giang Phàm mời nhân viên công tác dường như đều là đoàn đội chuyên nghiệp, có danh tiếng tốt đẹp trong ngành, có không ít người trước kia đã hợp tác qua, mấy năm trước A Côn từng giúp Giang Phàm chụp ảnh quảng cáo, hai người quan hệ còn rất không tồi.

Nhìn thấy ánh mắt Giang Phàm nhìn Kiều Na, có lẽ người khác cảm thấy chỉ là thưởng thức đơn thuần nhưng lấy A Côn, một nhiếp ảnh gia nhạy bén quan sát, anh ta cảm thấy có chút chỗ không giống nhau.

Nhưng mấy thứ này rất mơ hồ, A Côn cũng không thể khẳng định, thường ngày anh là người có đạo đức nghề nghiệp, cũng không nói thêm cái gì, xua xua tay với Kiều Na, "Kiều tiểu thư, chúng ta bắt đầu đi, hãy đứng ở giữa, đúng, mỉm cười một chút, tay đặt ở... Tốt lắm, tư thế này của cô rất tốt. Đừng nhúc nhích".

Trước đó, A Côn thiết kế mấy cái động tác là anh chuyên môn tra tìm tài liệu liên quan đến các cô gái quý tộc cổ đại, thiết kế mấy cái dáng vẻ phù hợp thân phận Hoàng hậu. Nhưng Kiều Na hoàn toàn không cần anh ta chỉ bảo, làm còn tốt hơn so với anh ta tưởng tượng, động tác của cô biểu hiện ra khí độ làm A Côn cảm giác chính là một Hoàng hậu chân chính nên có như vậy.

Anh ta cầm lấy camera, liền chụp mấy chục bức ảnh, lại bảo Kiều Na thay đổi vài cái tư thế, không bao lâu, liền chụp xong.

"Cùng Kiều tiểu thư hợp tác thật sự quá vui sướng." A Côn bỏ camera xuống, "Những tư thế, động tác này đều không cần tôi chỉ".

Kiều Na cười nói: "Quá khen, chúng tôi học lịch sử hiểu được một ít mà thôi, anh A Côn vất vả rồi".

A Côn nói: "Tôi không vất vả, cô mặc thành như vậy mới vất vả đó, mau ngồi xuống nghỉ một lát, tôi cho cô xem ảnh chụp".

Kiều Na thật sự mệt mỏi, thân quần áo này của cô ước chừng có bảy, tám tầng, mặc vào vô cùng nặng, cũng rất nóng, tuy rằng thời tiết mát mẻ, nhưng vẫn có chút cảm giác rầu rĩ.

A Côn mở camera ra, đem từng bức ảnh chụp mở lên, cùng thưởng thức với Kiều Na.

"Quá đẹp, quả thực không cần chỉnh sửa, trực tiếp là có thể đăng lên." A Côn tán thưởng nói, "Kiều tiểu thư rất thích hợp tạo hình này".

"Là anh A Côn chụp tốt." Kiều Na mỉm cười nói.

Hai người xem xong ảnh chụp, nhân viên công tác khác cũng chen qua xem, Kiều Na liền ngồi bên cạnh, vừa nói chuyện phiếm với nhân viên công tác vừa chờ Giang Phàm. Tạo hình của Giang Phàm tuy rằng tương đối đơn giản hơn nhiều nhưng cũng không phải không tốn thời gian.

"Kỳ thật giới giải trí có thể có tính tình tốt như Kiều tiểu thư không nhiều lắm," A Côn nói, "Phần lớn người còn chưa bắt đầu nổi liền khinh thường chúng tôi, những người công tác phía sau màn ảnh, Kiều tiểu thư quay xong bộ phim này nhất định sẽ rất nổi, nhưng có thể đối đãi hiền lành với người khác như vậy, thật sự không dễ dàng".

"Mọi người cùng nhau đóng phim, không cần khách khí như vậy," Kiều Na nói, "Mọi người kêu tôi Na Na là được, không cần kêu tôi là Kiều tiểu thư, tôi cũng gọi tên mọi người, mọi người không ngại đi?"

Mấy nhân viên công tác ngồi vây quần bên nhau đều vui vẻ, "Vậy là định rồi, về sau sẽ kêu tên của Kiều tiểu thư, Na Na... Tên này rất thường thấy, trong tổ hóa trang của chúng ta cũng có một người".

Kiều Na cười, "Là tiểu thư tạo mẫu tóc kia sao? Tôi thấy cô ấy còn nhỏ tuổi hơn tôi, nếu không chúng ta kêu cô ấy là Tiểu Na Na được không?"

"Được đó, ha ha".

"Chị Na Na, em không nhỏ đâu..." Tiểu Na Na cố ý xụ mặt, "Người ta chỉ là phát dục muộn. Hừ hừ... Tuy nhiên em thích".

Sinh hoạt của Kiều Na ở niên đại kia cấp bậc nghiêm ngặt, sau khi cô đi vào hiện đại lại phát hiện giữa người với người là bình đẳng. Cô cảm thấy đây mới là hình thái ở chung chính xác giữa người với người, tựa như lần đầu tiên Giang Phàm nhìn thấy cô, tuy rằng anh là ngôi sao, cô là sinh viên nghèo, lại không có biểu hiện ra một tia kiêu căng.

Lúc cô bần cùng nhất, trong lòng cũng không có nửa điểm tự ti, cũng không phải bởi vì cô đã từng là Hoàng hậu, mà là trong lòng cô cũng không cảm thấy chế độ cấp bậc là đúng. Trong lúc làm Hoàng hậu cô không thể thay đổi những điều này nhưng nếu có thể lựa chọn thì cô sẽ lựa chọn đối đãi mọi người bình đẳng.

Giang Phàm hoá trang trở về, mới vừa tiến vào studio liền nhìn thấy Kiều Na cùng nhóm nhân viên công tác cười nói, đã hoà mình.

Anh gãi gãi đầu, "Tôi không bỏ lỡ gì chứ? Không đúng... Tiểu từ A Côn cậu chụp xong rồi hả? Ở đây lười biếng là muốn bị trẫm kéo đi ra ngoài chém sao?"

A Côn nghe anh nói giỡn cũng dùng ngữ khí đùa giỡn nói: "Hồi Hoàng Thượng, tất cả đều xong, Hoàng Thượng lại đây xem ảnh chụp đi".

Kiều Na nhìn thấy Giang Phàm đã hóa trang xong, cảm thấy có một loại cảm giác thực kinh diễm.

Vốn dĩ cô cảm thấy dáng người, tướng mạo của Giang Phàm cùng Yến Hiếu Công có chút giống nhau, phương diện tạo hình chưa chắc sẽ giống. Chẳng qua cô tin tưởng kỹ thuật diễn của Giang Phàm là tuyệt đối có thể đền bù hết thảy.

Nhưng khi Giang Phàm mặc long bào bước ra, Kiều Na liền biết mình nghĩ sai rồi. Tuy rằng thân cao không cường tráng bằng Yến Hiếu Công, nhưng khí thế của Giang Phàm tuyệt đối chịu đựng được, quả thực chính khí thế của một vị hoàng đế chân chính.

Cô xem qua Giang Phàm đóng nhân vật khác, lúc anh đóng vai ăn trộm sợ hãi rụt rè, lấm la lấm lét; khi diễn tú tài tự cho là thanh cao, trong lòng rõ ràng lại không chắc chắn; diễn vai ác vẻ mặt thiếu tấu, làm người ta nhịn không được muốn đánh một cái lên đó. Hiện tại thay long bào đế vương, quả thực chính là một vị hoàng đế còn sống sờ sờ trước mặt cô.

Loại kỹ thuật diễn cường đại tùy thời thay đổi nhân vật này làm Kiều Na không thể không chịu phục.

Giang Phàm thấy Kiều Na đang nhìn mình, thực kiêu ngạo mà xoay một vòng tại chỗ, "Như thế nào? Ca đẹp trai đi?"

Kiều Na do dự một chút, "Phàm ca, anh... Vẫn là đừng xoay, có chút nương (娘, chỗ này không hiểu ý tác giả lắm, từ niáng này là từ để gọi mẹ, hay ý muốn nói ẻo lả ta □)..."

Giang Phàm: "..."

Nếu Giang Phàm đã định trang xong, A Côn liền dọn camera, tiếp tục chụp ảnh.

Trước tiên chính là Giang Phàm cùng Kiều Na chụp ảnh chung, A Côn bảo Giang Phàm cùng Kiều Na đứng chung một chỗ, chụp cận cảnh chính diện.

Giang Phàm nhìn Kiều Na đứng thẳng tắp, vẫy tay với cô, "Dựa vào gần tôi này".

Kiều Na lắc đầu, "Hoàng hậu sẽ không làm như vậy".

"Hoàng hậu còn sẽ không chụp ảnh đâu." Giang Phàm lôi kéo Kiều Na, "Không cần nghiêm túc như vậy, cười một cái".

Kiều Na bị anh chọc hơi hơi mỉm cười, bên kia A Côn nhanh chóng ấn chụp.

Lại thay đổi mấy cái tư thế, ảnh chung của hai người liền chụp xong. Giang Phàm nhìn ảnh chụp trong máy, vỗ tay nói: "Quá hoàn mỹ! Được rồi, Na Na em có thể đi tháo trang sức, vất vả rồi".

Anh cố ý chụp ảnh chung trước chính là muốn cho Kiều Na có thể tháo trang sức sớm một chút, rốt cuộc cổ trang mặc vào tuy rằng đẹp nhưng lại là rất khó chịu.

Kiều Na biết dụng ý của anh, không nghĩ tới anh thế nhưng cẩn thận như vậy, trong lòng không khỏi ấm áp, "Phàm ca cũng vất vả".

Cô đi theo chị Hoa trở lại hậu trường, đem quần áo đổi lại, tẩy lớp trang điểm trên mặt, cảm thấy toàn thân nhẹ nhàng ngay lập tức. Quả nhiên mặc quần áo hiện đại thoải mái hơn nhiều so với trang phục Đại Yến triều, thậm chí hiện tại cô có điểm không nghĩ ra, vì sao người cổ đại sẽ mặc quần áo khó mặc lại oi bức như vậy.

Cô đổi xong quần áo trở lại studio, Giang Phàm còn đang chụp ảnh, mấy cái nhân viên công tác nhàn rỗi vây quanh quan sát, trong đó đặc biệt là mấy cô gái nhỏ, xem đến nước miếng đều muốn chảy ra.

Kiều Na đi đến bên người Tiểu Na Na, đưa một miếng khăn giấy, "Lau nước miếng của em đi kìa".

Tiểu Na Na mặt đỏ lên, "Em nào có chảy nước miếng? Chị đây là bịa đặt, là phi báng".

"Được được được, chị bịa đặt, chị phi báng." Kiều Na kéo một cái ghế lại, ngồi ở bên cạnh Tiểu Na Na.

Giang Phàm đã sớm quen với việc chụp ảnh, các loại tư thế, dáng ngồi, chỉ cần A Côn nhắc nhở một câu lập tức có thể làm tốt, chụp rất nhanh. Không bao lâu, ảnh của anh cũng đã chụp xong.

Tranh thủ thời gian Giang Phàm trở về tháo trang sức, Kiều Na cùng một đám nhân viên công tác vây quanh A Côn xem ảnh chụp. A Côn tổng cộng chụp hơn ba trăm bức ảnh, mỗi một bức thoạt nhìn đều như là thêm hiệu ứng, vô cùng đẹp.

"Anh A Côn, gửi cho em một bức đi." Một nữ công nhân lôi kéo A Côn cánh tay.

A Côn nhún vai, "Thật ngại quá, ấn quy định những ảnh chụp này là không thể truyền ra ngoài, tuy nhiên anh nghĩ weibo của Phàm ca rất nhanh liền sẽ phát ra, đến lúc đó em có thể vào weibo của anh ấy nhìn xem".

Nữ công nhân có hơi mất mát nhưng cũng không có cách nào, rốt cuộc đây là quy định. Nhưng nghĩ đến rất nhanh là có thể nhìn thấy trên weibo của Giang Phàm, cô ấy lại vui vẻ lên.

Hơn phân nửa công nhân nữ của đoàn phim đều là fan Giang Phàm, đối với Giang Phàm mê vô cùng. Những ảnh chụp thật đẹp này của Giang Phàm tự nhiên là niềm yêu thích trong lòng các cô.

Giang Phàm tẩy trang trở lại rất nhanh, nói với công tác nhân viên: "Mọi người vất vả, công việc sáng hôm nay liền đến đây thôi, có chuyện vẫn là thông báo trong nhóm wechat, mọi người hãy lưu ý một chút".

Nhóm nhân viên công tác cùng trả lời một tiếng "Phàm ca vất vả", liền tản ra, từng người đi về.

Kiều Na không đi, cảnh bên nhà cổ còn chưa bố trí xong hoàn toàn, cô phải tiếp tục công việc.

Nếu làm chức lịch sử cố vấn này cô tự nhiên là muốn đem công việc hoàn thành, lúc trước sự kiện tuyển diễn viên làm chậm trễ chút thời gian, nhưng cũng không có ảnh hưởng đến tổng tiến độ.

Giang Phàm cùng A Côn đi chọn ảnh chụp, rời đi trước, Kiều Na vẫn luôn đợi cho nhân viên công tác tổ đạo cụ tan làm mới rời đi.

Buổi chiều kết thúc công việc trở lại trường học, Kiều Na nhìn thấy trên di động có hiện một cuộc gọi nhỡ, lúc làm việc cô không có lưu ý, liền gọi lại.

"Chào ngài, tôi là chuyển phát nhanh XX, ngài có bưu kiện, khi nào tiện tôi đưa qua cho ngài?"

Kiều Na nghĩ tới, hôm nay nhà xưởng đem hàng mẫu Hương Cao Thủy Tinh gửi lại đây, cô bận quá, lại thật sự quên việc này.

"Hiện tại tôi ở trường học, nếu tiện, bây giờ anh có thể đưa đến." Kiều Na nói.

"Vừa lúc tôi ở gần trường học của cô, cô đến cổng lớn trường học chờ, một lát thì tôi tới rồi." Người chuyển phát nhanh nói.

Vừa lúc Kiều Na ở cổng lớn, liền chờ tại chỗ, một lát sau, quả nhiên thấy nhân viên chuyển phát nhanh chạy tới. Cô lấy bưu kiện mới trở lại ký túc xá.

Bưu kiện rất nặng, Kiều Na mở ra, bên trong là một cái rương, trong rương chỉnh chỉnh tề tề bày mấy chục hộp Hương Cao Thuỷ Tinh. Mở hộp ra, bình nhỏ tinh xảo đặt bên trong là dùng pha lê để làm, thiết kế tỉ mỉ, bỗ dáng thoạt nhìn vô cùng cao lớn, mặt trên còn có logo thương hiệu đã đăng ký, những cái này đều là lúc trước cô mời người thiết kế tốt.

Cô mở ra một cái chai, một cổ thanh hương xông vào mũi. Lô hàng này cô chọn dùng đều là nguyên liệu hàng đầu, tất cả đều là cô tự mình mua sắm, máy móc gia công tinh tế, chuẩn xác, chất lượng so với lô hàng cô làm thủ công kia còn tốt hơn một ít.

Cô lập tức gọi điện thoại đến nhà máy sản xuất: "Lô hàng này rất tốt, có thể giao hàng".

Trước đó cô đã cung cấp tài khoản "huy động vốn từ cộng đồng" cho nhà sản xuất làm đóng gói trước, để cho bọn họ phụ trách giao hàng. Những hộ khách "huy động vốn từ cộng đồng" này đã sớm thanh toán tiền, Kiều Na muốn giao hàng cho họ trước.

Vì cảm tạ hộ khách ủng hộ "huy động vốn từ cộng đồng", Kiều Na đem số lượng lô hàng hoá "huy động vốn từ cộng đồng" này tăng lớn, ngoài ra còn đặt nhà máy sản xuất làm riêng một ít mẫu nhỏ đưa cho họ, có thể cho bọn họ tặng người dùng thử hoặc là thuận tiện mang theo khi đi du lịch. Đã cho bọn họ ưu đãi, cũng có thể làm cho bọn họ giúp đỡ tuyên truyền.

Trừ bỏ lô hàng "huy động vốn từ cộng đồng" kia, hàng dư lại còn rất nhiều, những sản phẩm này không có chất bảo quản, thời hạn sử dụng cũng chỉ hơn một tháng, cần phải nhanh chóng bán đi. Lúc trước Kiều Na có nghĩ đến, muốn thuê một nhà cửa hàng mặt tiền tới bán, nhưng hỏi một chút, một gian cửa hàng mặt tiền trên đường thành phố B phồn hoa, một tháng liền phải tốn trên dưới năm vạn, hơn nữa phải đặt cọc một năm tiền thuê nhà. Thêm vào trang hoàng, thuế thu nhập, tiền lương nhân viên bán hàng, căn bản không phải hiện tại Kiều Na có thể thừa nhận.

Cô từ bỏ cái ý tưởng này, sau khi sưu tập một ít tư liệu nghiên cứu, quyết định vẫn là bắt đầu từ cửa hàng online trước.

Mở một cửa hàng kỳ hạm* trên một trang web lớn chỉ cần giao mười vạn đồng tiền ký quỹ là được, hơn nữa shop online được tất cả mọi người trên thế giới xem, mỗi người đều có thể nhìn thấy, chỉ cần chất lượng sản phẩm tốt, danh tiếng truyền ra đi, doanh số tự nhiên sẽ được lên.

Ngay lúc sản xuất hàng hoá sản xuất Kiều Na liền tay chuyện vào chuyện này, phía trước ủy thác nhà máy sản xuất tìm nhân viên kỹ thuật liên quan giúp cô, mở cửa hàng online. Chỉ là chưa có hàng hóa, tuy rằng nhà máy sản xuất treo lên thương phẩm, nhưng chỉ là ở trạng thái "Dự bán".

Mấy ngày này Kiều Na vẫn luôn không có thời gian chú ý cửa hàng online của mình, cô mở điện thoại, nhìn thấy nhà máy sản xuất đã đem trạng thái "Dự bán" hủy bỏ, đổi thành trạng thái "Đang bán ra".

Phía dưới doanh số rất ít, rốt cuộc dường như chưa có người dùng qua, cũng không có mấy người nghe nói qua cái nhãn hiệu mới này, chỉ có số ít fan sờ qua tới, mua một ít.

Mấy ngày gần đây hộ khách "huy động vốn từ cộng đồng" hẳn là có thể nhận được sản phẩm rồi, chờ bọn họ dùng thủ, có danh tiếng của "huy động vốn từ cộng đồng" cô lại tuyên truyền một chút, hiệu quả sẽ càng tốt. Rốt cuộc chỉ dựa vào một mình cô nói chất lượng tốt, người khác cũng sẽ không tin tưởng. Suy xét đến thời hạn sử dụng sản phẩm, chuyện này cô phải nắm chắc.

Cô lướt weibo một chút, nhìn thấy Giang Phàm đã đem ảnh chụp định trang đăng lên rồi.

Giang Phàm: Đây là ảnh gốc! Đây là ảnh gốc! Đây là ảnh gốc! Chuyện quan trọng phải nói ba lần.

Chính diện là chín tấm hình anh đã chọn, thật sự là ảnh gốc, một chút dấu vết chỉnh sửa cũng không có, thậm chí một chữ đều không thêm.

Kiều Na click mở to tấm ảnh ra, lúc trước tuy rằng đã xem qua trong máy ảnh của A Côn, nhưng màn hình máy ảnh quá nhỏ, thấy không rõ chi tiết lắm. Lúc này ở trên di động phóng to ra xem, quả nhiên mỗi cái chi tiết đều xa hoa lộng lẫy, tinh xảo vô cùng.

Tuy rằng không có chỉnh sửa nhưng ảnh chụp thoạt nhìn vô cùng đẹp, kỹ thuật chụp ảnh của A Côn rất tốt, độ sáng vừa vặn tốt, hình ảnh nhu hòa, duy mĩ, nhìn không ra bất cứ tì vết gì.

Bình luận phía dưới đã sắp đến mười vạn.

"Phàm ca gạt người, cái này còn gọi là không chỉnh sửa?"

"Đẹp muốn chết. Thật sự không chỉnh sửa qua sao? Em có điểm không tin đâu."

"Tôi học Thiết kế Mỹ thuật, có thể phụ trách nhiệm mà nói, ảnh này thật sự không có chỉnh sửa, phóng to có thể nhìn đến chi tiết, thêm bộ lọc sẽ loại bỏ một ít hoa văn trên làn da nhưng những ảnh này đều thật rõ ràng, nghiêm túc xem là có thể nhìn thấy."

"Làm sao Phàm ca có thể đẹp như vậy. Bà chủ cũng rất đẹp!"

"Mặt thật xứng với nhau nha."

.....

Cũng có một ít bình luận ác ý chửi Kiều Na, Kiều Na lười đi để ý, dù sao bất luận cô làm như thế nào đều sẽ có một ít người không thích cô, cô cũng không yêu cầu mọi người phải ủng hộ.

Tác giả có lời muốn nói: Giang Phàm: Cư nhiên nói tôi có chút nương, hừ, không khai sâm (vui vẻ, đã nói ở chương trước ý)!

Kiều Na: Ai bảo anh xoay vòng vòng...

*旗舰店: QíJiàn Diàn: Cửa hàng kỳ hạm hay còn gọi là cửa hàng flagship: là những cửa hàng được các thương hiệu giao phó sứ mệnh truyền tải thông điệp của mình, không nhằm vào lợi nhuận mà quan trọng là phải truyền tải hình ảnh, thu hút sự chú ý vào thương hiệu, khẳng định đẳng cấp, giúp thương hiệu nổi bật so với các đối thủ (Nguồn: Google).

Ý trong bài chắc là Kiều Na mở cửa hàng bán sản phẩm chủ lực của mình để thu hút sự chú ý.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 21: Lại gặp soái ca (trai đẹp)

Edit & Beta: Song Ngọc.

Kiều Na cảm thấy mình là một thành viên trong đoàn phim cũng nên làm cái gì đó để tuyên truyền cho bộ phim《Đoan Ninh Hoàng hậu truyện》này. Chẳng qua lấy lực lượng của cô, có thể làm được không nhiều lắm, liền chia sẻ weibo của Giang Phàm một chút.

Cô tiện tay bỏ thêm một câu bình luận: Phàm ca thật tuyệt!

Cô chỉ chính là kỹ thuật diễn của Giang Phàm, mặc dù chỉ là một tấm ảnh chụp bằng phẳng nhưng Giang Phàm đã dùng kỹ thuật diễn mạnh mẽ của anh đem nhân vật đế vương này thuyết minh đến hoàn mỹ như thế, Kiều Na cảm thấy nếu để mình biểu diễn nhân vật khác chưa chắc cô có thể làm được đến như vậy.

Khi cô click mở weibo của mình, phát hiện fan đã tăng trưởng nhanh chóng đến hơn hai trăm vạn rồi.

Cô đoán rằng các fan này hẳn là bởi vì cô biểu diễn《Đoan Ninh Hoàng hậu truyện》mà chú ý cô, rốt cuộc đây là một bộ phim truyền hình rất có tiếng, trở thành nữ số một trong bộ phim này đương nhiên sẽ được mọi người khắp nơi chú ý.

Nhưng lướt xem bình luận của các fan dưới một cái weibo trước đó, cô phát hiện, trong đó thế nhưng có một bộ phận thật sự thành fan của cô.

"Yêu bà chủ. Fan trung thành của bà chủ đến báo cáo!"

"Cố lên bà chủ, fan cả đời."

.....

Số lượng weibo tương tự thật sự không ít, thậm chí có một ít fan đã đem nick name sửa thành tên có liên quan đến nick name của cô. Tương tự như tài khoản "Bảo bối của Kiều Na", "Cửa hàng Lẩu của bà chủ", "Nhóm hỗ trợ Kiều Na" của các fan đang ở dưới weibo của cô liều mạng nhấn lại, vừa thấy chính là bộ dạng fan trung thành.

Cô thực sự... Có fan riêng của chính mình?

Không lâu trước đây, cô vẫn là một sinh viên một nghèo hai trắng, đối mặt với hai áp lực nặng nề, luận văn tốt nghiệp cùng tìm công việc. Nhưng hiện tại, cô thực sự thành một người nổi tiếng nhỏ có đông đảo fan.

Bỗng nhiên cảm giác vận mệnh thật sự rất kỳ diệu, cô vĩnh viễn không biết ngay sau đó sẽ có kinh hỉ gì chờ chính mình.

Thời đại này quả nhiên là một cái thời đại thần kỳ, có vô hạn kỳ ngộ, vô hạn khả năng.

.....

Phim mới còn chưa khởi động máy, có rất nhiều công việc chuẩn bị đang tiến hành. Giang Phàm chụp ảnh tạo hình xong liền biến mất, vội vàng đủ loại công việc. Kiều Na không thể giúp được cái gì, cô chỉ có thể mỗi ngày đi nhà cổ, nghiêm túc hoàn thành công việc bố trí cảnh tượng.

Hai ngày sau, trên mục "huy động vốn từ cộng đồng" của Kiều Na liền có người sử dụng bình luận. Nhận xét nghiêng về phía trầm trồ khen ngợi. Nhận xét càng ngày càng nhiều, không đến một tuần, liền có hai phần ba người sử dụng tiến hành nhận xét.

"Vốn dĩ không ôm mong đợi gì, chỉ cảm thấy là mặt nạ bình thường. Lúc ấy là bởi vì tin tưởng Phàm ca mới mua, không nghĩ tới hiệu quả cực kỳ tốt. Dùng một lần, cảm thấy làn da thật bóng loáng, so với mặt nạ bình thường tốt hơn nhiều, chờ dùng xong lại đến mua thêm."

"Tốt hơn rất nhiều so với tưởng tượng, tôi mua một lọ năm ngàn tệ ở nước ngoài dùng cũng không tốt bằng cái này. Dùng mấy ngày, cảm thấy mụn ít đi, hiệu quả rất tốt. Ban đầu là nhìn thấy giới thiệu trên weibo của Phàm ca, tin Phàm ca quả nhiên không sai."

"Quá đáng tiếc, chỉ mua một lọ, cửa hàng kỳ hạm hiện tại đã tăng giá gấp đôi, sớm biết vậy mua thêm mấy bình."

"Phàm ca giúp tôi tiết kiệm năm trăm tệ. Cảm ơn Phàm ca. Vốn là muốn ủng hộ Phàm ca, thật sự không ngờ là phúc lợi nha."

"Tình yêu to lớn, về sau liền dùng cái này. Lúc "Huy động vốn từ cộng đồng" được lợi một nửa, kiếm lời rồi. Đáng tiếc về sau mua nữa thì đắt, hối hận không mua nhiều."

.....

Kiều Na rất đúng lúc mà chụp lại bình luận cùng địa chỉ web đăng lên weibo của mình, cũng đính kèm địa chỉ cửa hàng kỳ hạm lên mạng.

Kiều Na: Hàng mới đến rồi, số lượng có hạn, mua càng sớm càng tốt nha.

Sau khi weibo phát ra, lập tức có rất nhiều bình luận. Có ủng hộ, cũng có phản đối.

"Thuê người bình luận đi? Sao có thể? Đồ năm trăm tệ thì tốt thành cái dạng gì?"

"Dùng tốt, tôi đã dùng rồi, cảm ơn bà chủ. Làn da đẹp hơn nhiều."

"Dùng thật sự tốt sao? Nhãn hiệu không quen biết thật sự không sao dám dùng..."

"Lăng xê thương mại, không biết xấu hổ!"

"Nói thuê bình luận là bị ngốc sao? Không có tiền mới "huy động vốn từ cộng đồng". Bàn chải trả tiền chắc? Buồn cười."

.....

Tuy rằng còn tồn tại nghi ngờ, nhưng cùng ngày, doanh số của hàng kỳ hạm Hương Cao Thuỷ Tinh tăng mạnh thêm, có khách hàng quen của "huy động vốn từ cộng đồng", cũng có khách hàng nhìn bình luận mà ôm thái độ mua thử xem.

Chưa tới ba ngày, nhà máy sản xuất gửi thông báo đến, nói là hàng lưu trữ đã bán hết rồi. Trang web liên kết không thể không đổi về trạng thái "Dự bán" một lần nữa, nhà máy sản xuất hỗ trợ mướn một nhóm người, chuẩn bị đem lô hàng này đi giao.

Kiều Na không nghĩ tới lực lượng internet sẽ mạnh mẽ như thế, cô bảo nhà máy sản xuất mau chóng đem hàng hóa đi giao, không cần chậm trễ người sử dụng. Cô cũng không vội sản xuất nhóm hàng mới, chờ sau khi nhóm người dùng sử dụng xong, có càng nhiều đánh giá lại tiếp tục bán ra, hiệu quả sẽ càng tốt.

Cô tính toán một chút, bởi vì lô hàng này có các loại phí đóng gói, nhân công... trên thực tế mỗi hộp phí tổn đã trên dưới ba trăm tệ, ở cửa hàng kỳ hạm cô bán giá là một ngàn tệ, lợi nhuận sẽ cao một ít. Mà lô hàng "huy động vốn từ cộng đồng" kia, bởi vì bán giá tiện nghi, thật ra kiếm được cũng không nhiều lắm.

Tính tổng thể xuống dưới, lợi nhuận của lô hàng này khoảng trên dưới bảy mươi vạn. Chẳng qua giao dịch trên internet, thời gian quay vòng tài chính dài, cô muốn lấy được số tiền này phỏng chừng phải đợi thêm nửa tháng.

Cô cũng không sốt ruột, muốn buôn bán phải làm từ từ.

Hiệu suất làm việc của nhân viên tổ đạo cụ vô cùng cao, chỉ dùng hai mươi ngày liền hoàn thành đại bộ phận nội dung kiến tạo cảnh tượng nhà cổ, chỉ còn dư lại một ít chi tiết là kết thúc công việc. Cảnh tượng tiếp theo là hoàng cung, muốn quay phim ở thành điện ảnh (chỉ mấy phim trường), tiền thuê tương đối đắt. Giang Phàm tính toán quay xong cảnh tượng nhà cổ lại đi quay cảnh tượng hoàng cung, cho nên cảnh tượng hoàng cung cũng không cần lập tức bố trí.

Ngay lúc này tài chính của Kiều Na cũng tới, cô liền để nhà xưởng tiếp tục sản xuất.

Sản phẩm trong cửa hàng kỳ hạm trên mạnh đã có rất nhiều đánh giá, danh tiếng càng ngày càng tốt, tuy rằng là trạng thái "Dự bán" nhưng vẫn được không ít đơn đặt hàng. Xưởng đang gia tăng sản xuất, Kiều Na cảm thấy hợp tác cùng vài nhà máy sản xuất này thực không tồi, liền giao cho bọn họ xử lý.

Ông chủ nhà máy sản xuất làm ra tính toán riêng cho Kiều Na, cho rằng lấy tình huống hiện tại tới xem, cửa hàng kỳ hạm trên internet mỗi tháng lợi nhuận mấy chục vạn vẫn phải có, đối với việc tiếp tục hợp tác cùng Kiều Na ông tràn ngập tin tưởng.

Trong một lần trò chuyện, ông chủ ám chỉ thực hàm súc ý muốn mua đứt bí phương. Nhưng Kiều Na không ngốc, bán đứt bí phương thì được mấy đồng tiền đâu? Cô kiềm giữ phối phương này vẫn có thể luôn được đến lợi nhuận, trừ phi cô cùng đường, thiếu tiền cần dùng gấp mới có thể làm loại việc ngốc này, cũng ngay lập tức hàm súc mà cự tuyệt kiến nghị của đối phương.

Cửa hàng online dần dần có lợi nhuận, Kiều Na liền bắt đầu suy xét, cần mua xe cùng phòng ở hay không.

Cô muốn tiếp nhận cha mẹ nguyên chủ đến sống, để cho bọn họ không cần làm việc vất vả nữa, ở nhà quá ngày lành, cũng coi như hồi báo nguyên chủ một chút. Tuy nhiên cô hỏi thăm qua, ở thành phố B mua phòng ở có vị trí tốt một chút, không tới hai trăm mét vuông phải cần hơn ba trăm vạn, thêm trang hoàng chỉ sợ trên dưới bốn trăm vạn.

Nhiều tiền như vậy không phải trong chốc lát là cô có thể kiếm ra được, ngay cả khi lợi nhuận của cửa hàng online khả quan, nhưng một cái phòng ở cũng cần gần một năm lợi nhuận. Hơn nữa cô còn cần vốn lưu động, muốn lấy ra nhiều tiền như vậy phỏng chừng là mấy năm sau.

Nhưng cô cũng không muốn để cho cha mẹ phải làm việc thêm mấy năm, cô có rất nhiều thời gian chờ, nhưng lão nhân gia tuổi tác càng lúc càng lớn, thân thể càng ngày càng không tốt, cô muốn nhanh chóng giải quyết chuyện này.

Cô nhờ bên địa ốc tư vấn một chút, phát hiện xã hội hiện đại có một loại phương thức mua phòng rất thần kỳ —— trả tiền mua phòng theo phân kỳ (trả góp).

Chỉ cần thanh toán trước một phần là có thể nhận được phòng ở, loại phương thức mua bán mới lạ này ở cổ đại Kiều Na chưa nghe qua. Cô hỏi thăm qua, thanh toán trước thấp nhất là tầm năm mươi vạn, cô nỗ lực mấy tháng, hẳn là có thể thanh toán tiền được.

Nói như vậy, mấy tháng sau cô liền có thể dùng phương thức trả tiền theo kỳ hạn mua một cái phòng ở, để cha mẹ dọn đến thành phố B sống. Khoản vay mua nhà lúc sau lại chậm rãi trả là được, hiện tại cô thu vào có bảo đảm, không lo vấn đề không giải quyết được.

Đến nỗi xe, Kiều Na cảm thấy cần giải quyết trước tiên. Cô phát hiện ở trong một cái thành thị, không có xe là vô cùng không có phương tiện. Thành phố B thật sự quá lớn, hơn nữa các công cụ giao thông công cộng đều rất chen chúc. Xe taxi thường xuyên bắt không được, còn xe buýt lại phải chờ nửa ngày cũng không tới một chiếc, có khi tới cũng không thể chen lên, tàu điện ngầm cũng rất chật, đặc biệt là ga tàu điện ngầm ít, không phải bất kỳ ở gần nơi nào cũng có thể tìm được tàu điện ngầm.

Muốn mua xe nhất định phải thi bằng lái, Kiều Na hỏi Giang Phàm, qua mấy ngày liền phải khởi động máy, sẽ có suất diễn hai tháng là cảnh tượng phủ tướng quân ở nhà cổ. Cô liền dứt khoát báo danh trường dạy lái xe cách nhà cổ không xa, tính toán tranh thủ thời gian hai tháng này thi cái bằng lái.

Đóng phim thường xuyên phải đợi, có đôi khi chờ một tuồng kịch liền phải hết ngày. Kiều Na tính toán lợi dụng thời gian chờ đi tập lái xe, mau chóng thi cái bằng lái trở về.

Anh Lục nghe nói Kiều Na muốn báo danh, cười đến miệng đều không khép được, "Na Na, em muốn báo danh thi bằng lái? Hai tháng thì? Em biết thi bằng lái có bao nhiêu khó không?"

Kiều Na không hiểu ra sao, "Không biết... Em tra xét tư liệu, không phải có bốn chủ đề sao? Thi hết không phải được à?"

Anh Lục hoảng đầu, "Chủ đề thứ nhất cũng liền thôi, không có gì khó khăn, chỉ cần xem thật kỹ là có thể qua, nhưng là chủ đề thứ hai... Quả thực quá biến thái, lúc anh thi phải thi ba lần mới thông qua. Aizzz, anh một đồng tuổi như vậy, bị một người huấn luyện trẻ tuổi mắng thành cẩu (chó á, đề cẩu cho sang □)... Còn không dám nói nhiều một câu, ngẫm lại đoạn thời gian thi bằng lái kia, quả thực là ác mộng".

Kiều Na nghe anh nói có chút khó hiểu, lúc cô nhìn Giang Phàm lái xe cảm thấy không có gì khó khăn mà, thi cái bằng lái như thế nào sẽ khó như vậy?

Anh Lục tiếp tục nói: "Thi xong chủ đề thứ hai còn có chủ đề biến thái thứ ba, sai một chút nhất định phải chết. Tuy nhiên anh cảm thấy chủ đề thứ ba nhưng thật ra đơn giản hơn chủ đề thứ hai một chút. Tóm lại là cuộc thi rất biến thái, ai thi mới biết".

Tính tình Kiều Na vốn chính là loại không sợ khó khăn, thích khiêu chiến khó khăn này, nghe anh Lục nói như vậy, ngược lại bốc cháy lên ý chí chiến đấu của cô, "Người khác đều có thể thi qua, em tin tưởng em nỗ lực một phen cũng có thể thi qua".

Cùng ngày cô liền đi báo danh, sau khi giao phí cô nhận được một quyển sách, là giải thích chi tiết về chủ đề thứ nhất. Đề mục bên trong cũng không phức tạp, cô nhìn một lần liền ghi nhớ toàn bộ trong đầu.

Chủ đề thứ nhất toàn bộ đều là câu hỏi trắc nghiệm cùng câu hỏi phán đoán, tương đối dễ nhớ. Sau vài ngày báo danh, trường dạy lái xe thông báo cô đi làm kiểm tra sức khoẻ.

Trung tâm kiểm tra sức khỏe cũng ở thành phố B, nhưng trường dạy lái xe vì tiện cho quản lý đã để các học viên tập hợp trước trường, sau đó huấn luyện viên lái xe dẫn bọn họ cùng đi.

Kiều Na dựa theo thời gian trường dạy lái xe thông báo, sáng sớm liền đến trường.

Cô tới tương đối sớm, chỉ có vài học viên trình diện. Ban đầu cô có chút lo lắng sẽ có người nhận ra mình, cố ý mặc quần áo phong cách vận động to rộng, đầu đội mũ lưỡi trai, làm cho mình trông khác với ảnh trên internet.

Tuy nhiên sự thật chứng minh, ý tưởng của cô là dư thừa. Rốt cuộc fan của cô ở trên mạng cũng chỉ hai trăm vạn người, hơn nữa phần lớn là người qua đường, cũng sẽ không chú ý nhiều tới cô, không giống như Giang Phàm, cả nước khắp nơi đều là fan trung thành.

Cho nên lúc cô tiến vào trường dạy lái xe, hoàn toàn không có người nhận ra cô. Kiều Na thả lỏng xuống, huấn luyện viên rất nhanh liền tới, đếm đếm số người, nhíu mày nói: "Thiếu một người".

Huấn luyện viên này vẫn là tương đối phụ trách nhiệm, sau khi điểm danh lập tức lấy di động ra, dựa theo số điện thoại học viên đăng ký gọi đi.

"Trịnh Từ Lâm, chừng nào thì anh có thể tới? Chúng tôi nhiều người như vậy chỉ chờ một mình anh." Huấn luyện viên dùng một loại khẩu khí mang theo mười phần uy nghiêm nói, "Thời gian ước định đã qua hai phút, anh lại không tới chúng tôi liền đi, anh chờ lần tiếp theo đi".

Đang nói, cổng trường dạy lái xe có một bóng người chạy tới, vừa chạy vừa kêu, "Thực xin lỗi... Tôi đã tới chậm".

Kiều Na nhìn về phía người kia, tức khắc trước mắt sáng ngời.

Người này, cư nhiên là người cô quen.

Trịnh Từ Lâm chạy đến bên người huấn luyện viên, khom người xin lỗi, "Thật ngại quá, trong tiệm có chút... Có chút việc gấp... Để mọi người đợi lâu".

Huấn luyện viên gật đầu, "Lần sau lại đến trễ sẽ không đợi anh nữa".

Trịnh Từ Lâm vội gật đầu, "Tôi biết, lần sau sẽ không đến muộn nữa".

Huấn luyện viên đi chỉ huy mấy người điều khiển xe lái xe lại đây, bởi vì số người tương đối nhiều nên chia thành năm chiếc xe.

Kiều Na tiến lên một bước, cười tùm tìm nhìn Trịnh Từ Lâm, "Ông chủ, còn nhớ tôi không?"

Trịnh Từ Lâm quay đầu lại, vẻ mặt mê mang, "Cô là..."

Anh ta nghĩ nghĩ, cười nói: "Khách nhân tới tiệm của tôi quá nhiều, xin lỗi tôi nhớ không được đầy đủ".

Kiều Na nói: "Tôi tên là Kiều Na, đi ăn cơm ở tiệm của anh một lần, anh không nhớ rõ cũng bình thường, chẳng qua tôi là nhớ rõ anh".

Cô đương nhiên nhớ rõ, đây là ông chủ tiệm lẩu đẹp trai làm cô vô cùng kinh diễm lúc đó.

Trịnh Từ Lâm bỗng nhiên nghĩ tới, tựa hồ là có một khách nữ như vậy, cho anh ta ấn tượng còn khắc rất sâu. Anh ta nhớ rõ lúc ấy bồi ở bên người cô chính là ngôi sao lớn Giang Phàm, trong tiệm của anh ta thường xuyên có ngôi sao lui tới, cũng không cảm thấy có cái gì. Nhóm người phục vụ cũng quen, sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn.

Lúc ấy cô gái này mang bộ dáng vẻ mặt ngốc manh, còn tìm anh ta muốn số wechat... Bởi vì cô gái này lớn lên khá xinh đẹp, anh ta nhìn nhiều hai mắt, vẫn là có chút ấn tượng.

Trịnh Từ Lâm cười, "Tôi nhớ rõ, cô là cô gái bên người ngôi sao lớn Giang Phàm kia. Ở chỗ này gặp được cô thật vui, cô cũng tới thi bằng lái sao?"

Những lời này là thật vô nghĩa, không thi bằng lái sao sẽ đến nơi này? Chẳng qua ở chung giữa người với người vô nghĩa sẽ luôn là chiếm một bộ phận rất lớn. Kiều Na cũng liền dùng một câu vô nghĩa trả lời, "Đúng vậy, anh cũng thi bằng lái đi?"

"Đúng vậy, tôi ngày thường bận quá, vẫn luôn không rút ra thời gian được, lúc trước báo một lần, thi xong chủ đề thứ nhất liền bỏ đó, thời hạn kết quả có tác dụng đã qua, còn phải thi lại." Trịnh Từ Lâm nói.

Kiều Na thích cùng anh chàng đẹp trai nói chuyện phiếm, tuy rằng chưa chắc ôm mục đích gì nhưng ít ra là cảnh đẹp ý vui.

Đang nói, huấn luyện viên vẫy tay gọi bọn họ lên xe, tất cả xe đều là loại xa taxi bảy chỗ, Trịnh Từ Lâm thực thân sĩ mà giúp Kiều Na mở cửa xe, để cô lên xe trước, chính mình mới lên xe ngồi bên cạnh cô.

Trên đường nhàm chán, hai người liền bắt đầu nói chuyện phiếm.

Trịnh Từ Lâm hỏi, "Cô ở gần đây sao? Phần lớn người thi bằng lái người ở đây sống cách nơi này không xa".

Kiều Na gật đầu, "Sắp tới sẽ làm một ít công việc ở gần đây".

Chuyện của đoàn phim còn chưa công bố ra ngoài, cô cần phải bảo mật, không thể tùy tiện tiết lộ cho người bên ngoài.

Mắt của cô quét một vòng trên mặt ông chủ, càng thêm cảm thấy lão bản này đẹp trai khó chắn, nhịn không được lại hỏi, "Tôi có thể thêm wechat của anh không?"

Trịnh Từ Lâm gật đầu, "Được nha".

Anh ta lấy ra di động, mở wechat ra để Kiều Na quét một chút, thêm bạn tốt lẫn nhau.

Dọc theo đường đi có trai đẹp làm bạn, Kiều Na rất là vui vẻ. Vốn đĩ xếp hàng kiểm tra sức khoẻ là một chuyện thực phiền người cũng có vẻ không có nhàm chán như vậy.

Lúc trở về, Trịnh Từ Lâm cho Kiều Na mấy tấm phiếu ưu đãi để về sau cô đến của hàng lẩu của anh ta ăn lẩu có thể được giảm giá 30%.

"Ông chủ như anh quá tốt rồi." Kiều Na nói, lại sinh ra ý tưởng được một tấc lại muốn thêm một thước, "Cùng nhau chụp một tấm đi."

Trịnh Từ Lâm sừng sốt một chút, gật đầu nói, "Được."

Bạn bè chụp ảnh chung với nhau là chuyện rất bình thường, anh ta cùng Kiều Na hàn huyên một đường, cảm thấy thật sự vui sướng, đã đem cô trở thành bạn bè, đương nhiên sẽ không cự tuyệt yêu cầu này.

Kiều Na đứng ở bên người Trịnh Từ Lâm, lấy ra di động, chụp được một tấm ảnh chung, ngay sau đó thực tự nhiên mà truyền tới hội bạn bè, còn viết đoạn chữ thuyết minh: Khi thi bằng lái khi gặp được ông chủ. Thật trùng hợp.

Nguyên chủ là không có thói quen đăng ảnh chụp trong hội bạn bè, nhưng từ sau khi Kiều Na bị Diệp Thanh dạy dỗ, cảm thấy rất có ý nghĩa, thường xuyên ở trong giới bạn bè phát mấy tấm ảnh chụp, viết cái tâm sự gì đó. Rốt cuộc trong hội đều là bạn bè cùng người nhà, cũng không công khai giống như weibo, phát cái ảnh chụp bình luận, thích qua lại cũng là phương thức kéo gần khoảng cách bạn bè.

Cảnh ở nhà cổ đã hoàn thành, không còn chỗ nào cần Kiều Na hỗ trợ, cô kiểm tra sức khoẻ xong cũng không có lại trở lại nhà cổ. Trước đó cô hẹn Diệp Thanh hôm nay cùng nhau đi dạo phố mua quần áo, vừa lúc Diệp Thanh có nửa ngày rãnh rỗi. Lúc này Diệp Thanh hẳn là tan tầm, Kiều Na kêu xe taxi, đến chỗ trung tâm mua sắm đã hẹn với Diệp Thanh trước.

Ngày mai là nghi thức khởi động máy của đoàn phim, liền cử hành nhà cổ, đến lúc đó sẽ có rất nhiều phóng viên lại phỏng vấn. Trước đks Giang Phàm đã cùng Kiều Na nói qua, để cô chuẩn bị thật tốt, anh muốn chính thức đem cô giới thiệu cho phóng viên nhận biết.

Kiều Na cũng không có cái gì để chuẩn bị, chỉ là bởi vì Giang Phàm đã giao đãi, khi cô đi tham gia nghi thức khởi động máy không thể mặc quần áo quá tùy tiện, quần áo mua trên via hè là tuyệt đối không thể. Giang Phàm vốn đĩ tính toán để lão Hà mua cho Kiều Na vài món quần áo nhưng Kiều Na cự tuyệt. Kiểu dáng quần áo cô vẫn muốn tự mình chọn lựa, nói như vậy mua quần áo mình thích mặc vào cũng vui vẻ. Lại nói, cô cũng không muốn cho Giang Phàm thêm phiền toái.

Kiều Na lật xem quần áo của mình một chút, nguyên chủ lưu lại đều là quần áo giá rẻ, mấy chục tệ một bộ, tuy rằng kiểu dáng cũng còn được nhưng vải dệt quá kém, ngày thường cô mặc cũng không có gì nhưng trường hợp nghi thức khởi động máy quan trọng như vậy, mặc quần áo thế này thực sự sẽ làm Giang Phàm không có mặt mũi.

Tuy rằng cô cũng rõ ràng nội hàm của một người không thể chỉ quyết định bằng một bộ quần áo nhưng ăn mặc chú ý một chút cũng là tôn trọng tác phẩm, tôn trọng người xem. Kiều Na trước kia không có tiền còn chưa tính, hiện tại trong tay có một ít tiền cũng không cần cố tình ăn mặc đơn giản như vậy.

Lúc tới trung tâm mua sắm, Diệp Thanh còn chưa tới, Kiều Na liền chờ ở tại chỗ trong chốc lát, cũng không chờ bao lâu, liền nhìn thấy Diệp Thanh từ trên xe taxi đậu ở ven đường bước xuống, hướng cô vẫy tay.

Kiều Na đi tới đón, vừa định nói cái gì đó, liền nhìn thấy Diệp Thanh lấy ra di động, chỉ vào một tấm hình trên điện thoại, "Đây là ai thế?"

Cô nói chính là bức ảnh Kiều Na vừa mới đăng kia, Kiều Na nhìn thoáng qua, "Bạn học ở trường dạy lái xe, có phải rất tuấn tú hay không?"

Diệp Thanh thực khoa trương mà há to miệng, "Vậy cũng gọi... Đẹp trai? Na Na mắt của cậu không có việc gì đi? Nếu không chúng ta đi tới khoa mắt?"

Kiều Na đấm Diệp Thanh một quyền, "Được, đừng tổn hại, người khác vẫn là rất không tồi, còn tặng mình phiếu ưu đãi của cửa hàng lẩu".

Kiều Na cũng biết thẩm mỹ của mình ở thời đại này có chút kỳ lạ, nhưng loại thẩm mỹ này rất khó thay đổi, cô cũng không có cách nào. Nhìn đến anh chàng đẹp trai sẽ cảm thấy đẹp mắt, muốn nói thêm vài câu là chuyện rất bình thường đi...

Diệp Thanh nói: "Phàm ca bình luận, cậu chưa nhìn thấy sao?"

Cô thêm số wechat của Giang Phàm cùng Kiều Na, có thể nhìn thấy bình luận giữa hai người, vừa mới ở trên xe nhàm chán lướt một hội bạn bè liền thấy được Giang Phàm bình luận cho Kiều Na.

Vừa rồi Kiều Na không có xem di động, nghe Diệp Thanh nói như vậy, liền mở ra hội bạn bè, nhìn thấy phía dưới hội bạn bè kia của mình có nhiều thêm mấy cái bình luận.

Chu Thiến Văn: "Người có tiền? Nhìn dáng vẻ giống một ông chủ".

Diệp Thanh: "??? Tình huống như thế nào?"

Giang Phàm: "Ha há..."

Kiều Na không rõ, " "ha há" là có ý gì? Hẳn là tiếng cười đi? Tỏ vẻ vui vẻ sao?"

Diệp Thanh mắt trợn trắng, "Chính là ý này".

Kiều Na: "..."

Cô nhớ rõ lần trước Giang Phàm giống như rất để ý cô tiếp xúc cùng Trịnh Từ Lâm, đặc biệt là lúc cô nói Trịnh Từ Lâm rất đẹp trai, Giang Phàm vô cùng bất mãn.

Gia hỏa này, lòng dạ nhưng thực sự cực kỳ hẹp hòi.

Kiều Na cũng không để ở trong lòng, thu hồi di động, lôi kéo Diệp Thanh cùng nhau vào trung tâm mua sắm.

Diệp Thanh còn đang suy nghĩ chuyện trong hội bạn bè, "Na Na, Vì sao Phàm ca không vui? Thật kỳ lạ nha..."

Kiều Na vừa xem quần áo vừa thuận miệng trả lời, "Anh ấy nào có không vui? Anh ấy sẽ không có không vui... Thanh Thanh cậu xem cái váy này thế nào?"

Diệp Thanh nhìn thoáng qua, tức khắc cảm thấy chính mình muốn hộc máu.

"Này... Này xanh đỏ loè loẹt chính là cái quỷ gì? Na Na cậu thật nên đi khám mắt... Cậu không phải cần tham gia nghi thức khởi động máy sao? Cũng không phải vũ hội hoá trang..."

Kiều Na thực không hiểu mà nhìn bộ quần áo kia, khó coi sao? Thật sự khó coi sao?

Cô lưu luyến mà nhìn bộ quần áo kia, Diệp Thanh chạy nhanh kéo đo vào trong tiệm đối diện.

"Thử xem cái này." Diệp Thanh chỉ vào một bộ quần áo, "Cái này hẳn là rất thích hợp với cậu".

Kiều Na nghi hoặc, "Cái này... Sẽ đẹp sao?"

"Đương nhiên đẹp. Cậu chưa xem qua tạp chí thời trang sao? Kiểu dáng lưu hành nhất năm nay".

Kiều Na có chút do dự, cô thật sự cảm thấy... Khó coi nha.

Người bán hàng vội vàng chạy tới, "Tiểu thư, dáng người của ngài tốt như vậy, mặc áo quần này thật tiên. Năm nay lưu hành nhất là loại váy dài này, mặt trên đồ án hoa đào có thể chiêu đào hoa nha. Cô thử xem đi".

Nhìn thấy ánh mắt Kiều Na lại quay đầu hướng về phía bộ quần áo kỳ ba ở cửa hàng đối diện kia, Diệp Thanh vội vàng một tay đem cô đẩy mạnh vào phòng thử đồ.

Kiều Na đành phải thay bộ quần áo kia, từ phòng thử đồ đi ra.

Vẻ mặt Diệp Thanh biểu tình khoa trương, "Wow, Na Na cậu mặc cái này cũng quá đẹp đi. Liền cái này, Na Na thanh toán".

Kiều Na: "..."

Cô nghĩ tới nghĩ lui, rốt cuộc ánh mắt của mình khác biệt với thời đại này, đến lúc đó náo loạn chê cười có thể không tốt. Mình thì không sao cả nhưng làm cho cả đoàn phim khó xử theo lại không tốt, tuy rằng bộ xanh đỏ loè loẹt kia còn khá xinh đẹp... Nhưng vẫn là thôi đi.

Người bán hàng giống như là sợ Kiều Na chạy đi, chờ Kiều Na thay quần áo, lập tức cất vào trong túi, "Xin chào tiểu thư, một ngàn hai trăm tệ".

Giá này cũng không phải rẻ, tuy rằng Kiều Na kiếm lời một ít tiền vẫn là có chút đau lòng.

"Nghe mình, không sai." Diệp Thanh tự tin nói, "Đợi chút mình mang cậu đi làm tóc, ngày mai nhất định làm cậu trở thành nữ chính lóa mắt nhất trong nghi thức khởi động máy".

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Nghi thức khởi động máy

Edit &Beta: Song Ngọc.

Kiều Na biết thẩm mỹ của mình kỳ lạ, muốn trong cuộc họp báo ngày mai không đến mức xuất hiện sai lầm cũng chỉ có thể nghe Diệp Thanh an bài.

Diệp Thanh vô cùng nhiệt tình, mang theo Kiều Na ra khỏi trung tâm mua sắm, lập tức đi vào một cửa hàng làm tóc.

Kiều Na chưa từng làm tóc, nhìn một phòng tạo mẫu sư phong cách kỳ lạ* rất là do dự.

(*chỗ này là 杀马特: sha ma te: xuất phát từ từ smart trong tiếng Anh nhưng để nói về thời trang, là sự kết hợp của phong cách Nhật Bản và rock Âu Mỹ, phổ biến ở Trung Quốc vào năm 2008, bắt chước một cách mù quáng phong cách quần áo, kiểu tóc, kiểu đầu chớm chớm nhuộm xanh nhuộm đỏ như thời HKT hồi xưa là thuộc phong cách này á).

"Người đẹp muốn làm kiểu tóc gì?" Một nhà tạo mẫu tóc tiến tới cười đón.

"Anh cho một cái để cử đi" Diệp Thanh nói, "Nhìn xem chị em này của tôi thích hợp với kiểu tóc gì".

Nhà tạo mẫu tóc lấy ra một cuốn sách ảnh, chỉ vào một kiểu trong đó nói: "Tiểu thư cảm thấy kiểu này thế nào?"

Đó là một kiểu tóc nổi bật, hơi dài và xoăn một chút, Diệp Thanh trước mắt sáng ngời, "Được, kiểu này đi. Na Na cậu làm cái này nhất định rất đẹp. Cũng xứng với phong cách của cái váy kia".

"Phải không?" Kiều Na nhìn thế nào cũng cảm thấy có chút kỳ lạ, nhưng vẫn đồng ý.

Làm tóc vô cùng phiền toái, vừa thoa thuốc, lại kẹp máy uốn tóc. Kiều Na nhàm chán đến sắp ngủ rồi, bỗng nhiên nghe được wechat vang một tiếng, cô cúi đầu nhìn thoáng qua, là Giang Phàm nhắn tới.

"Em đang làm cái gì?"

Kiều Na không biết tại sao Giang Phàm lại hỏi như vậy, bình thường anh có nhiệm vụ gì sẽ trực tiếp chỉ định địa điểm để cô đến gặp anh, cũng không hỏi loại vấn đề này.

Cô nhắn lại một câu, "Có chuyện gì sao?"

Giang Phàm: "Không có, chính là nhắc nhở em, đừng bị người xấu lừa."

Kiều Na: "???"

Anh nói người xấu là chỉ ai thế?

Giang Phàm: "Không thể đi một mình với người không quen biết đến địa phương xa lạ".

Kiều Na hết chỗ nói rồi, lúc nào Giang Phàm trở nên lảm nhảm như vậy?

Cô trả lời một câu, "Em đang ở cửa hàng làm tóc".

Giang Phàm: "??? Không tin!"

Kiều Na liền gửi một cái định vị qua.

Ngay sau đó, Giang Phàm gửi một cái biểu tình giật mình lại.

Kiều Na hiểu ý cười, Giang Phàm hiểu biết cô, biết cô chưa từng làm tóc, nhìn thấy cô thật sự đang làm tóc trong tiệm đương nhiên sẽ cảm thấy kỳ lạ.

Giang Phàm: "Đi với ai?"

Kiều Na: "..."

Gia hỏa Giang Phàm này ngày thường cũng không như vậy đâu...

Giang Phàm lại hỏi một câu, "Cùng đi với ai?"

Kiều Na đành phải trả lời: "Thanh Thanh".

Giang Phàm: "Đừng gạt tôi".

Kiều Na: "Không lừa anh..."

Giang Phàm không tiếp tục trả lời Kiều Na mới nhẹ nhàng thở ra.

Sao lại có cảm giác giống như tra khảo tù nhân? Giang Phàm rất rãnh rỗi sao?

"Tiểu thư, kiểu tóc của ngài đã làm xong, mời ngài nhìn trong gương thử xem có hài lòng hay không? Nếu có bất luận bất mãn gì chúng tôi đều sẽ vì ngài phục vụ đến vừa lòng mới thôi."

Kiều Na ngồi đến cổ đều mỏi, đứng lên soi gương thử. Trong gương cô phủ một đầu tóc dài, độ cong gãi đúng chỗ ngứa làm cả người cô thêm một loại cảm giác ưu nhã tinh tế.

Trước kia cô vẫn luôn tùy tay đem đầu tóc cột lên, không nghĩ đến làm tóc, thế nhưng không nghĩ tới kiểu tóc này thật sự cực kỳ thích hợp với cô.

"Đẹp quá!" Diệp Thanh ở một bên vỗ tay, "Quá đẹp! Na Na, mình đều ghen ghét muốn chết. Cậu nhìn cậu ngày thường cũng không trang điểm, thật là lãng phí khuôn mặt này."

Từ cửa hàng làm tóc đi ra, Diệp Thanh bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, "Tốt nhất lại trang điểm nhẹ nữa. Na Na cậu có mua đồ trang điểm không?"

Kiều Na lắc đầu, "Không có".

Vốn dĩ cô muốn cùng Tiểu Vũ học chút kỹ thuật trang điểm cơ bản, nhưng sau đó vẫn mãi chưa gặp được Tiểu Vũ nên không có học.

"Không trang điểm cũng không quan hệ đi..." Kiều Na nói, "Ngày thường mình cũng không trang điểm..."

Diệp Thanh lập tức phản đối, "Trang điểm là tôn kính đối với người khác, liền tính chỉ là trang điểm nhẹ cũng phải làm. Lúc mình ở công ty, ngày nào không trang điểm đều không cho vào cửa đâu, nói là không tôn trọng khách hàng, hiện tại mình dẫn cậu đi mua đồ trang điểm".

Diệp Thanh lôi kéo Kiều Na đi vào cửa hàng đồ trang điểm.

"Mấy cái này là dùng để chăm sóc da," Diệp Thanh vừa lấy vừa giới thiệu, "Cái này là phấn nền dạng lỏng, cái này là má hồng, cái này... Là BB cream, bút kẻ mắt, son môi..."

Trước đó Kiều Na đã nhìn thấy mấy thứ này lúc Tiểu Vũ trang điểm cho cô, chỉ là không gọi tên được. Hơn nữa Tiểu Vũ trang điểm vô cùng đậm, là dùng để chụp ảnh, không giống trang điểm hằng ngày.

Người phục vụ cửa hàng đồ trang điểm nhìn mặt Kiều Na, hâm mộ nói: "Cơ sở làn da của cô gái xinh đẹp này thật tuyệt, lúc trang điểm chỉ cần dùng một chút BB cream là được rồi. Chỗ này của tôi có một loại BB cream rất tốt, cực kỳ giữ ẩm, hơn nữa không làm tổn thương da, cô gái xinh đẹp tới thử xem đi".

Người phục vụ vô cùng nhiệt tình, đề cử giúp Kiều Na rất nhiều đồ trang điểm. Tuy nhiên Diệp Thanh chỉ chọn mấy cái trong đó để Kiều Na mua.

"Trở về ký túc xá mình dạy cậu trang điểm" Diệp Thanh nói, "Vừa lúc mình cần lấy chút đồ vật ở ký túc, thuận tiện dạy cho cậu."

Kiều Na xách không ít đồ vật, đang muốn ngồi xe trở về, Diệp Thanh bỗng nhiên "A" một tiếng.

"Làm sao vậy?"

"Mình... Đã quên một chuyện rất quan trọng, vẻ mặt Diệp Thanh biểu tình "Mình phải khóc vì sự ngu ngốc của bản thân", "Còn chưa mua giày nha. Giày nha!"

Cô lại lôi kéo Kiều Na quay lại trung tâm mua sắm mua giày, chọn thật lâu, cô chọn cho Kiều Na một đôi giày cao gót màu trắng.

Kiều Na mang giày cao gót, đi đường có chút không thích ứng, muốn cởi ra, Diệp Thanh lại cưỡng bách cô phải mang cho đến khi xuống xe trở lại ký túc xá. Năng lực thích ứng của Kiều Na không tồi, chờ lúc trở về ký túc xá gần như cô đã có thể đi ổn.

"Ngày mai mang cái này đi họp báo sao?" Kiều Na có chút không tin tưởng.

"Đương nhiên" Diệp Thanh một vừa thu thập đồ vật của mình vừa nói, "Ngày mai tất cả phụ nữ đều sẽ mang giày cao gót, nếu cậu mang giày thể thao đi không thể tránh khỏi mất mặt".

Kiều Na đành phải nhận mệnh, đi qua đi lại trong ký túc xá, mau chóng để cho mình quen với giày cao gót.

Diệp Thanh thu thập mọi thứ xong liền giới thiệu cho Kiều Na cách dùng các loại đồ trang điểm. Cô căn cứ đặc điểm da của Kiều Na, mua đồ trang điểm tương đối đơn giản. Tựa như theo lời người phục vụ kia nói, làn da của Kiều Na không cần trang điểm mới mẻ, nhan sắc nguyên bản đã rất đẹp.

Kiều Na nghe xong một lần liền nhớ kỹ, kỹ thuật hóa trang này thật ra cô hiểu, hơn nữa có thể nói là vô cùng tinh thông, chỉ là không làm rõ được ở hiện đại những đồ trang điểm này dùng để làm gì, Diệp Thanh giới thiệu cho cô một chút cô liền biết.

Diệp Thanh còn làm mẫu cho Kiều Na, làm thế nào để trang điểm nhẹ đẹp mắt.

"Học xong rồi sao?" Diệp Thanh có chút không yên tâm, "Ngày mai mình không ở chỗ này, cậu đừng có vẽ một cái mặt mèo lớn ra cửa đó".

"Biết rồi." Kiều Na gật đầu.

"Vậy... Cậu làm thử cho mình nhìn xem đi, nếu không mình không yên tâm."

Kiều Na liền đi rửa mặt, dùng đồ trang điểm mới mua hoá trang đơn giản.

"Như vậy có thể chứ?" Kiều Na hỏi.

Diệp Thanh nhìn thoáng qua, lập tức ngây dại cả kinh.

"Na Na không phải cậu không biết trang điểm sao? Trang điểm này cũng quá đẹp đi!" Diệp Thanh hét lớn, "Kẻ mắt của cậu này... Còn có phấn mắt, sao lại có thể đẹp như vậy! Oa oa... Mình mặc kệ, cậu phải giúp mình trang điểm như vậy".

Kiều Na nhìn về phía gương, cô chỉ hoá trang theo kiểu đơn giản hàng ngày, dùng thủ pháp cổ đại thường dùng, nhưng công cụ lại là hiện đại. Cô vốn tưởng rằng mình sẽ dùng không quen nhưng không nghĩ tới đồ trang điểm hiện đại dùng phải tốt hơn nhiều so với cổ đại, phấn ấn liền mở ra, hoàn toàn sẽ không rơi xuống.

Tuy rằng mặt mộc của cô cũng khá xinh đẹp nhưng là trang dung tốt có thể làm cô rạng rỡ không ít, khuôn mặt đều có vẻ tinh xảo hơn.

Diệp Thanh chạy đến lau sạch lớp trang điểm trên mặt mình, một hai bắt Kiều Na cũng phải hoá trang cho cô ấy. Kiều Na bất đắc dĩ liền trang điểm kiểu hồng đào cho cô nàng.

Diệp Thanh soi gương, hưng phấn nhảy dựng lên, "Quá đẹp! Na Na, sao cậu không đi làm chuyên viên trang điểm nha! Ai da, sao có thể đẹp như vậy!"

Vốn dĩ cô cũng không có bao nhiêu đồ vật cần lấy, tới ký túc xá chính là muốn dạy hoá trang cho Kiều Na, không nghĩ đến, cuối cùng là cô cầu Kiều Na hoá trang giúp mình.

Cầm lấy đồ vật đã thu thập xong. Diệp Thanh đi ra ký túc xá.

"Na Na, ngày mai cậu nhất định là diễn viên đẹp nhất trong tất cả các diễn viên. Thật đó".

.....

Ngày hôm sau, Kiều Na rời giường rất sớm. Cuộc họp báo lúc 9 giờ, nhưng chỗ này của cô cách nhà cổ hơi xa, lại không dễ bắt xe, cho nên phải đi sớm.

Cô mặc chính là quần áo hôm qua Diệp Thanh đi mua với cô, giày, tùy ý trang điểm thật tươi mát, chải vuốt tóc xong liền ra cửa.

Mới sáng sớm nên trường học không có nhiều người lắm, nhưng trên đường ra tới cổng trường Kiều Na cảm thấy có chút lạ lạ, giống như... Có không ít người đang nhìn cô?

Là ảo giác của cô sao?

"Ma quỷ. Nhìn cái gì vậy" Phía sau cô truyền đến âm thanh tức giận của cô gái cùng tiếng chàng trai kêu đau.

Trước kia Kiều Na đi lại ở trường học thật ra tỉ lệ quay đầu cũng cực kỳ cao, phần lớn bạn học trong trường cũng biết cô, nhưng lại không đến mức mỗi người đều nhìn chằm chằm cô giống như hiện tại.

Một bạn học nam không quen biết chạy tới trước mặt Kiều Na, cười nói: "Chị Na Na, em có thể mời chị đi ăn sáng không?"

"Không được rồi, cảm ơn, chị đang vội" Kiều Na nói xong đã chạy gần tới cổng trường, chặn một chiếc xe taxi lên xe.

Tài xế dọc theo đường đi thỉnh thoảng lại nhìn kính chiếu hậu, bộ dáng có chút thất thần, Kiều Na cảm giác được xe chạy có chút dị thường, không thể không nhắc nhở, "Tài xế, anh lái ổn định một chút".

Tài xế lúc này mới tỉnh ngộ, xin lỗi mà cười nói: "Thật ngại quá, tôi... Chưa từng thấy cô gái xinh đẹp như vậy, nhất thời có chút thất thố... Thực xin lỗi!"

Anh ta quyết tâm xoay kính chiếu hậu sang một bên, lúc này mới có thể an tâm lái xe.

Kiều Na xuống xe thanh toán tiền, tài xế lại không có lập tức rời đi, cho đến khi nhìn thấy cô bước vào nhà cổ mới thở dài, lái xe đi rồi.

Kiều Na đi giày cao gót có chút không quen, đi được rất chậm. Thời gian vừa qua 8 giờ, nhà cổ không có bao nhiêu người, chỉ có mấy diễn viên tới sớm trong đoàn phim cùng phóng viên.

"Người nọ là... Kiều Na tiểu thư sao?" Một phóng viên mắt sắc, thấy được Kiều Na.

"Mau chụp ảnh" Một phóng viên lập khác tức nhấn nút chụp, "Kiều Na tiểu thư người thật đẹp hơn nhiều so với ảnh chụp".

Giang Phàm nghe được động tĩnh từ trong phòng đi ra, lúc nhìn thấy Kiều Na ngây người một chút, sau đó chỉ chỉ phòng phía sau, ý bảo cô lại đây.

Kiều Na liền đi qua, "Phàm ca, có việc gì sao?"

"Không có việc gì, em ngồi ở chỗ này." Giang Phàm chỉ vào ghế dựa trong phòng, "Đừng đi lung tung, hôm nay thật sự rất loạn."

Kiều Na gật đầu, ngồi xuống, Giang Phàm cũng ngồi ở trong phòng, mấy bảo vệ ở bên ngoài ngăn cản, không cho phóng viên tiến vào.

"Hôm nay... Trang điểm không tồi." Giang Phàm bỗng nhiên nói, "Fan nhà tôi quả nhiên thật tinh mắt".

Kiều Na khó chịu, gia hỏa này là nói ánh mắt của cô không tốt sao? Ánh mắt của cô không phải cũ xưa một chút, còn không phải là dừng lại ở một ngàn năm trước sao?

"Ánh mắt của em thật ra... Cũng khá tốt" Cô không phục mà nói.

Giang Phàm khóe miệng khẽ nhếch, "Tôi có thể nhìn thấy trên weibo nha".

"Weibo?"

Kiều Na tự hỏi một chút liền hiểu rõ là gia hỏa Diệp Thanh kia lại bán đứng cô.

Click mở weibo của Diệp Thanh, gần đây nhất là tấm ảnh chụp bộ váy màu hồng xen xanh, bên trên viết một đoạn văn: "Trời ạ, bạn cùng phòng của tôi muốn mặc bộ quần áo thần kỳ này. Giết tôi đi..."

Phía dưới có không ít fan bình luận.

"Ánh mắt của người này quá đơn giản rồi."

"Ha ha, đồng tình..."

"Bạn cùng phòng kỳ ba, bác chủ nên bi thương."

"Hy vọng bác chủ không cần bị đồng hoá..."

.....

Kiều Na không nói nên lời, loại chuyện này đến nỗi bị mọi người chế nhạo sao? Đến bây giờ cô còn không rõ, bộ váy kia có chỗ nào không tốt.

Rõ ràng rất xinh đẹp...

Giang Phàm đang chơi điện thoại, một lát sau lại hỏi thêm một câu, "Hôm qua cô đi ăn lẩu sao?"

Kiều Na thuận miệng nói: "Không có"

"Vậy là tốt rồi."

Kiều Na sửng sốt một chút, sao Giang Phàm lại hỏi cô như vậy? "Vậy là tốt rồi" là có ý gì?

Người bên ngoài càng ngày càng nhiều, Giang Phàm nhìn nhìn thời gian, "Chúng ta nên lên sân khấu".

Kiều Na đứng dậy, đi theo Giang Phàm ra khỏi phòng.

Bên ngoài đã tụ rất nhiều phóng viên, mỗi người đều khiêng camera, thống nhất đứng ở nơi dành riêng cho bọn họ trước đó. Các diễn viên khác trong đoàn phim cũng gần như đều đến đông đủ, đứng ở phía trước phóng viên, tạo tư thế để cho bọn họ chụp ảnh.

Kiều Na nhìn lướt qua những diễn viên đó, bỗng nhiên phát hiện một gương mặt quen thuộc.

Lưu Tĩnh Tĩnh.

Sao cô ta lại ở chỗ này?

Cô nghĩ nghĩ, nhớ tới hình như diễn viên diễn đóng Nguyệt Nhi tên là Lưu Tĩnh Tĩnh. Bởi vì tên này thật sự quá bình thường, lúc ấy Kiều Na không nghĩ tới lại chính là Lưu Tĩnh Tĩnh cùng ký túc xá của mình.

Lưu Tĩnh Tĩnh nhìn thấy Kiều Na đi ra, dùng một loại ánh mắt tràn ngập địch ý, hung hăng mà nhìn cô một cái. Tuy nhiên bởi vì có đông đảo phóng viên đang chụp ảnh, cô ta cũng không làm quá rõ ràng.

Kiều Na tự nhiên là thấy được, cô vốn dĩ niệm tình quan hệ bạn cùng phòng, muốn tiến lên chào hỏi Lưu Tĩnh Tĩnh một chút, nhưng xem biểu hiện này của cô ta, lập tức liền đánh mất ý niệm này.

Giữa sân bày một cái camera che vải đỏ, Giang Phàm dẫn Kiều Na đi đến bên cạnh camera, thanh thanh giọng nói, cầm lấy microphone trợ lý bên cạnh đưa, nói: "Chào các vị phóng viên, chào các bạn, chào mừng đến với nghi thức khởi động máy《Đoan Ninh Hoàng Hậu Truyện》,cùng chúng tôi chứng kiến bộ phim này bắt đầu. Trước khi khởi động máy tôi chính thức giới thiệu cho các vị một chút, diễn viên đứng bên người tôi, cô ấy là người đóng vai Đoan Ninh Hoàng Hậu —— Kiều Na tiểu thư".

Các phóng viên lập tức bắt đầu chụp hình, toàn bộ hiện trường đèn flash không ngừng.

Giang Phàm lại nói: "Cảm ơn mọi người, lát nữa sau nghi thức khởi động máy chúng tôi có thể tiếp thu vấn đề của mọi người. Hiện tại tôi tuyên bố, 《Đoan Ninh Hoàng Hậu Truyện》chính thức khởi động máy".

Anh nhìn về phía Kiều Na, ý bảo cô nắm miếng vải đỏ trên camera. Kiều Na không biết nghi thức khởi động máy là cái gì, nhưng nếu Giang Phàm bảo cô làm như vậy, tự nhiên sẽ không sai, cô liền duỗi tay nắm lấy khối vải đỏ kia.

Giang Phàm cũng đặt tay trên tấm vải đỏ, sau đó nhẹ nhàng kéo xuống dưới.

Vải đỏ bị kéo xuống, lộ ra camera có mang theo biểu trưng (logo) của《Đoan Ninh Hoàng Hậu truyện》

Lúc này Kiều Na mới hiểu, thì ra đây là nghi thức khởi động máy.

"Hiện tại, các bạn phóng viên nếu có vấn đề muốn hỏi, có thể hỏi." Giang Phàm nói, đi ra phía sau các diễn viên.

Kiều Na cũng đi theo sau anh, tính toán đứng một chỗ cùng anh. Dù sao cô cũng là nữ chính, đứng như vậy cũng không cảm thấy có cái gì không ổn.

Lúc đi tới, cô bỗng nhiên nhìn thấy phía trước có một cái chân nhẹ nhàng duỗi ra.

Trong lòng cô hơi hơi cười lạnh, không cần nhìn cô cũng biết cái chân này là của ai. Muốn ở trước mặt mọi người làm cô ngã, để phóng viên chụp được bộ dáng chật vật của cô, nhưng cô không dễ bị khi dễ như vậy.

Đôi mắt Kiều Na mắt nhìn thẳng phía trước, làm bộ như không thấy, sau đó lúc đi ngang cái chân kia hung hăng mà dẫm lên.

Cô đang mang giày cao gót, đế giày rất bén nhọn, một chân này dẫm lên cũng không phải là dễ chịu như vậy. Chỉ nghe được một tiếng hét thảm, Lưu Tĩnh Tĩnh đau đến phải ngồi xổm xuống.

Kiều Na "Ai da" một tiếng, vẻ mặt quan tâm mà nói với Lưu Tĩnh Tĩnh, "Thực xin lỗi nha, tôi không nghĩ tới có người sẽ đem chân duỗi xa như vậy, nhất thời không lưu ý đến dưới chân, thật sự xin lỗi".

Lời này vừa nói ra, người khác tự nhiên liền hiểu rõ, là Lưu Tĩnh Tĩnh duỗi chân muốn vướng Kiều Na, ngược lại bị dẫm lên, ánh mắt nhìn về phía Lưu Tĩnh Tĩnh đều có chút nghi hoặc.

Phim truyền hình còn chưa bắt đầu quay, nữ vai phụ này liền muốn hãm hại nữ chính, dùng thủ pháp lại chậm phát triển (nhược trí) như vậy, cô ta là đồ ngốc sao?

Đoàn phim có không ít diễn viên đều là lão bánh quẩy đã lăn lộn rất lâu trong giới giải trí, một số còn có chút danh tiếng. Bọn họ tuy rằng có người đối với nữ chính Kiều Na này không phục nhưng hôm nay nhìn thấy Kiều Na hoá trang kinh diễm cũng cảm thấy nữ chính này hoàn toàn xứng đáng. Ngay cả khi trong lòng vẫn cảm thấy bất mãn, rốt cuộc tất cả mọi người đều là diễn viên, cũng phải ngại mặt mũi, nhiều một chuyện không bằng ít một chuyện, không có việc gì trêu chọc nữ chính đối bọn họ cũng không chỗ nào tốt.

Huống hồ bọn họ lại không phải hợp tác lâu dài, quay xong suất diễn của mình liền chạy lấy người, quản ai làm nữ chính làm gì, không sao cả.

Ngay lúc này Lưu Tĩnh Tĩnh lại bới lông tìm vết, muốn cho Kiều Na xấu mặt, trong lòng mọi người thật sự bất mãn. Nếu một bộ phim khởi động máy bất lợi sẽ ảnh hưởng rất tiêu cực đến bộ phim này, bọn họ là diễn viên đương nhiên hy vọng bộ phim mình tham gia sẽ nổi tiếng, không muốn có bất kỳ tin tức tiêu cực nào truyền ra.

Cho nên, ở trong lòng các diễn viên, đối với Lưu Tĩnh Tĩnh này đã có chút bất mãn. Lúc cô ta té ngã, các diễn viên đứng bên cạnh cô ta thậm chí lười đi đỡ cô ta.

Giang Phàm phất tay để hai nhân viên công tác đem Lưu Tĩnh Tĩnh đỡ xuống, vẫy tay gọi Kiều Na đứng ở bên người mình, nói: "Các vị, thật ngại quá, xảy ra một chút việc ngoài ý muốn, một diễn viên trong đoàn phim bị trật chân... Chẳng qua không chậm trễ chuyện này, hiện tại mọi người có thể hỏi các vấn đề về bộ phim này".

Các phóng viên tới đây chính là vì phỏng vấn, nghe được có thể hỏi ngay lập tức hỏi liên tiếp một câu rồi lại một câu.

"Xin hỏi đạo diễn Giang, bộ phim này chế tác trong bao lâu? Khi nào có thể ra mắt khán giả?"

"Xin hỏi đạo diễn Giang, đầu tư của bộ phim này thật sự nhiều như đồn đãi sao?"

.....

Phóng viên hỏi phần lớn là các vấn đề liên quan tới kịch bản, Giang Phàm đều mỉm cười trả lời.

Bỗng nhiên, một phóng viên lớn tiếng hỏi: "Xin hỏi đạo diễn Giang, vị nữ chính này của ngài mặc quần áo rẻ tiền như vậy đến đây có cảm thấy mất mặt hay không? Tôi đã thấy qua quần áo này, cũng khoảng một ngàn tệ đi. Tôi cũng chưa thấy qua nữ chính nào ăn mặc quần áo rẻ tiền như vậy".

Các phóng viên khác đều ngây dại, câu hỏi này rõ ràng là đang khiêu khích. Không có phóng viên nào đầu óc bình thường sẽ hỏi ra câu hỏi như vậy. Ánh mắt mọi người đều nhìn về phía phóng viên kia, sau đó lại chuyển sang Kiều Na, thực chờ mong cô sẽ trả lời như thế nào.

Kiều Na hơi hơi mỉm cười, nhàn nhạt nói: "Vị phóng viên này cố ý tra xét giá cả bộ quần áo tôi mặc, thật là vất vả. Vị phóng viên này cảm thấy, dạng quần áo nào mới không rẻ tiền vậy?"

Phóng viên kia là người đàn ông ba mươi tuổi, vẻ mặt dữ tợn, giọng rất lớn, nghe Kiều Na hỏi, lớn tiếng nói: "Ngôi sao nữ người ta đều mặc quần áo được chế tác riêng, mấy vạn một bộ. Cô mặc thành như vậy, là không tôn trọng bộ phim này".

Kiều Na nói: "Phải không? Mấy vạn một bộ quần áo, tôi tin tưởng tuyệt đại đa số người đều là chi không nổi. Không biết các vị phóng viên dưới đài, bao gồm vị phóng viên hỏi câu này, quần áo trên người mấy cái là trên vạn tệ? Chẳng lẽ theo cách nói của anh, tất cả mọi người đến phỏng vấn đều là không tôn trọng bộ phim này sao?"

Phóng viên kia sửng sốt một chút, không biết nên tiếp như thế nào, nghĩ nghĩ, đề cao giọng nói, "Tôi nghe nói cô là dùng quy tắc ngầm để thượng vị, làm sao cô có thể chứng minh được cô không dùng quy tắc nhầm để thượng vị? Nếu không thể chứng minh, cô chính là dựa vào quy tắc ngầm để đóng nữ chính".

Vấn đề này quả thực tương đương quá phận, phóng viên dưới đài đều nhìn không được, rõ ràng người này chính là tới phá đám.

Giang Phàm đang muốn nói cái gì, quay đầu nhìn thấy biểu tình của Kiều Na vẫn mỉm cười như cũ, biết cô nắm chắc thì không nói gì, chờ cô nói.

Kiều Na nhàn nhạt nói: "Như vậy vị phóng viên này, anh muốn làm thế nào chứng minh anh... Không phải bị bệnh tâm thần? Nếu không thể, anh chính là bệnh tâm thần".

Phóng viên dưới đài cười vang, trên đài mấy diễn viên trẻ tuổi cũng không nín được cười. Phóng viên kia tức khắc mặt trướng đến đỏ bừng, lại muốn nói cái gì đó, đã có phóng viên khác đem đề tài chuyển qua.

"Chào Kiều tiểu thư, tôi đã xem qua tư liệu của ngài, ngài là học lịch sử, xin hỏi tương lai vẫn sẽ luôn đóng phim sao?"

Giang Phàm cho cái ánh mắt, mấy bảo vệ thừa dịp này bắt lấy phóng viên quấy rối kia kéo đi ra ngoài.

"Tôi vẫn chưa có tính toán lâu dài, nhưng tôi sẽ nghiêm túc quay bộ phim này thật tốt, để nó xuất hiện trước mặt mọi người trong một hình thái tốt."

Lục tục có phóng viên hướng các vị diễn viên ra câu hỏi, tình huống khôi phục bình thường. Giang Phàm lộ ra một tia ý cười, cùng các diễn viên cùng nhau trả lời câu hỏi.

Phân đoạn phóng viên đặt câu hỏi kết thúc, toàn bộ nghi thức khởi động máy cũng liền kết thúc.

Giữa trưa có cái tiệc rượu, Giang Phàm thông báo địa điểm cho các diễn viên, bảo bọn họ tự đến đó. Phần lớn các diễn viên đều có xe, đi ra ngoài tương đối tiện.

"Em ngồi xe của tôi đi" Giang Phàm nói với Kiều Na.

Lúc này, lão Hà đã đi tới, nói với Giang Phàm: "Giang tiên sinh, đã điều tra ra, phóng viên giải trí kia là phóng viên dưới trướng của công ty A... Chính là... Công ty của cha của Lâm tiểu thư".

Tác giả có lời muốn nói: Diệp Thanh: Hãy kêu ta cao nhân thời thượng.

Kiều Na: Ta là cao nhân thời thượng cổ đại.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tiệc rượu khởi động máy

Edit & Beta: Song Ngọc.

Kiều Na nghe thấy từ "Lâm tiểu thư" này, không thể không thốt lên nói: "Lâm An Ni?"

Lão Hà gật đầu: "Chính là tiểu thư Lâm An Ni, phòng chừng chuyện này không thoát khỏi có can hệ với cô ta."

Kiều Na không nghĩ tới Lâm An Ni còn ghi hận chuyện này, cố ý tìm người tới khó xử mình trong nghi thức khởi động máy.

Giang Phàm nhíu mày, "Quay đầu lại tôi sẽ nói với cô ta, không có lần sau."

Kiều Na cảm thấy, chuyện này làm tâm tình của Giang Phàm rất không tốt, lúc cô ngồi xe Giang Phàm tới tiệc rượu chúc mừng đoàn phim, dọc theo đường đi Giang Phàm đều không nói chuyện.

Cô không muốn Giang Phàm vẫn luôn nghĩ chuyện này, liền nói sang chuyện khác: "Phàm ca, lần đầu tiên em tham gia tiệc rượu, anh nói một chút cho em biết cần phải chú ý cái gì được không?"

Giang Phàm nói: "Cũng không có gì phải chú ý, cứ giống như ngày thường là được. Người dự đều là diễn viên trong đoàn phim, nhân viên công tác cùng nhà đầu tư, nếu em muốn làm quen người nào, có thể chủ động nói chuyện với họ, hoặc là người khác cũng có thể tới chủ động nói chuyện với em, kính rượu gì đó, bảo trì lễ phép là được."

Kiều Na lại hỏi, "Vậy... Có cái gì ăn ngon không?"

Giang Phàm bị cô chọc cười, "Vì sao góc độ quan tâm của em luôn kỳ lạ như vậy? Ăn ngon... Là có rồi, rất nhiều, em muốn ăn cái gì đều có thể ăn... tuy nhiên dù sao em cũng là nữ chính, rất nhiều người đều sẽ chú ý đến em, đừng ăn quá khó coi..."

Kiều Na bất mãn, "Dáng ăn của em một chút cũng không khó coi!"

Từ nhỏ cô đã học tập lễ nghi, lễ nghi ăn uống đương nhiên cũng phải học, dáng ăn của cô rất ưu nhã có được không.

Giang Phàm ha ha cười, "Vậy là tốt rồi. Đúng rồi, đừng uống quá nhiều rượu, tuy rằng tiệc rượu cung cấp đều là rượu vang đỏ, số độ không cao nhưng uống nhiều quá cũng sẽ say lòng người."

"Rượu vang đỏ?" Kiều Na chưa uống qua, "Uống ngon không?"

"Còn... Được đi, xem khẩu vị mỗi cá nhân."

"Oh... Chẳng qua em không thích uống rượu."

Tuy rằng Kiều Na rất thích mỹ thực, nhưng một chút cũng không thích uống rượu trắng. Cô gái cổ đại trên cơ bản không có trường hợp yêu cầu uống rượu, Kiều Na tò mò thử qua, chỉ cảm thấy vừa cay vừa sặc người, quá khó uống.

Tuy nhiên rượu gạo cùng rượu nho Kiều Na cảm thấy còn được, ngọt ngào, cũng không cảm thấy cay độc.

Lúc bọn họ tới hiện trường tiệc rượu đã là thời gian corn trưa, nhân viên đoàn phim trên cơ bản đã đến đông đủ.

Giang Phàm và Kiều Na cùng nhau vào cửa, người trong đoàn phim vừa nhìn thấy Giang Phàm, liền đi lên chào hỏi: "Chào đạo diễn Giang!"

Giang Phàm đều đáp lại, sau đó nói với mọi người, "Chào mọi người, vốn dĩ tiệc rượu này hẳn là tiến hành vào buổi tối, tuy nhiên vì nghi thức khởi động máy ở buổi sáng nên thời gian giữa trưa tương đối thuận tiện, cũng miễn cho mọi người chạy qua chạy lại. Còn có ——"

Anh cố ý dừng một chút, cười nói: "Có vài cô gái nói với tôi, buổi tối ăn nhiều sẽ béo phì!"

Ngay lập tức hội trường vang lên một trận tiếng cười.

Giang Phàm nói: "Mọi người ăn uống thoải mái, không cần câu thúc. Tôi liên hệ xe, nếu mọi người uống xong rượu, có thể cho xe đưa mọi người trở về."

Mọi người bắt đầu đi lại trong hội trường, gặp được người quen chào hỏi một cái, hoặc là cùng người không quen kết bạn một chút.

Kiều Na không muốn kết bạn với ai, cô cùng các nhân viên làm việc trong đoàn phim tương đối quen thuộc, gặp thì chào hỏi một cái. Có mấy diễn viên lại đây nói chuyện với cô, cô liền tùy ý trò chuyện vài câu với đối phương.

Lưu Tĩnh Tĩnh cũng tới, chân cô ta chỉ bị dẫm một chút, lúc ấy tuy rằng đau nhưng cũng không có bị thương. Kiều Na nhìn thấy cô ta kéo cánh tay một người đàn ông trung niên, nhìn dáng vẻ rất thân mật.

Một nữ diễn viên trong đoàn phim nhìn thấy ánh mắt của Kiều Na dừng trên người Lưu Tĩnh Tĩnh, liền đi tới, tự quen thuộc mà nói, "Người đàn ông kia chính là cha nuôi của Lưu Tĩnh Tĩnh, họ An, là nhà kinh doanh địa ốc, nếu không phải ông ta đề cử, loại người như Lưu Tĩnh Tĩnh này mới không vào được đoàn phim chúng ta đâu".

Kiều Na cũng không quan tâm chuyện của Lưu Tĩnh Tĩnh, quay đầu lại xem nữ diễn viên kia, "Cô là... Phương Đồng - Phương tiểu thư đúng không? Tôi thấy tên của cô trên danh sách diễn viên, rất vui được quen biết cô".

Cô xem qua danh sách diễn viên, nhớ rõ tên tất cả các diễn viên, trước đó đã gặp qua nữ diễn viên này trong nghi thức khởi động, xem khí chất của nữ diễn viên này, Kiều Na cảm thấy vai diễn của cô ấy hẳn là công chúa, cô nhớ rõ diễn viên đóng vai công chúa tên là Phương Đồng.

Phương Đồng cười cười, "Tôi cũng thật vui có thể cùng Kiều tiểu thư hợp tác, Kiều tiểu thư đẹp hơn nhiều so với ảnh chụp".

Kiều Na cười nói: "Nào có, cô cũng thật xinh đẹp đó".

Phương Đồng nói: "Trang dung của Kiều tiểu thư hôm nay thật xinh đẹp, là làm như thế nào vậy?"

Đây mới là đề tài Phương Đồng cảm thấy hứng thú, cô cùng Kiều Na không có giao tình, cũng không cần đi lấy lòng một diễn viên mới. Nhưng cô ấy cảm thấy hứng thú với hoá trang, nhìn đến trang dung tươi mát tự nhiên của Kiều Na liền muốn học hỏi.

Kiều Na cũng không ngại cùng người khác chia sẻ kỹ xảo hóa trang, đề tài giữa các cô gái luôn là không rời đi quần áo cùng trang điểm, cô cùng Phương Đồng hàn huyên trong chốc lát thì cảm thấy hơi đói bụng.

"Điểm tâm ăn nào tương đối ngon vậy?" Kiều Na nhìn trên bàn bốn phía bày các kiểu điểm tâm, "Nhiều món điểm tâm ở đây tôi đều chưa ăn qua".

Phương Đồng lắc đầu, "Phần lớn tôi cũng chưa có ăn qua... Món điểm tâm ngọt tôi chưa bao giờ chạm vào, ăn sẽ béo".

Kiều Na "Oh" một tiếng, nhưng thấy những điểm tâm đó đều làm rất đẹp, nhịn không được vẫn là cầm lấy một cái cắn một ngụm.

Hương vị giòn tan, mang theo mùi thơm ngọt nhẹ, ăn vô cùng ngon. Kiều Na nhịn không được liên tục gật đầu, "Ăn ngon!"

Phương Đồng hảo tâm nhắc nhở, "Cái này là bánh chocolate giòn, bên trong có nước sốt chocolate, tuy rằng ăn ngon nhưng là rất dễ béo. Cô nếm thử là được, đừng ăn nhiều."

Kiều Na "ừm" một tiếng, nhưng ngoài miệng lại không dừng được, tiếp tục cầm lấy một khối điểm tâm khác cắn một ngụm, "Cái này cũng ăn ngon".

Phương Đồng không nói nên lời mà nhìn cô ăn vài khối điểm tâm, hỏi: "Ngày thường cô cũng ăn như vậy sao?"

Kiều Na gật đầu, "Đúng vậy, làm sao vậy?"

"Cô... Đều sẽ không béo phì sao?"

Kiều Na không có nghĩ đến vấn đề này, nghe Phương Đồng hỏi như vậy, nghiêm túc mà suy nghĩ, hình như... cho tới nay cô ăn cái gì cũng không có tiết chế.

"Ừm. Có thể đi..." Kiều Na vừa ăn vừa nói.

Phương Đồng thở dài: "Thật hâm mộ cô đó, mỗi ngày tôi chỉ ăn một nghìn calo thức ăn, nhiều một chút cũng không dám ăn!"

"Thẻ?" Kiều Na sững sốt một chút, "Thẻ gì?"

(Chỗ này là từ 卡: ka, bên trên Phương Đồng dùng để chỉ đơn vị calo nhưng Kiều Na không biết nên nghĩ Phương Đồng nói tới thẻ, như thẻ ATM đồ ý.)

Phương Đồng gãi gãi đầu, "Coi như tôi chưa nói... Đúng rồi, cái bánh kem blueberry này ăn siêu ngon, cô nếm thử xem".

Cô ấy xem bộ dáng Kiều Na ăn thật sự thơm ngọt, thật sự có một loại lực dụ hoặc rất mạnh mẽ, chính mình cũng nhịn không được có chút muốn ăn, nhưng lại không thể ăn, nhiệt lượng của bánh ngọt vô cùng cao, một khối nhỏ như vậy nhiệt lượng liền đủ cho một ngày.

Kiều Na ăn mấy khối điểm tâm, cảm thấy có chút ớn liền không ăn nữa. Người phục vụ đi qua bên người cô, trong tay bưng rượu vang đỏ, Phương Đồng cầm hai ly, đưa cho Kiều Na một ly, "Cụng ly!"

Kiều Na đã xem qua mọi người cụng ly trong phim truyền hình, tuy rằng bản thân chưa làm nhưng cũng học được vài phần, cầm lấy ly rượu vang đỏ cùng Phương Đồng chạm vào một chút, đưa tới bên miệng nhấp một ngụm nhỏ.

Cô cảm thấy mình một chút cũng không thích hương vị của rượu vang đỏ, uống một chút liền để sang một bên.

Bên cạnh có người cùng Phương Đồng đáp lời, Phương Đồng liền đi qua. Kiều Na nhìn xung quanh, muốn tìm chút đồ ăn mặn thay đổi khẩu vị.

Bỗng nhiên, một người đàn ông trung niên đi tới, cười nói với Kiều Na: "Kiều tiểu thư, Chào cô! Tôi họ Mã, là một trong những nhà đầu tư của bộ phim này".

Kiều Na lễ phép gật gật đầu, "Chào ông, Mã tiên sinh!"

Mã tiên sinh đầy mặt tươi cười, "Kiều tiểu thư quả nhiên thật xinh đẹp, so với tưởng tượng của tôi còn đẹp hơn nhiều! Tới, tôi kính Kiều tiểu thư một ly".

Ông ta nói, đem một cái ly uống rượu đưa cho Kiều Na.

Kiều Na không thích uống rượu vang đỏ, ly Phương Đồng vừa mới đưa cho cô kia đã bị ném sang một bên, thấy Mã tiên sinh đưa một ly lại đây, không tiếp cũng không tốt, liền nhận lấy, "Cảm ơn".

"Cụng ly!" Mã tiên sinh giơ lên ly rượu.

Kiều Na mỉm cười: "Cụng ly!"

Cô đem ly rượu đưa tới bên môi, bỗng nhiên ngửi được một loại mùi vị khác thường.

Cô vừa mới uống qua rượu vang đỏ, nhớ rõ mùi vị rượu vang đỏ, nhưng ly rượu này nghe mùi cùng với ly mình vừa mới uống hơi khác nhau. Cô đem ly rượu đưa tới trước mắt, nhìn một chút, chỉ thấy đáy ly có chút vật còn lắng đọng lại, tuy rằng rất ít, nhưng có thể nhìn ra được.

Cô khẽ nhíu mày, tuy rằng không biết vật lắng đọng lại là cái gì, nhưng tuyệt đối không phải thứ tốt.

Liếc mắt nhìn vị Mã tiên sinh kia một cái, chỉ thấy ông ta cười rất là đáng khinh, bộ dáng vẻ mặt sắc mị mị. Cô đại khái đoán được ly rượu là cái gì.

"Kiều tiểu thư, sao không uống nha?" Mã tiên sinh cười nói.

Kiều Na cười cười, "Mã tiên sinh, tôi cảm thấy ông là người rất thú vị, giống như là bạn bè lâu năm, như vậy chúng ta dùng phương pháp bạn bè lâu năm tới uống được không?"

Mã tiên sinh cảm thấy hứng thú, "Phương pháp gì?"

Kiều Na để sát vào một bước, "Chính là đút rượu cho nhau, ông cảm thấy thế nào?"

Nói, cô duỗi tay đem cái ly về phía trước, "Mã tiên sinh, mời uống".

Nếu là ngày thường, Mã tiên sinh này cao hứng còn không kịp. Chẳng qua ly rượu này ông ta cũng không dám uống, vội vàng đẩy một chút, "Như vậy... Không tốt lắm đâu..."

Kiều Na bị ông ta đẩy, thuận thế liền cầm ly rượu trong tay ném ở trên mặt đất, chỉ nghe một tiếng giòn vang, ly rượu rơi bể nát.

Người chung quanh bị âm thanh này hấp dẫn, đều nhìn về phía Kiều Na bên này. Trước đó, đã có người chú ý tới bọn họ, nhưng nhìn thấy cũng chỉ là Kiều Na duỗi cái ly, hình như là bộ dáng phải kính rượu cho Mã tiên sinh, lại không biết vì sao bị Mã tiên sinh đẩy ra, làm cái ly rơi xuống vỡ nát".

Kiều Na vẻ mặt ủy khuất, "Mã tiên sinh ông làm gì đẩy tôi".

"Tôi... Tôi..." Mã tiên sinh vội cười, "Không phải tôi..."

"Không sao, Mã tiên sinh xin cứ tự nhiên" Kiều Na xoay người rời đi.

Nếu không phải không muốn ở chỗ này đắc tội nhà đầu tư đó, Kiều Na thật muốn đánh ông ta một trận thật đã. Nhưng làm như vậy sẽ ảnh hưởng đến thuận lợi quay chụp của bộ phim này, mang đến phiền toái cho Giang Phàm. Cho nên mới tận lực cho ông ta một ít mặt mũi, không đến mức làm ông ta xuống đài không được.

Vị Mã tiên sinh kia bị làm cho có chút không thể hiểu được, lại không tiện tiến lên kính rượu lần nữa, chỉ phải xoay người đi.

Vẫn luôn nhìn về phía Kiều Na bên này, Lưu Tĩnh Tĩnh "Hừ" một tiếng, nói với An tổng bên người: "Người phụ nữ ngu xuẩn này, muốn cùng Mã tổng lôi kéo tình cảm, còn chủ động kính rượu, đáng tiếc Mã tổng người ta căn bản là không xem trọng cô ta, còn đem ly rượu của cô ta hắt trên mặt đất, quá buồn cười!"

An tổng lại có chút kỳ quái, "Không thể nào, Mã tổng người này chính là cái đại sắc quỷ, vị Kiều tiểu thư này xinh đẹp như vậy, làm sao ông ta sẽ không tiếp rượu của cô ấy? Thật là không nghĩ ra..."

Lưu Tĩnh Tĩnh không cao hứng, "Cha nuôi, cha cảm thấy cô ta rất xinh đẹp sao? Đẹp hơn so với con? Hừ".

An tổng vội vàng dỗ dành nói, "Đương nhiên không phải rồi, Tĩnh Tĩnh nhà ta xinh đẹp nhất, ai cũng không đẹp bằng Tĩnh Tĩnh nhà ta".

Tuy rằng ông ta nói như vậy nhưng đôi mắt lại không ngừng nhìn về phía Kiều Na. Nhìn Kiều Na chủ động kính rượu cho Mã tiên sinh vừa rồi, cô gái này hẳn rất khó để thông đồng đi...

So sánh với Kiều Na, vị trong ngực ông ta quả thực không lên được mặt bàn, nếu là có thể đổi một cái...

Chẳng qua đây cũng chỉ là cái ý tưởng, An tổng không có gan lớn như Mã tổng. Ông ta đã sớm nghe qua, Mã tổng gia hỏa kia nếu là coi trọng ai, mặc kệ người ta đồng ý hay không đồng ý liền dám đem người mê choáng hướng dẫn vào nhà. Mấy năm nay không biết bao nhiêu ngôi sao nhỏ thua trong tay ông ta, nhưng thủ đoạn ông ta mạnh mẽ, cũng không dám kiện ông ta.

Chỉ là có đối lập, ánh mắt An tổng nhìn Lưu Tĩnh Tĩnh đã không còn nóng cháy như cũ nữa...

.....

Giang Phàm ở một bên cùng mấy nhà đầu tư xã giao, ánh mắt thỉnh thoảng lại nhìn về phía Kiều Na bên này. Anh hơi lo lắng Kiều Na lần đầu tiên tới tham gia tiệc rượu, không hiểu kỹ xảo giao tế sẽ có hại. Vừa rồi lúc nhìn thấy Mã tổng, anh hoảng sợ, người này thanh danh không tốt anh đã nghe nói qua. Nhưng thấy Kiều Na tùy tiện liền ứng phó được, không có làm ông ta đắc thủ, cũng không có làm mất mặt mũi của anh.

Anh không khỏi lộ ra tươi cười, nhớ tới vị trước mắt này vốn chính là cô gái kim cương bưu hãn, cô sẽ có hại mới là lạ. Người khác không bị cô giết chết đã xem như hạ thủ lưu tình. Anh không biết Mã tổng vừa nãy muốn làm cái gì, nhưng nghĩ đến cũng không phải chuyện gì tốt, Kiều Na không có lập tức trở mặt, cho ông ta khó xử, hoặc là giết chết ông ta ngay tại chỗ chỉ sợ cũng vì xem mặt mũi của Giang Phàm anh.

Nhà đầu tư đang cùng anh nói chuyện bỗng nhiên thấy anh bật cười, liền hỏi, "Giang tiên sinh, nhìn thấy chuyện thú vị gì sao?"

Giang Phàm cười cười, "Cũng không có gì, phim mới khởi động máy, tâm tình tốt, cụng ly".

Anh xuất đạo nhiều năm như vậy, đã quen với những xã giao này, cũng quen nhìn đủ loại người. Những nhà đầu tư này phần lớn là lão Hà kêu gọi, dạng người gì cũng có, anh cũng không có khả năng yêu cầu mỗi người đều là phẩm đức đoan trang. Người giống như Mã tổng, kỳ thật anh cũng không muốn hợp tác cùng ông ta, nhưng lại cũng không thể nề hà.

Một bộ phim đầu tư hơn trăm triệu, muốn kéo đến nhiều đầu tư như vậy cũng không phải chuyện dễ dàng, không chấp nhận được Giang Phàm bắt bẻ nhân phẩm nhà đầu tư. Chỉ cần đối phương là thương nhân đáng tin cậy thì anh không có lý do cự tuyệt.

Kiều Na rời khỏi Mã tổng, tự mình đi đến một bên đi ăn hải sản. Trong tiệc rượu, suy xét đến thuận tiện cho khách nhân, hải sản đều là bóc sẵn vỏ, hoàn toàn không cần động thủ lột ra là có thể ăn toàn bộ. Kiều Na ăn một con tôm cuốn, hạnh phúc đến nheo đôi mắt lại.

Không thể không nói, mỹ thực hiện đại thật sự là so với khi cô nhìn thấy ở cổ đại ngon hơn nhiều. Chỉ là những nước chấm này cổ đại đã kiếm không ra, còn có loại kỹ thuật có thể đem đồ ăn nướng BBQ đến gãi đúng chỗ ngứa này, Kiều Na hoàn toàn nghĩ không ra là như thế nào làm được.

Cô không có chú ý tới, cách đó không xa, có hai người lén cầm lấy di động, đem một màn này chụp lại...

Chuyện đã xảy ra với Mã tổng vừa rồi, mọi người không có làm rõ là chuyện như thế nào, liền không có người tùy tiện lại đây tìm Kiều Na uống rượu. Kiều Na cũng được tự do, chậm rãi nhấm nháp mỹ thực, tâm tình vô cùng tốt.

Tiệc rượu kết thúc đã là lúc chạng vạng. Kiều Na ăn thật sự no, cảm thấy chính mình đã không cần phải ăn cơm chiều.

Giang Phàm tiếp đón Kiều Na ngồi xe của anh cùng nhau đi, Kiều Na liền theo đi ra ngoài, đứng ở bên ngoài chờ Giang Phàm lái xe ra.

Bỗng nhiên, cô nhìn thấy một hình bóng quen thuộc, dựa vào một chiếc xe bên cạnh, dường như đứng có chút không vững.

"Tiểu Na Na!" Kiều Na đi qua, "Em làm sao vậy?"

Tiểu Na Na ánh mắt mê ly, quay đầu liếc mắt nhìn Kiều Na một cái, suy yếu mà phun ra hai chữ: "Cứu... Em..."

Kiều Na cả kinh, duỗi tay sờ sờ trán Tiểu Na Na, ngón tay nóng bỏng, như là phát sốt, nhưng lại không giống lắm. Sắc mặth Tiểu Na Na ửng hồng, thỉnh thoảng lại thở hổn hển, thoạt nhìn rất không bình thường.

"Chị bảo Phàm ca đưa em đi bệnh viện!"

Cô đang muốn đỡ Tiểu Na Na rời đi, bỗng nhiên nghe được âm thanh thô lỗ ở phía sau, "Cô đang làm cái gì?"

Kiều Na quay đầu lại, nhìn thấy Mã tổng đang từ trên xe bước xuống, lập tức đi về phía Tiểu Na Na, bắt lấy tay của Tiểu Na Na, "Tôi đưa cô ấy trở về, không cần phiền toái ông."

Kiều Na nhìn thấy người này, lại nhìn bộ dáng Tiểu Na Na, ngay lập tức hiểu rõ, Tiểu Na Na đây không phải sinh bệnh, mà là uống phải thuốc của Mã tổng.

Cô cảm thấy một cổ tức giận này lên trong lòng, Tiểu Na Na là nhân viên công tác nhỏ nhất trong đoàn phim, vừa mới tròn mười sáu tuổi, tên cầm thú này lại thật sự muốn xuống tay với cô ấy.

May mắn cô nhìn thấy, bằng không cả đời này của Tiểu Na Na chỉ sợ đều bị huỷ hoại.

Kiều Na sợ mang đến phiền toái cho Giang Phàm, cố nén giận dữ nói: "Đây là em gái của tôi, tôi muốn mang cô ấy trở về".

Mã tổng lộ ra vẻ mặt tươi cười đáng khinh, "Được, nếu Kiều tiểu thư nguyện ý thay thế cô gái nhỏ này bồi tôi, tôi cũng rất vui lòng. Hoặc là... Hai chị em các cô cùng nhau bồi tôi, tôi càng cao hứng, tiền sao... Thật sự dễ nói!"

Kiều Na lại có thể nhẫn, cái này cũng nhịn không được, cắn răng nói một câu, "Thực xin lỗi..."

Mã tổng cười nói: "Thực xin lỗi cái gì?"

Kiều Na đề Tiểu Na Na dựa vào nhà xe bên người, bỗng nhiên nhấc lên một chân đá thẳng vào bụng Mã tổng, thân mình dài rộng của Mã tổng lập tức bay ra ngoài, đập vào chiếc xe ông ta vừa mở ra.

Kiều Na nhàn nhạt nói một câu, "Thực xin lỗi, Phàm ca".

Tuy rằng biết cái này sẽ đem lại phiền toái cho Phàm ca nhưng Kiều Na thật là không có cách nào nhịn. Làm sao cô có thể trơ mắt nhìn cái tên súc sinh này đi đạp hư một cái cô gái nhỏ? Mặc kệ đối phương là người nào, làm như vậy cô đều không thể mặc kệ ngồi xem.

Vệ sĩ bên người Mã tổng vốn đĩ ở một bên quan sát, thấy thế vội vàng đi tới nâng Mã tổng dậy.

"Đem hai nha đầu này mang về... Cho tôi!" Mã tổng nghiến răng nghiến lợi ra lệnh.

Hai tên vệ sĩ đi về phía Kiều Na, Kiều Na đỡ Tiểu Na Na, quay đầu lạnh lùng mà quát hai người kia: "Đứng lại".

Hai người bị khí thế của cô hoảng sợ, nhưng thật ra không tự chủ được mà đứng ở tại chỗ.

Đúng lúc này, Giang Phàm lái xe tới, cảnh trước mắt lung tung rối loạn trước mắt làm anh nhất thời sờ không rõ là chuyện gì, vội xuống xe đi đến bên người Kiều Na, "Na Na, phát sinh chuyện gì vậy?"

Vệ sĩ thấy Giang Phàm lại đây, càng không biết làm sao, nếu bọn họ làm trò mạnh mẽ mang Kiều Na đi trước mặt Giang Phàm, chỉ sợ có chút không ổn, hai người quay đầu lại nhìn về phía Mã tổng, muốn được chỉ thị bước tiếp theo.

Kiều Na chỉ chỉ Tiểu Na Na, lại chỉ chỉ Mã tổng, "Ông ta làm chuyện tốt!"

Giang Phàm đại khái suy nghĩ cẩn thận chân tướng sự tình, khẳng định là Mã tổng mê choáng Tiểu Na Na, muốn mang cô ấy đi, bị Kiều Na phát hiện. Mã tổng thoạt nhìn bị thương, tám phần là Kiều Na nhịn không được ra tay.

Anh dựng ngón cái với Kiều Na, nhẹ giọng nói: "Làm tốt lắm!"

Tiếp theo, anh đi đến bên người Mã tổng, lạnh lùng thốt lên: "Mã tổng, khách sạn nơi nơi đều có máy theo dõi, luật sư của tôi cũng không phải là ăn không ngồi rồi, ông muốn biết hiệu suất công tác của bọn họ không?"

Mã tổng cắn răng nói: "Họ Giang, tốt nhất cậu đem hai người phụ nữ kia giao cho tôi, chờ tôi ăn đủ rồi chuyện này liền bỏ qua, nếu không..."

Giang Phàm nhàn nhạt nói: "Lăn! Nếu không tôi không ngại làm ông thương nặng hơn!"

"Cậu..." Mã tổng cắn răng một cái, "Hừ, chờ xem!"

Ông ta oán hận mà lên xe, mang theo thủ hạ lái xe đi.

Giang Phàm lúc này mới quay đầu, "Cô gái nhỏ này không sao chứ?"

Kiều Na nâng Tiểu Na Na dậy, "Không có việc gì, uống phải mê dược, chúng ta đưa cô ấy đến bệnh viện trước đi... Còn có, chuyện này em phải gọi điện thoại cho người nhà của cô ấy."

Cô lấy ra di động từ trên người Tiểu Na Na, lục nhật ký cuộc trò chuyện, nhìn thấy một người kêu "Chị" mới liên lạc gần đây.

Này hẳn là chị của Tiểu Na Na, Kiều Na gọi tới dãy số kia, chỉ chốc lát sau, có người tiếp.

"Alo? Em gái..."

Kiều Na nghe âm thanh này có chút quen thuộc, nhưng nhất thời cũng nghĩ không ra là ai, nói với người trong di động: "Chào cô, cô là người nhà của Tiểu Na Na sao? Hiện tại của cô ấy xảy ra chút tình huống..."

Âm thanh của người bên kia nôn nóng lên, "Làm sao vậy, em gái của tôi làm sao vậy?"

"Cô lại đây trước đi, cô ấy không có trở ngại, hiện tại tôi đưa cô ấy đi bệnh viện trung tâm thành phố B, cô có thể đến bệnh viện một chuyến chứ?"

Cô tắt điện thoại, cùng Giang Phàm đem Tiểu Na Na đỡ lên trên xe, lái xe đi tới bệnh viện.

Các hộ sĩ lập tức chạy tới, đem Tiểu Na Na nâng vào phòng bệnh. Bác sĩ kiểm tra một chút, nói không có trở ngại, chỉ là ăn chút thuốc thúc tình, đã tiêm thuốc an thần, rất mau sẽ tỉnh táo lại.

Không bao lâu, một người chạy vào, "Lâm Na là ở chỗ này sao? Trời ạ, em gái của tôi làm sao vậy?"

Kiều Na quay đầu, nhìn thấy vẻ mặt Lâm An Ni kinh hoảng mà vọt tới bên người Tiểu Na Na.

Chị của Tiểu Na Na... Là Lâm An Ni?

"Cô ấy không có việc gì, tình huống kỹ càng ti mi chờ cô ấy tỉnh lại tự mình nói cho cô biết." Giang Phàm nói, rốt cuộc loại chuyện này anh cũng không tiện tự mình nói ra, "Cô vẫn là cảm ơn Na Na đi, nếu không có cô ấy, đêm nay em gái của cô khả năng sẽ gặp phải chuyện vô cùng xấu".

Lâm An Ni nhìn thoáng qua Kiều Na, trong ánh mắt chớp động thần sắc phức tạp. Tuy nhiên lực chú ý của cô lập tức lại chuyển dời đến trên người Tiểu Na Na, Tiểu Na Na đã chậm rãi khôi phục thần trí, ô ô mà khóc lên.

Kiều Na không muốn nhiều lời với Lâm An Ni, cùng Giang Phàm ra phòng bệnh, nơi này có Lâm An Ni chăm sóc hẳn là không có gì vấn đề, bọn họ liền rời đi trước.

Tiểu Na Na chờ đến lúc phòng bệnh còn dư lại hai người cô cùng Lâm An Ni, mới đỏ mặt đem chuyện vừa mới phát sinh nói ra. Sau khi cô ăn mê dược, toàn thân nóng lên, đầu vựng não căng, lại không có hoàn toàn đánh mất thần trí, cho nên mới hướng tới Kiều Na mở miệng cầu cứu.

Tất cả chuyện phát sinh sau đó cô đều xem ở trong mắt, chỉ là thân thể vô lực, không làm được cái gì.

Lâm An Ni nghe xong, cắn cắn môi, "Cái tên họ Mã này, chị không giết chết ông ta liền không mang họ Lâm. Còn có em, nha đầu chết tiệt này, một chút tâm phòng người cũng không có, cầm thú kia kính rượu em cũng uống".

Tiểu Na Na cúi đầu, "Em... Em chỉ là không biết cự tuyệt như thế nào..."

Lâm An Ni oán trách, "Em, nha đầu này, cái gì không dễ làm, một hai phải đi làm nhà tạo mẫu tóc. Trong nhà thiếu chút tiền này của em sao? Thành thành thật thật về nhà đợi, về sau đừng đi ra chạy loạn".

Tiểu Na Na rất là quật cường mà lắc đầu, "Em thích làm nhà tạo mẫu tóc... Chị không phải cũng làm diễn viên sao? Trong nhà cũng không thiếu chút tiền này của chị nha..."

Tác giả có lời muốn nói:

Giang Phàm: Lần sau gặp được người như Mã tổng, đừng đá bụng người ta.

Kiều Na: Vì sao? Ông ta hư như vậy!

Giang Phàm: Tới, ca dạy cho em cách ưu nhã đạp hắn tuyệt tử tuyệt tôn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Đứng đầu hot search

Edit & Beta: Song Ngọc.

Lâm An Ni thuyết phục không được em gái, vô cùng không cao hứng cầm lấy điện thoại, "Tra cho tôi Mã tổng này... Sao tôi biết Mã tổng nào? Dù sao chính là Mã tổng đầu tư cho bộ phim《Đoan Ninh Hoàng Hậu Truyện》kia, tôi muốn có tất cả tư liệu".

Tiểu Na Na cắn môi, "Chị... Chị giúp em đem người này... Cấp..."

"Hừ, không cần em nói, dám khi dễ người Lâm gia chúng ta, họ Mã này xong rồi!"

.....

Giang Phàm lái xe mang Kiều Na trở về, dọc theo đường đi Kiều Na một bộ dáng chột dạ, thường thường nhìn lén sắc mặt Giang Phàm.

"Muốn nói cái gì thì nói đi!" Giang Phàm nói.

"Cái kia..." Kiều Na ngượng ngùng, "Em... Có phải đã gây phiền toái cho anh không? Có thể làm phim truyền hình không có cách nào quay hay không... Thực xin lỗi..."

"Thôi," Giang Phàm vừa lái xe vừa nói, "Dù sao liền tính là lại cho em một lần cơ hội, em vẫn sẽ làm chuyện giống vậy đi?"

Kiều Na bất đắc dĩ gật đầu, không sai, nếu lại cho cô cơ hội nữa, cô cũng sẽ không để Mã tổng mang Tiểu Na Na đi.

"Vậy được rồi, em làm rất đúng!" Giang Phàm nói, "Không cần lo lắng, phim truyền hình sẽ không có vấn đề."

"Nhưng nếu ông ta triệt tư, anh có thể khuyết thiếu tài chính hay không?"

Giang Phàm lộ ra một tia tươi cười xảo trá, "Em cho rằng, triệt tư là việc đơn giản như vậy sao?"

Kiều Na khó hiểu, nhưng nhìn bộ dạng định liệu trước của anh, cũng không hỏi lại.

.....

Quả nhiên, ngày hôm sau, Mã tổng liền đưa ra triệt tư.

Nhưng rất nhanh, luật sư của Giang Phàm liền lấy ra hợp đồng lúc đó.

Lúc ấy hiệp nghị đầu tư viết rất rõ ràng, hai bên đều không thể chủ động trái với hiệp định đầu tư, bất luận vì cái gì, bên lui ra trước tiên cũng phải bồi thường tổn thất kinh tế cho đối phương. Tiền đầu tư của Mã tổng đã chuyển đến, không được Giang Phàm đồng ý là không có cách nào lấy về.

Giang Phàm dựa theo hợp đồng yêu cầu, đem tên công ty của Mã tổng để vào danh sách nhà tài trợ, hơn nữa đã làm tuyên truyền trên các nền tảng có liên quan. Cho nên căn cứ theo hiệp ước, anh hoàn thành chuyện mình nên làm rồi.

Mã tổng muốn luật sư đi khởi tố Giang Phàm nhưng luật sư nói cho ông ta, căn bản là không có khả năng thắng trận kiện tụng này. Rốt cuộc hợp đồng đã nói rõ ràng, biện hộ như thế nào cũng không thắng được.

Mã tổng ở nhà tức giận đến dậm chân, không đợi ông ta bình ổn cơn giận, trợ lý của ông ta lại mang cho ông ta một tin tức còn tệ hơn.

Mấy khách hàng lớn gần đây đều hủy bỏ đơn đặt hàng, không hề cùng công ty ông ta hợp tác.

Không có đơn đặt hàng thì công ty của ông ta sẽ không có biện pháp chống đỡ, đây quả thực là đả kích có tính chất huỷ diệt.

Ông ta không rõ đây đến tột cùng là vì sao. Ông ta nhanh chóng liên hệ với mấy khách hàng kia, đối phương nói chuyện rất hàm hồ, căn bản giải thích không rõ ràng lắm.

Sự việc càng không xong là trong lén lút công ty ông ta làm một ít buôn bán lậu không biết bị ai thọc ra ngoài. Buôn lậu là trái pháp luật, ông ta bị phạt một tuyệt bút tiền (một khoản tiền lớn), lại còn phải sinh hoạt khắc khổ trong tù mấy năm.

Thẳng đến lúc vào ngục giam, ông ta cũng không rõ, tất cả điều này bởi vì sao cái gì...

.....

Bên Giang Phàm bởi vì nơi phát ra tài chính đầu tư của Mã tổng bị đóng băng không rõ nguyên nhân nên không thể sử dụng. Anh đương nhiên mà gỡ bỏ quảng cáo bên kia của Mã tổng, đồng thời đưa ra lời giải thích.

Ngày hôm sau, liền có nhà đầu tư chủ động tìm tới cửa, nói là muốn cung cấp đầu tư cho《 Đoan Ninh Hoàng Hậu Truyện 》, hơn nữa trừ bỏ bình thường tuyên truyền không có bất cứ yêu cầu dư thừa nào.

Nhà đầu tư trong khi đầu tư đưa ra đủ loại yêu cầu là rất thường thấy, ví dụ như lúc An tổng đầu tư liền yêu cầu để Lưu Tinh Tinh tiến tổ, nhà đầu tư dễ nói chuyện như vậy ngược lại không thấy nhiều lắm.

Lão Hà rất nhanh ký xuống hiệp nghị đầu tư, bút đầu tư này bổ khuyết bộ phận tài chính bị đông lại của Mã tổng kia, lại còn dư ra một phần. Giang Phàm rất kỳ quái sự việc sao lại thuận lợi như vậy, nhưng cũng không có nghĩ nhiều. Lực tuyên truyền của《 Đoan Ninh Hoàng Hậu Truyện 》rất lớn, có nhà đầu tư tìm tới là rất bình thường.

Sau nghi thức khởi động máy đoàn phim liền bắt đầu chuẩn bị quay. Nhân viên công tác đã lập lịch làm việc, phát đến tay mỗi nhân viên công tác.

Kiều Na nhận được lịch làm việc của mình, phía trên viết kĩ càng tỉ mỉ thông tin thời gian, địa điểm, cảnh tượng v.v... mỗi một lần quay. Cảnh đầu tiên của cô là ngay ngày mai, diễn viên hợp tác đúng là Giang Phàm.

Vai diễn phối hợp của Kiều Na cùng Giang Phàm ở nhà cổ cũng không nhiều, có lẽ là bởi vì mối quan hệ giữa nam nữ chính nên đã đem một đoạn diễn trong đó đặt lên tập đầu của bộ phim.

Đây là lần đầu tiên gặp gỡ của Kiều Ninh và Yến Hiếu Công trong kịch bản, lúc ấy Yến Hiếu Công còn chưa kế vị, đến Kiều phủ tìm phụ thân của Kiều Ninh - Kiều Uy Viễn thỉnh giáo một ít vấn đề về chiến lược. Cũng chính là ngay lúc này, hắn tình cờ gặp được Kiều Ninh ở phía sau hoa viên. Kiều Ninh nhìn thấy có người lạ nên bỏ chạy đi mất, để lại vòng hoa vừa kết xong.

Lúc ấy Kiều Ninh cùng Yến Hiếu Công cũng không biết, kỳ thật đây là Kiều Uy Viễn đã sớm an bài tốt.

Hoá trang của Kiều Na mất thời gian rất lâu, trang dung trong phim truyền hình sẽ rất dày nặng, như vậy trên màn ảnh mới có thể có vẻ hoàn mỹ không tỳ vết.

Quần áo trong phủ tướng quân của cô tương đối đơn giản một chút, là váy màu lam thêu hoa phù hợp với khí chất tiểu thư khuê các thuần tịnh. Nhưng cũng chỉ là tương đối đơn giản một chút, vẫn tốn hơn một giờ mới trang điểm xong.

Kiều Na hóa trang xong, đến hậu hoa viên, Giang Phàm đã mặc trường bào chờ ở nơi đó.

Quay chụp chính thức bắt đầu, Giang Phàm ở hậu hoa viên chậm rãi đi tới, bỗng nhiên nhìn thấy Kiều Na đang ngồi ở trên xích đu kết vòng hoa.

Kiều Na dựa theo kịch bản yêu cầu, ngồi ở trên xích đu kết vòng hoa, cô có chút khẩn trương. Trước kia cô chưa bao giờ đóng phim, có chút không xác định có thể diễn tốt hay không.

Cô hít sâu một hơi, tận lực làm mình bình tĩnh trở lại, chậm rãi bện vòng hoa trong tay.

Những cái này đều là hoa thật, đoàn phim cố ý mua hoa tươi. Vòng hoa tản ra hương thơm nồng đậm, làm tâm tình của cô thư hoãn không ít.

Giang Phàm liếc mắt một cái thấy được Kiều Na nhẹ nhàng loạng choạng trên xích đu, hình ảnh thiếu nữ xinh đẹp cùng hoa tươi đan chéo bên nhau quá mức tốt đẹp, anh không khỏi dừng bước chân, si ngốc ngóng nhìn.

Đây là miêu tả trong kịch bản, Giang Phàm nhìn Kiều Na trước mắt, hình ảnh tốt đẹp giống như trong kịch bản, anh ngây người một chút, nhất thời quên mất mình là đang diễn.

Chờ đến khi Kiều Na dựa theo trong kịch bản ngẩng đầu, vẻ mặt kinh nghi mà nhìn về phía anh, anh mới bừng tỉnh, nhớ tới nhân vật của mình trong kịch bản.

Kiều Na "Di" một tiếng, làm một tiểu thư quý tộc, nàng không thể dễ dàng nhìn nam nhân xa lạ, cho nên trên mặt nàng hơi hơi đỏ lên, ném vòng hoa xuống, xoay người liền chạy đi.

Giang Phàm nhìn phương hướng Kiều Na biến mất, sau một lúc lâu, mới đi đến trước xích đu, khom lưng nhặt vòng hoa lên.

Cảnh diễn kết thúc tại chỗ này, phó đạo diễn đang theo dõi mày quay phim không cầm hô một tiếng, "Tốt!"

Giang Phàm qua đi xem phát lại, phó Đạo diễn Tiền ở bên cạnh khen: "Ánh mắt của Đạo diễn Giang quá sinh động, biểu diễn này thật sự quá tuyệt".

Giang Phàm có chút ngoài ý muốn, vừa rồi lúc diễn anh thất thần, không nghĩ tới chính mình ngay lúc đó là cái dạng này.

Dù cho ai đều có thể thấy được, đây là một ánh mắt của một thiếu niên hoa si.

Nếu không phải bị coi như diễn xuất hoàn mỹ, Giang Phàm cảm thấy bị người khác nhìn được minh lộ ra biểu tình thế này quả thực là cảm thấy quá thẹn.

Kiều Na lại đây, "Không tồi, kỹ thuật diễn của Phàm ca thật tốt!"

Trên người cô vẫn còn lây dính mùi thơm lúc bện vòng hoa, Giang Phàm cảm giác được cô đứng ở phía sau lưng mình, không biết vì sao tim đập có chút nhanh.

Có lẽ là anh... Quá nhập vai đi... Giang Phàm nghĩ như vậy.

"Em đi tháo trang sức," Kiều Na xem xong đoạn phát lại này, thực vừa lòng gật đầu, vốn dĩ cô cho rằng bản thân không thông qua, "Đúng rồi, sáng ngày mai em không có thông cáo, vừa lúc trường lái xe thông báo kiểm tra, em đi thi nha".

Giang Phàm hàm hồ mà "Ừm" một tiếng, Kiều Na liền đi đến hậu trường tháo trang sức.

"Đạo diễn Giang, đã chụp được một hồi, ngài cũng đi tháo trang sức đi!" Phó Đạo diễn Tiền nhắc nhở nói.

Giang Phàm phục hồi tinh thần, đứng dậy đi hậu trường tháo trang sức.

Kiều Na đổi trở về quần áo của mình, đến trước đài xem diễn viên đóng phim. Cô đối với loại chuyện kỹ thuật diễn này cũng không sao giải thích, muốn nhìn nhiều, học nhiều, rốt cuộc hiện tại kỹ thuật diễn của cô thật sự chẳng ra gì. Nếu không phải bởi vì diễn nhân vật là bản thân cô, căn bản là cô không có cách nào nhập vai.

Đang nhìn, di động của cô vang một tiếng, Kiều Na cúi đầu xem, chỉ thấy là Diệp Thanh gửi tới một cái wechat: Cậu lại lên Hot Search!

Kiều Na không biết mình lại làm việc gì có thể lên Hot Search, là nghi thức khởi động máy hôm qua sao?

Cô mở ra weibo, lướt đến bảng hot search, nhìn thấy mấy cái hot search liên quan tới mình: "Kiều Na Lưu Tĩnh Tĩnh", "Kiều Na khởi động máy", "Đồ tham ăn Kiều Na", đặc biệt là cái cuối cùng này, trực tiếp bị đứng đầu bảng hot search.

Cô nhất thời không có phản ứng kịp, "Đồ tham ăn Kiều Na" là cái quỷ gì? Cô tham gia nghi thức khởi động máy lên hot search cũng thôi đi, cái hot search không thể hiểu được này là chuyện như thế nào?

Click mở hot search, cô nhìn thấy có cái tài khoản marketing tên "Nội quỷ giới giải trí" đã phát một đống ảnh chụp cô ăn cái gì ở tiệc rượu, cũng để một đoạn văn: Nữ chính《Đoan Ninh Hoàng Hậu Truyện》không màng hình tượng, ăn uống quá độ ở nơi công cộng, một bộ dáng người nhà quê chưa hiểu việc đời, quá thực là mất mặt.

Cô không biết người này làm gì phải bôi đen cô như vậy, nhưng phía dưới weibo này đã có mấy vạn bình luận. Kiều Na có chút tâm tắc, ngày hôm qua nhất thời cô không có nhịn xuống, ăn nhiều như vậy, cái này mất mặt....

Cô mở ra bình luận, bỗng nhiên ngây ngẩn cả người.

Từ từ, phong cách này... Như thế nào cùng cô tưởng tượng không quá giống nhau vậy?

Vốn dĩ cô cảm thấy nhất định là mọi người tụ ở chỗ này mắng cô, nhưng nhìn thấy bình luận có nhiều lượt thích nhất là cái dạng này ——

"Chó điên cút xéo. Người nhà quê chúng tôi giết cả nhà ngươi sao?"

"Phi, ăn gạo nhà ngươi?"

"Thật manh (moe, cute dễ thương), thật đáng yêu, tôi xem còn muốn ăn."

"Cầu nhãn hiệu bánh kem."

"Manh phiên, bác chủ đăng thêm vài bức ảnh chụp, tôi muốn lấy làm hình nền."

"Cầu nhìn đến bình luận diện tích bóng ma tâm lý của bác chủ."

.....

Kiều Na: "..."

Cho nên đây là tình huống như thế nào. Độ tán thành của xã hội này đối với đồ tham ăn cao vậy sao?

Đó có phải thuyết minh về sau cô có thể không kiêng nể gì mà ăn ăn ăn hay không! Ngẫm lại liền thật hạnh phúc!

Trừ bỏ cái tài khoản marketing này, phát ra hình ảnh của cô còn có một tài khoản weibo khác. Cũng nội dung hình ảnh của một tài khoản trước, chất lượng không giống nhau, rõ ràng không phải cùng một người chụp.

Cái weibo này tên là "Áo khoác bông nhỏ nhà Kiều Na", xem tên này, lại là fan của Kiều Na.

"Quá hạnh phúc, làm việc ở khách sạn nhìn thấy bà chủ nè! Đăng lên mấy bức hình xinh đẹp! Nói bà chủ vẫn luôn ăn ăn ăn quả thực ngốc manh đến tạc! Áo bông nhỏ của bà chủ lo lắng cho thể trọng của cô!"

Cái weibo này đăng cũng là ảnh chụp Kiều Na ăn những gì, nhưng rõ ràng chụp dụng tâm hơn nhiều, như là một fan tràn ngập tình yêu mà chụp thần tượng của mình.

Lúc ấy Kiều Na không có chú ý tới chính mình bị chụp lén, cũng không có chú ý tới fans này. Chẳng qua trường hợp cô xuất hiện trước công chúng, thân là nữ chính bị fans chụp lén cũng không phải xem như chuyện rất kỳ lạ. Nhưng cái tài khoản marketing này chẳng những chụp lén lại còn thêm những từ ngữ ác liệt thì thật quá đáng.

Cũng may đa số cư dân mạng thật sự cơ trí, hoàn toàn sẽ không bị cái tài khoản marketing này dẫn đường, điểm này làm Kiều Na cảm thấy ngoài ý muốn, cũng thực kinh hỉ.

Mặt khác còn có một ít truyền thông đăng tải video cuộc họp báo, các cư dân mạng thảo luận cũng thực nhiệt liệt.

"Trong video diễn viên mười tám tuyến bị Kiều Na dẫm kia, cô ta là cố ý duỗi chân ra vướng Kiều Na đi, nhìn kỹ, lúc 21 phút 15 giây cô ta duỗi chân, nhưng Kiều Na còn chưa đi tới đâu."

"Diễn viên này tên Lưu Tĩnh Tĩnh, cô ta có trong dàn diễn viên chính thức, vị trí gì? Trước kia chưa từng nghe nói qua."

"Hay cho một kỹ nữ tâm cơ. Xứng đáng bị dẫm."

"Người nào, lăn ra khỏi giới giải trí đi!"

"Không cảm thấy Kiều Na cũng là cố ý sao?"

"Na của tôi căn bản là không có xem kỹ dưới chân đi? Người nói cô ấy cố ý kia bị mù sao? Cô ấy chỉ là vừa lúc dẫm phải mà không phải bị vướng phải! Hơn nữa ngay cả là cô ấy cố ý, cũng là cô Lưu nào kia không biết xấu hổ!"

"Phi, thủ đoạn cấp thấp như vậy, cọng bún sức chiến đấu bằng 5 cút xéo!"

.....

Video là phóng viên quay rõ ràng hoàn chỉnh nghi thức khởi động máy, phía dưới thảo luận đại đa số lại đều là sự kiện Lưu Tĩnh Tĩnh duỗi chân vướng Kiều Na. Trừ cái đó ra, thảo luận nhiều nhất chính là đoạn ngắn Kiều Na trả lời câu hỏi của phóng viên kia.

"Like cho sự cơ trí của bà chủ."

"Phóng viên này là truyền thông của nhà nào? Có thể nói tiếng người không?"

"Ha ha, ngươi muốn làm sao để chứng minh ngươi không phải bệnh tâm thần? Cười phun!"

"Bệnh tâm thần mới hỏi được những vấn đề biến thái như vậy, bà chủ nói rất đúng!"

Kiều Na biết fans của mình đều gọi mình là bà chủ, thậm chí một ít người không phải fans của cô cũng kêu như vậy. Lúc trước Diệp Thanh tùy tiện đăng ký nick name giúp cô, không nghĩ đến nhanh như vậy đã bị các cư dân mạng biết.

Thực rõ ràng, phần lớn cư dân mạng có sức phán đoán của mình, cũng sẽ không bị một số người tuỳ ý dắt mũi. Bọn họ có hai mắt của mình, có thể nhìn rõ thị phi đúng sai.

Giang Phàm tháo trang sức ra tới, thấy Kiều Na đang lướt weibo, tiến lại nhìn thoáng qua, "Lại lên hot search?"

Kiều Na gật đầu, tiếp tục xem bình luận.

Giang Phàm ngồi ở trên ghế đạo diễn, nói: "Về sau em sẽ thường xuyên lên hot search, mấy thứ này xem cũng xem không xong."

Làm nữ số một của anh, lên hot search quả thực là chuyện thường ngày được không?

Một lúc sau Kiều Na lại xem weibo, phát hiện Lưu Tĩnh Tĩnh bị mắng lên hot search. Weibo tìm tòi Lưu Tĩnh Tĩnh, nơi nơi đều đang mắng cô ta, bảo cô ta cút khỏi giới giải trí.

Kiều Na chỉ có thể lắc đầu, Lưu Tĩnh Tĩnh sai ở chỗ nóng lòng hãm hại cô, sử dụng thủ đoạn quá mức thấp kém, chẳng lẽ cô ta không biết dưới đài có phóng viên quay chụp sao? Ngay cả khi cô ta làm Kiều Na ngã, chỉ sợ là đưa tới càng nhiều tiếng mắng.

Lấy tâm cơ Lưu Tĩnh Tĩnh tới xem, hoàn toàn lên không được mặt bàn, Kiều Na mới sẽ không đem cô ta để vào mắt.

Buổi tối, nick weibo được chứng thực của Lưu Tĩnh Tĩnh đã đăng một cái weibo.

Lưu Tĩnh Tĩnh: "Mọi chuyện không phải như mọi người tưởng tượng, lúc ấy tôi chỉ là đứng quá mệt mỏi, muốn duỗi chân hoạt động một chút, không chú ý tới Kiều Na đi đến. Hơn nữa tôi cảm thấy là cô ấy nhìn thấy tôi duỗi chân mới cố ý dẫm lên! Mọi người không cần bị thuỷ quân đánh lạc hướng, Kiều Na này mới là kỹ nữ có tâm cơ!"

Ở trong nghề, cách làm trực tiếp công kích diễn viên cùng đoàn phim như vậy đều là hiếm thấy, lại một lần chứng minh sự thật chỉ số thông minh của Lưu Tĩnh Tĩnh không ở tuyến (offline □)

Các cư dân mạng cũng không phải ăn chay, lập tức vây công weibo của Lưu Tĩnh Tĩnh.

"Coi chúng tôi mù à! Từ phút thứ hai mươi đôi mắt của cô không tốt nhìn chằm chằm vào bà chủ."

"Người quản lí của cô không có nói cho cô, không cần xé rách mặt với diễn viên cùng đoàn phim sao? Huống hồ phim còn chưa bắt đầu quay!"

"Ngu ngốc chậm phát triển không giải thích!"

"Cút xéo giới giải trí đi!"

"Vả mặt bạch bạch bạch!"

.....

Không bao lâu, Lưu Tĩnh Tĩnh liền xóa bỏ weibo này, Kiều Na cảm thấy, là người quản lí của cô ta rốt cuộc phát hiện cô ta làm chuyện ngu xuẩn, chạy tới ngăn cản.

Nhưng đề tài "Lưu Tĩnh Tĩnh cút khỏi giới giải trí" này lại lên hot search, vẫn luôn không hạ xuống.

"Lăn lăn lăn! Đầu năm nay người nào cũng xuất đạo!"

"Xem hot search nhấn tiến vào, nói thật nếu không có người mắng cô ta, căn bản là không biết nhân vật này!"

.....

Không lâu, có một cái tin nóng được chú ý.

"Tôi biết người này, là con gái nuôi của An tổng, cả ngày dính lấy An tổng. Không biết cô ta dùng thủ đoạn gì, lại vào được tổ, An tổng là nhà đầu tư, tám phần là dựa vào quan hệ với An tổng."

Tin nóng này còn đăng ảnh chụp thân mật của Lưu Tĩnh Tĩnh và An tổng, cùng với tư liệu cá nhân của An tổng.

Kế tiếp lực lột da của cư dân mạng còn lớn hơn nữa, lại có người tuôn ra Lưu Tĩnh Tĩnh cùng Kiều Na đã từng là bạn cùng phòng. Thậm chí có người căn cứ vào manh mối này, tra ra weibo bôi đen Kiều Na lần đầu tiên ở mấy tháng trước chính là do Lưu Tĩnh Tĩnh đăng.

Tới ngày hôm sau, ảnh chụp chung của Lưu Tĩnh Tĩnh cùng nhiều vị "Cha nuôi" cũng bị lộ ra. Lực lượng cư dân mạng quả thực thông thiên, những tư liệu này ngay cả Kiều Na cũng chưa bao giờ thấy qua, không biết bọn họ tìm được từ nơi nào

Nhìn các tư liệu này, Kiều Na mới hiểu được Lưu Tĩnh Tĩnh đã làm gì từ sau khi dọn ra ký túc xá. Thì ra cô ta vẫn luôn chu toàn giữa các vị "Cha nuôi", khó trách cô ta không trở về ký túc xá ở.

Kiều Na không có tâm tư phản ứng những chuyện bát quái nhàm chán này của Lưu Tĩnh Tĩnh, hôm nay cô muốn tham gia kiểm tra chủ đề thứ nhất. Nội dung kiểm tra tương đối đơn giản, là một môn thi có xác suất thông qua rất cao.

Buổi sáng cô đến trường dạy lái xe tập hợp, nhìn thấy Trịnh Từ Lâm cũng cùng nhau kiểm tra thì cười chào hỏi.

Trịnh Từ Lâm hôm nay một thân tây trang đen, cả người có vẻ càng thêm đĩnh bạt, Kiều Na cảm thấy anh quả thực đẹp trai ngây người.

Ấn quy cũ cũ, như cũ là ngồi xe của trường đi trường thi. Kiều Na nhìn thấy Trịnh Từ Lâm lên một chiếc xe thì cũng đi theo muốn ngồi lên chiếc xe kia. Mới vừa đi đến bên cạnh xe, liền nghe giáo luyện nói: "Cái kia... Nữ sĩ cùng nam sĩ tách ra ngồi đi, vừa lúc nữ sĩ đủ một xe."

Kiều Na có chút không vui, chẳng qua cô tổng không thể cứng rắn chen đến trong xe nam đi... Đành phải không quá tình nguyện mà ngồi vào xe nữ.

Trên đường không có trai đẹp nói chuyện phiếm, thật sự rất nhàm chán. Các học viên trên xe nữ đều không thân, không ai nói chuyện nên Kiều Na cũng không nói lời nào, lấy ra di động lướt weibo.

Cái làm yêu Nội quỷ giới giải trí kia lại đăng một cái weibo, bắt đầu tiến hành nhận thân công kích với Kiều Na, nói cô cùng Giang Phàm có không quan hệ rõ ràng, mới mượn cơ hội thượng vị lên làm nữ chính.

Kiều Na cảm thấy, loại lời nói này căn bản là không có người tin đi.

Nhưng phong cách bình luận lại một lần lóe mù mắt của cô.

"Ở bên nhau! Ở bên nhau!"

"Phàm nhân chỉ nhận bà chủ!"

"Quá tốt rồi, vẻ mặt xem ảnh tạo hình đã xứng rồi nè."

"Lúc này ánh mắt của Phàm ca không tồi."

"Tôi đã chọn Phàm Na CP (couple) từ sớm, xem ra người thắng cuối cùng nhất định là đảng Phàm Na chúng ta! Tất thắng!"

"Ngồi chờ @Giang Phàm tuyên bố tin tức tốt!"

.....

Kiều Na hoàn toàn không thể lý giải trí tưởng tượng của cư dân mạng, cô tin tưởng Nội quỷ giới giải trí lúc này nhất định khóc vựng ở trong WC.

Cho nên kỳ thật hắn ta chỉ là giả bộ làm anti fan sao? Fan cao cấp gì đó?

Xe chạy đến trung tâm khảo thí, Kiều Na đem điện thoại giao cho giáo luyện. Ấn quy định, lúc cô khảo thí không thể mang bất luận thiết bị điện tử gì, ngay cả đồng hồ đeo tay cũng không thể mang.

Khảo thí vô cùng thuận lợi, tổng cộng một trăm câu, Kiều Na đều xem qua. Con chuột của cô không ngừng điểm tới điểm lui, không đến mười phút, tất cả đều làm xong, thành tích kiểm tra ra ngay tại chỗ, cô thi một trăm điểm

Nhưng ấn quy định, trong vòng mười lăm phút là không thể nộp bài thi, Kiều Na chỉ có thể nhàm chán mà phát ngốc với cameras, rốt cuộc chờ đến khi đủ mười lăm phút, cô lập tức nhấn nộp bài thi, ra cửa đóng dấu phiếu điểm, giao cho giáo luyện.

Các học viên cùng đi cũng đã lục tục trở lại, đại bộ phận bạn học đều thông qua khảo thí. Giáo luyện an bài mọi người ngày mai bắt đầu đến trường dạy tập xe, chuẩn bị kiểm tra chủ đề thứ hai.

Lúc trở về giáo luyện vẫn là để nam nữ tách ra ngồi, kỳ thật đa số học viên vừa ra trường thi liền tự mình đón xe đi về, người dư lại không nhiều lắm, một chiếc xe đã đủ ngồi. Kiều Na là suy xét đến trường thi ở gần nhà cô, vừa lúc tiện đường mới lưu lại ngồi xe này —— đương nhiên, còn suy xét đến khả năng sẽ có cơ hội ở chung với trai đẹp.

Nhưng giáo luyện này hôm nay không biết cọng dây thần kinh nào co giật, một hai phải nam nữ tách ra ngồi, cái này làm cơ hội ở chung củ Kiều Na với trai đẹp lại lần nữa rơi vào khoảng không.

Cô chỉ có thể nhàm chán mà tiếp tục lướt weibo của cô.

.....

Ngồi ở xe chuyên dùng cho nam, Trịnh Từ Lâm kỳ thật là buồn bực, anh rất muốn ngồi cùng một chiếc xe với người đẹp, cùng người đẹp nói chuyện phiếm nha.

Đặc biệt là cô gái xinh đẹp thích chủ động tìm anh nói chuyện phím kia, anh cảm thấy cùng cô rất trò chuyện rất tốt, cảm thấy chính mình thậm chí có thể đưa ra thỉnh cầu kết giao với cô. Anh không có bạn gái, nếu có thể có được bạn gái đẹp như vậy, là chuyện hạnh phúc cỡ nào nha.

Chính là giáo luyện đáng ghét này quả thực là cái lão phong kiến, lại thật sự không cho nam nữ ngồi một chiếc xe. Trong lòng Trịnh Từ Lâm thật sự khổ, em gái là không đợi người, nói không chừng ngày nào đó đã bị anh chàng đẹp trai khác đoạt đi rồi, đặc biệt là em gái xinh đẹp như vậy.

Anh có wechat của Kiều Na, vốn định chủ động đến gần, nhưng anh không quá am hiểu theo đuổi con gái, không biết nên nói gì trên wechat, vẫn luôn không có liên hệ với Kiều Na.

Chẳng qua... Ngày mai bắt đầu liền có thể tập xe, ở bên nhau tập xe... Hẳn là sẽ có cơ hội tiếp xúc đi?

Anh là đang nghĩ như vậy, nghe thấy giáo luyện ngồi ghế phụ phía trước nhận một cuộc điện thoại.

"Alo... Đúng, Phàm ca, yên tâm, tất cả đều là dựa theo cầu của ngài làm, tuyệt đối không thành vấn đề... Hôm nay lúc gặp mặt chỉ chào hỏi mà thôi... Cái gì... À, tôi đã biết... Gặp mặt cũng không được hả..."

Nhìn bộ dáng giáo luyện nói chuyện giống như báo cáo cho người nào đó, Trịnh Từ Lâm cảm thấy dù sao cũng không có quan hệ gì tới mình, cũng lười nghe hết.

Tác giả có lời muốn nói:

Giang Phàm: Chuyện giao cho anh làm thế nào rồi? Hôm nay là dạng tình huống gì? Cái gì? Chào hỏi? Ý của tôi là không cho hai người bọn họ gặp mặt cái người ngu ngốc này!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Bí phương lẩu*

Edit & Beta: Song Ngọc.

*Phương pháp/công thức nấu lẩu bí mật.

Buổi sáng đoàn phim kết thúc công việc, lão Hà lái xe mang Giang Phàm đi ăn cơm.

Trên xe, lão Hà nói: "Có nghe nói chuyện của Lưu Tĩnh Tĩnh không?"

Giang Phàm đang lướt weibo, "Anh là nói đến chuyện diễn viên nhỏ còn không có bắt đầu xuất đạo đã tự mình tìm đường chết kia sao? Ngu xuẩn!"

Lão Hà nói: "Dựa theo hợp đồng là chúng ta có thể hủy bỏ hiệp ước với cô ta, đổi một diễn viên khác. Dù sao suất diễn của cô ta cũng chưa bắt đầu quay, chúng ta cũng không có gì tổn thất."

Giang Phàm vừa lướt weibo, vừa nhàn nhạt nói: "Vì sao phải đổi diễn viên khác? Trên hợp đồng nói, nếu diễn viên bởi vì vấn đề của bản thân mà làm ra hành vi không thích hợp với nhân vật trong phim, đoàn phim có quyền đơn phương giải trừ hợp đồng. Chẳng qua anh đã quên, Lưu Tĩnh Tĩnh diễn nhân vật nào?"

Lão Hà bừng tỉnh, nhân vật trong phim của Lưu Tĩnh Tĩnh là Nguyệt Nhi, vốn là một nữ nhân ác độc, vẫn luôn đối nghịch với nữ chủ, nhưng thật ra rất giống bộ dáng Lưu Tĩnh Tĩnh biểu hiện, hoặc là nói —— cô ta căn bản chính là bản sắc biểu diễn.

Giang Phàm cũng không ngẩng đầu lên, "Nếu đoàn đội quan hệ xã hội của cô ta đủ thông minh, có thể đem lần sự kiện này nói là đang diễn nhân vật của đoàn phim, đoàn phim chúng ta cũng sẽ không cố ý phủ nhận...

Tuy nhiên tôi nghĩ một người dựa vào cha nuôi thượng vị như cô ta, sau lưng phòng chừng cũng không có đoàn đội quan hệ xã hội gì ra dáng đi"

Lão Hà nói: "Nếu không tôi đi nhắc nhở cô ta một chút? Thuận tiện cũng có thể bảo cô ta đầu tư nhiều hơn một chút, đối chúng ta cũng có chỗ lợi."

Giang Phàm ngẩng đầu liếc mắt nhìn lão Hà một cái, "Vì sao phải nhắc nhở cô ta? Đoàn phim chúng ta nghèo thành bộ dáng gì mới có thể hiếm lạ chút đầu tư này của cô ta? Lão Hà nhà anh đói sao?"

Lão Hà sững sốt một chút, lập tức hiểu rõ ý của Giang Phàm, xem ra căn bản là anh không muốn giúp Lưu Tĩnh Tĩnh.

Nhất thời Lão Hà có chút không rõ, nếu Giang Phàm giúp Lưu Tĩnh Tĩnh, chính là cho An tổng mặt mũi rất lớn, cũng có thể được chút chỗ tốt. Chuyện này đối Giang Phàm trăm lợi mà không một hại, lại không mất bao nhiêu công sức, cớ sao mà anh không làm?

Ông ta nghiêm túc suy nghĩ Lưu Tĩnh Tĩnh làm những chuyện như vậy, bỗng nhiên trong đầu xuất hiện một ý niệm: Chẳng lẽ bởi vì lúc ấy người Lưu Tĩnh Tĩnh muốn hại là Kiều Na sao? Cho nên vô luận như thế nào Giang Phàm cũng không muốn giúp cô ta vượt qua nguy cơ lần này?

Nếu là diễn viên đã thành danh, loại chuyện này cũng không khó giải quyết, quay nhiều thêm vài bộ phim, tạo một chút nhân vật chính diện, thêm vào fan trung thành duy trì, rất nhanh liền sẽ tẩy trắng. Nhưng Lưu Tĩnh Tĩnh không giống, cô ta vẫn chưa xuất đạo, chính là muốn dựa vào bộ tác phẩm này xuất đạo. Kết quả chưa xuất đạo đã xảy ra chuyện như vậy, tuy rằng cũng không phải việc gì nghiêm trọng, nhưng mọi người vào trước là chủ (nhận định ban đầu về một người sẽ in đậm, rất khó thay đổi), hình tượng của cô ta trong lòng mọi người chính là đen, về sau muốn lại xoay chuyển cũng khó.

Giang Phàm không muốn quản, đương nhiên lão Hà cũng sẽ không đi quản, với ông ta mà nói, loại nhân vật cũng không được tính là diễn viên mười tám tuyến này (diễn viên nhỏ, không có danh tiếng), ông ta căn bản không cần để ý tới.

.....

Buổi chiều Kiều Na trở lại đoàn phim đóng phim, bởi vì có kinh nghiệm, lúc cô đóng phim một chút cũng không khẩn trương, cảnh đầu diễn một lần là vượt qua.

Cô thấy thời gian còn sớm, hơn nữa tràng diễn tiếp theo phải đợi thật lâu, liền cùng Giang Phàm nói một tiếng, muốn đi trường dạy lái xe tập xe một lát.

Giang Phàm gật đầu, vốn là anh đồng ý thời gian cô không đóng phim có thể đi học lái xe. Trường dạy lái xe cách nhà cô rất gần, Kiều Na một lát liền đến.

Người tập xe rất nhiều, giáo luyện cho tất cả học viên đều đánh số phân tổ, vài người dùng một chiếc xe, thay phiên luyện tập. Kiều Na phân tổ giống với lúc ngồi xe lần trước, tất cả đều là nữ học viên. Xa xa cô nhìn thấy Trịnh Từ Lâm ở một khu vực khác luyện xe, bởi vì khoảng cách hơi xa nên cô không có tiến lên chào hỏi.

Giáo luyện giải thích rất cẩn thận các thao tác cụ thể của mấy hạng mục cần kiểm tra ở chủ đề thứ hai cho Kiều Na. Trường dạy lái xe là có kỹ xảo của chính mình, chỉ cần làm theo giáo luyện dạy, bước đi từng bước một là có thể hoàn thành động tác chỉ định.

Trí nhớ của Kiều Na tốt, lời giáo luyện cô nghe một lần đã nhớ kỹ, sau đó liền dựa theo anh ta chỉ đạo làm một lần, cư nhiên một lần liền thành công.

Giáo luyện cười nói: "Kiều tiểu thư thật thông minh, luyện thêm mấy lần tìm một chút cảm giác, xem bộ dáng này chủ đề thứ hai phòng chừng một lần là cô có thể thông qua!"

Kiều Na vui sướng nói: "Thật sự? Tôi nghe nói vô cùng khó thông qua."

Giáo luyện nói: "Rất nhiều người lúc ở trường thi tố chất tâm lý kém, thời điểm khảo thí lúc nên đi không đi, lúc nên dừng nghĩ không ra dừng. Chủ đề thứ hai thi chính là độ chuẩn xác, chỉ cần thiếu một chút, liền thất bại."

Kiều Na đi theo giáo luyện tập thêm mấy lần, bởi vì còn có học viên khác muốn tập, cô liền xuống xe đi trở về, chờ ngày mai lại đến tập.

Cô trở lại đoàn phim, thời gian còn sớm, phân cảnh của cô còn chưa có bắt đầu, chỉ có thể tiếp tục chờ. Bỗng nhiên nghe được di động vang một tiếng, cô lấy ra di động xem, là Trịnh Từ Lâm phát wechat.

"Hôm nay không nhìn thấy cô tới tập xe, cô không có đi sao?"

Kiều Na trả lời một câu, "Tôi nhìn thấy anh, chúng ta không cùng tổ, khoảng cách hơi xa, anh không thấy được tôi."

"Oh, là như thế này... Cô về nhà chưa? Nếu không buổi trưa trưa tôi mời cô ăn cơm?"

Buổi trưa Kiều Na ăn cơm hộp của đoàn phim, tuy rằng có trai đẹp cùng ăn cơm cảm giác không tồi, nhưng buổi chiều còn phải quay phim, sợ trì hoãn thời gian, liền trả lời: "Không được rồi, tôi còn có việc."

"Vậy được, hôm nào tôi hẹn cô đi ăn cơm đi. Cửa hàng lẩu nhà tôi mới ra một loại lẩu tôm tươi, tôi muốn cho cô nếm thử."

Kiều Na nhìn thấy hai chữ lẩu (trong tiếng Trung lẩu có hai chữ, Hỏa Oa 火锅 á) thì cảm thấy rất vui vẻ, đang muốn đáp ứng, bỗng nhiên một thanh âm vang lên sau lưng cô, "Làm gì đó? Chơi wechat trong thời gian làm việc, tôi trừ tiền lương của em."

Quay đầu lại, liền nhìn thấy Giang Phàm vẻ mặt khó chịu mà nhìn cô.

"Cái kia... Lúc này không phải em diễn!"

"Vậy đi kiểm tra cảnh tượng đạo cụ phải dùng cho tràng diễn tiếp theo, em không phải cố vấn lịch sử sao?"

Kiều Na nói không nên lời, cảnh tượng không phải đã sớm bố trí xong sao? Lúc này sao anh lại bỗng nhiên nhớ tới cô là cố vấn lịch sử?

Cô đành phải cất di động, đứng dậy đến cảnh tiếp theo kiểm tra.

.....

Kiều Na ở phim trường dạo qua một vòng, đương nhiên là không có phát hiện bất luận vấn đề gì. Tất cả những đạo cụ dùng trong cảnh tượng này đều là cô tự tay chọn lựa, mang theo tổ đạo cụ bố trí, như thế nào sẽ có vấn đề?

Chẳng quá cứ như vậy thời gian diễn tràng tiếp theo của cô rất nhanh đã tới, đoàn phim thông báo cô đi hoá trang.

Tiểu Na Na bởi vì kia chuyện nghỉ ngơi một ngày, hôm nay tới đi làm, cô ấy vẫn phụ trách thiết kế kiểu tóc cho Kiều Na. Nhưng Kiều Na cảm thấy, hình như hôm nay Tiểu Na Na không mấy vui vẻ.

"Sao thế? Ai chọc Tiểu Na Na nhà chúng ta không vui?" Kiều Na hỏi.

Tiểu Na Na vẻ mặt ủy khuất, "Em cãi nhau với chị của em."

"Chị của em?"

Kiều Na biết chị của Tiểu Na Na là Lâm An Ni, chẳng qua cô mới không để bụng ngôi sao nữ xấu tính kia. Nếu Lâm An Ni khi dễ Tiểu Na Na, cô nhất định sẽ giúp Tiểu Na Na.

Tiểu Na Na bỗng nhiên làm ra vẻ mặt biểu tình thấy chết không sờn, "Mặc kệ chị ấy gây chuyện như thế nào, em đều đứng bên Phàm Na CP, tuyệt không dao động!"

Kiều Na: "..."

Cái quỷ gì?

Phàm Na CP là cái quỷ gì?

Chuyện khác cũng thôi đi, Kiều Na thật sự cảm thấy Lâm An Ni bởi vì loại chuyện này mà cãi nhau với em gái thật nhàm chán...

"Cái này... Chẳng qua là trên mạng vui đùa thôi, không cần vì chuyện này cùng chị của em cãi nhau, thật sự." Kiều Na vội nói, loại chuyện này cô thật sự không để bụng được không...

"Đây là vấn đề nguyên tắc!" Tiểu Na Na rất nghiêm túc mà nói, "Em là Phàm Na đảng. Phàm Ni đảng tránh ra! Phàm Na tất thắng, gia!"

Kiều Na: "..."

Đứa nhỏ này si ngốc sao?

Chẳng qua mấy ngày nay cô xem weibo, thảo luận về Phàm Na CP vẫn còn rất nhiều, cô cảm thấy đó là cư dân mạng nhàm chán mà vui đùa. Rốt cuộc đây là một cái thời đại toàn dân CP, sinh hoạt của các cư dân mạng quá nhàm chán, gặp người liền muốn tạo cái CP, thậm chí còn biết viết tiểu thuyết đồng nghiệp.

Gần đây, CP có độ thảo luận tối cao liên quan đến Giang Phàm chính là Phàm Na cùng Phàm Ni, hai phái này người ủng hộ đều rất nhiều. Người ủng hộ Phàm Na CP lấy fans của Giang Phàm cùng Kiều Na là chủ, người lãnh đạo chính là tổng bộ Fan Club cả nước của Giang Phàm.

Mà người ủng hộ Phàm Ni CP phần lớn lấy fans của Lâm An Ni chiếm đa số, fans của Lâm An Ni hơn ngàn vạn, là siêu cấp đại V. Fans của cô ta ở trên mạng cuồng xoát đề tài, cùng Phàm Na CP đối kháng.

Hai phái fan CP này ở trên mạng đối chiến thật sự kịch liệt, mỗi một phương đều cung cấp số lượng lớn chứng cứ chứng minh trạm của mình mới là CP chính xác.

Hoá trang xong, Kiều Na tiếp tục tràng biểu diễn tiếp theo. Đây là cảnh diễn phối hợp với vai diễn của Tần Lôi, trong phim cô ấy chính là sắm vai em gái của Kiều Hoàng Hậu - Kiều Lộ.

Kỹ thuật diễn của Tần Lôi rất không tồi, dù sao cũng là Giang Phàm để mắt. Chẳng qua đối với những đoạn lớn có lời kịch quá dài, cô ấy vẫn là có chút bó tay không biện pháp, một đoạn lời kịch nói bốn lần mới qua.

"Thực xin lỗi chị Na Na!" Tần Lôi ngượng ngùng mà vò đầu, "Làm chị phải NG cùng tôi ba lần (NG: No Good, cảnh quay hỏng)."

Kiều Na xua tay, "Không có việc gì, đoạn lời kịch này quá dài, đạo diễn lại yêu cầu cao, một chữ cũng không được sai, em có thể làm được như vậy tôi cảm thấy đã rất tốt."

Giang Phàm ở một bên mắt trợn trắng, "Thật ngại quá, yêu cầu cao, ha hà..."

Tần Lôi cười nói: "Đạo diễn Giang yêu cầu tài cao có thể ra chất lượng, chẳng qua lời kịch của chị Na Na còn dài hơn của em nhiều, ghi nhớ một chữ cũng không thiếu thật sự rất là lợi hại."

Kiều Na còn chưa nói tiếp, Giang Phàm lại ở một bên xen mồm, "Đừng so với cô ấy, cô như vậy đã không tồi, cô ấy không phải người..."

Kiều Na không vui, "Không phải người là cái gì?"

Giang Phàm: "Nữ kim cương thích ăn lẩu."

Tần Lôi ở bên cạnh nhìn thấy quả thực ngây dại, này... Đây là Giang Phàm mà cô hiểu biết sao?

Giang Phàm ở trước mặt mọi người đều vô cùng hiền lành dễ thân, một chút tính tình cũng không có, càng không có cái giá của ngôi sao lớn, tất cả mọi người đều biết anh rất dễ ở chung.

Nhưng... Nhưng anh như thế nào bỗng nhiên sẽ biến thành độc miệng ai tới giải thích một chút? Chẳng lẽ anh ấy bị tinh thần phân liệt sao?

Tần Lôi cảm thấy mình đã phát hiện ra một bí mật lớn, nhân lúc đương sự không có chú ý tới, cô chạy nhanh chuồn mất.

Kiều Na rất là bất mãn, "Cái gì gọi là nữ kim cương? Tuy rằng thích ăn lẩu là thật sự..."

"Ăn lẩu sẽ bị nóng!"

"Sẽ không nha, trời lạnh ăn lẩu sẽ rất ấm áp, nghe dự báo thời tiết nói cuối tuần nhiệt độ hạ xuống. Ừm, nhiệt độ hạ nên ăn lẩu siêu cay!"

"Không được ăn!" Giang Phàm lập tức phản đối, "Lẩu siêu cay ăn sẽ bị nổi mụn, em là diễn viên, giá trị nhan sắc là của đoàn phim, không thể tùy tiện bị nổi mụn."

"Yên tâm, em ăn cay không bị nổi mụn."

"...Quả nhiên là nữ kim cương!"

"Này!"

.....

Đợi đóng phim kết thúc Kiều Na mới nhớ tới cô còn chưa trả lời wechat của Trịnh Từ Lâm, như vậy tựa hồ có chút không lễ phép. Cô liền trả lời một cái: "Thật ngại quá, gần đây tương đối bận, về sau có thời gian rồi nói sau."

Sau khi cô trả lời wechat liền quên chuyện này, gần đây có không ít sự việc phải bận rộn, trừ bỏ đóng phim, shop Hương Cao Thuỷ Tinh online của cô cũng yêu cầu cô tới quản lý.

Chẳng qua cô không biết là sau khi Trịnh Từ Lâm nhận được wechat tâm tình của anh ta liền buồn bực suốt một buổi tối.

"Cô ấy đây là... Cự tuyệt tôi sao?" Trịnh Từ Lâm thực thất vọng hỏi trợ lý bên cạnh.

Trợ lý này của anh ta luôn tư xưng với bên ngoài là tay già đời trong tình tường, nghe ông chủ hỏi, lấy wechat nhìn thoáng qua, "Cái này... Tôi cảm thấy có hai loại tình huống."

"Hai loại nào?" Trịnh Từ Lâm vội vàng hỏi.

"Loại thứ nhất, chính là thật sự cự tuyệt, nếu một cô gái có chút cảm giác với anh, anh cùng ngày mời cô ấy ăn cơm nếu cô ấy không thể tới cũng sẽ cho anh một ngày chuẩn xác, cô ấy nói không có thời gian... Đây là ý cự tuyệt."

Trịnh Từ Lâm ủ rũ cụp đuôi, "Oh... Vậy loại thứ hai là gì?"

"Loại thứ hai, càng không tốt," trợ lý cố ý úp úp mở mở, "Vẫn là không cần nghe đi!"

"Nói!"

"Ừm loại thứ hai này, đó chính là lạt mềm buộc chặt! Cũng chính là kỹ nữ tâm cơ trong truyền thuyết, rõ ràng trong lòng muốn, nhưng lại cố ý cự tuyệt, muốn cho anh càng thêm để bụng cô ta, loại phụ nữ này phần lớn là ham tiền tài, liền tính là tới tay, cô ta cũng chỉ yêu tiền của anh."

Trịnh Từ Lâm càng thương tâm, anh mới không muốn nghĩ Kiều Na thành dạng người thứ hai đâu. Nhưng loại thứ nhất, lại đại biểu anh không có cơ hội.... Ngược lại là loại thứ hai mới có cơ hội sao?

Vô luận là loại nào, anh đều là không có biện pháp tiếp thu. Nhưng trong lòng lại cảm thấy từ bỏ có chút không cam lòng...

.....

Kiều Na đương nhiên không biết, siêu cấp trai đẹp trong lòng cô sẽ bị trợ lý nhà anh làm cho lầm đường thương tâm khổ sở. Trịnh Từ Lâm không có trả lời wechat của cô nữa, cô cũng không có tiếp tục cùng anh ta đối thoại, tiếp tục bận rộn chuyện làm ăn của mình.

Số fans weibo của cô mấy ngày này vẫn luôn tăng điên cuồng, đã sắp đến bốn trăm vạn, cái con số này đã so được với một cái nhị tuyến minh tinh. Mà đồng thời, trên mạng cũng có không ít chửi bới người của cô, thêu dệt lời đồn mắng cô. Kiều Na không đi xem những ngôn luận mắng người đó, coi như chúng nó không tồn tại.

Giang Phàm đã nói qua với cô, các lời đồn rất nhiều đều là đối thủ cạnh tranh của cô chuyên môn thuê thuỷ quân bịa đặt, vì muốn hãm hại danh dự của cô, thậm chí làm cô rời khỏi giới giải trí. Điều duy nhất cô có thể làm chính là nỗ lực làm càng tốt, làm các lời đồn đó tự sụp đổ.

Giang Phàm cũng đồng dạng rất bận, đoàn phim vừa mới thu lại công, anh liền nhận được một cuộc điện thoại, là một người bạn gọi tới, muốn anh giúp một chút.

Mấy ngày này Giang Phàm bận đến ngủ cũng chưa ngủ, trừ bỏ đóng phim còn muốn chạy các loại thông cáo, biểu diễn thương mại, đại ngôn lính tinh, một cái cũng không thể thiếu. Vì đóng phim đã từ chối phần lớn thông cáo, nhưng lăn lộn trong giới giải trí luôn có các loại nhân tình không thể thoái thác. Anh đang lúc nổi, người tìm anh rất nhiều, chỉ là kiểu vì nhân tình lui tới mà tiếp thông cáo này đã đủ làm anh bận.

Nhưng bạn bè lâu năm cần anh giúp đỡ, anh lại không thể cự tuyệt. Đây là một người bạn anh quen biết trước khi anh nổi tiếng, quan hệ rất không tồi, trước kia chưa từng nhờ anh giúp qua cái gì, người ta ngẫu nhiên mở miệng một lần, anh cũng không thể lập tức từ chối.

Giang Phàm liền mời anh ấy tới nhà của mình.

Anh bận xong chuyện đoàn phim, ghi lại một cuộc phỏng vấn mới về nhà, đã qua rạng sáng.

"Lão Võ, đợi lâu đi!" Giang Phàm vừa về nhà liền nhanh chóng xin lỗi.

Dì trong nhà vốn dĩ đã sớm đi ngủ, nhưng vì tiếp vị khách này vẫn luôn không ngủ, nhìn thấy Giang Phàm về nhà, lúc này mới về phòng ngủ.

"Lão đệ, đã lâu không gặp." Lão Võ có chút ngượng ngùng mà cười nói, "Chuyện này cũng không muốn phiền toái cậu, tuy nhiên... mình cũng không quen người nào."

Lão Võ là người thành thật, trước kia lúc Giang Phàm chưa nổi, làm công cho người ta khắp nơi, đã từng làm việc trong tiệm của Lão Võ. Lúc ấy Lão Võ đối với anh thực không tồi, thấy anh không chỗ ở, còn thu thập một căn phòng trống trong tiệm cho anh ở.

Sau này Giang Phàm có tiếng, cùng Lão Võ liên hệ cũng không nhiều, Lão Võ cũng không có cầu quá Giang Phàm chuyện gì. Anh ta đột nhiên tiến đến, khẳng định là gặp được việc khó.

"Lão Võ cậu có chuyện gì cứ việc nói thẳng đi, mình có thể giúp nhất định giúp." Giang Phàm nói thẳng.

Lão Võ nói: "Là cái dạng này, hai năm trước mình ở một cái huyện thành nhỏ mua một cái công thức đồ ăn bí mật, sau đó liền dưới đây mở một nhà hàng. Nhưng là kinh doanh không tốt lắm, gần đây vẫn luôn là lỗ lã. Hơn nữa... Hơn nữa vợ của mình bị bệnh, cần dùng tiền nên muốn đem cửa hàng bán ra ngoài, sau đó bán cái công thức bí mật này đi. Cậu quen biết nhiều người, có thể giúp mình hỏi thăm một chút có ai đồng ý muốn mua hay không?"

Giang Phàm quan tâm hỏi: "Chị dâu làm sao vậy? Mình có quen bạn trong bệnh viện, nếu cậu cần nói..."

Lão Võ lắc đầu, "Không phải bệnh nặng gì, bệnh viện bên kia mình đã tìm được người quen an bài tốt, chính là vấn đề tiền thuốc men. mình vẫn luôn không nghe được người đồng ý tiếp nhận cửa hàng cùng công thức bí mật, về mặt này muốn nhờ cậu giúp đỡ hỏi một chút."

Giang Phàm nghĩ nghĩ, trong thời gian ngắn muốn tìm người mua một nhà hàng ăn uống, hơn nữa còn là nhà hàng đang lỗ lã, chỉ sợ không dễ dàng. Cho dù có người mua, phỏng chừng cũng không ra giá cao được. Lão Võ đã tới nông nỗi phải chuyển nhượng, phỏng chừng cũng là không có biện pháp.

Dù sao cũng là người có ân với mình, Giang Phàm cũng không thể mặc kệ, liền nói: "Như vậy đi, cậu tính khoảng bao nhiêu tiền, ngày mai mình giúp cậu hỏi một chút."

Lão Võ thở dài, "Mặt tiền cửa hàng là thuê, trang hoàng, các loại dụng cụ thêm lên có lẽ có một trăm vạn đi, dùng mấy năm, nếu có người đồng ý tiếp nhận, mình nguyện ý bán ra ba mươi vạn. Cái công thức đồ ăn bí mật kia lúc mình mua là một trăm năm mươi vạn, nếu có thể bán ra mà nói, mình cũng có thể giảm một ít."

Anh ta lấy ra một cái phong thư, "Tư liệu đều ở chỗ này, hy vọng cậu có thể hỏi giúp mình một chút."

Giang Phàm gật đầu, sau khi tiễn Lão Võ đi, gọi điện thoại cho lão Hà, "Hiện tại tài khoản của tôi còn bao nhiêu tiền?"

Lão Hà không cần tra liền biết, "Cũng không còn bao nhiêu, vốn lưu động không đến ba trăm vạn. Lúc đầu tư bộ phim này cậu chi tất cả tiền, số tiền còn lại đó là thù lao diễn xuất vừa thanh toán mấy ngày hôm trước... Làm sao vậy?"

"Giúp tôi nghĩ cách gom đủ ba trăm vạn đi, có người bạn cần dùng tiền. Anh ấy có một nhà hàng muốn để tôi giúp đỡ chuyển nhượng, tuy nhiên tôi cảm thấy có thể chuyển nhượng ra ngoài không lớn, anh rút hết toàn bộ tiền trong tài khoản của tôi ra, dùng danh nghĩa của anh tiếp nhận cửa hàng."

Lão Hà: "Giang tiên sinh, tôi muốn khuyên cậu một câu, loại chuyện này kỳ thật cậu quản không tới."

"Có thể giúp đỡ đi, nơi này của tôi có phần văn kiện, anh lại đây nhìn xem, tốt nhất ngày mai đem chuyện làm xong."

Lão Hà thở dài, tắt điện thoại liền lái xe tới nhà Giang Phàm. Giang Phàm vừa mới rửa mặt xong, chỉ vào văn kiện trên bàn, "Anh nhìn xem."

Lão Hà mở văn kiện ra, nhanh chóng xem một lần, "Cái này... Nếu là chuyển đi ra ngoài, một trăm vạn cũng bán không xong, cậu xác định phải tốn ba trăm vạn mua này một đống rách nát sao?"

Giang Phàm gật đầu, "Lão Võ không phải người khác, tôi đã nói qua với anh, trước kia được anh ấy chiếu cố rất nhiều. Lại nói số tiền này là anh ấy cần cứu mạng, tôi không thể mặc kệ. Lúc anh đi làm thủ tục đừng cho anh ấy biết là tôi mua, bằng không anh ấy khẳng định sẽ không bán."

Lão Hà thở dài một hơi, "Tính tình này của cậu khi nào mới có thể sửa lại... Người ta đối tốt với cậu một phần, cậu liền phải hồi báo một trăm phần! Cửa hàng này cậu muốn tiếp tục buôn bán sao? Xem hình ảnh đã rất cũ, còn phải trang hoàng một chút mới có thể mở cửa. Hơn nữa làm ăn vốn là không tốt.... Tôi cảm thấy tiếp tục mở cửa cũng là mất tiền, căn bản là không đáng một đồng."

Ông ta lật lật tài liệu, "Còn có cái công thức nấu lẩu bí mật này, phỏng chừng cũng không thể nào ăn ngon mới có thể lỗ tiền, một trăm năm mươi vạn mua cái này... lão Võ này đầu óc bị nước vào sao?"

Giang Phàm vốn định vào nhà ngủ đi, nghe được hai chữ lẩu (火锅), không tự chủ được mà dừng lại.

Anh rút ra công thức nấu lẩu bí mật từ trong tập tài liệu, Lão Võ rất tin tưởng anh, trực tiếp đem công thức bí mật kẹp trong văn kiện. Mặt trên có rất nhiều nguyên liệu, Giang Phàm chỉ nhìn vào nguyên liệu không thể nhìn ra có thể ăn ngon hay không.

Nhưng bỗng nhiên anh nghĩ đến, người nào đó... bộ dáng hình như rất thích ăn lẩu...

Cùng với, khuôn mặt không làm cho người thích của vị có được nhà hàng lẩu nào kia...

"Lão Hà, cái cửa hàng này... Sửa tên lại, chúng ta tiếp nhận tiếp tục mở cửa."

.....

Hiệu suất làm việc của lão Hà rất cao, trước buổi tối ngày hôm sau mọi thủ tục đều hoàn tất, tiền cũng đã chuyển đủ vào tài khoản của Lão Võ.

"Cái này... Hà tiên sinh..." Lão Võ quả thực không thể tin được, "Kỳ thật tôi có thể giảm một ít cho anh... Thật sự không cần nhiều tiền như vậy."

"Võ tiên sinh quá thành thật rồi, tôi rất thích công thức này, cũng muốn nhà hàng này, cái giá này tôi cảm thấy rất xứng đáng." Lão Hà ký xong một phần văn kiện cuối cùng giao cho Lão Võ.

Suất diễn hôm nay của Kiều Na tương đối nhiều, quay cả một ngày, lúc đang muốn kết thúc công việc, Giang Phàm bỗng nhiên nói: "Buổi tối đến nhà tôi đi."

Kiều Na: "..."

Tình huống như thế nào?

Đến nhà anh ấy?

"Việc này... Không thích hợp đi?"

Giang Phàm nhàn nhạt nói: "Có lẩu ăn!"

"Được!" Kiều Na không chút nghĩ ngợi, lập tức gật đầu.

Giang Phàm quay người đi, trên mặt lộ ra nụ cười gian trá.

Quả nhiên... lẩu mới là nhược điểm của cô ấy.

Công việc xong, Giang Phàm để Kiều Na ngồi xe của anh, cùng nhau về nhà anh.

Kiều Na lần đầu tiên tới nhà Giang Phàm, đây là nơi riêng của Giang Phàm, rất ít người bên ngoài biết. Phòng ở là một toàn chung cư tương đối đơn giản, không tính là xa hoa nhưng diện tích rất lớn, theo kiểu kết cấu hai tầng, hoàn cảnh cũng rất thanh tĩnh.

Giang Phàm ở tầng thứ hai mươi, Kiều Na cùng anh lên lầu, anh gõ cửa một chút, dì liền mở cửa.

"Giang tiên sinh, đã chuẩn bị tốt... Kiều tiểu thư, chào ngài!"

"Chào dì."

Kiều Na đi theo Giang Phàm vào phòng, Giang Phàm để cô vào toilet rửa tay trước, sau đó thì cùng nhau đi vào nhà ăn.

Trên bàn cơm đã bày xong nước lẩu cùng đủ loại đồ ăn, mùi hương của nước dùng nồng đậm, hồng hồng thoạt nhìn khiến cho người ta rất muốn ăn.

"Dì, tới ăn cùng đi." Giang Phàm hô.

Dì cùng nhau ngồi xuống, cười nói: "Giang tiên sinh, nước dùng này là làm đúng theo công thức bí mật của ngài cũng cấp, ngài nếm thử đi."

Giang Phàm cười nói: "Đều không cần khách khí, muốn ăn cái nào thì gắp cái đó."

Anh đổ một ít thịt viên vào, lại bỏ thêm một chút rau dưa. Rau dưa chín thật sự nhanh, vừa bỏ vào là có thể ăn.

Kiều Na gắp một mảnh lá cải, ăn một ngụm, không thể không gật đầu liên tục: "Ăn quá ngon rồi!"

Tác giả có lời muốn nói:

Giang Phàm: Vị nói tôi tinh thần phân liệt kia, sau khi kết thúc công việc đừng đi, chúng ta tâm sự vấn đề thù lao đóng phim...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Ông chủ tốt bụng

Edit & Beta: Song Ngọc.

Giang Phàm cười nói: "Ăn ngon thì ăn nhiều một chút đi, hai ngày này thời tiết hơi lạnh, ăn lẩu là thích hợp nhất."

Dì nói: "Tôi chuẩn bị rất nhiều thịt cùng đồ ăn, cũng đủ ăn, Kiều tiểu thư ăn tận tình nha."

Kiều Na hoàn toàn không cần hai người này nhắc nhở, cô cũng không phải là loại người ăn cái gì cũng khách khí kia. Ba người vây quanh một nồi lẩu ăn hai giờ, Giang Phàm cùng dì đã sớm ăn no, chỉ còn Kiều Na đang ăn không ngừng.

"Lẩu này thật sự là ngon nhất em từng ăn!" Kiều Na lại gắp một miếng thịt.

Giang Phàm lộ ra một nụ cười gian, "Em từ từ ăn, ăn xong chúng ta tâm sự thật tốt..."

Kiều Na cho rằng anh muốn trò chuyện kịch bản gì đó, cũng không bỏ trong lòng, đem đồ ăn trên bàn ăn sạch sẽ, lúc này mới thỏa mãn mà xoa xoa miệng.

"Đến đây!" Giang Phàm chỉ vào sô pha trong phòng khách.

Kiều Na đến phòng khách ngồi xuống, trong tay còn cầm một ly nước, vừa mới ăn lẩu thực cay, hiện tại miệng cô đang giống như lửa đốt.

"Phàm ca, lẩu này của anh ăn quá ngon, so với tất cả các món lẩu em từng ăn còn ngon hơn... Lần sau còn có thể ăn nữa không?" Kiều Na chớp chớp mắt, vẻ mặt chờ đợi mà nhìn Giang Phàm.

"Không nhất định." Giang Phàm nói.

"Vì sao nha? Đây là thương hiệu nào? Lần sau em đi mua được không?" Kiều Na nóng nảy, để cô ăn lẩu ngon như vậy, sau đó nói cho cô về sau khả năng không có ăn, đây quả thật là một loại tra tấn.

Giang Phàm nói: "Em cảm thấy lẩu này ăn ngon, nhưng em biết không, nhà hàng lẩu này đã đóng cửa!"

Kiều Na không tin, "Không có khả năng, lẩu ngon như vậy không có khả năng đóng cửa! Ông chủ có ngốc cũng sẽ không đóng cửa! Người ăn qua một lần thì sẽ đi ăn mỗi ngày, hơn nữa món lẩu tất cả mọi người đều sẽ dẫn bạn bè cùng nhau ăn, như vậy sẽ có nhiều người ăn —— quả thực không cần quá nhiều nha."

Giang Phàm nói nghiêm túc: "Không sai, em nói đều có đạo lý. Nhưng sự thật là nhà hàng này xác thật đã đóng cửa, trước mắt đã đình chỉ buôn bán."

Kiều Na vội vàng lắc đầu, "Làm ăn ngon như vậy đóng cửa, quả thực là không đạo lý!"

"Em cũng cảm thấy không thích hợp đi, rất kỳ lạ đi," Giang Phàm cười đến vô cùng sáng lạn, "Vậy nên phiền em đi tra một chút giúp tôi, vì sao nhà hàng đó lại trở thành tình huống như hiện tại, có thể nói, trực tiếp giúp tôi xử lý một chút."

Kiều Na không thể tin được mà chỉ chỉ chính mình: "Em?"

Sao cô lại có một loại cảm giác mắc mưu?

"Em nơi nào biết kinh doanh một nhà hàng lẩu, Phàm ca đang nói giỡn sao?"

Giang Phàm lại rất nghiêm túc, "Tôi thấy shop mặt nạ online của em làm thực không tồi, xem ra em vẫn là thích hợp làm buôn bán, coi trọng em nha!"

"..." Kiều Na, "Shop online cùng cửa hàng thật không giống nhau, em mở shop online này chính là mướn vài người, sau đó dựa theo những việc bọn họ làm như vậy đưa tiền là đến nơi. Nhà hàng lẩu vận hành như thế nào em cũng không biết, em phải làm như thế nào để chinh đốn một nhà hàng nha? Ông chủ trước kia đều kinh doanh không tốt, sao em có thể làm cho tốt?"

Cô dùng sức lắc đầu, "Em không được, không được, Phàm ca anh tha cho em đi..."

Giang Phàm nói: "Nếu nhà hàng này đóng cửa, em sẽ vĩnh viễn không ăn được món lẩu này!"

Kiều Na: "..."

Sao cô lại có chút tâm động?

Giang Phàm tiếp tục nói: "Nếu em đem cửa hàng chuẩn bị cho tốt, có thể buôn bán bình thường, về sau khi nào em muốn ăn thì ăn, còn không cần trả tiền..."

Kiều Na cảm thấy mình sắp bị thuyết phục, làm sao bây giờ? Nghe thấy bộ dáng rất đạo lý.

"Nếu nhà hàng này đóng cửa, cái bí phương này sẽ vĩnh viễn thất truyền, không còn có người có thể ăn được lẩu ngon như vậy."

Kiều Na: "Sẽ không nha, anh không phải có công thức bí mật sao? Vẫn có thể ăn được đi?"

Giang Phàm nhìn cô, "Không mở cửa hàng cần công thức bí mật làm cái gì, nếu nhà hàng không thể hoạt động, tôi liền đem bí phương thiêu hủy!"

"Không cần!" Kiều Na đầu hàng, "Em đi!"

Trong lòng cô cũng rất hiếu kì, có bí phương tốt như vậy, ông chủ trước kia là như thế nào đem cửa hàng phá đổ. Đương nhiên, quan trọng nhất chính là —— xác thật cô rất muốn lại được ăn lẩu...

Giang Phàm thực hiện được âm mưu, vô vùng vừa lòng, "Liền quyết định như vậy, tôi nhớ rõ ngày mai em không có thông cáo, ngày mai liền đi, tôi để lão Hà dẫn em đi. Chuyện liên quan tới phương diện kinh doanh nếu có gì không hiểu thì hỏi lão Hà, nếu hai người đều không làm rõ được thì hỏi tôi."

Kiều Na nghiêng con mắt nhìn anh, "Anh hiểu rất nhiều sao?"

Giang Phàm vẻ mặt kiêu ngạo, "Đương nhiên! Tôi mở nhiều cửa hàng như vậy, em tưởng mở vô ích sao?"

.....

Ngày hôm sau Kiều Na liền cùng lão Hà đi cửa hàng lẩu, ban đầu cô tính toán hôm nay đi tập xe, nhưng nếu đáp ứng Giang Phàm rồi, cô vẫn là nhìn xem tình huống cửa hàng lẩu trước rồi nói sau.

Nhà hàng lẩu tên là tên là "Nhà hàng lẩu Hạnh Phúc", vị trí không phải vô cùng tốt, không đủ phồn hoa nhưng cũng tuyệt đối không thể nói là hẻo lánh. Diện tích không nhỏ, có hai tầng lầu, thêm lên bộ dáng chừng năm, sáu trăm mét vuông.

Nhà hàng lẩu hôm nay không có buôn bán, nhóm công nhân không có đi làm, chỉ có một ông lão lớn tuổi trông cửa. Kiều Na giải thích ý đồ tới đây cho ông lão, ông lão nhìn cô một cái, không nói gì liền dẫn cô đi vào.

Kiều Na cùng lão Hà vào nhà hàng lẩu, liếc mắt một cái liền nhìn ra vì sao nhà hàng này sẽ đóng cửa.

Cũng không phải cô có ánh mắt độc đáo, kinh nghiệm phong phú, mặc kệ là người nào, liếc mắt một cái đều có thể nhìn ra vấn đề này —— dơ!

Bàn trong nhà hàng lẩu dơ hề hề, tất cả đều là dầu mỡ. Trên bàn không có đồ ăn thừa, hẳn là đã được quét tước qua, nhưng nhìn ra được, người quét tước chính là tùy tiện lau một chút mà thôi, căn bản không có lau cẩn thận.

Trên mặt đất cũng có không ít dầu mỡ, đi lên có cảm giác dính dính, trên ghế dựa đều là tro bụi. Chỉ nhìn vào những điểm này, Kiều Na liền cảm thấy chính mình sẽ không ăn cơm ở đây.

Cô kêu ông lão trông cửa lại đây, "Nơi này vì sao dơ như vậy? Vẫn luôn là cái dạng này sao?"

Lão nhân tức giận mà nói: "Cái này không phải đã dọn qua sao?"

Thái độ của ông lão này làm Kiều Na vô cùng bất mãn, lại nói như thế nào cô cũng là ông chủ mới phái tới điều tra, sao ông ta lại có thái độ này.

Kiều Na không hề hỏi ông lão kia nữa, đi đến sau bếp. Không ngoài dự liệu của cô, sau bếp cùng trước đài đều dơ như nhau, khắp nơi đều là tro bụi, vấy mỡ, lá cải hư ném trên mặt đất, tình trạng vệ sinh còn không bằng phía trước.

Cô thật sự không rõ, chủ tiệm trước kia là xuất phát từ cái dạng tâm tính gì, đem nhà hàng của mình làm thành dáng vẻ này. Anh ta là rất không muốn khách đến ăn à!

Một nhà hàng vô luận ăn ngon bao nhiêu, làm thành cái dạng này cũng sẽ không có người tới ăn.

Cô ở trên mạng tìm kiếm một tên nhà hàng này một chút, mở ra một trang web chuyên môn đánh giá nhà ăn, bên trên có không ít đánh giá của khách hàng về nhà hàng này.

"Quá bẩn, nhìn thấy liền hết muốn ăn."

"Rất lâu trước kia có đi qua một lần còn ăn khá ngon, gần đây thật sự quá dơ, không đi."

"Người phục vụ phớt lờ khách hàng, đây là thái độ gì vậy."

"Thời gian mở cửa hàng không đúng..."

.....

Kiều Na cảm thấy vấn đề của nhà hàng lẩu này quả thật chính là bày ở bên ngoài, ai cũng có thể phát hiện. Nhưng ông chủ ban đầu đến tột cùng là bởi vì cái gì mới mặc kệ loại chuyện này phát sinh?

Chẳng lẽ là số lượng người phục vụ quá ít, nhân thủ không đủ dùng? Vậy ông ta có thể tuyển thêm nha.

Cô đến văn phòng tìm ra mẫu đơn đăng ký thông tin của nhân viên, vừa thấy liền hoảng sợ.

Một nhà hàng như vậy, lại có thể có một trăm nhân viên.

Vui đùa cái gì vậy, lấy nhà hàng quy mô nhỏ này, nhiều nhất hai mươi nhân viên là đủ rồi. Mướn nhiều người như vậy không cần trả tiền lương à?

Cô lật qua các báo cáo tài chính gần đây, bên trong có phiếu lương tháng trước. Tiền lương của nhóm nhân viên này lại còn không thấp, bình quân mỗi người đều ba ngàn đồng trở lên.

Hơn một trăm người là có thể dễ dàng kinh doanh tốt một nhà hàng, như thế nào sẽ làm thành cái dạng này. Ngay cả một người quét tước vệ sinh nghiêm túc cũng không có.

Cô không nghĩ ra, nhìn thấy có số điện thoại của ông chủ cũ trong tư liệu, liền gọi qua.

"Xin chào, xin hỏi vị nào?" Trong điện thoại truyền ra âm thanh có chút già nua của một người đàn ông.

"Tôi là người tiếp quản nhà hàng kia của anh, muốn hỏi anh một ít vấn đề, anh là Võ tiên sinh sao?"

"Đúng vậy, cái kia... Cảm ơn các người nguyện ý tiếp nhận cửa hàng của tôi, có vấn đề gì tôi có thể giúp cô sao?"

Kiều Na trong lúc nhất thời cảm thấy không biết bắt đầu từ đâu*, không biết hỏi từ nơi nào trước.

(*chỗ này nguyên bản là cụm 槽多无口 cáo duō wú kǒu: dịch thô là có nhiều khe nhưng không có miệng, đoạn này ý nói Kiều Na có quá nhiều vấn đề để hỏi nhưng không biết phải bắt đầu từ đâu.)

"Vì sao trong tiệm các anh lại có nhiều nhân viên như vậy? Dùng không hết đi?"

Lão Võ thở dài, "Đám nhân viên này đều là người đáng thương, mỗi người đều có khó xử riêng, nếu tôi sa thải ai thì sẽ hại người đó không thể sinh hoạt. Tiểu thư, nếu cô tiếp nhận cửa hàng, có thể không cần sa thải bọn họ hay không?"

Kiều Na đứng hình, hoá ra ông chủ này mở cơ sở từ thiện sao?

Chỉ hỏi một vấn đề này, Kiều Na có lẽ đã hiểu rõ nhà hàng này vì sao sẽ biến thành bộ dáng như hiện tại này.

Vấn đề lớn nhất, chính là ông chủ người thật sự quá tốt.

Đem nhà hàng lẩu trở thành cơ sở từ thiện, nuôi hơn một trăm nhân viên, chỉ là tiền lương cho công nhân đã đủ để kéo cái nhà hàng này suy sụp. Hơn nữa Kiều Na cảm thấy, những người này cầm tiền lương lại không có người làm việc thật tốt, ngay cả vệ sinh cũng không muốn quét tước, đương nhiên mà hưởng thụ đãi ngộ ông chủ cho bọn họ.

Tính tình của ông chủ này có lẽ cũng quá tốt, sẽ không trách cứ nhân viên quá nhiều, nhân viên thấy ông chủ tính tình tốt càng thêm không chỗ nào băn khoăn. Tiếp tục tuần hoàn ác tính như vậy, cửa hàng không đóng cửa mới là lạ. Nhưng những người này cũng không nghĩ, nếu nhà hàng này đóng cửa, bọn họ sẽ có kết quả gì.

Ông chủ xác thật là người tốt, nhưng anh ta sai ở chỗ quá tốt. Mà nhân viên của anh ta vừa tiếp nhận ý tốt của ông chủ, lại dùng ác ý tới báo đáp anh ta. Bọn họ đem ý tốt của ông chủ trở thành đương nhiên, thậm chí không muốn làm công việc của mình.

Kiều Na gọi điện thoại cho Giang Phàm, giải thích tình huống một chút.

Giang Phàm thở dài nói: "Lão Võ chính là người quá tốt, nuôi một đám sâu mọt lừa ăn lừa uống không biết cảm ơn. Như vậy đi, nhóm nhân viên này em xem mà làm, nên đuổi thì đuổi, sắp xếp nhân viên xong trước rồi đem cửa hàng thu thập sạch sẽ."

Kiều Na tắt điện thoại, liền chiếu theo số điện thoại của nhân viên trên sổ tay gọi tới từng người, thông báo nhân viên đến tập hợp trong tiệm.

Cô đợi hơn hai tiếng, cũng chỉ có mười mấy công nhân tới. Còn lại có điện thoại gọi không thông, có gọi được, nói sẽ tới nhưng lại không tới, có nhận điện thoại nói có việc tới không được...

Kiều Na nhíu mày, một đám này đều là người nào vậy. Thái độ không nghiêm túc làm việc như thế cũng mất công vị ông chủ Võ này nguyện ý thuê bọn họ.

Mười mấy công nhân này cũng đều là một bộ dạng buồn bã iu xìu, Kiều Na để cho bọn họ đứng cùng một chỗ, bọn họ có đứng cũng không đứng gọn gàng.

Kiều Na tiếc mất nhìn bọn họ một cái, "Nhà hàng này đã đổi ông chủ mới, cho nên hiện tại tôi tuyên bố, các nhân viên đều phải phỏng vấn một lần nữa. Những người bạn không tới của mọi người, nếu bọn họ còn cần công việc này thì trưa hôm nay cùng đến phỏng vấn, trưa hôm nay không tới, hủy bỏ tư cách phỏng vấn."

Đám nhân viên ngày lập tức bắt đầu oán giận, "Lúc trước ông chủ cũ của chúng tôi ở đây không phải như thế!"

"Đúng vậy, ông chủ trước rất tốt. Các người thay đổi ông chủ, cũng không thể bạc đãi đám công nhân chúng tôi nha."

"Tôi kháng nghị, cô cần phải dựa theo đãi ngộ trước kia cho chúng tôi."

Kiều Na nhíu mày, "Ông chủ trước kia của mọi người đã bị mọi ngươi ăn suy sụp, nhà hàng này hiện tại họ Giang không phải họ Võ. Ông chủ Giang đem nơi này ủy thác cho tôi, hiện tại là do tôi định đoạt."

Nhóm nhân viên còn có bất mãn, Kiều Na căn bản không để ý tới bọn họ, "Nếu có bất mãn, hiện tại liền có thể đi. Nhà hàng lẩu này của tôi không nuôi người rảnh rỗi, làm không tốt lập tức chạy lấy người!"

Nhóm công nhân lúc này mới ngậm miệng, đi xuống thông báo cho các nhân viên quen thuộc.

Lúc 12 giờ, có hơn bảy mươi nhân viên tới trong tiệm lẩu. Kiều Na để cho bọn họ xếp hàng đứng xong, nói với bọn họ: "Mọi người là nhân viên cũ trước đây, xem mặt mũi ông chủ trước của mọi người, tôi cho mọi người một cơ hội lưu lại. Nhưng tôi chỉ để lại hai mươi cá nhân, cái cửa hàng này chỉ có thể nuôi sống nhiều người như vậy, những người còn lại tôi có thể trả cho họ một tháng tiền lương, nhưng sẽ không giữ họ lại"

Đâu đều là những thứ mà Kiều Na và Giang Phàm đã thảo luận tốt, ban đầu Kiều Na cảm thấy những người này quá mức lười biếng, một tháng tiền lương cũng không muốn cho bọn họ. Nhưng Giang Phàm suy xét đến dù sao cũng là người đã từng làm việc cho Lão Võ, hơn nữa bọn họ bị mất công việc, nhất thời khó có thể tìm được công việc khác, để lúc Kiều Na sa thải bọn họ phát một tháng tiền lương.

Nhóm công nhân ngay lập tức nổ tung nồi, sôi nổi kháng nghị.

Kiều Na nhàn nhạt nói: "Thuê người nào, thuê bao nhiêu người là tự do của chủ, mọi người nhiều lời cũng vô dụng. Nhà hàng này của chúng tôi lợi nhuận có hạn, không có khả năng nuôi nhiều người như vậy cùng lúc. Nhà hàng lẩu không nợ các người cái gì, ông chủ trước của mọi người tốt bụng, nhưng mọi người không thể trông cậy vào ai cũng đều là nhà từ thiện. Nói ở phía trước, ngay cả khi các người có thể lưu lại, cũng cần phải làm việc nghiêm túc, nếu không cũng sẽ bị sa thải."

Nhóm nhân viên dần dần an tĩnh lại, lúc này Kiều Na mới tiếp tục nói: "Bây giờ bắt đầu phỏng vấn! Đầu tiên là tiếp khách, cần hai người phụ nữ có hình tượng tương đối tốt một chút, muốn phỏng vấn chức vị này thì tiến lên đứng trước."

Ngay lập tức có mấy người đi ra, Kiều Na nhìn thử những người này, không thể không líu lưỡi.

Những người này tự tin là đến từ chỗ nào, cảm thấy chính mình phù hợp với yêu cầu "Hình tượng tương đối tốt" này?

Có mười người đứng ra, trong đó lại có liền bốn bác gái hơn năm mươi tuổi. Vài người còn lại hình tượng cũng chẳng ra gì, quả thực không có cách nào chọn.

Kiều Na nhíu mày, "Thôi, tiếp khách tôi lại nhận người từ bên ngoài. Kế tiếp là bảo vệ, cần hai người, yêu cầu là đàn ông, thân hình cao lớn, có sức lực."

Người bước ra bước ra vẫn làm Kiều Na nhìn không thuận mắt như cũ, trừ bỏ trong đó một người miễn cưỡng có thể qua cửa, còn lại hoặc chính là buồn bã iu xìu, hoặc chính là dáng người nhỏ gầy, tóm lại hoàn toàn không thể dùng.

Kế tiếp cô lại tuyển chọn các chức vị nhân viên, người phục vụ, thu ngân, tạp công sau bếp, người vệ sinh v.v. Đám nhân viên này phần lớn đã lười biếng thành tánh, ngay cả loại công việc rửa rau sau bếp này cũng làm không sạch sẽ, Kiều Na không chút do dự đem người không hợp cách sa thải toàn bộ.

Cô mới sẽ không hảo tâm đến nuôi một đám sâu mọt vừa lười biếng vừa không có tố chất như vậy đâu. Những người này mất đi công việc là chính bọn họ không muốn nỗ lực, Kiều Na cũng sẽ không đồng tình bọn họ.

Kết quả trong bảy mươi cá nhân chỉ để lại mười lăm cá nhân.

Kiều Na để cho lão Hà đuổi những nhân viên bị sa thải đi, sau đó dán một tờ gợi ý thông báo tuyển dụng ngoài cửa, lại tuyển vài người thích hợp.

Cô để mười lăm nhân viên đứng chia làm ba hàng xong, lúc này mới nói: "Mọi người là được tôi tuyển ra từ tất cả các nhân viên cũ nhưng cũng không đại biểu mọi người liền có thể ở tại chỗ này luôn. Tôi sẽ chuyên môn thuê một giám đốc chuyên nghiệp, anh ta sẽ sắp xếp công việc cho mọi người, không thể hoàn thành công việc, vẫn sẽ bị sa thải."

Cô nhìn cửa hàng dơ hề hề một chút, "Hôm nay bắt đầu, chúng ta cần phải làm là quét tước vệ sinh, phải quét tước sạch sẽ tất các góc trong cửa hàng. Trong khi giám đốc chưa đến, tôi phân công cho mọi người trước. Mỗi người cần phải hoàn thành công việc chính mình, đã hiểu chưa?"

Nhóm nhân viên cùng nói: "Đã hiểu!"

Ở thành phố B tìm một phần công việc cũng không dễ dàng, bọn họ có thể được giữ lại từ trong nhóm nhân viên cũ liền biết về sau cần phải làm việc thật tốt, nếu không kết cục khẳng định sẽ giống như các nhân viên cũ đã bị sa thải đó.

Kiều Na rất công bằng mà phân cho mười lăm cá nhân mỗi người một chỗ để bọn họ quét dọn sạch sẽ trước lúc tan làm buổi chiều. Nhóm nhân viên bắt đầu đi làm ngay lập tức, ai cũng không dám lơi lỏng.

Chờ đến lúc sắp tan làm buổi chiều, các mặt trong tiệm đã được quét tước sạch sẽ. Tất cả vấy mỡ, tro bụi đều được rửa sạch, sạch sẽ, một chút cũng không giống dáng vẻ lúc Kiều Na vừa tới kia.

Kiều Na vừa lòng gật đầu, để cho nhóm nhân viên tan làm.

Buổi tối Kiều Na ngồi xe lão Hà, đến nhà Giang Phàm báo lại tình huống, đương nhiên —— thuận tiện ăn lẩu.

"Kỳ thật nhà hàng này cũng không khó xử lý," Kiều Na vừa ăn vừa nói, "Chủ yếu là ông chủ trước nuôi quá nhiều sâu mọt, kéo suy sụp cả cửa hàng. Em cảm thấy điều chỉnh nhân viên một chút, lại sửa tên nhà hàng, tuyên truyền một chút là được rồi.

Lẩu hôm nay cùng ngày hôm qua không giống nhau, nhưng đồng dạng cũng ăn ngon. Bí phương lẩu của Giang Phàm đương nhiên không phải chỉ có thể làm ra một khẩu vị lẩu, tổng cộng có hơn mười loại khẩu vị khác nhau, mỗi một loại đều ăn cực kỳ ngon.

Giang Phàm hỏi lão Hà: "Còn anh cảm thấy thế nào?"

Lão Hà được gọi tới cùng nhau ăn cơm, ông ta đã sớm nghĩ kỹ rồi, "Kiều tiểu thư nói rất đúng, tôi cũng cảm thấy như vậy. Danh tiếng cửa hàng trước kia không tốt, hiện tại chúng ta khai trương một lần nữa, xác thật là nên lấy cái tên mới, để tránh bị danh tiếng trước kia ảnh hưởng đến làm ăn. Còn tuyên truyền, Phàm ca dây cót weibo là được. Mặt trước cửa hàng có hạn, ngồi quá nhiều người cũng không được."

Giang Phàm gật đầu, "Vậy những việc đó liền giao cho anh đi làm, trong tiệm trang hoàng không cần sửa lại nhiều, nắm chặt thời gian hẳn là cuối tuần có thể khai trương ngay. Cuối tuần hạ nhiệt độ, khách sẽ rất nhiều, phải kịp khai trương nhà hàng trước khi hạ nhiệt độ."

"Đã hiểu." Lão Hà nói.

Tác giả có lời muốn nói:

Giang Phàm: Tôi có nhà hàng lẩu. Hừ!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Phát rồ

Edit & Beta: Song Ngọc.

Kiều Na nói: "Thật ra nhà hàng này thoạt nhìn rất không tồi, chính là do vấn đề của ông chủ mới có thể làm cửa hàng đóng cửa. Phàm ca, anh quen biết ông chủ kia hả?"

Giang Phàm gật đầu, "Biết, là bạn cũ."

Kiều Na nói: "Vậy anh có thể khuyên nhủ anh ta hay không, em cảm thấy ngay cả là một người thiện lương cũng phải có giới hạn, lương thiện quá người ta chẳng những không cảm kích anh ta ngược lại còn sẽ đem anh ta trở thành một người coi tiền như rác. Em đã xem qua nhật ký tiêu thụ, số lượng hàng nhập nhiều hơn rất nhiều so với số lượng bán ra, em đoán chừng nhân viên không chỉ có lười biếng, còn thường xuyên trộm nguyên liệu nấu ăn của nhà hàng lẩu về nhà ăn. Em là người ngoài liếc mắt cũng có thể nhìn ra, ông chủ kia như thế nào sẽ không biết?"

Giang Phàm bất đắc dĩ buông tay, "Lão Võ chính là một người như vậy, tôi khuyên cũng vô dụng."

Kiều Na thở dài, "Anh ta biết đối tốt với người khác vô ích như vậy, thật sự đáng giá sao?"

Cô cảm thấy mình chắc chắn là làm không được.

Giang Phàm nói: "Tôi không biết, nhưng tôi không có quyền nói anh ấy, bởi vì.... Tôi chính là người được lợi từ sự thiện lương của anh ấy."

Kiều Na ngây người một chút, "Anh?"

Giang Phàm gật đầu, "Trước kia, lúc tôi mới ra tới, nhận được không ít ân huệ từ anh ấy, em xem, anh ta thiện lương cũng không phải hoàn toàn không có người ghi tạc trong lòng, có phải hay không?"

Kiều Na cười, "Đúng vậy, nhưng không phải mỗi người đều giống như Phàm ca. Em cảm thấy phát lòng tốt cũng phải nhìn đối tượng là người nào, không phải mỗi người đều đáng giá."

Giang Phàm nhìn cô, "A? Vậy em nói tôi là dạng người gì?"

Kiều Na không chút nghĩ ngợi, "Người tốt nha!"

Giang Phàm hắc tuyến, "Không cần tùy tiện phát thẻ người tốt cho người khác, được không? Đó không lễ phép!"

.....

Ngày hôm sau Giang Phàm để cho người dỡ biển hiệu của cửa hàng xuống, đổi thành cái tên mới "Thế Gian", biển hiệu mới lập tức để cho nhân viên nhà hàng đi làm, đoán chừng trong vòng 3 ngày là có thể hoàn thành.

Cùng ngày, lúc kết thúc công việc, Giang Phàm dặn dò Kiều Na, "Có thể tuyên truyền cho nhà hàng lẩu của tôi không, tên gọi nhà hàng lẩu "Thế Gian"."

Kiều Na gật đầu, có thể tuyên truyền cho nhà hàng lẩu của Phàm ca cô rất vui. Chẳng qua số lượng fans weibo của cô so với Giang Phàm ít hơn nhiều, chưa chắc sẽ thấy được tác dụng đi?

Lão Hà đang ở bên cạnh, xen mồm nói: "Giang tiên sinh cũng phải tự phát weibo, fans weibo của anh nhiều hơn, hiệu quả tuyên truyền tốt nhất."

Giang Phàm nói: "Tôi biết!"

Kiều Na phát weibo ngay tối hôm đó, "Năm ngày sau, tại số 127, đường Thiên Hải khai trương nhà hàng lẩu tên "Thế Gian", siêu cấp siêu cấp vô địch mỹ vị, không ăn được thì tìm tôi hoàn tiền! @Giang Phàm là ông chủ lớn, ngày khai trương sẽ tự mình đến tiệm nha!"

Hiện tại fans của cô sắp được năm trăm vạn, xem như tài khoản weibo tương đối nổi, một khi phát ra weibo, fans liền làm ầm ĩ bên dưới.

"Có ý gì? Phàm ca mở nhà hàng lẩu? Là bởi vì bà chủ sao?"

"A a a, ông chủ tiệm lẩu cũng bà chủ tiệm lẩu, thật sự chỉ là trùng hợp sao?"

"Bà chủ cũng sẽ đến cổ vũ đi? Phàm Na đáng của tôi tất thắng!"

"Nói thật, không thể ăn tôi thật sự sẽ tìm đến bà chủ hoàn tiền!"

.....

Kiều Na có chút dở khóc dở cười, liên tưởng của cư dân mạng thật là quá phong phú, Giang Phàm mở nhà hàng hàng lẩu chỉ là vì báo đáp một người bạn có ơn với anh ấy năm đó, những người này lại bởi vì tên trên mạng của cô là Bà chủ tiệm lẩu Kiều Na mà liên tưởng đến trên người cô.

Tên này chỉ là nha đầu Diệp Thanh kia tùy tiện lấy có được không?

Vào buổi tối cô ngủ rất sớm, lại không nghĩ đến sau lúc nửa đêm weibo một lần nữa nổ tung.

Lúc Hà làm theo thói quen mở weibo của Giang Phàm ra, ông ta quá thực muốn điên rồi.

Gia hỏa phát rồ này thế nhưng đem nick name weibo đổi thành "Chủ tiệm lẩu Giang Phàm"!

Đây thực sự là muốn tạo phản rồi.

Công ty tiếp nhận từng cuộc từng cuộc điện thoại, hỏi lão Hà là chuyện như thế nào, lão Hà chỉ có thể có lệ trước, nói chính mình lập tức giải quyết.

Nhưng giải quyết như thế nào, giải quyết cái đầu quỷ lớn.

Bình luận phía dưới weibo thực sự điên rồi.

"Hơn nửa đêm phát thức ăn cho chó!"

"Là tuyên bố tin tức tốt sao? @Hoả Oa chủ tiệm nương Kiều Na, vẻ mặt tên weibo thể hiện ân ái."

"Phàm Na đáng thắng! Ha ha, Phàm Ni đáng khóc vựng trong WC."

"Rốt cuộc ở bên nhau?"

"Thức ăn cho chó lạnh lùng lung tung nhồi vào miệng..."

.....

So với chuyện Giang Phàm chuyển phát weibo của Kiều Na, cũng bình luận "Đúng là như thế*!" Chuyện này căn bản không tính là vấn đề gì.

(*chỗ này bản gốc là "就酱紫，对！" "Jiù jiàng zi, dùi!", 酱紫 là một từ phổ biến trên mạng, nghĩ đen là nước sốt màu tím, ở đây được dùng hiểu đại khái có nghĩa là như vậy 这样子 zhèyàng zi, đọc nhanh sẽ giống 酱紫 jiàng zi, ban đầu từ này xuất phát từ việc đánh máy sai nhưng sau được dùng nhiều và phổ biến trên mạng xã hội/Nguồn: Baidu.)

Lão Hà vội vàng gọi tới điện thoại riêng của Giang Phàm, "Anh đang làm cái gì?Nhanh đem nick name sửa lại!"

Giang Phàm đang ngủ, bất mãn nói: "Không có gì đâu, chính là quảng cáo cho nhà hàng lẩu thôi..."

"Có người quảng cáo như vậy sao?" Lão Hà điên cuồng hét lên, "Khi anh mở cửa hàng trà sữa sao không đổi tên hả? Cho anh một phút đồng hồ sửa trở lại, bằng không tôi tự mình động thủ!"

"Tùy tiện..." Giang Phàm ngáp một cái, ngã đầu lại ngủ.

Lão Hà có mật khẩu weibo Giang Phàm, ngay lập tức đăng nhập đi sửa nick name của Giang Phàm, không nghĩ tới lại làm thế nào cũng không sửa về được, vẫn luôn biểu hiện nick name không thể sử dụng. Ông ta gọi điện thoại đến công ty weibo, phí một hồi lâu mới sửa được. Nhưng các fan nhanh tay lẹ mắt đã sớm chụp lại, hình ảnh chuyển phát khắp nơi.

Kiều Na một giấc ngủ dậy, phát hiện weibo của mình bình luận chuyển phát đã vượt hai mươi vạn.

Cô rất kỳ lạ, cô phát một cái weibo quảng cáo có thể có nhiều người xem như vậy?

Click mở bình luận, cô cảm thấy mắt mình mù rồi.

"Chúc mừng, chúc hạnh phúc!"

"Trăm năm hoà hợp, sớm sinh quý tử!"

"Khi nào lãnh chứng (lãnh giấy đăng ký kết hôn) vậy?"

.....

Này chỗ nào cùng chỗ nào thế?

Cô kiểm tra một chút, nhìn thấy Diệp Thanh cũng chuyển phát weibo của cô.

Diệp Thanh: "Hỏi cái vấn đề, người bạn ngôi sao kết hôn, tôi đi bao lì xì hai ngàn đồng có phải ít quá hay không? A a a cổ cồn trắng nhỏ* ăn đất không có tiền làm sao bây giờ?"

(*白领 bái lǐng: Cổ cồn trắng nói dễ hiểu là tầng lớp trí thức, nhân viên làm việc văn phòng, còn một cụm khác là cổ cồn xanh, công nhân lao động chân tay, một cách gọi hoán dụ của người Pháp dựa trên màu trang phục đặc trưng của hai bên/Nguồn Wikipedia.)

Mặt Kiều Na đầy hắc tuyến, lướt weibo trong chốc lát rốt cuộc hiểu rõ chuyện gì đã xảy ra.

Còn không phải là Giang Phàm tiện tay sửa lại nick name sao? Đến nỗi các cư dân mạng hơn nửa đêm không ngủ được ở chỗ này trông bình luận sao? Mà Diệp Thanh cũng đi theo ồn ào.

Kiều Na nhìn thoáng qua weibo Giang Phàm, nick name đã sửa trở lại, cũng không có weibo mới, mới nhất chính là chuyển phát quảng cáo của cô.

Cô đoán Giang Phàm cũng chỉ là muốn làm cái quảng cáo, không cẩn thận giống tên của cô, không hơn.

Giang Phàm không có đăng weibo làm sáng tỏ cái gì, Kiều Na tự hỏi chính mình muốn hay không dây cót weibo giải thích một chút.

Nhưng nói cái gì đây?

Nói cô cùng Giang Phàm cũng không phải cái loại quan hệ này? Sao lại cảm thấy có chút cảm giác giấu đầu lòi đuôi. Các cư dân mạng cũng chính là trêu chọc một chút, cô nói như vậy ngược lại càng dễ dàng làm cư dân mạng nghĩ nhiều.

Các cư dân mạng đem cô cùng Giang Phàm tạo CP cũng không phải nghiêm túc, mọi người chỉ là cảm thấy thú vị, hiện tại Kiều Na đang ở trong giới giải trí, cũng không thể biểu hiện quá không thú vị, quá không có tinh thần giải trí, mọi người thích đùa liền đùa đi.

Cho nên cô quyết định, bỏ mặc.

Buổi sáng lúc đi đóng phim, Kiều Na cảm thấy toàn bộ người của đoàn phim đều đang nhìn mình, nhưng không có người nói thêm cái gì, tất cả mọi người đều đang nghiêm túc đóng phim.

Buổi sáng Kiều Na chỉ có một tuồng kịch, sau khi diễn xong cô ngồi yên ở bên cạnh Giang Phàm, lặng lẽ hỏi một câu, "Weibo ngày hôm qua là chuyện như thế nào?"

Giang Phàm sờ sờ cái mũi, "Cái gì chuyện gì xảy ra?"

Kiều Na thấy bộ dạng không bỏ trong lòng của anh càng thêm cảm thấy đây là một cái hiểu lầm nho nhỏ. Thôi, cô dứt khoát liền không hỏi.

Mấy ngày nay cô cũng nhìn không ít quá trình diễn viên đóng phim, học không ít kỹ thuật diễn từ trong biểu diễn của bọn họ. Xem nhiều, cũng nhìn không ra cái gì nữa. Vốn dĩ muốn đi tập xe một lát, nhưng vừa thấy thời gian, rất nhanh đến cơm trưa, dứt khoát liền không đi, ngồi xuống chơi di động một lát đoán chừng nên ăn cơm.

Cô không muốn lướt weibo, nhớ tới lần trước Diệp Thanh download cho cô một cái game online, vẫn luôn chưa chơi qua, liền mở ra xem.

Đây là một loại trò chơi đánh cờ trực tuyến, lúc ấy Diệp Thanh hỏi Kiều Na thích trò chơi gì, Kiều Na nói chơi cờ, Diệp Thanh liền download cho cô trò chơi này, để giết thời gian lúc nhàm chán

Phương pháp thao tác trò chơi rất đơn giản, dùng số wechat có thể trực tiếp đăng nhập. Kiều Na chọn bắt đầu nhanh, hệ thống liền phân một phòng cho cô.

Không lâu sau liền có một người ngồi ở đối diện cô, người nọ cũng chọn bắt đầu.

Kiều Na ngồi xuống trước, cho nên để cô đi trước, bỗng nhiên cô nhìn thấy một bên bàn cờ có nút "Chấp quân", trước kia ở nhà cùng sư phụ dạy cờ vây học chơi cờ, học hai năm, sư phụ cờ vây đã không phải đối thủ của cô, mỗi lần chơi cờ cô đều sẽ chấp sư phụ sáu quân, bằng không sư phụ cờ vây hoàn toàn không chống đỡ được. Sau này vào cung, Yến Hiếu Công cũng không thích chơi cờ, cho nên cô cũng không chơi nữa.

Cô tùy tay chọn nút "Chấp quân", cũng nhập vào con số "6", lại chọn bắt đầu.

Bỗng nhiên, đối diện nhắn qua một tin: "Cô có bệnh à! Khinh thường người sao? Ai cho cô chấp quân?"

Kiều Na ngây người một chút, lúc này mới nghĩ đến chưa có sự đồng ý của người khác liền chấp quân, hơi có ý khinh thường người, cô liền hủy bỏ chấp quân, trả lời lại một tin, "Thật ngại quá, bắt đầu đi."

Bên kia không nói chuyện nữa, cũng chọn bắt đầu, hai người liền hạ cờ.

Kiều Na hạ một chút, cảm thấy thực lực của đối phương rất mạnh, thật là trình độ không cần cô chấp quân, mạnh hơn so với sư phụ cờ vây trước kia của cô.

Cô liền ngầm nghiêm túc lên, một bàn cờ này hạ gần một giờ mới hạ xong, cuối cùng cô cũng thắng đối phương hai quân.

Xem ra lực chơi cờ của người hiện đại mạnh hơn hơn rất nhiều so với người cổ đại, Kiều Na nghĩ cờ vây phát triển ngàn năm, các loại cờ pháp có tiến bộ cũng là bình thường. Cô phí sức lực lớn như vậy mới thắng một ván, xem ra cô đã theo không kịp bước chân của thời đại.

Đoàn phim bên kia bắt đầu phát cơm hộp, Kiều Na muốn rời khỏi trò chơi lấy cơm hộp, bỗng nhiên nhìn đến đối phương nhắn qua một tin: "Cô là ai?"

Kiều Na cảm thấy, ở một cái game giả thuyết không cần phải biết thân phận thật sự của đối phương, cô không có trả lời, trực tiếp rời khỏi trò chơi, lãnh cơm hộp đi.

Ngàn dặm ngoài thành phố S.

Nhiễm Ngọc Bác nhìn chằm chằm bàn cờ, mồ hôi đầy đầu.

"Ông chủ, khách hàng đã tới rồi, ngài nên tới khách sạn!" Nữ trợ lý Nhạc Lam bên người nhắc nhở nói.

"Câm miệng!" Nhiễm Ngọc Bác cả giận nói.

Đôi mắt anh ta gắt gao mà nhìn chằm chằm bàn cờ, hoàn toàn không thể tin được chính mình thấy.

Làm sao anh ta có thể bị một người do internet lựa chọn ngẫu nhiên đánh bại? Đây quả thực không khoa học.

Giới cờ vây trong nước, người có thể thắng anh ta không có mấy người, anh ta cũng từng tham gia qua cuộc thi cấp quốc tế, thành tích quốc tế xếp hạng top 10.

Ban đầu anh ta chướng mắt những đối thủ chơi cờ nghiệp dư trên mạng, cờ vây internet anh ta chưa bao giờ chơi. Hôm nay khách hàng đến trễ, anh ta ở trong văn phòng thật sự nhàm chán, lúc này mới tùy tay cầm lấy di động chơi cờ vây trong chốc lát.

Không nghĩ tới đi vào một chút, đối phương rất cuồng ngạo mà muốn chấp anh ta sáu quân, lúc ấy anh ta liền nổi giận, đây cũng quá khinh thường người.

Chẳng qua đối phương ngay lập tức nhận sai, hủy bỏ chấp quân, anh ta cảm thấy chính mình phải xử lý đối phương trong năm phút đồng hồ, cho hắn ta biết chính mình có bao nhiêu sai.

Nhưng tiếp tục, đầu anh ta liền đổ mồ hôi, thế nhưng cực kỳ cố hết sức. Anh ta ngưng thần tự hỏi, mỗi một bước đều rất nghiêm túc, nhưng cuối cùng vẫn là thua.

Chẳng lẽ hiện tại đối thủ chơi cờ nghiệp dư trên mạng đều là cái trình độ này sao? Chẳng lẽ anh ta lạc đơn vị?

"Ông chủ, khách hàng kia..." Nhạc Lam nhịn không được lại nhắc nhở một chút, dù sao cũng là vị khách hàng lớn.

"Bảo ông ta cút!" Nhiễm Ngọc Bác rống lên một tiếng, "Cô cũng đi ra ngoài cho tôi!"

Nhạc Lam sợ hãi, cô chưa bao giờ nhìn thấy ông chủ phát tính tình lớn như vậy, vội vàng lui đi ra ngoài. Chẳng qua cô cũng không dám đem nguyên lời của ông chủ cho khách hàng nghe, chỉ nói ông chủ bỗng nhiên đau đầu, không thể gặp khách, sau đó để giám đốc thay thế ông chủ tiếp đãi khách nhân.

Tâm tình của Nhiễm Ngọc Bác khó chịu, anh ta lại click mở một ván cờ vây, hạ cờ. Không đến hai phút, đối phương liền đầu hàng.

Anh ta tiếp tục hạ, cả buổi chiều hạ hơn trăm bàn cờ, đối phương nhiều nhất cũng chỉ kiên trì năm phút đồng hồ, tất cả đều tước vũ khí đầu hàng.

Anh ta lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, xem ra cũng không phải cờ lực của mọi người đều rất mạnh, chỉ là anh ta gặp đối thủ nào đó quá mạnh mà thôi.

Nhưng là tính lên, toàn cầu có thể hạ thắng anh ta không vượt quá mười người, làm sao sẽ trùng hợp như vậy, liền có một trong mười người ngày ở trên mạng đâu?

Anh ta gọi Nhạc Lam tới, "Tài khoản này, tra IP này cho tôi, tốt nhất biết rõ ràng là người nào. Ngay cả tìm hacker, cũng phải điều tra cho rõ!"

Nhạc Lam hoàn toàn làm không rõ ràng tâm tư của ông chủ lắm, nhưng cô chỉ có thể phục tùng, lập tức liền xuống tay đi tra xét.

Không bao lâu, Nhạc Lam liền tới đây báo cáo kết quả.

"Ông chủ, nick đến từ thành phố B, đăng nhập bằng wechat, tôi cho hacker hắc vào hệ thống, nhìn được số wechat là QN19900723, nhìn dáng vẻ là tên viết tắt thêm sinh nhật."

Nhiễm Ngọc Bác nhìn chằm chằm vào chuỗi ký tự kia, suy nghĩ nửa ngày, "Không có khả năng, mấy người kia không có người nào sinh năm 90, hơn nữa cũng không có tên viết tắt là QN."

Nhạc Lam không biết anh ta nói chính là ai, nhắc nhở nói: "Có thể là không phải dùng tài khoản của mình đi?"

Nhiễm Ngọc Bác nói: "Tra một chút cho tôi, hướng đi của mười kì thủ hàng đầu quốc tế hôm nay!"

Nhạc Lam không biết ông chủ phát điên cái gì, nhưng ông chủ có lệnh, tuy rằng đã đến giờ tan làm, vẫn là đi đến tra.

Mấy giờ sau, Nhạc Lam mệt đến thẳng không dậy nổi eo đi vào văn phòng Nhiễm Ngọc Bác, giao cho anh ta một tờ giấy, "Đây là hướng đi gần đây của những người này."

Nhiễm Ngọc Bác nhìn nhìn, "Vì sao không có một cái ở thành phố B!"

Nhạc Lam vẻ mặt ngốc, "Cái này... Thành phố B không có thi đấu, vì sao phải đi thành phố B?"

Nhiễm Ngọc Bác nhíu mày, "Phiền chết đi được, người này rốt cuộc là ai? Không biết người kia là ai, làm sao tôi có thể ngủ được?"

Anh ta có cái chứng cưỡng bách, chỉ cần có đối thủ mạnh hơn mình thì nhất định anh ta phải cùng đối phương chơi cờ, không thắng được một ván tuyệt đối sẽ không dừng lại. Các kì thủ quốc tế xếp hạng trước anh ta đều bị anh ta quấn lấy hạ quá cờ, hơn nữa không dứt, làm cho những người này cuối cùng không thể không làm bộ bại bởi anh ta một lần, lúc này mới đuổi anh ta. Dù sao lên so chiêu không ảnh hưởng xếp hạng quốc tế, mọi người cũng liền tùy anh ta.

Trong vài người này có một hán tử quật cường rất ngay thẳng, chính là không chịu bại bởi Nhiễm Ngọc Bác, cuối cùng hai người liều mạng ba ngày ba đêm, Nhiễm Ngọc Bác chính là đem người ta đánh đến phải bệnh viện mới kết thúc ván cờ.

Hiện tại bỗng nhiên có một người nhìn không tới sờ không được thắng anh ta, hơn nữa thắng một ván liền chạy, muốn tìm cũng tìm không thấy, Nhiễm Ngọc Bác quả thực muốn điên.

"Có thể tra ra người này ở chỗ nào hay không?" Nhiễm Ngọc Bác hỏi.

"Cái này... Đối phương là lên mạng bằng di động, tùy thời đều có thể di chuyển. Hơn nữa chưa chắc dùng số điện thoại có ràng buộc với wechat —— ngay cả khi ràng buộc, chúng ta cũng phải đen wechat mới có thể biết, huống hồ số di động lại chưa chắc có thể tìm được người. Kỹ thuật này quá khó khăn, chỉ là đen cái sever trò chơi kia đã thực phiền toái."

Chứng cưỡng bách của Nhiễm Ngọc Bác lại phát lên, trong lòng gấp đến độ khó chịu, nhưng lại tìm không thấy người chơi cờ với mình kia. Anh ta dùng di động xin thêm bạn bè wechat của đối phương, rất lâu cũng không được đáp lại, vòng bạn bè của đối phương cài đặt người xa lạ không thể xem xét, anh ta cũng không tìm được tin tức gì.

Duy nhất có thể nhìn thấy là nickname wechat của đối phương: Na!

Hơn nữa cái này chưa chắc là dãy số của người chơi cờ cùng anh ta, quả thực là tiết tấu bức chết chứng cưỡng bách.

.....

Đang ở thành phố B, Kiều Na không biết chính mình hạ một bàn cờ lại có thể hại một người thành như vậy. Cô ăn cơm chiều cùng đoàn phim, lúc đang ăn nhìn thấy di động hiện ra một cái yêu cầu thêm bạn tốt.

"Xin chào, tôi là vị chơi cờ cùng ngài kia, có thể thêm bạn tốt cùng nhau chơi cờ không?"

Đối phương vô cùng khách khí, Kiều Na cảm thấy mình thêm một chút cũng không có quan hệ gì.

Giang Phàm thò đầu đến hỏi, "Sao vậy?"

"Có người xin thêm bạn tốt."

Giang Phàm nhìn thoáng qua, "Chơi cờ? Hiện tại những người này hoa chiêu gì cũng có, không được thêm, nói không chừng là paparazzi, tới rình coi động thái vòng bạn bè của em!"

Kiều Na ngẫm lại cũng đúng, chính mình có khi sẽ đăng một ít ảnh chụp rất riêng tư, các ảnh chụp đó cô chỉ muốn chia sẻ với bạn bè, không muốn để cho người không quen biết nhìn thấy, liền không để ý đến yêu cầu kia.

Vài ngày sau, nhà hàng lẩu của Giang Phàm khai trương, cùng ngày tới rất nhiều người, không ít đều là fans tới cổ động. Trong đó có fans là chuyên môn từ nơi khác lại đây, chính là muốn gặp thần tượng của mình một lần.

Trong tiệm căn bản không thể chứa được nhiều người như vậy, những người này cũng không phải thật để ý có thể ăn được lẩu hay không, rất nhiều người vây quanh Giang Phàm muốn ký tên. Giang Phàm ký cả ngày, tay đều sắp rụng.

Buổi tối khi đóng cửa, khách nhân đi hết rồi Giang Phàm mới rảnh rỗi. Kiều Na vẫn luôn ở trong tiệm giúp đỡ chiêu đãi các bạn bè, kéo dài cả ngày cũng mệt không chịu được.

Nhân viên cửa hàng nấu lẩu bưng lên cho Giang Phàm cùng Kiều Na ăn, hai người đã sớm đói bụng, liền ngồi xuống cùng nhau ăn lẩu.

Đang ăn, di động của Kiều Na lại vang, cô cúi đầu nhìn thoáng qua, khẽ nhíu mày.

"Làm sao vậy?" Giang Phàm hỏi.

"Có thật nhiều người vẫn luôn xin thêm bạn tốt, em không có đồng ý, bọn họ vẫn tiếp tục, em kéo đen bọn họ, nhưng còn có rất nhiều tài khoản mới xin, hẳn là nick phụ... Những người này cũng thật cố chấp."

Giang Phàm nói: "Khẳng định là đoàn đội paparazzi, chỉ có bọn họ mới có loại tinh thần bám riết không tha này. Nghe ca, ngàn vạn đừng thêm. Đúng rồi, hình như wechat có thể cài đặt miễn quấy rầy, tôi cài đặt đặt một chút cho em."

Kiều Na đưa điện thoại cho Giang Phàm, Giang Phàm nhấn vài cái, trả cho cô, "Như vậy vô luận ai xin bạn tốt em đều không thấy."

Kiều Na ngẩn ngơ, "Vậy em đây làm sao có thể thêm bạn tốt?"

"Em có thể thêm người khác."

Kiều Na cảm thấy như vậy cũng đúng, nếu là bạn bè, cô có thể chủ động thêm wechat đối phương.

.....

Công nhân xí nghiệp Nhiễm thị hai ngày nay đều đang bận cùng sự kiện: Thêm một cái tài khoản wechat.

Ông chủ nói, bất luận kẻ nào, chỉ cần có thể trở thành bạn tốt của số wechat này, tiền thưởng mười vạn!

Nhóm công nhân giống như tiêm máu gà, mỗi người đều liều mạng chọn thêm bạn tốt, lại không có một người thông qua. Thẳng đến cái tài khoản này thiết trí thành không thêm bạn tốt, mọi người mới từ bỏ.

Tâm tình của Nhiễm Ngọc Bác không tốt, làm cái gì cũng không có tinh thần. Mấy khách hàng gần đây đều là giám đốc thay anh ta đi nói, hiển nhiên khách hàng đối với chuyện giám đốc thay thế là không hài lòng, có mấy cái khách hàng dứt khoát chạy mất.

Giám đốc cũng không có cách nào, anh ta tận lực.

Cũng may Nhiễm thị gia đại nghiệp lớn, hoàn toàn không để bụng này mấy cái đơn bỏ này. Nhưng Nhạc Lam lo lắng chính là, cứ tiếp tục như vậy, gia tộc sẽ hủy bỏ quyền điều khiển xí nghiệp của ông chủ.

Công nhân Nhiễm thị đều đang ngầm điên truyền: Xong rồi, ông chủ bị bệnh, hơn nữa còn là bệnh nan y —— bệnh tương tư!

Đối tượng nhiễm bệnh đương nhiên chính là chủ nhân của số wechat làm sao cũng không thêm được kia, không có ai biết người này rốt cuộc là ai, ông chủ là như thế nào gặp được cô ấy. Nhưng mọi người đoán rằng, nhất định là cái tuyệt thế mỹ nữ!

Quả thực chính là cái Mary Sue (nhân vật hư cấu siêu hoàn mỹ) bùng nổ tiểu thuyết ngôn tình được không!

Các loại phiên bản đều truyền bay đầy trời, có nói ông chủ là lắc lắc (chức năng của wechat, lắc lắc điện thoại tìm bạn) hiện ra, có nói là ở trong đám người liếc mắt nhìn thấy cô...

Tất cả mọi người đều đang nỗ lực giúp ông chủ tìm kiếm tư liệu về người này, trong lòng mỗi người đều biết rõ ràng, ai tìm được người này nhất định sẽ có giải thưởng lớn!

Nhưng là số wechat cung cấp tin tức thật sự quá ít, tên viết tắt QN, sau đó là một chữ Na.

Tên họ đại khái là Tiền Na, Tề Na, Khúc Na, Thu Na... Một trong những tên này, IP là ở thành phố B. Lượng tin tức quá ít, toàn bộ thành phố B phù hợp điều kiện này thật sự quá nhiều.

Nhạc Lam rất sốt ruột, cô hiểu biết ông chủ, biết anh ta đây là tâm bệnh của, còn không sớm giải quyết đối thân thể cùng tâm lý đều không tốt.

Cô gấp đến độ khắp nơi tìm người, muốn điều tra thân phận người này, nhưng nhất thời cũng không chiếm được kết quả.

Lúc sắp tan làm Nhạc Lam bị một công nhân gọi lại, công nhân kia nói: "Chị Lam, tôi nghĩ người kia có thể là Kiều Na vừa mới nổi lên gần đây hay không? Tên rất phù hợp, hơn nữa... Tôi tra qua tư liệu của cô ấy, ngày sinh giống với dãy số kia!"

Nhạc Lam trước mắt sáng ngời, "Thật vậy chăng?"

Công nhân rất đắc ý, "Đúng vậy, tôi là gia tộc Phàm nhân, gia tộc Phàm nhân đều biết Kiều Na, lúc ấy tôi liền nghĩ đến người này. Chỉ là không xác định nên nhờ bạn học ở Đại học B tra xét tư liệu của cô ấy một chút, sinh nhật cô ấy thật sự chính là cái ngày này đó. Chị Lam nếu xác nhận, phải nói với ông chủ phát tiền thưởng cho tôi nha!"

Tác giả có lời muốn nói:

Giang Phàm: Ngoài tôi ra, muốn thông đồng Na Na đều là người xấu, thấu không biết xấu hổ! Na Na không được để ý đến bọn họ!

Nhiễm Ngọc Bác: Tôi chỉ là muốn hạ bàn cờ...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 28: Bạn cờ giàu có

Edit & Beta: Song Ngọc.

Nhiễm Ngọc Bác nhìn ảnh chụp trong tay, "Cô nói có khả năng là người này?"

Nhạc Lam nói: "Đúng vậy, tên của cô ấy cùng ngày sinh đều phù hợp, chẳng qua chỉ là có khả năng. Tôi đang phái người điều tra người quen biết cô ấy, tin tưởng rất nhanh là có thể xác minh được."

Nhiễm Ngọc Bác: "Cô ấy làm gì? Người chơi cờ chuyên nghiệp?"

"Không phải, cô ấy là diễn viên, trên mạng khắp nơi đều có thể tìm được tin tức có liên quan tới cô ấy."

Vẻ mặt Nhiễm Ngọc Bác không tin, "Sao có thể? Diễn viên? Khi nào diễn viên có chỉ số thông minh cao như vậy?"

"Ngay từ đầu tôi cũng cảm thấy không có khả năng, nhưng điều tra một chút phát hiện, cô ấy là sinh viên tài năng của Đại học B, xem như là học bá trong trường, hàng năm được học bổng hạng nhất, ở trong trường học rất nổi danh. Chỉ là không biết vì sao gần đây một bộ phim rất hot tìm cô ấy làm nữ số một, lúc sau liền thành diễn viên."

Mắt Nhiễm Ngọc Bác toả sáng, nói như vậy, người này xác thật rất có khả năng là người chơi cờ với anh ta kia.

"Nhanh, xác nhận rõ ràng cho tôi... Nếu là cô ấy, lập tức mang cô ấy từ thành phố B tới đây. Bao nhiêu tiền cũng không thành vấn đề, phải nhanh... Tôi muốn nhìn thấy cô ấy ngay lập tức."

Nhiễm Ngọc Bác cảm thấy chính mình một phút đồng hồ cũng chờ không được.

Nhạc Lam phái người đi thành phố B điều tra, ngày hôm đó liền có kết quả, người này từ trong tay một sinh viên Đại học B hỏi ra số wechat của Kiều Na, đúng là dãy số Nhiễm Ngọc Bác tra ra kia.

Trên thực tế, phần lớn sinh viên Đại học B đều có số wechat của Kiều Na. Cái số wechat này là xin lúc nguyên chủ tồn tại, nhưng xin xong cũng không dùng tới, thêm bạn cũng chỉ có mấy người bạn tốt bên cạnh cùng người nhà.

Đại học B có rất nhiều bạn học nam thích Kiều Na, những người này suy nghĩ rất nhiều biện pháp, lấy được số wechat của cô ấy, muốn cùng cô làm quen một chút. Nhưng lúc nguyên chủ còn tồn tại không thích giao tiếp nên không có xác nhận yêu cầu thêm bạn của những người này.

Nhạc Lam phái người ở trong trường học hỏi thăm không bao lâu liền tìm tới một người sùng bái Kiều Na, dùng một chút thủ đoạn nhỏ lấy được số wechat của cô. Chẳng qua người sùng bái này không phải bạn tốt trong wechat của Kiều Na, cậu ta chỉ là biết số wechat của Kiều Na mà thôi.

Sau khi Nhiễm Ngọc Bác xác nhận tin tức này, cả người đều tinh thần lên, "Nhanh, để cho cô ấy đến thành phố S gặp tôi! Càng nhanh càng tốt! Lái máy bay riêng của tôi đi! Nhanh!"

Nhạc Lam, "Ông chủ, nếu cô ấy không chịu tới thì sao?"

"Làm sao sẽ không chịu tới? Cô ấy không phải diễn viên sao? Cho cô ấy tiền, rất nhiều tiền, tôi không tin cô ấy không tới! Cô ấy đóng phim không phải là chạy khắp cả nước sao?"

Nhạc Lam cảm thấy ông chủ thật sự quá cơ trí, chính xác, rất nhiều chuyện chính là vấn đề tiền bạc. Chỉ cần ra đủ giá, không có chuyện gì là giải quyết không được.

.....

Ngô Đại Bảo, nhân viên cấp dưới của Nhạc Lam ở thành phố B, sau khi nhận được mệnh lệnh của ông chủ liền tìm tới phim trường trước.

Người bảo vệ bên ngoài phim trường ngăn cản anh ta, "Thực xin lỗi tiên sinh, nơi này không thể tiến vào."

"Tôi là đại biểu của xí nghiệp Nhiễm thị, muốn gặp quản lý của các anh" Ngô Đại Bảo đưa ra danh thiếp.

Bảo vệ cảm thấy có thể là chuyện quan hệ tới đầu tư, không dám trì hoãn, liền đi vào báo cáo cho Giang Phàm trước tiên.

Giang Phàm đã nghe nói qua xí nghiệp Nhiễm thị này, tiếng tăm lừng lẫy khắp cả nước, anh không biết đại biểu Nhiễm thị tới làm cái gì, cảm thấy rất có thể là có quan hệ tới đầu tư. Bộ phim này của anh đã không thiếu đầu tư, nhưng về sau vẫn có cơ hội hợp tác, không thấy luôn là không lễ phép, liền để cho bảo vệ dẫn anh ta tiến vào.

Phim trường còn đang đóng phim, Giang Phàm rời đi cũng không tiện nên để cho Ngô Đại Bảo trực tiếp đến phim trường.

Ngô Đại Bảo vào phim trường liền nhìn thấy nữ diễn viên ông chủ để anh ta tìm đang đối diễn với một diễn viên lớn tuổi hơn ở trong sân. Anh ta đi đến bên cạnh Giang Phàm, chỉ chỉ Kiều Na, "Diễn viên kia..."

Giang Phàm nhíu mày, "Làm sao vậy?"

Ngô Đại Bảo nói: "Là thế này, ông chủ của chúng tôi nói để cho cô ấy đi bồi ông chủ mấy ngày, giá có thể thương lượng tốt..."

"Cút!"

Ngô Đại Bảo đã bị bảo vệ đá ra khỏi phim trường.

Giang Phàm rất tức giận, không nghĩ tới ông chủ của xí nghiệp Nhiễm thị đại danh đỉnh đỉnh lại không biết xấu hổ như vậy.

Ngay cả khi anh ta muốn chơi quy tắc ngầm, cũng không cần trực tiếp đến phim trường đi? Hơn nữa tên hỗn đản này cũng dám đánh chủ ý lên Na Na nhà anh, còn tới hỏi ý kiến của anh!

Vô sỉ! Hạ lưu! Đê tiện! Xấu xa!

Kiều Na từ trên đài đi xuống, nhìn thấy bộ dạng vẻ mặt không vui của Giang Phàm, liền hỏi, "Sao vậy? Phàm ca?"

Giang Phàm cảm thấy chuyện này vẫn là để cô biết thì tương đối tốt, về sau cũng có thể có phòng bị, liền đem chuyện vừa mới phát sinh nói ra.

Kiều Na nổi giận, "Cái gì? Sao lại có người không biết xấu hổ như vậy!"

Giang Phàm liên tục gật đầu, "Đúng vậy đúng vậy, quá không biết xấu hổ! Na Na, về sau em ngàn vạn lần phải chú ý, gặp những người này phải trốn thật xa."

Anh còn phân phó bảo vệ cửa, "Về sau gặp được người của xí nghiệp Nhiễm thị ngàn vạn lần không thể cho vào."

.....

"Cái gì, cô ấy không đồng ý? Vì sao cô ấy không đồng ý!"

Nhiễm Ngọc Bác nổi trận lôi đình, người phụ nữ kia thế nhưng không đồng ý! Anh ta còn chưa bao giờ gặp qua loại tình huống này.

Nhạc Lam nói: "Cũng không phải Kiều Na không đồng ý, Ngô Đại Bảo nói là chưa thấy được người đã bị đạo diễn họ Giang kia đuổi ra ngoài. Tôi cảm thấy những người này có thể là muốn nâng lên giá trị con người, lúc này mới cố ý cự tuyệt. Như vậy đi, tôi tự mình đi một chuyến..."

Nhiễm Ngọc Bác nói: "Tiền không phải là vấn đề, vấn đề là tôi chờ không được... Không được, tôi phải đi thành phố B một chuyến, tự mình đi tìm cô ấy. Cô ấy muốn bao nhiêu tiền đều được, tôi chính là muốn cô ấy chơi cờ cùng tôi!"

Nhạc Lam kinh hãi, "Ông chủ tự mình đi? Như vậy sao được? Công ty giao cho ai xử lý?"

"Công ty tôi sẽ sắp xếp người, mau lái máy bay của tôi đến, tôi muốn lập tức xuất phát!"

Hai tiếng sau, máy bay của Nhiễm Ngọc Bác đáp xuống sân bay tư nhân ở thành phố B.

Trước đó Ngô Đại Bảo đã nhận được tin tức, chờ sẵn. Nhìn thấy Nhiễm Ngọc Bác, vẻ mặt anh ta ủy khuất, "Ông chủ, đạo diễn họ Giang kia quá kiêu ngạo, tôi mới vừa giải thích ý đồ đến anh ta đã để cho người đá tôi ra ngoài... Vẫn còn đau!"

Nhiễm Ngọc Bác đạp anh ta một cái, "Một chút chuyện như vậy làm cũng không xong, còn để tôi tự mình tới!"

Ngô Đại Bảo một bụng ủy khuất, ngồi xổm một bên tiếp tục khóc.

Công ty Nhiễm Ngọc Bác chi nhánh ở thành phố B, giám đốc công ty con đã sớm phái siêu xe tới đón anh ta, một đường chở anh ta đến phim trường.

"Chào ngài, chúng tôi là xí nghiệp Nhiễm thị..." Nhạc Lam vừa xuống xe, lập tức lấy danh thiếp để bảo vệ thông báo.

Bảo vệ trừng mắt liếc mắt nhìn cô ta một cái, "Các người thật đúng là chấp nhất, đạo diễn Giang nói, người của Nhiễm thị không được vào. Các người đi thôi.

Nhạc Lam vẻ mặt khó hiểu, "Vì sao?"

Bảo vệ cửa: "Chính là không được vào!"

Nhiễm Ngọc Bác từ trên xe bước xuống, "Sao lại như thế?"

Nhạc Lam bất đắc dĩ, "Ông chủ, bọn họ không cho vào..."

"Cái gì?" Nhiễm Ngọc Bác nổi giận, "Ném hai gia hoả không có mắt này ra đường cái cho tôi!"

Anh ta vừa nói xong, hai vệ sĩ trên xe liền vọt xuống, một người khiêng một cái bảo vệ gác cổng đi rồi. Bảo vệ cửa muốn giãy giụa, tiếc rằng hai vệ sĩ kia đều được huấn luyện chuyên nghiệp, toàn thân cơ bắp to lớn có lực, bảo vệ căn bản không phải đối thủ.

Một bảo vệ cửa mắt thấy phải bị khiêng đi, vội vàng hô: "Đạo diễn Giang, cứu..."

Vệ sĩ duỗi tay bịt kín miệng anh ta, làm anh ta không có thể nói ra lời.

Lúc này Nhiễm Ngọc Bác mới vừa lòng gật gật đầu, đứng dậy đi vào phim trường.

Nhân viên công tác trong phim trường ai bận việc nấy, cũng không có người chú ý Nhiễm Ngọc Bác. Nhiễm Ngọc Bác liền trực tiếp đi vào, dạo qua một vòng trong phim trường cũng không thấy được Kiều Na. Anh ta bắt lấy một nhân viên công tác, "Có thấy Kiều Na không?"

Nhân viên công tác sừng sốt một chút, "Anh là ai?"

"Tôi?" Nhiễm Ngọc Bác nhíu mày, "Cậu không biết tôi là ai?"

Anh ta thường xuyên xuất hiện trên TV, báo chí, có đôi khi cũng sẽ xuất hiện ở hot search weibo, lại có người không biết anh ta là ai!

Nhân viên công tác vẻ mặt biểu tình "Người này có bệnh sao", xoay người đi mất.

Nhiễm Ngọc Bác rất tức giận, một phen giữ chặt nhân viên công tác kia, "Cô ấy rốt cuộc ở đâu?"

Nhân viên công tác bị anh ta cuốn lấy không có biện pháp, tiện tay chỉ chỉ phía trước, "Chỗ đó."

Nhiễm Ngọc Bác liền theo phương hướng cậu ta chỉ tìm qua, chỉ thấy được mấy gian phòng trống, ngay cả bóng người cũng không có.

Lúc anh ta đang tìm kiếm Kiều Na, nhân viên công tác bị anh ta bắt lại kia đã chạy đến phòng trang điểm của Kiều Na, cùng Kiều Na mách lẻo, "Ai da, không được rồi, Na Na, có một tên biến thái đến đây tìm cô đó."

Kiều Na cẩn chưa hóa trang xong, có chút khó hiểu, "Biến thái?"

"Có thể là fan cuồng đi, tính tình thật không tốt, cũng không biết sao bảo vệ lại cho anh ta vào. Cô cẩn thận một chút, tôi đi nói với Phàm ca một tiếng."

Nhân viên công tác mới vừa ra khỏi cửa, liền nhìn thấy Nhiễm Ngọc Bác vẻ mặt tức giận mà đi về phía cậu ta.

"Dám gạt tôi! Cậu có biết hậu quả gạt tôi hay không?"

Kiều Na ở trong phòng nghe được động tĩnh, đứng dậy đi ra bên ngoài, hỏi một câu, "Làm sao vậy?"

Nhiễm Ngọc Bác nghe được thanh âm, quay đầu nhìn lại, liếc mắt một cái liền nhận ra Kiều Na.

"Là cô!" Nhiễm Ngọc Bác ném nhân viên công tác xuống, "Tôi cuối cùng cũng tìm được cô!"

Kiều Na nhíu mày nói: "Fans không thể đến hậu trường."

Nhiễm Ngọc Bác nói: "Tôi không phải fans."

"Paparazzi cũng không được!"

"Tôi cũng không phải paparazzi!"

"Vậy anh là ai?"

"Tôi là Nhiễm Ngọc Bác!"

Kiều Na nhìn chằm chằm mặt anh ta, "Anh chính là Nhiễm Ngọc Bác?"

Nhiễm Ngọc Bác gật đầu, "Không sai, tôi chính là Nhiễm Ngọc Bác!"

Kiều Na nhíu mày, trước ngày hôm nay cô đối với cái tên Nhiễm Ngọc Bác này chỉ giới hạn trong tin tức trên mạng đưa. Anh ta là người thừa kế tập đoàn tài chính lớn Nhiễm thị, là phú hào (người giàu có, thế lực) tiếng tăm lừng lẫy, Kiều Na cho rằng anh ta sẽ chú ý hình tượng của mình, không nghĩ tới anh ta có thể không biết xấu hổ như vậy.

"Tôi sẽ không đi theo anh, anh nên chết tâm đi." Kiều Na nói, "Anh đi nhanh đi."

Nhiễm Ngọc Bác nói: "Không quan hệ, cô ở chỗ này bồi tôi cũng được!"

Lời anh ta vừa thốt ra, tất cả mọi người ở đây đều sợ ngây người.

Ở chỗ này..... Bồi anh ta?

Có thể không biết xấu hổ hơn một chút nữa hay không?

Đoàn phim không có bí mật, từ sau khi Ngô Đại Bảo tới lúc sáng, Giang Phàm bắt đầu phân phó không cho người của Nhiễm thị vào, mọi người gần như hiểu rõ chuyện là như thế nào.

Kiều Na nhịn không được nổi trận lôi đình, "Anh nói cái gì?"

"Liền ở chỗ này, tôi ở chỗ này liền có thể..." Nhiễm Ngọc Bác lặp lại một lần.

"Cút!" Kiều Na cả giận nói.

Nhiễm Ngọc Bác kiên trì, "Tôi sẽ không đi, trừ phi cô đáp ứng bồi tôi đến tôi vừa lòng... A..."

Anh ta còn chưa nói xong, Kiều Na đã nhấc một chân lên, đá anh ta ra cửa.

Nhóm nhân viên công tác trong đoàn phim cùng nhau vỗ tay, đối với loại sắc ma này không thể nương tay.

"Ném ra ngoài!" Kiều Na nói.

Hai nhân viên công tác kéo Nhiễm Ngọc Bác còn đang hừ hừ ném ra ngoài cửa lớn. Lúc này bọn họ mới phát hiện, bảo vệ cửa đã bị ngăn ở bên ngoài, đổi thành hai vệ sĩ mặc tây trang đen. Hai người cảm thấy sự tình không tốt lắm, chạy nhanh trở về báo cáo Giang Phàm.

Kiều Na tiếp tục hoá trang, sau khi hoàn thành ra khỏi phòng hóa trang, đi đến trước đài.

"Không có việc gì chứ?" Giang Phàm đứng lên, "Cái tên biến thái kia không có làm chuyện gì quá phận chứ?"

"Không có, bắt đầu quay đi." Kiều Na nói.

"Các người thật quá đáng!" Bỗng nhiên ở phía sau bọn họ một thanh âm lớn tiếng nói.

Nhạc Lam nổi giận đùng đùng mà bước nhanh tới, "Ông chủ chúng tôi tự mình từ thành phố S bay tới, các người lại có thể đánh ngài ấy! Còn không phải ngài ấy muốn chơi một bàn cờ thôi sao? Các người làm như vậy cũng thật quá đáng! Cho rằng Nhiễm thị chúng tôi dễ khi dễ sao?"

"Chơi... Chơi cờ?"

Kiều Na cùng Giang Phàm hai mặt nhìn nhau, chẳng lẽ là bọn họ hiểu lầm cái gì?

.....

Chờ Nhạc Lam đem sự tình giải thích rõ ràng, người trong đoàn phim mới hiểu rõ, là bọn họ trách oan Nhiễm Ngọc Bác.

Vệ sĩ đỡ Nhiễm Ngọc Bác lại đây, Kiều Na thấy anh ta đi đường đều có chút không xong, trong lòng hơi hổ thẹn, vội vàng kéo cái ghế dựa tới.

"Thật ngại quá, mau mời ngồi."

Nhiễm Ngọc Bác run rẩy mà ngồi xuống, "Cô... Cô người này cũng quá... Thô lỗ..."

Kiều Na lấy tới một ly nước, "Xin lỗi, là tôi hiểu lầm."

Nhiễm Ngọc Bác vốn là rất tức giận, nghe Nhạc Lam đem sự tình nói rõ ràng mới hiểu được là đối phương hiểu lầm ý đồ của mình.

Anh ta quyết định trở về liền đem cái tên Ngô Đại Bảo ngu ngốc kia khai trừ...

"Làm bồi thường," Nhiễm Ngọc Bác vung tay lên, liền có nhân viên cấp dưới lấy bàn cờ đến, "Cô chơi cờ với tôi!"

Kiều Na liếc mắt nhìn Giang Phàm một cái, trận diễn này là của cô, nếu chơi cờ liền sẽ chậm trễ quay phim.

Giang Phàm gật gật đầu, nếu đối phương không có ác ý, chính mình phương diện này lại ngộ thương người ta, làm xin lỗi, yêu cầu như vậy cũng không quá phận. Nếu Nhiễm thị thật sự muốn có mưu đồ gây rối đối với Kiều Na, ngay cả khi anh đắc tội Nhiễm thị cũng sẽ bảo hộ Kiều Na. Nhưng đối phương cũng không có ý này, anh không cần thiết đắc tội đối phương. Lại nói như thế nào Nhiễm thị cũng là một cái xí nghiệp gia tộc khổng lồ, có thể không đắc tội vẫn là tốt hơn.

Giang Phàm tạm thời điều chỉnh một chút, để diễn viên diễn cảnh tiếp theo trước, sau đó để Kiều Na cùng Nhiễm Ngọc Bác đi đến phòng bên cạnh chơi cờ.

"Cho nên anh chính là người chơi cờ với tôi ngày đó?" Kiều Na cầm lấy một quân cờ, "Lúc sau người cả ngày thay nhau muốn thêm wechat của tôi... Cũng là anh tìm?"

"Đúng vậy." Nhiễm Ngọc Bác thừa nhận.

Kiều Na không nghĩ tới người này sẽ cố chấp như vậy, hướng về phía tinh thần cố chấp này của anh ta, hơn nữa trước đó ngộ thương đối phương cô thẹn trong lòng, lúc chơi cờ cô thoáng buông lỏng nước cờ một chút, cuối cùng thua trận hai quân.

"Nhiễm tiên sinh rất lợi hại, tôi nhận thua." Kiều Na nói.

Nhiễm Ngọc Bác thực vui vẻ, mấy ngày nay nút thắt dây dưa ở trong lòng rốt cuộc mở ra, trong lúc nhất thời chỗ bị đá trên người cũng cảm thấy không đau.

"Ông chủ, chúng ta trở về đi." Nhạc Lam nói.

Nhiễm Ngọc Bác gật đầu, bỗng nhiên nhớ tới một chuyện, sắc mặt cổ quái mà nhìn Kiều Na, "Cô... không phải là cố ý nhường tôi đi?"

"Không có!" Kiều Na thề thốt phủ nhận, "Tuyệt đối không có!"

Nhiễm Ngọc Bác vừa lòng gật đầu, "Tốt... Về sau có thời gian chúng ta ở trên mạng chơi cờ được không? Đúng rồi, cô thêm wechat của tôi đi."

Anh ta phí sức lực thật lớn cũng không thêm được wehat của Kiều Na, cái tiếc nuối này vẫn là muốn đền bù một chút.

Kiều Na gật đầu, móc di động ra bỏ thêm wechat của Nhiễm Ngọc Bác.

Nhiễm Ngọc Bác lúc này mới mang theo một đám người, mênh mông cuồn cuộn mà rời đi.

Kiều Na nhẹ nhàng thở ra, xem ra chuyện này đã giải quyết xong.

Cô tiếp tục trở về đóng phim, chờ qua xong, kết thúc công việc, nhìn thấy trên wechat hiện ra tin nhắn của Nhiễm Ngọc Bác.

"Cùng tôi chơi cờ đi!"

Wechat này phát ra từ hai giờ trước, tính thời gian... Là lúc Nhiễm Ngọc Bác vừa rời đi khoảng năm phút đồng hồ.

Kiều Na xấu hổ, gia hỏa này thích chơi cờ bao nhiêu vậy.

Cô trả lời một câu, "Thật ngại quá, vừa mới quay xong, chờ tôi có thời gian lại chơi cờ cùng anh nhé."

Nhiễm Ngọc Bác trả lời ngay lập tức, "Thắng tôi tôi phát bao lì xì cho cô, thế nào?"

Kiều Na cảm thấy người này cũng quá ngây thơ, suy xét tới hôm nay xác thật có chỗ xin lỗi người ta, cô trả lời, nói: "Được rồi, chờ tôi về đến nhà cùng anh chơi một ván."

Giang Phàm liếc mắt nhìn Kiều Na một cái, "Làm sao vậy? Tên họ Nhiễm kia lại tới dây dưa em?"

"Ừ... Anh ta lại muốn chơi cờ tiếp."

Giang Phàm nhíu mày, "Gia hỏa bám dai..."

Kiều Na cười nói, "Không có việc gì, dù sao em cũng thích chơi cờ, coi như tìm bạn cờ."

Giang Phàm vẻ mặt khó chịu, "Chỉ là bạn cờ... Sao?"

Buổi tối Kiều Na trở lại ký túc xá, rửa mặt xong liền nằm ở trên giường chơi di động, nhớ tới ước định cùng Nhiễm Ngọc Bác, cô gửi wechat cho anh ta: "Hiện tại có thời gian chơi cờ không?"

Nhiễm Ngọc Bác lập tức trả lời, "Đến khu 3, bàn 67 đi!"

Kiều Na đến khu trò chơi chỉ định ngồi xuống, chọn bắt đầu, cùng Nhiễm Ngọc Bác chơi cờ.

Bất tri bất giác hơn một giờ đã trôi qua, Kiều Na nằm trên giường của mình, một chút áp lực cũng không có, có thể nghiêm túc hạ cờ. Đến cuối cùng, cô thắng Nhiễm Ngọc Bác sáu quân.

Nhiễm Ngọc Bác gửi tin nhắn lại đây: "Không phục, chiến lại!"

Kiều Na hơi hơi mỉm cười, chọn bắt đầu, lại cùng anh ta hạ một ván, bàn này cô thắng hai quân.

Nhiễm Ngọc Bác: "Không phục, chiến lại!"

Kiều Na nhìn xem thời gian, đã là 10 giờ rưỡi tối, cô trả lời nói: "Không chơi, tôi muốn ngủ, ngày mai còn phải dậy sớm đóng phim."

Mới vừa hồi phục xong, liền nhìn thấy wechat xuất hiện một đống lớn bao lì xì, hiện hơn nửa ngày mới kết thúc.

Nhiễm Ngọc Bác: "Đây là tiền thua cô... Không cần đóng phim, tôi trả gấp đôi thù lao đóng phim, cùng tôi chơi cờ đi!"

Kiều Na dở khóc dở cười, người có tiền đều là tùy hứng như vậy sao?

Cô trả lời: "Nhiễm tiên sinh nói đùa, có rảnh lại chơi tiếp."

Cô click mở từng bao lì xì của Nhiễm Ngọc Bác, mỗi bao lì xì là 200 đồng, Nhiễm Ngọc Bác lại một hơi phát luôn một trăm bao lì xì, thêm lên kim ngạch có hai vạn (1 vạn = 10.000) đồng

Nói cách khác, có nghĩa là một ván một vạn đồng sao?

Kiều Na mở bao lì xì đến tay đều tê mỏi, bỏ di động xuống liền ngủ.

Ngày hôm sau Kiều Na diễn không nhiều lắm, quay xong đi trường dạy lái xe tập xe trong chốc lát, hai ngày sau cô liền phải tham gia kiểm tra chủ đề thứ hai, phải nắm chặt thời gian tập nhiều trong chốc lát.

Lúc buổi tối trở về, Nhiễm Ngọc Bác lại mời cô chơi cờ. Bản thân Kiều Na cũng thích chơi cờ, cũng sẽ không cảm thấy phiền, liền chơi cùng anh ta hai ván, một thắng một hòa, Nhiễm Ngọc Bác lại phát năm mươi bao lì xì qua.

Kiều Na cảm thấy chính mình chỉ dựa vào chơi cờ cùng Nhiễm Ngọc Bác là có thể trở nên khá giả, chẳng qua lúc này cô không có mở ra, còn nguyên mà đặt ở nơi đó.

"Về sau đừng phát bao lì xì", Kiều Na trả lời, "Mở đến tay tôi đều tê mỏi."

Ý của cô đương nhiên không phải ngại mỏi tay, có tiền lấy không có người sẽ ngại mỏi tay. Chỉ là cảm thấy chơi cờ giữa bạn bè, cô không để ý tới tiền của đối phương. Hơn nữa cô cùng Nhiễm Ngọc Bác chơi cờ cũng rất vui vẻ, đối với một người thích chơi cờ mà nói, có thể tìm được một đối thủ thế lực ngang nhau cũng không dễ dàng.

Lần đầu tiên Kiều Na chơi cờ ở trên mạng liền gặp Nhiễm Ngọc Bác, cô còn tưởng rằng thời đại này tất cả mọi người là cái trình độ đó. Hiện tại mới biết được, Nhiễm Ngọc Bác là top mười toàn cầu, rất khó gặp được.

Tuy rằng Nhiễm Ngọc Bác người này biến thái một chút, nhưng cờ phẩm vẫn là không tồi.

Nhiễm Ngọc Bác nằm trên sô pha ngâm chân, nhìn thấy tin nhắn này, lâm vào trong tự hỏi thật sâu.

Kiều Na ngại mở bao bao lì xì mỏi tay... Vấn đề này giải quyết như thế nào?

Anh ta thực nghiêm túc tự hỏi.

Đối với một kì thủ mà nói, tay rất quan trọng, không thể để Kiều Na mỏi tay, tuyệt đối không thể!

Anh ta nhất định phải nghĩ ra biện pháp để tay Kiều Na không mỏi!

.....

Ngày hôm sau, di động của Kiều Na nhận được nhắc nhở của ngân hàng: Di động của cô được chuyển vào năm mươi vạn tệ.

Kiều Na mở to hai mắt nhìn, đây là có chuyện gì?

Có người chuyển sai? Đúng, nhất định là như thế này!

Cô không nghĩ tham tiền của người khác, ngay lập tức gọi điện thoại tới ngân hàng, dò hỏi có phải có người chuyển tiền sai hay không.

Ngân hàng bên kia không thể xác nhận, chỉ nói có người chuyển tiền tới tài khoản này của cô, có phải gửi sai hay không, chỉ có đương sự mới biết được. Tuy nhiên ngân hàng giúp cô kiểm tra nơi chuyển tiền tới, là đến từ tài khoản gia tộc Nhiễm thị.

Kiều Na lập tức gửi wechat cho Nhiễm Ngọc Bác, "Sao lại như thế? Vì sao lại chuyển cho tôi năm mươi vạn?"

Nhiễm Ngọc Bác, "Sợ cô mở bao lì xì mỏi tay."

Kiều Na: "???"

Có thể nghiêm túc nói chuyện hay không?

Cô thông qua ngân hàng chuyển năm mươi vạn trở về, đồng thời gửi wechat cho Nhiễm Ngọc Bác: "Không cần lại chuyển tiền cho tôi, cũng không cần dùng phương thức khác cho tôi tiền. Chúng ta làm bạn chơi cờ bình thường, không được sao?"

Nhiễm Ngọc Bác nhận được wechat rất buồn bực.

Vì sao lại có người đưa tiền cũng không cần?

Nhạc Lam không biết ông chủ vì sao lại buồn bực, liền hỏi một câu: "Ông chủ, làm sao vậy?"

Nhiễm Ngọc Bác thực không vui nói: "Người phụ nữ kêu Kiều Na này thật kỳ lạ, cô nói vì sao tôi cho cô ấy tiền cô ấy lại không cần? Chưa bao giờ gặp qua..."

Nhạc Lam thở dài, "Xem ra ông chủ thật sự là không hiểu biết phụ nữ."

Nhiễm Ngọc Bác nghiêm túc suy nghĩ, chính mình xác thật không có dành thời gian đi tìm hiểu phụ nữ. Bên cạnh anh ta chưa bao giờ thiếu phụ nữ, những người này đều đối với anh ta ngoan ngoãn phục tùng, anh ta nói cái gì nghe cái nấy, hoàn toàn không cần đi đoán tâm tư của họ.

Cho nên anh ta hoàn toàn không biết trong lòng Kiều Na suy nghĩ cái gì. Chỉ là căn cứ ý trên mặt chữ của cô tới lý giải, cô nói mỏi tay anh ta liền đổi thành gửi tiền, nhưng vì sao cô còn muốn chuyển trở về?

Không phải rất kỳ lạ sao?

Tác giả có lời muốn nói:

Giang Phàm: Họ Nhiễm nhất định không phải người tốt! Tuyệt đối không phải!

Nhiễm Ngọc Bác: Tôi thật sự chính là muốn chơi cờ!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Kế hoạch mua nhà

Edit & Beta: Song Ngọc.

Nhạc Lam nói: "Ông chủ không biết, thật ra loại phụ nữ trong giới giải trí như Kiều Na là có tâm cơ nhất, mặt ngoài cô ta nói không cần, đem tiền của ngài chuyển về, thật ra chính là muốn ngài càng thêm để bụng đối với cô ta!"

Nhiễm Ngọc Bác khó hiểu, "Cô ấy không cần... Tôi sẽ liền để bụng hơn? Đây là có ý gì?"

Nhạc Lam nói: "Ông chủ ngài còn không rõ sao? Nếu ngài cho cô ta tiền cô ta liền tiếp nhận, vậy ngài còn có thể tiếp tục cho cô ta nhiều hơn sao? Nhưng nếu cô ta không tiếp thu, ngài liền sẽ tự hỏi vì sao cô ta không tiếp thu, nói không chừng liền có thể cho cô ta càng nhiều! Cho nên sở dĩ cô ta làm như vậy, chính là muốn nhiều hơn nữa."

Nhiễm Ngọc Bác bừng tỉnh, "Thì ra cô ấy là cảm thấy tôi cho không đủ nên mới không cần à... Sớm nói, vậy quay đầu lại cô giúp tôi chuyển cho cô ấy 200 vạn!"

Nhạc Lam: "..."

Ông chủ nhà cô rốt cuộc có nghe hiểu ý của cô không?

Ý cô muốn biểu đạt rõ ràng là Kiều Na chính là phụ nữ tâm cơ, không cần quan tâm cô ta, không cần làm theo ý cô ta... Nhưng phản ứng của ông chủ sao lại thế?

Nhạc Lam: "Ông chủ, ngài thật sự phải cho cô ta tiền sao? Lại còn nhiều như vậy... Đáng giá sao?"

Nhiễm Ngọc Bác không để ý chút nào nói: "Có cái gì đáng giá hay không, cô ấy là bạn chơi cờ của tôi, cô ấy muốn tiền tôi rất vui lòng cho cô ấy. 200 vạn... Đù không?"

Dù sao Nhiễm gia của anh ta có rất nhiều tiền, 200 vạn, mưa bụi mà thôi...

Nhạc Lam vội vàng nói: "Đù... Khẳng định đù..."

Trong lòng lại trực tiếp thế ông chủ thịt đau, 200 vạn, chỉ hạ mấy ván cờ... Người phụ nữ Kiều Na này cũng quá có thủ đoạn!

Tuy rằng không tình nguyện nhưng nếu là mệnh lệnh của ông chủ cô vẫn phải chấp hành. Cùng ngày Nhạc Lam liền đi ngân hàng, dùng tiền của công ty chuyển vào thẻ của Kiều Na 200 vạn.

Lúc Kiều Na nhận được tin nhắn thông báo của ngân hàng, cô thiếu chút nữa liền nhảy dựng lên.

Nhiều số 0 như vậy! Rốt cuộc là bao nhiêu tiền.

Nguồn chuyển ra vẫn là tài khoản của Nhiễm thị kia, xem ra lại là Nhiễm Ngọc Bác chuyển tới.

Kiều Na không phải không nghĩ đòi tiền, nhưng cô cảm thấy loại tiền không thuộc về mình này cô không thể muốn. Cô cũng không phải là không yêu tài, nhưng cô chỉ tiếp thu dùng sự vất vả lao động của mình để đổi lấy tiền, loại tiền từ trên trời rơi xuống này cô tuyệt đối sẽ không nhận.

Ngày hôm đó cô lại đi ngân hàng đem tiền chuyển trở về, đồng thời gửi wechat cho Nhiễm Ngọc Bác: "Nhiễm tiên sinh, nếu anh lại cho tôi tiền, tôi sẽ không chơi cờ với anh nữa!"

Ngân hàng nhiều người như vậy, cô xếp hàng chuyển khoản dễ dàng lắm sao?

Nhận được tin nhắn, Nhiễm Ngọc Bác càng thêm buồn bực, anh ta thật sự không biết Kiều Na muốn cái gì.

Anh ta tiếp xúc với rất nhiều phụ nữ, mỗi người đàn bà đều chỉ đòi tiền anh ta, này ngược lại làm anh ta cảm thấy thực nhẹ nhàng, thực dễ dàng ứng đối. Anh ta thích loại phương thức dùng tiền giao tiếp này, chỉ cần đưa tiền là có thể làm đối phương vui mừng, mà không cần đi suy đoán suy nghĩ của đối phương, đơn giản cỡ nào.

Nhưng là Kiều Na không cần tiền của anh ta, anh ta lại không biết cô muốn cái gì, này quả thực là cho anh ta một cái vấn đề siêu cấp khó khăn không nhỏ. Với anh ta mà nói, còn không đơn giản bằng đòi tiền.

Nhạc Lam cắn môi, "Người phụ nữ này tâm cơ thật đủ sâu, 200 vạn đều có thể nhẫn tâm trả về."

Nhiễm Ngọc Bác khó hiểu, "Có ý gì?"

Nhạc Lam nói: "Nếu cô ta không cần tiền, khẳng định là muốn vật đáng giá hơn so với tiền! Ông chủ, ngàn vạn đừng theo ý cô ta!"

Nhiễm Ngọc Bác, "Đáng giá hơn tiền? Cô ấy muốn kim cương? Được, cô đi mua! Chọn tốt nhất!"

Nhạc Lam thiếu chút nữa té xỉu, sao một khi gặp vấn đề có quan hệ với phụ nữ, ông chủ chỉ biết dùng tiền tới giải quyết? Vì sao ngài ấy một chút cũng không chán ghét người khác ham tiền của ngài ấy?

Nhạc Lam đành phải nhắc nhở, "Ông chủ, tôi cảm thấy cô gái này vẫn là không cần để ý tới thì tốt hơn, tâm cơ của cô ta rất sâu, ăn uống cũng lớn, tôi cảm thấy... Đoán chừng là cô ta theo dõi vị trí phu nhân Nhiễm gia! Hừ, chỉ bằng cô ta..."

Nhiễm Ngọc Bác nghiêm túc suy nghĩ, "Tôi vẫn chưa tính toán kết hôn đâu."

Nhạc Lam vui vẻ, "Đúng vậy, đúng vậy, người phụ nữ này chính là si tâm vọng tưởng!"

Nhiễm Ngọc Bác lại nói: "Thật ra... Cưới cô ấy hình như cũng không tệ..."

Nhạc Lam: "..."

Thật mệt tâm...

.....

Kiều Na đi tham gia kiểm tra chủ đề thứ hai, cũng không khó khăn như cô tưởng. Lúc cô vào bàn hơi khẩn trương, nhưng xe chạy một chút liền dần dần bình tĩnh lại. Dựa theo quy định kiểm tra, chạy một vòng quanh khu vực thi, hệ thống nhắc nhở: đã thông qua cuộc thi!

Cô nhẹ nhàng thở ra, ra cửa đóng dấu đơn đủ tư cách.

Tỉ lệ thông qua chủ đề thứ hai là khoảng 50%, có một nửa học viên không thông qua, chỉ có thể lần sau thi lại. Cũng may có cơ hội năm lần, người bình thường thi đậu hai lần gần như đều có thể thông qua.

Lúc Kiều Na đi ra trường thi, nhìn thấy trên di động có một tin nhắn nhắc nhở.

Cô lại nhận được năm mươi vạn...

Kiều Na hắc tuyến, Nhiễm Ngọc Bác đây là muốn tạo phản sao?

Chẳng qua cô có chút kỳ lạ, Nhiễm Ngọc Bác không phải mỗi lần chuyển tiền càng ngày càng nhiều sao? Sao lúc này ngược lại ít hơn so với lần trước?

Cô tra xét một chút, mới biết được, số tiền này không phải Nhiễm Ngọc Bác gửi tới. Mà là thông qua tài khoản chung của《Đoan Ninh Hoàng Hậu Truyện》gửi tới, nói cách khác —— đây là thù lao đóng phim của cô.

Lúc ấy ký hợp đồng đã từng ước định, sau khi bắt đầu quay trong một tháng sẽ gửi một nửa thù lao đóng phim cho diễn viên. Thù lao đóng phim của Kiều Na xem như tương đối thấp, dù sao cũng là người mới, cô cũng không có vì chính mình tranh thủ nhiều thù lao đóng phim hơn. Toàn bộ phim truyền hình tổng cộng bốn mươi lăm tập, Thù lao đóng phim của Kiều Na ước chừng hai vạn một tập, thêm lên khoảng một trăm vạn.

Năm mươi vạn đối với Kiều Na mà nói là một bút tài phú không nhỏ, cô đi ra ngân hàng, liền bắt đầu tự hỏi dùng số tiền này như thế nào.

Kiều Na không có ý định để năm mươi vạn này sinh lãi suất. Shop online bên kia cũng không cần đầu tư thêm tài chính. Cô suy nghĩ, tính toán đem số tiền này tiêu trên người người nhà của nguyên chủ.

Ban đầu cô đã có kế hoạch mua một căn nhà ở thành phố B cùng sống với người nhà của nguyên chủ. Hiện tại cô kiếm lời một chút tiền, có thể để người nhà trải qua sinh hoạt tốt nhất.

Năm mươi vạn ở thành phố B mua phòng là không đủ thanh toán, Kiều Na kiểm tra một chút tài chính shop online của mình, từ trong đó rút ra ba mươi vạn, cộng lại là tám mươi vạn, gần như đủ thanh toán đợt đầu.

Mấy ngay này lúc nhàn rỗi cô liền ở trên mạng kiểm tra tin tức nguồn phòng, loại tin tức này rất nhiều, trên mạng lục soát một chút một đống lớn. Cô liên hệ mấy chỗ, dự định bớt thời giờ đi xem phòng.

Giang Phàm thấy cô luôn xem tin tức bất động sản, hỏi: "Em muốn mua phòng ở sao?"

"Ừm, muốn đón ba mẹ lên đây ở."

Giang Phàm nói: "Tiểu khu tôi ở kia thế nào? Hình như còn có phòng trống."

Kiều Na nhớ tới phòng ở nhà Giang Phàm, lắc đầu nói: "Không có ngân sách nhiều như vậy, mua cái phòng xép bình thường là được rồi."

Phòng ở của Giang Phàm thuộc tiểu khu xa hoa, thêm vào kết cấu kiểu hai tầng, giá cả ở thành phố B đoán chừng cần hơn một ngàn vạn. Trong tay Kiều Na chỉ có tám mươi vạn, khẳng định là không thanh toán đợt đầu.

Cho nên cô tính toán mua bộ phòng xép bình thường, về sau nếu có tiền lại đổi lớn hơn.

Ở thành phố B, một bộ phòng xép giá cả cũng không rẻ. Kiều Na suy xét đến phương tiện giao thông, muốn bớt đi một chút đoạn đường, giá cả khoảng ba trăm vạn trở lên, số tiền đó của cô gần như đủ thanh toán lần đầu.

Bỗng nhiên Giang Phàm có một loại ý tưởng rất kỳ lạ, nếu Kiều Na ở cùng một cái tiểu khu với anh sẽ là cảm giác như thế nào?

Anh bị ý niệm này của mình làm hoảng sợ, sao anh lại nghĩ như vậy?

Ngày hôm sau Kiều Na không có suất diễn, liền đi khắp nơi xem phòng. Mua phòng là một việc rất phức tạp, không phải lập tức là có thể quyết định. Thành phố B khắp nơi đều là bất động sản, trình độ so le không đồng đều, cô chẳng những cần xem phòng còn phải từ trên mạng sưu tập một ít đánh giá, cuối cùng mới có thể làm ra quyết định.

Lúc đang đứng xem phòng trong sảnh lớn ở chỗ bán phòng, Kiều Na bỗng nhiên nghe được người có kêu cô.

"Na Na, cô cũng tới?"

Kiều Na quay đầu lại, nhìn thấy Chu Thiến Văn đang kéo Triệu Thạc cùng nhau đi tới, hai người một bộ dạng mười phần ân ái.

Triệu Thạc nhìn thấy Kiều Na có chút xấu hổ, nói câu anh ta đi xem tài liệu giá nhà sau đó vội vàng tránh ra.

Chu Thiến Văn cười nói: "Xem đi, anh ấy nhìn thấy cô vẫn ngượng ngùng như vậy."

Kiều Na đã sớm quên Triệu Thạc này, trong ấn tượng chính là một tra nam thích hái hoa ngắt cỏ khắp nơi. Nhưng mà lại thấy anh ta đối với Chu Thiến Văn khá tốt, cô rõ ràng thủ đoạn của Chu Thiến Văn, chỉ sợ sau khi bọn họ ở bên nhau, Triệu Thạc đời này cũng đừng nghĩ lại đi gây tai họa cho các cô gái khác.

Lại nói tiếp, Chu Thiến Văn này cũng coi như là vì dân trừ hại.

"Tôi nhìn thấy cô đưa tin," Chu Thiến Văn cười nói, "Gần nhất lăn lộn không tồi ha."

"Còn được, cô gần đây thế nào?"

"Tôi... Nhìn không ra tới sao? Tôi muốn kết hôn!" Chu Thiến Văn nói, đĩnh đĩnh bụng.

Cô ấy không làm cái động tác này Kiều Na thật sự phát hiện không được, Chu Thiến Văn dáng người thực gầy, trước kia khi ở ký túc xá cô ấy liền vẫn luôn nghiêm khắc khống chế sức ăn, chưa bao giờ để mình béo phì. Hiện tại xem ra, bụng cô ấy hơi hơi nhô lên, hẳn là mang thai.

"Chúc mừng!" Kiều Na cười nói.

"Mùng Tám tháng sau chúng tôi kết hôn, đến lúc đó cô nhất định phải tới nha!" Chu Thiến Văn nói, "Tôi sẽ đem thiệp mời gửi cho cô, không tới tôi sẽ đồng ý đâu."

"Được, nhất định sẽ đi!"

Chu Thiến Văn lại nói: "Đúng rồi, cô tới xem phòng sao? Dự định mua phòng? Tôi nhớ rõ shop online của cô mới mở không bao lâu, nhanh như vậy liền kiếm đủ tiền mua nhà?"

Kiều Na lắc đầu, "Không phải, thu vào từ nguồn khác, tôi gần đây đóng phim."

Chu Thiến Văn gật đầu, "Cũng đúng, tôi nghe nói bộ phim cô quay kia rất hot, gọi là gì nhỉ? Aizz, gần đây mang thai, ông xã không cho tôi chạm vào di động, nói là có phóng xạ gì đó..."

Cô ấy nhìn thoáng qua mô hình nhà bên cạnh, "Chúng tôi dự định muốn cái này... Nhưng mà còn chưa nghĩ xong."

Kiều Na nhìn thấy bất động sản kia đúng là kiểu bất động sản quý nhất trong tất cả các bất động sản phong cách biệt thự, giá cả cao đến biến thái. Nhưng mà cô biết nhà Triệu Thạc rất có tiền, hẳn là mua nổi.

Cô nhớ rõ Chu Thiến Văn nói qua, mục tiêu cuối cùng của cô ấy chính là gả cho kẻ có tiền, ở căn nhà lớn, mặc hàng hiệu. Hiện tại cô ấy cũng coi như là được như ước nguyện, mặc dù Kiều Na chán ghét Triệu Thạc, cũng hoàn toàn không đại biểu Chu Thiến Văn cùng sinh hoạt với anh ta thì nhất định không hạnh phúc.

Đặc biệt là nhìn thấy Triệu Thạc ở trước mặt Chu Thiến Văn một bộ cẩn thận, bộ dạng rất là quan tâm, nghĩ đến sau khi anh ta cùng Chu Thiến Văn ở bên nhau đã thay đổi không ít. Đôi khi một người thật sự có thể bị một người khác thay đổi hoàn toàn, nếu loại thay đổi này là tốt, sao lại không phải một chuyện tốt đẹp?

Kiều Na không có nhìn trúng bất động sản nơi này, sau khi tạm biệt Chu Thiến Văn lại chạy về phía bất động sản tiếp theo. Chạy cả ngày cũng không có vừa lòng, dù sao chuyện này gấp không được, cô cũng không muốn qua loa đại khái mà lựa chọn một cái. Rốt cuộc phòng ở không phải chuyện nhỏ, nếu không hài lòng về sau ở cũng sẽ không thoải mái.

Chuyện này cô còn chưa có cùng cha mẹ nói qua, ở trong lòng cô, hai người cũng chính là một cái ký ức mơ hồ. Cô chưa bao giờ chính mắt gặp qua người nhà nguyên chủ, không biết nói chuyện có thể có chướng ngại hay không.

Mấy ngày gần đây cô rảnh liền đi xem phòng, dùng thời gian hơn một tuần, rốt cuộc nhìn trúng một căn nhà. Hơn nữa phòng này vẫn là phòng mới, vừa mới làm xong, nửa tháng sau liền có thể giao phó.

Hiện tại đã sắp đến Tháng Mười hai, Kiều Na tính toán trang hoàng đơn giản một chút, như vậy lúc ăn Tết là có thể tiếp nhận cả nhà đến ở cùng nhau. Cô nhớ rõ nhà ở quê ở đã vô cùng rách nát, người không thể ở nữa. Mỗi năm lúc ăn Tết, nguyên chủ đều sẽ mang theo em trai đến chỗ cha mẹ làm công.

Nơi Kiều cha, Kiều mẹ làm công cũng không có chỗ ở tốt, chỉ có một gian tầng hầm ngầm thuê, vô cùng đơn sơ. Một nhà bốn người chen ở cái tầng hầm ngầm này ăn Tết xong, sau đó hai chị em trở lại trường đi học, cha mẹ tiếp tục làm việc.

Kiều Na hy vọng những ngày kham khổ như vật có thể kết thúc ở trong năm nay, cô có tin tưởng, đến lúc ăn Tết năm nay là có thể để cha mẹ trôi qua những ngày tốt nhất.

Cô sẽ đem cha mẹ của nguyên chủ trở thành cha mẹ của mình để đối đãi, rốt cuộc trên đời này bọn họ mới là người tuyệt đối sẽ không có tư tâm với cô, đối đãi thiệt tình với cô.

Kiều Na rất nhanh liền đi liên hệ công việc trang hoàng, một khi giao phòng, cô để cho nhóm công nhân bắt đầu trang hoàng. Cô xem tin trên mạng nói một ít tài liệu trang hoàng có formaldehyde*, rất không an toàn. Cho nên cô cố ý ra giá cao mua một ít tài liệu trang hoàng không có formaldehyde, lấy bảo đảm lúc ở sẽ an toàn hơn.

Giang Phàm thấy cô mỗi ngày bận trước bận sau một chút cũng không nhàn rỗi, liền hỏi: "Tôi có thể giúp em cái gì không?"

Kiều Na lắc đầu, "Không cần, em có thể tự xử lý tốt."

Giang Phàm là rất muốn giúp cô, nếu cô mở miệng, thật ra cái gì anh cũng nguyện ý làm vì cô. Nhưng cái cô gái quật cường này chỉ cần là chính mình có thể làm, tình nguyện mệt một chút cũng sẽ không mở miệng cầu anh hỗ trợ, Giang Phàm cứng rắn nhúng tay cũng không tốt, đành phải mặc cô.

Kiều Na thật sự cũng không cảm thấy mệt lắm, công việc trang hoàng cũng không cần cô tự mình làm, có đội trang hoàng sẽ giúp cô làm tốt mọi thứ. Cô chỉ là dùng chút thời gian lựa chọn tài liệu trang hoàng, phương diện khác cũng không có hỏi nhiều.

Một tháng sau, cảnh ở nhà cổ đã quay xong rồi, nhiệm vụ quay phim ở nơi này toàn bộ kết thúc. Tháo dỡ hết các loại thiết bị, phải tiến hành quay ở cảnh quay tiếp theo.

Thời tiết đã rất lạnh, lúc ra cửa phải mặc áo khoác mỏng. Từ sau khi Kiều Na trở thành nhân vật công chúng, mặc quần áo liền chú ý không ít. Dùng lời của Giang Phàm tới nói, "Làm mình mỗi một lần xuất hiện đều xinh đẹp chính là tố chất cần thiết của nghệ sĩ."

Quần áo hiện tại của cô phần lớn là mới mua, hơn nữa một bộ phận rất lớn đều là bị Diệp Thanh buộc mua. Cô gần như đã quen loại với phong cách mặc quần áo này, tự mình cũng có thể mua được quần áo xinh đẹp thời thượng.

Lục lọi quần áo của nguyên chủ, quần áo dày mùa đông tuy rằng có nhưng cũng chỉ có hai bộ, hơn nữa rất cũ, mặc đi ra ngoài cũng không đẹp. Kiều Na nghĩ, mình nên mua vài cái áo bông để mặc.

Gần đây Diệp Thanh rất bận, Kiều Na không tính gọi cô ấy tới, miễn cho chậm trễ công việc của cô ấy. Cô gửi một cái wechat tới vòng bạn bè: Có em gái nào ngày mai rảnh rỗi? Cùng đi dạo phố mua quần áo được không?

Không bao lâu, liền có nhắn lại.

Giang Phàm: Bổn tiên nữ có rảnh, không cần quá cảm động!

(Hợp chất hữu cơ formaldehyde (còn được biết đến như là mêtanal), ở điều kiện bình thường là một chất khí có mùi hăng mạnh. Nó là andêhit đơn giản nhất. Công thức hóa học của nó là H2CO. Là chất độc dễ cháy, nếu tiếp xúc lâu dài sẽ có hại cho da và hệ hô hấp, không tốt cho phụ nữ có thai, chất này hay có trong sơn và dầu bóng, gỗ ép, keo.../nguồn: Google Gege ^^)

Tác giả có lời muốn nói:

Kiều Na: Tiên... Nữ? Không biết xấu hổ, ai muốn cùng anh đi dạo phố?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Rừng cây mạo hiểm

Edit & Beta: Song Ngọc.

Kiều Na trả lời lại một câu: "Tiên..... Nữ? Anh xác định?"

Gia hỏa này lại có thể vô sỉ mà tự xưng tiên nữ!

Giang Phàm nghiêm trang trả lời: "Bổn tiên nữ thực xác định! Như vậy đi, ngày mai bổn tiên nữ đại phát từ bi mà đi tiếp người, không cần quá cảm động, thật sự!"

Kiều Na: "...."

Anh ấy có rảnh rỗi như vậy sao?

Những người chứng kiến toàn bộ cuộc đối thoại hoàn toàn hóa đá.

Trên wechat, chỉ có bạn chung của hai bên có thể nhìn thấy đoạn đối thoại này. Bạn chung của bọn họ thật ra rất có hạn, chỉ có mấy người bạn có quan hệ tốt trong đoàn phim, còn có chính là Diệp Thanh.

Vài người trong đoàn phim lựa chọn làm lơ, tận lực làm chính mình quên chuyện này. Cứ việc bị lóe mù mắt, nhưng không có người dám trả lời.

Nói giỡn, dám ở lúc này xen mồm, không sợ đạo diễn Giang lấy việc công trả thù riêng à! Muốn bị NG một vạn lần sao?

Chỉ có Diệp Thanh không chỗ nào băn khoăn mà hồi phục ở dưới: "Tiên nữ đại đại ta yêu người! Ở bên nhau! Ở bên nhau! Gia! Phàm Na vạn tuế!"

Kiều Na: "Cậu tránh ra!"

Diệp Thanh: "Tuân mệnh! Không lo bóng đèn! Hãy kêu mình khuê mật tốt nhất!"

Kiều Na: "Đi đi đi đi đi ra ngoài."

Thật phiền.

.....

Sáng sớm hôm sau, Kiều Na còn chưa rời giường đã bị điện thoại đánh thức.

Cô mơ mơ màng màng mà mở to mắt, thấy là Giang Phàm gọi tới, liền bắt máy.

"Tôi ở cổng trường học của em, xuống nhanh lên."

Kiều Na hoài nghi lỗ tai của mình, lúc này mới mấy giờ?

Cô lại nhìn đồng hồ một lần nữa, Bảy giờ ba phút sáng! Ngay cả muốn đi dạo phố cũng không có người dậy sớm như vậy đi?

Cô còn chưa ăn cơm sáng đâu!

Nhưng Giang Phàm đã tới, cô cũng không để cho anh ta đợi lâu, liền vội vàng rửa mặt một chút, đi tới cổng trường.

Cô nhận ra xe của Giang Phàm lập tức đi qua, Giang Phàm không có tiện xuống xe, sợ bị fan nhìn thấy, Kiều Na đi đến cửa xe, tự mình kéo cửa xe ra.

"Sớm như vậy, cửa hàng chưa mở cửa." Kiều Na nói, "Còn có, anh ăn cơm sáng chưa? Chờ lát nữa, khi đến cửa hàng phía trước kia thì dừng một chút, em đi mua bánh bao."

"Đến nơi lại ăn đi!" Giang Phàm nói.

"Đến nơi? Đến cửa hàng quần áo ăn sao?" Kiều Na bĩu môi.

Giang Phàm hơi hơi mỉm cười, cũng không trả lời, khởi động ô tô đi trước. Xe chạy có nửa tiếng, đi đến trước một trung tâm mua sắm.

Thời gian còn chưa đến 8 giờ, trước cửa trung tâm mua sắm một người cũng không có, quạnh quẽ. Bình thường trung tâm thương mại mở cửa sớm nhất cũng 8 giờ rưỡi, Giang Phàm đây là làm cái quỷ gì?

Giang Phàm xuống xe, đi đến cửa xe giúp Kiều Na kéo cửa xe ra trước, "Tới rồi!"

Kiều Na đi theo xuống xe, "Chúng ta tới quá sớm, còn phải đợi lâu đó... Lại nói, anh đi dạo trung tâm mua sắm không sợ bị fans vây quanh hả?"

"Đi thôi, dong dài!" Giang Phàm tiện tay đóng cửa xe, đi về phía trung tâm mua sắm.

Kiều Na: "..."

Anh thế nhưng nói cô dong dài!

Nhưng rõ ràng trung tâm mua sắm còn chưa bắt đầu buôn bán, người này rốt cuộc đánh cái chủ ý gì?

Cô nhìn Giang Phàm đi đến trước cửa trung tâm mua sắm, bỗng nhiên, cửa lớn trung tâm mua sắm từ bên trong mở ra, mấy người bán hàng ra đón, đối với Giang Phàm cúi đầu thật sâu, cùng kêu lên: "Chào Giang tổng!"

Kiều Na "..."

Tình huống như thế nào?

Cô bỗng nhiên nghĩ tới, hình như Giang Phàm có kinh doanh quần áo.

Đây là cửa hàng của anh ấy?

Kiều Na chưa bao giờ nghe Giang Phàm nói qua, trong tưởng tượng của cô, quy mô cửa hàng của Giang Phàm đoán chừng cũng chính là cùng loại với cửa hàng kỳ hạm thương hiệu thôi.

Nào nghĩ đến thế nhưng là một toà trung tâm mua sắm lớn như vậy!

Kiều Na đi theo, nếu Giang Phàm là ông chủ nơi này, đương nhiên anh muốn mấy giờ đến thì mấy giờ đến thôi.

Cô vừa vào cửa, người bán hàng liền đem cửa phía sau lưng cô đóng lại.

Kiều Na sững sốt một chút, "Vì sao lại đóng cửa?"

Người bán hàng mỉm cười nói: "Giang tổng phân phó, thời gian này chỉ phục vụ hai người là Giang tổng và Kiều tiểu thư thôi!"

Kiều Na: "..."

Có cần khoa trương như vậy không!

Cô chỉ là muốn mua một cái áo bông mà thôi.

Hai người phục vụ đã đi tới, đối với Kiều Na rất có lễ phép mà khom người nói: "Kiều tiểu thư, mời đến bên này, đã vì ngài chuẩn bị xong bữa sáng."

Trung tâm mua sắm có khu ăn uống, Kiều Na cùng Giang Phàm đi vào, liền có người bưng bữa sáng tới. Bữa sáng rất đơn giản, chính là bánh mì cùng sữa bò. Hương thơm sữa bò phác mũi, bánh mì nướng đến khô vàng, bên trong kẹp bơ đậu phộng, thoạt nhìn vô cùng ngon miệng.

Bụng Kiều Na đã sớm đói, liền cùng Giang Phàm ngồi xuống ăn. Hương vị bữa sáng thực không tồi, Kiều Na rất nhanh liền ăn xong phần của mình.

"Còn muốn sao?" Giang Phàm hỏi.

Kiều Na lắc đầu, "Không ăn, đoàn phim không phải yêu cầu không thể ăn quá nhiều, muốn bảo trì dáng người sao?"

Giang Phàm trắng mắt liếc cô một cái, "Ngoại trừ em..."

Cô cái gia hỏa ăn không mập này ở trước mặt anh nói bảo trì dáng người cái gì? Cô là đã quên bộ dạng lúc mình ăn lẩu rồi sao?

Kiều Na: "Lại thêm một phần!"

Giang Phàm: "..."

Sau khi ăn sáng xong, Giang Phàm mang Kiều Na ra khỏi phòng ăn sáng, bên ngoài người phục vụ đang chờ sẵn, mỉm cười nói: "Kiều tiểu thư, bên này đều là các mẫu trang phục mới nhất, nhất định có thích hợp với cô."

Kiều Na còn đang ngần người, Giang Phàm đã ở phía trước thúc giục, "Nhanh lên chút."

Kiều Na đành phải theo.

Trung tâm mua sắm có rất nhiều cửa hàng quần áo, người phục vụ của mỗi cửa hàng đều đứng ở ngoài cửa, mỉm cười nhìn Kiều Na, tùy thời chờ đợi phục vụ cho cô.

Kiều Na hai bước đuổi theo Giang Phàm, thấp giọng nói: "Không cần làm long trọng như vậy đi... Em tùy tiện mua hai bộ quần áo là tốt rồi."

Giang Phàm nghiêm trang nói: "Bổn tiên nữ là vì mua quần áo cho chính mình mới đến nơi này, mang người mua quần áo chỉ là thuận tiện. Phải biết rằng, lấy danh khí của bổn tiên nữ, không có khả năng đi dạo cái loại trung tâm mua sắm có rất nhiều người này. Sẽ bị fans vây đó!"

Kiều Na bất đắc dĩ mà theo Giang Phàm đi tới đi lui khắp nơi trong trung tâm mua sắm.

"Cái này như thế nào?" Giang Phàm bỗng nhiên chỉ vào một bộ quần áo trên người người mẫu, "Tôi cảm thấy em mặc hẳn là được."

Người phục vụ lập tức đem bộ quần áo kia cầm xuống, "Kiều tiểu thư, nếu không ngài thử xem?"

Kiều Na gật đầu, đi theo người phục vụ đi thử quần áo.

Cô mặc quần áo mới đi ra, Giang Phàm nhìn thoáng qua nói: "Còn được... Mua!"

Kiều Na vội vàng nói: "Em còn chưa nghĩ xong đâu."

Giang Phàm hoàn toàn mặc kệ, lại chỉ chỉ một bộ khác, "Em thử cái này xem... Còn có cái này!"

Cuối cùng còn chọn cho cô vài món áo lông vũ siêu dày, tổng cộng bảy bộ quần áo, tất cả đều để người phục vụ gói lại.

Đầu Kiều Na phình to ra, "Em không mặc được nhiều như vậy đâu... Lại nói vài món này quá dày đi!"

Không phải anh nói muốn mua quần áo cho bản thân sao? Như thế nào chỉ chọn cho cô?

Giang Phàm nhìn cô một cái, "Đây chờ trời trời lạnh có thể mặc, thành phố B mùa đông rất lạnh. Hơn nữa... Ngày mốt đoàn phim phải đi quay ngoại cảnh... Em không có xem tin tức trong nhóm à?

Kiều Na: "???"

Xác thật cô không có lưu ý xem tin tức trong nhóm, bởi vì trong nhóm thảo luận quá nhiệt liệt, vẫn luôn vang không ngừng, cô cảm thấy quá ồn, cài đặt thành không thông báo.

Quay ngoại cảnh, khả năng sẽ qua đêm ở bên ngoài, ban đêm là vô cùng lạnh, cho nên Giang Phàm mới bắt cô mua hậu quần áo.

Cô nghe được dưới lầu hình như có âm thanh cãi cọ ầm ĩ, đi đến phía trước cửa sổ nhìn thoáng qua. Bên ngoài có rất nhiều khách hàng đang chờ nhưng bên trong lại không có một người tiến vào. Nhìn dáng vẻ, trung tâm mua sắm còn chưa mở cửa.

Hiện tại đã là Chín giờ rưỡi sáng, thời gian này sớm nên mở cửa. Giang Phàm lại vì cùng cô chọn quần áo, đến bây giờ cũng chưa mở cửa buôn bán.

"Không cần như vậy... Sẽ chậm trễ buôn bán." Kiều Na chỉ ra ngoài cửa sổ, "Khách hàng sẽ bất mãn."

Giang Phàm trắng mắt liếc cô một cái, "Bổn tiên nữ còn chưa có đạo đủ! Đây là trung tâm mua sắm của bổn tiên nữ, bổn tiên nữ định đoạt!"

Anh không nhanh không chậm cầm lấy một bộ quần áo, hỏi Kiều Na, "Đẹp không?"

Kiều Na thấy đó là một cái áo gió dày màu đen sẫm, gật đầu nói: "Đẹp."

Dáng người của Giang Phàm vốn đã đã rất tốt, mặc loại quần áo này dáng người hẳn là sẽ có vẻ càng tốt đi!

Giang Phàm cầm lấy quần áo đi phòng thử đồ, lúc ra tới rất đắc ý, "Quả nhiên bổn tiên nữ mặc cái gì cũng đẹp!"

Kiều Na: "..."

Anh chọn một bộ quần áo nữa, để người phục vụ gói lại, lúc này mới mang theo Kiều Na đi ra từ cửa sau.

Kiều Na nhớ tới một việc, "Không.... Không cần thanh toán sao?"

"Cửa hàng của chính bổn tiên nữ, thanh toán cái gì? Tự trả tiền cho chính mình sao?"

"Em là nói em.... Em lấy nhiều quần áo như vậy, đến thanh toán đi?"

Giang Phàm lộ ra một tia cười gian trá: "Trừ vào thù lao đóng phim của em!"

Kiều Na: "..."

Xe của Giang Phàm không biết khi nào đã được người chạy đến cửa sau, nơi này rất an tĩnh, một người cũng không có. Mấy người phục vụ đem quần áo bọn họ vừa mới chọn tới, để trong cốp xe.

"Đi thôi!"

Giang Phàm đưa Kiều Na về trường học, cô mua quần áo thật sự quá nhiều, một người căn bản là xách không xong.

"Nếu không... Tôi đưa em lên lầu?" Giang Phàm bỗng nhiên cười.

"Không cần!"

Trước không nói Giang Phàm vừa xuống xe liền sẽ khiến cho oanh động, Kiều Na ở ký túc xá của nữ sinh cũng không cho nam sinh đi lên.

"Như vậy... Vài món đồ dày này trước để ở chỗ tôi, tôi cho người để trên xe của đoàn phim, chờ lúc quay ngoại cảnh giúp em mang qua."

Kiều Na gật đầu, dù sao mấy món quần áo này rất dày, tạm thời chưa mặc.

.....

Kiều Na mới vừa đi, Giang Phàm liền mở di động, bên trong hiện ra mười mấy cuộc gọi nhỡ.

Điện thoại mới vừa khởi động máy, lão Hà liền gọi tới.

"Cậu đang làm cái gì? Vì sao tự mình đem thông cáo buổi sáng đẩy?" Lão Hà quả thực muốn điên rồi, "Biết cái thông cáo này bao nhiêu tiền không hả? Một trăm vạn đó! Thật vất vả hôm nay không đóng phim, có thể tiếp cái thông cáo, cậu làm gì đi mất, ngay cả điện thoại cũng không nghe?"

Giang Phàm đem điện thoại để cách xa lỗ tai một chút, "Được rồi, một cái thông cáo mà thôi... Đúng rồi, lão Hà anh có cùng phụ nữ dạo phố chưa?"

Lão Hà: "???"

Giang Phàm cười nói: "Tôi có nha!"

Lão Hà: "???"

.....

Kiều Na đem quần áo mới mua bỏ vào tủ quần áo, mệt đến tay đều tê mỏi.

Nhiều quần áo như vậy, còn đều là áo bông, cô cảm thấy nếu không phải sức lực của mình lớn ngay cả xách đi lên cũng làm không được.

Nháy mắt cảm giác thân thể bị đào rỗng... Cô nằm ở trên giường nghỉ ngơi một lát, thuận tay cầm lấy di động.

Không biết khi nào, cô đã dưỡng thành thói quen tiện tay lướt weibo, xem vòng bạn bè

Mở weibo ra, liền nhìn thấy Giang Phàm đã đăng ảnh tự chụp, mặc bộ đúng là cái áo gió màu đen cô vừa nhìn thấy kia.

Anh còn mang thêm khung mắt kính, ăn mặc như vậy, có một loại lực dụ hoặc cấm dục hệ rất mạnh mẽ, nhìn thấy bức ảnh này fans đã điên rồi.

Hơn nữa anh còn thêm một dòng chữ, fans quả thực muốn điên cuồng.

Giang Phàm: Người nào đó nói "Đẹp", mọi người cảm thấy thế nào?

Weibo này đăng lên còn chưa đến nửa tiếng đã có mấy vạn bình luận.

"Đẹp trai đến nghịch thiên! Còn có... Người nào đó là ai?"

"Sắp đột quỵ, người nào đó rốt cuộc là ai?"

"Đánh cuộc người nào đó là bà chủ, một trăm bao que cay!"

"Đẹp trai đến một độ cao mới! Người nào đó @Hóa Oa chủ tiệm nương Kiều Na, diễm phúc không cạn!"

.....

Gần đây Kiều Na mỗi ngày bị người @ (tag) đã chết lặng.

Cô bỗng nhiên cảm thấy, Giang Phàm người kia thực thích trò chơi tạo CP này!

Anh thậm chí thực chủ động mà dẫn đường cho các fans, tuy rằng cũng không nói rõ, nhưng trên weibo nơi chốn ám chỉ điểm này.

Là vì tuyên truyền sao?

Kiều Na tiếp xúc nhiều, biết giới giải trí rất nhiều người đều sẽ chủ động cùng người nào đó tạo cái CP, mượn cơ hội xào đề tài, làm tuyên truyền. Các fan rất thích loại đề tài này, nhiệt độ thường thường rất dễ dàng liền xào lên được. Hai người đều trên hot search, đối với hai bên mà nói đều có lợi.

Hơn nữa cô biết, không chỉ là nam nữ người yêu, hiện tại còn rất lưu hành nam nam CP, tuy rằng tất cả mọi người đều biết rõ không có khả năng nhưng vẫn là rất thích nói đề tài như vậy.

Giang Phàm đã từng bị người xào qua CP cùng nam số hai trong bộ phim trước, lúc ấy anh cũng không có gì phản ứng, tùy tiện các fan YY (tự sướng □).

Dù sao những việc này mười phần thì có tám chín phần là giả, cô cảm thấy chính mình nếu là thật sự, mới đúng là ngốc.

.....

Hai ngày sau, Kiều Na cùng đoàn phim hội họp, cùng đi quay ngoại cảnh.

Đoàn phim chọn ngoại cảnh đều là ở một mảnh rừng cây rậm rạp, cách Thành phố B ba ngày đi đường. Ngồi xe đường dài là rất vất vả, hơn nữa ngồi xuống chính là ba ngày, chờ lúc tới rừng cây, tất cả mọi người đều mệt không chịu được, căn bản lười động đậy.

Giang Phàm cũng không miễn cưỡng, để mọi người nghỉ ngơi tại chỗ trong chốc lát, mới bắt đầu lắp đặt thiết bị bắt đầu quay.

Ở chỗ này diễn cũng không nhiều, là chuyện xưa lúc Yến Hiếu Công đánh giặc cùng quân đội đi lạc, mang theo Kiều Hoàng hậu ở trong rừng cây mạo hiểm.

Hiện tại Kiều Na còn chưa làm rõ trên sách sử nói Yến Hiếu Công cùng Đoan Ninh Hoàng hậu cùng nhau đánh giặc là chuyện như thế nào. Các biên kịch dựa theo sách sử viết, cô cũng không thể phản bác, liền có một đoạn diễn không thể hiểu được.

Đây là một tảng rừng cây lớn chưa bị khai phá, khắp nơi đều là cây cối, có chút cây cối bởi vì mùa đông đã đến nên lá cây rụng hết, chỉ còn lại thân cây trụi lủi. Nhưng cũng có không ít cây không biết tên vẫn còn cành lá tốt tươi, sinh mệnh thập phần tràn đầy.

Liền ở chỗ này bắt đầu quay, sáng sớm Kiều Na đã học thuộc lòng kịch bản, muốn mau chóng đem đoạn này diễn cho xong, tranh thủ mọi người buổi tối có thể rời đi.

Tuy rằng đoàn phim làm tốt chuẩn bị buổi tối ở lại chỗ này, thậm chí ngay cả lều trại cũng đều mang đến, nhưng có thể không ở tốt nhất vẫn là không ở. Nơi này ban đêm rất lạnh, hơn nữa có dã thú lui tới, không an toàn.

Khi tới rừng cây vẫn là buổi sáng, tính thời gian nếu bận rộn một chút, không trì hoãn mà nói hẳn là có thể hoàn thành trước trời tối.

Các thành viên trong đoàn phim rất có tin tưởng, bởi vì bọn họ biết, Kiều Na cùng Giang Phàm, hai vị diễn kịch hôm nay, vô luận diễn cái gì đều là một lần qua, cũng không NG. Lấy tốc độ của bọn họ, đoán chừng không đến trời tối là có thể diễn xong.

Trên thực tế, tình huống cùng bọn họ tưởng tượng chính là giống nhau.

Kiều Na cùng Giang Phàm đối diễn với nhau quả thật là tự nhiên như ăn cơm uống nước, thậm chí hoàn toàn không giống như là đang đóng phim, lại như là đang nói một ít việc nhà lặt vặt. Vì kịp thời gian, hai người cũng không nghỉ ngơi, chỉ khi ăn cơm trưa dùng hơn mười phút, thời gian khác đều đóng phim.

Lúc trời sắp tối, đã quay xong.

Các công nhân trong đoàn phim đều nhẹ nhàng thở ra, bắt đầu thu thập thiết bị.

Đúng lúc này, bỗng nhiên trời đổ mưa. Con mưa này thật là nói đến thì đến, một lát liền rơi vô cùng lớn.

Nhân viên công tác có chút hoảng loạn, vội vàng lấy thiết bị. Thiết bị đều vô cùng đắt tiền, hơn nữa đại bộ phận là không chống nước, nếu dính nước, sẽ có tổn thất rất lớn.

Có điều bởi vì như vậy, tốc độ của mọi người thật ra nhanh hơn không ít, chỉ chốc lát sau, tất cả đồ vật đều được thu thập xong.

Giang Phàm nói: "Mọi người kiểm tra một chút còn sót cái gì hay không, nếu không có liền có thể đi rồi. Trước khi trời tối hoàn toàn, chúng ta hẳn là có thể đi ra."

Nhân viên công tác của đoàn phim bắt đầu kiểm tra lần cuối cùng, bỗng nhiên có người nói: "Tiểu Na Na đâu?"

Vừa nhắc nhở như vậy, mọi người mới chú ý tới, không thấy Tiểu Na Na. Trong rừng cây không có tín hiệu, căn bản là không thể liên hệ với cô ấy.

Giang Phàm nóng này, "Nơi này buổi tối rất nguy hiểm, nếu cô ấy lạc đường có thể phiền toái. Mọi người phân công nhau đi tìm một chút, cần phải mau chóng tìm được cô ấy! Như vậy... Bốn người một tổ, xuất phát ở các hướng khác nhau, mang theo la bàn, nếu tìm không thấy cũng phải mau chóng trở về, không được đi rời ra!"

Nhóm nhân viên công tác liền y theo lời anh phân phó, bốn người một tổ bắt đầu tìm kiếm.

Giang Phàm thấy nhân viên công tác đều đi rồi, nói với Kiều Na: "Tôi cũng đi tìm thử xem, em thủ ở chỗ này, chờ cô ấy trở lại thì coi chừng cô ấy."

Kiều Na lắc đầu, "Cô ấy trở về nhìn thấy xe khẳng định sẽ không lại đi xa, em đi với anh, một người ở trong rừng cây chạy loạn rất nguy hiểm."

"Nhưng là..."

"Đừng nhưng là, an toàn của Tiểu Na Na quan trọng!"

Cô đi lấy áo bông dày cho hai người, lại cầm la bàn, ô che cùng đèn pin, hai người liền cùng nhau đi vào sâu trong rừng cây.

Đi không biết bao lâu, trời đã hoàn toàn đen. Bốn phía quát lên gió lạnh, Kiều Na ăn mặc áo bông vẫn cảm thấy thực lạnh như cũ. Cô đánh cái rùng mình, cảm thấy chính mình có thể bị cảm.

Giang Phàm nói: "Cẩn thận dưới chân đường trơn."

Mưa đã tạnh, nhưng đường dưới chân lại rất khó đi. Kiều Na học qua một ít võ nghệ, đi đường rất ổn. Cô không nghĩ tới, Giang Phàm lại còn ổn hơn cô, hoàn toàn giống như là đi ở trên đường cái xi măng.

Cô nhịn không được khen một câu, "Đường như vậy đều có thể đi vững, anh còn rất lợi hại!"

Giang Phàm nói: "Khi còn nhỏ sống ở nông thôn, nơi đó vừa đến trời mưa đường chính là như vậy."

Kiều Na biết Giang Phàm khi còn nhỏ cũng trải qua những ngày cực khổ, đều không phải là loại người sinh ra đã ngậm thìa vàng.

"Em có ổn không?" Giang Phàm hỏi.

"Ừm."

Kiều Na có thể đi vững, tất cả đều là dựa vào võ công vững chắc của mình, nhưng loại đường bùn dễ dàng trượt chân này rốt cuộc đi không quen, mỗi bước đi cô đều rất cẩn thận mới có thể miễn cưỡng không bị trượt chân.

Giang Phàm bỗng nhiên vươn tay, kéo tay Kiều Na lại.

Kiều Na sững sốt một chút, biết anh là sợ mình trượt chân, liền mặc anh lôi kéo.

Hai người đi được một đoạn đường thật dài, vừa đi vừa kêu cũng không có nghe được bất luận hồi âm gì.

"Tiểu Na Na không có khả năng đi xa như vậy, hẳn là cô ấy không ở bên này." Kiều Na nói.

Giang Phàm nói: "Chúng ta trở về đi."

Kiều Na gật đầu, lấy la bàn ra, đi ngược lại phương hướng lúc nãy để quay về.

Đi thật lâu, Kiều Na bỗng nhiên cảm thấy có chút không thích hợp.

"Chúng ta đi lâu như vậy, theo lý thuyết cũng nên trở lại vị trí ban đầu. Chúng ta là dựa theo phương hướng của la bàn, sao vẫn còn ở nơi này?"

Giang Phàm tiếp nhận la bàn, tại chỗ dạo qua một vòng, sắc mặt lập tức liền thay đổi, "Này... Cái la bàn này hư rồi!"

Dưới tình huống bình thường, xoay quanh tại chỗ, kim đồng hồ của la bàn sẽ luôn hoạt động, luôn chỉ cùng một phương hướng. Nhưng cái kim la bàn này hoàn toàn bất động, hiển nhiên là hỏng rồi.

Kiều Na ngây người, "Vậy làm sao bây giờ?"

Nói cách khác, bọn họ... Lạc đường?

Cái địa phương này là rừng cây, khắp nơi đều là cây cối không có quy luật, trí nhớ Kiều Na lại tốt cũng không nhớ được con đường từng đi qua. Cô không chọn dựa vào ký ức quay trở về, la bàn lại hỏng rồi, cái này rất phiền toái.

Giang Phàm không nói gì, sau một lúc lâu, mới nói: "Tìm nguồn nước. Theo nguồn nước liền có khả năng tìm được người ta!"

Trời đã hoàn toàn tối, bọn họ không có bất cứ thiết bị gì, căn bản không thể qua đêm ở chỗ này. Trong rừng cây gió rất lớn, ở chỗ này ngủ khẳng định sẽ bị đông chết.

Hơn nữa ban đêm không nhất định sẽ không có dã thú gì xuất hiện, không có thiết bị chuyên nghiệp, an toàn qua đêm ở chỗ này là không có khả năng. Cho nên bọn họ cần phải suốt đêm tìm nơi an toàn, ít nhất không thể ngồi tại chỗ, nếu không thật sự sẽ chết người.

Ban đêm thật yên tĩnh, bọn họ bình tĩnh lại, ẩn ẩn nghe thấy có tiếng nước chảy nơi xa, liền theo hướng nơi có nước đi đến.

Quả nhiên, đi được một đoạn đường liền thấy được một dòng sông nhỏ.

Hai người liền theo dòng sông nhỏ đi, bốn phía ngẫu nhiên truyền đến tiếng kêu của dã thú không biết tên, nghe thập phần khiếp người. Kiều Na chưa bao giờ trải qua loại tình huống này, trong lòng có chút sợ hãi.

Giang Phàm có thể cảm giác được, Kiều Na đang run run. Anh cầm tay Kiều Na thật chặt, nhẹ giọng nói: "Đừng sợ, chúng ta nhất định có thể đi ra!"

Kiều Na nói: "Đều do em, em không có phát hiện la bàn đã hỏng sớm một chút."

"Đồ ngốc, nào dễ dàng phát hiện như vậy?" Giang Phàm cười cười, "Không có việc gì, đừng tự trách, một lát liền sẽ tìm được người, chúng ta có thể mà ngủ một giấc ngon."

Kiều Na biết anh đang an ủi mình, lúc này không nên nói những lời ủ rũ, vẫn là tìm đường quan trọng hơn.

Trong rừng cây thời tiết thay đổi rất nhanh, vừa rồi còn đang mưa, lúc này Mặt Trăng lại xuất hiện. Tuy không phải trăng tròn, nhưng so với không có thì tốt hơn, ít nhất có thể thấy rõ ràng đường phía trước một chút.

Kiều Na chưa ăn cơm chiều, đi lâu như vậy, trong bụng bắt đầu bồn chồn. Lúc đi cô mang theo một cái túi nhỏ, lục lọi ở bên trong một chút, nhìn thấy có một cái bánh mì.

Cô lấy bánh mì ra, bẻ thành hai nửa, "Phàm ca, ăn chút đi!"

Giang Phàm biết sức ăn uống của cô rất lớn, một mảnh bánh mì nhỏ này còn chưa đủ một mình cô ăn, liền chối từ nói: "Không cần, giữa trưa tôi ăn quá nhiều, lúc này còn chưa đói bụng."

Kiều Na đem bánh mì nhét vào tay anh, "Lại cậy mạnh, nhanh ăn đi! Ăn xong lại đi tiếp."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Người thích

Edit & Beta: Song Ngọc.

Giang Phàm nhận lấy nửa miếng bánh mì kia. Phát ngốc trong chốc lát, lúc này mới chậm rãi ăn.

Không có nước, ăn bánh mì khô rất khó nuốt xuống, loại cảm giác này làm Giang Phàm cảm thấy có chút xa xôi, lại có chút quen thuộc.

Anh cũng từng giãy giụa ở bên cạnh nghèo khó, cũng từng vì một cái bánh mì mà liều mạng làm việc, những ngày này quá mức xa xôi nhưng cũng là chỗ sâu nhất, đồ vật chân thật nhất trong ký ức của anh.

Kiều Na thấy anh phát ngốc, cười nói: "Sao vậy, đói choáng váng?"

Giang Phàm im lặng không lên tiếng, lắc đầu, tiếp tục đi về phía trước.

Âm thanh nước sông xôn xao cùng tiếng bước chân của họ là âm thanh duy nhất trong đêm yên tĩnh này, ban đêm an tĩnh, mỗi cái âm thanh thật nhỏ chung quanh đều làm người hãi hùng khiếp vía.

Giang Phàm lưu ý chung quanh, rừng cây ban đêm nơi chốn tràn ngập nguy hiểm.

Bỗng nhiên anh nhìn thấy một đoàn bóng dáng màu đen vọt về phía Kiều Na, tuy rằng không thấy rõ là cái gì, anh vẫn lập tức đẩy Kiều Na ra: "Cẩn thận!"

Kiều Na sững sốt một chút, chỉ nghe một tiếng "thình thịch" Giang Phàm bên cạnh đã không có bóng dáng.

"Này, Phàm ca!" Kiều Na nóng nảy.

"Tôi không có việc gì" Âm thanh của Giang Phàm từ trong sống truyền đến. Lúc anh đẩy Kiều Na ra, không cẩn thận rớt xuống sông.

Kiều Na vội vàng ngồi xổm xuống, vươn tay "Giữ chặt tay của em."

Giang Phàm nắm lấy tay Kiều Na, bò lên trên bờ, quần áo của anh tất cả đều ướt, nước sông lạnh băng làm cả người anh phát run.

"Em... em không có việc gì đi?" Giang Phàm hỏi, "Lúc nãy tôi nhìn thấy có đồ vật gì đó tập kích em."

Kiều Na sờ sờ đầu, "Tập kích, hình như có cái gì đó chạy, có thể là động vật nhỏ tới uống nước đi... Anh kêu một tiếng, đem nó doạ chạy."

Cô thấy bộ dáng Giang Phàm đông lạnh đến phát run liền đến bên cạnh tìm chút cành khô, muốn nhóm lửa như trời vừa mới mưa, những cành khô này đã bị ướt, rất khó bắt lửa.

"Quần áo của anh ướt rồi, cởi ra đi, nếu không sẽ lạnh hơn." Kiều Na nói, "Thế này đi, trước mặc áo của em."

Cô liền duỗi tay cởi nút thắt áo bông, Giang Phàm vội vàng ngăn cản, "Không cần, tôi không lạnh, lại nói, tôi sao có thể mặc quần áo con gái."

"Nhanh cởi ra!" Kiều Na nghiêm túc nói.

Giang Phàm "Em... em muốn làm gì tôi?"

Kiều Na: "..."

Lúc này còn nói giỡn, xem ra gia hoả này là thật sự không lạnh nha.

Cô vẫn cởi áo bông của mình xuống, lúc thay đồ diễn ra cô mặc chính là một cái áo bông mỏng một chút, sau lại đi tìm Tiểu Na Na nên trực tiếp tròng vào một cái áo gió dày, tuy rằng chỉ mặc một cái áo bông mỏng có hơi lạnh nhưng còn có thể miễn cưỡng kiên trì tiếp.

"Nhanh lên chút, cởi quần áo ướt ra." Kiều Na thúc giục.

Giang Phàm lắc đầu: "Bốn tiên nữ một chút cũng không lạnh, người mau mặc vào đi, ta nghe giọng nói của ngươi đã có chút bị cảm."

Kiều Na biết anh là không muốn cô bị đông lạnh, nhưng trời lạnh như vậy, ăn mặc một thần quần áo ướt sao có thể không lạnh, cô rất nóng nảy, xông lên bắt đầu cởi quần áo của Giang Phàm.

Giang Phàm giãy giụa nói: "Này, em làm gì? Tôi kêu phi lễ!"

"Kêu đi, kêu phá yết hầu cũng không có người tới cứu anh!"

"..."

Cuối cùng không lay chuyển được Kiều Na, Giang Phàm đành phải tự mình động thủ cởi quần áo ra.

Quần áo ướt dán trên người thật sự rất lạnh, đặc biệt là ban đêm gió lạnh thổi, tư vị kia thật không dễ chịu.

Anh chỉ để lại quần áo bó sát, sau đó mặc vào áo gió của Kiều Na. Cái áo gió này vốn chính là loại có thể mặc thêm ở bên ngoài áo bông, rất lớn, kiểu dáng cũng là trung tính, không có cảm giác mặc đồ con gái.

Trước mắt hai người mặc đều không tính ấm áp, Giang Phàm vứt quần áo ướt, cùng Kiều Na bước nhanh hơn. Vận động một chút sẽ ấm áp một ít, hơn nữa tình huống hiện tại cần phải nhanh chóng tìm được địa phương có người.

Đi về phía trước được một lúc vẫn không nhìn thấy dân cư, cũng không biết phải đi đến khi nào, Kiều Na chỉ cảm thấy Giang Phàm đi càng lúc càng chậm, cô không thể không ngừng lại hỏi: "Anh làm sao vậy?"

Giang Phàm lắc đầu "Không có việc gì, đi nhanh lên."

Anh đi được hai bước, bỗng nhiên thân hình nhoáng lên, té ngã trên đất.

Kiều Na kinh hãi, vội vàng nâng Giang Phàm dậy, đặt tay lên trán Giang Phàm, ngón tay nóng bỏng dị thường, không khỏi kinh hô: "Anh... Sao trán anh lại nóng như vậy? Phát sốt?"

Giang Phàm vô lực thở dài: "Na Na, đầu anh rất đau, đi không được rồi... Như vậy đi, em đi trước, đến thôn trang lại tìm người đến giúp anh, được không?"

Kiều Na đoán anh là lúc rơi xuống nước bị nhiễm lạnh, tuy rằng cô đưa anh một cái áo nhưng quần áo bên trong của anh vẫn ướt, hơn nữa quần áo của cô cũng không tính quá ấm, còn có một đường mệt nhọc, thân thể anh liền chịu không nổi.

"Không được, em không thể đi!" Kiều Na nâng Giang Phàm dậy, "Chính anh lưu lại nơi này sẽ chết..."

Tại nơi lạnh như vậy, nếu cô mặc kệ Giang Phàm một người ở đây khẳng định anh sẽ bị đông chết.

Biện pháp duy nhất là nhanh chóng lên đường, tìm được người có thể trợ giúp bọn họ.

Giang Phàm thấp giọng nói: "Anh... anh..."

Thanh âm của anh càng ngày càng nhỏ, Kiều Na cảm thấy thần chí của anh có chút không rõ, cô đỡ Giang Phàm dậy, cố sức đi về phía trước.

Mặc kệ thế nào cô cũng sẽ không ném anh ở chỗ này.

Giang Phàm dựa đầu vào trên vai Kiều Na, bị cô nửa túm nửa kéo, thong thả cất bước đi theo cô theo bản năng.

"Anh cũng không thể ngủ đâu đó." Kiều Na vừa đi vừa nói, "Đừng ngủ, ngủ mất như vậy nói không chừng liền không tỉnh lại!"

Giang Phàm mơ mơ màng màng mà "Ừm" một tiếng.

Miệng Kiều Na thở hổn hển, tận lực nói chuyện với anh, "Suy nghĩ một chút người nhà của anh, họ ở đâu còn nhớ rõ không?"

"Người... nhà..."

"Đúng vậy, ngẫm lại người nhà của anh, ngẫm lại người anh thích, anh nhất định phải nỗ lực, phải tốt lên!"

"Người thích..."

Giang Phàm thành thật hàm hồ, "Na... Na..."

Kiều Na sững sốt một chút, "Sao vậy?"

Thanh âm Giang Phàm đề cao một chút: "Rất... thích... Na... Na."

Kiều Na không nghe rõ anh nói cái gì, nhưng là nghe giọng nói của anh hình như dần dần có chút sức lực, vội vàng tiếp tục dẫn anh nói chuyện.

"Phàm ca, anh ngẫm lại thật kỹ, chờ chúng ta sau khi ra khỏi nơi này, việc đầu tiên anh muốn làm là cái gì?"

Cô nói như vậy là muốn cho Giang Phàm một chút hy vọng.

Giang Phàm: "Cùng... Na Na... Ở bên nhau..."

Lúc này Kiều Na nghe rõ, "Ừm, cùng nhau làm cái gì? Chúng ta còn chưa quay phim xong đâu, trở về cùng nhau đóng phim, được không?"

Giang Phàm: "Cùng nhau..."

Kiều Na: "Đúng vậy, cùng nhau đóng phim!"

Giang Phàm mơ mơ màng màng ngẩng đầu, ánh mắt dừng ở trên mặt Kiều Na, nói câu: "Thật... Đẹp..."

Kiều Na không chú ý anh nói cái gì, bỗng nhiên cô nhìn thấy một cái bóng đen nhỏ đang chuyển động ở phía trước, tuy rằng thấy không rõ lắm nhưng nhìn dáng vẻ, lại là con người."

Cô lập tức kêu lên, "Có người không? Này, xin chào, có người không?"

Bóng đen ngừng lại, chần chờ một chút, không có động.

Kiều Na nói: "Bạn của tôi phát sốt, cần xem bác sĩ, cậu (cô) sống ở chỗ này sao? Có thể cứu cứu chúng tôi không? Xin cậu (cô)!"

Lúc này bóng đen mới xoay người, đi về phía cô.

Chờ bóng đen đến gần Kiều Na mới nhìn ra được, đó là một cậu bé. Nhìn dáng vẻ có tám, chín tuổi.

Đứa nhỏ này mặc chỉnh tề, Kiều Na đoán rằng nhất định là từ trong nhà chạy ra, nhìn dáng vẻ này gần đây nhất định có người sinh sống.

Cô cong lưng, ôn nhu nói: "Bạn nhỏ, người bạn này của chị bị bệnh, em có thể dẫn bọn chị đến nhà em không?"

Cậu bé do dự một chút, lắc đầu nói: "Không được, em... ba của em muốn đánh em!"

Kiều Na lường trước đứa nhỏ này là cùng người trong nhà cãi nhau mới chạy ra, liền hỏi: "Vì sao? Ba của em vì sao lại muốn đánh em?"

Cậu bé thật ủy khuất, "Em... em ăn trứng gà của bà nội, ba liền muốn đánh em..."

"Ăn trứng gà?" Kiều Na nhất thời không thể lý giải, cậu bé ăn một cái trứng gà vì sao phải đánh? Chẳng lẽ nhà này là bị bạo lực cuồng?

Cậu bé tiếp tục nói: "Trong nhà... Chỉ có một cái trứng gà, bà nội để cho em ăn, ba liền đánh em! Em... em lại không có ăn vụng!"

Kiều Na nghe rõ, đoán chừng là gia đình đứa nhỏ này nghèo, một cái trứng gà đối với cái nhà này tới nói là đồ vô cùng xa xỉ. Vốn là ba của cậu bé tính toán để lại cho bà nội cậu ăn, nhưng bà nội thương cháu trai nên cho cậu ăn.

Ba cảm thấy cậu không hiểu chuyện, lại tiếc trứng gà, lúc này mới muốn đánh cậu.

Đời này cô chưa trải qua ngày nào khổ, không thể hiểu được sự cay đắng của một gia đình ăn không nổi một cái trứng gà. Nhưng nguyên chủ xuất thân sơn thôn nghèo khổ, tình huống trong nhà gần giống như đứa nhỏ này.

Trong nhà nghèo, đồ ăn thiếu, lúc này người nhà sẽ để lại những thứ tốt nhất cho thành viên cần dinh dưỡng nhất. Lúc nguyên chủ còn nhỏ, mẹ thường xuyên cầm chén thịt kẹp cho cô ăn, còn nói cho con gái là bà không thích ăn thịt.

Vào thời điểm đó, nhà nguyên chủ một tháng cũng chưa ăn được một miếng thịt, ăn lên rất ngon. Cô thật sự cho rằng mẹ không thích ăn thịt, mỗi lần đều ăn sạch phần thịt của mẹ.

Có điều trước mắt Kiều Na có thể dựa vào cũng chỉ có cậu bé nhỏ này. Cô suy nghĩ, mỉm cười nói: "Bạn nhỏ, thế này đi, em dẫn chị đến nhà em, giúp chị cứu anh trai này một chút, chị... chị cho em một trăm trứng gà để ăn, được không?"

Cậu bé có chút không tin, "Thật sự?"

"Thật sự!" Kiều Na sợ cậu không tin, vươn tay tới, "Chị cùng em ngoắc tay, nếu không cho em chính là con chó nhỏ được không?"

Cậu bé vươn tay tới, "Được!"

Kiều Na cùng cậu lôi kéo ngón út, lúc này cậu bé mới lau nước mắt, "Chị đi theo em!"

Cô đỡ Giang Phàm đi theo cậu bé, đi đúng là đường cô vừa mới đi qua. Rẽ vào bên trong rừng cây liền nhìn thấy một con đường nhỏ.

Cô âm thầm may mắn. Vừa nãy chính mình bỏ lỡ nơi này, nếu không phải gặp được đứa nhỏ này khẳng định cô sẽ tiếp tục đi về phía trước.

Đi không lâu liền loáng thoáng nhìn thấy hình dáng nhà ở xuất hiện rải rác phía trước, giống như là cái thôn. Nhưng lại không có ánh đèn, một chút cũng không có.

Kiều Na hỏi: "Vì sao chỗ này lại không bật đèn?"

Cậu bé nói: "Đã trễ thế này, tất cả mọi người đều ngủ, luyến tiếc dầu thắp đèn."

Kiều Na ngạc nhiên nói: "Đèn dầu? Nơi này không có điện sao?"

Cậu bé lắc đầu, "Không có."

Lúc đi đến cửa thôn, Kiều Na nhìn thấy vài bóng người đang đi về phía bên này. Mấy người kia nhìn thấy cô, hô một câu, "Ai vậy? Có Nhạc Nhạc ở đó không?"

Cậu bé nhút nhát sợ sệt tránh ở phía sau Kiều Na, nhỏ giọng kêu một tiếng: "Ba!"

Ngay lập tức có một người đi tới, "Ngươi đứa nhỏ này, nói ngươi vài câu liền chạy, ban đêm nguy hiểm lắm biết không."

Ông ta đi tới mới chú ý tới Kiều Na, có chút kỳ lạ, "Cô là..."

Kiều Na nói: "Chúng tôi tới đây... chơi, bị lạc đường, người bạn này của tôi phát sốt, anh có thể giúp chúng tôi không?"

Người nọ nói: "Phát sốt? Được, đi theo tôi!"

Kiều Na nhẹ nhàng thở ra, đỡ Giang Phàm đi theo người kia vào trong thôn.

Trên đường nói chuyện với người nọ vài câu Kiều Na mới biết được, ông ấy chính là ba của cậu bé, tên Đinh Thuận, là người của thôn này. Bởi vì trong thôn nghèo, ban đêm không ai đốt đèn, Kiều Na mới có thể không chú ý đến mà bỏ lỡ.

Đinh Thuận vào nhà đốt đèn lên, để cho Giang Phàm ngồi xuống, từ trong phòng lấy ra quần áo của mình cho anh thay.

"Trong thôn có thầy thuốc, Nhạc Nhạc, con đi kêu ông ấy tới." Đinh Thuận nói.

Cậu bé kêu Nhạc Nhạc kia ngay lập tức chạy đi ra ngoài tìm thầy thuốc. Vợ của Đinh Thuận, cũng chính là mẹ của Nhạc Nhạc vẫn luôn đợi chồng tìm con trai về, còn chưa ngủ, nghe được động tĩnh cũng lại đây hỗ trợ. Đinh Thuận để cho bà nấu chén canh gừng, bà liền đi xuống bếp bận rộn.

Nhà họ Đinh rất nhỏ, cũng chỉ có hai cái giường. Đinh Thuận cùng mẹ Nhạc Nhạc ngủ một cái, Nhạc Nhạc cùng bà nội ngủ một cái, căn bản là không có giường dư. Đinh Thuận thấy Giang Phàm bệnh liền để anh ngủ giường của mình trước, một chút nữa ông mang Nhạc Nhạc đến nhà bạn trong thôn ngủ nhờ, để cho mẹ của Nhạc Nhạc ngủ cùng bà nội.

Kiều Na nói cảm ơn, người nhà này tâm địa tốt, nguyện ý giúp đỡ người xa lạ như cô. Chỉ là cho người ta thêm nhiều phiền toái như vậy cô có chút băn khoăn.

Chỉ chốc lát sau thầy thuốc tới. Thầy thuốc trong thôn này cũng không chuyên nghiệp lắm, chỉ là đọc qua mấy quyển sách y, cũng may Giang Phàm chỉ phát sốt bình thường, ông ấy vẫn đối phó được.

Thầy thuốc là trung y, chỉ biết kê trung dược, sau khi chẩn bệnh cho Giang Phàm liền trở về bốc thuốc. Đinh Thuận để cho Nhạc Nhạc đi theo đến nhà ông ấy lấy thuốc, tuy rằng Nhạc Nhạc buồn ngủ ngáp liên tục nhưng vẫn không nói lời nào mà đi theo.

Sau khi Nhạc Nhạc lấy thuốc về, mẹ cậu lập tức đi sắc thuốc. Thời gian đã đã khuya, Đinh Thuận liền mang theo Nhạc Nhạc đến nhà bạn ngủ trước.

"Cảm ơn!" Kiều Na đứng dậy, tiễn bọn họ ra đến ngoài cửa.

Đinh Thuận nói: "Trước kia trong thôn cũng có người ra tới thám hiểm bị lạc đường, các ngươi những người này cũng thật là, yên ổn đợi ở nhà không được sao? Chỗ này khắp nơi đều là rừng núi hoang dã, không quen thuộc sẽ mất mạng!"

Kiều Na ngượng ngùng nói: "Chúng tôi... Aizzz, một lời khó nói hết, tóm lại, cảm ơn mọi người!"

Đinh Thuận lúc này mới mang theo con trai đi mất.

Kiều Na trở lại trong phòng, mẹ Nhạc Nhạc đã hầm thuốc xong, bà là một người phụ nữ rất ôn nhu, nhìn thấy Kiều Na quay lại, mẹ Nhạc Nhạc mỉm cười nói: "Cô gái nhỏ, cô đến đút thuốc cho chồng đi!"

"Tôi... Anh ấy không phải chồng tôi..." Kiều Na vội vàng giải thích.

Mẹ Nhạc Nhạc cười cười, "Biết rồi, bạn trai..."

"Cũng.... Không phải..." Kiều Na cũng không biết giải thích như thế nào, đi qua nhận lấy thuốc.

Nhạc Nhạc mẹ nói: "Tiểu từ này hẳn là không có gì đáng ngại, có điều cần người tự tay chiếu cố... Hai người cùng nhau tới, cô chiếu cố cậu ấy tương đối tiện một ít, nhưng mà... cô có thể chứ? Nếu không tôi giúp cô chiếu cậu ấy?"

Kiều Na sao lại không biết xấu hổ mà phiền toái bà nữa, vội nói: "Có thể, có thể, chị dâu mau đi nghỉ ngơi đi!"

Lúc này mẹ Nhạc Nhạc mới ra khỏi phòng, đi ngủ cùng bà nội Nhạc Nhạc.

Kiều Na vốn định mượn điện thoại cố định báo bình an với đoàn phim, để cho đoàn phim ngày mai tới đón bọn họ. Nhưng là xem bộ dáng này, ngay cả điện cũng không có, đoán chừng cũng sẽ không có điện thoại. Nên không nói lên yêu cầu này nữa, vẫn là chờ trời đã sáng rồi nói sau.

Kiều Na bày cái ghế, ngồi ở mép giường Giang Phàm đút anh uống thuốc. Thần chí Giang Phàm vẫn chưa rõ ràng lắm, cũng may còn có thể nuốt thuốc vào.

Cô đút thuốc xong, kéo kín chăn cho Giang Phàm. Lúc này đã sau nửa đêm, cô đã sớm buồn ngủ không chịu được, phủ thêm cái áo gió cô cởi cho Giang Phàm kia, ghé vào mép giường ngủ mất.

Cũng không biết ngủ đến khi nào, cô mở to mắt phát hiện mình đang nằm ở trên giường, trên người đắp cái chăn bông.

Cô lại có thể ngủ sâu như vậy, bị người ôm lên giường cũng không tỉnh lại.

Cô dụi dụi mắt, lúc này mới chú ý tới bên người còn nằm một người.

Giang Phàm đang nằm nghiêng người, dùng cánh tay chống đầu, mỉm cười nhìn cô.

"Anh...." Kiều Na ngồi dậy tới, "Anh ôm em lên giường à?"

Giang Phàm gật đầu, "Là bổn tiên nữ!"

"Anh không có việc gì chứ?"

"Thật sự tinh thần!" Giang Phàm cười cực kỳ tà khí.

Kiều Na từ trên giường nhảy xuống tới, "Anh... Sao anh lại tự chủ trương? Em... em..."

Nhất thời cô không biết nên nói cái gì, tuy rằng Giang Phàm là người bệnh nhưng lại là đàn ông. Cô một cô gái ngủ cùng một chàng trai trên một cái giường sẽ xảy ra chuyện gì?

Tuy rằng trong lòng tin tưởng Giang Phàm khẳng định sẽ không có hành vi gây rối gì nhưng luôn cảm thấy không ổn. Mặt cô có chút nóng lên, đứng dậy mặc vào áo gió đặt ở bên cạnh, lúc Giang Phàm bế cô lên giường chỉ giúp cô lấy áo gió khoác trên người.

Giang Phàm cười cười, cũng từ trên giường nhảy xuống. Anh đang mặc quần áo của Đinh Thuận, thoạt nhìn thật cũ nát nhưng vẫn rất sạch sẽ.

Hai người cùng nhau ra phòng, mẹ Nhạc Nhạc đã thức dậy, bạn rộn làm việc ở trong sân, Nhạc Nhạc và Đinh Thuận vẫn chưa trở về.

Nhìn thấy bọn họ, mẹ Nhạc Nhạc cười nói: "Vợ chồng son hai người tối hôm qua ngủ ngon không? Giường hơi nhỏ, không cần ghét bỏ nha... Tiểu từ này hết sốt đi? Xem khí sắc của cậu khá tốt, chắc là ổn rồi."

Kiều Na vội vàng phủ nhận: "Chúng tôi không phải..."

Giang Phàm cắt ngang lời cô, "Chị dâu, cảm ơn chị chiếu cố, tôi không có việc gì."

Mẹ Nhạc Nhạc chỉ chỉ phòng bếp, "Tôi nấu cơm, hai người ăn chút đi."

Kiều Na sau khi ăn một miếng bánh mì từ tối hôm qua đến giờ vẫn chưa ăn thêm cái gì nữa, lúc cô đến nhà họ Đinh đã quá muộn, lại phiền toái Đinh gia cả đêm, không có mặt mũi theo họ hỏi đồ ăn nữa, lúc này cảm thấy bụng đã sớm đói meo rồi.

"Chờ anh Đinh, Nhạc Nhạc và bà nội cùng nhau ăn đi?" tuy rằng Kiều Na đói nhưng cảm thấy ăn trước hình như không lễ phép lắm.

Mẹ Nhạc Nhạc nói: "Bà nội đã sớm ăn rồi, đi ra ngoài tán gẫu đi với các bà cụ trong thôn. Đến nỗi Nhạc Nhạc và ba Nhạc Nhạc à... Bọn họ đến, người nhà bên đó khẳng định sẽ không để cho bọn họ bụng không trở về, yên tâm đi."

Lúc này Kiều Na mới nói cảm ơn, cùng Giang Phàm mang bữa sáng tới, đặt trên bàn đá trong viện. Mẹ Nhạc Nhạc dừng việc trong tay, ngồi xuống cùng nhau ăn cơm với bọn họ.

Cơm rất đơn giản, màn thầu với rau xanh xào, thêm vào một chén cháo. Kiều Na đã sớm đói bụng, ăn vô cùng thơm ngọt. Tối hôm qua Giang Phàm ăn một bụng thuốc, lúc này dạ dày còn không thoải mái, chỉ húp một chút cháo.

Kiều Na hỏi chuyện điện thoại, mẹ Nhạc Nhạc nói: "Nơi này không có tín hiệu, cũng không có điện, điện thoại không dùng được. Tuy nhiên phía trước có thị trấn, nơi đó có điện, cũng có tín hiệu, đợi chút ba Nhạc Nhạc trở về, tôi để ông ấy đưa hai người đi."

Đang nói chuyện, Đinh Thuận mang theo Nhạc Nhạc trở lại. Mẹ Nhạc Nhạc liền nói việc Kiều Na cần dùng điện thoại, Đinh Thuận nói: "Tôi đi nhà lão Mã mượn cái xe lừa, đưa hai người đến trong thị trấn."

Nói xong ông liền đi ra cửa.

Nhạc Nhạc lôi kéo góc áo Kiều Na, nhỏ giọng nói: "Chị, chị đã quên chuyện chúng ta ngoắc tay sao?"

Kiều Na cười cười, đương nhiên cô không có quên. Cô biết trong thôn nghèo, nhà Nhạc Nhạc tự nhiên cũng không giàu có, liền mở ví ra, bên trong có mấy ngàn tệ tiền mặt, cô để một trăm tệ, còn lại tất cả đều nhét vào trong tay mẹ Nhạc Nhạc,

"Số tiền này mong chị dâu nhất định phải nhận lấy, người một nhà chị xem như ân nhân cứu mạng của bọn em, cho mọi ngươi thêm nhiều phiền toái như vậy, coi như là phí dừng chân của bọn em đi."

Mẹ Nhạc Nhạc vội vàng từ chối, "Cô gái này, chuyện này sao được? Tôi cũng không thể lấy!"

Nhạc Nhạc ở bên cạnh nhỏ giọng nói thầm, "Chị nói phải cho em một trăm cái trứng gà!"

Mẹ Nhạc Nhạc trừng mắt liếc nhìn cậu một cái, "Con có thể đếm đến một trăm không? Muốn một trăm cái trứng gà đếm được à?"

Nhạc Nhạc không phục, "Con đếm được, một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám... Mười, mười ba... Mười..."

Đếm một chút liền đếm không nổi nữa, đành phải ảo não mà cúi thấp đầu xuống.

Kiều Na cảm thấy rất kỳ lạ, dưới tình huống bình thường Nhạc Nhạc tuổi này nên học tiểu học, làm sao có thể số cũng không đếm được đâu?

Cô ngượng ngùng hỏi ra miệng, mẹ Nhạc Nhạc lại nhìn ra tâm tư của cô, giải thích nói: "Trong thôn nghèo, không có trường học, đứa nhỏ này không được đi học, không biết chữ, cũng không biết đếm. Trẻ con trong thôn đều như vậy, không có gì kỳ lạ cả."

Trong lòng Kiều Na có chút khổ sở, cô còn tưởng đem tiền cho mẹ Nhạc Nhạc giữ lại, nhưng bà kiên quyết không thu, đành phải thôi.

Không cùng một hoàn cảnh, Đinh Thuận mượn xe lừa trở về, ông để cho Kiều Na cùng Giang Phàm lên xe, muốn dẫn bọn họ đến thị trấn đi.

Kiều Na nói: "Tôi lại nói vài câu với Nhạc Nhạc."

Cô gọi Nhạc Nhạc đến bên cạnh, trộm đưa tiền cho cậu, nhỏ giọng nói: "Số tiền này đủ mua nhiều trứng gà, chờ bọn chị đi rồi em lại đưa cho mẹ em, bà ấy không thể không thu. Có tiền, mỗi ngày em đều có thể ăn trứng gà được!"

Ánh mắt Nhạc Nhạc toả sáng, "Vậy... bà nội có thể ăn được không?"

Kiều Na cười nói: "Có thể, ba mẹ cũng có thể ăn được!"

Nhạc Nhạc vui vẻ gật đầu, cẩn thận nhét tiền vào bên trong quần áo của mình. Cậu đang mặc áo bông thủ công thật dày, tiền đặt ở bên trong một chút cũng không nhìn ra.

Trong tay Kiều Na không có nhiều tiền mặt lắm, chỉ có thể cho cậu được như vậy. Cô cùng Giang Phàm ngồi trên xe lừa, Đinh Thuận ngồi ở trước xe, quất roi, xe lừa liền chạy.

Giang Phàm lén lút nói: "Em đưa tiền cho cậu bé kia?"

Kiều Na nhìn thoáng qua Đinh Thuận đánh xe phía trước, thấy ông ấy không có chú ý tới phía sau mới nhỏ giọng nói: "Ừm."

Giang Phàm nói: "Anh thấy mấy ngàn tệ này cũng không giải quyết được vấn đề gì, chờ trở lại thành phố B anh nhìn xem có thể giúp đỡ bọn họ từ phương diện khác hay không."

Kiều Na ánh mắt sáng lên: "Phương diện khác?"

Giang Phàm nói: "Một người lực lượng có hạn, nếu chúng ta có thể kêu gọi mọi người cùng nhau đến giúp đỡ bọn họ, anh nghĩ hẳn là có thể cho bọn họ trợ giúp rất lớn đi."

Tác giả có lời muốn nói:

Kiều Na: Vì sao tự mình ôm em lên giường?

Giang Phàm: Bởi vì em phi lễ anh, cho nên anh cũng muốn phi lễ trở lại!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Lấy thân báo đáp

Edit & Beta: Song Ngọc.

Kiều Na không nghĩ tới còn có loại phương pháp này. Xác thật, lực lượng của một người lại mạnh như thế nào cũng là có hạn, nhưng nếu mỗi người đều làm một chút việc, chẳng sợ chỉ là một việc nhỏ bé không đáng kể, thêm lên cũng là lực lượng thập phần mạnh mẽ.

Thị trấn ở nơi này giống như là nông thôn bình thường, người trên đường không nhiều lắm, nhưng so với Đinh Gia thôn nhà Đinh Thuận thì mạnh hơn nhiều. Ở thị trấn tín hiệu vẫn không tốt, hơn nữa điện thoại Kiều Na cũng hết pin, không có cách nào dùng điện thoại để liên hệ.

Cũng may trấn trên có điện thoại công cộng, Giang Phàm dùng điện thoại công cộng gọi vào di động của lão Hà.

Vốn dĩ thời điểm quay phim lão Hà cũng không có đến đây, nhưng sau đó nghe người của đoàn phim nói Giang Phàm không thấy, ngay đêm đó ông liền thuê tư máy bay tư nhân bay đến. Hôm qua ông tìm Giang Phàm đều tìm đến sắp phát điên, ngồi máy bay lượn qua lượn lại phía trên rừng cây cả đêm, lúc này nghe được Giang Phàm gọi điện thoại đến, kích động xém chút khóc lên.

"Hai người không có việc gì thì tốt, tôi đây lập tức cho người đi đón hai người!" Lão Hà nói.

Ông còn nói về cô nàng gây hoạ tinh Tiểu Na Na kia, đứa nhỏ này nhìn thấy một con thỏ con bị thương liền chạy tới trị thương cho con nó, không cẩn thận đi xa quá, không tìm được đường về. Sau đó, có nhân viên công tác tìm được cô ấy và đưa cô ấy về.

Nghe được Tiểu Na Na không có việc gì, cuối cùng Kiều Na cũng yên tâm, còn lại chính là chờ lão Hà phái xe tới đón bọn họ.

Đinh Thuận thấy bọn họ đã liên hệ được với người trong nhà nên muốn đi trước. Kiều Na nhìn thấy ven đường có bán trứng gà liền đi mua một ít, để cho ông cầm lấy.

Đinh Thuận từ chối không cần, Kiều Na đem trứng gà đặt lên xe của ông, cười nói: "Mua cũng mua rồi, anh nhận lấy đi. Chúng tôi ở xa, không thể mang nhiều trứng gà như vậy đi. Nhạc Nhạc nhà anh đang lúc phát triển thân thể, ăn nhiều vài cái trứng gà đối thân thể tốt, có thể cao thêm một chút! Không cần vì một cái trứng gà mà mắng cậu bé nữa, được không?"

Đinh Thuận có chút ngượng ngùng mà cười cười, "Ở nông thôn nghèo, cũng không có cách nào."

Ông nhận lấy trứng gà, vội vàng đánh xe lừa về nhà.

Kiều Na cùng Giang Phàm chờ tại chỗ, cũng không biết khi nào lão Hà mới có thể tìm đến nơi này.

Giang Phàm bỗng nhiên nói: "Hôm qua... xem như em đã cứu anh một mạng, em muốn anh báo đáp như thế nào đây?"

Kiều Na nói: "Không cần phải nói khoa trương như vậy, cứu mạng cái gì chứ..."

Giang Phàm lại nghiêm trang, "Không được, ân cứu mạng đương nhiên phải báo! Nếu hôm qua em mặc kệ anh, có khả năng anh sẽ chết ở trong rừng cây, cho nên anh cần phải báo ân!"

Kiều Na mặc kệ anh, "Tùy tiện đi, anh muốn báo ân như thế nào?"

Giang Phàm thực nghiêm túc mà nhìn cô, "Không bằng... bổn tiên nữ lấy thân báo đáp, như thế nào?"

Kiều Na: "Anh tránh ra!"

Giang Phàm: "Anh là nghiêm túc!"

Kiều Na: "Đi xa một chút! Anh đây là báo ân hay là báo thù vậy?"

Giang Phàm thực bị thương, "Vì sao anh lấy thân báo đáp lại là báo thù chứ? Anh có kém cỏi như vậy sao?"

Kiều Na: "Em thấy bên kia có bán bánh, em đi mua hai cái!"

Nói xong liền xoay người tránh ra.

Giang Phàm: "..."

Anh lại so ra kém một cái bánh sao? Thật tổn thương!

Sau một lúc, Kiều Na quay trở lại với túi bánh, còn đưa cho Giang Phàm một cái, "Anh ăn không?"

Giang Phàm rất không tự nhiên mà xoay người đi, "Không ăn!"

"Vậy em ăn hết!"

"..."

Kiều Na đứng ở bên cạnh ăn bánh, Giang Phàm trộm nhìn lại, thấy cô ăn thật sự ngon, phảng phất cái bánh nho nhỏ kia giống như là mỹ vị thế gian. Đột nhiên anh cảm thấy bụng của mình cũng hơi đói, buổi sáng ăn uống không tốt, anh chỉ húp một chút cháo.

Anh xoay người, đoạt lấy một chiếc bánh từ trong tay Kiều Na ăn.

Đợi một buổi sáng, mới chờ đến xe của lão Hà. Thị trấn này rất khó tìm, lão Hà phí sức lực thật lớn mới tìm được.

"Lên xe đi!" Lão Hà không chút để ý nói.

Kiều Na lại chú ý tới, mặc dù lão Hà một bộ dáng không để bụng nhưng hốc mắt ông rõ ràng đỏ.

.....

Người của đoàn phim đều chưa đi, đang chờ trước một ngôi nhà trên thị trấn, Tiểu Na Na khóc cả đêm, đôi mắt đều sưng lên, nhìn thấy Kiều Na với Giang Phàm trở về Tiểu Na Na liền "Oa" một tiếng bổ nhào vào trong lòng ngực Kiều Na, khóc không ngừng.

"Được rồi, không có việc gì." Kiều Na sờ sờ đầu Tiểu Na Na, an ủi nói.

"Đều do em!" Tiểu Na Na khóc lóc nói, "Là em hại hai người, hai người đi ra ngoài tìm em mới có thể lạc đường. Đều do em... Ô ô, Tiểu Na Na là đại phôi đản! Đại phôi đản (trứng thối)!"

"Không có việc gì, Tiểu Na Na yêu quý động vật, là đứa bé ngoan!" Giang Phàm ở bên cạnh nói.

Khó khăn lắm mới làm Tiểu Na Na ngừng khóc thút thít, nhiệm vụ quay chụp bên này đã hoàn thành, đoàn phim liền khởi hành đi về.

Dọc theo đường đi, sắc mặt của lão Hà vô cùng không tốt, ngay cả Giang Phàm cũng không dám chọc ông.

Kiều Na lén lút hỏi Giang Phàm: "Thuê máy bay có phải rất đắt hay không?"

Giang Phàm nhỏ giọng trả lời: "Ừ, một tiếng năm sáu vạn đi, một buổi tối tính lên đủ thanh toán đợt đầu cho một căn bộ."

Kiều Na táp lưỡi, "Đắt như vậy..."

Đặc biệt là máy bay cũng không có tác dụng gì đáng kể, chỉ đưa được lão Hà lại đây mà thôi, mất nhiều hơn được.

Khó trách dọc theo đường đi lão Hà đều là áp suất thấp.

Đoàn xe đi được ba ngày thì về tới thành phố B.

Giang Phàm nói: "Có một loại cảm giác phảng phất giống như cách một thế hệ hay không?"

Kiều Na không phối hợp chút nào, "Cũng không có!"

Giang Phàm: "..."

Giang Phàm để cho lão Hà lái xe chở Kiều Na về trường học trước, lúc này mới rời đi.

Kiều Na trở lại trường học, việc thứ nhất phải làm chính là tắm rửa thật sạch một cái, ngủ một giấc.

Một chuyến này thật sự là quá lăn lộn, cô cảm thấy xương cốt của mình đều sắp rời rạc.

Tắm xong, Kiều Na liền nằm trên giường ngủ mất, ngủ cả ngày, mãi cho đến giữa trưa hôm sau bị đói tỉnh.

Cô thức dậy đánh răng rửa mặt, tìm được một hộp mì gói trong ngăn kéo, vừa ăn mì gói, vừa lướt weibo theo thói quen.

Weibo mới nhất của Giang Phàm là một cái weibo dài, đề mục gọi là《Thôn xóm trong rừng cây》.

Weibo miêu tả kỹ càng tỉ mỉ tình trạng hiện tại của Đinh Gia thôn, kêu gọi mọi người cùng nhau trợ giúp những thôn dân có cuộc sống khó khăn trong thôn.

Anh còn khởi xướng quyên tiền trên weibo, người hưởng ứng rất nhiều, số tiền quyên được đã đạt ngàn vạn.

Kiều Na có chút cảm động, mặc dù cô cũng muốn hỗ trợ nhưng vừa trở về, bởi vì quá mệt mỏi liền ném sau đầu. Giang Phàm lại hành động nhanh chóng, thời gian ngắn ngủn một ngày đã làm nhiều như vậy.

Cô yên lặng mà quyên năm vạn tệ trên đó, mặc dù không nhiều lắm nhưng cô vừa mới thanh toán tiền đợt đầu, cũng chỉ có thể lấy ra nhiều như vậy.

Trên mạng, không ít người tình nguyện báo danh, muốn đến Đinh Gia thôn làm nghĩa vụ trở thành giáo viên, dạy trẻ học cho trẻ em địa phương. Giang Phàm cho người tổ chức lại những người tình nguyện này, thương lượng cụ thể kế hoạch giúp đỡ học tập.

Số tiền quyên góp đã đủ để trang trải một ngôi trường nhỏ, điều này đối với trẻ em địa phương có trợ giúp rất lớn. Có trường học cùng giáo viên, trẻ em giống như Nhạc Nhạc cũng có thể đi đọc sách như những đứa trẻ khác.

Kiều Na cũng gia nhập người tình nguyện, tính toán lúc rảnh rỗi lên lớp cho bọn nhỏ. Cô báo danh ở trên mạng, cũng viết lên lúc nào mình rảnh rỗi.

Thời gian cô viết là trước sau Tết âm lịch, bởi vì hơn một tuần sau, cảnh tượng mới của đoàn phim dựng xong, lập tức cô phải tiếp tục đóng phim. Hơn nữa gần đây cô còn phải bận rộn việc trang hoàng phòng ở, cùng với —— chủ đề cuối cùng của bằng lái cũng phải kiểm tra.

Trường dạy lái xe sắp xếp thời gian chính là ngày mai, thời gian trước cô vượt qua chủ đề thứ ba, chỉ còn chờ một chủ đề cuối cùng này.

Chủ đề thứ tư rất đơn giản, Kiều Na rất dễ dàng liền thông qua kiểm tra. Trên thực tế, bạn học tham gia kiểm tra cùng cô trên cơ bản đều thông qua, chỉ có một người chủ đề này bị treo, vẫn là vì chứng minh nhân dân bị mờ, không thể đọc được thông tin.

Thi xong chủ đề này, trưa hôm đó Kiều Na liền nhận được bằng lái.

Có điều hiện tại Kiều Na còn chưa thể mua xe, gần đây cô ở trường học, không tiện đậu xe. Thứ hai cô dư lại mấy vạn tệ đều quyên ra ngoài, cũng không có tiền mua xe. Mặc dù Shop online có chút tiền, nhưng những số tiền đó phải dùng để trả khoản vay mua nhà, còn phải mua sắm nguyên liệu sản xuất, không thể tùy tiện chi dùng.

Rốt cuộc shop online của cô mới mở mấy tháng, doanh thu cũng không nhiều lắm, doanh thu sau đó gần như lập tức đầu nhập vào sản xuất, trong tài khoản cũng không có bao nhiêu tiền.

Tuy nhiên có bằng lái Kiều Na liền có thể lái xe, điểm này làm cô rất vui vẻ. Mặc dù không có xe của chính mình, nhưng công ty cho thuê xe ở thành phố B rất nhiều, cô có thể thuê một chiếc xe dùng trước.

Bên cạnh trường học có công ty cho thuê xe, giá cả cũng không đắt, tiêu tốn hơn một trăm tệ là có thể thuê hết một ngày. Buổi tối có tề trực tiếp ngừng ở chỗ đậu xe của công ty cho thuê xe, còn tiết kiệm phí đậu xe.

Kiều Na đang lúc đắc chí vì mình tính toán tỉ mỉ, bỗng nhiên di động vang lên, cô nhìn thoáng qua, là cha cô gọi tới.

Cô nghe, cha Kiều người này lời nói rất ít, không thường gọi điện thoại tới, ngẫu nhiên gọi tới cũng là hỏi một chút cô sống được không, có cần tiền hay không... từ sau khi Kiều Na đến nơi đây liền không cùng cha Kiều hỏi tiền nữa, lại còn chuyển tiền cho em trai Kiều Kỳ rất nhiều lần.

"Na Na, hiện tại con ở chỗ nào?" Cha Kiều hỏi.

Kiều Na sững sốt một chút, sao cha vừa gọi đến liền hỏi cái này?

"Con ở trường học, sao vậy ba?"

"À... Ngày mai ba với mẹ con đến thành phố B gặp con!"

Kiều Na hơi khó hiểu, trong trí nhớ nguyên, mấy năm nay cô vào đại học, cha Kiều mẹ Kiều cũng chưa tới trường học xem qua coi, sao lại bỗng nhiên muốn đến xem cô?

Mặc dù hoài nghi nhưng dù sao cũng là ba mẹ của mình, Kiều Na liền đồng ý, "Được, khi nào đến? Con đi đón hai người nha!"

"Xe lửa buổi sáng ngày mai, 11 giờ đến!"

Kiều Na nghe ý của ông, đã mua vé xong, xem ra căn bản ông là không phải đang trưng cầu ý kiến của cô, hỏi cô có thể tới hay không, chỉ là thông báo một tiếng với cô mà thôi.

Cái này càng làm cho cô khó hiểu hơn, hay là hai ông bà tới nơi này có mục đích gì?

Kiều Na tìm tòi trong trí nhớ một chút, cha mẹ nguyên chủ rất hiền lành, hẳn là không khó ở chung, cô chú ý một chút, không cần lộ ra dấu vết là được.

Sáng sớm hôm sau, Kiều Na đi đến công ty cho thuê xe bên cạnh trường để thuê xe, lái xe đi nhà ga.

Lần đầu tiên cô tự mình lái xe đi đường, trong lòng hơi khẩn trương, không dám chạy quá nhanh. Lúc đến nhà ga đã sắp 11 giờ, cô ngừng xe ở bãi đỗ xe, vào nhà ga đón cha mẹ.

Không lâu sau cha Kiều mẹ Kiều liền đi ra từ trong nhà ga, Kiều Na phất tay nói: "Ba, mẹ, con ở chỗ này!"

Mẹ Kiều đi lại đây trước, nhìn thấy Kiều Na, hốc mắt có chút ướt át, "Na Na, con gầy!"

Mặt cha Kiều âm trầm không nói lời nào, Kiều Na thấy vẻ mặt của ông, cảm thấy khẳng định là ông có chuyện gì.

Nhưng nhất thời cũng không hỏi được, liền dẫn cha mẹ ra khỏi nhà ga trước, đi vào bãi đỗ xe lái xe dẫn hai người rời đi.

Để cha mẹ đi trường học là không tiện, ký túc xá không cho người nhà lên lầu. Thời gian này nên ăn cơm trưa, Kiều Na mang cha mẹ đến tiệm cơm gần đây.

Dọc theo đường đi, cha Kiều mẹ Kiều đều không nói chuyện. Vẻ mặt cha Kiều tức giận, mẹ Kiều đầy mặt lo lắng, hai người này che dấu cảm xúc không tốt, tất cả biểu tình đều viết ở trên mặt.

Trong lòng Kiều Na thấp thỏm, không biết đến tột cùng hai người suy nghĩ cái gì.

Tới tiệm cơm, Kiều Na để ông bà đi vào trước gọi món ăn, cô đậu xe xong, đến tiệm cơm đi tìm bọn họ.

Cô đậu xe xông đi vào tiệm cơm khi, lại nhìn đến cha mẹ còn đứng ở cửa, chưa đi vào.

"Ba, mẹ, sao hai người lại không đi vào?" Kiều Na hỏi.

Cha Kiều nhíu mày nói: "Tiệm cơm này rất đắt đỏ? Chúng ta tùy tiện tìm cửa hàng ăn chén mì thì tốt rồi."

Tiệm cơm Kiều Na tìm chỉ là cửa hàng đồ ăn Trung Quốc rất bình thường, không tính là quá đắt, nhưng cũng không thể nói rẻ. Ngày thường cô cũng không thường tới tiệm cơm loại này, chỉ là cha mẹ vừa tới, cô muốn chiêu đãi thật tốt một chút mới lựa chọn nơi này.

Nghe cha nói như vậy, Kiều Na vội vàng giải thích, "Ba, nơi này nhìn khá tốt, thật ra không đắt, hai người đi đường mệt như vậy, đi vào ăn cơm nghỉ ngơi chút đi, gần đây có khách sạn, chút nữa con giúp hai người đặt một phòng."

Vẻ mặt cha Kiều vẫn là bộ dáng không vui nhưng cũng không nói thêm gì nữa, đi theo Kiều Na vào tiệm cơm.

Mẹ Kiều vẫn luôn im lặng, chỉ là thấy chồng mình, cha Kiều đi vào bà cũng liền đi vào theo.

Kiều Na gọi người phục vụ tới, để cho cha mẹ gọi món ăn. Hai ông bà đều chỉ chọn thức ăn chay rẻ nhất, Kiều Na lại chọn thêm mấy món ăn tốt một chút, sau đó để cho người phục vụ đi xuống.

Trên bàn cơm, áp suất thấp làm trong lòng Kiều Na càng thêm bất an, cô không biết hai ông bà suy nghĩ cái gì, chủ động mở miệng hỏi cũng không tốt. Trong lòng lại hy vọng bọn họ có cái gì bất mãn thì sớm nói ra một chút, cô cũng dễ dàng nghĩ cách giải quyết, vẫn luôn như vậy làm cô không thoải mái lắm.

Thật vất vả ăn cơm xong, Kiều Na đặt một gian phòng ở khách sạn gần đây, dẫn cha mẹ vào phòng.

Cha Kiều vào phòng, cùng mẹ Kiều ngồi ở trên giường, sau đó chỉ chỉ ghế dựa trước mặt, "Na Na, con ngồi xuống!"

Kiều Na ngồi xuống, nhìn dáng vẻ cuối cùng hai người cũng muốn nói ra lời.

Quả nhiên, cha Kiều mở miệng nói: "Na Na, có việc ba muốn hỏi con."

"Dạ, ba hỏi đi."

"Con... có phải học hư hay không?" Biểu tình của cha Kiều rõ ràng khẩn trương lên.

Kiều Na ngơ ngẩn, không rõ ý của cha lắm.

Cô... học hư?

Cô vội vàng lắc đầu, "Không có, sao con có thể học cái xấu được? Ba, ba nghe ai nói bừa? Không thể nào!"

Cha Kiều do dự một chút, không nói gì, nhìn về phía mẹ Kiều.

Mẹ Kiều lau nước mắt, "Chúng ta nhìn thấy ảnh chụp của con... con đi theo người diễn kịch đúng hay không?"

Kiều Na vẫn luôn không chủ động nói chuyện này với cha mẹ, nhưng cũng không có ý muốn giấu diếm. Hện tại ảnh chụp của cô xuất hiện khắp nơi trên mạng, muốn giấu cũng không giấu được.

"Dạ, hiện tại con quay một bộ phim truyền hình."

Mẹ Kiều lại bắt đầu lau nước mắt, liếc mắt nhìn cha Kiều một cái, giống như có chút không tiện mở miệng. Suy nghĩ nửa ngày, mới nhỏ giọng nói: "Mẹ nghe người ta nói... Con gái muốn đóng phim, kiểu không có quan hệ giống như chúng ta... đều phải ngủ cùng đạo diễn..."

Nói ra lời này, chính mẹ Kiều còn ngượng ngùng trước.

Kiều Na: "..."

Cô cũng không biết nên giải thích như thế nào, vị này mẫu thân đại nhân này của cô là từ đâu nghe được loại lời đồn này?

"Không có, tuyệt đối không có!" Kiều Na gấp gáp phủ nhận, cũng không thể để cho mẹ cảm thấy cô là cô gái hành vi không bị kiềm chế.

Mẹ Kiều vẫn không tin, "Nhưng mẹ nghe nói, những cái đó... gọi là quy tắc gì đó... Mẹ nhờ người tra xét, đạo diễn của các con... là nam, đúng hay không?"

Kiều Na gật đầu, "Là nam, có điều anh ấy là người rất tốt, vô cùng đứng đắn."

Cha Kiều cảm thấy ông thân là cha, loại chuyện này khó mà mở miệng nói, mới không nói gì, lúc này lại nói: "Quạ trong thiên hạ đều đen như nhau (ý là đàn ông trên thế giới này đều giống nhau, nghĩa xấu). Nhiều ngôi sao nữ xinh đẹp như vậy, vì sao cậu ta phải tìm con? Còn không phải khi dễ con không hiểu chuyện, muốn chiếm tiện nghi của con! Hừ, ba xem qua ảnh chụp của thằng nhóc kia, một chút cũng không giống người tốt!"

Kiều Na cảm thấy, nếu Giang Phàm nghe câu nói như thế nhất định sẽ khóc ngất trong WC...

Cô chỉ có thể nỗ lực giải thích, "Ba! Mẹ! Đạo diễn Giang thật là người tốt, con tiến vào đoàn phim thông qua con đường chính quy, không có tiềm bất cứ quy tắc gì... Các cư dân mạng đều tin, sao hai người lại có thể không tin?"

Thật ra cũng khó trách hai ông bà không tin, con gái bọn họ là bộ dáng gì chính bọn họ rõ ràng. Lấy tính cách Kiều Na, địa phương phức tạp như giới giải trí không có hại mới là lạ.

Bọn họ không hiểu giới giải trí, biết về giới giải trí đều là nghe lời đồn của người làm việc chung truyền lại. Giới giải trí có loại chuyện tiềm quy tắc này mọi người đều biết, mọi người chưa rõ chân tướng đã phóng đại những sự việc đen tối này, thậm chí cho rằng tất cả diễn viên đều đang tiến hành tiềm quy tắc.

Trên thực tế, lấy những gì Kiều Na thấy, giới giải trí tuy rằng cũng khó tránh khỏi có ngôi sao dựa vào tiềm quy tắc thượng vị, nhưng phần lớn người đối loại giao dịch dơ bẩn này là khinh thường. Ở trong đoàn phim《 Đoan Ninh Hoàng hậu truyện 》chỉ có một người Lưu Tinh Tinh là dựa vào phương thức này thượng vị, nhưng cũng lấy tiền để là có thực lực. Những diễn viên khác đều giữ mình trong sạch, nhắc đến tiềm quy tắc, bọn họ cũng là căm thù đến tận xương tuỷ.

Nhưng vô luận cô nói chính mình trong sạch như thế nào, cha Kiều mẹ Kiều cũng không phải rất tin tưởng.

Kiều Na bất đắc dĩ đành phải nói: "Như vậy đi, ngày mai con sắp xếp để hai người gặp Đạo diễn Giang một chút, hai người liền biết anh ấy là dạng người gì."

Lúc này cha Kiều mẹ Kiều mới miễn cưỡng đồng ý.

.....

Lúc Kiều Na gọi điện thoại, đem sự tình bên này nói cho Giang Phàm, thiếu chút nữa Giang Phàm cười đến thở không nổi.

"Tiềm quy tắc?" Anh vừa cười một vừa nói, "Bổn tiên nữ cần phải dựa vào tiềm quy tắc để tìm phụ nữ? Ha ha... Không được, để anh cười một lát!"

Kiều Na không còn gì để anh, anh là có bao nhiêu tự tin thế!

Tuy nhiên cô không thể không thừa nhận, lấy giá trị nhan sắc của Giang Phàm, phụ nữ muốn cùng anh ở bên nhau nhiều đi. Nếu anh là cái loại háo sắc này, hoàn toàn không cần tiềm quy tắc cũng sẽ có rất nhiều phụ nữ tự nguyện cái gì đều không cần, cam tâm tình nguyện mà qua đêm cùng anh.

Nhưng ở trong giới này Giang Phàm vẫn luôn có tiếng là người giữ mình trong sạch. Tuy rằng ở trên mạng có đông đảo CP nhưng đều là cư dân mạng YY ra tới, ở trong đời sống hiện thực, anh với bất cứ diễn viên nữ nào cũng đều duy trì khoảng cách nên có, tuy không cự người ngàn dặm nhưng cũng sẽ không có tiếp xúc thân mật không cần thiết.

Người như vậy còn bị người ta nói thành nam biến thái đáng khinh muốn tiềm quy tắc diễn viên nữ, Giang Phàm quả thực còn oan uổng hơn so với Đậu Nga.

Giang Phàm cười đủ rồi, mới nói: "Được rồi, ngày mai bổn tiên nữ có rảnh, để cho chú với dì đến cao ốc Nghệ Thuật nhìn anh đi, anh sẽ nố chuyện rõ ràng với hai người."

Kiều Na còn có chút không yên tâm, "Anh nhất định phải biểu hiện thật tốt đấy!"

Chẳng may Giang Phàm đem mặt không đứng đắn kia biểu hiện ra ngoài, cha mẹ cô còn không nhận định anh chính là cái đăng đồ lãng tử (mê gái, háo sắc) mới lạ!

Giang Phàm: "Yên tâm, bổn tiên nữ có chừng mực!"

Kiều Na: "Không được ở tự xưng bổn tiên nữ trước mặt bọn họ!"

Giang Phàm: "Biết rồi, chỉ nói như vậy trước mặt một mình em."

Kiều Na: "Cái này còn được!"

Tắt máy, bỗng nhiêu Kiều Na cảm thấy có chút không đúng.

Vì sao Giang Phàm chỉ tự xưng như vậy ở trước mặt cô?

Bây giờ nhớ tới, Kiều Na cảm thấy Giang Phàm hiện tại này cùng Giang Phàm mình quen trước kia chênh lệch quá lớn.

Lúc cô vừa mới quen được Giang Phàm, Giang Phàm là một người đứng đắn, đối đãi với người khác có lễ phép, ôn tồn lễ độ, rất có phong độ quân tử cổ đại.

Sao chậm rãi liền biến thành gia hoả không đứng đắn chút nào vậy, vừa độc miệng vừa thích chơi xấu, còn sẽ tự xưng "Bổn tiên nữ"? Bộ dáng này của anh làm anh fans thấy được, còn không điên mất?

Giang Phàm ở nàng trước mặt biểu hiện, hoàn toàn xứng đôi "Đăng đồ lãng tử" hình tượng.

Chẳng lẽ anh bị tinh thần phân liệt?

Thật vì ngày mai gặp mặt mà lo lắng...

.....

Giang Phàm "Tinh thần phân liệt" về đến nhà, ở trong tủ quần áo lật tới lật lui.

Dì giúp việc nhìn thấy, tiến lên nói: "Tiên sinh, những quần áo này đều giặt rồi, có vấn đề gì hả?"

Giang Phàm lắc đầu, "Không thành vấn đề."

Anh liếc mắt nhìn dì giúp việc một cái, bỗng nhiên nói: "Đúng rồi, dì, dì có con gái không?"

Dì giúp việc nói: "Có, con gái của tôi cũng làm việc ở thành phố B, sao vậy?"

Giang Phàm: "Vậy con gái dì có bạn trai không?"

Dì giúp việc gật đầu, "Có."

Giang Phàm: "Vậy... bạn trai của con gái dì mặc kiểu gì sẽ làm dì cảm thấy người này rất đáng tin cậy?"

Dì giúp việc cười cười, "Sạch sẽ, hào phóng là được rồi... Tiên sinh không phải là cậu muốn... muốn đi gặp người lớn (gia trưởng) đi?"

Giang Phàm: "Không sai!"

Dì giúp việc ngay lập tức hứng thú, "Là... Kiều tiểu thư lần trước phải không? Tôi liền thấy tiên sinh với cô ấy không bình thường! Còn chưa thấy qua tiên sinh mời ai đến nhà ăn cơm đâu! Có điều Kiều tiểu thư kia cùng tiên sinh quen biết không lâu, nhanh như vậy liền thấy người lớn, có phải có chút... nóng này hay không?"

Chính bà có con gái, hiểu rõ cảm giác làm mẹ vợ. Với bà xem ra, bạn trai con gái mang về hẳn là ở chung ít nhất hơn một năm, như vậy mới có vẻ không tùy tiện.

Giang Phàm thở dài, "Không có biện pháp, người ta hẹn con ngày mai, con cũng không thể cự tuyệt!"

Dì giúp việc cười, "Nếu là đối phương chủ động hẹn vậy đương nhiên không thể cự tuyệt! Tiên sinh nếu cậu nghe tôi thì mặc... Cái này!"

"Có thể quá lão thành hay không?"

"Nghe dì, chuẩn không sai!"

Tác giả có lời muốn nói:

Giang Phàm: Sao lại có người nói bổn tiên nữ tinh thần phân liệt! Bổn tiên nữ chỗ nào giống tinh thần phân liệt!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Ba mẹ vợ

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Edit & Beta: Song Ngọc.

Cao ốc Nghệ Đô ngày hôm sau.

Kiều Na lái chiếc xe thuê được đi vào dưới lầu cao ốc, cô đậu xe xong mang cha mẹ cùng nhau lên lầu.

tầng 32 là phòng làm việc của Giang Phàm, nơi này Kiều Na rất quen thuộc, trước kia cô đã ở chỗ này cùng một nhóm biên kịch sáng tác ra kịch bản《*Đoan Ninh Hoàng hậu truyện*》

Mới vừa ra cửa thang máy liền nhìn thấy Giang Phàm đang chờ ở nơi đó. Nhìn thấy cha Kiều mẹ Kiều, Giang Phàm chào đón, mỉm cười chào hỏi: "Chào chú, chào dì! Con là Tiểu Giang, hoan nghênh hai người đến phòng làm việc của con."

Mẹ Kiều đánh giá Giang Phàm một chút, sắc mặt hơi hòa hoãn. Người thanh niên này ăn mặc làm bà cảm thấy thực thoải mái, âu phục màu xám đậm quy quy củ củ, giày da sạch sẽ khiêm tốn, khiến bà có một cái ấn tượng tốt đối với bề ngoài của người thanh niên này.

Cha Kiều vẫn xụ mặt như cũ, nghe thấy Giang Phàm chào hỏi cũng "Ừm" một tiếng, đi theo Giang Phàm vào văn phòng.

Dì giúp việc nhà Giang Phàm rất nhanh liền bưng trà tới, dì này họ Lý, đã ở nhà Giang Phàm rất nhiều năm. Giang Phàm nghe theo kiến nghị của dì Lý, hôm nay để bà lại đây thay thế trợ lý chiêu đãi khách. Dì Lý cảm thấy để cô gái trẻ tuổi làm trợ lý sẽ khó tránh khỏi làm gia trưởng bên nhà gái cảm thấy người đàn ông này hoa tâm, cho nên bà xung phong nhận việc mà lại đây —— từ đầu đến cuối dì Lý đều đem cha Kiều mẹ Kiều trở thành ba mẹ vợ của Giang Phàm.

Cha Kiều liếc mắt nhìn dì Lý một cái, quả nhiên sắc mặt đẹp một ít.

Kiều Na ngồi bên người cha mẹ, Giang Phàm ngồi trên sô pha đối diện một nhà ba người bọn họ, đợi dì Lý đi xuống, lúc này mới cười mở miệng, "Chú, dì, hai người ở xa mới đến, con không có đi đón hai người, thật sự có chút ngượng ngùng."

Cha Kiều nói: "Không có gì, chúng tôi cũng là lâm thời đưa ra quyết định muốn đến xem. Chính là tôi rất kỳ lạ, vì sao một cái đoàn phim lớn như các cậu lại muốn tìm cô gái ngốc nhà tôi tới diễn kịch? Có phải cảm thấy nó dễ bắt nạt hay không?"

Giang Phàm cười nói: "Cô gái ngốc? Chú thật biết nói giỡn, Kiều tiểu thư thật sự thông minh, làm sinh viên tài năng của đại học B, nếu cô ấy ngốc, chú để cho những sinh viên tốt nghiệp đại học bình thường như chúng con đây làm sao bây giờ?"

Mẹ Kiều nói: "Mấy hoa hoa công tử như các cậu, không trải qua ngày nào khổ, không biết nỗi khó xử của những gia đình nghèo chúng tôi. Tôi nghe nói giới giải trí các cậu thật sự phức tạp, Na Na nhà tôi đơn thuần, rất dễ dàng đã bị người lừa."

Giang Phàm nói: "Có thể là dì không hiểu biết con, thật ra con cũng không phải xuất thân gia đình giàu có gì, lúc trước chưa nổi tiếng, con còn trôi qua khổ hơn Kiều tiểu thư nữa."

Mẹ Kiều có chút tò mò, "Cậu cũng từng nghèo?"

Giang Phàm nói, "Đúng vậy, nghèo thật sự! Dì, ngài không biết lúc ấy con có bao nhiêu nghèo đâu, lúc con vào đại học, trong nhà một phân tiền cũng lấy không ra, con có học bổng còn phải phân hơn một nửa nửa để giúp đỡ gia đình, khi đó con nghèo đến một cái bánh bao cũng luyến tiếc ăn!"

Anh càng nói càng hăng say, bắt đầu nói đến sinh hoạt của mình năm đó, sau khi tốt nghiệp không nhận được vai diễn như thế nào, làm sao làm công kiếm tiền, các loại chua xót ngày xưa ở dưới miêu tả sinh động của anh càng có vẻ thê thảm hơn, mẹ Kiều nghe thấy không khỏi lau nước mắt.

"Đứa nhỏ ngoan, con chịu khổ! Khó được có người kiên cường như con!" Trong giọng nói mẹ Kiều mang theo khóc nức nở.

Giang Phàm giống như tìm được tri âm, "Dì thật là người tốt, đáng tiếc năm đó con không có gặp được người tốt như dì..."

Kiều Na ở bên cạnh quả thực hết chỗ nói rồi, Giang Phàm phải dùng kỹ thuật diễn cấp ảnh đế kia của anh tới đối phó cha mẹ cô sao?

"Con kể dì nghe, có một lần, con đến thành phố S thử vai, sau khi thử vai xong, một tên ăn trộm đáng giận đã trộm đi mất một trăm tệ duy nhất trên người con, một xu tiền con cũng không còn..." Giang Phàm dông dài lên không dứt, "Con đành phải vay tiền người qua đường trở về, nhưng... aizzz, bọn họ đều cho rằng con là kẻ lừa đảo!"

Cha Kiều nghe đến đó cũng không khỏi có chút chua xót, thở dài, không nói gì.

Giang Phàm phát hiện hình như tố khổ rất có hiệu quả, bắt đầu kể không dứt, "Sau đó con liền ở trên quảng trường nhà ga ca hát, hát cả ngày, giọng nói đều khàn mới kiếm được tiền vé xe lửa..."

Mẹ Kiều rất phối hợp gật đầu, "Con cũng không dễ dàng!"

Giang Phàm nói: "Là không dễ dàng, có điều hiện tại xem như con có chút thành tựu rồi, lúc đóng phim lần trước con nhìn thấy có đứa nhỏ nghèo đến không học nổi, so với con lúc ấy còn nghèo hơn".

Gia hỏa này lại bắt đầu khoe mẽ, kể mình làm sao trợ giúp bọn nhỏ Nghiêm gia thôn, làm sao phát động quyên tiền vì bọn nhỏ xây trường học... Trừ lần đó ra, trước kia anh làm từ thiện cái gì anh cũng đều không lộ dấu vết nhắc tới.

Kể đến cuối cùng, cha Kiều cùng mẹ Kiều đều thực nguyện ý tin tưởng anh là một người chính phái thiện lương, người như vậy sao có thể là người xấu?

Kiều Na vốn định giúp Giang Phàm nói vài lời hay, nhưng cô ở bên cạnh hoàn toàn không xen mồm được. Trên thực tế, trước mắt cũng không cần cô nói cái gì, lấy kỹ thuật diễn cùng tài ăn nói của Giang Phàm, một giây làm cha Kiều mẹ Kiều cảm thấy anh là người tốt ngàn năm khó gặp.

Giang Phàm lại lấy video thử vai ra cho cha Kiều mẹ Kiều xem, để cho bọn họ biết Kiều Na là bởi vì kỹ thuật diễn tốt hơn so với tất cả diễn viên mới được thuê, cái gì tiềm quy tắc tất cả đều là bịa đặt.

Lúc cha Kiều cùng mẹ Kiều rời đi, hoàn toàn là một bộ dáng vui lòng phục tùng, luôn miệng nhờ Giang Phàm chiếu cố con gái bọn họ thật tốt.

"Đúng rồi, con có mở một nhà hàng Lẩu, buổi trưa chú với dì đi chỗ đó của con ăn đi!"

Lúc anh nói đến nhà hàng Lẩu còn không quên nhân tiện nói lên nhà hàng này là mình vì báo ân, mua lại giá cao từ trong tay một người bạn cũ trước kia, cuồng kiếm một phen giá trị nhân phẩm.

"Được, vậy chúng ta nhất định phải đi nhìn xem!" Cha Kiều gật đầu liên tục.

"Chúng ta liền đi thôi! Con gọi điện thoại để cho bọn họ giữ phòng, gần đây làm ăn rất tốt, ngày thường đều tìm không thấy phòng."

Mẹ Kiều nói: "Thật là người tốt có hồi báo tốt, nếu không phải vì con giúp bạn bè mua lại nhà hàng này, cũng sẽ không kiếm nhiều tiền như vậy".

Cha Kiều tỏ vẻ đồng ý, "Không sai, làm việc tốt luôn sẽ có báo đáp. Người bạn kia của cậu cũng vậy, nếu không phải khi Tiểu Giang gặp nạn giúp đỡ qua, lúc này Tiểu Giang cũng sẽ không giúp cậu ta."

Ra cao ốc, Giang Phàm tự mình lái xe, Kiều Na lái xe mang theo cha mẹ cùng nhau đi vào nhà hàng Lẩu *thế gian.*

Trong tiệm làm ăn vô cùng tốt, tất cả bàn đều đầy, trong phòng còn có không ít người đang chờ. Giang Phàm sợ bị người nhận ra nên lúc xuống xe đeo khẩu trang, vào phòng mới cởi ra.

Hiện tại nhà hàng này điều kiện vệ sinh vô cùng tốt, phòng sạch sẽ, không nhiễm một hạt bụi, còn để hoa tươi. Người phục vụ bê nước dùng lên rất nhanh, chỉ chốc lát sau, các món ăn cũng được mang lên.

Giang Phàm rất cần mẫn bỏ từng loại từng loại đồ ăn vào nồi nước, còn thường xuyên gắp đồ ăn cho cha Kiều mẹ Kiều, dỗ cha Kiều mẹ Kiều rất vui vẻ. Kiều Na không biết khi nào anh học được gắp đồ ăn cho người ta, trước kia lúc đoàn phim cùng nhau ăn cơm cũng không thấy qua anh gắp đồ ăn cho ai.

Đương nhiên cô không biết tất cả những điều này đều là chủ ý của dì Lý ở nhà Giang Phàm, dì Lý này cùng cha Kiều Kiều mẹ Kiều gần bằng tuổi nhau, cha mẹ tuổi này thích người trẻ tuổi cái dạng gì, sao bà có thể không biết? Căn cứ vào tâm tình giúp Giang Phàm đối phó ba mẹ vợ, dì Lý huấn luyện thật kỹ cho Giang Phàm một buổi tối.

Cuối cùng, Giang Phàm còn đem tất cả đồ ăn chưa ăn hết gói lại, nói là giữ lại làm cơm tối. Mẹ Kiều luôn miệng khen anh là đứa nhỏ ngoan, biết tiết kiệm, không giống những người trẻ tuổi ăn xài phung phí, lãng phí đồ ăn bên ngoài kia.

Kiều Na còn nhớ rõ cảnh tượng lần đầu tiên cô ăn lẩu cùng Giang Phàm, gia hỏa này chọn phòng, một bàn lớn đồ ăn, ăn không hết cô đóng gói để cho anh mang đi, anh còn không thể nào vui. Giang Phàm khi đó cùng Giang Phàm hiện tại thật là cùng một cá nhân sao?

Lại mãnh liệt hoài nghi anh bị tinh thần phân liệt một lần nữa.

Lúc rời đi, Giang Phàm còn cầm một ít sản phẩm dinh dưỡng đưa cho cha Kiều mẹ Kiều. Những thứ này là trong tiệm mua sắm tới đưa cho hội viên, hội viên đến ngạch tiêu phí nhất định là có thể đạt được những quà tặng này.

Lúc cha Kiều mẹ Kiều ngồi lại xe Kiều Na, đối với biểu hiện của Giang Phàm khen không dứt miệng. Liên tiếp nói người thanh niên này thật tốt, so với ai khác đều tốt hơn.

Người khác đại khái chính là người được mọi người khen con nhà người ta nào đó ở nhà xưởng nơi cha Kiều làm.

"Na Na à..." Bỗng nhiên mẹ Kiều nhỏ giọng nói, "Con cùng đạo diễn Giang của các con quan hệ thế nào?"

Kiều Na nói: "Tốt ạ, sao vậy mẹ?"

Mẹ Kiều nói: "Nếu là cậu ấy thích con thì tốt rồi, về sau con tìm bạn trai nên tìm cái dạng này, không thể kém hơn cậu ấy!"

Cha Kiều nói: "Thôi đi, hiện tại có mấy người trẻ tuổi có thể xuất sắc giống như Tiêu Giang? Con gái nhà mình như vậy, chưa chắc cậu ta có thể xem trọng!"

Mẹ Kiều không vui, "Làm sao lại coi thường? Con gái nhà mình rất tốt."

Cha Kiều: "Bà thấy nhà hàng lầu lúc nãy của cậu ấy không? Cái nhà hàng đó một tháng là có thể kiếm trên trăm vạn! Càng đừng nói cậu ấy còn có rất nhiều khoản thu vào khác, điều kiện của nhà chúng ta này..."

Mẹ Kiều phản bác, "Tiêu Giang không phải loại người ham lợi như thế! Con gái nhà chúng ta rất thiện lương, so với mấy cô gái giống yêu tinh kia khá hơn nhiều!"

Kiều Na không nói nên lời, hai người này sao lại bắt đầu thảo luận vấn đề cô xứng hay không xứng với Giang Phàm rồi?

Thời điểm xuống xe, mẹ Kiều cố ý dặn dò, "Na Na, nếu là Tiêu Giang có một chút ý tứ, con hiểu rõ nắm bắt biết không? Đàn ông tốt không dễ tìm, bỏ lỡ hối hận cả đời!"

Đầu Kiều Na phình to, ý đồ nói sang chuyện khác, "Đúng rồi, ba, mẹ, vừa lúc con có một việc muốn nói với hai người. Con dùng thù lao đóng phim mua nhà trả góp, hiện tại đang trang hoàng, muốn chờ trang hoàng xong cả nhà cùng tới ở, công việc bên kia không cần làm nữa, tới sống ở thành phố B này đi. Hiện tại con kiếm lời chút tiền, không muốn hai người vất vả như vậy."

"Cái gì?" Mẹ Kiều sợ hãi kêu lên, "Mua nhà?"

"Chuyện lớn như vậy sao con không bàn trước?" Kiều phụ oán giận.

Kiều Na; "Cái kia... Con mang hai người đi xem nhà đi."

Cô lái xe mang cha mẹ cùng nhau đi đến nhà mới, toà nhà này vừa mới giao phó, tất cả các ngôi nhà đều bận rộn trang hoàng, khắp nơi đều là rác rưởi trang hoàn lung tung rối loạn.

Lên lầu, Kiều Na mang cha mẹ vào phòng cô mua kia. Công nhân trang hoàng đang bận rộn ở bên trong, cha Kiều mẹ Kiều đi vào, qua lại vài vòng, bởi vì không khí bên trong có bụi, không thể ở lâu, rất nhanh liền ra ngoài.

Đầu tiên cha Kiều cảm thấy bất mãn, "Con để cho người trang hoàng, tự mình đến xem mới tốt! Nếu không những công nhân này đem tài liệu tốt đổi thành kém con cũng không biết!"

Mẹ Kiều nói: "Tầng 23 cũng quá cao đi, mẹ nhìn đều cảm thấy chóng mặt."

Kiều Na hắc tuyến, để cho cô đến nhìn công nhân trang hoàng mỗi ngày? Cô còn muốn làm việc hay không?

Có nhà mới dù sao cũng là một chuyện vui, mặc dù cha Kiều mẹ Kiều oán giận vài câu nhưng trong lòng vẫn là vui vẻ.

"Ba, mẹ, hai người nghe con, giao lại công việc bên kia rồi đến Thành phố B, vừa lúc Tiểu Kỳ muốn thi đại học bên này, người một nhà chúng ta ở bên nhau thật tốt."

Cha Kiều cùng mẹ Kiều đều là công nhân xưởng gia công, không nói vất vả, còn nhận không được bao nhiêu tiền. Tiền thuê nhà mỗi tháng của bọn họ cũng chiếm hết tiền lương của một trong ba người, hiện giờ ở thành phố B có nhà, đương nhiên bọn họ nguyện ý đến thành phố B sống.

"Được," cha Kiều nói, "Chúng ta trở về chuẩn bị một chút, chuyển đồ vật bên kia lại. Làm đến cuối năm nhận tiền thưởng nhiều, cũng sắp đến cuối năm, hiện tại đi sẽ thiệt!"

Mẹ Kiều cũng nói: "Không sai, tiền thưởng cuối năm là ba tháng tiền lương."

Kiều Na không có ý kiến, dù sao nhà bên này vẫn chưa ở được, hai người tới cũng chỉ có thể ở khách sạn. Hơn một tháng nữa mới ăn Tết, đến lúc đó là phòng có thể ở, cũng có thể đoán Kiều Kỳ đến, sang năm để em ấy ở bên này đi học.

Cha Kiều cùng mẹ Kiều là bởi vì lo lắng con gái, lúc này mới đi đến thành phố B, không nghĩ tới có kinh hỉ ngoài ý muốn như vậy, lúc trở về đều là vui tươi hớn hở.

.....

Giang Phàm về đến nhà, dì Lý cười tủm tỉm hỏi: "Thế nào? Tiên sinh có phải lấy được niềm vui của cha mẹ vợ hay không?"

Giang Phàm cười nói: "Dì thật là giúp con đại ân, hai người đối với con giống như con ruột, thật tốt!"

Dì Lý nói: "Vậy thì tốt, nếu gia trưởng đều đồng ý, sự tình của cậu cùng Kiều tiểu thư khi nào làm?"

Giang Phàm: "Cái này... Vấn đề là Kiều tiểu thư không đồng ý..."

Dì Lý: "..."

.....

Vài ngày sau, cảnh tượng mới dựng xong, Kiều Na đã làm thiết kế trước khi dựng cảnh, sau khi hoàn thành đi kiểm tra một chút, đưa ra một ít ý kiến, tổ đạo cụ sửa chữa một chút cảnh tượng mới liền có thể sử dụng.

Cảnh tượng mới ở trong phim trường điện ảnh quốc tế, đây là một cái phim trường chuyên môn dựng vì đóng phim, bên trong có đủ loại kiểu dáng kiến trúc. Đoàn phim thuê chính là một toà cung điện xây dựng y theo hoàng cung, nơi này là cảnh tượng đóng nhiều nhất trong phim truyền hình.

Vai diễn phối hợp của Kiều Na và Giang Phàm trên cơ bản đều ở nơi này, lúc trước Giang Phàm chưa quay được mấy cảnh, nhưng vừa đến nơi này suất diễn của anh liền nhiều.

Đoạn diễn đầu chính là Kiều Na cùng Giang Phàm phối hợp, diễn lúc Kiều Hoàng Hậu vừa mới tiến cung, nàng cùng mấy cô nương quý tộc cùng nhau tiến cung, trong đó bao gồm Lưu Tĩnh Tĩnh trong vai Nguyệt Nhi.

Trận này Lưu Tĩnh Tĩnh ngừng nghỉ không ít, từ sau khi cư dân mạng ầm ĩ làm cô ta lăn ra giới giải trí, cô ta liền không xuất hiện nữa. Thời gian trôi qua lâu như vậy, các cư dân mạng đã sớm quên cô ta là ai. Cảnh tượng trước đó không có suất diễn của cô ta, tất cả suất diễn của cô ta ở trong hoàng cung.

Kiều Na cùng vài nữ diễn viên cùng nhau bái kiến Giang Phàm trong vai Hoàng đế, Giang Phàm vẻ mặt uy nghiêm, phân phó thái giám bên cạnh cho các nàng đứng dậy.

Sau đó, màn hình liền bắt đầu đặc tả từng nữ diễn viên, ý ở biểu hiện tính cách nhận vật bất đồng.

Bởi vì những nữ diễn viên này đóng vai nhân vật có tính cách khác nhau nên sẽ có biểu hiện khác nhau, có mặt mày đưa tình, có đoan trang hào phóng, có xấu hổ thẹn thùng, mỗi người mỗi đặc điểm riêng.

Lưu Tĩnh Tĩnh cùng Kiều Na đứng chung một chỗ, cô ta nhíu mày nhìn Kiều Na, một bộ dáng muốn ăn cô.

"Cắt!" Phó đạo diễn Tiền hô, "Cô gái diễn Nguyệt Nhi kia, hiện tại cô cùng Kiều Ninh không có thù, còn phải làm chị em tốt một thời gian, bây giờ chưa cần dùng loại vẻ mặt này nhìn cô ấy, hiểu không?"

Các nữ diễn viên đều căm tức nhìn Lưu Tĩnh Tĩnh, diễn viên trong lúc đóng phim ghét nhất chính là NG, đặc biệt là khi thật nhiều người cùng nhau diễn nhóm, bởi vì khuyết điểm của một diễn viên khiến cho chụp lại, đây là để cho người chán ghét.

Diễn viên diễn kịch yêu cầu cảm xúc, có khi một cái cảm xúc phải ấp ủ nửa ngày, nói NG liền NG, đổi ai họ cũng sẽ tức giận.

"Diễn lại!" Giang Phàm ngồi phía trước hô, "Mọi người chú ý nhân vật của mình!"

Đến lần thứ hai, cuối cùng Lưu Tĩnh Tĩnh thu liễm một ít. Lần này cô ta không nhìn Kiều Na, chỉ ở bên cạnh õng ẹo tạo dáng, bộ dáng muốn câu dẫn Hoàng Thượng.

Màn ảnh quay đến trên mặt Giang Phàm, trong ánh mắt anh mang theo một tia kinh hỉ, nhìn chăm chú Kiều Na thật sâu, khóe môi hơi hơi nhếch lên, nhìn ra được yêu thích đối với cô gái trước mắt.

"Tốt! Qua!" Phó đạo diễn Tiền phó đạo, Giang Đạo vất vả, mọi người vất vả!"

Anh phát lại đoạn phim vừa nãy cho Giang Phàm xem, vừa xem cừa nói: "Trình diễn cảm tình này của Giang Phàm... Thật là... Aizzz, không biết còn tưởng rằng các người là người yêu chân chính đó! Ánh mắt này, tình cảm này... Không hổ là ảnh đế nha!"

Anh ta nói lời này có ý nịnh nhưng phần lớn là xuất phát từ thật lòng. Biểu hiện của Giang Phàm để cho anh ta vui lòng phục tùng, anh ta xuất thân đạo diễn chính quy, gặp qua rất nhiều diễn viên đóng phim, có thể đem một đoạn cảm tình đơn giản như vậy trình diễn đến thật như vậy rất là khó.

Anh ta xem qua Giang Phàm diễn, cảm thấy trước kia mặc dù anh diễn cũng khá tốt nhưng so với tiêu chuẩn hiện tại vẫn là kém hơn một ít, cảm giác Giang Phàm hiện tại hoàn toàn là kỹ thuật diễn bạo phát, khiến phó đạo diễn là anh đây không phục cũng không được.

Giang Phàm nhìn chằm chằm màn hình, "Đây... Là tôi sao?"

Khi đóng phim thật ra anh cũng không có cố tình biểu hiện bất cứ cái gì, chỉ là rất tự nhiên biểu hiện ra tình cảnh ngay lúc đó mà thôi, không nghĩ tới hiệu quả lại có thể tốt như vậy.

Anh ngẩng đầu nhìn thoáng qua Kiều Na đang bổ trang *(dặm lại trang điểm)*, cảnh tiếp theo là Kiều Na và Lưu Tĩnh Tĩnh phối hợp diễn, quần áo không cần đổi, chuyên viên trang điểm đến bổ trang lại một chút là được.

Kiều Na đối mặt với anh, khuôn mặt tươi cười khiến cho Giang Phàm hơi hoảng hốt một lúc. Bỗng nhiên anh cảm thấy ánh mắt của mình sao lại tốt như vậy, sao anh có thể chọn được cô gái xinh đẹp số một như vậy từ trong biển người.

"Đạo diễn Giang, sắp bắt đầu quay, anh không đi tháo trang sức ngẩn người làm gì?" Phó đạo diễn Tiền ở bên cạnh nói.

Hôm nay đã không còn cảnh của Giang Phàm, lúc này hẳn là anh nên đi tháo trang sức. Mặc trang phục diễn rất mệt, nhưng không biết vì sao trong lòng anh lại không muốn rời đi, chính là muốn lẳng lặng mà nhìn Kiều Na bổ trang như vậy.

Phó đạo diễn Tiền ở bên cạnh thấy anh không để ý tới mình hơi kỳ lạ, ngẩng đầu nhìn anh một cái, bỗng nhiên ngây dại.

Làm đạo diễn chuyên nghiệp, anh ta am hiểu nhất chính là nắm bắt cảm tình phức tạp truyền tải từ nét mặt nhân vật. Biểu tình của Giang Phàm hiện tại... sao lại giống như lúc đóng phim ban nãy? Trong ánh mắt si mê, yêu thích dường như có thể đọc được.

Chẳng lẽ anh còn đang nhập diễn, chưa thoát diễn?

Phó đạo diễn Tiền không muốn đi quấy rầy anh, để cho một diễn viên giỏi như vậy đi cân nhắc cảm tình của nhân vật trong phim thật kỹ đi thôi!

.....

Cảnh tượng tiếp theo là ở bên hồ, đoàn phim dựng máy móc xong liền phải bắt đầu quay chụp.

Kiều Na cùng Lưu Tĩnh Tĩnh thân thiết lôi kéo tay, cùng nhau đi đến bên hồ.

"Không nghĩ tới sẽ gặp được tỷ tỷ ở nơi này!" Lưu Tĩnh Tĩnh cảm thán nói, "Ở chốn cung đình này có một tỷ muội quen biết thật tốt! Ít nhất chúng ta có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Kiều Na cười nói: "Đúng vậy, ta nghe nói tiến cung là một việc rất đáng sợ, không nghĩ đến sẽ gặp được muội muội, lại nói tiếp, đã mười mấy năm chúng ta không gặp mặt rồi đó!"

Giang Phàm ngồi xem ở bên cạnh, đoạn diễn này nhưng thật ra không có vấn đề gì, mặc dù anh không thích Lưu Tĩnh Tĩnh nhưng kỹ thuật diễn của Lưu Tĩnh Tĩnh vẫn là có thể.

"Tỷ tỷ, vậy đến cung của Nguyệt Nhi ngồi một chút đi, ta mang theo mứt táo từ trong nhà, tự tay làm bánh hoa táo, nhớ rõ trước kia tỷ tỷ thích ăn nhất chính là cái này!"

Lưu Tĩnh Tĩnh nói, đứng lên.

Kiều Na gật đầu: "Được, đã lâu chưa được ăn bánh hoa táo, tỷ tỷ sẽ không khách khí!"

Lúc cô đứng dậy, Lưu Tĩnh Tĩnh cũng bước lên một bước, chân của cô ta đúng lúc đụng vào chân của Kiều Na, nhất thời Kiều Na không chú ý, dưới chân vướng một chút, thân mình lập tức ngã ra sau, bờ sông không có chỗ dựa, trong tình thế cấp bách cô duỗi tay bắt được Lưu Tĩnh Tĩnh, dùng lực đứng lên.

Lưu Tĩnh Tĩnh bị cô bắt lấy ngay lập tức không đứng vững, ngã vào trong hồ nước.

"Cứu mạng! Cứu mạng!" Lưu Tĩnh Tĩnh giãy giụa trong hồ nước.

Hồ nước mùa đông cực kỳ lạnh, người của đoàn phim vội vàng vớt Lưu Tĩnh Tĩnh lên, mang cô ta đi xuống thay quần áo. Lúc đi, Lưu Tĩnh Tĩnh oán hận trừng mắt liếc nhìn Kiều Na một cái.

Kiều Na mặc kệ cô ta, nếu không phải cô ta duỗi chân vướng cô, cô cũng sẽ không kéo cô ta xuống nước.

Người phụ nữ này thật là nhớ không lâu, thủ đoạn hại người của cô ta cũng chỉ có một chiêu duỗi chân vướng người sao? Hơn nữa hai lần đều là trước màn ảnh, cô ta là sợ người ta tìm không thấy chứng cứ à?

"Không có việc gì chứ?" Giang Phàm vội chạy đến bên cạnh Kiều Na.

"Không có việc gì."

Lưu Tĩnh Tĩnh ở trong phòng vừa thay quần áo, vừa khóc lóc kể lể: "Kiều Na thật quá đáng, cô ta ý mình là nữ số một, bắt nạt người mới là tôi đây. Mạnh mẽ đẩy tôi xuống sông, nước lạnh như vậy... Hu hu... Nhất định tôi phải nói chuyện này ra ngoài, làm tất cả mọi người đến phân xử công bằng.

Chị Hoa đang giúp cô ta thay quần áo bỗng nhiên ngừng tay, chạy đến chỗ A Thu đang chơi di động ở bên cạnh, hỏi: "Hôm nay có tin tức gì không?"

A Thu đang lướt weibo, "Có, tôi vừa mới nhìn thấy một sự việc rất đáng sợ, có đứa bé đem khoá bình an đút cho em trai ăn, trời ạ, quả thực là rất đáng sợ phải không? Cũng may bác sĩ có biện pháp, để cho đứa nhỏ tự mình bài xuất ra ngoài cơ thể... Về sau, trẻ con nhất định phải trông cho kỹ."

Chị Hoa nói: "Phải không? Anh trai bao lớn rồi? Người lớn không có dạy cậu bé hiểu rõ à?"

A Thu nói: "Mới hai tuổi, cũng là không hiểu chuyện, tôi nhớ rõ hình như con trai tôi cũng có một cái khoá bình an như vậy. Trở về tôi lập tức thu lại, cũng không dám đeo!"

Chị Hoa gật đầu, "Đúng vậy, chuyện trẻ con không thể đại ý, lần trước con gái của tôi còn bỏ tiền xu vô miệng tắc đó! Cũng may tôi chú ý đến, nếu không còn không phải ăn mất."

Hai người này lại có thể ở bên cạnh nói chuyện phiếm, hoàn toàn mặc kệ Lưu Tĩnh Tĩnh, Lưu Tĩnh Tĩnh tức giận đến cả người phát run, "Tôi đang thay quần áo, Chị Hoa, chị mau tới giúp tôi!"

Chị Hoa cũng không thèm liếc nhìn tới cô ta một cái, tiếp tục nói: "Đúng rồi, nghe nói cuối tuần tuyết sẽ rơi, không biết có phải thật sự hay không."

"Là thật sự, có điều dự báo thời tiết này cũng không chuẩn, lắm ai biết đến lúc đó có rơi hay không?" A Thu không chút để ý nói.

Tác giả có lời muốn nói:

Chị Hoa: Không ai được phép bắt nạt Na Na nhà chúng tôi! Không ai được phép nói Na Na nhà tôi nói bậy!

Em bé ăn khoá bình an kia chính là chuyện có thật, hôm nay nhìn thấy trênweibo liền viết lên.

Khoá bình an (平安锁):

Bánh hoa táo (枣花糕):

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Sóng gió diễn hôn

Edit & Beta: Song Ngọc.

Lưu Tinh Tinh ở bên cạnh lại hô một tiếng, "Này, trang phục sư kia, nói cô đó, lại đây nhanh một chút, giúp tôi thay quần áo!"

Chị Hoa giống như không nghe được, nói với A Thu: "Chúng ta đi ra ngoài hít thở không khí đi, trong phòng này quá buồn bực."

A Thu đứng lên, "Được, em đang muốn đi buồng vệ sinh, chị Hoa, chị đi không?"

"Đi, cùng nhau đi!"

Hai người cứ như vậy đứng dậy ra phòng, hoàn toàn xem Lưu Tĩnh Tĩnh là không khí.

Lưu Tĩnh Tĩnh tức điên, nhưng cũng không thể ăn mặc quần áo ướt lao ra, đành phải tự mình động thủ thay quần áo. Cổ trang rất phức tạp, trong ba tầng ngoài ba tầng, cô ta cởi quần áo đã dùng hơn nửa ngày.

Chị Hoa cùng A Thu ra phòng, ngay lập tức thay đổi sắc mặt.

"Thứ gì!" Chị Hoa vừa đi vừa mắng, "Người phụ nữ này thật phiền người, lúc sáng thay quần áo cho cô ta, cô ta còn nói cái gì chất liệu quần áo được không, có thể làm làn da cô ta dị ứng hay không... Cả đoàn phim nhiều người như vậy chỉ có một mình làn da cô ta dị ứng không thành!"

Vẻ mặt A Thu cũng khó chịu, "Còn không biết xấu hổ nói Na Na nhà chúng ta không tốt, cho tới bây giờ Na Na cũng không thể hiện sắc mặt với những nhân viên công tác chúng ta. Mặc dù người ta là nữ số một nhưng một chút cái giá đều không có. Ngay cả trợ lý trang phục nho nhỏ như em cô ấy cũng sẽ không khinh thường, sao có thể bắt nạt diễn viên mới? Ngay cả diễn viên quần chúng cũng chưa từng bắt nạt!"

Chị Hoa nói: "Lần trước con gái chị phát sốt, tìm không thấy người thay ca, vẫn là Na Na người ta chủ động giúp, nói muốn thay chị. Chị cho rằng cô ấy nói giỡn, không nghĩ tới cô ấy thật sự có thể giúp diễn viên khác đổi trang phục diễn, tất cả trang phục cùng phối sức của mọi người cô ấy đều có thể thu phục!"

A Thu nói: "Em nhớ rõ chuyện này, lúc ấy em cũng ở đó, siêu bội phục cô ấy! Em làm trợ thủ lâu như vậy, có chút quần áo cũng không biết phối hợp như thế nào đâu! Lần trước trên nghi thức khởi động máy, người phụ nữ kêu Lưu Tĩnh Tĩnh này đã cùng Na Na nhà chúng ta không qua được, khẳng định là chính cô ta giở trò... Đúng rồi, đạo diễn Giang kia nhất định có ghi lại, chúng ta cùng đi nhìn thử được không?"

"Được, dù sao nhàn rỗi không có việc gì... chị không muốn quay lại phòng trang phục, đi theo họ Lưu kia đợi."

Hai người đi đến bên hồ chỗ đoàn phim, nhìn thấy Giang Phàm đang nhìn chằm chằm màn hình máy quay phim, bên cạnh còn có mấy diễn viên khác, Kiều Na đứng ở nột bên, đang nói cái gì đó cùng một diễn viên khác.

Chị Hoa đi qua, quan tâm nói: "Na Na, em không có việc gì đi?"

Kiều Na cười cười, "Cảm ơn chị Hoa quan tâm, em không có việc gì."

Nữ diễn viên nói chuyện cùng cô là Trần Gia Ảnh, người sắm vai Tiêu Phi, quan hệ đối địch với Kiều Na trong phim, có điều trong hiện thực lại là một em gái thực sang sảng. Lúc nãy đóng phim, cô ở bên cạnh xem, tận mắt nhìn thấy sự việc Lưu Tĩnh Tĩnh làm sao giở trò muốn hại Kiều Na, ngược lại hại chính mình.

Trần Giai Ảnh là diễn viên cũ, trước kia cũng đã hợp tác cùng chị Hoa, lúc này nhịn không được oán giận, "Người này là ai! Cả buổi sáng hôm nay NG đều là bởi vì cô ta, nếu không chúng ta đã sớm kết thúc công việc. Buổi sáng chỉ tại cô ta ở đàng kia phát bệnh mới có thể NG, lúc này lại tới một lần. Vốn dĩ tôi diễn một cảnh ngắn, quay xong còn phải đi bệnh viện chăm mẹ tôi! Thế này không biết đến mấy giờ mới có thể quay xong nữa."

Kiều Na nói: "Như vậy tôi đổi cho cô, cảnh tiếp theo tôi diễn, cô đi trước, được không?"

Trần Gian Ảnh lắc đầu, "Điều chỉnh buổi diễn rất phiền toái, sẽ có rất nhiều người phải sửa theo, tôi không muốn cho người khác thêm phiền. Hơn nữa tôi cũng không phải gấp lắm, để cho em trai tôi ở lâu một lát thì được rồi."

Trong lòng cô ta bất mãn, chạy đến sau lưng Giang Phàm oán giận nói: "Đạo diễn Giang, anh xem Lưu Tĩnh Tĩnh của anh kia là tố chất gì thế! Một buổi sáng này trôi qua đều là tại cô ta làm chậm trễ!"

Tính tình Giang Phàm dễ chịu, nhân viên đoàn phim cũng không xem anh là lãnh đạo, có cái gì thì nói cái đó.

Giang Phàm nhíu mày nói: "Tôi xem qua ghi hình, xác thật là Lưu Tĩnh Tĩnh sai... diễn viên này luôn mắc lỗi, tôi không thể giữ cô ta lại. Nhân vật Nguyệt Nhi này không có gì đặc biệt, diễn viên có thể đảm nhiệm tìm một cái là có một đống, thay đổi người đi!"

Phó đạo diễn Tiền vội nói: "Không được đâu, trên người Lưu Tĩnh Tĩnh này mang theo tư đó... Lại nói cô ta cũng không diễn bao nhiêu, đạo diễn Giang bớt giận, lại cho cô ta một cơ hội nữa đi!"

Giang Phàm nói: "Quá lãng phí thời gian, nếu không một buổi sáng này có thể quay thêm mấy cảnh rồi..."

Phó đạo diễn Tiền nói: "Như vậy đi, quay Na Na diễn trước, cảnh tiếp theo để cho cô ta lên cùng Gia Ảnh."

Giang Phàm miễn cưỡng đồng ý, cảnh quay này của Kiều Na và Trần Giai Ảnh không cần đổi trang phục, ban đầu là xếp cảnh của Kiều Na với Lưu Tĩnh Tĩnh kia ở phía sau, hiện tại đành phải để lên trước.

Trần Giai Ảnh là một diễn viên rất lão luyện, bổ trang lại một chút tức tiến liền nhập diễn.

Cô cùng Kiều Na nghênh mặt đi qua, ngạo mạn trợn mắt, trong giọng nói tràn đầy trào phúng, "Đây là nha đầu nào ở nông thôn thế? Nhìn thân vải dệt này, nha hoàn trong phủ nhà ta cũng không mặc đâu!"

Kiều Na ngừng một chút, nhàn nhạt nói: "Vậy sao? Xem ra nha hoàn nhà các ngươi còn rất bắt bẻ. Chẳng qua nha hoàn này có mặc vào quần áo của chủ tử thì nàng ta vẫn là nha hoàn, vĩnh viễn cũng không thể thành chủ tử, không phải sao?"

Nàng nói xong liền đi mất, lưu lại Trần Gia Ảnh còn đứng tại chỗ trợn mắt.

"Qua!" Giang Phàm hô một tiếng, "Được rồi, Gia Ảnh, cô có thể đi rồi, mau đi đi!"

Trần Giai Ảnh vỗ vỗ bả vai Kiều Na, xoay người đi phòng trang điểm tháo trang sức.

Mỗi bộ trang phục diễn của đoàn phim chỉ có duy nhất một bộ, trang phục diễn của Lưu Tĩnh Tĩnh ướt thì phải giặt lại mới có thể quay tiếp. Giang Phàm sắp xếp cho cô ta nghỉ hai ngày, đem cảnh diễn kia của cô ta đặt phía mặt.

Cảnh buổi chiều lại là vai diễn của Giang Phàm và Kiều Na diễn phối hợp, hơn nữa còn là diễn hôn.

Kiều Na nhìn thấy kịch bản hơi xấu hổ một chút, kéo Giang Phàm qua bên cạnh, "Này... đây là cái gì... Làm sao diễn hôn... Sẽ không thật..."

Cô nói có chút ngượng ngùng, đối với thân thể hiện tại này của cô tới nói, ngay cả nụ hôn đầu tiên cũng chưa có đâu.

Trước kia, thời điểm nguyên chủ cùng Triệu Thạc kết giao vô cùng bảo thủ, hơn nữa Triệu Thạc lại cật lực ngụy trang thành quân tử, hai người chưa từng có tiếp xúc thân mật, nhiều nhất cũng chỉ nắm tay một chút.

Giang Phàm cười xấu xa nói: "Không có việc gì, đừng sợ, kỹ thuật diễn của anh tốt, bảo đảm một lần là qua!"

Kiều Na duỗi chân qua, hung hăng dẫm lên chân của anh một cái.

"Ai da, Hoàng Hậu muốn mưu sát chồng!" Giang Phàm cười ha ha.

Mấy cái diễn viên ở bên cạnh nhìn hai người mà hoả đá.

Bọn họ có phải nên quay người đi hay không?

Trải qua mấy ngày nay ở chung, trong lòng các diễn viên của đoàn phim gần như có chút hiểu rõ cái gì đó. Lúc Giang Phàm đối mặt Kiều Na hoàn toàn là một người khác, các loại bộ dáng không bình thường làm cho bọn họ thường xuyên không biết nên đối mặt như thế nào.

Chẳng qua người cùng một đoàn phim sẽ không đem những việc này nói ra bên ngoài. Giới giải trí có một cái quy định bất thành văn như thế này: Mặc kệ lúc ngươi làm việc, đã biết ngôi sao khác có cái dạng ** gì, tất cả mọi người đều cam chịu, không thể tiết lộ ra ngoài. Trừ phi là có ích lợi, ân oán gì ở bên trong mới có người làm lộ ** của người khác. Nhưng thông thường, hậu quả làm như vậy chính là về sau, kẻ làm lộ tin nóng này sẽ không lăn lộn nổi trong giới giải trí nữa, người khác cũng sẽ không hợp tác cùng hắn nữa.

Cho nên thật ra giới giải trí có rất nhiều sự tình người trong giới đều biết nhưng ngoại giới lại không nghe đồn bất luận cái gì, chính là kết quả vâng theo quy định này.

Đoàn phim, người duy nhất tin tưởng quan hệ giữa Giang Phàm và Kiều Na chỉ đơn thuần là quan hệ hợp tác chỉ có phó đạo diễn Tiền, anh ta vẫn luôn cảm thấy, đủ loại tình cảnh, cách làm không quá hợp lý giữa Giang Phàm và Kiều Na, tất cả đều là vì tìm cảm giác đóng phim —— hai người này đều là diễn viên giỏi, vô cùng chuyên nghiệp!

Giang Phàm nháo đủ rồi, lúc này mới nói: "Diễn hôn đều là tá vị (lợi dụng góc quay để người xem nhìn thấy diễn viên giống như đang hôn thật), không cần khẩn trương."

Anh còn giảng thuật rất kỹ càng tỉ mỉ cho Kiều Na tá vị như thế nào, sau đó hỏi, "Cần thử một lần hay không?"

"Không cần!" Kiều Na cự tuyệt.

Cô xem một lần thì đã hiểu, đơn giản chính là lợi dụng góc chết khi quay chụp, phần đầu hai người gần sát lại biểu hiện thành hôn giả, không có gì kỹ thuật khó khăn.

Biểu diễn một lần cô đều cảm thấy thực xấu hổ, cô mới không cần tập luyện đâu!

Nhân viên công tác đã đánh bản, bắt đầu biểu diễn.

Giang Phàm nhìn chăm chú Kiều Na, "A Ninh, nàng biết lần đầu tiên quả nhân nhìn thấy nàng là ở nơi nào không?"

Kiều Na tò mò mà ngẩng đầu, "Không phải ở hoàng cung sao?"

"Không phải, nàng ngẫm lại thật kỹ xem!"

Kiều Na cười nói: "Thần thiếp thật sự không nghĩ ra, bệ hạ nhắc nhở cho thần thiếp một chút được không?"

"Được!" Giang Phàm nói, bỗng nhiên ôm lấy Kiều Na, hôn lên.

Kiều Na bỗng nhiên mở to hai mắt nhìn, ngây ngốc tại chỗ.

Giang Phàm thế nhưng thật sự hôn lên!

Môi của cô cảm giác được độ ấm của môi Giang Phàm, toàn thân giống như là bị điện giật.

Nói tốt tá vị đâu?

"Tốt, qua!" Phó đạp diễn Tiền la lớn, "Hoàn mỹ! Đặc biệt là biểu hiện của Na Na, cái loại kinh hoảng này quả thực rất giống thật sự, quả nhiên là diễn viên giỏi nha! Hai vị vất vả!"

Kiều Na: "..."

Cô là thật sự luống cuống có được không?

Tên hỗn đản Giang Phàm này, thế nhưng mượn cơ hội đóng phim ăn đậu hủ của cô!

Quá không biết xấu hổ! Quả thực là cầm thú!

Kiều Na hung hăng trừng mắt liếc Giang Phàm một cái, chạy vào buồng vệ sinh đánh răng.

Đây không phải lần đầu tiên Giang Phàm diễn hôn, trước kia quay cảnh hôn, vì hiệu quả thật cũng có lúc không tá vị. Nhưng lần quay này, anh cảm thấy toàn bộ đại não của mình thiếu dưỡng khí.

"Vừa nãy đã xảy ra cái gì?" Giang Phàm ngồi bên cạnh lầm bầm lầu bầu, "Tôi sẽ không thật sự hôn lên rồi đi?"

"Thật sự hôn rồi nha!" Một giọng nói ngọt ngào vang lên bên cạnh, "Này? Không phải anh đã nói muốn tá vị sao?"

Giang Phàm, "Không biết... Tôi... Không nhịn được..."

"Có cảm giác không?"

"Quá có cảm giác!"

"Có phải yêu chị của em rồi hay không?"

"Đúng vậy..." nói tới đây Giang Pham mới ý thức được thật sự có một người đang nói chuyện với anh, quay đầu liền nhìn thấy vẻ mặt của Tiểu Na Na đầy ý cười, ngồi xổm bên người anh, ngửa đầu nhìn anh.

"Em tiểu nha đầu này biết cái gì!" Giang Phàm đứng dậy, anh cảm thấy mình điên rồi, sao lại cùng thảo luận vấn đề này với một tiểu nha đầu?

"Cái gì em cũng hiểu!" Tiểu Na Na đúng lý hợp tình, "Em đã nói yêu đương sáu lần rồi! Anh nói qua mấy lần? Trừ bỏ lăng xê!"

Giang Phàm: "..."

Trừ bỏ lăng xê mà nói... Hình như thật sự một lần cũng không có. Có điều... Trẻ con hiện tại đều yêu đương sớm như vậy sao? Anh nhớ rõ Tiểu Na Na mới mười sáu tuổi!

Tiểu Na Na đắc ý đứng dậy, "Cho nên nói em có thể làm giáo viên hướng dẫn yêu đương cho anh nha! Cái dạng này của anh rõ ràng chính là yêu rồi! Yên tâm, em là đảng Phàm Na trung thực, nhất định sẽ giúp anh!"

Giang Phàm dở khóc dở cười.

Anh, một nam nhân sắp ba mươi tuổi nói yêu đương còn cần cô gái nhỏ vị thành niên này làm hướng dẫn yêu đương?

Tiểu Na Na nói: "Anh rể, có cần em giúp anh đi hỏi một chút cảm giác của chị Na Na là gì hay không?"

"Anh... rể..." Giang Phàm hắc tuyến, có điều... nghe thấy xưng hô này sao lại thoải mái như vậy?

"Cần hay không đây? Không cần thì em đi nha!" Tiểu Na Na thúc giục nói.

"Cần!"

"Rất tốt, rất thành thật!"

Thời điểm Tiểu Na Na chạy đến buồng vệ sinh Kiều Na còn đang đánh răng.

"Chị, hai người cũng không phải hôn lưỡi, đánh răng cái gì hả?" Tiểu Na Na nói.

Kiều Na phun ra một ngụm bọt, "Ai da, em đừng tới đây, để một mình chị im lặng một chút!"

"Sao vậy? Nụ hôn đầu tiên hả?"

"..."

"A? Không phải đoán trúng đi? Anh rể kiếm lời!"

"Ai là anh rể em? Đừng nói bậy!"

"Chị, nụ hôn đầu tiên là cảm giác gì?"

"Em tránh ra!"

"Nói đi mà!"

"Tránh ra!"

.....

Qua một lúc lâu Kiều Na mới bình tĩnh lại, ngẫm lại cũng chỉ là cái hôn mà thôi... Mặc dù đối với thân thể này tới nói là nụ hôn đầu tiên nhưng trước kia tốt xấu gì Kiều Na cũng từng là người có chồng.

Chỉ là lúc ấy toàn bộ đầu óc lập tức rối loạn, thiếu chút nữa ngất xỉu mất.

Đời trước cô cũng không như vậy...

Kiều Na nghĩ không rõ, đi ra buồng vệ sinh, tẩy trang, thay trang phục diễn. Lúc ra cửa nhìn thấy bên ngoài đã bắt đầu quay, Giang Phàm còn ăn mặc trang phục diễn lúc nãy, ngồi ở chỗ kia phát ngốc.

"Anh, tên lưu manh!" Kiều Na đứng phía sau Giang Phàm, hung hăng chụp trên đầu anh một chút.

Giang Phàm giống bị điện giật đứng lên, có chút xấu hổ xoay người nói: "Cái kia... Na Na... anh..."

"Không phải anh nói tá vị sao? Vì sao lại hôn thật?"

"Anh... Cũng không biết làm sao liễn... liền nhất thời không khống chế tốt..." Giang Phàm cuồng hãn, chính anh đều cảm thấy lý do này dối trá!

Trong lòng Kiều Na tức giận, không muốn nói với anh nữa, xoay người muốn rời đi.

Giang Phàm bỗng nhiên nói: "Nếu không... Nếu không anh phụ trách đối với em đi?"

Kiều Na: "..."

Giang Phàm: "..."

Nói ra câu này, hai người cảm giác càng thêm xấu hổ.

Giang Phàm xoay người chạy tới phòng trang điểm, Kiều Na cũng nhanh chân hơn, chạy lên xe của mình.

Đây là chuyện gì nha?

Tiểu Na Na ở sau một thân cây, vui tươi hớn hở rình coi, thấy hai người đi mất, lúc này mới đi ra.

Mấy diễn viên thấy toàn bộ quá trình sự việc lập tức tụ bên người Tiểu Na Na, mồm năm miệng mười nói chuyện.

"Tiểu Na Na, vừa nãy em hỏi được cái gì không?"

"Có phải thật sự hay không..."

Mặc dù Tiểu Na Na là nhân viên công tác nhỏ nhất toàn đoàn phim nhưng lòng nhiều chuyện hừng hực của đứa nhỏ này lại mạnh mẽ nhất toàn đoàn phim, có chuyện gì muốn bát quái (tám chuyện, nhiều chuyện) nhất định tìm cô nàng hỏi thăm trước.

Mặc dù ấn quy định bọn họ là không thể truyền bá bát quái nhưng lòng hiếu kỳ đối bát quái vẫn là có thể có.

Tiểu Na Na một bộ dáng cao thâm khó đoán, "Tan đi, không có trò hay gì xem rồi... Nhắc nhở mọi người một câu, chuẩn bị tốt bao lì xì đi! Tiền cũng không thể thiếu... Lấy hết thù lao đóng phim ra đi, thế nào?"

"Tiểu Na Na, em quá hắc!"

"Đạo diễn Giang mới không hắc như vậy đâu!"

"Tôi chỉ có một phân đoạn, lên sân khấu thì chết ngay, thù lao đóng phim cho anh ấy liền cho anh ấy đi, ha ha, tổng cộng cũng không có bao nhiêu tiền! Coi như tôi là khách mời hữu nghị!"

.....

Kiều Na trở lại ký túc xá, cô cảm thấy mình cần phải bình tĩnh một chút.

Chỉ là một cái hôn mà thôi, có gì đâu? Hơn nữa... Hơn nữa môi cũng chỉ tiếp xúc một chút.

Đáng giận, vì sao cô phải nhớ về những chi tiết này?

Cô dùng sức lắc đầu, nhất định phải tìm một chút chuyện gì đó tới làm để quên mất chuyện này!

Cô mở di động lên, nhấn vào trò chơi trong di động, tùy tiện tìm một cá nhân bắt đầu hạ cờ vây. Có điều trong lòng cô quá loạn, hoàn toàn không có cách nào tự hỏi thật kỹ, chỉ chốc lát sau liền thua.

"Cô có thể chơi cờ hay không hả? Học sinh tiểu học sao?" Đối phương gửi đến một cái nghi ngờ.

Kiều Na mặc kệ anh ta, rời khỏi, tìm người khác hạ một lần nữa, chỉ chốc lát sau lại thua nữa.

"Người mới học sao?" Đối phương hỏi.

Kiều Na vẫn không để ý tới, liền thua hơn mười bàn, thẳng đến lúc khung thoại hiện ra một câu: "Cô gặp phải chuyện gì sao?"

Cô nhìn thoáng qua hình đại diện của đối phương, lúc này mới chú ý tới, người chơi cờ với mình là Nhiễm Ngọc Bác.

Nhiễm Ngọc Bác nhìn thấy cô online, an vị ở bàn cô, hạ một ván cờ cùng cô. Nhưng cờ pháp của cô thật sự quá loạn, Nhiễm Ngọc Bác hoài nghi có phải người khác dùng tài khoản của cô hay không.

Nhiễm Ngọc Bác quá quen thuộc nước cờ của cô, mặc dù đối phương kết cấu đại loạn nhưng mơ hồ có thể phân biệt ra, là nước cờ của Kiều Na.

Thời điểm kì thủ ở gặp chuyện sẽ xuất hiện tình huống kết cấu đại loạn, nhưng sẽ theo bản năng bảo lưu nước cờ của mình. Điểm này không phải kì thủ chuyên nghiệp là nhìn không ra.

Anh ta đã có một thời gian dài không chơi cờ cùng Kiều Na, vừa mới mở di động lên bỗng nhiên phát hiện Kiều Na vừa lúc ở tuyến, liền theo lại đây, không nghĩ tới sẽ gặp được tình huống như vậy.

Nhiễm Ngọc Bác ngay lập tức khó chịu.

Là ai bắt nạt bạn cờ của anh sao? Thật to gan!

Kiều Na: "Không có việc gì, hôm nay có chút không vui."

Nhiễm Ngọc Bác, "Không cần để ý, cái gì cũng có thể nói cho tôi, ai bắt nạt cô, tôi giúp cô hết giận!"

Kiều Na: "Không ai bắt nạt tôi cả, cảm ơn anh quan tâm!"

Nhiễm Ngọc Bác: "Tin tưởng tôi có thể giúp cô!"

Kiều Na: "Thật sự không có, hôm nào tôi lại chơi cờ với anh đi!"

Sau đó cô liền offline.

.....

Giang Phàm về đến nhà, nằm bẹp trên sô pha.

Dì Lý đi tới, "Tiên sinh, cậu không có việc gì đi?"

Giang Phàm thở dài, "Dì, hôm nay con làm chuyện sai."

Dì Lý, "Chuyện gì?"

"Giống như... con cường hôn một cô gái..." Giang Phàm vỗ vỗ đầu của mình.

"Giống như?"

"Đích xác!"

Dì Lý ngồi một bên trên sô pha, cười nói: "Kiều tiểu thư?"

"Sao dì biết?" Giang Phàm giật bắn dậy, "Lên TV? Lên weibo?"

"Không có, đừng nóng vội, dì đoán," Dì Lý nói, "Nói một chút, xem tình huống dì, dì ra chủ ý giúp con."

"Chính là lúc đóng phim, vốn dĩ nói tá vị, nhưng ngay lúc đó giống như con mất trí nhớ, chờ con phản ứng lại thì đã hôn lên..."

"Lấy cớ quá dối trá!"

"..."

Anh liền biết không ai tin!

Ngay cả Tiểu Na Na cũng không tin!

Dì Lý nói: "Được rồi, dì tưởng chuyện gì... Dì hỏi con, cô gái kia có phản ứng gì? Có đánh con hay không?"

"Cô ấy... Đi đánh răng..."

"Hai người hôn lưỡi?"

"... Không có đâu!"

Giang Phàm phát hiện chính mình thật sự không thể cùng người giao tiếp.

Dì Lý cười ha ha, "Được rồi, dì hiểu rõ tâm tình của con, cũng tin tưởng con nói. Thích thì sẽ nhịn không được, này có gì kỳ lạ đâu?"

Giang Phàm ngây người.

Thích thì sẽ nhịn không được?

Chính anh cũng không phát hiện, mình lại thích Kiều Na như vậy.

Nhưng anh lại có thể nhịn không được...

Cảm thấy mình quả thực chính là cầm thú.

.....

Nhiễm Ngọc Bác rất phẫn nộ.

Bạn chơi cờ của anh ta bị người bắt nạt đến cả cờ cũng hạ không tốt!

Đây quả thực là không thể nhẫn!

Anh ta gọi Nhạc Lam tới, "Đi, tra một chút gia hoả to gan lớn mật nào bắt nạt bạn cờ tiểu thư Kiều Na của tôi!"

Đầu Nhạc Lam phình to, "Đã biết, ông chủ!"

Lại là Kiều Na kia... hiện tại Nhạc Lam nghe thấy cái này tên liền đau đầu.

Chẳng qua mệnh lệnh của ông chủ vẫn phải chấp hành, cô ta lập tức tổ chức nhân viên điều tra.

Lúc này Nhạc Lam học thông minh, tìm đều là mấy người bạn giới giải trí, để cho bọn họ hỏi thăm tin tức từ người quen.

Ví dụ như diễn viên nào đó đã từng hợp tác cùng Tiểu Na Na.

Lúc Tiểu Na Na nhận được điện thoại của diễn viên này thì hơi kỳ lạ, ngày thường cũng chưa từng liên hệ với người nọ. Mặc dù cô từng giúp anh ta làm tóc, nhưng quan hệ thật sự bình thường.

Chẳng lẽ anh ta muốn giới thiệu việc cho cô? Không được, hiện tại công việc trên tay cô còn chưa làm xong, không thể nhận việc mới.

"Xin chào tiểu thư Lâm Na!"

"Xin chào, có chuyện gì sao?"

"Không có gì, chính là... Aizzz, nói đến thì ngại quá, tôi có một cháu trai nhỏ, là fan não tàn của tiểu thư Kiều Na, mấy ngày hôm trước đi thăm ban, thấy cô ấy không vui, muốn hỏi một chút là ai chọc cổ tức giận!"

Lúc này Tiểu Na mới hiểu rõ "Thì ra là như thế, chị Na Na cũng có fan não tàn nha... Người chọc chị Na Na không vui? Còn có thể có ai nữa? Toàn bộ đoàn phim chỉ có mỗi phong cách của cô ta không bình thường!"

"Cô ta? Ai?"

"Lưu Tĩnh Tĩnh đó! Còn ai nữa? Fan não tàn có mỗi cái này cũng không biết! Có phải fan chân ái hay không hả!"

"Lưu Tĩnh Tĩnh? Cô ta làm gì chọc tiểu thư Kiều Na không vui? Nói ra tôi thế cô ấy hết giận!"

Tiểu Na Na vui vẻ lên, "Thật sự? Vậy tôi thay chị Na Na cảm ơn anh nha! Tôi nói với anh, hôm đó lúc đóng phim cô ta quá đáng lắm..."

Cô đem sự tình đóng phim bên hồ thêm mắm thêm muối mà nói một lần, "Có phải rất quá đáng hay không? Toàn bộ đoàn phim chỉ có cô ta hư nhất! Tất cả mọi người đều rất chán ghét cô ta! Chẳng qua bởi vì cô ta mang (đầu) tư tiền tổ, đạo diễn cũng không có cách nào."

Ngày hôm đó, Trần Giai Ảnh cũng nhận được điện thoại của bạn.

"Kiều Na? Sao cậu lại quan tâm đến cô ấy?" Trần Giai Ảnh rất kỳ lạ, "Cậu là fan não tàn của cổ? Thật nhìn không ra tới, có điều cậu còn đừng nói, con người Kiều Na còn khá tốt... Ừm, quan hệ của mình với cô ấy không tồi... Cậu là muốn cổ ký tên sao? Cái gì? Cậu cũng nhìn ra được cô ấy không vui à..."

Cô đang ở phòng bệnh trông chừng mẹ, phòng bệnh không tiện nhận điện thoại, cô liền đi ra, "Cái này... Cậu nói người chọc cô ấy tức giận... Mấy ngày nay tôi không ở đoàn phim, có điều ngẫm lại cũng biết, đoàn phim có thể chọc cô ấy tức giận còn có ai? Chỉ có mỗi Lưu Tĩnh Tĩnh kia! Một người mới, dựa cha nuôi tiền tổ còn vênh váo tự đắc! Tôi nói cho cậu, người này thật chán ghét, tôi cũng chưa gặp qua người đáng ghét như vậy! Có điều đừng lộ chuyện này cho phóng viên nha... Nếu là truyền đi ra tôi đánh chết cậu, có nghe không?"

.....

Cùng ngày có vài nhân viên công tác và diễn viên có liên quan cũng nhận được điện thoại, đem báo cáo trong điện thoại của bọn họ tập hợp lại, Nhạc Lam đưa ra kết luận: Người chọc giận Kiều Na là Lưu Tĩnh Tĩnh!

Cũng trong ngày hôm đó, phần báo cáo này liền đưa đến trước mặt Nhiễm Ngọc Bác.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Talk show

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Edit & Beta: Song Ngọc.

Ngày tiếp theo, trong khi quay chụp Kiều Na nghe nói rất rất nhiều fan não tàn của mình khắp nơi hỏi thăm chuyện vì sao cô không vui.

Cô cảm thấy rất kỳ lạ, hiện tại cô chỉ đang trong giai đoạn quay chụp, hoàn toàn không thể nói nổi tiếng, vì sao lại có nhiều fan não tàn xuất hiện như vậy?

Tuyên truyền phim mới cấp lực như vậy sao?

Lại nhìn thấy Giang Phàm lần nữa Kiều Na vẫn có chút xấu hổ.

Đương nhiên, xấu hổ giống vậy còn có Giang Phàm.

Buổi sáng có vai diễn phối hợp của Kiều Na và Giang Phàm, Kiều Na nỗ lực làm cho mình bình tĩnh lại.

Giang Phàm vừa đến trước màn ảnh liền hoàn toàn tiến vào nhân vật.

Anh ngồi bên trong đại điện, nói với Kiều Na, "Ái phi, hôm nay Kiều Tướng quân đại thắng trở về, trong lòng quả nhân rất là trấn an, không bằng ái phi đàn một khúc, thế nào?"

Kiều Na nói: "Thần thiếp tuân mệnh!"

"Cắt!"

Phó đạo diễn Tiền đi tới, "Na Na, hôm nay em làm sao thế? Kiều Tướng quân là cha của em, ông ấy đánh thắng trận, hẳn là em phải vui mừng, biểu tình trên mặt là kiểu thực vui vẻ... Nhìn em cười miễn cưỡng quá, giống như người ta cầm đao bức em vậy."

Kiều Na nói: "Thực xin lỗi, cho em diễn lại lần nữa!"

Giang Phàm đi tới, "Quay cảnh khác trước, tôi chỉ dẫn cô ấy một chút!"

Kiều Na nhíu mày, "Không cần anh chỉ dẫn!"

Giang Phàm giữ chặt tay cô lại, dắt cô tới hậu hoa viên.

"Anh làm gì?" Kiều Na gỡ tay anh ra.

"Na Na, anh có lời muốn nói với em!" Giang Phàm nhìn đôi mắt của cô, nhanh chóng nói, "Anh... Chúng ta ở bên nhau được không?"

"Bên cái gì?"

Giọng nói Giang Phàm có chút hàm hồ, căn bản Kiều Na không nghe rõ.

Cô ngẩng đầu nhìn vào đôi mắt Giang Phàm, bỗng nhiên Giang Phàm cảm thấy trong lòng khẩn trương một chút, vốn dĩ lời nói muốn nói lại nói không ra.

Anh gãi gãi đầu, bỗng nhiên xoay người chạy.

Kiều Na: "..."

.....

Trở về tiếp tục đóng phim, Kiều Na hít sâu một hơi, chậm rãi điều chỉnh tốt trạng thái của mình.

Cô mỉm cười nhìn Giang Phàm, "Thần thiếp tuân mệnh!"

Sau đó liền gảy gảy dây đàn, bắt đầu chơi đàn tranh.

Mặc dù đàn tranh này chỉ là đạo cụ nhưng đoàn phim vô cùng dụng tâm, là chuyên môn mượn thứ tốt từ trong tay một bậc thầy đàn tranh, kiếp trước Kiều Na đã từng khổ luyện cầm nghệ, gảy đàn tranh rất thuận tay.

Tất cả mọi người nghe thấy ngây dại.

Tiếng đàn du dương dễ nghe, mặc dù đại đa số người không hiểu âm nhạc nhưng cũng biết âm thanh kia vô cùng dễ nghe.

Trong kịch bản vốn dĩ chỉ là để Kiều Na làm bộ đánh đàn, tùy tiện khảy khảy dây hai cái, hậu kỳ lại ghép một đoạn âm nhạc vào. Ai cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này nghe được tiếng đàn mỹ diệu như vậy.

Một khúc đàn xong, phó đạo diễn Tiền đi đầu vỗ tay.

"Quá hay rồi, hoàn toàn không cần hậu kỳ!" Phó đạo diễn Tiền cười nói.

Giang Phàm ngồi không nhúc nhích, mỉm cười nhìn Kiều Na.

Người anh thích, quả nhiên là tuyệt nhất!

Lúc Phó đạo diễn Tiền xem đoạn phim phát lại, nhịn không được đem đoạn diễn vừa nãy của Kiều Na cắt ra, đăng lên weibo của mình.

Giang Phàm thấy được liền tiện tay chuyển phát *(như chia sẻ)* một chút, sau đó click mở video, xem hai tiếng —— mặc dù đoạn video này cũng chỉ có năm phút đồng hồ.

Vào buổi tối, Kiều Na lại lên hot search lần nữa.

Nhưng phần lớn người là ôm thái độ nghi ngờ.

"Vừa thấy liền biết là kết quả của hậu kỳ, đoàn phim không biết xấu hổ nói làthu âm trực tiếp, sao có thể?"

"Không phải bản phối âm hậu kỳ tôi sẽ phát sóng trực tiếp ăn tường!"

"Hoàn toàn là trình độ chuyên nghiệp, bản thân tôi chính là học đàn tranh, luyện tám năm cũng chưa đạt tiêu chuẩn này, cô ta xem tất cả mọi người là kẻ ngốc sao?"

"Khẳng định là xử lý hậu kỳ nha, cái này cũng quá giả đi?"

"Tôi cảm thấy là thật sự, Phàm ca sẽ không nói dối!"

"Vị lầu trên kia, Phàm ca chỉ chuyển phát, có khả năng là anh ấy căn bảnkhông biếtrõ tình huống."

.....

Lúc phó đạo diễn Tiền nhìn thấy bình luận thì buồn bực, rõ ràng anh ta cũng không động tay động chân gì lại bị mọi người nghi thành cái dạng này, quá oan uổng.

Anh ta click mở video, đây là một cảnh quay xa, thấy không rõ động tác ngón tay của Kiều Na lắm. Anh lại dứt khoát đem video cận cảnh ra, cắt đăng lên trên mạng, cũng @ một bậc thầy đàn tranh trứ danh.

Thực mau, bậc thầy đàn tranh này liền lên tiếng, *"Là âm thanh gốc, tiêu chuẩn chuyên nghiệp cấp mười, không biết @Hỏa Oa chủ tiệm mương Kiều Natốt nghiệp học viện âm nhạc nào?"*

Các cư dân mạng lại nổ tung.

"Ngay cả bậc thầy giới đàn tranh cũng thu mua? Không thể nào? Chẳng lẽ là thật sự?"

"Bà chủ giỏi quá!"

"Đã sớm nói là âm thanh gốc rồi, các ngươi không tin, vị nói phát sóng trực tiếp ăn tường kia không phát sóng trực tiếp chính là cháu trai!"

"Phim này thật ngầu! Chờ ra mắt nhất định sẽ xem!"

.....

Hiện tại, đối với hot search Kiều Na đã có chút chết lặng, phim còn chưa ra mắt cô đã lên hot search vài lần.

Xem ra sau khi phim này ra mắt tuyệt đối sẽ hot.

Lúc đóng phim ngày hôm sau, vốn dĩ có cảnh của Lưu Tĩnh Tĩnh nhưng Lưu Tĩnh Tĩnh không tới.

Phó đạo diễn Tiền gọi điện thoại cho Lưu Tĩnh Tĩnh nhưng cô ta không nghe máy, đành phải gọi điện thoại cho An tổng.

"Vậy sao... Được, cảm ơn An tổng!"

"Làm sao vậy?" Giang Phàm nhíu mày nói, Lưu Tĩnh Tĩnh này thật nhiều chuyện xấu.

"An tổng nói cô ta có việc không đóng nữa, bảo chúng ta đổi diễn viên... Đương nhiên vẫn sẽ tiếp tục đầu tư." Lúc phó đạo diễn Tiền nói chuyện rất vui vẻ, anh ta cũng không thích Lưu Tĩnh Tĩnh, đối phó với diễn viên như vậy vẫn luôn là một việc làm cho đầu anh ta to ra.

Hiện tại chính cô ta không diễn, tự nhiên anh vui vẻ.

Diễn viên mới tuyển xong rất nhanh, ngày hôm sau liền tới đây quay chụp. Lưu Tĩnh Tĩnh chỉ diễn một tuồng kịch, cô ta rời khỏi cũng không ảnh hưởng lớn tới đoàn phim, chỉ cần quay lại cảnh này là được.

Mặc dù phải quay lại nhưng các diễn viên tham dự lại không có một ai bất mãn. Nghĩ đến về sau sẽ không hợp tác cùng Lưu Tĩnh Tĩnh nữa, tất cả mọi người đều nhẹ nhàng thở ra.

.....

"Vì sao không cho em diễn?" Lưu Tĩnh Tĩnh vừa khóc vừa nháo trong văn phòng An tổng.

An tổng bị cô ta làm cho vô cùng phiền, "Chính em không an phận quay phim, đắc tội người ta, tôi có biện pháp nào? Ông chủ Nhiễm sai người gọi điện thoại cho tôi, nói nếu lại để em xuất hiện ở đoàn phim, về sau sẽ không hợp tác với tôi nữa."

"Không hợp tác thì không hợp tác thôi, một cái khách hàng có quan hệ gì?"

"Nói giỡn, ngay cả không hợp tác, ông chủ Nhiễm này là người tôi chọc được sao?" Sắc mặt An tổng giận dữ, "Tôi thấy về sau em cũng không cần lăn lộn giới giải trí nữa, nếu em muốn lưu tại bên người tôi thì ngoan ngoãn, bằng không liền đi thôi, tôi không giữ em lại, cũng sẽ không đi tìm em!"

Đối với người phụ nữ Lưu Tĩnh Tĩnh này, vốn dĩ là ông ta ham vẻ trẻ trung xinh đẹp của cô ta, nhưng thời gian lâu rồi nhìn cũng có chút chán, đã sớm muốn đổi một người mới.

Lưu Tĩnh Tĩnh nghe ông ta lời này đều nói ra, sợ tới mức không dám khóc nữa. Hiện tại cô ta hoàn toàn dựa vào An tổng nuôi sống, nếu An tổng không cần cô ta, túi xách, đồ trang điểm hàng hiệu của cô ta làm sao bây giờ?

Đành phải yên lặng thu hồi nước mắt, lắc lắc cánh tay An tổng, "Em biết sai rồi, về sau em sẽ ngoan ngoãn đợi ở nhà, không ra ngoài nữa được không?"

Lúc này An tổng mới vừa lòng, "Biết thì tốt, được rồi, để bồi thường em, cho em tấm thẻ này, đi mua hai bộ quần áo!"

Lưu Tĩnh Tĩnh vui rạo rực nhận lấy tấm thẻ, nhào lên hôn An tổng một ngụm, đi ra văn phòng.

.....

Sắp ăn Tết, đoàn phim tính toán trong lúc ăn Tết nghỉ một tuần, chờ qua năm lại tiếp tục quay.

Diễn viên của đoàn phim đều vô cùng vui vẻ, nói chung là đoàn phim vì kịp tiến độ, gặp ngày lễ sẽ không được nghỉ, bọn họ đã sớm làm tốt chuẩn bị ăn Tết ở đoàn phim, kỳ nghỉ này hoàn toàn là niềm vui ngoài ý muốn.

Phó đạo diễn Tiền lén tìm Giang Phàm, "Như vậy không tốt đi? Lấy đâu ra phí cảnh tượng, mỗi ngày tính lên không ít tiền đâu."

Giang Phàm nói: "Mấy ngày ăn Tết này tất cả mọi người đều nhớ đến người nhà của mình, cảm xúc khó tránh khỏi sẽ không tốt, đóng phim sẽ chịu ảnh hưởng, để cho cho bọn họ nghỉ mấy ngày trở về điều chỉnh cảm xúc một chút, hiệu quả sẽ tốt hơn nhiều. Chậm trễ không bao nhiêu tiền, yên tâm đi."

Phó đạo diễn Tiền đối với đạo diễn có tiền tùy hứng này rất cảm nín, thôi, lại không tiêu tiền của anh ta, hơn nữa... Anh ta cũng muốn về nhà ăn Tết cùng vợ con.

Nhà của Kiều Na rốt cuộc trang hoàng xong, cô đã sớm đặt xong đồ nội thất, để công nhân đưa đến nhà mới, căn hộ này liền có thể ở.

Cô dọn hành lý của mình ra khỏi ký túc xá, có nhà mới hà tất cô phải ở ký túc xá?

Hành lý của cô không nhiều lắm, dùng xe con cô thuê tới, một xe đã kéo xong. Chỉ là trong tiểu khu, còn chất đầy rác trang hoàng khắp nơi, rác rưởi chưa dọn sạch sẽ, lúc cô dọn hành lý hơi phiền phức.

Chờ toàn bộ dọn xong cô đã mệt đến không thở nổi, nằm trên giường nhà mới không muốn nhúc nhích nữa.

Tiện tay cầm lấy di động, Kiều Na bắt đầu lướt weibo.

Đề tài weibo mới nhất là về Giang Phàm, Giang Phàm người này không đến hai ngày đã lên hot search, hiện tại cô nhìn thấy đều có chút lười click mở.

Có điều mỗi lần cô đều nhịn không được click mở, đương nhiên lần này cũng sẽ không ngoại lệ.

Lần này Giang Phàm lên hot search là bởi vì anh tiếp nhận lời mời của một tiết mục tên là "Cư dân mạng muốn biết", tiết mục này hiện tại vô cùng hot, tổ tiết mục sau khi mời một ngôi sao sẽ đăng một cái weibo, thu thập câu hỏi cư dân mạng muốn hỏi, sau đó ngẫu nhiên lựa chọn câu hỏi để hỏi ngôi sao đó.

Chỗ đặc biệt nhất của tiết mục này chính là nó hoàn toàn là lấy ra điện thoại ở hiện trường, trực tiếp lựa chọn bình luận để hỏi, mặc kệ là dạng câu hỏi biến thái gì, chỉ cần được chọn ra, nhất định ngôi sao phải trả lời.

Đương nhiên, cũng có một ít câu hỏi thật sự quá xảo quyệt, hoàn toàn không thể trả lời, lúc này ngôi sao nhất định phải tiếp thu trừng phạt biến thái cư dân mạng đưa ra. Trừng phạt cũng là tổ từ tiết mục thu thập, các loại phương thức cổ quái, trong chương trình trước từng có trừng phạt nuốt hải sản sống, thể hiện cơ bắp, cõng một tráng hán một trăm ký..., tóm lại mỗi cái đều là phúc lợi của khán giả, luôn có thể cố ý làm khán giả kinh hỉ.

Giang Phàm lên tiết mục này, fans của anh quả thực sắp điên rồi.

Các cư sân mạng hết sức có khả năng đem các loại câu hỏi biến thái đều suy nghĩ ra, tất cả mọi người đều rất hy vọng Giang Phàm trả lời không được, sau đó lại chọn được khoe cơ bắp... Hình ảnh kia quả thực không thể đẹp hơn!

Kiều Na xem qua tiết mục này, khách quý tiết mục này không một ai không bị lăn lộn đến muốn khóc, nhưng bởi vì tiết mục ratings cao, rất nhiều ngôi sao đều rất muốn tham gia. Đến bây giờ, người tham gia không có ai mà không phải là ngôi sao lớn, có chút nghệ sĩ nghĩ mọi cách đi cũng chưa có cơ hội.

Tổ tiết mục đã sớm mời Giang Phàm nhưng Giang Phàm vẫn luôn không đáp ứng, quỷ mời biết cọng dây thần kinh nào của anh không đúng, lúc này lại đáp ứng rồi.

Tiết mục kỳ này sắp xếp thời gian rất ổn, ngày phát sóng vừa lúc là Mùng một đầu năm, là số phát sóng đầu tiên của năm mới, có thể thấy được tổ tiết mục vô cùng coi trọng.

Kiều Na không thể không cảm thán, gia hoả Giang Phàm này thật đúng là dũng cảm! Rất nhiều nghệ sĩ đem tiết mục này trở thành chỗ tăng lên danh khí của mình, nhưng Giang Phàm hoàn toàn không cần mượn cái này tăng lên danh khí, cô không nghĩ ra anh ấy đi làm gì.

Cô click mở weibo official của tổ tiết mục, mặt trên quả nhiên có một cái weibo thu thập câu hỏi của cư dân mạng.

Cư dân mạng muốn biết: *Trong kỳ tiết mục mới chúng tôi mời chính là @Giang Phàm, nam thần siêu giá trị nhan sắc nha! Các cư dân mạng có câu hỏi gì muốn hỏi anh ấy cứ việc nhắn lại đi, mỗi lời nhắn lại đều sẽ có cơ hội trở thành câu hỏi cho khách quý kỳ này nha! Đến đây đi, không cần khách khí mà hỏi đi!*

Phía dưới weibo đã có mấy chục vạn bình luận, cao nhất trong lịch sử.

Kiều Na click mở bình luận đứng đầu, câu hỏi mặt trên không khỏi làm cô có chút xấu hổ.

"Xin hỏi: Phàm Na hay là Phàm Ni?"

"Phàm ca thích kiểu phụ nữ gì?"

"Na Na cùng An Ni đồng thời rớt vào trong nước, anh cứu ai trước?"

.....

Đương nhiên, tới tiết mục ngày đó cũng không nhất định là mấy câu hỏi này, dù sao cũng là ngẫu nhiên chọn ra.

Cô cũng hơi tò mò, Giang Phàm sẽ trả lời mấy câu hỏi này như thế nào.

Câu Phàm Na cùng Phàm Ni này căn bản là không có cách nào trả lời trực tiếp đi? Mặc kệ nói như thế nào cũng sẽ khiến cho cư dân mạng bất mãn, huống hồ kiểu CP không chính thức này, trước nay các ngôi sao đều sẽ không trực tiếp trả lời.

Weibo official còn có một cái weibo liên quan khác.

Cư dân mạng muốn biết: *Nếu Phàm ca không thể trả lời, mọi người hy vọng anh ấy tiếp thu dạng trừng phạt gì? Nhắn lại bên dưới đi, ngàn vạn không cần hạ thủ lưu tình nha!*

Lượt nhắn lại dưới weibo này cũng vượt qua mười vạn, Kiều Na click mở bình luận náo nhiệt, nhìn thấy phong cách là cái dạng này.

"Đương nhiên là cởi quần áo! Được thôi, vì tiết mục có thể phát ra, để Phàm ca giữ quần lót là được..."

"Cởi cởi cởi! Nếu không thể lộ liền đánh mosaic đi!"

"Tắm rửa tại hiện trường đi!"

"Đăngweibo @Hỏa Oa chủ tiệm mương Kiều Na, nói anh yêu em!"

"Ăn cá trích đóng hộp! Một hộp lớn!"

.....

Kiều Na xem qua weibo có liên quan, biết cái gọi cá trích đóng hộp chính là đồ hộp khủng bố có thể thối mười dặm trong truyền thuyết.

Không ít lời nhắn lại đều là của fans Giang Phàm, Kiều Na vốn tưởng rằng fans sẽ đối với Giang Phàm rất ôn nhu, không nghĩ tới một đám đều ngoan độc như vậy

Bọn họ thật là fan chân ái sao?

Sao Kiều Na cảm thấy như là hắc fan?

Cô đóng weibo, xem ra lúc này Giang Phàm không dễ chịu đâu!

.....

Ăn Tết năm nay, người một nhà Kiều Na là muốn trải qua ở thành phố B.

Hai ngày này em trai Kiều Kỳ sẽ được nghỉ, cha Kiều mẹ Kiều cũng nhận được tiền thưởng cuối năm, tính toán mấy ngày này chuyển phát nhanh hành lý lại đây, sau đó liền đến thành phố B.

Kiều Na chuẩn bị tốt đồ dùng sinh hoạt cho cả nhà, liền chờ bọn họ tới.

Trở về trước tiên chính là Kiều Kỳ, em ấy đang học cao tam *(tương đương với lớp 12 bên mình)*, nghỉ trễ, em ấy đến nhà mới liền chạy khắp nơi.

"Chị, mấy ngày này chị lên hot search rất nhiều lần đó, mỗi ngày các bạn ở trường học nói về chị, đều hâm mộ chết em!" Vẻ mặt Kiều Kỳ sùng bái mà nhìn Kiều Na, "Chị, ký tên cho em được không?"

Kiều Na gõ đầu cậu một chút, "Ngốc à, mau đi rửa tay, sắp ăn cơm!"

Cô dọn nhà mới, có phòng bếp nên tự tay nấu cơm. Tủ lạnh bị cô nhét đủ loại kiểu dáng đồ ăn, tùy thời đều có thể làm ra một bàn lớn đồ ăn mỹ vị.

Trù nghệ của cô cũng không tệ lắm, tuy rằng kiếp trước không thể nào xuống bếp nhưng là trong nhà có chuyên môn tìm đầu bếp dạy, là vì làm cô ở trước mặt hoàng thượng có thể lộ mặt bằng cái này.

Kiều Kỳ nhìn Kiều Na bưng đồ ăn lên, nước miếng đều chảy tới mặt đất, "Chị, chị học trù nghệ ở đâu vậy? Nhìn không đã thấy mỹ vị!"

"Mau ăn đi!"

Cha Kiều cùng mẹ Kiều ba ngày sau mới đến, lúc này cách ăn Tết chỉ còn lại có hai ngày, Kiều Na đã đặt mua xong hàng Tết chờ bọn họ.

Người một nhà liền bắt đầu chuẩn bị ăn Tết, mấy ngày này đoàn phim nghỉ, Kiều Na liền ở nhà giúp đỡ thu thập.

Mẹ Kiều thấy Kiều Na mua hàng Tết, cười nói: "Con đứa nhỏ ngốc này, những cái này làm sao đủ! Ăn Tết phải làm thật nhiều thịt, con này kém quá xa! Hơn nữa... Con cũng không có... *(chỗ này không biết là gì, bản raw để hai cái ô vuông □)*, cái này làm sao có thể thiếu?"

Kiều Na xác thật không nghĩ nhiều như vậy, cô chỉ là tiện tay mua một ít những gì mình có thể nghĩ ra.

Mẹ Kiều muốn đi siêu thị mua sắm, Kiều Na liền lái xe đưa bà đi, lúc ra tới mẹ Kiều nhét đồ đầy cả cốp xe.

Sau khi về nhà mẹ Kiều liền vội vàng chiên gà, chiên cá, làm ruột nhồi... Bận tối mày tối mặt. Kiều Na ở bên cạnh hỗ trợ, vốn dĩ Kiều Kỳ cũng muốn chạy đến hỗ trợ nhưng bị cha Kiều xách vào phòng học tập. Kiều Kỳ sắp thi đại học, cần nắm chặt thời gian ôn tập.

Hôm nay là Ba mươi Tết, người một nhà vây quần bên nhau làm vằn thắn. Rốt cuộc cha Kiều cho Kiều Kỳ thả lỏng, để cậu có thể nghỉ ngơi mấy ngày, nhưng lại quy định cậu qua Mùng năm Tết phải bắt đầu thời gian ôn tập chặt chẽ.

Kiều Na biết cha Kiều nghiêm khắc, ông có phương thức giáo dục của chính mình, cô cũng không nhúng tay.

Vốn dĩ Kiều Na muốn dùng máy móc trong siêu thị trực tiếp băm một ít nhân sủi cảo nhưng mẹ Kiều không cho, nói là băm thủ công ăn mới ngon, một hai phải chính mình tự tay băm. Kiều Na không lay chuyển được bà, đành phải đồng ý.

Giữa trưa tất cả mọi người đều đang làm vằn thắn, đốt pháo, Kiều Kỳ khó được nghỉ ngơi một ngày, chạy loạn khắp tiểu khu, còn thực nhanh nhẹn mà làm quen với một cô gái nhỏ cùng tầng.

Năm này người một nhà đều trôi qua thật sự vui vẻ, buổi tối mọi người ở bên nhau ăn cơm tất niên, mẹ Kiều và Kiều Na cùng nhau làm một bàn lớn đồ ăn.

Vừa muốn ăn cơm, di động Kiều Na vang lên, click mở nhìn thấy Giang Phàm phát bao lì xì cho cô, mặt trên viết *"Năm mới vui vẻ"*.

Cô click mở ra, bên trong có 200 đồng tiền, cô trả lời lại một câu, *"Cảm ơn ông chủ!"*

"Không cần cảm ơn! Đầu năm làm việc thật tốt!"

Giọng điệu một bộ hoàn toàn việc công xử theo phép công.

Mở ra vòng bạn bè, bên trong khắp nơi đều là diễn viên cùng tổ khoe Giang Phàm phát bao lì xì, lúc này cô mới hiểu rõ, Giang Phàm là phát bao lì xì cho tất cả mọi người trong đoàn phim.

Làm ông chủ một đoàn phim, anh nhưng thật ra là một ông chủ tốt!

Kiều Na cũng học các thành viên trong đoàn, chụp lại màn hình, đăng lên vòng bạn bè:*Cảm ơn bao lì xì của ông chủ, sang năm nhất định nỗ lực làm việc!*

Cô buông di động tiếp tục ăn cơm, mới vừa ăn cơm xong muốn nghỉ ngơi một chút, di động lại vang lên, cô click mở di động, là Nhiễm Ngọc Bác gửi cho cô một cái bao lì xì.

Cô không muốn nhận tiền của Nhiễm Ngọc Bác, mặc dù biết anh ta là thổ hào nhưng tiền không nên nhận cô sẽ không nhận. Có điều anh ta chỉ đã phát một cái bao lì xì, Kiều Na liền click mở nhận lấy. Rốt cuộc bao lì xì nhiều nhất cũng chỉ 200 đồng tiền, chỉ là một chút tâm ý nhỏ giữa bạn bè.

"Cảm ơn ông chủNhiễm!" Kiều Na đáp lại một câu.

Cô đang định gửi lại một cái bao lì xì cho Nhiễm Ngọc Bác, bên kia Nhiễm Ngọc Bác lại gửi đến mấy chữ.

"Sao cô không không cảm ơn tôi?"

Kiều Na sững sốt một chút, không phải cô nói cảm ơn sao?

Nghĩ một chút mới hiểu được Nhiễm Ngọc Bác nói chính là vòng bạn bè.

Gia hỏa ấu trĩ này...

Bất đắc dĩ, Kiều Na đành phải chụp lại, đăng lên vòng bạn bè: *"Cảm ơn bao lì xì của ông chủ Nhiễm!"*

Không bao lâu, di động của cô lại vang lên, click mở phát hiện Giang Phàm lại phát một cái bao lì xì lại đây.

Lời chúc mặt trên là: *Cảm ơn anh!*

Kiều Na: "..."

Trong đầu gia hỏa này suy nghĩ cái gì vậy?

Kiều Na không nhận bao lì xì, trả lời lại một câu: *"Ông chủ đã phát rồi, quên à?"*

Giang Phàm: *"Không có quên, em phải nhớ kỹ, ông chủ của em chỉ có một!"*

Kiều Na: "..."

Sao cô gặp được một người lại ấu trĩ hơn so với một người?

.....

Mùng một Tết là một ngày vui mừng. Ấn tập tục hẳn là đến nhà bạn bè thân thích chúc tết, nhưng nhà họ Kiều vừa đến thành phố B, cũng không có thân nhân gì nên chỉ tự mình trôi qua ở nhà. Cha Kiều mẹ Kiều ở nhà đợi nhàm chán nên ra ngoài đi bộ, trong nhà chỉ lưu lại hai người Kiều Na cùng Kiều Kỳ.

Lúc trước Giang Phàm thu tiết mục "Cư dân mạng muốn biết" sẽ phát vào ngày hôm nay, Kiều Na rất hiếu kì Giang Phàm sẽ nói những gì, tính kỹ thời gian, canh trước TV.

"Chị, chị muốn xem "cư dân mạng muốn biết" sao? Em cũng thích xem, mỗi kỳ đều canh xem!" Kiều Kỳ ngồi trên sô pha, "Nếu không em đã sớm đi ra ngoài chơi!"

Khi nói chuyện tiết mục bắt đầu rồi, người chủ trì ra tới chào hỏi mọi người trước: "Chào mọi người, đây là tiết mục cư dân mạng muốn biết, tôi là người chủ trì Lưu Li, tiết mục phát sóng vào ngày Mùng một Tết, tôi ở đây chúc Tết mọi người! Chúc mọi người một năm mới như ý cát tường, khỏe mạnh vui sướng!"

"Khách quý mời đến hôm nay cho mọi người... wow, kia chính là nam thần của Lưu Li tôi nha! Nghe nói anh ấy có thể tới tôi rất vui mừng, một tuần đều không ngủ được đó! Xem mắt tôi có quầng thâm này!"

Người chủ trì rất hoạt bát chỉ chỉ hai mắt của mình, đương nhiên cũng không có cái gọi là quầng thâm mắt, tổ tiết mục khẳng định sẽ không làm một người chủ trì mang quầng thâm trên mắt, ngay cả thực sự có quầng thâm mắt cũng khẳng định sẽ hoá trang che lại.

"Được rồi, không lãng phí thời gian, tôi biết mọi người không phải tới xem tôi... Hôm nay nam thần liền ở chỗ này, đính đính đính đang, chính là Giang Phàm!"

Màn ảnh quay đến trên người Giang Phàm, Giang Phàm mỉm cười chào hỏi cùng mọi người: "Chào mọi người, chúc mọi người năm mới vui vẻ! Tôi là Giang Phàm!"

Kiều Kỳ kêu lên, "Nam chính của chị kia! Thật đẹp trai!"

Lưu Li nói: "Nói vậy tất cả mọi người đều đã nóng này, tiếp theo chúng ta lập tức tiến vào phân đoạn hỏi đáp chính thức, đến đây đi, nam thần, chuẩn bị xong chưa?"

Giang Phàm: "Nam thần tôi không dám nhận, tôi chuẩn bị tốt, phóng ngựa lại đây đi!"

Trên màn hình phía sau Lưu Li hiện ra weibo, mấy chục vạn bình luận đều hiện lên. Cô đem remote giao cho Giang Phàm: "Trong chốc lát bình luận sẽ hiện lên ngẫu nhiên, anh nhấn cái nút ở giữa một chút, chúng ta đến xem ngừng ở câu nào cái đó chính là câu hỏi của chúng ta."

Ngay sau đó bình luận cuồn cuộn lên, Giang Phàm nhấn nút, hiện ra một cái: Phàm ca thích kiểu phụ nữ gì?

Tác giả có lời muốn nói: Cá trính đóng hộp, các cô gái thường xuyên xem weibo nhất định không xa lạ đi.... Không biết có thể Baidu (tựa google)một chút, tuyệt đối đại thần khí!

Cá trích đóng hộp (鲱鱼罐头) Surströmming là món cá trích Baltic chua lên men và là món ăn truyền thống phía Bắc Thụy Điển. Món này được biết đến là một trong các món có mùi và vị khó ăn nhất trên thế giới.

Gần Tết làm chương này rạo rực ghê

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Kế hoạch kết hôn

Edit & Beta: Song Ngọc.

Giang Phàm: "Kiều phụ nữ yêu thích... Đương nhiên là lớn lên đẹp."

Lưu Li cười nói: "Phàm ca là nhan khống nha! Có điều đáp án này không đủ thành ý, chắc chắn các cư dân mạng sẽ không vừa lòng đâu? Cụ thể một chút, ví dụ như nói là hình tượng ôn nhu, yêu diễm hay là đáng yêu..."

Giang Phàm: "Hình tượng kim cương!"

Lưu Li: "... Ánh mắt Phàm ca quả nhiên độc đáo! Được rồi, câu trả lời này xem như qua, chúng ta đến xem câu hỏi thứ hai... Phàm Na hay là Phàm Ni? Wow, thật nhiều người hỏi câu này, có tới mấy ngàn người, xác suất chọn trúng rất lớn đó! Phàm ca, hãy trả lời đi!"

Giang Phàm không chút do dự nói: "Phàm Na!"

Lưu Li: "Phàm ca rất trực tiếp, sẽ không sợ đáng Phàm Ni thương tâm sao?"

Giang Phàm: "Tôi nói thật mà thôi, tiết mục này không phải muốn nói lời nói thật sao?"

Lưu Li: "Quả thực là phúc lợi của fans! Các vị, đây chính là lần đầu tiên Phàm ca trả lời loại câu hỏi này đó! Được, chúng ta mở câu hỏi thứ ba đi —— Phàm ca thích ăn lẩu không? Câu hỏi này hỏi rất nhẹ nhàng nha!"

Giang Phàm: "Thích ăn... Thuận tiện nói một chút, cửa hàng lẩu Thế Gian của tôi quả thực ăn ngon đến bùng nổ, đang có dự định mở chi nhánh... Tôi sẽ không nói địa chỉ, miễn cho tổ tiết mục nói tôi đang quảng cáo, trừ phí thông cáo của tôi."

Lưu Li: "Anh vừa quảng cáo rồi có được không? Có điều tôi là fan trung thành của Phàm ca, sẽ không nói cho tổ tiết mục đâu, ha ha... Được rồi, câu hỏi này qua, thứ tư, nụ hôn đầu tiên là lúc mấy tuổi? Không tính trong phim. Wow wow, câu hỏi này hỏi quá hay luôn, Lưu Li tôi cũng rất muốn biết đó! Nói mau nói mau!"

Giang Phàm: "Không tính trong phim mà nói... Không có!"

Lưu Li: "Tôi không tin! Phàm ca phải nói lời thành thật nha, nếu không ratings sẽ giảm xuống ngay lập tức!"

Giang Phàm: "Là lời nói thật, nếu không phim truyền hình, phim điện ảnh của tôi sẽ không có ai xem!"

Kiều Na ngồi trước TV mắt trợn trắng, nguyền rủa sự nghiệp của mình như vậy thật sự ổn sao?

Lưu Li: "Tôi cũng không dám tin tưởng Phàm ca thuần khiết như vậy! Được rồi, làm fan trung thành tôi sẽ lựa chọn tin tưởng, chúng ta xem câu thứ thứ năm đi: Xin hỏi, Phàm ca thích thám hiểm dã ngoại không? Hỏi câu hỏi này nhất định là một fan thích thám hiểm dã ngoại, có điều câu hỏi này cũng rất nhẹ nhàng nha, Phàm ca nói thử xem, có thích không?"

Giang Phàm: "Trước kia tôi không thích, nhưng mà hiện tại rất thích, nếu có thời gian và cơ hội, chắc chắn sẽ đi."

Lưu Li: "Vì sao?"

Giang Phàm: "Gần đây bỗng nhiên phát hiện, loại chuyện thám hiểm dã ngoại này luôn có thể có thu hoạch ngoài ý muốn, cho nên đặc biệt thích."

Lưu Li: "Thu hoạch ngoài ý muốn là chi cái gì thế?"

Giang Phàm: "Người chủ trì không được ra câu hỏi!"

Lưu Li: "... Được thôi, chúng ta tiếp tục xem câu hỏi của cư dân mạng, câu thứ sáu, Phàm ca nói yêu đương mấy lần rồi? Lại là một câu hỏi câu hỏi siêu hot, Phàm ca dám trả lời không?"

Giang Phàm: "Nếu nói không tính yêu thầm thì chưa có lần nào cả!"

Lưu Li hưng phấn đến đứng lên, "Phàm ca nói yêu thầm! Phàm ca, anh đã yêu thầm aiiiii?"

Giang Phàm: "Người chủ trì không được ra câu hỏi, câu tiếp theo!"

Lưu Li: "Hu hu, người chủ trì không có nhân quyền, tôi cũng muốn đặt câu hỏi lắm... Được rồi, câu thứ bảy, mỗi ngày anh tắm mấy lần... người bạn này thật có ý tứ..."

Giang Phàm: "Một lần hoặc hai lần."

Lưu Li: "Còn có ba câu, hy vọng có thể lắc (câu hỏi nhảy nhảy lên trên máy tính, Phàm ca chọn ngẫu nhiên) trúng câu hấp dẫn, câu thứ tám... Chuyện khó quên nhất của Phàm ca là gì... được rồi, mặc dù không phải quá thú vị nhưng so với tắm rửa gì đó thì tốt hơn một chút."

Giang Phàm: "Khó quên nhất... Tôi là một người rất thành thật, cho nên... không thể nói!"

Lưu Li cười to nói: "Được lắm, cuối cùng Phàm ca cũng không trụ được, có điều câu hỏi này hẳn là không khó trả lời đi? Chẳng lẽ chuyện khó quên nhất của Phàm ca có gì đó không thể nói?"

Giang Phàm rất nghiêm túc gật đầu, "Không thể nói, quá mất mặt! Có tổn hại hình tượng tổng tài bá đạo của tôi!"

Lưu Li nói: "Như vậy thì rất xin lỗi, ấn quy định là chúng ta phải đi đến phân đoạn trừng phạt, hiện tại lắc lên nào! Tôi nhìn nội dung trừng phạt xem... Phát bao lì xì cho đoàn phim? Cư dân mạng này cũng thật là, phát bao lì xì cũng không có phần của cô/cậu đi... Bỏ lỡ một cơ hội tốt vô ích rồi."

Giang Phàm nhìn thoáng tài khoản bình luận kia, bình tĩnh nói: "Có phần của cô ấy... Tiểu nhân tinh của đoàn phim chúng tôi, tôi nghĩ cô ấy nhất định bình luận rất nhiều lần!"

Lưu Li cười nói: "Được rồi, chúng ta tới xem câu thứ chín, nếu để cho anh nói với người anh thích một câu, anh sẽ nói cái gì?"

Giang Phàm nửa ngày không nói gì.

Lưu Li nói: "Sao vậy, Phàm ca? Câu hỏi này cũng không thể trả lời sao?"

Giang Phàm: "Không phải, tôi nghĩ xem nếu chỉ có thể nói một câu thì nói cái gì tốt... tôi sẽ nói... Ừm, anh muốn cùng em ở bên nhau, mãi mãi ở bên nhau, chúng ta... ai cũng đừng rời khỏi đối phương, mặc kệ có chuyện gì xảy ra chúng ta cũng phải tin tưởng lẫn nhau, vĩnh viễn sẽ không thay đổi tình cảm của chúng ta... Được không?"

Lưu Li nói: "Quá cảm động, nếu là Phàm ca nói như vậy với ai, nhất định người đó sẽ cảm động muốn chết luôn! Không biết ai có phúc khí như vậy nữa? Được rồi, câu hỏi cuối cùng rồi nè... Chúng ta cùng lắc! Câu thứ mười, tính toán khi nào kết hôn? Wow, Phàm ca, mau trả lời đi! Tôi cũng rất muốn biết đó!"

Giang Phàm nghiêm túc suy nghĩ, "Trước cuối năm sau... thời điểm tiết mục phát sóng đã là năm mới đi, vậy cuối năm nay đi!"

Lưu Li: "Nói như vậy, Phàm ca đã có bạn gái? Tin tức này quá quá hot!"

Giang Phàm lắc đầu, "Không có, đang theo đuổi người nào đó, hy vọng lúc ăn Tết có thể lãnh chứng thành công, cứ như vậy!"

.....

Tiết mục này phát sóng chỉ một tiếng sau đã lên hot search.

Rất nhiều người đều đang truy vấn, "Người nào đó" rốt cuộc là ai?

Trong tiết mục, Giang Phàm chẳng những thừa nhận chính mình thích "Người nào đó", mà còn thổ lộ tại hiện trường, làm tâm của vô số fangirl đều phải hòa tan.

Xem Giang Phàm không chút do dự thừa nhận "Phàm Na", tất cả mọi người đều hoài nghi người này rất có thể chính là Kiều Na.

Nhưng Giang Phàm nói mình thích loại hình kim cương, điểm này làm rất nhiều cư dân mạng khó hiểu. Ấn tượng Kiều Na để lại cho người ta chính là một tài nữ mười hạng toàn năng, là hình tượng đại tiểu thư chỉ thích hợp dưỡng ở trong khuê các, không ra khỏi cửa, thêm vào bề ngoài nhu nhược, cùng hai chữ "Kim cương" này kém quá xa đi!

Lại nói tiếp, ngược lại Lâm An Ni cùng hai chữ "Kim cương" càng giống một chút... Có điều nói "Kim cương" cũng hơi quá, ấn tượng cô ta để lại cho người khác tương đối giống nữ vương.

Mùng một Tết lão Hà sắp bận điên rồi, bởi vì thời điểm thu "Cư dân mạng muốn biết" tổ tiết mục không cho bất luận người nào ngoài nhân viên công tác của tổ ở lại, toàn bộ quá trình thu đều được bảo mật, hơn nữa trước khi phát sóng tiết mục cũng không cho ai xem, căn bản là lão Hà không biết Giang Phàm lại có thể nói mấy thứ này trong tiết mục.

Thổ lộ tại hiện trường là cái quỷ gì? "Người nào đó" là cái quỷ gì? Cuối năm kết hôn là cái quỷ gì? Coi người quản lí là ông đây chết rồi sao?

Weibo của công ty đại diện đăng bài thanh minh khắp nơi, nói Giang Phàm chỉ là nói giỡn, phê bình tổ tiết mục "Cư dân mạng muốn biết" không có giới hạn, nói tiết mục bọn họ phát sóng khẳng định là cắt nối biên tập, căn bản lúc ấy Giang Phàm không phải nói như vậy, chỉ là bị hướng dẫn nói ra những lời này, sau đó cùng cắt nối biên tập với câu hỏi.

Đương nhiên tổ tiết mục "Cư dân mạng muốn biết" không chịu gánh tội thay, một hai thề thốt không có tùy ý cắt nối biên tập, tất cả câu hỏi cùng đáp án đều là chính miệng Giang Phàm nói ra. Hai bên dây dưa thật sự lợi hại, đều đang @ Giang Phàm tới để nói ra chân tướng,

Giang Phàm lại không có đáp lại, weibo của anh vẫn luôn không đổi mới, cũng không biết người chạy đi đâu, không ai tìm được anh, giống như trực tiếp bốc hơi khỏi nhân gian.

Kiều Na hơi hơi cảm thấy những lời này của Giang Phàm có chút không thích hợp, người anh nói kia... Chẳng lẽ là cô sao?

Giang Phàm vẫn luôn kêu cô là nữ kim cương...

Không đúng không đúng! Cô lắc đầu thật mạnh, sao Giang Phàm có thể thích cô? Là cô suy nghĩ quá nhiều, tự mình đa tình đi!

Còn có, ngày đó Giang Phàm gọi cô đến hậu hoa viên là muốn nói cái gì với cô sao? Cô không nghe rõ, nhưng khi đó trong lòng đã cảm thấy có chút gì đó khang khác.

Đáng giận, gia hỏa này không thể thành thành thật thật mà nói rõ ràng sao?

Buổi trưa, Diệp Thanh gọi điện thoại đến chúc Tết, Kiều Na cũng nói với cô nàng một tiếng "Năm mới tốt lành".

"Na Na, chúc mừng cậu, cuối năm kết hôn đúng không? Mình đã chuẩn bị bao lì xì xong rồi, ha ha, nhưng mà không nhiều tiền lắm, cậu sẽ không để ý chứ?"

"Cậu nói bậy gì đó?"

"Đừng giả vờ, làm như mình không xem TV vậy... ở trong TV, Phàm ca thổ lộ với cậu, nói có tình cảm với cậu nha!"

"Đừng nói bậy, anh ấy không phải đang thổ lộ với mình đâu..."

"Không phải với cậu thì với ai? Chẳng lẽ cậu không có cảm giác gì sao?" Giọng nói Diệp Thanh một bộ bị thương, "Khẳng định người Phàm ca nói là cậu! Ngay cả mình cũng nhận ra, vì sao cậu lại không có cảm giác? Cậu có thích anh ấy không?"

Kiều Na sững sốt, mình... thích anh ấy không?

Vấn đề này, cô chưa từng nghĩ tới.

Bởi vì cô chưa từng nghĩ tới chính mình cùng Giang Phàm có cái dạng nào khả năng.

"Này, cậu có nghe mình nói không?" Diệp Thanh nghe đầu bên kia không có hồi âm, lớn tiếng nói.

"Mình cúp máy trước." Kiều Na tắt điện thoại.

Cô cảm thấy mình cần phải bình tĩnh một chút.

Cô cần thời gian suy nghĩ thật kỹ, từ "Thích" là có ý gì.

Cô đã từng có cảm giác như vậy đối với người nào chưa?

Kiếp trước, mặc dù cô một lòng muốn làm Hoàng Hậu nhưng lại không có chân chính thích qua Yến Hiếu Công, hoặc là nói, cô vẫn luôn có ý đồ lấy lòng hắn. Vì lợi ích của gia tộc cùng vinh quang của chính mình, cô cần phải lấy lòng người nam nhân đó, để hắn phong cô làm hậu.

Cô nghiên cứu tất cả yêu thích của người nam nhân đó, chỉ vì lấy được niềm vui của hắn. Đối với cô mà nói, Yến Hiếu Công giống như luận văn mà hiện tại cô đang làm, chính là đối tượng nghiên cứu, hắn là kiểu người gì cô không để bụng, cô chỉ cần hiểu biết hắn, đón ý nói hùa hắn là có thể đạt được những gì mình muốn.

Nhưng cảm giác Giang Phàm cho cô cùng cảm giác Yến Hiếu Công cho cô là hoàn toàn không giống nhau!

Anh vĩnh viễn bao dung cô, lý giải cô, tận lực trợ giúp cô vào thời điểm cô cần. Anh chưa từng muốn cô hồi báo cái gì, cũng không cần đạt được điều gì từ nơi này của cô.

Ở cùng Giang Phàm, cô không hề thấy mệt, hoàn toàn không cần suy nghĩ người này muốn cái gì, cũng hoàn toàn không cần đón ý nói hùa anh, chỉ cần làm những việc cô muốn làm là được.

Nhưng cô không biết, mình đối với Giang Phàm như vậy, là loại tình cảm gì.

Chưa từng thích bất luận người nào, cô căn bản không biết cái gì mới là thích.

.....

Vào ngày thứ ba của năm mới rốt cuộc Giang Phàm cũng xuất hiện, anh đăng một cái weibo, là một bức ảnh tự chụp đi kèm dòng chữ: "Một năm mới, phải tiếp tục nỗ lực công tác nha!"

Tất cả bình luận phía dưới đều hỏi "Người nào đó" là ai, Giang Phàm hoàn toàn không để ý tới.

Vài ngày sau đoàn phim bắt đầu làm việc, Kiều Na mới gặp lại Giang Phàm lần nữa.

Tâm tình Giang Phàm nhìn qua rất tốt, không đề cập chữ nào về chuyện tiết mục trên TV, đóng phim bình thường như cũ.

Thời điểm đoàn phim nghỉ ngơi, Tiểu Na Na kéo Kiều Na đến một bên, "Chị, hai người thế nào rồi?"

"Cái gì thế nào? Hai người nào?" Kiều Na trợn mắt nhìn cô nàng một cái, "Trẻ em không được nói bậy!"

Tiểu Na Na nói; "Em đã mười bảy, qua một năm nữa thì thành niên, cũng không phải là trẻ em! Tất cả mọi người trong đoàn phim đang bàn tán chuyện Giang Phàm thổ lộ với chị trên TV vào Mùng một Tết đó, sao chị không có chút phản ứng nào vậy?"

Kiều Na kinh ngạc một chút, "Đoàn phim đều đang bàn tán?"

"Đúng vậy, toàn bộ đoàn phim đều biết Phàm ca thích chị... Bản thân chị không biết đi?"

"Sao có thể?"

Cô không chỉ việc Giang Phàm sao có thể thích cô, mà là sao loại chuyện này toàn đoàn phim đều biết được? Không ai nói cho cô nha!

"Chị quá trì độn, Phàm ca biểu hiện rõ ràng như vậy, ai nhìn không ra! Chị lại còn giống như không có việc gì... Quả thực thẹn với một mảnh trung tâm của em!"

Kiều Na: "..."

Tình huống này như thế nào, toàn bộ đoàn phim đều biết Giang Phàm thích cô?

Chỉ có bản thân cô không biết?

Chẳng lẽ Tiểu Na Na nói chính là sự thật?

Lúc hai người đang nói chuyện, Trần Giai Ảnh đi tới, "Na Na, tôi nói trước, cuối năm tôi phải xuất ngoại, mặc dù tôi muốn đến hôn lễ của cô nhưng lại thật sự không có phương tiện, có điều tiền biếu khẳng định sẽ hai tay dâng lên!"

Kiều Na: "..."

Trần Giai Ảnh cũng cho rằng như vậy?

Chị Hoa cũng chen lại đây, "Áo cưới chị không biết làm, nhưng lễ phục lại là sở trường của chị, đến lúc đó lễ phục của em liền giao cho chị đi! Nếu là em dám hỏi nhà thiết kế khác, cũng đừng trách chị trở mặt ngay tại chỗ đó!"

Tiểu Na Na nói: "Đúng vậy, em biết tạo kiểu tóc cho cô dâu, giao cho em, bảo đảm chị xinh đẹp!"

Kiều Na: "..."

Cho nên hiện tại tất cả người của đoàn phim đều cho rằng cuối năm cô muốn kết hôn cùng Giang Phàm sao?

Có trải qua bản thân cô đồng ý chưa!

Có điều cô không có dũng khí đi hỏi Giang Phàm, không thể để cô làm trò trước mặt Giang Phàm hỏi: "Có phải anh thích em hay không?" đi.

Cô thật sự nói không nên lời, hơn nữa cô cũng không thể xác định tâm ý của mình. Nếu Giang Phàm nói "Phải", cô nên trả lời như thế nào?

Nói "Em không nhất định thích anh, còn phải suy nghĩ lại?"

Hoàn toàn không thể nói ra được không?

.....

Vài ngày sau, Kiều Na nhận được một tin nhắn, đến từ Fan Club cả nước của Giang Phàm.

Nội dung như thế này: Theo nguồn tin tức đáng tin cậy, hai ngày sau Phàm ca sẽ quay quảng cáo cùng Lam Tây, nhân đây thông báo!

Từ sau khi cô được Fan Club cả nước của Giang Phàm chú ý, tài khoản này thường thường sẽ tuyên bố hướng đi mới nhất của Giang Phàm. Nhưng mà cô thường xuyên có thể nhìn thấy Giang Phàm nên hoàn toàn không cần xem những hướng đi này. Chuyện Giang Phàm muốn quay quảng cáo cùng Lam Tây này cô thật đúng là không biết, cũng không biết Fan Club nơi nào tới bản lĩnh lớn như vậy, cái gì cũng có thể hỏi thăm được.

Giang Phàm quay quảng cáo là một chuyện rất bình thường, danh khí của anh ấy lớn, rất nhiều nhãn hiệu đều muốn tìm anh ấy làm người đại diện phát ngôn, phí đại ngôn cao đến dọa người. Hợp tác cùng diễn viên khác cũng rất bình thường, căn bản là không có gì đáng để chú ý.

Nhưng ngay sau đó, cô lại nhận được một tin nhắn: Nhắc nhở bà chủ, người phụ nữ Lam Tây này rất biết dở trò, nam diễn viên từng hợp tác với cô ta không có một ai không bị truyền tai tiếng cùng cổ, hãy cẩn thận!

Không hiểu sao lúc nhìn thấy tin nhắn này, trong lòng Kiều Na lại có chút không thoải mái.

Nhưng mà cô vẫn trả lời lại: "Cảm ơn đã thông báo, có điều tôi cũng không có gì phải cẩn thận đi..."

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Trượt tay nhấn like

Edit & Beta: Song Ngọc.

Fan Club không hiểu nổi, "Bà chủ, cô cũng quá đại ý rồi, như vậy rất dễ dàng bị người thừa cơ chen chân vào!"

Kiều Na: "..."

Chuyện này là sao? Có phải toàn thế giới đều cảm thấy cô và Giang Phàm đang ở bên nhau không?

Ai tới hỏi ý kiến của cô một chút được không?

Lúc Kiều Na quay trở lại đoàn phim đóng phim, Giang Phàm cũng không có nhắc đến chuyện quay quảng cáo với cô nhưng hai ngày sau quả nhiên anh ấy không tới.

Một tuần sau đó đều là phó đạo diễn Tiền chủ trì đại cục, trong lòng Kiều Na hơi hơi buồn bực, nhìn weibo Giang Phàm một chút, cũng không có bất cứ động thái gì.

Cô cảm thấy nhất định là Giang Phàm cùng nữ diễn viên tên Lam Tây kia chơi rất vui vẻ!

Cô tìm kiếm tên Lam Tây trên weibo một chút, nhấn vào, liền nhìn thấy tất cả động thái gần đây đều là ảnh chụp chung với Giang Phàm. Hai người làm ra rất nhiều động tác thân mật, thoạt nhìn vô cùng vui vẻ.

Nhìn những ảnh chụp này, không biết vì sao trong lòng cô có chút cảm giác ê ẩm, Giang Phàm người này thật sự rất ồn, mới không cần cô lo lắng vô ích.

Cô rời khỏi weibo, tính toán không suy nghĩ đến nữa. Dù sao Giang Phàm và cô cũng không có chút quan hệ nào, sao cô phải không vui?

"Na Na, cô không vui à?" Trần Giai Ảnh đi tới, đưa cho cô một ly trà sữa, "Có phải vì chuyện Phàm ca quay quảng cáo với người khác không?"

"Mới không có!" Kiều Na cắn ống hút.

"Nhưng bộ dáng không vui đều viết rõ lên mặt rồi kìa!"

Kiều Na cười nhếch môi, "Làm gì có, tôi rất vui vẻ mà!"

Trần Giai Ảnh đứng lên chạy, vừa chạy vừa lặp đi lặp lại, "Na Na thật đáng sợ... Thật đáng sợ..."

Kiều Na: "..."

Vì chứng minh mình vui vẻ, cô giữ vẻ mỉm cười cả buổi trưa, nhưng lại phát hiện mọi người trong đoàn phim đều duy trì khoảng cách trên ba mét với cô, trừ lúc bắt đắc dĩ phải phối hợp diễn cùng cô.

Ngay cả Tiểu Na Na cả ngày dính lên người cô cũng cố tình bảo trì khoảng cách với cô, trốn đến hậu trường.

Cô đến hậu trường, bắt Tiểu Na Na ra, "Em trốn tránh chị làm gì? Chị cũng không thể ăn em!"

Vẻ mặt Tiểu Na Na biểu tình khoa trương kinh tủng, "Oán phụ quả nhiên đáng sợ... Chị, chị buông tha em được không?"

Kiều Na: "Oán phụ..."

Tiểu Na Na lấy di động ra, "Chị, chị lại lên hot search..."

Kiều Na: "???"

Hôm nay cô cũng không có làm gì nha!

Mở weibo ra, quả nhiên hot search đứng đầu là "Kiều Na, Giang Phàm, Lam Tây".

Quả thực cô muốn té ngửa, hai người kia quay quảng cáo, có cần lôi cô vào hay không.

Nhấn vào hot search, cô nhìn thấy có người đăng lên một tấm hình, là hình cô nhấn like ảnh trên weibo của Lam Tây.

Kiều Na ngốc, cô nhấn like lúc nào?

Mở weibo của mình ra, Kiều Na phát hiện, quả nhiên mình đã nhấn like ở phía dưới weibo Lam Tây đăng.

Tuyệt đối là trượt tay được không!

Các cư dân mạng điên cuồng làm nhảm.

"Má ơi, cách màn hình đều có thể cảm giác được người nhấn like đang cười lạnh..."

"Thật đáng sợ, bà chủ thật đáng sợ..."

"Phàm ca, nếu anh không trở lại, bà chủ sẽ lập tức cầm đao qua!"

"Hiện tại Na Na hẳn là đang ở trong nhà cào nhân vật phản diện Lam Tây!"

.....

Kiều Na cảm thấy không thể xấu hổ hơn, cô phải giải thích cái ô long (hiểu lầm không cần thiết) này như thế nào? Bây giờ hủy like còn kịp không?

.....

Giang Phàm quay quảng cáo trong một tuần, lúc này mới trở lại đoàn phim tiếp tục làm việc. Giống như hoàn toàn không có việc gì, giống như người chụp ảnh thân mật cùng Lam Tây căn bản không phải là anh.

Kiều Na vẫn luôn có ý đồ dùng ánh mắt giết chết anh.

Buổi trưa đoàn phim ăn cơm hộp, Kiều Na nhận phần cơm của mình, ngồi trong một góc ăn. Tiểu Na Na bày cái ghế nhỏ ra ngồi cạnh cô, "Chị, chị không cần nói rõ ràng với Phàm ca sao?"

"Nói cái gì?" Kiều Na gắp một đũa cơm, "Ăn cơm!"

Tiểu Na Na, "... Oán phụ quả nhiên thật đáng sợ!"

Cô nàng vừa ngẩng đầu, bỗng nhiên nhìn thấy Giang Phàm bưng hộp cơm tiến lại đây, cô ấy rất hiểu chuyện mà cười tủm tỉm, đứng dậy đi mất.

Giang Phàm ngồi trên ghế nhỏ Tiểu Na Na để lại, nói: "Anh nghe nói có người ghen tị!"

Kiều Na trừng anh một cái, "Anh tránh ra!"

Giang Phàm: "Sao cơm hộp của anh lại có tôm hùm đất? Kỳ lạ!"

Kiều Na không để ý tới anh, tiếp tục ăn cơm của mình.

Giang Phàm: "Nhưng mà anh lại không thích ăn tôm hùm đất... Na Na, em muốn ăn không?"

Kiều Na nhịn không được nói: "Muốn!"

Giang Phàm cười ha ha, gắp tôm hùm đất lên bỏ vào hộp cơm của Kiều Na, "Ngoan, ăn tôm hùm đất rồi không tức giận nữa được không? Anh với Lam Tây chỉ là hợp tác quay quảng cáo, không có gì cả."

Kiều Na vừa ăn tôm vừa nói: "Không có quan hệ gì với em cả!"

Giang Phàm nói: "Được được được, còn muốn tôm hùm đất không?"

"Muốn!"

Giang Phàm gắp tôm hùm đất cho Kiều Na, thấy trên mặt Kiều Na có một hạt cơm, bỗng nhiên trong lòng vừa động, duỗi tay qua, lấy hạt cơm xuống giúp cô.

Kiều Na ngẩng đầu nhìn anh một cái, "Anh làm gì?"

"Ăn cơm!" Giang Phàm cho hạt cơm vừa lấy xuống vào miệng.

Mặt Kiều Na đỏ lên, cúi đầu, cảm thấy sắc mặt của mình phòng chừng gần giống với tôm hùm đất trong hộp cơm.

Giang Phàm nhân cơ hội duỗi tay, nhẹ nhàng ôm bả vai cô, "Được rồi, về sau anh chỉ chụp ảnh thân mật với một mình em thôi, được không?"

Kiều Na: "..."

Câu này tính cái gì? Thổ lộ sao?

Cái này quả thực là câu thổ lộ kém cỏi nhất cô từng nghe.

Giang Phàm: "Còn có, về sau không cần tùy tiện nhấn like cho người ta nữa..."

Kiều Na nhỏ giọng nói: "Không phải em cố ý, tay vừa trượt..."

.....

Ban đầu các thành viên trong đoàn phim tụ tập cùng nhau ăn cơm, nhưng sau đó rất có ánh mắt mà toàn thể đều đi ra ngoài hóng gió, Tiểu Na Na muốn tiếp tục ở lại quan sát cốt truyện phát triển, bị chị Hoa mạnh mẽ kéo đi ra ngoài.

"Người ta muốn nhìn mà!" ở bên ngoài, Tiểu Na cực kỳ không vui mà dậm chân, "Còn nữa... hộp cơm của em cũng không có tôm hùm đất!"

Chị Hoa nói: "Em không thấy à? Đó là dì Lý vừa mới đưa lại đây."

Tiểu Na Na bĩu môi, "Phàm ca thật xấu xa! Em cũng muốn ăn tôm hùm đất!"

.....

Xong việc, Kiều Na nhớ lại chuyện này, cảm thấy bản thân thật sự là quá không tiền đồ!

Cô lại có thể bị mấy con tôm hùm đất thu mua!

Thời gian quay phim sau đó, Giang Phàm rất vô sỉ mà thường thường chạy tới kề vai sát cánh với Kiều Na, đem người trong đoàn phim đều trở thành người mù.

Lúc đầu Kiều Na có chút không thích ứng, thấy bàn tay anh duỗi đến sẽ trở tay hất xuống. Có điều con người Giang Phàm này vô cùng có nghị lực, rất nhanh lại thò tay đến nữa. Thời gian lâu cô cũng lười để ý tới cái móng heo vĩnh viễn không thành thật kia, mặc anh làm loạn.

Lúc mới bắt đầu, người của đoàn phim gặp được loại tình huống này còn có thể mặt đỏ tim đập mà tự giác tránh ra, nhưng về sau mỗi ngày Giang Phàm đều như vậy, mọi người quen thuộc liền hoàn toàn xem như không thấy.

"Na Na, em thấy chỗ này quay thế nào?" Giang Phàm tiếp đón Kiều Na, "Tới, ngồi đây!"

Mắt phó đạo diễn Tiền trợn trắng, đó là vị trí của anh được không?

Nói đến cũng là một phen nước mắt chua xót, anh ta vẫn luôn tin tưởng quan hệ của hai người kia là thuần khiết, tin tưởng bọn họ là hai vị điễn viên giỏi, chuyên nghiệp.

Nhưng bọn họ lại ở dưới mí mắt của anh thông đồng bên nhau!

Phó đạo diễn Tiền bắt đầu có chút hoài nghi cuộc sống...

Kiều Na ngồi xuống xem màn hình, rất vừa lòng gật đầu, "Được, quay rất tốt!"

Quay đầu muốn nói chút gì đó với Giang Phàm, bỗng nhiên trên mặt đụng tới một vật nóng ướt.

Lúc này cô mới chú ý tới, tên hỗn đản vô sỉ Giang Phàm này thế nhưng ngay từ đầu đã đem miệng đặt ở bên tai cô, cô quay đầu một cái là mặt liền đụng phải miệng của anh.

"Lưu manh!" Kiều Na đánh nhẹ lên mặt anh một chút.

Bộ dáng Giang Phàm giống như muốn khóc, "Đánh người! Đau muốn chết!"

Các nhân viên công tác ở bên cạnh thờ ơ lạnh nhạt.

"Hai người này đây đưa xong chưa!"

"Hừ, cả ngày phát thức ăn cho chó có ý nghĩa không?"

"Rất muốn cho bọn họ lòi... Nhưng cố tình không thể nói, nghẹn đến khó chịu..."

Buổi chiều, lúc quay cảnh hôn, mặt Giang Phàm cười xấu xa.

"Hôn thật nha!" Giang Phàm tiến đến trước mặt Kiều Na.

Kiều Na trừng anh một cái, "Hôn thì hôn, sợ anh chắc!"

Giang Phàm: "Không bằng chúng ta tập luyện một chút!"

Anh nói xong, bỗng nhiên nhào tới hôn Kiều Na.

Kiều Na ngây người một chút, lần trước hôn môi cùng Giang Phàm là ở trong phim, khi đó hoàn toàn không có chuẩn bị sẵn sàng, tên sắc lang này liền hôn lên, trong lòng cô chỉ cảm thấy kinh hoảng, cũng không có cảm giác gì khác.

Nhưng lúc này... Vì sao lại cảm thấy tim đập nhanh hơn...

Mọi người xung quanh cùng nhất trí mà nổi lên ánh mắt xem thường.

"Đạo diễn Giang, không phải em nói anh, anh ở phim trường dụ dỗ em gái thật sự ổn sao?"

"Đúng đó, truyền đi ngoài ai còn dám tới tìm anh đóng phim?"

"Hiện trường tiềm quy tắc ngôi sao nữ, anh cũng không sợ bị người mắng chết!"

"Thật là nhìn lầm anh! Ngày thường giả vờ ôn tồn lễ độ, thật ra chính là tên sắc lang!"

Giang Phàm hoàn toàn không để ý tới bọn họ, tiếp tục hành động "Sắc lang".

Buổi chiều quay thật sự thông thuận, bởi vì kết quả của "Diễn tập", trận diễn này hiệu quả siêu tốt.

.....

Kiều Na hoàn toàn không biết bản thân nghĩ như thế nào, mơ hồ mà ở bên Giang Phàm.

Nhưng cô cảm thấy, thời điểm cùng Giang Phàm ở bên nhau, trong lòng thật sự rất vui vẻ. Trước kia cô không biết cái gì gọi là thích, nhưng hiện tại không cần nghĩ cũng biết.

Nếu cùng người nọ ở bên nhau có thể cảm thấy thật vui vẻ, thật hạnh phúc, đó chính là thích. Hoàn toàn không cần đi tự hỏi, cũng không cần cố ý suy nghĩ.

Có lẽ đây là cảm giác hiện tại của cô đối với Giang Phàm.

Sau thời gian mấy tháng, dưới ánh mắt của mọi người trong đoàn phim, Kiều Na và Giang Phàm cũng đã hoàn thành toàn bộ các cảnh quay.

Tiếp theo chính là một loạt công tác tuyên truyền, Kiều Na và Giang Phàm đều bận rộn không chịu được, thẳng đến lúc phim truyền hình phát trên TV mới có thể nghỉ ngơi trong chốc lát.

Ngày đầu tiên《Đoan Ninh Hoàng hậu truyện》phát sóng, lượng thảo luận trên mạng đã đạt tới 1 tỷ, dường như bá chiếm toàn bộ bảng hot search. Số lượng tìm tòi của các mục có liên quan đến phim truyền hình đều rất cao, trong đó độ chú ý cao nhất chính là Kiều Na.

Trước khi phim truyền hình phát sóng, mặc dù Kiều Na đã có chút danh khí nhưng rốt cuộc không cao, phần lớn người là không biết cô. Cho đến khi cô xuất hiện trên TV, lúc này mới chính thức tiến vào trong tầm mắt của công chúng.

Đánh giá trên mạng về cô dường như trăm miệng một lời: Người đẹp! Kỹ thuật diễn tốt!

Những lời đánh giá này đối với một diễn viên tới nói là vô cùng cao, đặc biệt là một diễn viên mới, có thể được đến đánh giá cao như vậy là cực kỳ không dễ dàng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Bác chủ fan club

Edit & Beta: Song Ngọc.

Bộ phim truyền hình《Đoan Ninh Hoàng hậu truyện》này làm nhân nhân dân cả nước trong một đêm nhớ kỹ tên Kiều Na.

Sau khi phim phát sóng, Kiều Na phát hiện mình không thể ra cửa.

Cô vừa ra khỏi cửa, chẳng sợ chỉ là sau lâu, liền sẽ bị người qua đường chỉ chỉ trỏ trỏ.

"Đó là diễn viên đóng trong phim truyền hình hai ngày trước có phải không?"

"Mau, đuổi theo nhìn xem! Tôi muốn xin chữ ký!"

Hiện tại, Kiều Na vừa nghe thấy âm này liền căng thẳng muốn chết, cuối cùng cô cũng có thể hiểu rõ tâm tình lúc đi dạo phố của Giang Phàm trước kia.

Phim đã quay xong, dựa theo hợp đồng, thù lao đóng phim của cô cũng sắp chuyển vào tài khoản rồi. Kiều Na dùng số tiền này mua một chiếc xe, mặc dù không phải siêu xe gì nhưng rốt cuộc có một chiếc xe của riêng mình dùng rất tiện. Phần lớn nhà trong khu này đã trang hoàng xong, trên cơ bản rác rưởi trang hoàng ở dưới lầu đã dọn dẹp sạch sẽ, hiện tại cô đã có thể có một chỗ ngừng xe.

Sau khi ăn Tết, vốn dĩ Kiều Na không muốn cho cha mẹ đi làm lại, hiện tại cô đã có đủ năng lực để nuôi sống ông bà, không cần hai người phải ra ngoài vất vả kiếm tiền nữa. Nhưng hai người cha Kiều và mẹ Kiều làm lụng cả đời, sớm đã thành thói quen. Bỗng nhiên để cho ông bà ở nhà, không làm việc gì, ngược lại cảm thấy khó chịu.

Hai người tìm công việc tình nguyện ở gần nhà, chiếu cố cô nhi trong Viện phúc lợi, mặc dù không kiếm được tiền nhưng mỗi ngày ở cùng trẻ con, ông bà cảm thấy vui vẻ.

Thậm chí mẹ Kiều còn thường xuyên ám chỉ Kiều Na: "Khi nào nhà chúng ta có một đứa nhỏ, mẹ mới vui vẻ được."

Kiều Na giả vờ nghe không hiểu, "Tiểu Kỳ còn đang học 12, để cho em ấy kết hôn thì quá sớm."

Mẹ Kiều: "..."

Kiều Na dời hộ khẩu của Kiều Kỳ ở quê đến thành phố B, để cậu đi học ở thành phố B. Điều kiện quản lý của trường học ở nơi này phải tốt hơn dưới quê một chút, hơn nữa lại gần nhà, Kiều Kỳ có thể về nhà ở, vô cùng tiện.

Kiều Na ở nhà nhàn rỗi được vài hôm thì lão Hà bỗng nhiên gọi điện thoại tới.

Hiện tại cô chưa ký hợp đồng với công ty nào, không có người quản lí, lão Hà rất tự giác mà đem mình trở thành người quản lí của cô, cũng mặc kệ cô có đồng ý hay không liền bắt đầu lấy danh nghĩa của cô giả danh lừa bịp khắp nơi.

"Kiều tiểu thư, ngày mai có một cái gameshow, cô phải chuẩn bị một chút." Lão Hà nói, "Tham gia cùng Giang tiên sinh, đây xem như lần đầu tiên cô tham gia gameshow. Thiết kế trang phục, chuyên viên trang điểm gì đó không cần phải xen vào, ngày mai tôi sẽ đến đón cô."

Kiều Na: "..."

Tốc độ của lão Hà còn có thể nhanh hơn nữa không?

Nhưng mà trong lòng cô rõ ràng, con người lão Hà rất đáng tin cậy, tham gia gameshow ông ấy nhận, với Kiều Na tuyệt đối là không có hại.

Cô chưa bao giờ tham gia gameshow, trong lòng không khỏi có chút căng thẳng. Vào buổi tối, Giang Phàm gọi điện thoại đến, "Thông cáo ngày mai em chuẩn bị xong chưa?"

Kiều Na: "Em cũng không biết chuẩn bị thế nào nữa..."

Giang Phàm: "Không có việc gì, ngày mai anh cũng đi, đến lúc đó em nghe anh là được. Không cần căng thẳng, người chủ trì là bạn của anh, rất tốt, tuyệt đối sẽ không làm khó dễ em."

Lúc này Kiều Na mới yên tâm, nói chuyện với Giang Phàm một chút liền tắt máy.

Sáng hôm sau, lão Hà đến đón Kiều Na rất sớm, Kiều Na lên xe của ông, phát hiện Giang Phàm đã ngồi ở ghế sau.

Cô ngồi cùng Giang Phàm, nghĩ đến chút nữa phải thu tiết mục, trong lòng lại có chút căng thẳng.

Giang Phàm cầm tay cô, "Không có việc gì, mặc kệ chuyện gì xảy ra cũng có anh ở đây, em không cần sợ cái gì cả!"

Kiều Na "Ừm" một tiếng, cầm tay Giang Phàm làm cô cảm thấy an tâm rất nhiều, giống như mặc kệ gặp được khó khăn gì cũng có thể giải quyết dễ dàng.

Xe chạy đến dưới lầu đài truyền hình, lão Hà đậu xe xong ba người cùng nhau vào đài truyền hình.

Dọc theo đường đi, nhân viên công tác trong đài truyền hình nhìn thấy bọn họ đều chào hỏi nhiệt tình, đặc biệt là lúc nhìn thấy Kiều Na, ai cũng có chút kinh hỉ.

"Xin chào Kiều tiểu thư, tôi rất thích cô đó!" Một nhân viên công tác xông lên nói.

"Cảm ơn!"

"Quá cảm động, thì ra gameshow đầu tiên Kiều tiểu thư tham gia là của đài chúng ta!"

"Trước kia cũng chưa từng thấy qua đâu! Tiểu thư Kiều Na còn đẹp hơn trên TV nữa."

Mặc dù Kiều Na không quen biết bọn họ nhưng những người này đều rất dễ ở chung, hơn nữa trong đó có không ít người Giang Phàm quen, có Giang Phàm giới thiệu, chỉ trong chốc lát Kiều Na cũng đã quen thuộc với mọi người.

Có hai người chủ trì, một người tên là Tiểu Ưu, là một MC nữ rất nổi tiếng. Một người khác gọi là Tiểu Nhạc, là một MC nam trẻ tuổi, mặc dù thời gian chủ trì không lâu nhưng rất có phong cách, rất được người xem yêu thích.

Tiểu Ưu và Giang Phàm rất quen thuộc, liền tiến đến chào hỏi, "Phàm ca, sao anh lại đến nữa, thẩm mỹ của em quá mệt mỏi rồi!"

Giang Phàm cười nói: "Phải không? Vậy tôi đi nhé!"

Tiểu Ưu nói: "Đừng... Anh đi rồi đài trưởng của chúng em sẽ giết em mất!"

Tiểu Nhạc ở bên cạnh xen mồm nói; "Lúc này Phàm ca là đưa mỹ nhân đến nha! Xin chào Kiều tiểu thư, tôi là Tiểu Nhạc, Nhạc trong vui vẻ, là fans của cô đó!"

Tiểu Ưu nói: "Kiều tiểu thư đừng để ý đến anh ta, anh ta thấy ngôi sao nào cũng nói là fans của họ, một chàng trai không có lập trường!"

Tiểu Nhạc nói: "Lúc này thật sự là fans! Kiều tiểu thư, cô quá xinh đẹp!"

Nói xong lập tức duỗi tay qua muốn bắt tay với Kiều Na.

Giang Phàm vỗ rớt tay của anh ta, "Đứng sang một bên đi!"

Vẻ mặt Tiểu Nhạc bi thương nhìn Kiều Na, "Kiều tiểu thư..."

Kiều Na cười nói: "Chào mọi người, tôi là Kiều Na, rất vui được hợp tác cùng mọi người, mọi người không cần khách khí, cứ gọi tôi Na Na là được."

Tiểu Nhạc dang hai tay ra, "Na Na quá đáng yêu, ôm một cái nào."

Nói xong liền muốn nhào về phía Kiều Na.

Giang Phàm nắm lấy cổ áo anh ta "Đã nói cậu đứng sang một đi!"

Kiều Na cảm thấy tổ tiết mục này quả thực rất thú vị, cùng bọn họ ở chung vô cùng nhẹ nhàng, không cảm thấy căng thẳng một chút nào.

Buổi chiều tiết mục mới bắt đầu mới bắt đầu thu, buổi sáng Tiểu Ưu, Tiểu Nhạc, Giang Phàm và Kiều Na cùng nhau trao đổi các phân đoạn của tiết mục một chút, sắp xếp quá trình cụ thể.

Kiều Na nhìn thấy những cái này liền cảm thấy yên tâm, ngày hôm qua, lúc cô xem gameshow tên《Vòng trong giải trí》này đã cảm thấy rất hay. Tự mình đến đây tham gia mới biết được quá trình quay cũng rất thú vị.

Buổi trưa, tổ tiết mục mời ăn cơm, ăn cơm Tây đơn giản, lúc ăn cơm xong trở lại đài truyền hình đã là Một giờ chiều, khán giả đã lục tục có mặt.

Lúc Kiều Na xem TV đã biết là có khán giả, nhưng tận mắt nhìn thấy lại không khỏi có chút căng thẳng. Thời điểm cô đóng phim không có nhiều người như vậy, lần đầu tiên biểu diễn trước nhiều người như vậy trong lòng có chút không tự tin.

"Không cần căng thẳng, những khán giả này đều là fan trung thành của cô và Phàm ca!" Tiểu Ưu nhìn ra Kiều Na căng thẳng nên an ủi.

Kiều Na, Giang Phàm cùng với hai người chủ trì lần lượt đi thay quần áo, hoá trang, không lâu sau liền đến thời gian lên sân khấu.

Kiều Na và Giang Phàm cùng đứng ở hậu trường, Tiểu Ưu với Tiểu Nhạc đi ra ngoài trước, Kiều Na ở hậu đài cũng có thể nghe được âm thanh của bọn họ.

Tiểu Ưu: "Chào mọi người, lại đến cuối tuần, mọi người chơi có vui không?"

Âm thanh của khán giả vô cùng vang dội; "Vui vẻ!"

Nghe âm thanh này, đoán chừng hiện trường có vài trăm người, Kiều Na cảm thấy tim mình đập thật sự lợi hại.

"Không sao, có anh ở đây!" Giang Phàm ở bên cạnh nắm lấy tay Kiều Na.

Giọng nói của Tiểu Nhạc truyền đến: "《Vòng tròn giải trí》mỗi cuối tuần lại đến rồi, Tiểu Nhạc rất vui được gặp lại mọi người! Kỳ này, khách quý chúng ta mời đến là ai đây?"

Khán giả hưng phấn kêu to: "Phàm ca! Bà chủ!"

Tiểu Nhạc giả vờ nhạc nhiên, "A? Mọi người đều đã biết? Chị Ưu, là chị làm hỏng kịch bản có phải không?"

Người xem cười vang.

Tiểu Ưu, "Tôi biết, tất cả mọi người đều đến xem bọn họ, hiện tại liền cho mời nam thần Giang Phàm cùng nữ thần xinh đẹp vừa nhận chức Kiều Na của chúng ta.

Tiếng hoan hô của khán giả dường như muốn làm sập phòng phát sóng.

Giang Phàm nắm tay Kiều Na, cùng nhau bước ra từ hậu đài.

Tiếng hô của khán giả càng thêm vang dội, mấy khán giả kích động thậm chí muốn nhảy vọt lên sân khấu, bị những người xem khác và bảo vệ cùng nhau ngăn lại.

"Giang Phàm! Giang Phàm!"

"Kiều Na! Kiều Na!"

Kiều Na không nghĩ đến khán giả có thể nhiệt tình như vậy, cô nắm tay Giang Phàm, cảm thấy lòng bàn tay của mình đang đổ mồ hôi.

Giang Phàm nhìn cô một cái, hơi mỉm cười, không nói gì, giơ tay về phía khán giả, làm ký hiệu im lặng, khán giả lập tức an tĩnh lại.

Tiểu Ưu dùng ánh mắt rất phức tạp nhìn Giang Phàm đang nắm tay Kiều Na, cô ấy tiến về phía trước một bước, quay người lại, nhân lúc ống kính không quay đến mặt, dùng ánh mắt ra dấu cho Giang Phàm.

Giang Phàm làm như không nhìn thấy, tiếp tục mỉm cười. Tiểu Ưu đành phải lại quay người lại nói: "Đây là lần thứ N Phàm ca tới tiết mục của chúng ta, xem như bạn cũ, tuy nhiên dựa theo thường lệ, vẫn là tự giới thiệu một chút đi!"

Lúc cô ấy đưa microphone cho Giang Phàm, cố ý đưa vào vị trí chính giữa Giang Phàm và Kiều Na (đưa vào cái tay Giang Phàm đang nắm Kiều Na).

Ý tứ không thể rõ ràng hơn, chính là muốn để Giang Phàm buông cái tay đang lôi kéo tay Kiều Na ra. Từ lúc hai người mới lên sân khấu cô ấy đã phát hiện ra điểm này, nhưng mà hai người này rõ ràng chưa tuyên bố quan hệ yêu đương, cô cũng không nhận được thông báo, vừa nhìn thấy hai người dắt tay đi ta, đầu cô lập tức phình to.

Thật ra màn đưa micro này chỉ là bài trí, căn bản không có tác dụng, mỗi người mang tai nghe riêng, sở dĩ cầm cái microphone là để cho người xem có thể nhìn rõ ai đang nói chuyện mà thôi.

Giang Phàm lại dùng một cái tay khác tiếp nhận microphone, "Chào mọi người, tôi là Giang Phàm!"

Thính phòng lại vang lên tiếng hoan hô một lần nữa.

Tiểu Nhạc đứng bên cạnh Kiều Na không có ánh mắt như Tiểu Ưu, anh ta không chú ý hai người này đã nắm tay suốt hành trình, đến phiên anh ta nói chuyện, anh ta liền nói: "Cô gái xinh đẹp bên cạnh tôi đây là lần đầu tiên tới tiết mục của chúng ta, Na Na, nhanh chào hỏi mọi người đi nào!"

Anh ta đưa microphone đưa cho Kiều Na, Kiều Na tiếp nhận microphone, "Chào mọi người, tôi là Kiều Na, Na Na!"

Khán giả lại hoan hô lần nữa.

Tiểu Nhạc tiếp nhận microphone, "Nhìn thấy mọi người nhiệt tính như vậy, tôi cũng đến tự giới thiệu đi, chào mọi người, tôi là Tiểu Nhạc!"

Khán giả lập tức cười to.

Kiều Na cảm thấy mình không còn căng thẳng nữa, khán giả đều hữu ái, dù thế nào đi nữa cũng đều ủng hộ cô.

Tiểu Ưu nói: "Tin tưởng rất nhiều người ở đây đều là lần đầu tiên nhìn thấy Na Na ngoài đời thực, có phải vô cùng xinh đẹp hay không?"

Khán giả: "Đẹp!"

Tiểu Ưu: "Hai khách mời của chúng ta hôm nay là diễn viên chính của bộ phim《Đoan Ninh Hoàng hậu truyện》đang rất nổi gần đây, ở trong phim Giang Phàm đóng vai..."

Tập thể khán giả cùng hô to: "Yến Hiếu Công!"

Tiểu Nhạc: "Xem ra tất cả mọi người đều có theo dõi phim nha! Như vậy tôi lại kiểm tra mọi người một chút, Na Na của chúng ta đóng vai..."

Khán giả: "Đoan Ninh Hoàng hậu!"

Tiểu Ưu cúi đầu, mắt liếc Giang Phàm và Kiều Na một cái, thấy hai người vẫn đang nắm tay, bất đắc dĩ tiếp tục chủ trì, "Như vậy bây giờ chúng ta mời hai vị diễn viên chính giới thiệu một chút, hai vị nhân vật này tương ứng với hai nhân vật nào, đóng vai trò gì trong phim?"

Giang Phàm: "Tôi đóng vai Yến Hiếu Công, chính là Hoàng Thượng, một người đàn ông khí phách mười phần và rất yêu vợ.

Khán giả lại bị anh chọc cười.

Kiều Na nói: "Tôi đóng vai Đoan Ninh Hoàng hậu, một tài nữ toàn năng. Chính là loại biết văn biết võ, biết cung đấu còn biết chọc ghẹo nam nhân, ừm, tôi chọc ghẹo chính là vị bên cạnh tôi đây."

Khán giả dưới đài rất vui vẻ, Tiểu Ưu cũng không nghĩ tới Kiều Na có thể tiến vào trạng thái nhanh như vậy, hơn nữa biểu hiện còn rất không tồi.

Toàn bộ quá trình ghi hình vô cùng thuận lợi, biểu hiện của Kiều Na và Giang Phàm thường xuyên để cho khán giả thoải mái cười to, hiện trường tràn ngập niềm vui. Sau khi ghi hình kết thúc, Kiều Na và Giang Phàm mới vừa ra cửa lớn đài truyền hình đã bị rất nhiều fans vây quanh.

Mặc dù Kiều Na cũng nguyện ý giao lưu cùng fan, nhưng ngay khi cô bị vây quanh, fans lại càng ngày càng đông, nhân viên công tác đi đến cũng không thể mang cô ra ngoài. Bên phía Giang Phàm cũng vậy, các fan điên cuồng vây xung quanh anh, ngay cả động đậy cũng không được.

Xem tình huống này, những fans đó có thể vây cả tháng không đi.

Bỗng nhiên, một cái loa vang lên âm thanh: "Các Phàm nhân, còn có các fan của bà chủ, chúng ta phải theo đuổi ngôi sao một cách lý trí, đừng để hành vi của chúng ta mang đến bối rối cho cho ngôi sao mình yêu thích! Nếu làm như thế này, chúng ta không phải yêu họ mà là đang hại họ, nếu mọi người thật sự yêu quý họ thì hãy nhường ra một con đường để cho họ có thể rời đi, cho dù tạm thời chúng ta không thấy được họ nữa nhưng chúng ta vẫn yêu họ như cũ! Chỉ cần hai người trôi qua vui vẻ, chúng ta cũng sẽ vui vẻ, không phải sao?"

Các fan bị âm thanh này dẫn dắt, chậm rãi nhường ra một con đường, có fans không muốn rời đi cũng bị mấy fans bình tĩnh lại kéo ra.

Kiều Na và Giang Phàm nhìn về người cầm cái loa, Kiều Na kinh hô: "Là cô!"

Người này lại chính là người cùng hợp tác sản xuất Hương Cao Thuỷ Tinh với cô, Triệu tổng.

Triệu tổng mỉm cười, nói vào loa: "Cảm ơn mọi người phối hợp, tôi là bác chủ Fan Club cả nước của Phàm ca, mọi người hãy cùng ta chúc phúc Phàm ca và bà chủ nào."

Các fan dưới sự dẫn dắt của Triệu tổng, sôi nổi kêu gọi: "Chúc phúc Phàm ca! Chúc phúc bà chủ!"

Kiều Na cùng Giang Phàm nắm tay, ngồi lên xe rời đi trong tiếng hoan hô của mọi người.

.....

"Thì ra chương trình giải trí chơi cũng khá vui!" Kiều Na ở trên xe làm nhàm rất vui vẻ, "Các fan thật hữu ái, rất thích bọn họ."

Giang Phàm gật đầu, "Đúng vậy, vị bác chủ Fan Club đó quá đáng yêu, hôm nào phải đưa cô ấy một món quà để cảm ơn!"

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Nghe đồn yêu đương

Edit & Beta: Song Ngọc.

Sau khi tiết mục thu xong, tổ tiết mục tổ thông báo cho công ty của Giang Phàm.

Trong tiết mục có hình ảnh Giang Phàm nắm tay Kiều Na, tổ tiết mục cũng không dám tự tiện quyết định có thể phát sóng hay không, muốn trưng cầu ý kiến của công ty một chút.

Lão Hà phụ trách việc này xém chút nữa điên mất, Giang Phàm đây là muốn gây chuyện sao?

Mấy ngày hôm trước, Giang Phàm đã từng xin công ty muốn công khai tình yêu, bị công ty bác bỏ. Diễn viên thần tượng giống như Giang Phàm, một khi công khai tình yêu sẽ lập tức làm các thiếu nữ thích anh, coi anh như bạn trai trong tưởng tượng thất vọng, cứ như vậy rất có thể anh sẽ bị mất fans.

Ngôi sao sở dĩ là ngôi sao chính là vì có fans duy trì, nếu fans không hề duy trì anh nữa, như vậy anh sẽ lập tức mất đi giá trị thị trường.

Công ty tuyệt đối sẽ không cho phép loại chuyện này xảy ra!

Lão Hà không nghĩ tới, Giang Phàm lại muốn dùng phương thức này để gián tiếp công bố tình yêu.

"Cắt đi! Hoặc là dứt khoát không phát sóng, về sau tôi lại sắp xếp để một mình Giang Phàm tham gia tiết mục của các ngươi." Lão Hà nói.

Nhân viên hậu kỳ của tổ tiết mục áp lực rất lớn, tốn rất nhiều công sức cuối cùng cũng đem tất cả cảnh quay xa cắt bỏ, từ cảnh quay cận mặt không nhìn thấy một màn Giang Phàm nắm tay Kiều Na.

Nhưng trước khi tiết mục phát sóng, đã có cư dân mạng làm lộ ra một lượng lớn video và ảnh chụp hiện trường. Những người tuyên bố đều là người xem tiết mục tại hiện trường, ảnh chụp và video bọn họ đăng đều là cảnh quay xa, có thể nhìn thấy rõ ràng Giang Phàm vẫn luôn nắm tay Kiều Na.

Trên mạng lại nhấc lên thảo luận lần nữa, mọi người nhất trí cho rằng hai người kia là đang nói chuyện yêu đương.

Tuyệt đối là đang nói chuyện yêu đương.

Công ty Giang Phàm và tổ tiết mục đồng thời xuất hiện bác bỏ tin đồn, nói đó chỉ là tổ tiết mục yêu cầu, hoàn toàn không phải ý của khách mời. Bọn họ chỉ là dựa theo yêu cầu mà làm thôi, tuyệt đối không phải đang nói yêu đương.

Nhưng cư dân mạng căn bản là không tin.

"Cái gì cơ, ánh mắt ngọt ngào này mà có thể diễn ra được à?"

"Nhìn thế nào cũng thấy đây là một đôi tiểu tình nhân ngọt ngào mà."

Sau khi gameshow phát sóng, bị các cư dân mạng mắng to.

"Căn bản là là giấu đầu lòi đuôi! Vì sao không dám để lại màn đắt tay.

"Nhìn thấy Tiểu Ưu vẫn luôn có ý đồ che đậy hay không? Lúc đưa microphone rõ ràng chính là ám chỉ bọn họ tách ra mà! Nhưng Phàm của tôi căn bản không để ý tới cô ấy, ha ha Phàm ca uy vũ!"

"Là công ty không cho yêu đương sao? Vì sao nha? Phàm ca đã sắp ba mươi rồi! Có để cho người ta sống bình thường không? Ủng hộ Phàm ca yêu đương! Tốt nhất sang năm sinh được một bảo bảo."

.....

Trên mạng thảo luận rất nhiều, rất nhiều cư dân mạng bình luận phía dưới weibo của Giang Phàm và Kiều Na để xác minh. Có điều sau chương trình đó, Giang Phàm và Kiều Na vẫn chưa cập nhật weibo.

Công ty bên kia ngồi không yên, nghĩ ra một cái biện pháp dời đi lực chú ý.

Lúc này《Đoan Ninh Hoàng hậu truyện》mới vừa phát sóng đến tập thứ bảy, Kiều Ninh chưa vào cung, chỉ mới gặp qua Yến Hiếu Công một lần, ngay cả đối thoại cũng không có.

Bên người Yến Hiếu Công có một tướng quân họ Tiêu, cả ngày thích vào cung luận bàn võ nghệ cùng Yến Hiếu Công, suất diễn của hai người thật ra không ít. Công ty đem những suất diễn này cắt nối biên tập lại với nhau, ghép âm nhạc vào, cứng rắn ghép một đôi CP hoàng đế X tướng quân, đăng lên tài khoản marketing, lập tức khiến cho rất nhiều cư dân mạng hứng thú.

Sắm vai Tiêu tướng quân chính là một tiểu thịt tươi đang nổi, giá trị nhan sắc rất cao, một đôi CP xuất thế đi ngang qua như vậy, lực sát thương thật sự không nhỏ.

Lực chú ý của công chúng quả nhiên bị dời đi, rất nhiều người đều đang hô hào Giang Phàm cùng tiểu thịt tươi kia ở bên nhau.

Lúc Giang Phàm lướt weibo, nhìn thấy những tin này, sắc mặt vô cùng không tốt.

Kiều Na ngồi bên cạnh đương nhiên cũng thấy được, cười nói: "Có gì đâu, không phải trước kia anh cũng thường xuyên bị người tạo CP cùng tiểu thịt tươi sao, em thấy anh đùa thật sự vui vẻ mà!"

Giang Phàm trừng cô: "Anh tạo CP cùng tiểu thịt tươi, có chỗ tốt gì với em sao?"

Kiều Na nhún vai, "Thú vị mà!"

Giang Phàm nổi giận, nhanh như hổ đói vồ mồi mà phác gục Kiều Na đang ngồi nhìn di động trên sô pha, "Lúc này mới thú vị!"

Nói xong liền hôn lên.

Kiều Na: "..."

Cô phát hiện Giang Phàm chính là một anh chàng biến thái cuồng hôn môi!

Rõ ràng vừa rồi thảo luận chính là đề tài tiểu thịt tươi được không...

Qua một lúc sau Giang Phàm mới vừa lòng bò dậy, lấy ra di động, nhấn vài cái lên màn hình.

Cả người Kiều Na còn đang trong trạng thái mơ mơ màng màng, hoàn toàn không chú ý tới động tác của anh.

Bỗng nhiên Giang Phàm nói: "Anh dẫn em đi một chỗ!"

"Chỗ nào? Khi nào đi?"

"Không nói cho em! Bây giờ đi!"

.....

Gần đây Giang Phàm đăng một cái weibo mới, lại khiến cho rất nhiều người điên cuồng chia sẻ.

Weibo này là Giang Phàm trả lời một cư dân mạng, weibo trích dẫn video CP Giang Phàm và tiểu thịt tươi, cũng @Giang Phàm: Phàm ca có cảm thấy cảm giác CP mười phần hay không?

Giang Phàm trả lời một câu: Hoàn toàn không có!

Mặc dù mọi người đều biết loại CP này chỉ là đùa giỡn, nhưng ngôi sao tự mình chính thức phủ nhận vẫn là lần đầu. Đại đa số ngôi sao đều mặc kệ các cư dân mạng YY, cũng rất hưởng thụ độ chú ý mà việc này mang đến.

Các cư dân mạng tỏ vẻ: Phàm ca thẳng đến không bạn bè rồi!

Trên mạng, khắp nơi đều là thảo luận về "Thẳng nam Giang Phàm", ngay sau đó, mọi người lại liên tưởng đến tình yêu của Giang Phàm và Kiều Na. Trên hot search lại xuất hiện tin đồn hai người yêu đương lần nữa.

Lão Hà rất tức giận, lúc gọi điện thoại tìm Giang Phàm lại phát hiện đã tắt máy. Ông ta chạy đến nhà Giang Phàm, được dì Lý nói rằng Giang Phàm đã đi cùng Kiều Na rồi.

Đến nỗi hai người đi đâu, căn bản dì Lý cũng không biết.

.....

Giang Phàm kéo Kiều Na lên xe, trực tiếp lái xe đi mất.

Xe chạy suốt ba ngày, trừ bỏ dừng lại lúc mua đồ trên đường cùng với buổi tối ngủ thì đường như xe vẫn luôn chạy. Vừa mới bắt đầu Kiều Na không biết anh muốn đi đâu còn hỏi mãi, nhưng đi được một ngày, cô cũng gần như biết.

Giang Phàm là muốn đi thôn Đinh Gia.

Điều này làm cho Kiều Na vô cùng vui vẻ.

Vốn dĩ trước lúc ăn tết trước cô đã báo danh đi thôn Đinh Gia để lên lớp cho trẻ con ở đó, nhưng sau đó bởi vì đoàn phim đóng phim, không tranh thủ được thời gian, hơn nữa cha Kiều mẹ Kiều cũng đến đây, nên cô phải gác lại kế hoạch này.

Vốn cô tính toán qua một đoạn thời gian lại chuyên môn rút ra chút thời gian đi nhưng vẫn mãi chưa tìm được cơ hội, không nghĩ tới Giang Phàm lại có thể nghĩ ra.

"Thông cáo của anh nhiều như vậy, không quan trọng sao?" Kiều Na hỏi.

"Không quan trọng!" Giang Phàm vừa lái xe vừa nói, "Thông cáo nhận mãi cũng không xong được, khiến cho nó bày ở đàng kia đi! Dù sao giới giải trí thiếu một mình anh cũng sẽ không xảy ra vấn đề gì."

Kiều Na quả thực không thể đồng ý hơn, "Nói đúng đó! Trước kia thấy anh ngày nào cũng bận thông cáo đã cảm thấy rất vất vả, em vẫn luôn cảm thấy có chút thông cáo không nhận thật ra cũng không có vấn đề gì."

Giang Phàm gật đầu, "Không sai!"

Kiều Na: "Lão Hà sẽ không tức điên đi?"

Giang Phàm: "Yên tâm, năng lực kháng áp của ông ấy rất mạnh!"

Kiều Na rất tán đồng, "Không sai!"

.....

Xe đi được ba ngày, Kiều Na và Giang Phàm thay phiên lái xe, rốt cuộc trước buổi tối ngày thứ ba cũng chạy tới Thôn Đinh Gia.

Đường vào thôn vô cùng khó đi, xe xóc nảy cả đường, kỹ thuật lái xe của Kiều Na bình thường, hoàn toàn không ứng phó được tình trạng mặt đường phức tạp như vậy, không thể không để Giang Phàm lái hết đoạn đường này.

Các thôn dân Thôn Đinh Gia đón tiếp vô cùng nhiệt tình, chỗ này không có tín hiệu, không thể lên mạng, rất ít liên hệ với bên ngoài. Ngẫu nhiên nhìn thấy một người khách cũng là việc vô cùng mới lạ.

Lần trước, Giang Phàm đi không lâu liền có người đến đây dựng lên một cái trường học cho bọn họ, các thôn dân còn chưa biết rõ ràng là chuyện như thế nào thì lại có mấy người trẻ tuổi chạy đến nói là phải cho trẻ em nơi này đến trường.

Đương nhiên các thôn dân thật vui vẻ, cùng với việc để bọn nhỏ cả thôn chạy loạn, thật ra không bằng để cho bọn hắn học một ít tri thức hữu dụng.

Trường học mới xây ba tháng thì xong, là một cái nhà trệt đơn giản. Bọn nhỏ trong thôn cơ hồ đều học tập ở nơi này, bọn hắn học được tri thức, vô cùng vui vẻ.

Giáo viên trong trường không cố định, đều là người tình nguyện báo danh từ trên mạng, có người dạy một tuần, người dạy hai tuần, mọi người thay phiên lên lớp, thời gian dạy học của phần lớn cư dân mạng đều trong vòng hai tuần, rốt cuộc bọn họ cũng có việc riêng cần hoàn thành.

Nhưng người nhiều, lực lượng lớn, một đám lại một đám người tình nguyện đi rồi lại đến, mặc dù đôi luca trường học sẽ không có giáo viên nhưng phần lớn thời gian vẫn là có giáo viên lên lớp.

Các thôn dân nhìn thấy Giang Phàm và Kiều Na xuống xe, lập tức nhiệt tình tiến lên đón, hỏi bọn họ: "Hai người cũng đến đây làm giáo viên sao? Quá tốt rồi! Mau, đến nhà tôi ở đi!"

"Đến nhà tôi đi, nhà tôi rộng rãi!"

"Nhà tôi mới, đến nhà tôi đi!"

Mấy ngày gần đây, trong thôn không có giáo viên tới, Giang Phàm với Kiều Na tới nhưng thật ra rất trùng hợp. Bọn họ lựa chọn nhà của một bà lão họ Đinh trong thôn để ở lại, con trai cùng con dâu bà đã đi ra ngoài làm công, trong nhà có rất nhiều phòng.

Giang Phàm cùng Kiều Na đi đến nhà Đinh Thuận chào hỏi, lần trước ở tại nhà bọn họ, cũng coi như là người quen cũ.

Mẹ Nhạc Nhạc kéo Kiều Na vào phòng, từ trong ngăn kéo lấy ra tiền cô để lại lần trước, nói: "Cái này trả lại cho cô đi, chúng tôi cũng không cần... đứa nhỏ Nhạc Nhạc này quá không hiểu chuyện, lại nhận tiền của cô, tôi mắng nó mấy ngày rồi!"

Kiều Na đẩy tiền ra, "Tiền này nếu là không cần thì để lại cho Nhạc Nhạc vào đại học... Có thể không đủ, đến lúc đó nếu Nhạc Nhạc thi đậu đại học tôi lại gửi thêm một ít để cậu bé đóng học phí!"

Mẹ Nhạc Nhạc nghe được hai chữ "đại học", trong mắt tràn đầy nghi ngờ, "Nó có thể vào đại học sao?"

"Sao lại không thể?" Kiều Na chi chi chính mình, "Tôi chính là xuất thân sơn thôn, không phải cũng vào đại học sao? Chỉ cần Nhạc Nhạc học tập thật tốt, chắc chắn tương lai có thể thi đậu đại học!"

Mẹ Nhạc Nhạc kích động, gật đầu liên tục, "Nếu Nhạc Nhạc có thể vào đại học thì tốt rồi, nghe người ta làm công bên ngoài trở về nói, sinh viên rất lợi hại, có thể làm việc ở trong thành, kiếm thật nhiều tiền đó! Tôi cũng không cầu nó kiếm được bao nhiêu tiền, chỉ cần nó có thể sống tốt..."

Kiều Na vỗ vỗ bả vai bà, "Yên tâm đi, sẽ có ngày này! Tôi cảm thấy đứa nhỏ Nhạc Nhạc này thông minh, thi đại học không có vấn đề gì!"

Cô cùng mẹ Nhạc Nhạc nói một ít việc bên ngoài, cổ vũ bà bồi dưỡng con trai mình thật tốt, để tương lai cậu bé có thể ra ngoài mở rộng tầm mắt, mà không phải ở trong thôn cả đời.

Thấy bộ dáng mẹ Nhạc Nhạc là quyết tâm bồi dưỡng Nhạc Nhạc thành tài.

"Vậy... tiền này tôi tạm thời nhận lấy, tương lai Nhạc Nhạc kiếm lời, tôi sẽ để nó trả lại cô..." Lúc mẹ Nhạc Nhạc nhận lấy tiền vẫn ngượng ngùng.

Kiều Na cười cười, "Được, vậy tôi chờ cậu bé thi đại học!"

.....

Vào buổi tối, Kiều Na và Giang Phàm cùng ở tại nhà bà nội Đinh trong thôn.

Bà nội Đinh vô cùng vui vẻ, bạn già của bà chết sớm, sau khi con trai và con dâu đi ra ngoài làm công, trong nhà chỉ dư lại một mình bà, ngay cả người nói chuyện cũng không có. Bây giờ có có hai người trẻ tuổi vào ở cùng, bà mừng rỡ, cả ngày đều không khép miệng được.

Nhà bà nội Đinh nhiều phòng, tổng cộng có bốn phòng ngủ, bà vừa nghe nói Kiều Na với Giang Phàm muốn tới liền nhanh chân đi thu xếp phòng, đợi Kiều Na và Giang Phàm đến nhà bà, phòng cũng đã thu xếp xong.

"Đây là phòng của con trai và con dâu bà, vỏ chăn, ga trải giường đều mới giặt qua, rất sạch sẽ! Đêm nay vợ chồng son hai cháu ngủ nơi này đi!" Bà nội Đinh nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 40: Đội quân bắt gà

Edit & Beta: Song Ngọc.

Kiều Na vội vàng nói: "Bà Đinh, không phải như thế... Chúng con vẫn chưa kết hôn!"

Bà Đinh ngẩn ra một chút, cười nói: "Không phải vợ chồng son hả? Bà thấy hai người trẻ tuổi tụi con rất xứng đôi đó... Nếu như vậy thì tách ra ngủ đi, vừa lúc nơi này của bà nhiều phòng."

Bà muốn đi thu thập phòng khác, Kiều Na theo sau hỗ trợ. Nhà của bà Đinh không có nhiều chăn bông lắm, cũng may tiết trời đã dần dần ấm áp hẳn, mỗi giường một cái chăn bông mỏng đã đủ dùng.

Trải giường xong, bà Đinh đi nấu cơm, Kiều Na biết nấu ăn một chút nên đi theo vào phòng bếp, muốn giúp bà nấu cơm.

Phòng bếp nhà bà Đinh dùng loại nồi đất kiểu cũ, nồi vừa to vừa nặng, đặt trên bếp lò, nhóm bằng rơm lúa mỳ. Kiều Na nhớ rõ lúc ở cổ đại, trong phòng bếp dùng chính là loại nồi này, mặc dù cô chưa nhóm qua nhưng thời điểm học nấu cơm từng thấy người khác làm nên biết cách sử dụng.

Một mình Giang Phàm ngồi đợi cũng thấy nhàm chán nên theo tới phòng bếp xem náo nhiệt.

Kiều Na đang cắt củ cải, không để ý đến anh. Giang Phàm thấy bà Đinh đang muốn nhóm lửa, đi lại nói: "Bà, để con giúp bà!"

"Không cần đâu chàng trai!"Bà Đinh cầm lấy một bao diêm, "Đàn ông không nên xuống bếp, xuống bếp là chuyện phụ nữ nên làm, con là khách, vẫn là nên nghỉ ngơi đi!"

Giang Phàm nói: "Bà nội nghe nói đàn ông không thể xuống bếp từ nơi nào thế? Tư tưởng này cũng quá cổ xưa đi! Hiện tại đàn ông tốt đều giỏi nấu nướng, ở chỗ tụi con, đàn ông không biết nấu cơm là không kiếm được vợ đâu."

Lúc Kiều Na ở cổ đại cũng tiếp thu tư tưởng "Quân tử tránh xa nhà bếp", đàn ông chưa bao giờ xuống bếp, việc nhà tất cả đều do phụ nữ làm. Đương nhiên xuất thân của cô cao quý, không cần phải làm những việc đó. Có điều sau khi tới hiện đại, cô bắt đầu phát hiện quan niệm này không đúng, hoàn toàn là kì thị người phụ nữ.

Đàn ông hiện đại biết nấu cơm rất nhiều, lợi dụng khả năng nấu nướng để lấy được niềm vui phụ nữ cũng rất nhiều. Có điều cô rất khó tưởng tượng, một ngôi sao lớn như Giang Phàm lại đi nấu cơm sẽ là tình huống gì.

Bà Đinh nói: "Không cần, con trai, con đi ra ngoài đi, như vậy không tốt..."

Kiều Na xen mồm nói: "Bà nội, ngài đi nghỉ một lát đi, để anh ấy làm là được rồi!"

"Nhưng..."

"Yên tâm đi, sẽ không làm cháy nhà bếp của bà đâu!" Giang Phàm cười nâng bà nội dậy, "Bà đi nhà ăn chờ ăn đi, nhất định sẽ khiến bà vừa lòng!"

Bà Đinh bị Giang Phàm nửa đẩy ra phòng bếp, chỉ đành nghe theo anh. Có điều trong lòng bà vẫn có chút không thể tiếp thu, thôn Đinh Gia tư tưởng lạc hậu, tư tưởng của mọi người còn dừng lại ở thời đại nam tôn nữ ti, con trai của bà ở nhà cũng chưa bao giờ nấu cơm, trong quan niệm của bà, đàn ông nấu cơm là chuyện không có tiền đồ.

Nhưng thấy Giang Phàm giành hỗ trợ nấu cơm, bỗng nhiên bà cảm thấy ý tưởng trước kia của mình hình như cũng không hoàn toàn đúng.

Giang Phàm đẩy bà Đinh đến nhà ăn, lúc này mới trở về, ngồi xuống trước bếp lò, cầm lấy một bó rơm lúa mỳ, đánh một que diêm liền sáng lên.

"Wow!" bỗng nhiên Giang Phàm kêu một tiếng sợ hãi.

"Sao vậy?" Kiều Na vội vàng đi tới, lại thấy Giang Phàm đang nhảy dẫm lên ngọn lửa trên đất.

Lúc anh vừa mới dùng que diêm châm vào rơm lúa mì, ngọn lửa nhanh đến mức ngay lập tức cháy lên, anh theo bản năng mà ném rơm xuống, lại dẫn tới đốt phải rơm trên mặt đất, trên đất lập tức bắt lửa, anh vội vàng nhảy lên muốn dẫm tắt ngọn lửa.

Cũng may lửa không lớn, anh dẫm vài cái đã dập tắt toàn bộ.

"Không phải anh vừa hứa hẹn sẽ không châm lửa đốt phòng bếp sao?" Kiều Na cười nói, "Phương pháp này của anh không đúng, để em làm!"

Cô lấy ra một qua diêm, châm lửa vào rơm lúa mì trong tay, chỉ một lần liền cháy, nhưng ngay sau đó lửa chợt bùng lên làm cô hoảng sợ.

"Này, mau ném xuống!" Giang Phàm kêu lên.

Kiều Na vội vàng ném rơm lúa mì vào trong bếp lò, rơm bùng lên vài cái liền tắt mất.

Giang Phàm cười to: "Ha ha! Thì ra em cũng không biết!"

Kiều Na: "..."

Rõ ràng là cô nhìn thấy người khác làm như vậy, không nghĩ tới so với chính mình làm hoàn toàn không giống nhau.

Hai người ngồi xổm trước bệ bếp, thảo luận nghiêm túc vấn đề đốt lửa lên thế nào. Qua hai lần dạy dỗ trước, bọn họ quyết định đốt lửa trong lòng lò, sau khi bắt lửa lập tức ném vào trong lòng lò.

Có điều nói thì dễ làm thì khó. Hai người thử rất nhiều lần, rốt cuộc cũng nhóm lửa thành công. Nhưng chỉ được một lát, lửa đã dập tắt.

"Không đúng, anh bỏ vào trong đó rất nhiều rơm lúa mì, sao lại tắt?" Giang Phàm vô cùng khó hiểu.

Hai người ở chỗ này đốt lửa đã tốn hơn nửa tiếng, bà Đinh chờ ở nhà ăn thật sự là không kiên nhẫn, đi tới làm rồi chỉ một ít kĩ thuật.

"Chính là như thế này, củi đặt trong lò cần phải thoáng, con nhét củi dày như vậy còn không phải là bị nghẹt!" Bà Đinh nói.

"Được, lần này nhất định thành công!" Giang Phàm được bà Đinh chỉ đạo, tin tưởng lập tức tăng gấp bội.

Anh lại thử một lúc, quả nhiên đốt được lửa.

Kiều Na đã cắt xong đồ ăn, chờ nồi nóng lên, đem đồ ăn bỏ vào trong nồi xào. Nhà bà Đinh chỉ có một vài loại rau dưa, củ cải trắng đơn giản, gia vị chỉ có muối, cô làm được cũng có hạn.

Tốn rất nhiều công sức cuối cùng cũng làm cơm xong, Kiều Na và Giang Phàm cùng nhau bê cơm đến nhà ăn, trời đã hoàn toàn tối đen, bà Đinh đốt vài ngọn nến, ba người ngồi dưới ánh nến ăn bữa tối.

"Cô gái nhỏ, nấu ăn không tồi!" Bà Đinh nếm một miếng đồ ăn, khen nói.

Kiều Na cười nói: "Bà nội cảm thấy ăn ngon thì ăn nhiều một chút!"

Giang Phàm ăn một ngụm, nói: "Xác thật không tồi, về sau anh có có lộc ăn!"

Kiều Na trừng anh một cái, "Cái gì gọi là anh có lộc ăn?"

Giang Phàm không trả lời, chỉ là nở nụ cười rất tà ác, "Ừm, ăn ngon!"

Bà Đinh cười nói: "Hai đứa nhỏ này cũng thật là có ý tứ."

Ba người ăn xong cơm chiều, bà Đinh muốn đi rửa chén bị Giang Phàm giành trước một bước. Kiều Na nấu chút nước dùng để rửa mặt, mọi người cùng nhau rửa mặt sau đó liền đỡ bà Đinh vào phòng ngủ, để bà nghỉ ngơi sớm một chút.

Giang Phàm rất nhanh nhẹn mà rửa chén sạch sẽ, chờ Kiều Na từ phòng bà Đinh ra, anh đã rửa xong tất cả.

"Nhanh thật đó!" Kiều Na khích lệ nói.

"Trước kia lúc anh làm công một ngày phải rửa hơn một ngàn cái chén!" Vẻ mặt Giang Phàm kiêu ngạo, "Gọi anh là Đại Vương rửa chén!"

Kiều Na mặc kệ anh, nhìn thoáng qua thời gian trên điện thoại, mới tám giờ, còn cách giờ ngủ hằng ngày của cô rất sớm.

Ngọn nến trong phòng cháy hết rất nhanh, Kiều Na thổi tắt ngọn nến. Cây nến này đã rất ô uế, bộ dạng thoạt nhìn là dùng rất lâu rồi, lường trước là bà Đinh dùng thật sự tiết kiệm, không bỏ được thời gian đốt lửa dài, một ngọn nến có thể cháy rất lâu. Cô đến đây chưa tới nửa đêm, ngọn nến này đã cháy hết một nửa, cuộc sống của bà Đinh không dễ, có thể tiết kiệm một chút thì tiết kiệm một chút đi.

"Anh cũng về phòng nghỉ ngơi đi." Kiều Na nói, vào phòng của mình.

Kiều Na nằm ở trên giường, hoàn toàn không ngủ được, cô cùng nhàm chán, nơi này không có tín hiệu, điện thoại di động căn bản là vô dụng.

Bỗng nhiên, có người gõ cửa phòng cô.

"Ai đó?" Kiều Na hỏi.

"Là anh!" Giang Phàm ở bên ngoài nói.

"Chuyện gì vậy?"

"Anh phát hiện ra đồ vật thú vị, cùng nhau đến xem đi!"

Kiều Na không muốn đi ra ngoài, nhưng thật sự rất nhàm chán nên bò dậy, mở cửa nhìn thấy Giang Phàm đứng ở ngoài cửa.

"Thứ gì?" Kiều Na hỏi.

Giang Phàm chỉ chỉ trên đỉnh đầu.

Nhìn theo hướng anh chỉ, Kiều Na chỉ nhìn thấy vầng trăng cùng bầu trời đầy sao.

Giang Phàm nắm chặt tay cô, "Đi thôi, chúng ta cùng đi ngắm sao!"

Kiều Na: "..."

Đây là đồ vật thú vị mà anh phát hiện?

Cô không biết mình là có bao nhiêu nhàm chán mới có thể đi ra ngoài cùng anh.

Ra cửa, bên ngoài rất trống trải, bầu trời thoạt nhìn rất thấp, ngôi sao có vẻ sáng ngời dị thường, hoàn toàn khác với cảnh đêm từng thấy trong thành phố.

Không phải Giang Phàm nhắc nhở cô thật sự không có phát hiện, bầu trời đêm ở đây thật sự rất đẹp.

Giang Phàm rất đắc ý, "Đẹp không, anh phát hiện ra đó!"

Kiều Na gật đầu, "Đẹp."

Bọn họ đi đến bên cạnh đống cỏ khô nằm xuống, đống cỏ khô mềm mại, nằm trên đó rất thoải mái. Trước mắt là khoảng không rộng lớn vô tận, sao trời cuồn cuộn, làm người ta có cảm giác như hòa vào đất trời.

Bỗng nhiên có vài ngôi sao băng bay qua, làm xẹt qua vài vệt ánh sáng lóa mắt trên bầu trời.

Giang Phàm nói: "Mau ước nguyện đi!"

Kiều Na: "Vì sao?"

Giang Phàm: "Ước nguyện với sao băng rất linh nghiệm!"

Kiều Na nhìn sao băng trên bầu trời, bỗng nhiên có một loại cảm giác rất quen thuộc.

Giống như ở nơi nào đó, từng có cảnh tượng như vậy...

Nhưng cô nghĩ thế nào cũng không nghĩ ra rốt cuộc là ở đâu?

Kiếp trước sao? Có ai đã nói với cô phải ước nguyện với sao băng... Hình như cô cũng đã ước nguyện gì đó với sao băng...

Nhưng hoàn toàn nghĩ không ra...

Cô nhìn sao băng trước mắt đến phát ngốc, trong lòng hơi hơi có chút cảm giác bất an... Thậm chí sợ hãi.

Giang Phàm đã nhận ra, nghiêng người nhìn cô, hỏi: "Sao thế? Không thích thì không cần phải ước nguyện, dù sao cũng không có căn cứ khoa học gì."

Kiều Na ngồi dậy, "Em... Em mệt mỏi, muốn đi ngủ."

Cô nhảy từ trên đống cỏ khô xuống, Giang Phàm cũng nhảy xuống theo, hai người cùng nhau quay lại nhà bà Đinh. Dọc theo đường đi Kiều Na đều không nói chuyện, vừa rồi nhìn thấy sao băng cho cô cảm giác vô cùng không tốt, cố tình chính cô lại không biết không đúng chỗ nào.

Nằm lại trên giường, Kiều Na vẫn không ngủ được như cũ, mất ngủ cả đêm. Trong trí nhớ luôn cảm thấy có thứ gì bị cô quên đi, nhưng làm thế nào cũng không nghĩ ra.

.....

Trời gần sáng Kiều Na mới mơ mơ màng màng mà ngủ, cũng không có người đánh thức cô, ngủ thẳng đến buổi trưa cô mới rời giường.

Đã sắp đến bữa trưa, bà Đinh để lại bữa sáng cho Kiều Na, cô vào phòng bếp ăn một ít, Giang Phàm vào phòng bếp giúp đỡ dọn dẹp chén đũa.

Bỗng nhiên, bên ngoài truyền đến vài tiếng gà gáy "Tục tục...", tiếp theo là tiếng kêu sợ hãi của bà Đinh. Kiều Na cả kinh, buông chén đũa trong tay đi ra ngoài, Giang Phàm đã chạy ra ngoài trước.

Giang Phàm hỏi: "Bà nội, chuyện này là sao vậy?"

Kiều Na cũng đi ra, chỉ thấy bà Đinh cầm một cái dao, rất là nôn nóng.

"Sao thế?" Kiều Na hỏi.

"Gà của bà... Chạy!" Bà nội Đinh chỉ chỉ cửa lớn, "Vốn dĩ muốn giết để buổi trưa hầm thịt gà cho các con, bỗng nhiên gà bay lên, bà không bắt lấy nó liền chạy, bà đuổi theo cũng không kịp!"

Kiều Na có chút dở khóc dở cười, "Giết gà? Ngài muốn giết nó nó còn không chạy mất? Bà nội không cần phải phiền phức như vậy, gà lớn như vậy cũng không dễ dàng gì."

Giang Phàm rất đồng ý, "Không sai, Na Na, chúng ta đi bắt gà nhốt lại giúp bà nội đi!"

Kiều Na gật đầu, "Được!"

Giang Phàm hỏi bà Đinh đặc thù của gà nhà, đi ra ngoài bắt gà với Kiều Na.

Vào ban ngày trong thôn rất náo nhiệt, các dân làng tới tới lui lui, vội vàng làm chuyện của mình. Nhìn thấy Giang Phàm và Kiều Na, các dân làng đều chào hỏi rất nhiệt tình.

Kiều Na giữ lại một dân làng đi ngang qua, "Bác có thấy một con gà vừa chạy qua không ạ?"

Dân làng nói: "Gà của nhà bà Đinh hả? Tôi vừa mới nhìn thấy nó nổi điên chạy theo hướng đông, nếu không phải trong tay tôi mang nước, tôi đã giúp bà ấy nhốt lại."

Được manh mối, Kiều Na cùng Giang Phàm lập tức đi theo hướng đông của thôn.

Trên đường gặp phải mấy bạn nhỏ đang vui vẻ ca hát, mấy bạn nhỏ nghe nói Kiều Na muốn bắt gà đều rất hứng thú, một hai phải đi theo, Kiều Na đành phải dẫn bọn trẻ đi cùng.

Một đám người mênh mông cuồn cuộn đi về phía đông thôn, bắt đầu kế hoạch bắt gà vĩ đại.

Lúc đuổi tới đầu thôn, Nhạc Nhạc phát hiện đầu tiên, chỉ chỉ con gà đang đứng trên cỏ, cúi đầu tìm sâu để ăn.

"Bắt lấy nó!" Giang Phàm hô to một tiếng, vọt lên.

Gà hoảng sợ, xoay người liều mạng chạy như điên, Giang Phàm ở phía sau điên cuồng đuổi theo, mấy đứa bé cũng đuổi theo, một đám người vừa thét to, vừa vội vàng chạy.

Kiều Na bị cảnh tượng trước mắt làm cho ngẩn ra một chút, tốt xấu gì Giang Phàm cũng là ảnh đế, nếu bị fans của anh thấy một màn như vậy, không thể không bị loé mù mắt.

Có điều trước mắt quan trọng nhất chính là bắt gà, lập tức cô cũng gia nhập vào đội ngũ bắt gà.

Con gà kia chạy trốn rất nhanh, mấy người đuổi theo nó chạy hơn nửa thôn đều mệt muốn chết, con gà còn rất có tinh thần. Trên đường gặp được mấy người trẻ tuổi cũng gia nhập đội ngũ hỗ trợ, đội quân bắt gà ở phía sau con gà thét to truy kích.

Kiều Na cảm thấy con gà kia khẳng định đã bị dọa đến ra nước...

Cuối cùng, dưới sự chỉ huy của Giang Phàm, vài người phân công nhau bức con gà đến góc tường, Giang Phàm nhào lên, bắt sống con gà này.

Các dân làng tức khắc hoan hô, mấy đứa trẻ còn nhảy lên vỗ tay.

"Cảm ơn mọi người!" Giang Phàm ôm gà, hướng mọi người khom lưng kính chào, hoàn toàn là tư thế cảm ơn người xem ở lễ trao thưởng.

Kiều Na ở bên cạnh cười cong eo, người dân thật sự quá thú vị, nhiều người như vậy chạy tới bắt một con gà, quả thực chính là kỳ quan!

Loại cảm giác không thoải mái do nhìn thấy sao băng ngày hôm qua đã trở thành hư không, cô tiếp nhận con gà trong tay Giang Phàm, cười nói với nó: "Xem ngươi còn dám không nghe lời! Biết sợ rồi sao!"

Nhạc Nhạc xen mồm nói: "Chị à, chị bị choáng váng hả? Nó nghe không hiểu chị nói gì đâu!"

Kiều Na: "..."

Tác giả có lời muốn nói:

Gà: Tôi đã làm gì sai? Vì sao lại đối xử với tôi như vậy?

(RuYu: Má ơi! Cười ngất với cái chương này =)))))))))))))))))

*E hèm... lâu rồi không đăng chương, xin lỗi các tình yêu. Tại vì dịp này gần Tết nên quá quá bận nè, chắc mọi người cũng bận rộn với tuần lễ dọn nhà rồi, tặng mọi người một chương, hôm bữa hẹn mọi người là sẽ cố đăng full truyện trước Tết nhưng xem ra hơi khó rồi, huhu. Nhưng ta sẽ cố gắng xong sớm nhất, chỉ còn có 3 chương nữa thôi, cảm ơn sự ủng hộ của mọi người rất nhiều nhiều*uuuu □□□□

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Nhiễm tổng đến chơi

Edit & Beta: Song Ngọc.

Kiều Na và Giang Phàm mang gà của bà Đinh về, hai người đều dính đầy bùn đất, cũng may trong xe có quần áo để tắm rửa.

Bà Đinh nhìn thấy gà rất vui vẻ, một hai đòi giết nó nấu ăn, Kiều Na vội bảo vệ, "Bà nội, con gà này sống cũng không dễ, tha cho nó đi!"

Bà nội Đinh nói: "Hai người các con đi đường xa như vậy để đến được nơi thâm sơn cùng cốc này của chúng ta, dù sao cũng phải đãi các con ăn ngon."

Kiều Na nói: "Bà nội, chúng con thích ăn rau dưa tươi, chỗ của tụi con thiếu chính là rau dưa, đối với tụi con mà nói, rau dưa nơi này mới là tốt nhất!"

Lúc này bà nội Đinh mới từ bỏ ý định giết gà, con gà kia ở trong sân kiêu căng ngạo mạn đi qua đi lại, hoàn toàn không biết mình vừa mới đã trải qua một hồi sống chết.

Hai giờ chiều, Giang Phàm và Kiều Na đi đến trường học. Trên xe Giang Phàm mang theo một ít đồ dùng văn phòng phẩm cùng với sách vở cho học sinh, đây là anh đặc biệt mua cho bọn nhỏ. Kiều Na đi cùng Giang Phàm, đem những đồ này chia cho học sinh.

Các học sinh rất khác biệt về tuổi tuổi tác, có đứa bốn, năm tuổi, cũng có đứa mười mấy tuổi, hiện tại bọn chúng lại học nội dung giống nhau, rốt cuộc tất cả mọi người đều chưa từng đi học.

Bọn nhỏ học tập rất chăm chỉ, chỉ cần là cái giáo viên đã dạy, mỗi người đều nghiêm túc học tập. Bọn họ biết cơ hội được học tập của mình không dễ, hơn nữa cơ sở quá kém, nếu muốn lấy được thành tích tốt, cần phải nỗ lực gấp bội mới được.

Kiều Na cùng Giang Phàm dạy cho bọn họ là ngữ văn tiểu học và toán tiểu học cơ bản nhất, trước đó giáo viên dạy họ ghép vần, hiện tại bọn họ muốn học chữ Hán. Về phương diện toán học, bọn nhỏ đã học xong toán cộng hai chữ số.

Kiều Na ngạc nhiên phát hiện, chỉ cần là kiến thức cô đã dạy, mỗi một đứa trẻ đều có thể nắm chắc, mặc kệ là đứa trẻ mười mấy tuổi hay là đứa trẻ chỉ mới vài tuổi.

Lúc tan học cô hỏi một chút mới biết được những đứa trẻ tiếp thu nhanh, sau giờ học sẽ trợ giúp những đứa trẻ học chậm, để bọn họ cũng có thể học được. Trong thôn thiếu giáo viên, bọn nhỏ tự mình làm giáo viên, đem những gì mình biết dạy lại cho những đứa trẻ khác. Cứ như vậy, kiến thức giáo viên dạy chỉ cần có một đứa trẻ hiểu rõ, đứa trẻ khác cũng có thể học theo được.

Loại tinh thần đoàn kết hỗ trợ học tập này làm Kiều Na thực cảm động, cô cảm thấy những đứa trẻ này khởi đầu chậm một chút, điều kiện kém một chút nhưng chỉ cần có tinh thần như vậy, một ngày nào đó có thể thành tài.

Người trong thôn chỉ biết Kiều Na và Giang Phàm là giáo viên từ nơi khác tới, nơi này tin tức bế tắc, không có người biết bọn họ là ai. Cuộc sông a ở chỗ này làm cho bọn họ cảm thấy rất nhẹ nhàng, tự tại, thậm chí hoàn toàn không muốn trở về.

Giang Phàm nói: "Chúng ta dứt khoác ở chỗ này xây mấy cái nhà, sinh mấy đứa nhỏ, cả đời ở chỗ này dạy học, không đi chỗ khác được không?"

Kiều Na trừng anh một cái, "Ai cùng anh sinh con? Hừ, ngay cả cầu hôn cũng chưa có, tưởng bở!"

Giang Phàm cười nói: "Cầu hôn dễ dàng mà, anh trở về lập tức đi mua nhẫn kim cương."

Kiều Na: "Nhẫn kim cương quá không sáng tạo, nếu anh không nghĩ ra được cách cầu hôn sáng tạo, em sẽ không đáp ứng! Hừ, cho rằng cầu hôn dễ dàng lắm sao?"

Giang Phàm ngốc, "Có sáng tạo?"

Cầu hôn thì có cái gì sáng tạo?

Lúc Kiều Na đi vào thị trấn mua đồ đã gọi một cuộc cho gia đình, nói rõ tình huống hiện tại, để trong nhà không cần lo lắng. Vốn dĩ cha Kiều và mẹ Kiều cho rằng cô đi đóng phim, cũng không có hỏi nhiều, không nghĩ tới con gái thế nhưng đến nông thôn dạy học.

Cha Kiều nói: "Thật ra cha cảm thấy chuyện này so với việc con đi đóng phim có ý nghĩa hơn! Mặc dù không có lấy tiền nhưng có thể giupa bọn nhỏ học được tri thức, thật là chuyện tốt!"

Mẹ Kiều xen mồm, "Không sai, ở đó nhiều một chút, trong nhà không có việc gì, con không cần lo lắng."

Lần đầu tiên Kiều Na phát hiện, tam quan của cha mẹ mình quả thực chính trực đến không thể chính trực hơn. Cô dặn dò cha mẹ không cần nói chuyện này với truyền thông, cha Kiều mẹ Kiều rất phối hợp mà đáp ứng.

Lúc cô tới thị trấn mang theo không ít tiền mặt, cô giúp bọn nhỏ mua một ít đồ cần dùng, lại giúp bà Đinh mua vật dụng hàng ngày, lúc này mới trở về.

Ở trong thôn một tháng, thời tiết đã dần nóng lên. Trong khoảng thời gian này lại có không ít người tình nguyện từ khắp nơi trên cả nước lục tục tới, cho bọn nhỏ lên lớp, dường như cách mấy ngày liền có người tình nguyện đến, rất nhiều người trong bọn họ vẫn là sinh viên còn đi học, dưới tình huống không giàu có, tự trả tiền đến nơi này, cò mang quà đến cho bọn nhỏ.

Nhóm người tình nguyện nhìn thấy Giang Phàm cùng Kiều Na, đều vô cùng hưng phấn.

"Thì ra hai người ở chỗ này!" Tiểu Ngô nói, "Ngày hôm qua em lướt weibo, trên mạng có rất nhiều người đồn đại nói hai người mất tích... Còn nói hai người bỏ trốn, ha ha, không nghĩ tới lại có thể đến nơi này, cũng phải, hoạt động này vốn chính là Phàm ca khởi xướng, những phóng viên đó cũng ngốc, không thể nghĩ được điều này."

Giang Phàm nói: "Nhưng không được nói chuyện này ra ngoài!"

"Yên tâm!" Tiểu Ngô vỗ vỗ bộ ngực, "Em là loại người này sao?"

Nhưng là nhiều người tình nguyện tới, luôn có người không giữ mồm giữ miệng, chuyện Giang Phàm cùng Kiều Na ở thôn Đinh Gia làm giáo viên cuối cùng vẫn bị tiết lộ ra ngoài. Rất nhiều phóng viên đuổi tới thôn Đinh Gia, nơi này lập tức thành tiêu điểm cho cả nước chú ý.

Kiều Na rất khó chịu, "Rốt cuộc là ai nói ra ngoài? Đã hứa sẽ giữ bí mật mà?"

Giang Phàm nhún vai, "Thôi, sớm muộn gì cũng có một ngày như vậy, dù sao chúng ta cũng không có khả năng ở chỗ này mãi. Anh nghĩ, thừa dịp cơ hội này chúng ta có thể làm tuyên truyền giúp nơi này."

Trong lòng Kiều Na dao động, "Nói cũng đúng, nếu nơi này đã được nhân dân cả nước chú ý, có lẽ đối với các thôn dân là một chuyện tốt."

Lão Hà hấp tấp đuổi tới, nhìn thấy Giang Phàm và Kiều Na liền mắng một trận, hai người cũng không cãi lại, để ông ấy mắng mệt mỏi tự động ngừng.

Lúc Giang Phàm nhận phỏng vấn trong ngày nói: "Chúng tôi tới nơi này, một mặt là làm giáo viên, dạy cho bọn nhỏ một ít tri thức. Về mặt khác thật ra là tới kiểm tra hoàn cảnh địa lý một chút, bởi vì dân phong nơi này quá thuần phác, cho nên tôi muốn làm một tiết mục ở nơi này, chỉ là nhất thời còn chưa có nghĩ ra tiết mục nào tốt."

Lúc lời này của anh truyền ra, lập tức mấy chục gameshow đều phái đại biểu muốn cùng anh thảo luận hợp tác. Lão Hà cảm thấy chuyện tuyên truyền này đối với hình tượng hiện nay của Giang Phàm và Kiều Na đều có lợi, lập tức bắt đầu hoạt động.

Mấy ngày nay thôn Đinh Gia vô cùng náo nhiệt, phóng viên truyền hình tới lui, còn có các fan nối liền không dứt, những người này nếu tới cũng ngượng ngùng đi tay không, trên cơ bản đều mang theo một ít quà cho bọn nhỏ, mỗi đứa trẻ đều được chia một đống lớn văn phòng phẩm cùng sách vở, cũng đủ bọn họ dùng trong nhiều năm.

Kiều Na hỏi, "Anh nói gameshow là nghiêm túc sao? Làm ở chỗ này có thể tin được không?"

"Đương nhiên đáng tin cậy!" Giang Phàm nói, "Anh chọn được hai nhà, em nhìn xem có ý kiến gì không?"

Kiều Na lấy ghi chép của Giang Phàm, anh chọn một tiết mục địa lý, là giới thiệu kỹ càng tỷ mỉ về địa lý, phong thổ của thôn Đinh Gia. Còn có một tiết mục đương đại, mời vài ngôi sao đang hot, mọi ngời cùng nhau ở thôn Đinh Gia chơi vài trò chơi nhỏ, rất thú vị.

Có hai cái tiết mục giới thiệu này nhất định sẽ làm thôn Đinh Gia được người xem cả nước biết. Nếu có thể hấp dẫn đầu tư đến khai thác nơi này là có thể cung cấp cho người dân địa phương đủ vật dụng thực tế. Lực lượng của Giang Phàm và Kiều Na thật sự có hạn, nhưng nếu có thể để các thương gia khai thác đến, tình huống trong thôn sẽ cải thiện rất lớn.

Dưới sự hoạt động của công ty lão Hà, thành công đem hình tượng của Giang Phàm và Kiều Na tạo thành hai nghệ sĩ tốt nhiệt tình làm công ích không cần báo đáp trên mạng. Thôn Đinh Gia đã được rất nhiều người chú ý, người báo tên tới tình nguyện cũng nhiều hơn.

Đương nhiên, cũng có không ít người chú ý đến quan hệ của Giang Phàm và Kiều Na.

"Bọn họ là muốn tính toán tới đó sinh con đi? Ha ha! Đáng tiếc bị phóng viên phát hiện!"

"Chân tướng chỉ có một, hai người kia là đi hưởng tuần trăng mật!"

.....

Trong lúc tiết mục đang chuẩn bị, có không ít nhà tài trợ tìm tới cửa. Trong vòng vài ngày, nhà tài trợ đã lên đến mấy chục.

"Giang tiên sinh, xí nghiệp Nhiễm thị nói muốn cấp miễn phí dây điện và tháp tín hiệu cho thôn Đinh Gia, có điều đưa ra yêu cầu là muốn nói chuyện cùng Kiều tiểu thư!" Lão Hà lấy ra một phần hiệp nghị.

Giang Phàm nghe được hai chữ "Nhiễm thị" này liền khó chịu, trợn trắng mắt, "Anh ta tới tài trợ, hay là tới cướp người?"

Lão Hà: "..."

Giang Phàm càng nói càng tức giận, "Anh ta là đang hướng về phía Na Na nhà chúng ta mà tới! Đừng cho là tôi không nhận ra tâm tư này của anh ta, muốn cướp Na Na nhà chúng ta, không có cửa đâu! Cửa sổ cũng không có! Lỗ chó cũng không có! Phi!"

Lão Hà: "... Không cần phải phản ứng lớn như vậy, anh cảm thấy là đồng ý hay là không đồng ý? Giá dây điện không ít tiền đâu, đường xa như vậy, muốn mở điện cũng tới mấy ngàn vạn..."

Giang Phàm nghĩ nghĩ, "Tôi hỏi ý kiến của Na Na một chút."

Mặc dù anh rất muốn cự tuyệt nhưng suy xét đến chuyện tốt vì tạo phúc cho người trong thôn này, nếu chuyện này thành thì trong thôn có thể sử dụng điện, dùng được các phương tiện chạy bằng điện đối với các thôn dân mà nói rất có ý nghĩa.

Kiều Na nghe nói việc này, thực vui vẻ mà vỗ tay nói: "Nhiễm tiên sinh thật là người tốt, cứ như vậy các thôn dân thật có phúc khí.

Đương nhiên là đồng ý! Vì sao không đồng ý? Không đồng ý quả thực là ngốc."

Giang Phàm: "... Anh thấy Nhiễm Ngọc Bác kia không phải người tốt gì, tám phần là hướng về phía em tới, nếu đưa ra yêu cầu gì cho em thì làm sao bây giờ?"

Kiều Na do dự một chút, "Đúng vậy... Nếu anh ta muốn em tiếp ngàn ván cờ, khi nào em mới có thể đánh xong?"

Giang Phàm: "..."

Vấn đề trọng điểm không phải chỗ đó có được không?

Kiều Na lại suy nghĩ trong chốc lát, trên mặt lộ ra thần sắc kiên định, "Được, một ngàn ván cũng được, chỉ cần trong thôn có thể mở điện, em cùng anh ta đấu cờ một năm!"

Lão Hà ở bên cạnh không nói lời nào, thấy cô hạ quyết tâm, lúc này mới nói: "Buổi tối hôm nay Nhiễm tiên sinh liền đến, nói là muốn cùng Kiều tiểu thư gặp mặt."

Giang Phàm vừa nghe liền quát, "Không được! Kiên quyết không được! Buổi tối đơn độc gặp mặt? Anh ta là muốn lên trời sao!"

Kiều Na: "Người ta giống như không có nói "đơn độc" đi?"

Giang Phàm: "Anh cũng phải đi, anh muốn đi anh muốn đi anh muốn đi!"

Kiều Na cảm thấy buổi tối một mình gặp mặt đàn ông là không ổn, có Giang Phàm ở bên cạnh, trong lòng cô kiên định chút. Đối với Nhiễm Ngọc Bác cô hiểu biết không nhiều lắm, phần lớn là hiểu biết qua các ván cờ, đối với người này thật ra không tiếp xúc nhiều lắm.

Buổi tối, xe của Nhiễm Ngọc Bác chạy đến thôn Đinh Gia, anh từ thành phố S ngồi máy bay tư nhân đến thành phố, sau khi xuống máy bay đã có tài xế lái xe chờ, không lâu sau liền đến thôn Đinh Gia.

Vốn dĩ thôn Đinh Gia có vị trí hẻo lánh, vô cùng khó tìm, nhưng từ lúc nơi này nổi lên vì Giang Phàm và Kiều Na, người tới nơi này nhiều hơn, rất dễ dàng tìm được.

Nhiễm Ngọc Bác ngồi trên một chiếc xe dã ngoại (xe có phòng ở), lúc Giang Phàm và Kiều Na đến, một vị quản gia mặc tây trang đen đã ở đó, nhìn thấy bọn họ, khong lưng chào rất lễ phép, sau đó dẫn bọn họ lên xe.

Nhiễm Ngọc Bác đang ngồi ở trên sô pha, nhìn chằm chằm ván cờ trước mắt, nhìn thấy có người tới, rất cao hứng đứng lên, mở ra hai tay với Kiều Na, "Quá tốt rồi, cuối cùng cũng gặp mặt!"

Giang Phàm tiến lên một bước, che ở trước Kiều Na, cười nói: "Nhiễm tiên sinh cũng vậy, đã lâu không gặp!"

Nói xong liền muốn duỗi ra hai tay cùng anh ta ôm.

Nhiễm Ngọc Bác tự động buông hai tay, vẻ mặt khó chịu mà nhìn Giang Phàm, "Anh không phải đạo diễn sao? Phim đều quay xong hết rồi, còn đi theo làm cái gì?"

Giang Phàm càng khó chịu, "Anh đầu tư liền đầu tư, một hai phải gặp cô gái nhà người ta là muốn làm cái gì?"

Nhiễm Ngọc Bác, "Tôi và Kiều tiểu thư là bạn tốt, gặp cô ấy một lần thì có làm sao?"

Giang Phàm: "Tôi và Na Na là người yêu, tôi đi theo tới thì làm sao vậy?"

Biểu tình của Nhiễm Ngọc Bác sững một chút, "Người.... yêu? Hiện tại đạo diễn đều vô sỉ như vậy sao? Quay một bộ phim liền biến nữ chính thành bạn gái? Kiều tiểu thư, có phải tên hỗn đản này ép buộc cô hay không? Không quan hệ, nói với tôi, tôi làm chủ cho cô!"

Giang Phàm một bộ dạng người thắng, "Anh đừng nghĩ muốn dùng thủ đoạn với tôi, tóm lại, Na Na là bạn gái của tôi, nói tài trợ thì có thể, phương diện khác cũng đừng nghĩ!"

Nhiễm Ngọc Bác không để ý tới Giang Phàm, đi đến bên cạnh Kiều Na, "Nói với tôi, có phải anh ta dùng điều kiện gì uy hiếp cô hay không? Đừng sợ, tôi đều có thể giải quyết giúp cô, tin tưởng tôi!"

Kiều Na nhìn hai người này vừa gặp là đấu, hơi có chút xấu hổ, "Cái này... Uy hiếp thật ra không có..." Ánh mắt Nhiễm Ngọc Bác sáng lên, "Vậy thì là dụ dỗ lợi ích? Anh ta ra bao nhiêu? Tôi ra gấp mười lần!"

Kiều Na cảm thấy đầu to ra, dụ dỗ lợi ích là cái quỷ gì? Trong đầu Nhiễm Ngọc Bác suy nghĩ cái gì vậy?

Nhiễm Ngọc Bác lại nói: "Kiều tiểu thư, tôi đứng ở góc độ thương nhân nhìn, xuất phát từ thời gian và ích lợi, cảm thấy nếu cô ở bên tôi, đối với chúng ta mà nói đều có lợi. Tôi có thể cho cô rất nhiều tiền tài, để về sau cô không cần vất vả đóng phim nữa. Mà cô có thể chơi cờ cùng tôi, tìm được nhiều bạn bè chơi cờ phức tạp, cũng có thể đề cao cờ nghệ của tôi. Kết hợp như vậy đối với cả hai chúng ta đều có lợi, không phải sao?"

Giang Phàm cả giận nói: "Rốt cuộc anh có nghe tôi nói hay không? Cô ấy là bạn gái của tôi!"

Nhiễm Ngọc Bác nói: "Anh cũng nói là bạn gái, còn chưa có kết hôn thì tất cả mọi người đều có cơ hội, cô ấy lựa chọn anh có lẽ chỉ là bởi vì anh là người đàn ông ưu tú nhất bên cạnh cô ấy, nhưng tình huống hiện tại không giống, có người ưu tú hơn xuất hiện, lý ra cô ấy nên có cơ hội chọn người mới."

Giang Phàm cười lạnh, "Người càng ưu tú... Không phải là anh nói chính mình đi?"

Nhiễm Ngọc Bác nói: "Đương nhiên! Tôi là người nói chuyện tương đối thẳng, cái gì cũng sẽ nói rõ, tôi cảm thấy tôi cùng Kiều tiểu thư ở bên nhau tương đối thích hợp, tôi tìm người điều tra qua, chỉ số thông minh của Kiều rất cao, bên ngoài cũng rất tốt, gia tộc không có bệnh sử, chứng minh gen không tồi, đối với người thừa kế Nhiễm thị đời sau sẽ có lợi. Đương nhiên, quan trọng nhất chính là kỹ thuật cờ vây làm tôi rất vừa lòng, tôi đã nghĩ kỹ rồi, tương lai nếu cô ấy mang thai, nhất định sẽ làm con mình trở thành cao thủ cờ vây nổi tiếng trên đời! Nếu Kiều tiểu thư đồng ý, có thể tuỳ tiện ra điều kiện."

Kiều Na nghe lời này cảm thấy rất kỳ cục, Nhiễm Ngọc Bác đánh giá cô như vậy là muốn đem cô trở thành một kiện hàng hoá tới tiến hành mua bán sao? Nguyện ý ra giá cao nhất, chỉ là bởi vì cảm thấy cô có giá trị?

Biết cờ vây, gen tốt, hai điều này này làm Nhiễm Ngọc Bác càng thêm vừa lòng cho nên anh ta nguyện ý dùng giá cao "Mua sắm" cô trở về, là ý này sao?

Giang Phàm đang muốn phản bác hai câu, Kiều Na đã mở miệng, "Thực xin lỗi, Nhiễm tiên sinh, nếu anh không phải muốn hợp tác thực sự, chúng ta chỉ đàm phán tới đây thôi. Tôi không phải một kiện hàng hoá, không phải anh ra giá là có thể mua, còn có... Tôi cùng Giang tiên sinh xác thật là người yêu, hơn nữa chúng tôi chuẩn bị kết hôn, cứ như vậy!"

Nói xong cô kéo tay Giang Phàm, đi tới cửa.

Giang Phàm ngơ ngẩn mà đi theo Kiều Na xuống xe, trong đầu lặp đi lặp lại một câu "Chúng tôi chuẩn bị kết hôn", "Chúng tôi chuẩn bị kết hôn"...

Hạnh phúc tới quá đột nhiên, anh gần như nhịn không được mà muốn khóc.

Đi ra rất xa, Kiều Na mới dừng lại, thấy Giang Phàm vẫn luôn phát ngốc, hỏi: "Sao vậy? Sẽ không bị vị Nhiễm tổng kia chọc tức đến ngu đi? Không cần để ý đến anh ta, chuyện dây điện chúng ta lại tìm nhà đầu tư khác là được, loại chuyện công ích này vốn dĩ chính là xuất phát từ tự nguyện. Đừng lo lắng, luôn sẽ có nhà hảo tâm nguyện ý làm, chuyện này đối với nhà đầu tư mà nói cũng là tuyên truyền chính diện."

Sau một lúc lâu Giang Phàm mới mở miệng: "...Em... Em nói là thật sao?"

"Ừm, thật sự!"

Giang Phàm bỗng nhiên nhảy dựng lên, bế Kiều Na lên, hôn lên mặt cô một cái, "Vậy chúng ta lập tức trở về đăng ký, ha ha ha, hôm nay là ngày lành..."

Nói nói liền hét lên.

Kiều Na: "..."

Kết hôn?

Cô không nghe lầm đi?

Hình như lúc nãy... cô... thật sự nói hai chữ kết hôn này...

Nhưng rõ ràng là Giang Phàm vẫn chưa cầu hôn có được không?

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Phát hiện cổ mộ

(Chào mọi người, mình là RuYu ^^, do gần đây watt của YuIie bị gì đó nên không thể truy cập được nên 2 chương cuối mình sẽ đăng thay chị ấy nhé:*, do mình phải ôn thi nên không có nhiều thời gian, có thể sẽ đăng chương cuối chậm, có vài lỗi chính tả và không thể trả lời cmt thường xuyên được, mong mọi người thông cảm và thật sự đã cảm ơn mọi người vì đã đợi <3 <3 <3)

Nhiễm Ngọc Bác hỏi Nhạc Lam: "Chẳng lẽ tôi sai rồi sao? Không nên nói như vậy sao?"

Nhạc Lam nói: "Ông chủ không có làm sai, sai chính là Kiều Na không biết điều."

Nhiễm Ngọc Bác: "Người khác cũng đều cầu hôn như vậy, đúng không?"

Nhạc Lam gật đầu: "Không sai!"

Nhiễm Ngọc Bác không hiểu được, đến tột cùng là một phân đoạn nào xảy ra vấn đề. Anh cảm thấy lấy tài lực của mình, một diễn viên như Giang Phàm hẳn không phải là đối thủ của anh, vì cái gì Kiều Na lại chọn Giang Phàm mà không chọn chọn anh?

Quả thực là không có đạo lý!

Cho tới nay, anh đều chưa phải chịu qua suy sụp trong tình cảm. Vô luận anh coi trọng cô gái nào, mặc kệ người ta có bạn trai không, chỉ cần anh phái Nhạc Lam đi theo đối phương nói giá cả, trước nay đều dễ như trở bàn tay.

Lần này vì kết hôn, anh tự mình đi nói giá cả, cư nhiên phá lệ mà thất bại! Chẳng lẽ kỹ thuật đàm phán của anh kém hơn Nhạc Lam? Nói tới làm ăn Nhiễm Ngọc Bác anh chính là cao thủ đàm phán!

Nhiễm Ngọc Bác hỏi: "Mỗi lần cô nói với người ta thế nào? Hay là cách nói chuyện của tôi lúc nãy không được xuôi tai?"

Nhạc Lam nghĩ nghĩ, "Lấy Vương tiểu thư lần trước, tôi nói với cô ta ông chủ của tôi coi trọng cô, muốn cùng cô cặp kè một tháng, giá cả là một ngàn vạn, cô có đồng ý hay không? Chỉ nói như vậy..... Sau đó cô ta liền đồng ý....."

Nhiễm Ngọc Bác: "....."

Rõ ràng so với anh còn trắng trợn hơn.....

.....

Giang Phàm cả đêm không ngủ, nằm ở trên giường cười ngây ngô, sáng sớm liền bò dậy, chạy đến ngồi xổm trước cửa phòng Kiều Na.

Kiều Na vừa ra khỏi cửa liền hoảng sợ, "Anh làm gì vậy?"

"Muốn sớm nhìn thấy em một chút!" Giang Phàm một bộ dạng làm nũng.

Kiều Na quả thực dở khóc dở cười, "Được rồi, mau đứng lên đi, để người khác thấy không tốt!"

Giang Phàm lắc đầu, "Người khác thấy thì thấy, dù sao chúng ta sắp kết hôn, đừng làm giống như đang yêu đương vụng trộm."

Kiều Na: "Công ty các anh không phải không cho công bố tình yêu sao? May là em không có hợp tác với công ty, không cần chịu quản thúc bởi những qui định kỳ lạ này."

Giang Phàm nói: "Không có việc gì, anh sẽ nói với công ty, luôn có biện pháp."

Trong cùng ngày anh liền nói với lão Hà: "Ông trở về công ty nói một chút, nói tôi muốn công bố tình yêu..... Đương nhiên nếu công ty từ chối tôi cũng có thể giữ bí mật, dù sao hợp đồng của chúng ta chỉ còn 1 năm."

Lão Hà mặt không biểu cảm mà đem những lời này truyền cho cấp cao trong công ty, các cổ đông liền lập tức mở một cuộc hội nghị khẩn cấp.

"Giang Phàm đây là có ý gì? Không muốn gia hạn hợp đồng?"

"Anh ta chính là nghệ sĩ có giá trị thương mại nhất trong công ty chúng ta, cũng hợp tác rất tốt, sẽ không chọc phiền toái, nếu anh ta không gia hạn hợp đồng, công ty chúng ta liền không có trụ cột."

"Vốn đang muốn ký hợp đồng với cả Kiều Na..... Nếu anh ta không gia hạn hợp đồng, Kiều Na khẳng định sẽ không tới."

Suy xét đến một loạt hậu quả này, công ty cảm thấy, để Giang Phàm công bố tình yêu là biện pháp duy nhất để giữ anh lại.

Bất quá rốt cuộc đây là một chuyện lớn, nếu Giang Phàm công bố tình yêu, có thể có ảnh hưởng tiêu cực gì hay không? Sẽ mất bao nhiêu fan a?

Lúc này lão Hà lại truyền đến một câu của Giang Phàm.

"Toàn thế giới đều biết chúng tôi ở bên nhau, cố tình dấu diếm còn có ý nghĩa sao?"

Những lời này hoàn toàn thuyết phục cổ đông trong công ty, trên mạng đều nói Giang Phàm và Kiều Na ở bên nhau, tựa hồ mọi người đối với chuyện hai người bọn họ ở bên nhau cũng không có cái gì phản cảm. Nếu chuyện này vận dụng thích đáng, khả năng ngược lại sẽ có lợi cũng không chừng.

.....

Hai ngày sau lão Hà mang đến quyết định của công ty: Đồng ý công khai tình yêu!

"Tôi đã biết!" Giang Phàm đắc ý cầm lấy di động, "Bất quá nơi này không có tín hiệu a..... Lão Hà ông đến phía trước trong nơi có tín hiệu trong thị trấn giúp tôi đăng Weibo được không?"

Lão Hà: "Ok!"

Giang Phàm nghĩ nghĩ, lại lắc đầu nói: "Thôi, loại chuyện này vẫn là tôi tự mình động thủ, dù sao ngày mai tôi muốn tới thành phố phía trước mấy ngày thương lượng với tổ tiết mục chi tiết cần thiết....."

Lão Hà: "Ok!"

Giang Phàm lại nói: "Nhưng mà tôi lại muốn thông báo trước..... Ai, thật rối rắm....."

Lão Hà: "....."

.....

Ngày hôm sau, Giang Phàm cùng lão Hà cùng nhau lái xe đi ra ngoài, tới nơi có tín hiệu, Giang Phàm liền gấp không chờ nổi mà lấy di động ra.

Bất quá thật muốn đăng Weibo, anh lại nghĩ không ra muốn viết cái gì.

Hơn nữa lễ vật dùng để cầu hôn còn chưa có chuẩn bị tốt.....

Anh ở khung trạng thái viết rồi lại xóa, lăn lộn hơn nửa ngày, thẳng đến gặp được tổ tiết mục, đều chưa có viết xong, chỉ có thể tạm thời cất di động.

Đây là một tổ tiết mục tiết mục thực tế, tên là《 Mạo hiểm lớn của minh tinh 》, tổ tiết mục còn gọi tới vài diễn viên, đều là những người rất nổi gần đây, tổ tiết mục Gặp mặt trò chuyện trao đổi chi tiết quay tiết mục thực tế. Giang Phàm chụp cong tiết mục thực tế, câu thông lên không có gì chướng ngại, rất nhanh vài người liền thương lượng xong, muốn hoàn thành tiết mục này như thế nào.

Giang Phàm không có yêu cầu khác, chỉ hy vọng tổ tiết mục nhiều giới thiệu nhiều hơn tình trạng thực tế của Đinh Gia thôn, đặc biệt là tình huống của bọn nhỏ, đến lúc đó bọn nhỏ cũng có thể phối hợp tiết mục thực tế quay chụp.

Trưa hôm đó lúc Giang Phàm trở về, nhìn thấy trong thôn tới rất nhiều công nhân tới làm dây điện.

Anh có chút kỳ quái, đàm phán cùng Nhiễm Ngọc Bác đã thất bại, như thế nào còn sẽ có người tới làm dây điện? Là nhà đầu tư khác tự ý quyết định sao?

Cũng đúng, anh chỉ là một diễn viên, lại không phải trưởng thôn của Đinh Gia thôn, chuyện này vốn dĩ không phiền anh quản. Chỉ cần có người ở chỗ này đầu tư chính là chuyện tốt, anh không cần hỏi nhiều.

Kiều Na mang theo một đám trẻ con ở ven đường đưa nước cho nhóm công nhân, nhìn thấy Giang Phàm trở về, vẫy tay kêu anh lại đây.

"Không biết vì cái gì, Nhiễm tổng không có bỏ dở đầu tư." Kiều Na nói, "Em hỏi một chút, là Nhiễm tổng đầu tư, thật kì quái nga....."

Giang Phàm bỗng nhiên cảm thấy, Nhiễm Ngọc Bác người này thật không có chán ghét như vậy. Hiện tại ngẫm lại, có khả năng anh ta chỉ là dùng một loại phương thức của mình tới cầu hôn, tuy rằng phương thức rất biến thái, nhưng..... Ai bảo Na Na nhà anh đnág yêu như vậy, người gặp người thích chứ? Bị người khác thích cũng không phải chuyện kì lạ đi?

Cho dù Nhiễm Ngọc Bác có muôn vàn không phải, nhưng ánh mắt anh ta lại không tồi..... Tuy rằng anh ta là tên biến thái.....

Lão Hà lại tự mình tới chào hỏi Kiều Na, vốn dĩ Kiều Na không nghĩ tới có điều xét thấy gần đây lão Hà bận trước bận sau, bị ngược đến không nhẹ cuối cùng cô cũng đồng ý.Giang Phàm li lợm la liếm mà muốn đi theo, Kiều Na cảm thấy anh nên ở lại, đem chuyện tiết mục thực tế chuẩn bị một chút.

"Không cần!" Giang Phàm từ phía sau ôm lấy eo Kiều Na, "Em không ở đây một mình anh sao có thể làm việc? Mỗi ngày đều nhớ em thì làm việc thế nào a? Không muốn không muốn!"

Kiều Na đen mặt, Giang Phàm gia hỏa này có thể bình thường một chút không?

"Tổ tiết mục người ta lại không có mời anh!" Kiều Na ném anh ra, "Anh đi làm gì?"

Giang Phàm: "Talk show anh lại không phải không nói qua, có thể mang người nhà! Hừ!"

Kiều Na: "....."

Người nhà là có ý gì?

.....

Thoát không khỏi Giang Phàm, Kiều Na chỉ có thể dẫn hắn cùng nhau về tới thành phố B.

Hơn một tháng không có trở về, Kiều Na nhưng thật ra cũng có chút nhớ nhà, cô về nhà một chuyến, kết quả Giang Phàm sống chết ăn vạ nhất định phải cùng cô cùng nhau về nhà.

"Anh cũng phải gặp chú với dì!" Giang Phàm nghiêm trang, "Tuy rằng lần trước gặp qua một lần, nhưng không có chính thức giới thiệu quan hệ của chúng ta, vẫn là muốn nói một chút."

"Chuyện này để em nói với học trước một tiếng, bọn họ đồng ý anh mới có thể tới?" Kiều Na nói.

"Không cần, anh muốn cho chú và dì một kinh hỉ!"

Kiều Na xem thường nhìn anh, lấy bộ dáng này của anh, đừng biến thành kinh hách là được.

Bất đắc dĩ, cô cũng chỉ có thể mang theo Giang Phàm cùng nhau trở về nhà. Trên đường Giang Phàm ghé cửa hàng mua một ít đồ bổ dưỡng, mang theo lên lầu.

"Chú và dì khỏe a!" Giang Phàm vào phòng liền rất có lễ phép mà chào hỏi.

Cha Kiều mẹ Kiều nhìn thấy Giang Phàm tới, đều có vẻ thật cao hứng, dẫn Giang Phàm tới phòng khách, ngồi ở trên sô pha hàn huyên trò chuyện.

Kiều Na bị mẹ Kiều sai sử đi gọt trái cây, tới khi cô từ phòng bếp đi ra, phát hiện toàn bộ không khí trong nhà trong nhà liền không giống nhau.

"Cho nên, con là nghiêm túc?" Cha Kiều cười ha ha, "Người trẻ tuổi có thể làm được giống con thật không dễ dàng, con gái nhà chúng ta không hiểu chuyện, về sau liền phiền con tới chiếu cố!"

Mẹ Kiều nói: "Kia quá tốt rồi, có con ở bên cạnh nó, bác còn có cái gì không yên tâm?"

Bà còn từ trong ngăn tủ lấy ra một quyển album, "Xem, đây là ảnh chụp của Na Na nhà ta khi còn nhỏ....."

Giang Phàm thò lại gần, "Thật đáng yêu..... Cùng với bác gái lúc còn trẻ lớn lên giống nhau, cũng phải, bác gái đẹp như vậy, sinh ra con gái đương nhiên cũng đẹp....."

Mẹ Kiều vui tươi hớn hở nói: "Đúng vậy, kỳ thật bác cảm thấy..... Na na lớn lên so với bác lúc trẻ tuổi không khác nhiều lắm....."

Giang Phàm: "Không sai!"

Kiều Na: "....."

Mẹ Kiều nhìn thấy Kiều Na bưng trái cây lên, vẫy vẫy tay, "Tới, lại đây ngồi..... Ân, Na Na con lại đi pha trà trà đi."

Giang Phàm đứng dậy nói: "Để con làm cho0..... Lá trà ở đâu?"

Mẹ Kiều cười đến đôi mắt đều nhìn không thấy, "Thật là đứa trẻ cần mẫn..... Lá trà ở trong ngăn tủ kế bên tủ lạnh."

Giang Phàm rất cần mẫn mà chạy tới pha trà, chờ tới lúc giữa trưa nấu cơm, còn rất có ánh mắt mà giúp đỡ rửa rau, làm mẹ Kiều đối với anh vừa lòng vô cùng, quả thực hận không thể xem anh là con trai mà đối xử.

Kiều Na ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, Giang Phàm hôm nay biểu hiện rất thành thục, ổn trọng, cần mẫn, có ánh mắt, cùng với anh ngày thường hoàn toàn không giống nhau, nếu không phải biết đức hạnh của anh, cô suýt chút nữa đã nghĩ anh thật sự là người như vậy. Cô có nên gọi anh một tiếng "Ánh đế"?

Giữa trưa Kiều Kỳ vì tiết kiệm thời gian học tập không trở về nhà ăn cơm, cậu sắp thi đại học, một phút đồng hồ cũng không dám trì hoãn. Hơn nữa thức ăn nhà ăn cũng không có vấn đề. Kiều gia một nhà ba người cùng Giang Phàm ăn một bữa cơm thật sự vui vẻ, Giang Phàm hoàn mỹ mà diễn bộ dáng con rể ba tốt.

Ăn cơm xong, Kiều Na và Giang Phàm cùng đi đài truyền hình. Giang Phàm vừa lên xe, liền lấy ra một cuốn sổ màu hồng, đắc ý mà quơ quơ trước mặt Kiều Na.

"Sổ hộ khẩu nhà em?" Kiều Na một phen đoạt lấy, "Như thế nào sẽ ở trong tay của anh? Anh trộm?"

"Bác gái cho anh!"

"....."

Mẹ Kiều đây là hiếm lạ con rể như anh a.....

Giang Phàm: "Hộ khẩu của anh vốn không có mang bên người, nếu không anh trở về một chuyến lấy tới đây, chúng ta cùng đi Cục Dân Chính?"

Kiều Na: "Sắp tới thời gian hẹn với đài truyền hình rồi, lại không đi sẽ bị người ta nói chúng ta làm cao!"

Giang Phàm: "Không quan hệ, rm theo chân bọn họ giải thích một chút, em đi Cục Dân Chính đăng ký kết hôn, bọn họ sẽ thông cảm."

Kiều Na: "....."

Còn có thể vui vẻ nói chuyện với nhau sao?

.....

Đài truyền hình talk show thu rất thuận lợi, người chủ trì vẫn luôn hỏi Kiều Na về chuyện cô làm hoạt động công ích. Kiều Na cảm thấy đây là cơ hội tuyên truyền rất tốt, liền thực kỹ càng ti mi mà miêu tả Đinh Gia thôn, còn tìm hình ảnh trong di động của mình đưa cho đài truyền hình.

"Đây là bọn nhỏ trong thôn, đứa nhỏ này nhũ danh là A Hồ, là học sinh lớn tuổi nhất, năm nay mười sáu, trong nhà vốn dĩ tính toán để em ấy sang năm đi ra ngoài làm công, chúng ta phát hiện đứa nhỏ này cư nhiên còn không biết đếm tới một trăm!" Kiều Na chỉ vào màn hình lớn, "Em ấy rất thích học tập, nhưng là không có cơ hội, có trường học, em ấy thật sự rất chăm chỉ học tập."

"Có thể hay không quá muộn, mười sáu tuổi mới học tập?" Người chủ trì hỏi.

"Sẽ không a, chỉ cần hạ quyết tâm bắt đầu học tập, 60 tuổi cũng không chậm. Em ấy dùng một tháng để học hết chương trình tiểu học năm nhất, tôi thậm chí cảm thấy giả lấy thời gian,em ấy thi đại học không có vấn đề!"

"Em nói trong thôn đó không có điện? Đêm đến thì làm sao bây giờ a?"

"Dùng ngọn nến..... Trên thực tế bọn họ dùng ngọn nến cũng rất tiết kiệm, một chỉ ngọn nến, là loại 5 mao tiền một chỉ, phải dùng trong một tháng!"

.....

Tiết mục thu rất nhanh kết thúc, người chủ trì lại cùng Kiều Na bắt tay, "Cảm ơn Kiều tiểu thư chấp nhận lời mời của chúng tôi, cũng hy vọng tất cả mọi người đều có thể tham dự hoạt động công ích."

Kiều Na ra đài truyền hình, bỗng nhiên di động vang lên, cô cầm lấy di động, nhìn đến là Diệp Thanh gọi tới.

"Na Na, cậu ở đâu?" Diệp Thanh hỏi.

"Ở thành phố B, làm sao vậy?"

"Tạp chí xã của chúng ta muốn đi làm một cái chuyên đề, là về mộ của Yến Hiếu Công, cậu muốn đi không?"

Kiều Na trong lòng run lên, "Yến Hiếu..... Công..... Mộ?"

"Đúng vậy, phát hiện hai ngày trước, cậu không phải nghiên cứu này nơi sao? Mình nói với bọn họ, mình có một bạn học nghiên cứu lĩnh vực này, bọn họ đồng ý cho cậu tới đây. Bất quá luận văn của cậu giống như đã thông qua đi? Còn dùng đến hả?"

Luận văn của ở sau ăn tết không lâu liền tiến hành biện hộ, đạt được thành tích rất tốt, Trần giáo sư đối với luận văn của cô đánh giá rất cao.

Lúc ấy luận văn là phát biểu ở học thuật tập san trên mạng, bởi vì sau đó không lâu《 Đoan Ninh Hoàng sau truyện 》quảng cáo, duy nhất một ngày giới thiệu luận văn Yến Hiếu Công được rất nhiều người chuyên nghiệp download truyền xem, cư nhiên phát hot một phen.

Chuyện luận văn máy mắn tuy rằng cũng có, nhưng dù sao cũng là số ít, Kiều Na bởi vì chuyện này, ở giới lịch sử học thuật có tiếng, rất nhiều chuyên gia tương quan cũng thấy được luận văn của coo, đối với cô đánh giá đều không tồi, cảm thấy một sinh viên chưa tốt nghiệp có thể làm được như vậy, là phi thường khó gặp.

Kiều Na vốn tưởng rằng sẽ không lại có quan hệ gì với kiếp trước, cô đau khổ truy tìm chân tướng vẫn luôn không tìm được, đã sớm từ bỏ tìm kiếm. Đối với hiện tại mà nói, cái chân tướng này ngược lại làm cô có một tia sợ hãi.

Nhưng cô lại không nhịn được muốn đi nhìn một cái, rốt cuộc đó là quá khứ của cô.

"Được, mình đi!"

Giang Phàm thấy Kiều Na sắc mặt không tốt, quan tâm hỏi: "Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì sao?"

Kiều Na lắc đầu, "Không có việc gì, chở em tới tạp chí xã《 Lịch Sử Quốc Gia 》đi."

"Đi gặp Diệp Thanh?" Giang Phàm đối với bạn của Kiều Na có chút hiểu biết.

"Ân."

Giang Phàm thấy cô không muốn nhiều lời, cũng không hỏi nhiều, liền lái xe đưa cô tới tạp chí xã.

Diệp Thanh ở nơi đó chờ cô, vừa thấy cô tới, vội vàng đến đón, "Na Na, mình nghe nói gần đây cậu làm công ích, nếu không có thời gian mình giúp cậu nhiều mấy tấm ảnh được không?"

Kiều Na nói: "Không cần, mình muốn tự mình xem."

Giang Phàm còn chưa hiểu chuyện gì, hỏi Diệp Thanh một chút, mới biết được tiền căn hậu quả.

"Cho nên các em muốn đi K thị?" Giang Phàm nghĩ nghĩ, "Tôi đưa các em đi thôi!"

Diệp Thanh thực kích động, "Thật vậy chăng?"

Thần tượng tự mình lái xe một đường đưa tiễn, đối với Diệp Thanh mà nói quả thực giống như nằm mơ. Bất quá suy xét đến đối phương là bạn trai của khuê mật, cô không biết làm như vậy sẽ làm Kiều Na không vui hay không, rốt cuộc không phải ai cũng có thể chấp nhận một cái bóng đèn sáng ngời như cô đây, có chút do dự mà nhìn Kiều Na.

Kiều Na trong lòng rất loạn, thuận miệng nói: "Được rồi, anh tới lái xe!"

Cô cảm thấy, có Giang Phàm bồi, cô sẽ cảm thấy tâm an một ít.

Diệp Thanh vui vẻ đến nhảy dựng lên, "Quá tốt rồi!"

Giang Phàm nhìn thấy Kiều Na thần sắc khác thường, nhất thời cũng không rõ là tình huống gì. Nhưng cô không nói, anh cũng không tiện hỏi.

Mộ của Yến Hiếu Công tuy rằng là phát hiện khảo cổ rất lớn, nhưng nói như thế nào cũng chỉ là chuyện của học thuật, Kiều Na đối việc này phản ứng quá rõ ràng.

Trong này có ẩn tình gì sao?

Thành phố K cách thành phố B có một ngày lộ trình, ba người ngồi một chiếc xe, ban ngày lái xe, ban đêm ở khách sạn, đến chiều hôm sau mới tới nơi cần đến.

Mộ Yến Hiếu Công ở vùng ngoại ô, bên trong rừng cây rất hẻo lánh. Nhóm nhà khảo cổ học còn chưa có hoàn thành công tác bảo hộ cổ vật, ở cạnh mộ thất dựng một lều trại, nhìn thấy Diệp Thanh tới, một người nhân viên công tác tiếp đãi cô.

"Chào cô, tôi là bảo vệ cổ vật bên trong Tiểu Dương, cô hẳn là Diệp phóng viên phải không?"

Diệp Thanh kỳ thật là thân phận biên tập, bất quá nếu tới đây phỏng vấn, nói cô là phóng viên cũng không có gì sai, liền nói: "Đúng vậy, rất vui được gặp anh..... Vị này chính là Kiều Na nghiên cứu về thời kỳ lịch sử Yến Hiếu Công, bạn thân của tôi..... Đây là bạn trai cô ấy....."

Tiểu Dương nhìn Giang Phàm một cái, "Vị tiên sinh này không phải nhân viên chuyên nghiệp, không thể xuống mộ, ngượng ngùng, chúng tôi có qui định. Còn có, Diệp phóng viên không thể bật đèn flash, được không?"

Diệp Thanh gật đầu, "Yên tâm đi, tôi cũng tốt nghiệp lịch sử chuyên nghiệp, cái gì nên làm cái gì không nên làm tôi biết rất rõ!"

Giang Phàm không có nhiều lời, anh có chút lo lắng cho Kiều Na, nhưng rốt cuộc có nhiều người đi theo như vậy, lường trước phương diện an toàn là không có vấn đề. Anh dùng sức nắm tay Kiều Na, dặn dò nói: "Có chuyện gì liền gọi anh!"

Kiều Na gật đầu, đi theo Tiểu Dương cùng Diệp Thanh, từ cửa khai quật của ngôi mộ đi vào.

Mộ thất rất hẹp, rất an tĩnh, phía trước ẩn ẩn nghe được tiếng người, hẳn là nhóm chuyên gia công tác khảo cổ. Tiểu Dương mở đèn pin chuyên dụng để rọi đường, không phải rất sáng, chỉ có thể miễn cưỡng để ba người có thể đi trước.

Diệp Thanh có chút sợ hãi, ôm Kiều Na: "Na Na, nơi này có thể hay không có quỷ a?"

"Nói chuyện nhỏ một chút!" Tiểu Dương nói, "Cô học lịch sử lại còn có thể tin có quỷ a!"

Diệp Thanh không phục, "Học lịch sử thì sao? Tôi chỉ là một bảo bảo, để tôi làm chuyện kinh khủng như vậy, đương nhiên sẽ sợ hãi!"

Tiểu Dương: "Bảo bảo..... A....."

Anh không thượng Weibo, diễn đàn linh tinh ứng dụng mạng xã hội, hoàn toàn không hiểu cái từ này là có ý tứ gì, chỉ cảm thấy da gà rớt đầy đất.

Đi rồi trong chốc lát, liền đi vào mộ thất, nơi này mở đèn, có mấy người ở bên trong bận rộn.

Quan tài đã bị mở ra, Kiều Na ngơ ngác đứng ở nơi đó, tuy rằng rất muốn tới gần nhìn một cái, nhưng cảm thấy chân như bị rót chì, hoàn toàn không thể cử động.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Ngàn năm trước (end)

Edit & Beta: Song Ngọc.

Diệp Thanh đã chạy tới chụp ảnh, Tiểu Dương đi theo bên cạnh cô, để cô không cần dựa gần quá. Toà cổ mộ ngủ say ngàn năm này vừa mới mở ra, tất cả đồ vật bên trong đều rất yếu ớt, con người hô hấp cũng đủ để cho chúng nó chịu thương tổn.

Tiểu Dương thấy Kiều Na đứng bất động, đi tới nói: "Kiều tiểu thư, hài cốt ở đây hẳn là của Yến Hiếu Công, cô không tới nhìn thử sao?"

Diệp Thanh chạy tới, giữ chặt Kiều Na một phen, "Không có việc gì, mình còn không sợ, cậu sợ cái gì?"

Tiểu Dương nói: "Hôm nay, lúc chúng tôi phát hiện khối hài cốt này, cảm thấy hẳn là Yến Hiếu Công, nhưng kỳ lạ chính là bên trong quan tài chỉ có một khối hài cốt, trong sách sử không phải nói "Đế hậu hợp táng" sao? Bên cạnh đã không còn ngôi mộ nào khác, sao vẫn chưa nhìn thấy di thể Đoan Ninh Hoàng hậu? Kiều tiểu thư, cô nghiên cứu cái này, biết chuyện này là sao không?"

Bỗng nhiên Diệp Thanh nói: "Bên trong có rất nhiều châu báu nha, có điều trong tay Yến Hiếu Công cầm thứ gì... Là cây trâm sao?"

Tiểu Dương nói: "Nhìn dáng vẻ thì đúng rồi, có điều cô đừng dùng tay cầm, chút nữa chuyên gia của chúng tôi sẽ đến."

Đang nói, hai chuyên gia mang bao tay thật dày lại đây, thật cẩn thận đẩy toàn bộ quan tài ra, đem các châu báu bình thường bên trong phong ấn ở trong túi trong suốt, đặt lên tấm vải bố mềm đã trải ở bên cạnh.

Kiều Na nhìn những châu báu đó, cô biết mấy thứ này, phần lớn là trân bảo Yến Hiếu Công thích nhất lúc còn sống, không hề nghi ngờ, trong quan tài này tất là Yến Hiếu Công không thể nghi ngờ.

Cô đi đến trước quan tài, nhìn bộ xương trắng dày đặc bên trong, thời gian trôi đi, đã qua ngàn năm, không nghĩ đến lại nhìn thấy hắn lần nữa là dưới tình huống như thế.

Một chuyên gia nói: "Cây trâm trong tay Yến Hiếu Công kia khảm ở trên xương cốt, nếu là mạnh mẽ lấy ra có thể sẽ phá hư hài cốt của ông ấy, làm sao bây giờ?"

Kiều Na nghe thấy lời nhắc nhở như vậy, ánh mắt đừng trên tay Yến Hiếu Công, quả nhiên có một cây trâm vài màu vàng.

Nhìn thấy cây trâm cài này, Kiều Na chấn động toàn thân, chỉ cảm thấy đầu đau muốn nứt ra, không tự chủ được mà ngồi xổm xuống.

Diệp Thanh vội đỡ lấy cô, "Cậu làm sao vậy? Kiều Na cậu đừng là mình sợ, Tiểu Dương, mau giúp tôi đỡ cô ấy ra ngoài!"

Kiều Na không nhớ rõ chính mình làm sao đi ra ngoài, trong đầu cô hiện ra một hình ảnh quen thuộc.

Dưới bóng đêm, Yến Hiếu Công và Kiều Hoàng Hậu cùng nhau ngồi trong viện nhìn bầu trời.

"Tối nay sẽ có thiên hỏa xuất hiện, chiêm tinh sư nói thiên hỏa có thể đem tin tức của nhân gian truyền cho trời cao, ước nguyện với thiên hoả sẽ được thực hiện!" Yến Hiếu Công nói.

Kiều Hoàng Hậu hơi hơi mỉm cười, "Lời nói của Chiêm tinh sư không đáng tin, vị Chiêm tinh sư lần trước kia còn nói thiên hỏa là hiện tượng xấu còn gì, cái này để cho thần thiếp tin tưởng ai đây?"

Yến Hiếu Công nói: "Đương nhiên là tin tưởng cái tốt... Nàng xem, thiên hỏa tới!"

Trên bầu trời, mấy ngôi sao xẹt qua phía chân trời, nháy mắt biến mất.

Yến Hiếu Công cười nói: "Thế nào? Hoàng Hậu tâm nguyện ưng thuận hay không?"

Kiều Hoàng Hậu nói: "Nếu có thể, thần thiếp hy vọng đêm nay bệ hạ có thể một kích khắc địch!"

Yến Hiếu Công nói: "Yên tâm đi, quả nhân đã được đến tin tức xác thực, đảng phản bội của Lưu tặc đêm nay sẽ nhân lúc trời tối mà đi qua Tần quan, quả nhân tự mình dẫn người đi, lấy đầu của hắn!"

Hắn đứng dậy, "Chờ quả nhân đắc thắng trở về, lại cùng Hoàng Hậu cùng nhau trải qua Tết nguyên tiêu!"

Kiều Hoàng Hậu thi lễ, "Thần thiếp cung tiễn bệ hạ!"

Vào đêm hôn đó, lúc Kiều Hoàng Hậu đang muốn nghỉ tạm, bỗng nhiên nghe được tiếng la rung trời bên ngoài, nàng ra khỏi tẩm cung, phát hiện bên ngoài đã loạn thành một đoàn. Phản quân vọt vào hoàng cung, gặp người liền giết, trong cung đã máu chảy thành sông.

Nàng đánh ngã vài tên phản quân, từ trong miệng bọn họ biết được là Hoàng thúc Bình Vương khống chế Ngự lâm quân, tính toán bức vua thoái vị đoạt ngôi. Nhưng Bình vương không biết đêm nay Yến Hiếu Công đã đi Tần quan, căn bản là không ở trong cung.

Bình vương phái người tìm kiếm Kiều Hoàng Hậu khắp nơi, muốn bắt nàng làm con tin uy hiếp Yến Hiếu Công. Mặc dù Kiều Hoàng Hậu biết một ít võ công, nhưng cũng biết mình căn bản không có khả năng bằng sức một người chạy khỏi cung.

Dưới đường cùng nàng chạy vào kho pháo hoa, nơi này chất đầy pháo hoa chuẩn bị cho Tết Nguyên Tiêu, ngay sau đó Bình Vương dẫn người tiến vào, bao vây nàng bên trong.

Thái độ của Bình Vương kiêu ngạo, "Hoàng Hậu nương nương, lập tức theo ta đi đi, chờ cháu trai kia của ta trở về, ta cũng muốn nhìn hắn có phải để ý vị Hoàng Hậu là ngươi hay không... Đương nhiên, nếu hắn không để bụng, ngươi cũng không phải hoàn toàn vô dụng, ta sẽ lột sạch ngươi quần áo, bắt người lên thành thị chúng, ha ha! Ta xem hắn còn có mặt mũi gì đối mặt với người trong thiên hạ!"

Kiều Hoàng Hậu cười đạm nhiên, "Hoàng thúc không cần gấp như vậy, ta sẽ không theo ngươi đi, không bằng... Ngươi theo ta cùng đi, thế nào?"

Bình vương khó hiểu, "Theo ngươi đi đâu cơ? Trên giường phượng của ngươi sao? Ha ha!"

Kiều Hoàng Hậu đong đưa mồi lửa trong tay, ném vào đám pháo hoa.

"Đùng" một tiếng vang lớn, ánh lửa tận trời, chiếu sáng bầu trời đêm hoàng cung.

.....

Dường như Kiều Na còn có thể cảm giác được đau đớn lúc toàn thân bị tạc nứt, đoạn ký ức khủng bố này cô vẫn luôn không muốn nhớ lại, lại bị đánh thức vào lúc này.

Giang Phàm dựng lên một cái lều, đỡ Kiều Na đi vào. Cái trán của cô rất nóng, cũng may đội khảo cổ vì phòng ngừa phát sinh ngoài ý muốn nên có mang theo đội bác sĩ. Nhóm bác sĩ chẩn trị cho Kiều Na một chút, tiêm một mũi hạ sốt, để cô nghỉ ngơi thật tốt.

"Cô ấy làm sao vậy?" Giang Phàm hỏi, "Vừa nãy lúc mới vào mộ còn khoẻ mạnh."

"Không biết là nguyên nhân gì gây nên, có thể là dị ứng đi, cổ mộ lâu năm sẽ sinh ra một ít vi khuẩn."

"Vậy khi nào cô ấy có thể khỏe lại?"

"Không biết... Chờ xem, nếu mũi hạ sốt này không có tác dụng, phải đưa bệnh viện kiểm tra rồi."

Diệp Thanh vào lều trại, quan tâm nói: "Na Na thế nào?"

Giang Phàm nói: "Không biết, phải đợi một lúc nữa nhìn xem có thể hạ sốt hay không... Vừa nãy ở cổ mộ đã xảy ra cái gì? Vì sao chỉ có cô ấy xảy ra chuyện?"

Diệp Thanh nói: "Em cũng không biết, tất cả mọi người đều bình thường, thể chất của Na Na cũng không yếu như vậy, cổ mộ thông gió một ngày, cũng đã tiêu độc, sẽ không có chuyện gì đi... Cô ấy bỗng nhiên liền hôn mê, em cũng không kịp phản ứng."

"Em nói kĩ càng ti mi lại cho anh một chút, lúc ấy đã xảy ra chuyện gì."

Diệp Thanh cẩn thận nhớ lại một chút, đem chuyện mình vào cổ mộ thế nào, chụp ảnh ra sao, nhìn thấy gì tất cả đều nói ra.

"Cho nên khi cô ấy nhìn thấy hài cốt của Yến Hiếu Công liền té xỉu?"

"Đúng vậy, chính xác ra, là cây trâm ở trong mộ kia, lúc ấy hình như cô ấy có rướn người vào xem, bỗng nhiên lập tức té xỉu... Cây trâm này sẽ không có thứ gì cổ quái chứ?"

Cô mở camera, "Em có chụp ảnh, anh nhìn xem!"

Giang Phàm cầm lấy camera, lướt đến hình ảnh trâm cài, bỗng nhiên ngây dại.

Ngay lập tức anh nhớ lại đoạn đối thoại lúc trước cùng với Kiều Na.

"Đây là định làm kim trâm, vàng ròng đó nha! Tốn vài vạn lận đó!" Giang Phàm đắc ý cầm lấy kim trâm, "Đoàn phim của chúng ta có phải rất giàu không?"

Trâm cài hoa hướng dương là đạo cụ quan trọng nhất của bộ phim, lúc ấy Giang Phàm tra tư liệu khi thấy được bản vẽ của nó, liền nghĩ đến muốn làm ra nó để thêm vào trong cốt truyện.

Kiều Na cầm lấy trâm nhìn thoáng qua, "Cái gì, là vàng ròng sao? Rõ ràng cánh hoa làm bằng pha lê vàng, anh biến tất thành vàng, không xinh đẹp chút nào!"

Giang Phàm không cao hứng, "Trên bản vẽ cũng không nói bắt buộc phải dùng pha lê vàng làm cánh hoa, anh cảm thấy vàng ròng cũng khá tốt!"

Đoàn phim dù kinh phí nhiều, cũng không có khả năng lại đính làm một kim trâm khác, dù sao cũng là đồ vật cực kì quý giá, cuối cùng lúc quay phim vẫn phải dùng tới cây kim trâm bằng vàng kia.

Nhưng Giang Phàm nhìn thấy rõ ràng, hình ảnh Diệp Thanh chụp được, phần đoá hoa hướng dương trên cây trâm, chính là pha lê vàng.

"Phàm ca, anh sao thế?" Diệp Thanh thấy anh ngây người nửa ngày, không khỏi có chút lo lắng, "Anh không sao chứ? Na Na vừa rồi cũng là như thế này, sau đó bỗng nhiên ngã xuống..."

"Tôi... Tôi không có việc gì..."

Giang Phàm giơ giơ camera, "Đem ảnh bên trong phục chế cho tôi một phần được không?"

"Đương nhiên có thể, có điều Phàm ca không thể dùng để buôn bán."

"... Tất nhiên rồi!"

.....

Ban đêm, Kiều Na tỉnh lại, chỉ là thoạt nhìn sắc mặt không được tốt.

"Cậu rốt cuộc cũng tỉnh rồi!" Diệp Thanh trước chạy tới, "Hù chết mình!"

Kiều Na ngơ ngẩn mà nhìn Diệp Thanh, sau một lúc lâu mới phản ứng kịp, "Đây là... Bên ngoài cổ mộ? Chúng ta ra ngoài rồi sao?"

"Ừm, ở trong cổ mộ làm mình sợ muốn chết, Na Na sao cậu lại bỗng nhiên liền té xỉu?"

Kiều Na nghi hoặc nói: "Mình... Té xỉu?"

Đầu của cô còn có chút đau, hơi hơi nhíu mày.

"Phóng viên Diệp, cô lại đây một chút!" Bên ngoài bỗng nhiên vang lên tiếng của Tiểu Dương.

Diệp Thanh nhìn nhìn Giang Phàm ngồi bên cạnh, "Phàm ca, anh chăm sóc tốt cho Na Na, em đi ra ngoài một chút!"

Giang Phàm gật đầu, chờ Diệp Thanh đi ra ngoài, liền đi tới phía trước, ngồi ở mép giường Kiều Na, vươn tay, ôm cô vào trong ngực, nhẹ giọng nói: "Không có việc gì, đừng sợ, vô luận phát sinh chuyện gì, anh cũng đều ở chỗ này!"

Kiều Na cảm thấy huyền tâm của mình chậm rãi thả lỏng, cô than nhẹ một hơi, vùi đầu vào lồng ngực Giang Phàm.

.....

Đội khảo cổ vì chuyện Kiều Na bỗng nhiên té xỉu không dám cho cô xuống mộ nữa. Ngay cả bọn họ, khi xuống mộ lần nữa cũng rất cẩn thận, sợ xuất hiện vấn đề gì.

Sau hừng đông Giang Phàm sau liền mang Kiều Na, hiện tại cô có chút suy yếu, Giang Phàm đưa cô về nhà.

Cha Kiều mẹ Kiều nhìn thấy bộ dạng này của Kiều Na đều rất sốt ruột, Giang Phàm an ủi bọn họ, nói không có việc gì, đã hạ sốt, nghỉ ngơi vài ngày sẽ không có việc gì.

Lúc này hai người lớn nhà họ Kiều mới yên tâm để Kiều Na trở về phòng nghỉ ngơi.

Hai ngày sau, Kiều Na nhìn thấy Diệp Thanh gửi một ít hình ảnh cho cô.

Đây là Tiểu Dương nhờ Diệp Thanh gửi tới, là ảnh chụp một quyển sách. Bởi vì văn tự vào thời của Yến Hiếu Công tương đối đặc thù, đội khảo cổ muốn hỏi cô xem có thể phiên dịch được không.

Kiều Na lại rất quen thuộc với văn tự này, liếc mắt một cái liền nhìn ra, đây là quyển truyện kí do một nhà sử học viết ra cho Yến Hiếu Công.

Cô nhìn ảnh chụp các trang sách một lần từ đầu đến cuối, nhịn không được mà chảy nước mắt.

Trong sách ghi lại chính là chuyện về cuộc đời Yến Hiếu Công, phần lớn Kiều Na đều đã biết. Nhưng cũng có một số chuyện cô không biết —— chính là chuyện sau khi cô chết.

Yến Hiếu Công sau khi hồi cung mới biết được đã xảy ra phản loạn, phản quân mất đi cầm đầy, rất nhanh đã bị trấn áp.

Yến Hiếu Công tìm kiếm Kiều Hoàng Hậu khắp nơi, nhưng cho dù thế nào cũng không thể tìm thấy thân ảnh của nàng, chỉ ở tẩm cung của nàng, tìm thấy cây trâm hoa hướng dương nàng để lại.

Sau khi kho pháo hoa nổ mạnh, tất cả mọi người bên trong đều bị nổ đến không còn xương cốt, Yến Hiếu Công không tin Kiều Hoàng Hậu ở trong đó, hắn trước sau không muốn thừa nhận Kiều Hoàng Hậu đã chết.

Hắn cấm bất luận kẻ nào truyền tin Kiều Hoàng Hậu đã chết, kiên định mà cho rằng nàng vẫn luôn tồn tại. Các phi tử trong hậu cung đều đã chết trong cuộc phản loạn kia, hắn liền phế bỏ toàn bộ hậu cung, bên ngoài tuyên bố tất cả mọi người đều còn sống rất tốt, Hoàng Hậu cũng còn sống rất tốt.

Sau đó thế cục trong cung lại rung chuyển, Yến Hiếu Công mấy lần tự thân dẫn binh bình định, mỗi lần đều là đắc thắng trở về. Các đại thần hỏi Yến Hiếu Công sao có thể thắng trận, hắn luôn nói: "Có Hoàng Hậu của quả nhân ở bên cạnh! Đương nhiên quả nhân có thể trăm trận trăm thắng!"

Không hiểu người nào nghe nhầm đồn bậy, đều nói Kiều Hoàng Hậu làm bạn với quân xuất chinh, lập hạ công lao trên lưng ngựa.

Nhưng các cận thần trong cung lại rất rõ ràng, làm bạn với Yến Hiếu Công chỉ có cây kim trâm mà Kiều Hoàng Hậu để lại.

Yến Hiếu Công bệnh chết ở tuổi 60, trước khi chết dặn dò nhi tử đem hắn và kim trâm cùng hợp táng.

Sử quan biết được toàn bộ sự kiện trong cuộc đời hắn, viết thành một quyển truyện ký, đặt vào trong ngôi mộ của hắn.

.....

Kiều Na chưa từng nghĩ tới, chân tướng sự thật sẽ là cái dạng này.

Cô vẫn luôn cho rằng, Yến Hiếu Công chưa từng yêu cô, chỉ đem cô trở thành một người thích hợp cho vị trí Hoàng Hậu.

Cô yên lặng mà đem toàn bộ truyện ký phiên dịch ra, giao cho Diệp Thanh.

Ở nhà mấy ngày, thân thể Kiều Na đã không có vấn đề. Có điều cô vẫn như cũ, không có tâm tình đi làm việc, chỉ muốn yên tĩnh ở trong nhà.

"Tiểu Giang tới! Mau vào đi!" Bên ngoài truyền đến giọng của mẹ Kiều, "Mấy ngày này tâm tình của Na Na không tốt, con tới vừa đúng lúc, nói chuyện giải buồn với nó đi!"

"Vâng, bác gái!"

Vài tiếng tiếng đập cửa truyền đến, Kiều Na biết là Giang Phàm, lên tiếng: "Vào đi!"

Giang Phàm đi vào phòng, cười nói: "Nhìn thấy bổn tiên nữ cũng không vui chút nào sao? Bổn tiên nữ chính là tới tặng quà nha!"

Kiều Na nói: "Tặng quà gì a?"

"Cái này!" Giang Phàm lấy ra một con cái hộp nhỏ, "Mở ra nhìn xem!"

Kiều Na mở hộp ra, chỉ thấy bên trong là một cái nhẫn kim cương nho nhỏ, phía trên nhẫn là một bông hoa hướng dương vàng rực, phần hoa văn nạm pha lê vàng sáng rực.

Cô ngây người một chút, tùy tay cầm lấy đeo lên ngón tay của mình.

"Thích không?" Giang Phàm hỏi.

Kiều Na gật đầu.

"Chỗ này còn có một cái nha!" Giang Phàm nói, lại lấy ra một cái nhẫn giống hệt đeo lên tay mình, nắm lấy tay Kiều Na, "Đừng nhúc nhích!"

Anh dùng một cái tay khác cầm lấy di động, nhanh chóng chụp hình lại.

"Tốt, cầu hôn thành công!"

"Anh chơi xấu!" Kiều Na kháng nghị nói, "Anh không có nói là cầu hôn mà!"

"Anh định nói, có điều anh còn chưa kịp nói thì em đã tự mình đeo lên, đeo lên rồi, hiện tại không thể đổi ý!"

Kiều Na: "..."

Giang Phàm mỉm cười đi tới phía trước, nhẹ nhàng ôm lấy bả vai của cô, chậm rãi nói: "Na Na, quá khứ của em đều đã qua đi, anh không thể vì em làm chút gì đó. Nhưng tin tưởng anh, anh chính là hiện tại và tương lai của em. Hoa hướng dương đại biểu cho ánh sáng và hy vọng, giống như là chúng ta vậy, về sau chúng ta vĩnh viễn đều chỉ có vui vẻ, có được không?"

Kiều Na sờ sờ nhẫn trên ngón tay, yên lặng gật gật đầu.

Giang Phàm cúi đầu hôn trán của cô, sau đó nói: "Như vậy ngày mai chúng ta đi lãnh chứng, được không?"

Kiều Na: "..."

Tiết tấu này cô hoàn toàn có thể theo kịp sao?

.....

Giang Phàm đi rồi, tâm tình Kiều Na chậm rãi bình tĩnh lại.

Chuyện kiếp trước, cô sẽ vĩnh viễn lưu nó lại trong hồi ức, sẽ không quên, nhưng cũng sẽ không để nó trở thành bóng ma. Cô sẽ tiếp tục cuộc sống hiện tại của mình, cô muốn ngày mai của mình càng thêm hạnh phúc, tốt đẹp.

Sáng sớm hôm sau, Giang Phàm liền tới đây đón Kiều Na, trước mặt hai vị trưởng bối nhà họ Kiều nói hôm nay muốn đi lãnh chứng (lãnh giấy đăng ký kết hôn).

Cha Kiều xụ mặt không nói chuyện, nhưng Kiều Na nhìn ra khóe miệng của ông lộ ra một tia ý cười.

Mẹ Kiều kích động vô cùng, "Thật tốt, khuê nữ nhà ta cuối cùng cũng gả đi ra ngoài rồi!"

Kiều Na: "..."

Có ai nói khuê nữ nhà mình như vậy sao? Cô có bao nhiêu lần gả không được?

Người tới Cục Dân Chính hôm nay không nhiều lắm, Kiều Na và Giang Phàm đến sớm, một lát liền đến lượt bọn họ.

"Trời ạ, hai người..." Nhân viên làm việc trong Cục Dân Chính nhìn thấy hai người, cả kinh nửa ngày không khép miệng được.

"Suỵt... Đạo đức nghề nghiệp!" Giang Phàm xụ mặt, anh cùng Kiều Na cải trang giả dạng tới đây rất vất vả, không muốn người bên ngoài phát hiện, cũng không muốn bị nhân viên công tác lan truyền ra ngoài.

"Ừm ừm, suỵt...." Nhân viên công tác cười, cầm lấy camera, "Tới gần một chút, tốt!"

Giấy kết hôn một lát liền đóng dấu ra lò, đắp ấn, giấy hôn thú liền làm xong.

Giang Phàm nhìn giấy kết hôn, "Bà xã của anh thật xinh đẹp!"

Kiều Na hơi hơi mỉm cười, "Được rồi, trở về thôi!"

.....

Trưa hôm đó, ảnh chụp giấy kết hôn của Giang Phàm và Kiều Na, ảnh nhẫn đính hôn đều xuất hiện trên weibo của Giang Phàm. Các phóng viên tìm kiếm hai người này khắp nơi, muốn phỏng vấn lại phát hiện bọn họ đã rời đi.

Hỏi thăm một vòng thật lớn, các phóng viên mới biết được, Giang Phàm cùng Kiều Na đi Đinh Gia thôn quay chương trình truyền hình thực tế.

Ngay lập tức, thôn Đinh Gia thôn trở nên náo nhiệt chưa từng có.

Chương trình thực tế《Minh tinh đại mạo hiểm》là từ mấy tổ khách quý cùng thu, quá trình quay tiết mục rất đơn giản, mỗi tổ hai ngôi sao, phân công nhau đi tìm manh mối tổ tiết mục giấu trong thôn, căn cứ vào mỗi cái manh mối để tìm manh mối tiếp theo, cho đến khi tìm được "Bảo vật" mà tổ tiết mục giấu trong thôn.

Đương nhiên, Kiều Na cùng Giang Phàm thành một đội, người chủ trì ra hiệu, hai người liền xông ra ngoài.

Người chủ trì cho manh mối thứ nhất là "Gà", Kiều Na lập tức liền nghĩ tới gà chạy trốn siêu nhanh nhà bà nội Đinh, không đợi ngôi sao khác phản ứng kịp đã chạy tới nhà bà nội Đinh.

Hiện tại trong thôn phát triển càng ngày càng tốt, con trai, con dâu của bà nội Đinh mang theo đứa nhỏ về nhà, muốn cùng nhau xây dựng quê nhà, người một nhà cuối cùng cũng đoàn tụ. Nhìn thấy Kiều Na tới, bà nội Đinh vui tươi hớn hở nói: "Na Na tới rồi, mau vào nhà uống trà!"

"Bà nội, gà của bà nội đâu?"

"Gà? Vừa rồi có mấy người tới mua rồi... Con muốn ăn sao? Hay là bà nội lại đi mua về..."

Lời còn chưa nói xong, Kiều Na và Giang Phàm đã xông ra ngoài, chạy vào thôn tìm gà.

Các cặp ngôi sao khác biết Kiều Na và Giang Phàm đã từng sống trong thôn, vẫn luôn quan sát bọn họ, đi theo sau bọn họ, sau khi Giang Phàm phát hiện gà, các ngôi sao khác cũng cùng nhau lao tới đoạt gà.

Con gà lại một lần nữa bị người ta dọa đến chảy nước tiểu, vùng vẫy cánh liều mạng mà chạy, kết quả cuối cùng vẫn là bị Giang Phàm "Nhanh như hổ đói vồ mồi" hạ gục.

Các ngôi sao khác đành phải tìm manh mối khác có liên quan tới gà.

Kiều Na tìm được tờ giấy manh mối cột trên đùi con gà, manh mối tiếp theo là "Đứa trẻ", cô cùng Giang Phàm lập tức chạy tới trường học.

Dựa vào sự quen thuộc đối với thôn Đinh Gia, Kiều Na và Giang Phàm tìm được cái gọi là "Bảo vật" rất nhanh, là một công ty tài trợ có thể cho bọn học sinh uống một năm sữa bò.

Đương nhiên, tổ tiết mục cuối cùng không chỉ là thiết kế một cái bảo vật, các tổ minh tinh khác cũng lục tục tìm được bảo vật, đều là lễ vật chuẩn bị cho bọn nhỏ. Tiết mục kì này lấy chủ đề là làm công ích, vừa tuyên truyền cho các nhãn hiệu tài trợ, cũng tuyên truyền cho thôn Đinh Gia, còn giúp cho bọn nhỏ đều được trợ giúp.

Sau khi quảng bá, tiết mục đã gây nên một đợt thảo luận lớn, thôn Đinh Gia ngày càng được chú ý, đã có nhà đầu tư tuyên bố muốn giúp bọn họ làm đường. Còn có nhà đầu tư muốn khai thác nơi này thành khu ngắm cảnh, kéo người dân trong thôn làm giàu.

Kiều Na trở lại thành phố B, bắt đầu cùng Giang Phàm chuẩn bị cho hôn sự.

Cô không muốn tổ chức hôn lễ xa hoa, cảm thấy vô cùng đơn giản là được, không cần quá lớn. Giang Phàm cũng đồng ý chuyện này, liền mời một công ty tổ chức lễ cưới bình thường, để bọn họ dựa theo yêu cầu của cặp vợ chồng mà tổ chức buổi lễ.

Lúc này Kiều Na mới nhìn thấy cha mẹ của Giang Phàm, hai người này từ sau khi Giang Phàm thành danh đều không lên thành phố, chỉ ở lại nông thôn, cảm thấy ở nông thôn không khí tốt. Giang Phàm mua cho bọn họ một căn biệt thự, mướn người giúp việc, sinh hoạt nói chung cũng rất tự tại.

Hôn lễ của Giang Phàm và Kiều Na tuy rằng đơn giản nhưng rốt cuộc bọn họ đều là ngôi sao lớn, buổi hôn lễ này vẫn chịu sự chú ý của nhân dân cả nước, phóng viên tới còn nhiều hơn khách quý, cuối cùng, các fan cũng nhận được tin chạy tới, đem toàn bộ hội trường vây đến chật như nêm cối.

"Làm sao bây giờ? Cái này ra không được rồi!" Giang Phàm bất đắc dĩ mà nhìn bên ngoài.

Lâm An Ni ở bên cạnh lướt di động, một chút cũng không quan tâm, Tiêu Na Na kế bên đẩy cô ta một phen, "Chị, làm sao bây giờ? Mau giúp nghĩ cách đi!"

Lâm An Ni nhàn nhạt nói: "Chị còn có cách nào? Người ta tới để xem cô dâu và chú rể nha!"

Lúc trước cô ta muốn cùng Giang Phàm lăng xê không thành công, trong lòng vô cùng khó chịu. Có điều vẫn muốn trở thành bạn của Giang Phàm, vừa từ Mỹ trở về liền tham gia đám cưới của Giang Phàm và Kiều Na.

Tuy nói vậy nhưng Lâm An Ni vẫn nhắc nhở Diệp Thanh đứng kế bên, "Nếu không chúng ta tìm người giả dạng cô dâu chú rể dẫn người chú ý, để Phàm ca và Kiều Na đổi quần áo rồi chạy trốn!"

Chủ ý này đều được nhóm khách quý khen ngợi, có điều nhóm khách quý phần lớn là ngôi sao, ai đi ra ngoài đều sẽ bị vây quanh phỏng vấn, nói không chừng còn sẽ có tin tức lung tung truyền ra.

"Tôi làm cho!" Tiêu Dương bỗng nhiên đứng dậy, "Tôi và Tiểu Diệp không phải ngôi sao, hai chúng tôi đi ra ngoài hẳn là sẽ không có người chú ý đến!"

Hôm nay anh bị Diệp Thanh kéo tới, từ sau lần ở cổ mộ đó, quan hệ của anh và Diệp Thanh càng ngày càng tốt, hơn nữa cũng quen biết với Kiều Na, nhận được thiệp mời của Kiều Na nên tới đây.

Chu Thiến Văn kéo Diệp Thanh sang một bên nói: "Nha đầu này, không phải là muốn tập luyện trước một chút chứ? Lại nói tiếp, cô cùng tiểu từ này còn rất xứng, có điều tôi nhắc nhở cô một câu, tiểu từ này thoạt nhìn không có tiền..."

Hôm nay cô ta kéo Triệu Thạc tới, Triệu Thạc còn có chút ngượng ngùng, có điều Kiều Na đã sớm không ngại chuyện của anh ta, anh ta nghĩ dù sao cũng là bạn học, hơn nữa Chu Thiến Văn cùng Kiều Na là bạn cùng phòng nên đồng ý tới.

Diệp Thanh trừng mắt nhìn Chu Thiến Văn một cái, "Cô vẫn là bộ dáng cũ, chỉ quan tâm tới tiền!"

Cô đi theo Tiểu Dương đến hậu trường, thay lễ phục của Kiều Na cùng Giang Phàm, bụm mặt đi ra ngoài.

Các phóng viên ùa lên, các fan cũng xông tới, lại phát hiện không phải là người bọn họ muốn tìm, liền lập tức tản ra, đi tìm Giang Phàm và Kiều Na khắp nơi.

Tiểu Dương giữ chặt tay Diệp Thanh, chậm rãi trở về phòng hóa trang.

"Em mặc áo cưới... Rất xinh đẹp!" Tiểu Dương bỗng nhiên nói.

Diệp Thanh đỏ mặt, cúi đầu không nói.

.....

Xe của Kiều Na và Giang Phàm vì tránh né truy đuổi mà vòng một vòng thật lớn, tới buổi tối mới về đến nhà.

Giang Phàm vọt vào phòng tắm tắm rửa một cái, anh cảm thấy toàn thân của mình đều bốc mùi. Thời tiết đã rất nóng bức, quần áo của anh đã sớm bị ướt mồ hôi.

Kiều Na ngồi ở trên sô pha, bỗng nhiên nhìn thấy Giang Phàm chỉ mặc một cái quần lót đi ra.

Cô lập tức đỏ mặt lên, có điều vẫn nhịn không được nhìn trộm, dáng người Giang Phàm thật đúng là không kém, trên mạng đồn đãi anh có cơ bụng tám múi, quả nhiên là thật.

"Bị sắc đẹp của bổn tiên nữ mê hoặc sao?" Giang Phàm cười ha ha, "Bà xã, tới lượt em tắm rửa, anh đến giúp em xoa bóp được không?"

"Không cần!" Kiều Na nhanh tay ôm quần áo chạy vào phòng tắm.

Chờ cô từ phòng tắm đi ra Giang Phàm không biết đã chạy đi đâu. Cô vào phòng ngủ, bỗng nhiên bị người ôm lấy từ phía sau.

"Bà xã, chúng ta động phòng vui vẻ đi!"

.....

Tân hôn của Kiều Na không mấy ngày, thông báo trúng tuyển của Kiều Kỳ được gửi tới, cậu cũng thi đậu đại học B, qua nghỉ hè chính là sinh viên.

Mấy tháng sau, Diệp Thanh và Tiểu Dương đính hôn, nơi đính hôn lại là một di tích cổ đại mới phát hiện gần đây.

Nhiễm Ngọc Bác nghe tin Kiều Na và Giang Phàm kết hôn, buồn bực cả ngày, có điều vẫn gọi điện thoại chúc phúc, với anh ta mà nói, Kiều Na làm bạn chơi cờ đơn thuần cũng khá tốt.

Tuy rằng lúc trước bị Nhiễm Ngọc Bác mạo phạm nhưng Kiều Na thấy Nhiễm Ngọc Bác vì thôn Đinh Gia làm những chuyện như vậy nên vẫn tha thứ cho anh ta, nguyện ý làm bạn chơi cờ với anh ta.

"Chỉ được làm bạn chơi cờ!" Giang Phàm rất nghiêm túc mà nhấn mạnh một câu.

Kiều Na đóng một bộ phim mới, danh tiếng càng lúc càng cao, nếu không phải một năm sau sinh ra bảo bảo ảnh hưởng sự nghiệp của cô, cô cảm thấy trong vòng Ba năm mình có thể đạt giải ảnh hậu.

Tuy rằng công việc rất vội nhưng cô vẫn muốn tự mình nuôi con, hai vị trưởng bối nhà họ Kiều và nhà họ Giang đều giành giựt muốn giúp nuôi đứa nhỏ, nhưng tình thương của mẹ đối một đứa bé rất quan trọng.

"Cho nên nhũ danh của đứa nhỏ nhà cậu là Hỏa Oa (là lẩu đó, để tên lẩu cũng kỳ)?" Diệp Thanh ôm tiểu Hỏa Oa, cười đến ngã tới ngã lui.

"Cẩn thận, đừng làm ngã Hỏa Oa nhà bọn anh!" Giang Phàm đi ra, trong tay cầm tã, "Sao em không đi tìm Tiểu Dương nhà em mà ôm, cả ngày quấn lấy Na Na nhà anh làm gì?"

"Tiểu Dương đi ra ngoài cùng đội khảo cổ nữa rồi, em ở nhà một mình rất nhàm chán!" Diệp Thanh da mặt dày, "Phàm ca lại có thể ghen với em, ha ha!"

Kiều Na: "Hai người đều ngừng lại đi, Hỏa Oa buồn ngủ rồi!"

(Tèn ten, truyện đến đây là kết thúc rồi, tác giả nói sẽ ra ngoại truyện nhưng ta tìm hết các trang rồi vẫn không ra, mấy năm rồi, kết có chút hụt hẫng ha, các nàng tự tưởng tượng thêm nha. Dạo này bận nên post chương cuối lâu, có lỗi quá. Chương này do Ngọc nhỏ edit, ta đăng thôi. Hehe. Cảm ơn các tình yêu đã ủng hộ chị em ta trong suốt thời gian qua, thật sự cảm ơn.)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Hậu Toàn Năng* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.